

ஸ்ரீமத் தீகமபக்த மஹாதேவீகன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
எழுந்தருளியிருந்த
ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரமுந்தூர் ஆண்டவன்)
ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
நூருவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
இது வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்பில் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த

தேமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய

நூலாவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஹே நூலாவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கவிட்டியாகுக்கு

சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons

நிறுவனத்தாரால்

செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்

அகில தம: கர்ச்சா ஸ்ரீ தேசிக தர்ச்சா ஸபையாரால்

இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த

பொன்னயிந்தை நகர்

பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னூள்

அப்பாசாமி அசசகம, மயிலை, செனனே-4

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராதூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இந்த மஹோதஸவம் ஸவாமி தேசிகன முன்னாள் புணராத பரமதபபோர் பூரித்த பொன்னயிந்தை மாநகரில் 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத திருநன்னூளில் இந்த கிரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய திரவய ஸஹாயத்தை பெறுவதற்கு பரதாநராய இருநதருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன (திருக்குடந்தை ஆண்டவன) ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன திருமுன்பே நடத்தப்பட்டது

காலை 8 மணிகு ஸ்ரீ கோச ஊாவலம் அன்று வெளியிடப் படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபங்க ஸ்ரீ கோசங்களை ஒரு தோளுக்கினி யானில் எழுந்தருளப்பண்ணி முன்னால் மேளதாளத்துடனும் பின்னால் ஸ்ரீதேசிகன அருளிச் செய்த ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசுத முதலிய ஸதோதரங்களின் அனுஸந்தானத்துடனும் ஊாவலம் வந்து அடியவற்கு மெய்யனசநிதியில் சதயவாதியாய் சோபித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசாயஸாலபெளமனிடம் ஸமாப்பிக்கப்பட்டது

இந்த ஸ்ரீஸூகதியில் முதலில்

“நிதயம் உதிதோயம் அஹஸகர.” என்று

அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே சூாயனபோல பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதேவநாதன ஸநிதியிலிருந்து அவரைப் போன்ற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும் ஒருசூாய பரபையில் திருவீதி அலங்கரித்து அவருடைய திருமாளிகையென்று இன்றும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டு வரும் மண்டபத்தில் இறங்கி அருளிநா அங்கு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இன்று, நீ நீராட வாராய” என்கிறபடியே ஸவாமி தேசிகனுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. திருப்பாவை ஸேவை சாத்துமுறை கோஷடி விநியோகத்துடன் நீராடல் முடிவு பெற்றது.

ஸவாமியின் ஜீவியதசையில் பரமதஸதாகள் ஒன்று கூடி ஸவாமியுடன் வாதம் செய்ய வந்து தோற்று நின்றார்கள் அத தால பரீதனான அடியவாகத் தெய்வம் ஸவாமிக்கு கவிதாக்க கிக் ஸிமஹம் என்கிற பிருதை அாசசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இந்தகரநதத்தில் நாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியில்,

“தரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உத்திதம் வேங்கடேசாத ” என்று ஸூசிபிதது இருக்கிறா இதைப் பின்பற்றி மாலை திருவீதி அலங்காரத்திற்கு ஸிமஹவாஹனத்தில் சாததுபபடி ஆகிக்கொண்டிருந்தபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம் S S அயயங்காராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீந்திரபுரத்தி லேயே அருளிச செய்யப்பட்டது என்றும் இதற்கு மாருக இக்கா லத்தில் சிலா சொல்லுகிற அாததம் நிபுணநிருபணத்தைப் பொறுக்காது என்றும் திருவஹீந்திரபுரத்திற்கு இருக்கும் பல ஏறறத்தைக் கொண்டு அததலத்திலேயே இதைவெளியிடு வது மிகவும்பொருத்தமாகும் என்றும், ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவா ஸாசசாரியரால் மற்றுமசில ஏறறங்களும் உபனயஸிக்கப்பட டன ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன் ஸ்ரீமத வேதாநத ராமா நுஜ மஹாதேசிகன் கீழ் உபனயாஸங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங் களை அனுமோதித்துக்கொண்டு ஸ்ரீ பரமத பங்கதத்தில் பலபாட் டுக்களில் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை காலக்ஷேபம் செய்து கஷ்டப்பட்டு அறியவேண்டிய பலவிஷயங்கள் கூலபமாக அறியும்படி அருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதை உதாஹரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்டி சரோதாக்களை ஆனந்தபரவச மாககினா திருப்பாபபுலியூ அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும் ஸ்ரீபரமதபங்கத தைப் பற்றிப்பேசினா.

இரவு எட்டுமணிக்ரு ஸிமஹவாஹனத்தில் திருவீதி அலங்கரித்து ஆஸதானம் எழுந்தருளினா இதில் காலை உற்ச வம், திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரிய ரும், ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன் ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும் செய்தருளிய த்ரவய ஸஹாயத்தால் நடத்தப்பட்டது

அப்படியே மாலை உதஸவம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய திரு வடி ஸம்பந்தியான செனனை அடவகேட் ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸ னும், ஸபையின் பதிப்பாளர்களில் ஒருவரான கோமடம் S. S அயயங்காரும் செய்த உதவியினால் நடத்தப்பட்டதாகும் இந்த உதஸவத்தை விசேஷமாக கூட இருந்து நடத்திவைத்த தேவஸ தான அதிகாரிகளுக்கும், ஸநநிதி கைங்காயபராகளுக்கும் ஸதல வாஸிகளுக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராராதாப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இந்தகரந்தம் இதுவரையில் சுலபமாகப் படிக்கும்படி அச்சிடப் படவில்லை. ஸ்ரீ கோசங்களும கிடைப்பது அரிதாய விட்டது. லோக த்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படுமபடி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸ்லோகங்களில் ரஹஸ்யங்கள் என்று ஒரு வகுப்பு இது 34 ரஹஸ்யங் கள் கொண்டது இதில் மூன்று லுப்தங்களாயவிட்டன. இந்த ரஹஸ்யங்கள் அருந்த ரஞ்சனீ ரஹஸ்யங்கள் '17' என்றும், அமரு தாஸ்வாதின் ரஹஸ்யங்கள் '10' என்றும், ஸதேயாவிரோதம், ஸ்ரீ பரமபத ஸோபாநம், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாத்மயம், முனிவாஹனபோகம் பரமதபங்கம், குருபரம்பராஸாரம், ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரம் எனதனி ரஹஸ்யங்கள் '7' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திவ்யபரபந்தங் களைப்போலே எல்லோரும் இவற்றை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்கிற பரமகிருபையினால் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த ரஹஸ்யங்களில் ஓரிடத்தி லாவது சருதி வாக்கியங்களை நேரில் கூற்றிலலை இதைப் பின்பற்றி இப் பரமதபங்கத்திலும் ஓரிடத்திலும் சருதி வாக்கியம் உதாஹரிக் கப்பட்டவில்லை ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் அாததாநுசாஸனபாகம் என்ற '22' அதிகாரங்களில் கிருபிக்கப்பட்டிருக்கும், அாததம் இதில் முதல் நான்கு அதிகாரங்களில் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸதிரீ கரண பாகம் என்கிற இரண்டாவது பாகத்தில் பரபக்ஷ நிரஸனம் இல்லாமல் ஸம்பரதாய அாததங்களில் காணப்படும் அாதத பேங் களுக்கு ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இங்கு பரதானமாய பரமத நிரஸனம் செய்யப்பட்டு ஸம்பரதாய அாதத பேதங்களுக்குச் சுருக்கமாக ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இதன் விவரணமே ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரம் என்னலாம்

இக் கிரந்தத்தை படிப்பவர்களின் செளகரியத்திற்காக விஷயங் களைப்பிரித்து எடுத்துக்காட்டி முதன்முதலில் பிரசுரித்த பெருமை ஸ்ரீ உப வே ஸ்ரீமஹாமஹோபாததியாய சேட்டலூர் ஸ்வாமியினுடைய தேயாகும் முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் வியாக்யானத்துடன் கரந்தரக்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் அதிகாரங்களுக்கும் வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ உப வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியாஸ்வாமி இக்கிரந்தத்திற்கு விஸ்தாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார் ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவைமுன்னிட்டு அவருடையஸ்ரீஸூகதிகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தம் காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால் இதுவரையில் மூன்று ஸம்புடங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன சில எதிர்பாழாத ஸம்பவங்களினால் மேலே அச்சிட முடியாமல் நின்று போய்விட்டது என்ன செய்வது என்று மனச்சோவு அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில் நமமாண்டவன் என்று ஸுபரஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ ரூபகாததமாக இந்த கரந்தத்தை அச்சிடும் என்று பரக்கிருந்த ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் அடியேனை நியமித்தார். ஸ்ரீமதிதயாதி தேரமுந்தூர் ஆண்டவன் நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ கமிட்டியாரால் சென்னை T V S. நிறுவனத்தார் செய்த திரவய ஸஹாயத்திலிருந்து இந்த கரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது இந்த பேருதவி செய்ததற்கு அடியேனும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுஹத்தாரும் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜனாணம், சகதயாதிகள் இலலை எனப்பதையு அறிந்திருந்தே கீழ்க்கூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸவாமியின் திருவடியின் ஸம்பந்த பலத்தினால் பெற்ற தைரியத்தினால் இதை ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட முன் வந்தோம்

இக்கிரந்தம் அச்சிடப்படுவதில் பலகஷ்டங்கள் உண்டாயிற்று பாட பேதங்களை ஆராயவதற்கு வேறுகிரந்தமே இலலை சில இடங்களில் சிலவாக்கியங்களுக்கு ஆததம் முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஆனாலும் இக்கிரந்தம் வெளியிடப்படவேண்டும் என்கிற அவாவினால் உந்தப்பட்டு இதன் பிரசுரத்தில் ஓரங்கிளோம்.

இதில் சில லௌகிக அச்சுதாபங்களினால் சோதனத்தில் சில அச்சுப்பிழைகள் நேரிட்டுவிட்டன அவற்றைப் பொறுத்ததுகொண்டு இதை இன்னும் நன்றாக பரிஷ்கரித்து வெளியிடுவதற்குச் சில தேசிக பகதாக்களை உண்டாக்கும்படி பகவான் ஸங்கல்பிப்பான் என்கிற நம்பிக்கையினால் இது வெளியிடப்படுகிறது இதில் 13-ஆம் அதிகாரத்திற்குமேல் பிரமாண ஸலோகங்களுக்கு பொழிப்புரை எழுதிக்கொடுத்து உதவிபுரிந்தருளியதற்காகவும் சோதித்துக் கொடுத்து உதவியதற்காகவும், மற்றும் சில அம்சங்களைக் கூறியதற்காகவும், மீமாம்ஸாணவ மீமாம்ஸாகேஸரி பூரவோத்தர தந்தரபரதீப பண்டித ராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசாயார் ஸவாமிகு அடியேனுடைய மனமாரந்த கருதஜஞ்ஞையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

அப்படியே 16வது அதிகாரத்திலிருந்து இருபதாவது அதிகாரம் வரையில் மாதருகா சோதனாதிக்கள செய்து அச்சிட்டு உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே வங்கீபுரம் நவநீதம் விததுவான சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

சுமார் நான்கைந்து மாதங்களாக அடியேனுடைய நேத்திரத் திறகு ஏறப்பட்ட உபத்திரவத்தினால் சோதிககிற கைங்காயத்தில் பூண மானிகவனம் செலுத்தமுடியவில்லை அக்காலத்தில், கூட இருந்து படித்து உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே சிரோமணி விததுவான கொளத் தூர திருமலை சங்கபுரம் கிருஷ்ணமாசாரியா ஸ்வாமிகும, சிரோ மணி கரளப்பாக்கம் ராமாநுஜாசாரியா ஸ்வாமிகும, மாதருகை சில பாகங்களைப் படித்து சோதித்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ உப வல்லீபுரம் ரங்க சாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும, இதை அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபி யில் எழுதப்பட்ட மாதருகையை அச்சிடப்பட்டிருந்த கிரந்த புலகத் துடன் ஒத்துப் பாத்துக்கொடுத்த ஸரஸ் கலா நிலையம் ஸ்ரீ உப வே. ஸ்ரீனிவாஸ் ராகவாசாரிய ஸ்வாமிகும கரந்தலிபியில் இருந்து அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் மாதருகை எழுதிக் கொடுத்து உதவி புரிந்த சென்னை மாமபலம் ஸ்ரீ உப. வே. A S கிருஷ்ண ஸ வாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இப்புத்தகம் கிடைக்கும்படி செய்ததும் அச்சிடும் வகையில் நல்ல காகிதத்தில் நல்ல எழுத்தில் சாததியமானவரையில் அச்சுப்பிழைகள் இல்லாமல் அச்சிட்டிருப்பதும், இக்கிரந்தத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடாமல் எல்லோரும் அதிக சுலபமாய் இல்லாவிடினும் அதிக கஷ்டமில்லாமல் இதை படிக்கும்படி விஷயங்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதும் பிரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் பொறிப்புரையும் அதிகாரப் பாட்டுக் களுக்கும் ஸ்வாமியினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சுலோகங்களுக்கும் பதவுரையும் கூடியிருப்பதாகும். இவை கீழ்பரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் வயர்கயானத்தைத் தழுவியும் பரமதபங்கப்பாட்டுக்களுக்கு ஸ்ரீ வகுளாபரணம் ஸ்வாமி எழுதிய பராசீனவயாகயானத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையாகும் இதில் முதலநான்கு அதிகாரங்களில் நமக்கு அவசியம் வேண்டிய அாதங்களுள்ளவா நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படியே இறுதியில் சில பாட்டுக்களுக்கு விசேஷாதங்களை நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு மட்டுமே கொஞ்சம் விரிவான அர்த்தம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இக்கிரந்தத்தை

படிக்க ஆசைப்படும்வார்களுக்கு உபயோகமாய் இருக்கும்படி இதில் உள்ள 24 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகையினால் இவை மறுபடியும் அநதந்த அதிகாரங்களில், அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸவாமிதிருக்கைகளாலே திருவரங்கத்து எம்பெருமான நியமனத்தின் பேரில் சிலபிராஜனை ஜயிப்பது என்கிற வியாஜத்தையிட்டு ஸ்ரீகோசஞான முததிரையுடன் ஏறியருளப் பண்ணப்பட்ட ஸவாமி தேசிகனுடைய திவ்யமங்களை விகரஹம் பரதிஷ்டிதமாய் சேவை சாதித்தருளும் இடமாயிருப்பதும், வேறொரு இடத்திலும் காணப்படாத எம்பெருமானுக்குப் போலதுவஜாரோஹண-தீர்த்தவாரியுடன் கூடிய பிரமமோத ஸவமுமமற்ற உதஸவாதிகளும் நடை பெற்று வருகிறதுமான திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸவாமிதமமுடைய ஜீவியதசையில் பல ஆண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்த இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன் திருமுனபே இதை வெளியிடுபடியான பாககியம் கிட்டிந்து அடியேனுக்கு ஒருமஹத்தான பெருப்பேறு ஆகும்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூகதிகளில் இன்னும் சில பாகங்கள் அச்சிட வேண்டி இருப்பதினால் அவற்றை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை செய்தருளும்படி ஸ்ரீமதாண்டவனையும் மற்றுமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமுகாகளையும் தரவய ஸஹாயம் செய்யும்படி பராததிககிறேன் இப்படி செய்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரயதனம் ஸபலமாய் விடும் இப்படி நடக்கும்படி அனுகரணிககுமாறு அத்தூரப்பூல மாபுருடனை இரு கையும் கூப்பி பராததித்தக கொள்ளும்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாா திருவடிகளே சரணம்

சீரா தூபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த

பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள்

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்—இந்த ஸ்ரீ ஸூகதி அருளிச்செய்யப்பட்ட காலம்—அருளிச் செய்யப்பட்ட தலம்—கரநத விஷய ஸங்கரஹம்—இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்—பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில ஆதத விசேஷங்கள்—உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற பூவாசார்யாகளும் ஸ்ரீஸூகதி களும்—ஸவாமியின் ஸ்ரீ ஸூகதிகள்—இதிஹாஸ புராணதிகள்—நாம நிராததேசம் செய்யப்பட்டிருக்கும் வயகதிகள்].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்.

அன்று இவ்வுலகினைடாககி, அருமபொருள நூல விரிதது, நின்று தணநீள புகழ வேங்கடமாமலை மேவி நின்றருளும் எம்பெருமான தானே பின்னும் வென்றிபுகழ்த திருவேங்கட நாதன என்னும் குருவாய நின்று நிகழ்நது மண மேல் நின்ற நோய்கள் தவிப்பதற்காக, அதாவது தாரணியிற் வாழ்வாக்கள் வானேறப் போமளவும் வாழ்வைப் பெறுவதற்காக, பார ஒன்றைச் சொன்ன பழமொழிகள் 116 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஸதோத்திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் பரபந்தங்கள், ஸ்ரீவிசிஷ்டாதவைதபரகரண கரநதங்கள், உபய வேதாந்த கரநதங்கள், காவய நாடகாதிகள், அனுஷ்டான க்ரநதங்கள், இதரகரநதங்கள் என எட்டு வகுப்புக்களாகப் பிரிப்பாக்கள் பெரியோர்.

இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய கரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது ஸ்வாமி யின் ஸ்ரீ ஸூக்திகளின் நிர்மாண கால கரமத்தில் இது 58-வதாகவும், திருவயிரதையில் அருளிச் செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அமருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அமருதாஸ்வாதீரீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் முன்னு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பில் இது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவபரகாசிகை முதலிய கரந்தங்களில் இது திருவயிரதிரபுரத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயகரீவன அருள பெற்ற பிறகு, அடியவாக்கு மெய்யனுடைய

‘முநதை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முருநதன அருள தந்த பயன பெற்றேன யானே’

எனப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினேராவது அதிகாரத்தில்

‘வேதாந்த ஸூத்திரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங்கள் என்னும் இடமும் சத் தூஷணீ பரபருதிகளிலே சொன்னோம்’ என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத் தூஷணிக் குப் பிற்பட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவருத்தி அயிரதைக்கு எழுந்தருளின பொழுது தம் ஆசாயரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்திரத்தை ஆவருத்தி செய்து, அவரை பரதயக்ஷீகரிக், அவர் உபதேசித்த ஹயகரீவ மந்திரத்தையும் அங்கேயே ஆவருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளை எல்லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாமருத் பானத்தினால் ஸகல விதயா மூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த விதயையை மட்டுமே தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற விதயைகளைத் தாம் நினைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் பராததித்ததுவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தண்காவிறகுச் செல்ல உத்தேசித்தபொழுது, அடியவாக்கு மெய்யன ஸ்வபனத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய் ஸதுதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவாக்கு மெய்யன விஷயமான ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில கரந்தங்களை

அருளிச் செய்தாரா. பிறகு திருத்தண்கா சென்று அங்கு சில காலம் வாஸம்பண்ணி, ஸ்தோத்திராதிகளை அருளிச்செய்து, ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து, உத்தர திவ்ய தேச யாத்நிரைபண்ணி, மீண்டும் திருமபி வந்து, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளிஞல் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு வரதாசாராயர் எனத்திருநாமம் சாற்றி, அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது திருவரங்கத்தில் பரதிவாதிகளால் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நிவருத்தி செய்வதற்காக அங்கு எழுந்தருளும்படி நியமனம் பெற்று, அங்கு சென்று, எம்பெருமானைத் தொழுது, சில ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச் செய்து, பரதிவாதிகளை நிரஸனம் செய்து, எம்பெருமானாலும் பிராட்டியினாலும் முறையே வேதாந்தாசாராயர் என்றும், ஸாவதந்தர ஸ்வதந்தரர் என்றும் அநிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைப்பெற்று, அங்கிருந்து இரண்டாவது ஆவருத்தி எழுந்தருளினார் அயிநதைக்கு. அப்பொழுதுதான் இது அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும் இதே ந்யாயத்தினால்தான் கருட தண்டகம் கருட பஞ்சாசத், ஸ்ரீ ஹயகர்வ ஸ்தோத்திரம், அசுபுத்த கம, ரகுவீரகதயம் முதலியவைகளும் இந்த இரண்டாவது ஆவருத்தியில் அருளிச் செய்யப்பட்டவைகளாகும். இதில் நாலாவது அகிகாரத்தில் தம்மை 'கவிகதகஹரே' என்று நிருபித்துக்கொண்டிருப்பதினால் அந்தப்பிருது பெற்ற பிறகே இது அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இது ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்திக்குப்பிற்பட்டது என்பது அதில் ஸ்வாமி சில ஸுத்திரங்களைச் செய்து காட்டி, இவை ஸுத்திரங்களாகாதா எனஎன்று அருளிச்செய்திருப்பதைஇதில் பதினாறாம் அதிகாரத்தில் 'கோதம் நூல்களைக் குற்றமிலாவகை கூட்டலுமாம்

கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்

யாது மிகழ்ந்து ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்

வேதியா நனையவித்தரமென்பது மெய்யுளதே'

என்றும்,

'ஆன பின்பு ந்யாயசாஸ்தரங்களில் குசகாசாவலம்பேந கமனீகைய' தல், விருத்தாமசபரிதியாகமாதல், அநுகூல கரந்தாந்தரகரண மாதலடண்ணி சதுராதச விதயாஸத்தான ஸம்பத்தி கொள்ளவும்' என்றும் ஸுசிப்பித்திருக்கிறபடியினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டதே யாகும்

இப்படியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணத்திற்காரத்திலும்

'அவ்வதிகாரணத்தில் சபதாத்தமும் தாதபாயாததமும் ஸேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொன்னோம்'

என்று அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது,

அருளிச்செய்யப்பட்ட தலம்

இந்த கரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸவாமி தாமே

‘அஹீந்த்ரநகரே’

என்றும், இந்த கரந்தத்தின் இறுதியில்

‘பொன அயிநதை நகரில் முன்னுள புணராத

பரமதபபோ பூரிததோமே’

என்றும் அநுஸந்தித்திருக்கிறபடியினால் இது திருவஹீந்திர புரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது இப்படியிருக்க இறுதியில்,

‘வடகோங்கில் வானியாற்றில் வண்ணிகை நன்னடங்கண்டு’ என்கிற இடத்தில் கொங்கு என்பதை கொங்கு தேசம் என்றும், வானியாற்றில் என்றதை பவானியாறு என்றும், இந்த கரந்தம் அயிநதையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ஸத்யமங்கலத்தில் முடிக்கப்பட்டது என்று சிலா சொல்ல முன் வந்திருக்கிறார்கள். ‘வடககு’ என்பது குறுகி வடகு என்று நிற்கிறது, ‘வடகோங்கில்வானியாற்றில்’ என்பதற்கு பராசீன வயாகயானத்தில், வடககுத் திக்கில் பரவஹிக் கிறகருட நதியில் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் இதனால் அபல பிக்கப்பட்டதாகும். இப்படி ஒரு கரந்தத்தை இரண்டு இடங்களில் ஸாதித்தார் என்று வேறோ இடம் ஏற்படவில்லை சென்னையூரிவாஸிடியாரால் பரகரம் செய்யப்பட்ட தமிழகராதியில் வானி-பவானி என்பதற்கு ஒரு உதாஹரணம் கொடுத்து, இப்பாடடையும் மேல் கோளாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள் இங்குமேல் ‘பொன்னபிநதையில்’ என்று ஸபஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதினால் பவானி ஆறு என்ன முடியாது இந்த சேஷத்திரத்தில் பரவஹிக்கும் கருட நதி அந்த திவ்ய தேசத்திற்குக்கொஞ்சம் தூரம் வரையில் கிழக்கு முகமாய் ஓடி வந்து, இங்கு திரும்பிவடக்கு முகமாய் பரவஹித்து திவ்ய தேசத்தின் எல்லை தாண்டினதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாய் பரவஹிக்கிறது, உத்தரவாஹினி நதிகளுக்கு ஒரு மஹிமை உண்டாகையினால் அந்த விசேஷத்தை இப்படிக்கூறியபடி யாயிருக்கும் ‘வடக்குப் பக்கம் ஓங்கி பரவஹிக்கும் ஆற்றில்’ என்றே அர்த்தம் கூற வேண்டும் அல்லது வான என்றால் ஆகாசம். அதில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் வானி என்று கூறப்படுபவர்கள், அவர்களில்பரதானரானவா கருடன், ஆகையினால் வானி என்றதுகருட நதியையே கூறுமேயன்றி பவானி ஆற்றுக்கு இங்குபரஸ்தாவமே இல்லை அனரிககே வடக்குப் பக்கமாய் பரவஹிக்கிற அதாவது வாஹினி என்பது வானி என்று சுருக்கிக் கூறப்பட்டது என்றும் கூறலாம். ஆக இது அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம், அயிநதையேயாகும்

கரநத விஷய ஸங்கரஹம்

இது 24 அதிகாரங்கள் கொண்டது

முதல் நாலு அதிகாரங்களில் நம் ஸ்ரீ விசிஷ்டரத்வைத்ஸிததானதப்படித் தத்தவநிருபணமும், ஒரு அதிகாரத்தில்மேலே தாம் நிராகரிக்கப்போகிற மதங்களில் உள்ள ஸமுதாய தோஷங்களின் நிருபணமும், 15 அதிகாரங்களில் முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌததிராந்திக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌத்த, ஜைந, பாஸகீய, யாதுவபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில், பரபாகர, காபில், ஹைரணயகாபப பாசுபத்ருபமான பரித்ருசயமான பாஹ்ய மதங்களின் யுகதிகளை முதலில் அவர்கள் செரல்லும்படி பூவபக்ஷத்தை நிருபித்து, மேலே அவை நிராகரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறன, பகவத் சாஸ்திரமாகிய பாருசராததிர விஷயமாகச் சொல்லப்படுமசங்கைக் களை முதலில் நிருபித்து, மேல அதற்குப் பரிஹாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது, மேலே இரண்டு அதிகாரங்களில் பரமதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் உபாயம், பலன இவற்றின் தூஷணமும், கடைசி அதிகாரத்தில் நிகமனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

இதில் நான்காவது அதிகாரமாகிய பரத்ததவாதிகாரத்தின் இறுதியில் ஒரு பிரிவு என்று குறிப்பிடுவதற்காக ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே இருபத்திநாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியிலும் கரநதத்தின் பெருமையைக் காட்டும் சில சலோகங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு முன்புள்ள அதிகார ஸங்கரஹப் பாட்டுக்குப் பின்பு மூன்று பாட்டுகளும், ஆரம்பத்தில் போலே இறுதியிலும் ஸ்ரீஸுதாசநாமாவா விஷயமாக ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்

இது தமிழிலும் தெலுங்கிலும் சில பதிப்புகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அவைகள் நன்குப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. படிப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டே படிக்க வேண்டும் படிப்பவர்களின் ஸௌகாயத்திற்காக இதில் விஷயங்களைப் பாரபாராகக் களாகப் பிரித்து அதில் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சம் தலைப்பில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது,

பரமாண சலோகங்களுக்கு அகராதி சோககப்பட்டிருக்கிறது

இதில் உதாஹரிககப்பட்டிருக்கும் பரமாண சுலோகங்களுக்கு ஸாத்யமானவரையில் ஆகரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அந்த சுலோகங்களுக்கு பொழிப்புரையும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது,

திருவயிரதிபுரம் சேட்லூர் விதவான பகவத விஷயம் பண்டித பூஷணம் தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உபவே நரஸிமஹாசாயா ஸ்வாமியினால் வயாக்யானத்துடன் ஒரு பாகம் கரந்தாஷ்ரததில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது மேல பாகத்திற்கு வயாக்யானம் மாதருகையாக இருக்கிறது பெருமாள் கோயில் ஸ்ரீ உப வே ஐயாகிருஷ்ண தாதாசாயா விஸ்தாரமாக ஒரு வயாக்யானம் ஸாதித்திருக்கிறார். அது அச்சிடப்படவில்லை, அந்த மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உப டி ராமஸ்வாமி ஐயங்காரிடம் இருந்து பெற்று அத்துடன் மாதருகாசோதனாதிக்கள் செய்யப்பட்டு இது அச்சிடப்படுகிறது அதிகாரம் தோறும் இருக்கும் ஆத்யந தபாட்டுகளுக்கும், ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருக்கும் சுலோகங்களுக்கும் அததம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் பரததவாதி நிருபணங்கள் ஸங்கரஹமாய இருந்தபோதிலும் அததம் கரம்பாய முள்ளதாயிருக்கும். ஸ்வாமி தமமுடைய அவ தாரத்திற்குப் பரம் பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் இதற்கு விவரணமேயாயிருக்கும்

ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பூவபக்ஷி சொல்லும் பரகாரங்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றையே மேல எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி, இது உசிதமல்ல என்று பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸங்கரஹ மாயிருப்பதினாலும் பரமதஸ்தாகள சொல்லுமகக்ஷிகள அனுவத்ககப்படுகிறபடியினாலும் இதின் அதத விசேஷங்களை அறிவது கொஞ்சம் சரமமாயிருக்கும் ஆகையினால்தான் மேலே இதில் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அதத விசேஷங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன,

சில விசேஷாததங்கள்

(1) ஆசாயன உபய விபூதியிலும் உததேயன்

சுருதிகளில் பகவானைப் பேரலவே ஆசாயனை உபாஸிக்க வேண்டும் எனப்பட்ட அதத விசேஷத்தை

‘அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்’

என்று உபய விபூதியிலும் (ஆழ்வாருடைய) ஆசாயனுடைய திருவடியே நமக்கு உத்தேசயம் என்றுபெரியமுதலியாரா உத்கோஷித்தாரா.

அதனையே ஸவாமியும் ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில்

‘தேவவ ஸயாதுபாஸய’

என்று ஸங்கரஹிததருளிநா

அந்த ஆசாய சபதத்திற்கு ஸவாமியின் அவதாரத்திற்கு முன்பு பரதான பரதிபரதயராய இருந்தவா நமமாழ்வாரா ஆகையினால் அவரைக் ‘குலபதி’ என்றுவயவஹரித்துக் கொண்டாடினா ஸ்ரீ ஸம்பரதாய பரிசுத்தியில்

‘இந்தக் கலியுக ஆரம்பத்திலே பரஹ்மநதயாதிகளுக்குப் பின்பு நமமாழ்வாரா பரவாததகரானா’ என்றும், ஸ்ரீ ஸதோத்திர பாஷ்யத்தில்

‘ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாசம்’

என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதே இங்கு

‘குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய

குலபதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனா’ என்றும்

‘குலம் தீக்ரும குருக்கள் அடி சூடி மன்னும்
குறறேவல் அடியவா தா குழாங்கள் கூடி’

என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனையே ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரயஸாரத்தில்

‘நாறுதுழாய முடிநாதனை நண்ணி அடிமையில் நம்
கூறுகவானத குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற கீழ்
மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும போகத்து மன்னுவமே’

என்று ஸாதித்தருளிநா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம்,

ஸாவேசவரன பகலிலே ஸாவாராதத கரஹணம் பண்ணியவா என்கிற ஏற்றம் பெற்ற கலியனுட

‘நான மறைகள் தேடிக் காணமாட்டாச் செலவன்’ என்று அருளிச் செய்ததா இதை இதில்

இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரத்தில் 53ம் பாட்டில்

‘ஐவாககனரோதுதுவனய ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம் தொடாநதோடத் தனியோடி’

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள் அவனுக்குப் பின்னால் தேடிக் கொண்டிருக்கும் எனனும் அாதத்ததை நிருபித்தருளினா,

‘நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம்’

என்கிற ஸ்ரீ கோபால் விமசகி சலோகம் இங்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாஷத்தினாலேயே அவனை அனுபவிககம் பெற்ற ஆழவாரும்

‘உயாவற உயா நலம்’ என்றா அதாவது தன்னுடைய பலத்தினால் பகவானுடைய திருக்கலயாண குணங்களை வாணிககிறேன் என்று கம்பீரமாய் பரதிஜைஞ் செய்துவிட்டு ஒரு குணத்தையே வாணிகக முடியாமல் திரும்பினான் வேதபுருஷன். ஆழவாரோ உமமுடைய குணங்கள் வாணிகக முடியாதவை என்று தத்தவாதத்ததைக் கூறினா.

(3) திருவாழியாழவாருடைய இரண்டு ரூபங்கள்

ஸுதாசநாழவார எட்டு ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஸேவை ஸாதிக்கும் பரகாரம் முதல் பாட்டிலும், பதினாறு ஆயுதங்களைத்தாங்கி ஸேவை ஸாதிகும பரகாரம் இறுதி அதிகாரத்திலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபட்டவன்

முகதன் ஈசுவரனோடொன்றாகிருன என்றது மற்றவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஐக்கியமாகி விடுகிருன என்றதல்ல, நதிகள் ஸமுத்திரத்தில் கலக்கிறப்போலே இருக்கும் அதாவது,

‘பூவ ஜலத்துக்கும் பரவிஷ்ட ஜலத்துக்கும், ஸவருபகயமிலலை’ ஸமசலேஷவிசலேஷமே உள்ளது என்னுமிடம் நீரகூர்தி ஸமயோகத்திலே கண்டு கொள்வது இது பரிமாணாதிகயத்தாலும் அறியலாம் ‘இருமபுண்ட நீரது போல’ என்ற தருஷ்டாந்தத்தாலும் ஐகயம் சங்கிகக வொண்ணாது இருமபில் சுவரின நீர் அதற்கு ஆபயாயமாயக கொண்டு ஸஞ்ஜீமமாயக கிடககுமளவே உள்ளது என்று நிருபிககப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஜீவாதமர என்பது ஈசுவரனைவிட வேறுபட்ட தத்தவம் என்றபடி,

இப்படியே இதில் பல விசேஷாததங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றைத் தனியாக நிரூபிப்பதைவிட ஒவ்வொரு அதிகார விஷயமான ஸங்கரஹத்தை நிரூபித்துவிட்டு, அதன் கீழ் இந்நத அம்சங்களை நிரூபிப்பது உசிதமென்று சிஷா அபிபிராயப்படுகிறபடியினால் அதை அனுசரித்து மேலே குறிப்பிடப்படுகிறது

முதலாவது பரஸ்தாவனாதிகாரம்

இதில் இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரமும் (இது அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸதஸமான திருவயிந்திர புரத்தில் ஆசசா ரூபத்தில் ஸேவை ஸாதித்தருளும் எம்பெருமான விஷயமான மங்கள் ச்லோகமும்), ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம் எனபதும். நல்ல ஐஞானம் ஆசாராயனுடைய உபதேசத்தால் ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டும், அதுவும் ஸத ஸம்பாதாய மூலமாய இருக்கவேண்டும் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒரு பாட்டில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் சக்கரத்தாழ்வான் விஷயமான மங்கள்மும் ஒரு பாட்டில் ஆசாராயர்கள் இவ்வாததங்களை உபதேசித்தார்கள் என்றும் அவர்களில் நமமாழ்வாரா செய்தருளிய உபகார விசேஷமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

இதில் அதிகாரம் தோறும் அதன் ஸங்கரஹமாக முதலில் ஒரு பாட்டும் இறுதியில் ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில்-பரபக்ஷ நிரஸனம் செய்யப்படுவது உசிதமா? ஏன பரம தங்களை நாம கண்டனம் செய்யவேண்டும்? என்று சிலருக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாகக்கூடும் நமமுடைய மத்தத்தை ஸ்தாபித்து அதன் கொள்கைகளை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் (பரமதஸ்தர்கள்) சொல்லுமது வேதம் பரமாணம் அன்று என்றிவை முதலிய தோஷங்களுடன் கூடியபடியினால் அவற்றால் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அவற்றை நிரஸிக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று.

இது ஸ்வாமிதேசிகன் தாமாகப் புதிதாக இதைச்செய்யவில்லை. அநாதியான வேதம் தொட்டு இப்படிப்பட்ட நிரஸனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது முதலில் வேதத்தில் விரோசனனுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டதை “இது அஸுரர்களின் உபநிஷத்து” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

தாமிரபாணீ நகீககரையில் அவதரித்த ஸ்ரீ சடகோபன பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷத்தில இந்த நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதில் முதல பாடடிலேயே

“ உயாவற உயாநலம உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம அருளினை யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழுதெழு என மன்னே ”

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் பரஹ்மம் குணங்கள் ஒன்றுமில்லாதது ரூபமில்லாதது, பரஹ்மத்தை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, இதயாதியாகச்சொல்லும் மதஸதாகளை பகவான எல்லையிலலாதவாறு இன்னும் உயாநது கொண்டேயிருக்கும் அநந்த கலயாணகுணங்களை உடையவனென்றும், அவன ஸமஸார கந்தம் ஒருநாளும் இல்லாத நித்ய ஸஞ்சிகளுக்கு யஜமானன் என்றும் இன்னும் ஸமஸாரத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஜஞானம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து அருள் செய்கிறுனென்றும் அவன திருவடிகளை ஆசரயித்து நாம் உஜ்ஜீவிக் கவேண்டும் என்றும் அருளிச் செய்தா இங்கு ‘திருவடி’ என்று சொன்னபடியினால் பகவான் திவ்ய மங்கள விகரஹ விசிஷ்டரூப இருக்கிறான் என்று கூறப்பட்டதாயிற்று

இப்படியே மேலே பல பாட்டுக்களில் பரதிவாதிகளை நிரஸித்திருக்கிறா எண்பது எம்பெருமானாருடைய காலக்ஷேப ஸங்கரஹமான தாயும் அவருடைய ஜஞான புத்திரரான திருக்குருகப்பிரான பிள்ளை னால் எழுதப்பட்டு எம்பெருமானாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கும் திருவாரூயிரப்படியில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது

வேதங்களை வகுத்து அதன் ஸ்வாதத்ததை ஸஞ்சிதிரங்களாக நிருபித்த வயாஸரும் இரண்டாவது (அபாதயதவம்) என்கிற அதயாயத்தில் வேதத்துக்கு புறம்பான பரமதங்களைக் கண்டித்திருக்கிறார். இந்த அமசம் இக் கரந்தத்தில் பல அதிகாரங்களில் இம் மதம் வயாஸரினால் இந்த ஸஞ்சிதிரத்தினை கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது

இந்த விசிஷ்டாதவைத ஸித்தாந்தத்திற்கு இந்தக் கலியுகாரம்பத்தில் பரவாததகரான நமமாழ்வாரால் யோக தசையில் தோன்றி எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாராமசத்தையும் எடுத்துரைக்கப்பெற்ற

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தம்முடைய நயாயத்ததவ கரந்தத்தில் இந் நிரஸனத்தைச் செய்திருக்கிறா அத்துடைய மங்கள் சலோகத்தில்

“ யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயக்ஷேன ஸதா ஸவத ”

என்று அருளிச் செய்தா பரஹ்ம ஜ்ஞானத்தை உடையது அது எல்லா வஸ்துகளையும் ஒரே காலத்தில் தானே எப்பொழுதும் கண்கூடாகக் காண்கிறது என்று சொன்னபடியினால் பரஹ்ம ஒன்றுமே தத்தவம் என்றே பரஹ்மே சிடையாது என்றே சொல்லும் இஃரமதங்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று

பெரிய முதலியாரும் (ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும்) திவ்யபரபந்தானு ஸந்தான பரீவாஹமாய வெளிவந்த தமது ஸதோத்திரத்தில் சந்தமிகு தமிழ் மறையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் பரமத கண்டனத்தை ஆங்காங்கே சலோகங்களில் எடுத்துக் காட்டியும் ஸித்திரயத்தில் அவற்றை நிரஸித்தும் செய்திருக்கிறா ஸதோத்திரத்தில்

“ நாராயண ! தவயி ந மருஷயதி வைதிக க ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பதால் வேதத்தை அங்கீகரித்த ஒருவரும் நாராயணனுடைய பரதவத்தை ஆக்ஷேபிப்பதில்லை என்ற தனால் அதை அங்கீகரிக்காதவர்கள் நிரஸிக்கப்பட்டார்கள் என்ற தாயிற்று எம்பெருமானா பரஹ்ம ஸத்திர வயாக்யானமாகத் தாம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸத்திரகாரரைப் பின்பற்றிப் பரமதங்களை நிரஸித்திருக்கிறா, இது இரண்டாவது அத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸவாமி தேசிகன் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் இறங்கினாராயிற்று. அப்படி இறங்கினபொழுது பரதிவாதிகளின் கொள்கைகளை முதலில் நிரூபித்து பரமாண் உப்பத்திகளுடன் அவற்றை விஸ்தாரமாக நிராகரித்திருப்பதும் அறியத்தக்கது ஸ்ரீஸங்கலப் ஸாலயோதயத்தில் குருவாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்பெருமானுடைய நியமனத்தை அங்கு சிஷ்யராக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் தாம் பெற்று பரமதங்களை நிரஸிக்கிறோம் என்று அனுஸந்தித்திருக்கிறா. அங்கு பரதிவாதிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து விவாதிக்கப்படுகநதால், என்ன விஷயம் சொல்லப்பட்டது என்பதை ஒருவரும் அறிய முடியாதாகையினால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வந்து தங்கள் மதத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு சிஷ்யன் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குமேல் அவர்களால் ஸமாதானம் கூற முடியாமல்

இருந்தால் அவர்கள் நிராகரிகப பட்டாக்கள் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டேனெனும் என்கிற நியமம் ஏற்படுத்தப்பட்டது இந்த கரமம் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் ஸ்வாமி தம்மாலேயே வகுக்கப்பட்டதாகும் ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் இரண்டாவது அதயாய ஸங்கரகமான சுலோகங்களில் பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது அவற்றிற்கெல்லாம் மூலம் இந்த ஸ்ரீ பரமத பங்கமே பாகும் இதற்கு நிதாசனமாக யோகப்பரதயுகதி அதிகரணத்தின் ஸங்கரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில்

“வேதாந பூவம் விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ

விதயாநியுகதோ

வாகீஸஸசைஷ தஸமாத ததுதித விஹதௌ

கமபநம் வேத மூாதன: ||

மைவம், தஸயாபி வேதா பஹருதிமுக விபத தாசனாத

க்ஷேதரிபாவாத

பராநதயாதி ஸம்பவேத இதி அகதிக விஷயே

பூாவவத் நிாவஹாம: || ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பது இதில்

“தாவிப புவனங்கள் தாளிணைசூட்டிய தந்தையுநதிப பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணரத்திடினும் நாவிறபிரிவினறி நாமங்கை வாழினும், நானம்றையில் பாவித்ததனறி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே ”

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே ஸம்ஸ்கருத்தத்தில் அருளிச் செய்யப் பட்டதாகும் இப்படியே மேலும் பல சுலோகங்களுக்கும் மூலமாய நிற்கும் இப் பரமத பங்கம் இது தவிர ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமாம்சை, ஸ்ரீசத் தூஷணி, வாதிதரய கண்டனம் முதலிய கரந்தங்களில் பரமத நிரஸனம் செய்திருக்கிறா ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்திலும் ஸ்ரீஸங்கலப ஸூராயோடியத்திலும், ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் ஸாதித்திருக்கும் அர்த்தங்களை விசேஷித்து நிரூபித்து “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை” என்கிற ஒரு தனிப்படுத்தகமாக வெளியிடப்படுகிறது ஆக பரமதஸதாக்ளினுடைய வாக்யங்களைக் கேட்டு நாம் பரமிககாமல் இருப்பதற்காக

பரமத்தத்திலுள்ள தோஷங்களை அறிந்து அவற்றைப் பரிதயஜிகக் வேண்டும் என்பதற்காக இது மிகவும் அவசியமாகும்

இரண்டாவது ஜீவ தத்தவாதிகாரம்

சருதியில், ஜீவனை போகதா, என்று பிரித்து நிருபித்திருப்பதைப் பின்பற்றி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபாதிகள் முதலில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஏக ஜீவபக்ஷம், அதாவது ஒரே ஒரு ஆத்மாதான் உண்டு என்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியே நித்யஸம்ஸாரிகள் என்று சிலா இருக்கக்கூடும் என்பதும் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்நிலை மேல இரண்டு அதிகாரங்களிலும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ தத்தவமுகதா கலாப ஸாவராதத லித்தியில் நிருபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களின் ஸங்கரஹமாயிருக்கும் இதையே கொஞ்சம் எளிதமான ரீதியில் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய ரயஸாரத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அங்கு அர்த்த நிருபணம் மட்டுமே இங்கு பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப்பட்டிருப்பது விசேஷம்

மூன்றாவது அசீதத்தவாதிகாரம்

இதில் ஸாததவிகாதி புராண விபாகமும், ஸாதாரணமான சிலப் ஸாஸ்திரத்தில் கூட ஸத்தவரஜஸ்தமோ குணத்துக்கு அனுகுணமாக விமானங்கள் கட்டப்படுகின்றன என்றும், அந்தக் குணத்திற்குத் தேவதை பகவான், பரஹமா, ருத்திரன் என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது உதாஹரிகப்பட்டிருக்கிறது, மாயை என்றால் பொய் என்று அர்த்தமில்லை ஆசாயமான சகதியையுடையது என்றே அர்த்தம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது நீதி சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஸாம், பேத, தான், தண்ட, ஸந்தி, விகரஹ, தவைதீகரணங்களாகிற ஏழுவித உபாயங்களிலும் மாயை இந்நிரஜாலம் என்கிற பதங்கள் பரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மாயை என்பதற்கு பொய் (இல்லாதவை) என்கிற அர்த்தம் பொருந்தாது என்னப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சபூதங்களை நிருபிக்கும் இடத்தில் திருமழிசைப் பிரானுடைய

‘பூநிலாய ஐந்துமாய’

என்கிற பாட்டு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. த்ரிவருத கரணம் சொன்ன இடம் பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

காலத்தை நிரூபித்தருளும் பரகரணத்தில் ஸ்ரீ நயாய ததவத்தில் 'ஒரு வஸ்துவை ஆதாரமாகவுடைய வயாபாரங்களின் எண்ணிக்கை காலம் என்னப்படுகிறது' என்றாததமுள்ள வாகயத்திற்கு காலம் இலலை என்று கூறுவதில் தாதபாயம் இலலை என்றும், அப்படியே பாஷ்யத்தில் ஜைநாதிகரணத்தில் (2-2-31) உப்பாதிககம் பட்டிருக்கும் வாகயங்களுக்கும் காலாபலாபத்தில் கருத்து இலலை என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதம்ஸித்திமங்கள சுலோகம் பரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இதின் உபஸம்ஹாரப் பட்டில் நம் பூவாசாயாகள் ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய அருளைப்பெற்ற வாகளான்படியினால் அவர்களுடைய உபதேச பரம்பரையினால்பெற்ற அாததங்களே இங்கு தம்மால் அருளிச செய்யப்பட்டவை என்று நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில்

‘ஓ தேரில் ஆரணம் பாடிய நம் தேவகி சீர் மகனா’

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் கீதை ஒரு உபநிஷததாக பரமாண பரம்பரையில் சோநது நிற்கும் என்கிற அம்சம் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிற்று இவ்வம்சம் இவா தம்மாலேயே, ‘சிவைசயன தேரணைய சிறு வேதததே’ என்று அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது

நாலாவது பரததவாதிகாரம்

இதில் முதல் பாட்டில்

‘மாலைப்பெற வழி காட்டிய தேசிகா வாசகமே

ஓலைப்புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள எழுதுமினே’

என்று அருளிச செய்ததையே தம்முடைய அவதாரத்திற்குப் பரம் பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமதரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தின் இறுதியில்

‘வெளளைப் பரிமுகா தேசிகராய விரகால் அடியோம்

உள்ளத் தெழுதியது ஓலையிலிட்டனம்’

என்று அருளிச செய்திருக்கிறார். நாளேதுக கருபையை நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில் ஒரு காரணமில்லாமல் பகவான் ஒருவனுடைய பாபங்களை மன்னிப்பதில்லை, சிசுபாலாதிகள் விஷயத்திலும் பூவ ஜனம் கருத ஸுகருத விசேஷமிருந்தபடியினால் அவன் ரக்ஷிக்கப்பட்டான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ஆழ்வார

‘ஓர் எண் தானுமின்றியே’ (1-10-5)

என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்கும் பகவான் தன்னுடைய நித்ய நிரங்குச ஸ்வாதந்தாயத்தாலே மோக்ஷம் கொடுத்தான் என்று கருத் தன்று, அப்படிக்கொண்டால் ஸாவ முகதி பரஸங்கம் வரும் என்று நாம் எண்ணாமல் இருக்க பலம் கிட்டினதைப் பாரா என்றே கருத்து என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

அப்படியே பஹிர்வயாபதி எனப்படும் பாஹ்ய பரதேசமுள்ள வஸதுக்கள் விஷயம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

நாராயணன்தான் தீவ்ய மங்கள விகரஹத்துடன் கூடிய பரபரஹம் என்று நிரூபிக்கும் பரசரணத்தில் பராதிகரண பாஷ்யத் தையும் விங்க பூயஸ்தவாதிகரண பாஷ்யத்தையும் மேற்கோளாகக் கூறியிருக்கிறார் இப்படி பரஸ்தாவனாதிகாரத்தால் கூறப்பட்ட சாஸ்த ரீயமான ஸ்வபக்ஷ ஸதாபனத்தை மூன்று அதிகாரங்களில் நன்றாக நிரூபித்தருளியிருப்பது அறியத்தக்கது ஸ்ரீமத் ஶ்ரீஸயதரய ஸாரத்தில் ததவதரய சிந்தனாதிகாரத்திலும், பரதேவதா பாரமாத யாதிகாரத்திலும் இந்த அத்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் சாரீரக் சாஸ்திரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தமான காரணதவம் (இப்படி ஐகத் ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணுவது) முதலியது இங்கு நிரூ பிக்கப்பட்டதாகும் இதற்கு மேல் அபாதயதவம் பரதிபாதிதமாகையி னால் அது, மேல் பரமத் நிரஸனமான அதிகாரங்களில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது உபாயதவம் உபேயதா என்கிற மற்ற அத்தங்கள் இறுதியில் இரண்டு அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

பரததவாதிகார இறுதியில்

‘தரயயநத தராணமேதத்’

நானூரம்பிதது ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த சுலோகத்தின் அத்தவிசேஷத்தை அதன் பதவுரை சொல்லும் இடத் தில் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசயம் படிக்கவும்

ஐநதாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகாரம்

இதில் மேலே நிராகரிக்கப் படப்போகிற மதங்களில் இருக்கும் பொதுவான தோஷங்களை அனுவதித்து, அததோஷங்கள் பரிஹாரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது வேதம் எப்படி நித்யமாகும்? ஸங்கேதமாய ஏற்பட்ட பதங்களே வேதங்களல்லவா? பாடபேதாதி

கள இருப்பதினால் எப்படி ஒரேவிதம் என்னமுடியும்? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொண்டு அவற்றிற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

‘ நினமாட்டாய மலபுரையும் திருவுருவம் மனம் வைக்க மாட்டாத பல சமயம் மதி கொடுத்தாய் ’

என்றும்,

‘ கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய புரம் புககவாறும் கலந்தசுரரை உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும் ’

என்றும்,

‘ வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற கள்ளநூல் ’

என்றும் அனுஸந்தித்திருப்பது, அவைகள் பரமானங்கள் என்ற படியன்று, பராணிகளுடைய துஷ்காமங்களுக்கு ஈடாக அவற்றை பரவாத்திப்பித்தான என்றும், காலாந்தரத்தில் பகவான்தானே அவதரித்து அவற்றை நிவருத்தி செய்வான என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பராசீன பதிப்புகளில் இந்த அதிகாரத்தை ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்றே கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில் ஸமுதாய தோஷம் மட்டும் நிருபிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தப்பெயர் உசிதமாகும் ஆனால் இதில் மற்ற மதஸ்தாக்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் தோஷங்களை ஸங்கரஹமாக எடுத்துக்காட்டி, அவைகள் விஷயமாய் பரதிவாதிகள் சொல்லக்கூடும் ஆக்ஷேபங்களைக்கூறி அவற்றிற்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எனவே முதலில் நிருபிக்கப்பட்ட தோஷங்கள் ஸதாபிக்கப்பட்டனவாகும் இந்த கரந்தத்திலேயே மேலே இரண்டு மூன்று இடங்களில் ஸமுதாயாதிகாரம் என்றே இவ்வதிகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இந்த அதிகாரத்திற்கு ஸவாமி திருவுள்ளம்பற்றிய திருநாமம் எது என்று நிச்சயமாய்க் கூற முடியவில்லை இதில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பங்க)ாதிகாரம் எனத் கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய் எதிரிகள் கூறும் ஆக்ஷேபங்கள் கிராகரிகப்படும அதிகாரம் என்று பொருள் கொள்ளவும் ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்று கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய்க் கூறப்படும் ஆக்ஷேபம்

நிராகரிக்கப்பட்டு அநதஸமுதாய தோஷங்கள் ஸதாபிக்கப்படும் அதிகாரமென்று அாததமாகும் ஸமுதாயாதிகாரம் என்று பாடமானுல பரதிவாதிகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாயுள்ள தோஷங்களைக் கூறும் அதிகாரம் என்று அாததமாகும்

சபர பாஷயத்தில் சபதாதி கரணத்தில் வாண நிதயதவ ஸதாபனம் உசிதமல்ல என்று 'ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமாமஸையிலேயே விசதமாகச் சொன்னோம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாராயண பரதவத்தை நாம் மட்டும் அங்கீகரிக்கவில்லை மதப்பற்று அதிகமில்லாத கவிகளும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதை காட்டுவதற்காக மஹாகவியின் ச்லோகம் ஒன்றை மேற்கோளாகக்காட்டி இருக்கிறார்

ஆருவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்

இதிலும் மேல பாமத பங்காதிகாரங்களிலும், அவர்கள் கொள்கையை முதலில் நிரூபித்துவிட்டு மேலே அவற்றை நிரஸித்து இருக்கிறார் என்று கீழே கூறப்பட்டது இதில் கொள்கைகள் அதிகமாயிருப்பதினால் அவைகளை (1), (2) இதயாகி எண்ணிக்கையைக் குறித்து முதலில் காட்டி, மேலே அதே எண்ணிக்கையின் கீழ் அவை நிரஸிக்கப்படும் பரகாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது

இதில் 'நீதிசாஸ்திரமும் அநாபததில் தாம் விருத்த விஷயத்தை அபயனுஜைஞ பண்ணுது 'என்று அருளிச் செய்து, கலியன் செய்த ருளிய ஸதேயம் (களவு) சாஸதரீட மானது என்று மேலே நிரூபித்த ருளி இருக்கிறார் ஸவாமியின் ஸஹஸர நாமத்தில்

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக்' என்று அனுஸந்திச்சுக்கப்பட்டிருக்கிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிர புரத்தில் அருளிச்செய்த மற்ற கரணங்களுடன் சோதது அனுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினால், ஸவாமி இவ்விஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம் என்கிற ஒரு ஸ்ரீ ஸூக்தியை அருளிச் செய்திருக்கிறார் என்பது ஏற்படும் என்று மஹான்கள் கூறுவார்கள்.

ஏழாவது மாதயமிக பங்காதிகாரம்

இமமதத்தை ஸூததிரககாரா நிரஸித்திருக்கிறார் என்பதை இதன் இறுதியில்

'ஸாவதாநுபபததேஸச '

என்றும், ஆழ்வரா

‘ உளன எனில் உளன ’

எனகிற பாட்டிலே நிராகரித்தாரா ‘என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டின் திருவாரூர்ப்படியில் ‘இப்படி’ வேதாவலம்பி குதருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பாமாணமுமில்லை, பரமேயமுமில்லை, ஸாவமும் சூநயமாகையாலே வேதமும் வேத வேதயனான ஈசுவரனுமாவனனுடைய ஐசவாயமான ஐகததும் இல்லை எனகிற சூநயவாதியை நிராகரிக்கிறது’ என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயமாகக்கூடவது

எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்

இதிலும் மற்ற அதிகாரங்களில் போலே மாதயமிகள் சொல்லும் கொள்கைகளை அனுவதித்து அவைகளை நிரஸித்தருள்கிறார். ஸுததிர காரரும் இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கிறார் எனபதை நிரஸனம் செய்கிற ஸுததிரத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

ஒன்பதாவது ஸௌதராந்திக பங்காதிகாரம்

இதிலும் இமமதம் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது எனபது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது

பதாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனகிற ஆகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது

பதினொருவது பரசசனன பௌதத பங்காதிகாரம்

இதில் ஆதம் ஸித்தியிலே இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கும் பரகாரத்தை ‘இவ வாததம் ஆதம் ஸித்தியிலே பரக்க உப்பாதித்து’

‘ அத பரதயக்ஷ ஸித்ததவாத உகத நயாயாகமானவயாத 1
அவிதயா யோகதச்சாதமா ஐரூதாஹமிதி பாஸதே 11 ’

என்று நிகமிதமாயத்து என்று அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ‘இவாகளுக்கு சூதரங்கள் விரோதமாயிருக்கும் எனபதை வேதாந்த ஸுதரங்கள் ஆமூலகூடம் விருத்தங்கள் எனனுமிடமும் சததூஷணீ பரபருதிகளிலே பரக்கச் சொன்னோம் என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பன்னிரண்டாவது ஜென பங்காதிக்காரம்

இதில் ஜெனாதிக்காரன் பாஷ்யத்திற்கு காலம் என்கிற ததவததை இலலை என்று சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த மதமும் வேதாந்த ஸூத்ரக்காரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிக்காரம்

இதில் சில மனுவசனத்திற்கும், கீதா ஸலோகத்திற்கும் கருத்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ விஷ்ணு தாம் வசனத்திற்கும் விஷ்ணு புராண வசனத்திற்கும் 'ஸவருப பேதம் நிறக ஒளபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருத்தி பரம எனனுமிடம் பூவாபரபராமாசத தாலே அறியலாம்' என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே தாமரபாணி நதிககரையில் அவதரித்த ஆழவாரா பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில்

“யானும் தானாய ஒழிந்தான்”

என்கிற பாட்டுக்கு இப்படி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம் கண்டு கொள்வது, என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது வேதாந்த ஸங்கரஹத்திலும் இவ்வாதம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஸவருபைகயம் ஸவாபாவிசம் என்கிற பக்ஷம் கடியாது என்பது ஸௌபரி காதத வீரயாதி நயாயத்தாலே உபாதி பேதம் போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே' என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்

இதில் ஆலங்காரிகாக்கள் சொல்லும் ஸமாதானம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது பதினெட்டு புராணங்களையும் வயாஸா சொன்னா என்பதினால் எல்லாப் புராணங்களும் பரமானமாகாது என்பதை தெரிவிப்பதற்காக அப்புராணங்கள் ஸாதவிகம், ராஜஸம், தாம்ஸம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் ஸாதவிக புராணங்களே பரமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்

இப்பக்ஷம் சில புராணங்களிலும் ஸூத்ரக்காரரினாலும் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஆழ்வாரும் 'சமணரும் சாககியரும் என்கிற நிலையிலே இப்படி கெரத்தவர்களை "மலிந்தது வாது செயவீகளும் என்று ஒரு கோவையாக அருளிச்செய்தாரா, என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பதினாருவது நயாய விஸ்தார விரோதநிஸ்தாராதிகாரம்

இந்த அதிகாரத்தில் நயாயம் என்கிற ஒரு சாஸ்தரம் இருக்கிறது என்பதை தாம் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை 14வித்யாஸ் தானங்களில் அது ஒன்றாக கணக்கிடப் பட்டிருப்பதனால் அதை நிராகரிக எண்ண மில்லை ஆனால் கௌதமரால் பரவாததிகப்பட்டு வந்திருக்கிற நயாய சாஸ்திரத்தில் பலவிதமான தவறுகள் இருக்கிறபடியால் அவற்றை கழித்து நிரூபிக்க பாரிக்கிறோம் இவ் அாததம் இவ் அதி காரத்தின் முதல் பாட்டில் ஸபஷ்டமாக ஸங்கரஹிக்கப் பட்டிருக்கிறது அதாவது கௌதமரினால் பரவாததிகப்பட்ட நூலில் தோஷ மில்லாமல் நிரூபிப்பதோ அல்லது அதிலிருக்கும் தோஷங்களைத் தள்ளி மற்ற அம்சங்களில் இருக்கும் அங்கீகரிக்கத்தக்க பாகங்களை அபயுப கமம் செய்வதாதல் அவை முற்றுமே பரமாண்மாகாது என்று அதைத் தள்ளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸ்திரம் நாமே வகுத்தலாதல்- இம்முன்றில் ஏதாவதொரு பரகாரம் நயாய சாஸ்திரம் என்பது ஸித்திகக்கும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இங்கு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த இரண்டு கரந்தங் களில் ஒன்று ஸ்ரீ நயாயத்தவம் என்பது ஆகையால் நயாய சாஸ திரம் என்கிற பரமாணத்தை அவ் அங்கீகரித்தாராயிற்று அதையே பின்பற்றி ஸ்வாமி தேகிகளும் ஸ்ரீ நயாயபரிசுத்தி என்னும் ஒரு நயாயகரந்தத்தை அருளிச் செய்திருக்கிறார் அதில் ஸ்வாமி தாமே சில ஸுத்திரங்களை வகுத்துக்காட்டி இவை ஸுத்திரங்களல்லவா என்று அருளிச்செய்திருப்பதை இப்பாட்டில் அனுஸந்தித்தாராயிற்று

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாம்ஸக பங்காதிகாரம்:

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பதினெட்டாவது நிரீஸவரஸாங்கய பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டதாகும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பத்தொன்பதாவது யோக ஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

இதில் இம்மாதம் பரும்மாவினால் பரவசனம் செய்யப்பட்டது என்கிற ஏற்றம் பயன்றது என்பதை முதல் பாட்டிலே நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

தாவிப் புவனங்கள் தாளிணை சூட்டிய * தந்தையுந்திப்
பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாத்திடினும் *
நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும் * நான் மறையில்
பாவித்தன நிறி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரே.

என்ற இந்த யோக சித்தாந்த பங்காதிகாரப் பாட்டினபடியே
பிருமமா பகவானுடைய திருவுந்திப்பூவில் பிறந்த போதிலும், ஸரஸ்
வதீ வல்லபனினும், அண்டத்திற்குள் ஸருஷ்டி முதலியவற்றைப்
பண்ணுகிறவனாக இருந்தபோதிலும் வேதத்திற்குப் புறம்பாகச்
சொல்லுகிறபடியினால் அமமதம் பிரமாணமாகாது என்று நிரூபிக்கப்
பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் யோக பரத்யுக்தி அதிகரணத்தில்
இமமதம் நிரஸிக்கப் பட்டிருக்கிறது இதன் அதிகரண ஸாராவளி
யில் எம்பெருமானாரால் கூறப்பட்ட அமசங்களை ஸங்கிரஹித்து
விட்டு அங்கு கண்டரவேண கூறப்படாத ஸரஸ்வதீ வல்ல
பதவத்தைக் கூறியிருப்பதற்கு இப்பரமத பங்கத்தில் கூறப்பட்ட
பிருப்பதே ஆதாரம் என்று அறியத்தக்கது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்கார அதிகாரம்

இதில் பாசுபதமதம் ஸுதரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இத்துடன் அபாதயதவம்
என்கிற இரண்டாவது அத்யாயத்தின் அாததம் பரமதங்களை நிரஸி
த்து ஸவபக்ஷ ஸதாபனம் பண்ணியபடியால் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிறறு

இருபத்தோராவது பகவத சாஸ்திர விரோத பங்காதிகாரம்

இதில் பாஞ்ராதர சாஸ்திரத்தின் ப்ராமாணயம் நன்றாக ஸதா
பிக்கப்படுகிறது ஸுததிரகாரரினால் இமமதத்தின் பராமாணயம்
ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற அமசமும கூறப்பட்டிருக்கிறது
இதில் வைகானஸ சாஸ்திரமும் நமக்கு உபாதேயம் என்று
நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்திரண்டாவது பரோகத உபாய பங்காதிகாரம்

இது உபாயதவம் என்கிற முனருவது அத்யாயத்தின் ஸங்கரஹ
மாய இருக்கும் இதில் கீழ் நிரஸிக்கப்பட்ட பரமதஸதாகள்
மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க சகதியற்றவர்கள் என்பதை அவர்கள்

சொல்லும் கொள்கைகளை ஸங்கிரஹிதது எடுத்துக்காட்டி இக்காரணங்களினால் இவர்கள் மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தைக் கூற முன் வர முடியாது என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது தமது ஸித்தாந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் பகதி பரபத்திகளே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகும் என்பது கூடிக் காட்டப்பட்டு இதன் விஸ்தரம் தம்மால் பிரபந்தாந்தங்களால் பரக்கச் சொல்லப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது இவ்வதிகாரத்தினோக்கம் பராகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க வழியிலலை என்பதேயாகும் இதில் பரமதஸ்தாகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க அதிகாரம் இல்லையென்று நிரூபித்துவிட்டு பரபத்தியை விதிகிற சரமசலோக விஷயமாய் சிலா கூறும் அாததங்கள் உசிதமல்ல என்றும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இநத அம்சம்தான் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தில் ஸ்சீரீகரண பாகத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இருபத்து மூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்

இதில் மஹ மதஸ்தாகளினால் சொல்லப்படும் பிரயோசனம் மோக்ஷ பலமாகாது அது நம் விசிஷ்டாதவைத மதத்தில் ஸமயக பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது நாம் வைகுண்டத்திற்குச் சென்றும் நம் பூவாசாயாகளின் திருவடிகளிலே கைங்காயம் செய்வதே உத்தமம் என பலன் என்று இவ்வதிகார ஸங்கரஹ பாட்டில்,

குலநதிகமும் குருக்களடி சூடி மனனும்

குறறேவல அடியவா தம் குழாங்கள் கூடி

வலநதிகமும் திருமகளும், மஹரிடத்தே

மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்

நலநதிகழ வீற்றிருந்த நாதன பாதம்

நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினேமே.

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்து நான்காவது நிகமநாதிகாரம்

இதில் கீழ் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்த பரகாரங்களை ஸங்கரஹமாக ஒவ்வொரு மத விஷயமாக நிரூபித்துக்காட்டி இப்படி பரமதஸ

தாகள நிரஸிக்கப்பட்டார்கள என்று படிப்பவர்களின் சௌகாயத்திற்காக நிருபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதே கரமத்தான அதாவது கீழ் அதிகாரங்களில் நிருபிக்கப்பட்ட ஆததங்களை ஸங்கரஹித்து காட்டுவது மூலம் தரஸ்ய தரயஸாரத்தில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது இதில் 53வது பாட்டில் இக்கிரந்தம் அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம் திருவயிர திரபுரம் என்றும் இதில் பூர்வாசார்யாக்களினால் முன்பு பிரதிவாத நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர்களால் கூறப்படாத யுகதி விசேஷங்கள் உபபாதிக்கப்பட்டு அந்த பிரதிவாதி நிரஸனம் பூணமாகப் பட்டது என்று இக்கிரந்தத்திற்கு பிரயோஜனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டில் வடகொங்கில் வானியாற்றில் என்கிற பதங்களுக்கு பரகரணம் பரமாணம் முதலியவைகளுக்கு முரண்படும் படி சில ஆததங்கள் சில வயாக்யானங்களில் நிருபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அது உசிதமல்ல என்று இப்பாட்டின் வயாக்யானத்தில் பரமாண உபபத்திகளுடன் விஸ்தாரமாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசியம் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள் நிகமனப்பாட்டில் இக்கிரந்தத்தின் முதற் பாட்டிலேயே சுதாசனாவார விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது முதற் பாட்டில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டது இப்பாட்டில் பதினாறு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ
ஆழ்வரா திருவடிகளே சரணம்
சீரா தூபுல்திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த 'மஹாதேசிகன்' அருளிச்செய்த
பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेदनाथः कवितार्किकेसरी ।
वेदान्ताचार्यवयो मे सान्निध्यं सदा हृदि ।

रामायै नमः शान्तिः ॥
श्रीमद्वेदनाथाय नमः ॥

சீரொன்று தூபுல திருவேங்கடமுடையான
பாரொன்றச் சொன்ன டபிமாழியுள்—ஒரொன்று
தானே அமையாதோ தூரணியில் வாழ்வாககு
வானேறப் போமளவும் உழவு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்—ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷபரதி
க்ஷேபமும் சாஸ்திரீயம்—உச்சாபேதத்தால் ஜஞான ஜன்மம்—
ஸதஸம்பாதி யததின மூலமாய ஜஞானம் ஸம்பாதநீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)
अपायतु तम पुंसामनपायभान्वितः ।
अहीन्द्रन गरे नित्यमुदितोऽयमहंकर ॥

1 அபாஸ்யது தம: புமஸாநபாய பரபாநவித: |

அஹீந்தரநகரே நிதயமுதிதோயமஹஸக: ||

2 ** எண்டளவம்புயததுள் இலங்கும அறுகோணமிசை
வெண்பணிலம் திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம்
தீண்டகையில் அங்குசம் சீராதிகமும் கதை செங்கமலம்
எண்படை ஏந்தி நினருள எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய
விதியரடைநது தொழத் தழைத் தெழு
விழியருள தநது விலகக்கககளை
விரகில இயம்பி விலக்கி வைத்தனா

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமில்லாத, அதாவது நாசமும் பிரி
வும் இல்லாத, பரபா—காந்தியுடன், அதாவது பெரிய பிராட்டியா
ருடன், அநவித — சோந்தவராயும் அஹீந்தர நகரே—திருவஹீந
திரபுரத்தில், நிதயம்—எப்பொழுதும், உதித —உதித்தவராயும்
இருக்கிற, அயம்—இந்த, அஹஸகர.—ஸூரியன், புமஸா—சேத
னாகளுடைய, தம் — இருட்டை தமோகுணத்தை, இது அதினகா ய
மான அஜனானத்திற்கும் உபலக்ஷணம், அபாஸ்யது— நிவருத்தி
செய்ய வேண்டும்.

2 [ப-ரை] எழில்—உஜ்ஜவலஞ் சிறகிற, ஆழி இறையவன்—
ஸுதாசன என்கிற ஹேதி ராஜன், எண் — எ ட் டு, த ள—
இதழ்களையுடைய, அம்புயததுள்—தாமரைப்புஷ்பத்தில், இலங்கும்—
பரகாசிக்கிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சக்கரத்தின்
மேல், வெண்—வெளுத்த நிறமுள்ள, வண் என்று பாடாநதரம், அப
பொழுது ஸுநதரமான என்றாததம், பணிலம் — சங்கம், திகிரி—
சக்கரம், வளை வில-வளைந்ததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைந்த
வாயை, அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம்-உலக்கை, அங்கு
சம்—மா வெட்டி, சீர—சலாகையமாக, திகமும்—பரகாசிக்கிற,
கதை, செங்கமலம்—செந்தாமரைப் புஷ்பம் (பத்மாயுதம்) ஆகிய, எண்
படை—எட்டு ஆயுதங்களை, திண்—தருடமான, கையில்-திருக்
கையில், ஏந்தி—தரித்துக்கொண்டு, நினருள—நினருள 1

3 [ப-ரை] பர மதம்—மற்ற மதம், அதாவது பாஹ்ய குத
குஷ்ட மதங்கள், பழமறையந்தி- அநாதியான வேதாந்தத்தில் பரதி
பாதிக்கப்பட்ட, நடைக்கு—மாககத்திற்கு, இடைச் சுவா-நடுவில

ஸ்ரீ பரமத பங்கம

கொடுவினை எனபதனைத் தினைத்தனை

கொணாதல இகழ்ந்த குணத்தன[னை]த்தினா

** குருகையில் வந்து கொழுப் படக்கிய

குலபதிநத குறிப்பில் வைத்தனா

கடுநரகனு கழற்றி மற்றொரு

கதிபெறு மனபில் எமைப்பொருத்தினா

கமலை யுகந்த கடற கிடைக்கடல

கருணையுயராத திடர்க்கொருக்கினா

படுமுதல (லி) னறி வளாதத நற்கலை

பலபல ஒன்ற எமக்குரைத்தனா

இருக்கும் சுவா, அதாவது இடையூறு, என்று—என்று அறிந்து, அது-அதை, இடித்த—பங்கம் செய்த, பத்தரே—பகதாளான நம் பூவாசாயாகள், விடு நெறி—விட வேண்டிய மாரகத்திற்கு, அஞ்சி—பயந்து, விட—அதை விட வேண்டியதற்கு, தொடக்கிய—ஆரம்பித்த, விதியா-பாக்யத்தை யுடையவாகள், அடைந்து—தங்களை அணுகி, தொழ-ஸேவிக்க, தழைத்து—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும் வருத்தி அடைகிற, அருள் விழி-கருபாகடாஷத்தை, தந்து-அவர்கள் பக்கவிலே செய்து, விலக்கிக்களை-விலக்கப்பட்ட மாரகங்களை, அன்றிக்கே நல்ல மாரகத்திலிருந்து விலக்குவதற்குக் காரணமான விரோதிகளை, இயம்பி-உபதேசித்து, விரகில்-உபாயத்தினால், விலக்கி-அந்த விடவேண்டிய மாரகத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி, வைத்தனா-வைத்தவர்கள் (நல்லமாரகத்திலே சேரும்படி வைத்தவர்கள்), கொடுவினை-பாபம் எனபதனை-என்று சொல்லப்பட்டதை, தினைத்தனை-தினையளவும், கொணாதல-கொண்டு வருதலை இகழ்ந்த-விட்டவர்களான குணத்தனத்தினா-குணமாகிற தனத்தையுடையவாகள், 'குணத்தனைத்தினா', என்று பாடாந்தரம், எல்லாக்குணங்களையும் உடையவாகள் என்றாததம், குருகையில் வந்து-திருக்குருகா புரியில் திருவவதாரம் செய்து, கொழுப்படக்கிய - பரவாதிகளுடையகாவததைப்போக்கடித்த, குலபதி-ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திற்கு நாதனை நமமாழ்வாரா, தந்த-திருவாயமொழி என்னும் கிரந்த ரூபமாகக் கொடுத்தருளின, குறிப்பில்-மாரகத்தில, வைத்தனா, அன்றிக்கே லக்ஷ்யமாகிற எம்பெருமானிடத்தில் அடைக்கலமாக வைத்தவர்கள், கடு-கருமமான, நரகு-நரகத்தில், அனபு-பரீதியை, கழற்றி-போக்கடித்து, மற்று-அதை விடவேறான, ஒரு-ஒப்பற்ற, கதி-மோக்ஷத்தை, பெறும்-அடையக்கூடிய அன்பில்-விசுவாஸத்தில், எமை-எம்மை, பொருத்தினா-பொருத்தும்படி செய்தவர்கள், அதாவது பரமபுருஷாததத்தில் ஆசை மறவாம லீக்குக்கும்படி செய்தவர்கள், கமலையுகந்த-லக்ஷ்மீ பரீதி பண்ணின, கடல்

பழமறையநதி நடைக்கிடைசு சுவா
பரமதமென்று அது இடித்த பத்தரே

2

[ஸவபக்ஷ ஸதாபநமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம்]

1 आजासतङ्गजगानविषहवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुधन् ।
कार्यः कथाहवकुन्हलिभिः परेषां कणं स एष कवितार्किकसिहनादः ।

ஆசாமதங்கஜகணநவிஷஹயவேகாந
பாதே யதிக்ஷிதிபருத: பரஸபம் நிருநதந |
காாய' கதாஹவ குதாஹலிபி: பரேஷாம்
காணே ஸ ஏஷ கவிதாக்கிகஸிமஹநாத: ||

சகலலோகோஜிவநார்த்தமாக ஸ்வரூபங்களான அஃயாஸ்மாஸ்யங்களிலே
சிஹவாஸுதி ந்யாயத்தாலே தர்கினுயுஹீத ப்ராணங்களைக் கொண்டு சுவ
பக்ஷஸ்தாபநமும் பரபக்ஷபரதிக்ஷேபமும்பண்ணக் காணுமின்றோம் இவை
இரண்டும் கூட தர்வாஃயவசாயத்துக்குக் காரணமாம்

-ஸமுத்திரத்தில், கிடை-சயனித்தல் சொண்டிருக்கிற, கடல்-ஸமு
த்திரம் போன்ற பகவானுடைய, கருணை-சருபையை, உயாநத - உநந
தமான, திடாககு-மேட்டு நிலத்திறகு' ஒருக்கினா-சேருமபடி செய
தாகள, படுமுதலன்றி-தானே உண்டாகும் செடியைப் போலல்லா
மல், அதாவது அமுலமாகவன்றிகே மூல பரமாணங்களுடன் கூடின
வைகளாய், வளர்த்த-அபிவருத்தமாகுமபடி செய்யப்பட்ட, பல பல-அ
னேகம் விதங்களான, நறகலை-நல்ல சாஸ்திரங்கள், ஒன்ற -சேருமபடி
அதாவது ஏக தாந்நாயமுடையவைகளாக, எங்கு, உரைத்தனா-உப
தேசித்ததாகள

1 [ப-ரை] அவிஷஹய வேகாந-பொறுசுகமுடியாத வேகததையு
டைய, ஆசாமதங்கஜகணந-அநதநத சபதாதி விஷயங்களில் உண
டான ஆசைகளாகிற யானைகளின் கூட்டங்களை, அன்றிகே திககஜ
ங்களுடைய கூட்டங்களை, யதி க்ஷிதி பருத -எமபெருமானுடைய,
அன்றிகே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில், அன்றிகே
தாழ்வரைகளில், பரஸபம் பலாத்காசம் செய்து, நிருநதந-தடுக்கிற
அன்றிகே அங்கேயே நிறகுமபடி வளைக்கக்கூடிய, ஸ ஏஷ -அநத இ
நத, கவிதாக்கிக ஸிமஹ நாத கவிதாக்கிக ஸிமஹமஎன்கிற குண
கருதமான திருநாமததையுடைய இடத ஆசாயனுடைய சபத ரூப

[ஆசாயோபதேசத்தால் ஐஞாந ஐநமம]

வீஜய நாயகதாலே அனவியாசநயுதமான அரசர் இவ்வித ஆ
 நிதஸ்தலததாலே ஜயநரக ஜெயிசெய்த பிறகு, உறையூரில் வந்த
 கங்காளா எழுவகளைப்பண்ணி, அவை அடியாக சூரேவ் சரீரங்
 களாகிற சிறுநக கூடங்களிலே கட்டுண்டு, அந்நகரத்திற் தாங்க
 களாலே அடியுண்டு பேராதே (வீடு பெருதே) போடுகிற சரீ
 ரிகளுக்கும்

१. शर्मासेतो कुल. पिता माता च भारत ।

आचार्यशिष्या य जाति सा सत्या साऽजरापरा ' ॥

என்சிறபடியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸதஸம்பரதாயத்தின முலமாய ஜஞானம் ஸம்பரதாயம்]

2 'ब्रह्म यस्य चतुर्ज्ञानमधीयन्नादवाद्भुयात्।

स ब्रह्म-वेद्य मयुक्तो नान्यं प्रतिपद्यते ॥

[illegible]

மாண இந்த கரந்தம், அனந்தகே ஸிமஹத்தினுடைய கரணம், கதா ஹவ குதாஹலி: -வாதபரஹகமாஹியுத்தத்திலே உதஸாஹமுடைய வாகஸினுல, பரேஷாஹ காணே-எஸிகஸின காதில, கராய ஸெய்யகு தககது

1 தகப்பனா தாயா! ஆகிய பெண்கள் இறந்த திறைத்தை, உண
டாககுக்குறாகள், பரத வசததிலி மிறதவனே ! ஆசாயனலிகெடுக
கப்படபிறப்பு சதுவே, அது உணமைபா னது, அது கிழ்ததன் ம மற
ணம, இவைகள் இல்லாதது.

2 எவ்வளவு அளவிற்குச் செய்யப்படாமலே வேதப்பற்றி பரஸ்பரத்தை அந்
யனம் செய்பவரிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்ளவானோ அவர் வேத
த்தைத் திருத்தி குற்றத்தைப் புலப்படவல்லுய நரகத்தை அடைகிறார்.

விசேஷங்களாலே கழியும், இப்படி அஜ்ஞாததாலே சંசார், த்வ ஜ்ஞாததாலே மோக்ஷமெனகிற சர்வத்வோக்திகம விருத்தியிலே. ஆகையாலே சંசாரநிவृத்திகாமனுக்கு முற்பட த்வஜ்ஞானமஸ்பாதிநியம்

1 போமுரைக்கும் பொருள் யாமறியோம் பொருளா மறையில் தாமுரைக்கின்றன தாமேயறியும் தரமுடையா ஆமுரைக்கென்றிவை ஆய்நகெடுத்து ஆரண நூலவழியே நாமுரைக்கும் வகை நல்லருளேந்தி நவின்றனரே. 3

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப-ரை] பொருள்-அாததங்களிலை, அனறிககே பரயோஜனங் களிலை, ஆர்'நிறைந்திருக்கிற, மறையில்-வேதத்தில், 'போமுரைக்கும் பொருள்' எனகிற இடத்தில் 'பொருள்' சபதத்தை 'போம் பொருள்' என்றும் 'உரைக்கும்பொருள்' என்றும் இரட்டித்து அந்வயித்துக்கொ ளளவும், போம் - நகிக்கக்கூடிய பொருள்-பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்,ஸ்திரமான பரயோஜனம் என்று ஸச்சிஷ்யாக்களுக்கு உபதேசி க்கத்தகுந்த பரயோஜனம், போம் பொருள்-ஆபாத பரதீதி காலத்தில் தோன்றி நிாணய தசையில் நிலை நிற்காதே போகும் பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்-நிாணய காலத்திலும் நிலை நின்று அயலாருக்கும் உபதேசிக துமபடியான பரயோஜனம் என்றும் சிலா சொல்லுவர்கள், யாம்-நாம், அறியோம்-அறியுததகுவாக்களல்ல. பொருள் ஆாமறையில் தாம்-தாங்கள், உரைக்கின்றன-உபதேசிக்கிற அாததங்களை, தாமே-தாங்களே அறியும்-தெரிநதுகொள்ளக்கூடிய தரமுடையா-மேனமையுடைய நம் பூர்வாசாயாசன, இது மேலுள்ள 'நவின்றனரே' எனப துடன் அந்வயிக்கிறது, இவை-இந்த அாததங்கள், உரைக்கு உபதே சிப்பதற்கு, ஆம்-யோக்யங்களாகும்,என்று,ஆயநது-ஸாராஸாநவிவே கம்பண்ணி,இவைஎடுத்து-ஸாரமானபாகததைப் பிரித்து எடுத்து, ஆரண நூல்-வேதாந்த சாஸ்தரத்தில் சொல்லப்பட்ட, வழியே - மாக கத்தையே, நாம்-அஐருக்களான நாமும், உரைக்கும் வகை-உபதேசிக குமபடி,அல்லது உபதேசிககும பரகாரத்திலே,நல அருளஏந்தி-நல்ல கருபையைத் தரித்து, கருபையுடன் கூடியவாக்களாய் என்றபடி, நவின் றனா-உபதேசித்தாக்கள்.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தததவ நிருபண பரயோஜனம்—தருவவலக்ஷணம்—ததவதரய நிருபணம்—ஜீவ தததவததை முதலில் நிருபிதததற்குக் காரணம்—ஜீவ லக்ஷணம்—ஆதேயதவம்—விதேயதவம்—சேஷதவம்—சரீரதவம்—அணுதவம்—அஹநதவம்—பரதயசதவம்—நிதயதவம்—தரி வித ஜீவ பேதம்—பதத நிருபணம்—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம்—நிதய ஸம்ஸாரி பக்ஷம்—மோக்ஷ நிருபணம்—முகத நிருபணம்—நிதய நிருபணம்—பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

சித்தமசித்தம் இறையுமெனத் தெளிவுற்று நின்ற
தததுவ மூன்றும் தனிததனி காட்டும தனி மறையால்
முத்திவழிகிது மூலமெனத் துணிவாக்களையும்
கத்திமயக்கும் கதகரை நாம கடிகின்றனமே

4

[தததவநிருபண பரயோஜனம்,]

இப்படி அவியா கமாபவாததிலே ஒழுகி அபாரமான து:ഖ
सागरத்தில் அமுநதுகிற चेतनனுக்குத் தன विशेषங்களை
विवेकियाமையாலே வருகிற धृष्ट्यास्म असमूम,தன विशेषத்தை

ப-ரை] சித்தம்-அறிவுள்ள ஜீவாதமாவும், அசித்தம் - அறிவில்
லாத வஸ்துவும், இறையும் - இவைகளுக்கு ஸ்வாமியான ஸாவேசவர
னும், என-என்று, தெளிவுற்று - நிச்சயத்தை அடைந்து, நின்ற - நிற
கிற, தததுவம்-தததுவங்கள், மூன்றும்-மூன்றையும், தனிததனியே
தனிததனியாகப் பிரித்து, காட்டும - காட்டுகிற தனி-அதவிதீயமான,
மறையால் வேதங்களால், இது இப்படிப் பிரித்து அறிவது, முத்திவழி
க்கு-மோக்ஷ மாகக்கததிற்கு, மூலம் காரணம் அதாவது பரமபரையா
க்க காரணம், என என்று, துணிவாக்களையும் விசுவஸித்திருப்பவர்களை
யும், கத்திமயக்கும் பரமிகுமபடிசெய்கிற, கதகரை-வாதியரை, நாம-
ஸதஸம்பரதாய ஸித்த தததவ ஜ்ஞானதையுடைய நாம , யதீசவர
ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாகளான ஸததுக்களையும் சோததுக் கொண்டு
பனமையாக (பஹு வசனமாக) அருளிச்செய்தபடி, கடிகின்றனம் -
வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை

4

[துத்துவ லக்ஷணம்]

[illegible]

[தத்தவ தீரய நிரூபணம்]

தனம் புரனுக்கு உக ஷிக்கும்தென்றும் தனக்குத் தானே தோ
ன்றும்தென்றும் இரண்டுவகை. இவற்றை புரக்கென்றும், புர
க்கென்றும், அந்நாவென்றும் அந்நாவென்றும் சொல்லக்கடவ
து அந்நாமுத்திலே சுவசரிநிபுடிநாஸே ஈர்வரணப பரிதது இத
தரங்ககை சிவசிவீசராகளென்றும்போது சுவசரிநிபுடிநாஸே
சிவசுவ சிவ சிவம அந்நாவகளுக்கும் தரங்ககளுக்கும் பொது
வாய் ஈர்வரணுகிலலாத அகாரங்களை அந்நாவகளை

१ सर्वत्र वसति

1 ஸஹஸரநாம பாஷ்யம். எலலா வஸ்துககளி லும் வஸிககிருண

ரங்கள் ஶ்ரீரீயையொழியத் தோற்றுகிறுப் போலவும், ஜீவன
 ப்ரகாரியை யொழியத்தோற்றுகிறுஞகையாலே ப்ரகாரியோடே
 கூடகாட்டவல்ல ப்ரமம் பெற்றபோது ஆதேயனாயத் தோற்றககுறை
 யிலலை இந்த ந்யாய் பூத்யாதிக்களிலும் துல்ய்

[விதேயதவம்]

தான் நினைத்தபடி ட்யூஹ்யூத் ப்ரவூத்திபண்ண வல்லுஞகை
 யாலே ஸ்வந்நனாயப்போருகிற ஜீவன விதி நிபேத ஶாஸ்த்ரயோக்யனாய்
 வேறெருத்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான என்னில் ? இஶ்வரன்
 இவனுக்கு ஜ்ஞான ஶக்யாதிக்களைக் கொடுத்தது ஹிதாஹிதோபதேஶங்களை
 அறிந்து ப்ரவூத்திக்க வல்லனும்படி நியமித்து வைக்கையால் இவ
 னுடைய விதேயத்வ ஶாஸ்த்ரவ்யத்வாதிகள் கூடும் காய் கரண கர்ம வால்
 டி ஶாபேக்ஷனாய் ப்ரவூத்திக்கிறவனுக்கு விதி நிபேத சோத்னா விபயத்வ் லோக
 வேத சர்வ் ஶித்வாந்த் ஶித்வமாகையாலே இஶ்வரஶாபேக்ஷதையிலொ (ஹ்மொ)
 ரு விரோத்யம் வாராது

[சேஷதவம்]

சேதனஞகையாலே ஶ்வர்த்மாகவன்றிக்கே ப்ரவூத்தியாத் ஜீவனை
 ப்ரஶோபஹூதன் என்ன ஒண்ணுது என்னில் ? ட்யூஸாதிக்கள் ஶ்வர்த்ப்ரவூத்திரா
 காநிறக்கச் செயதே ராஜாதிக்களுக்கு ஶோபமாகை லோகஶித்வ் ஶ்வர்த்
 ப்ரவூத்தக்தர்வை க்ரியாவிஶோபங்களுக்கு ஶோபமாகை ப்ரீக்ஷகா நிர்ணயித்தாரா
 கள் இஶ்வரனைப் பற்ற இஶித்வ்யங்களுக்குடைய ஶோபத்வ்

1 ' உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்கவொழியாது '
 எனனும்படி நிற்கும் எனகிற இது விஶய்

[சரீரதவம்]

ஶஜ்ஞாநாதி ரூபனன்றிக்கே தான் ஶ்ரீரீயாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு
 ஶ்ரீரீத்வ் கூடாது(ஹ்மொ) என்னில் ? மற்றுள்ளாரா சொல்லும்
 ஶ்ரீரீ லக்ஷணங்கள் எல்லாம் அவ்யாஶி அதிவ்யாஶி துஷ்டங்களா கையாலே
 அநந்யதா ஶித்வ் லோக வேத்யோகானுஸாரத்தாலே சேதனனைக் குறித்தது ஆதே
 யத்வ் விதேயத்வ் ஶோபத்வ் நியமத்தாலே அபூத்யக்ஷித்வ் விஶோபமான த்வ்ய் ஶ்ரீ

ரமென்று லக்ஷ்மணமானபின்பு அசித்ததைப்பற்ற ஶரீரியானஜீவனுக்கு
 இஷ்வரனைப் பற்ற ஶரீரமாக விருத்தமன்று, அந்நன் ஶ்வய் இஷ்வரனுக்கு
 அஶ்ரகமாகவும் சஶ்ரகமாகவும் ஶரீரமாம். சேனன ஶரீரமாமிடத்
 தில் ஶ்ரபசங்குமில்லை

[அணுதவம்]

ஶரீர் போனவிடமெல்லாம் ஜீவாகளுக்கு சுலாதி கார்யங்கள்
 காணகையாலும், அங்கே ஆத்மகமனததையும் கல்கிகுமபோது
 கார்வ் வருகையாலும், ஶ்ரங்களிலே இவாகளுடைய அஶ்ரவிசேஷங்
 களாலே க்ஷய விசேஷங்கள் பிறககையாலும் யோகிகளும் நியுரும் முக்
 ரும் ஒருககாலே பல ஶரீரங்களை பரிஶ்ரககையாலும்,

1 'நிய: சர்வாத. ச்யாநு:' (நிதய: ஸாவகத: ஸதாணு:)

இத்யாதி ப்ராணங்களாலும், ஜீவனும் இஷ்வரனைப் போலே விபுவாக
 வேண்டுகையால் அநு எனறஇடம் அந்யார்யமென்று சிலா சொல்
 லுவாகள் எங்கும் சுலாதி கார்யங்கள் காணகையும், யதா ப்ராண
 ஶரீர விசுரணுன அந்யாவினுடைய கமனததாலே கூடும் வவனசி
 ஶததில் கர்யநா கார்வ்வாராது அஶ்ரமாவது இஷ்வர வுஶ்ரவிசேஷமாக
 யாலே ஶ்ரததில் க்ஷய விசேஷ ச்ரிகு க்ஷாவின சந்நிதிவேண்டா.
 யோகிப்ரபுதிசுளுக்கு ஒரு ஶரீரததில் ஶ்ரதததிலே ஆத்ம ச்ரூப மிருநதா
 லும் ஶக் ஶரீரததில் ஶ்ர: பானி பாடாடிகளிறபோலே ஶக்தி விசேஷ வி
 ஶ்ரிக் ஜான வ்யாதி விசேஷததாலே ஒருககாலே அனக் ஶரீராதிப்ராண கூடு
 கையாலே அஜாக் ஸநகலப் ச்ரூப வ்யாதிசை கல்கிகக் வேண்டு
 திலலை. அந்யதா சிஶ்ரானுதவ உக்ரான்தி கத்யாகதி கண்டுதியாலே சர்வ
 தாதிசை ப்ரகரணானுணமாக அபுப்ரவச யோக்யதாடிகளைச் சொல்லுகிற
 தெனனலாம் ஜீவன இப்படி விபுவனறிககே ஒழிநதாலும், 'ச்யூ
 லோஶம்'. 'பாதி க்ஷே ஶ்ரந:' இத்யாதி ப்ரதீதிக்கு அநுணமாக ஆத்மா, ஶ்ரஶ்ர
 ம்ரணவானுய அவலோ ஶ்ரங்களுக்கு ஶ்ரடாகச சிறுப்பதுபெருப்பதா
 கிறுனஎனகிற ஜீவப்ரபுமும் இப்ரகரததாலே நிரஸ்தம்। 'ச்யூலோஶம்'
 எனறது 'நிலோஶம்' எனனுமாய் போலே ஶ்ரஶ்ரப்ரபாதிமூலம்। பாடா
 ஶ்ரிகளில் ஶ்ரநாதி வ்யப்ரதேசமும ஜானவ்யாதி விசேஷததாலே கூடும் இங்
 ஶுன ஶ்ராளளாத போது யோகிகளுடைய நானா ஶ்ரஶ்ர ஶ்ரையில

1 கீதை—2—24 அழிவிலலாதவன, எல்லா இடததிலும் வயாபித
 திருககிறவன, அசையாமல் இருப்பவன.

ஆத்மாவுக்கு விच्छேதாதி டோமுண்டாம் அஸரீர ட்ரீயில் ஆத்ம பரிமாண ததுக்கு நியாமகமுமில்லையாம் நிர்விகார ஸ்திவலததாலே முக்திட்ரீயில் ஆனந்த்ய ஸ்தி

‘1 ப்ரடிபவட்வேஸ:’

எனகிறபடியே ட்ரீம் வ்யாஸியாலே ட்ரீககும் வுஸ ஸாஸ்களில் ஜீவன ஸீட்ட ப்ரடேஸு ஸுக்மாம் எனறதுவும் அட்ரீ விஸேஷநியத ப்ராண வாய்வா ட்யுபாதி பரித்யாடததாலே நிர்வஹிககலாம் ஸுரூபமொழிய ஜ்ஞானமில் லாமையாலே ஸுரூபவ்யாஸியை ஜ்ஞானவ்யாஸி எனறு ஸாஸ்யாடிகள ஸொல்லுவா்கள இதுவும் ‘அஹ் ஜ்ஞானாஸி’ எனகிற அவாஸித ப்ரத்யத தாலும், அஹமர்த்மே ஆத்மாஸெவனறு ஸர்வப்ரமாண ஸிட்டமா்கையாலும் ஆத்மா ஜ்ஞானஸுரூபனுமாய ஜ்ஞானஸுணகனுமாய இருககுமெனறு ஸொல்லு கிற ஸ்திஸுஸ்தி ஸதங்களாலும் நிரஸ்து. ஜ்ஞானஸுரூபனென்னும் வாக்யங் களில் அவடாரண் ஜடாஸ வ்யுடாஸாடிபர்

[அஹநகவம்]

இபபடி ஸ்தனத்வமுண்டாளுலும் அஹத்வ் கூடுமோ? அஹ்டார் த்யாஜ்ய மெனறனறே ஸாஸங்களஸொல்லுவது? ஆகையால அஹ்டாரரூபமான அந்த,கரணமே அஹமர்த்மெனறு ஸொல்லுவா்கள ஆத்மா ப்ரத்யரூபனெ ன்று அட்யாத்ம நிரூபகா எல்லாரும இஸைகையாலும் அஹமர்த்மலலாத துக்கு ப்ரத்யக்த்வ் கூடாமையாலும் அஹ்டார் த்யாட வஸன் டேஹாத்மஅம் டர்வாடி ப்ரரித்யாடபரமா்கையாலும், தத்வ விஸேஷததில் அஹ்டார் ஸவ்டம் அஹமர்த்மல லாதததிலே அஹ்மவூடியை ஜநிபபிககையாலே ப்ரஸுக்மா க்றதா்கையாலும் ‘மமேட்’ எனறு இட்டார்டொவரமான ஸரீரததிற காட்டில் அஹ்ம வூடியாலே ஆத்மாஸைப பிபிககையாலும் அஹமர்த்மே ஆத்மா ||

[பரதயகதவம்]

இவன ட்ரீம்ஸூத் ஜ்ஞானததாலே தனக்குத தான ப்ரகாஸிககையே ப்ரத்யக்தவமெனறு ஜடாத்ம வாடிகள ஸொல்லுவா்கள. ஸ்தி ஸுஸ்தி வலதததாலே ஸ்வப்ரகாஸத்வ ஜ்ஞானாஸ்யத்வாடிகள (ங்ள) ஸிட்டிககையாலே

1. ஸாரீரக ஸட்ரீரம்—4—4—15 விளககைபபோலே எல்லா இடத திலும் வயாபிததிருககை

स्वरूप धर्मங்கள் இரண்டாலும் தனக்குத் தான் தோற்றலாம். தோற்றமிடத்தில் ஶ்ரீராதிகளைப் போலே சதுராதிக்கு விஷய மல்லாமையாலே அந்மாவை அவ்யக்ஷண என்கிறது. ஶ்ரீராதிக ளோடு சஜாதீயனென்று சிந்திக்கவொண்ணாமையாலே அசின்ய னென்கிறது, சிலா ஜ்ஞாநவிஷயத்துக்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸ்த்வ் கூடாதென பாகள். ஜ்ஞாநவிஷயமானாலும் ஜ்ஞானந்தர் நிரபேக்ஷமாகவும் ப்ரகாஸிக்கையாலே ஸ்வய் ப்ரகாஸனென்னலாம் இது ஧்மபூத் ஜ்ஞாநத்துக்கும் துல்யம். ஜ்ஞாநவிஷயமல்லாததொன்றை ஒரு ப்ரபாஸத்தாலே ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்று சாதிக்கவொண்ணாது ஧்ம தனக்குத் தான்தோற்றும், ஧்மபூத்ஜ்ஞாந் விஷய ப்ரகாஸகாலத்திலே ஸ்வய்யத்துக்கு தானே தோற்றும் இரண்டுக்கும் ஸ்வய் ப்ரகாஸ்த்விசையாதே ஜ்ஞானந்தர் விஷயமல்லாததொன்றும் ப்ரகாஸியாதென்னுமவர்கள் தாங்கள் இசைந்த சர்வஜ்ஞாநத்தை யும் ஜ்ஞாநலக்ஷणाதி ஜ்ஞாநங்களையும் மறந்தார்களாமத்தனை. இவ்வுரணுக்கு எகோநஸர்வஜ்ஞாநம் கொள்ளுவார்க்கு ஶ்ரீதி த்ருதி ஸ்வாமிமத் விரோத முண்டாம். அவனுக்கு அந்யோந்ய் ஶாஹகானேக ஜ்ஞாநங்களைக் கல்பிப் பாராக்கும் முடிவில ஸ்வய் ப்ரகாஸ்த்வ் துஷ்ப்ரிஹர். ஒரு வஸ்துவை ஜ்ஞாநவிஷயமன்றென்பார்க்கு ஸ்வய் வ்ருத் த்விரோதாதி தோஷம் வரும் இததாலே ஜ்ஞாநவிஷயமாகில் விகாராதி தோஷம் வரும் என்கிற தர்க்மும வ்யாசிஸ்ந்ய் நிர்விகார வஸ்துவையும் நிர்விகாரமென்கிற ஜ்ஞாநவிஷயமாக இசைய வேணுமிதே

[நிகதயதவம்]

அத்மாவுக்கும் ஜனந மரண ஜ்ஞாநஜ்ஞானாதி த்ரௌகளும, ஜீவாகளைச் ச்ஞான ச்ருதித்தான் என்கிற ஶ்ரீதியும்,

1 'புருஷாப்யுபாவேனௌ லீயேதே பரமாமனி'

2 'வாஸுதேவே ப்ரலீயேதே'

இத்யாதி ஶ்ரீயங்களுமுண்டாயிருக்க ஜீவனை அவிசாரியென்னுமநித்ய நென்றும் சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில்? பிறப்பது இற ப்பதாக்கிற ஶ்ரீரத்தோடு உண்டான சம்பந்தாஸம்பந்த விசேஷ மாத்ரத்தா லே இவனுக்கு ஜனந மரணங்கள் சொல்லுகிறது ஧்மபூத் ஜ்ஞாநத்தி னுடைய விகாஸமும சங்கோசமுமே ஜ்ஞாநஜ்ஞான த்ரௌகள். ஜ்ஞானத்ரௌகளில் இவனுக்குஸுக்ஷுடஃசுக்ஷுடா த்ரௌ ப்ரயத்னங்களும் ஧்மபூத்ஜ்ஞானத்தினுடைய

1. விஷ்ணு புராணம்—6—4—39, புருஷனும் (பரகருதியும்,) இந்த இரண்டுமே பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

2 வாஸுதேவனிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

ऐकजीवன போதும் போன காலம் அனந்தமாயிருக்க இதனை நான் இவன் முகனாகாதொழிவானே ? என்று चोद्यम् வரும் இப்போதும் संसारர் காண்கையாலும் मोक्ष सामग्रीவாராமையாலும் என னும் परिहारர் அனேகம் வாத்திலும் तुल्यம் இதற்கு முன்னே अन्तात्मாகளமுகரான இப்போது संसारிகள் शेषித்தபடி என'என்னில், அனந்தங்களான एकजाती யங்களில் கறுத்தவையும் வெளுத்தவையும் கழிந்தவையும் நின்றவையும் தனித் தனியே अन्तங்களாய இருக்கிறுப் போலே अन्तात्मாகள முகரானும் अन्तात्मாகள शेषித்து संसरிகலாம் परावर जातीயங்களிலும் क्षण कलादிகளிலும் समुदायத்திலும் विभागத்தில் अनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய் तारन्यமுண்டாயிறே இருப்பது.

[நிதய ஸமஸாரி பகஷம்]

இப்படியானாலும் अपचरानुवृत्தியால் சிலாககு नित्य संसारர் கூடுமென்னும் पक्षத்திலும், ஓரளவிலே भगवत्कृपையாலே முகரான விடுவார்கள னன்னும் पक्षத்திலுமுள்ள प्रमाणवलावलங்கள் கண்டு கொள்வது

[மோக்ஷ நிருபணம்]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यतதாலே வடாககு मोक्षத்தில் முற்பாடு பிற்பாடு கூடும் முற்பட முகரானாகும் பிற்பட முகரானாகுமெல்லாம் पुनरावृत्ति இல்லாதமையும் மேலுள்ள भोगमसमानम् पुनरावृत्तியிலை என்றது மீண்டும் संसरிககையில்லை என்றபடி. अर्वाचीन भगवत्लोकங்களில் भगवत् सालोक्यादि मात्रத்தைमोक्ष மென்றவிடம் आसत्तியாலே சொன்னதத்தை सर्वकर्मक्षयத்தில் अनन्दतारतम्यं கொள்ளும் पक्षங்கள் प्रमाणोपपत्ति विरुद्धங்களாம் ஆகையால் स्वत्मानुभवத்தையும் मोक्षமென்றது अन्यपरं । तदक्षान्मोक्षத்தில் सालोक्यादि கெல்லாம் अन्तभूतங்களாயிருக்கும் उभय विभूतिविशिष्टं अनुभाव्यனாகையாலே कामानिवादिகள் சொன்னவிடம் विशिष्ट भगवदनुभवपरं । ज्ञानसंकोच निवृत्ति இப்போது साध्याया कस्येयतेபண்டுமுண்டாயிருக்கக் காணாத आकारங்கள் காண்கையாலும் उपाधि निवृत्तியில் स्वरूप प्राप्ताकारங்கள் வருகின்றனவாகையாலும் स्वरूपादிகளில் आविर्भावம் சொல்லுகிறது இங்ஙன இசையாதார்க்கு

“1 तथा हेय गुणध्वसादवबोवादयो गुणाः ।

प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते ”

ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குணா: ।

பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே ॥

இत्यादि ப்ரமணங்கள் விरोधिकமும், முக்ததரீயில் பாபாண கல்பதாதி பக்ஷங்கள் எல்லாம் ஶ்ருதி ஸ்முதி ஸ்வோபபப்தி விருத்தங்களாகையாலே அநாத்ரணியங்கள் முக்தனுடைய அசரீரத்வாதி ஶ்ருதிகளும் கர்மகூத ஶரீராதி நிவ்ருத்திபரங்கள் ஆத்மாகளுக்கு கர்த்வ பாக்ரத்வங்களன்றிககே யிருக்க வத்தா முக்தா நியா என்றிவ விபாகமுண்டோ ?

“2 तस्मान्न वध्यते नापि मुच्यते नापि ससरति कश्चित्”

(தஸ்மான ந டதயதே நாபி முசயதே நாபி ஸமஸரதி கசசித)

எனகிறபடியே சர்வரும் நியமுக்தானோ? என்பார்க்கு புரூப ப்ரோப வர் ததுபாய ஶாஸ்ரங்களும் ஶ்விசிட்நத்வாக்யங்களும் விరోதிகமும் இப்படியே மோக்ஷத்தை நியமாஜ் ஹேதுக் எனபார்க்கும் அவிதா கால நியதி யதக்ஷாதி விசேஷ ஹேதுக் எனபார்க்கும் நிஹேதுக் எனபார்க்குமுள்ள விரோதிக் கண்டுகொளவது ஹேது ஶாஶ்யமானு லும் உத்தராவதியிலலை யாகலாம் எனனுமிடம் ப்ரயக்ஷிதாதித்யாபபக்ஷயாதிகளிலே ப்ரஸித்தம். ஶ்ம்சார் அரோபித் எனனிலும் அரோபாவஸ்யையும அரோபநிவ்ருத்தியஸ்யையுமிரிதிக் கொள்ளவேணும் இவாகளுக்கு கர்த்வ பாக்ரத்வங்கள் இலலை எனகிற ஶாஸ்ரங்கள் நிரபேக்ஷ கர்த்வாதி நிபேதபரங்கள் குண கர்த்வம் சொன்னவிடம் ஶ்வேத்யனுடைய கர்த்வவிசேஷம் குணவிசேஷாதினீ எனகையிலே தத்பர் । ஆத்மாவக்கு கர்த்வமிலலை எனபாரையும் இது ப்ரநிரபேக்ஷமென்பாரையும்

1 விஷ்ணுதாமம்-104-55 அப்படியே (ஐஞாநஸங்கோசம் முதலிய) கெட்ட குணங்கள் நாசம் அடைவதினால் ஐஞானம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, உண்டாகக்கப்படவில்லை, அநதக்குணங்கள் எந்தக்கரணத்தினால் ஜீவாத்மாவிற்கு நிதமாய இருக்கின்றனவோ .

2 ஸாங்கய காரிகை 62 ஆகையினால் ஒருவனும் பந்தத்தை அடைகிறதில்லை மோக்ஷத்தை யடைகிறதும் இலலை. ஸமஸாரத்தில் இருக்கிறதில்லை

1 ‘ कर्ता शास्त्रार्थवत्वात् ’

(காததா ஸாஸ்தராராததவததவாத)

2 ‘ परान्तु तत् श्रुते. ’

(பராதது ததஸ்ருதே)

எனகிற அதிகரணங்களிலே நிராகரித்தது கர்ம தத் துலவாளுன ஜிவனுக்கு நியநிர்மலத்வம் சொல்லுமது துலுபததில் த்ஸ்கோதாதிதகளும துருதி குணங்களுமில்லாமையாலே துபந்நம் ।

[முகத நிருபணம்]

இப்படி கர்மாககளாய த்ஸ்காககளான துருணடாளுலும துருருனறு தில் தாதுமாகளுனடோ ? த்ஸுதததிலே நதிகள துக்காத்தோலேயன்ருே துருண த்ஸ்வரூடே ஓனருய திடு துெனறனறு துதிகள சொல்லுகிறது? எனதார்க்கு துரம தாதுயாதி துதிகளும ,

3 ‘ मम साधर्म्यमागता: ’

த்யாதி த்ஸுதிகளும துரோதிககும் இததரமாதாதுத் துலாதத் துரணதாண துங்களுக்குத்தோல தாகாரதேதநியதமிறே துதகத்யோததில் தாதக காம எனகிற துயுந்ரத்தாலே துரத் த்ஸுத த்யோததாந்மும த்யாதுத் । துர்வததததுககும் துவிதததததுககும் துலுதேயமில்லை த்ஸ்லேத துிஸ்லேத துே துள்ளது எனனுமிடம நுரதூராதி த்யோததிலே கணடு கௌவது இது துரிதாணாதிகதததாலும துறியலாம்.

, 2. சாரீரகஸுதரம 2-3-33, 2-3-40

தீவாதமா காததா, திதிரிஷேத தாஸதரங்களுக்கு துரதோ ஜனம் இருககவேண்டுமாகையிலுல

அநதக காதருதவம் தகவாளுல துணடானது, தருதியில் சொல்லியிருககிறதடியிலுல

3 கீதை—14-2 எனககு துமமாதிருககையை துடைநதவர் களாய

1 ' இருமபுண்ட நீரதுபோல '

என்கிற டிராந்ததாலும் ऐक्यं शक्ति (ஐக்யம் ஷக்தி) க்கொண்ணாது இரும்பில் சுவின நீர் அதுக்கு அபாயகமா யக்கொண்டு சூட்சுமாயக கிடக்கு மளவேயிறே உள்ளது

2 ' जगद्व्यापार वर्ज '

' ஐகத வயாபார வர்ஜ '

என்றதும் மறநும் ब्रह्म लक्षणங்களொன்றுமில்லை எனக்கைக்கு उपलक्षणம் । जगद्व्यापारशक्ति உண்டாயிருக்க வ்யாபாரமாமே இல்லாதது எனபார்க்கு முக்தன सर्वोपादानமாக வல்லென்னவேணும் அப போது सर्वशरीरिया யத தலைக்கடடும். அது ப்ரமாண விருடிமாதை யாலே முக்தனுக்குள்ள ஷக்தி भगवदभिमत कैङ्कर्यादிகளிலே யாக்ககட வது शक्यதைப்பண்ணும் போதும் ईश्वரனுக்கு इच्छையன்றிககே யிருக்க இவனுக்கு इच्छை உண்டென்னுதல் ईश्वरेच्छை க்கு முன்னே யாதல் सम्மாகவாதல் इच्छे उदिक்குமென்னுதல் சொல்லு வாக்கு,

3 ' इच्छात एव तवविश्वदार्थ सत्ता '

(இச்சாத ஏவ தவவிசவ பதாதத ஸததா)

इव्यादிகள் विरोधिक்கும். ஆகையால் ईश्वरेच्छையாலே பிறந்தால் இவனுடைய इच्छाविषयம் தலைக்கட்டுகை ईश्वரனுக்கு इष्टமாகையாலே முக்தன सत्यसंकरणாகிருன. இது नित्याக்கும் तुल्यं । முக்தாக்கு आदिमतதாய अन्तरहितமான साक्षात्कारமும் प्रक्षालितमணியினுடைய प्रभाविकासं போலே. प्रतिबन्धकनिवृत्ति ईश्वरेच्छையாலே

1 திருவாயமொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்—4-4-17 லோகங்களைப் பற்றிய வியாபாரங்கள் ஐகத ஸருஷ்டி ஸமஹாஸ்திகளான காராயங்களைத் தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம்—36 உமமுடைய இசைசயினாலேயே எல்லா வஸ்துகளினுடைய ஸவரூபம் நிறிகிறது

வந்தது நியுருடைய நியுசாஷாக்காராடிகளும் ஈஸ்வரனுடைய நியை
 ச்சாசித்தங்களாயிருக்கும். இவவந்ததை நியுசுயசசையாலே நியு
 ச்சுயசசை எனலும் கணக்கிலே பரரை இசைவிப்பது

[நிதய நிருபணம்]

முனசொன்ன வத்தும் முகரு மொழிய நியுசுத்தெனறு சில
 சிவாகளுண்டோ ? ஈஸ்வரன ஒருவனையன்றே ஸ்த: சர்வஜ்ஞன
 நியுசுத்தன ? எனபாக்கு ஸ்திசித்த நியுசுத்தபரிசுத்தந்ய,யத்தாலே
 நியுசுத்தயும் கழிக்க விரகிலலை அஜ்ஞபுரஸ்கமில்லாத முகாக
 கும் நியாக்கும் அஸ்தநமயமும பகவத்ஸுநோக்ஷவிசயவிபுரிபாத்தயும்
 சொல்லுமது அந்யபர் .

[பத்த முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

இப்படி சிவதர்வவிசயமாக மற்றும் சொல்லும் விபுரித்தங்க
 ளுக்கு பரிஹார் இததிகிலே கண்டு கொளவது இப்படிமுக
 நியுசுத்தங்களில் எக்கை வர்வபுரிநியுத்தங்களான தர்வங்கக து ஸ் சுவந்தாதி
 களும் அடிமதர்வகூதசாவிசயாடிகளும் அஜ்ஞபுரிதந் சர்வஜ்ஞாடிகளும்.
 வர்வத்யநியுத்தங்களானவை து:ஸ்த்யந்தாஸ்யவந்தாடிகளும் புரிதந்
 கர்வகூத சர்வஜ்ஞாடிகளும் அடிமதர்வகூதசாவிசயரஹித புரிதந்
 களும் எங்கும் சாபுர்வ்யமடியாக வரும் எக்ய அமததுக்கு வையுர்வ்ய
 நிபுர்தகமாம்.

*முத்தினை வடங்குளென முகூதந பூண்ட மூவகையாம
 சித்தில அரும் சுருதிச செவவை மாறிய சிந்தைகளால்
 பத்திலிரண்டு மெய்ககப பகட்டும பரவாதிபாதம்
 கத்தில விபுரிததெந்த அபுக்கின்று கழற்றினமே (5)

ஐதி ச்ரீகவிநாக்ரிக் மித்ய சர்வதந் ஸ்வதந்ரய

ச்ரீமதேக்ஷநாதஸ்ய ச்ரீமதேதாந்தாசாஸ்ய த்ராதபு

ச்ரீ ப ர ம த ம ஜ்ஞ

சிவதத்வாதிக்கார: த்விதீய:

* (ப-ரை) முததின-முத்துக்களினுடைய, வடங்கள்-ஸரங்கள், என-
என்று சொல்லும்படி, முருநதன் - பகவான், பூண்ட - ஆபரணமாகத்
தரித்துக்கொண்ட, மூவகையாம் - பத்தா, முகதா, நித்யா என மூன்று
பிரிவுள்ள, சித்தில - சேதன வாககத்தில், அரும் - அறிவதற்கு அசு-
யமான, சுருதி - வேதத்தில், செவவை - ஆர்ஜவத்தை விட்டு, மாறிய
- மாறியதான், சிந்தைகளால் - எண்ணங்களினால், இது பகடும்
என்பதுடன் அவையிக்கிறது, பத்தில் - பகதியில், அதாவது அதில்
விசுவாஸத்தைச் செயதால் என்றபடி, இரண்டும் - இஹலோக ஸுகம்,
பரலோக ஸுகம் எனலும் இரண்டு, எய்கக - இளைத்துப்போக,
கெட்டுப்போகும்படி என்றபடி, பகடும் - அயலாசை பரமிகும்படி
செய்யும், பரவாதியாதம்-இதரஸித்தநாதத்தில் இருக்கும் வாதி-
களினுடைய, கத்தில் - கத்துவதில், விழுந்து - ஸம்பந்தப்பட்டு, அடை-
ந்த, அழுகு - அழுகை, இன்று - இப்பொழுது, கழற்றினம் - நிவ-
ருத்தி செய்தோம், போகக்கூடதோம் என்றபடி

சீரரா தூப்புல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

श्री:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीय ॥

(மூன்றாவது அசித ததவாதிகாரம்)

[அசேதனலக்ஷணம்-தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொது
வான லக்ஷணங்களும் - தரிகுண நிரூபணம் - ஸதவ நிரூப-
ணம் - ரஜோ நிரூபணம் - தமோ நிரூபணம் - தரிகுணத்தின
காயம் - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் - தரிகுணத்தின ஸதத
விகாரிதவம் - தமஸஸினுடைய லயத்தின பரகாரம் - அக்ஷர

நிருபணம் - மஹத் ததவ நிருபணம் - இநதரிய நிருபணம் - மனஸததவம் - இநதரியங்களின பரவருததி - அஹங்கார நிருபணம் - இநதரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம் - இநதரியங்களின பரதிக்ஷேதர பிநந்தவம் - தநமாதர நிருபணம் - பஞ்சபூத நிருபணம் - பஞ்சீகரணம் - ஆகாசாதி நிருபணம் - பூதங்களின காயம் - தரிகுண விஷயபக்ஷாநதர நிரஸனம் - பரகருத்யாதி ததவங்களில ஏற்றச சுருக்கத்திற்குத் தாதபாயம் - கால நிருபணம் - சுததஸதவ நிருபணம்]

*நாககியலும் வகை நமமை அளித்தவா நல்லருளால்
பாககிய மேந்திப் பரனடியாா திறம் பாரதததறபின
தாக்கிபா தங்குள தலைமிசை தாக்கித் தனி மறை தான
போக்கிய மெனறதனில பொய மதங்களைப் போக்குவமே ரீ

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वेनियन्स्व मन्त्रिकके भोक्स्वமுण्डाकையाले भोक्ता
என்று ிதி சொன்ன சேதனவர்த்ததை நிரூபித்தோம். ப்ரக்ஷ்மோக்
ஸ்வங்கள் இரண்டுமன்றிககே ஸ்வம்முணடாகையாலே ஸ்வ
என்று சொன்ன அசேதனத்தினபடியைச் சொல்லுகிறோம் அசேதன
மாவது ஶ்ரீஸ்வமில்லாத வஸ்து | ஶ்ரீஸ்வமில்லாததுக்கு ஸ்வம்மு
ஶ்வம்வாதிகளும் கூடாதிருக்க ஶ்ரீஸ்வம்வாததுக்கு ஸ்வம்வாததையும் அசி

*[பதவுரை] நாகு, இயலும் வகை - அசையும்படி, இயலுக்கை
அசைக்கை, அதாவது சபதோச்சாரணம் செய்யும்படி, நமமை, அளித்த
தவா - ஶ்ரீஸ்வத்தவாக்குடைய. நல் அருளால் - நல்ல கருபையினால்,
பாககியமேந்தி - பாகயத்தை அடைந்து, பரனடியாா-பரமாத்மாவிற்கு
சேஷபூதங்களான ஜீவாத்மக்களினுடைய, திறம் - ஸ்வபாவத்தை,
பாரதததறபின-சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு நிரூபித்த பிறகு, தாக்கியா
தங்கள் - தாக்கிக்காக்குடைய, தலை மிசை - தலையினமேல், தாக்கி -
பரஹரித்து, தனி மறைதான - ஒப்பற்ற வேதம், போக்கியம் என்ற
தனில - போகயம் என்று சொன்ன அசேதன வஸ்துக்களில், பொய
மதங்களை - பொய் சொல்லுகிற மதங்களை, போக்குவம் - நிவருத்தி
செய்வோம்

ஹிகார விசேஷத்துக்கு அஹந்த்வம் போக்த்வாதிகளையும் ஈட்டின பக்சங்கள் சர்வபிராண ப்ரதிஹதங்களாம் தம்மபூதஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞானரூபநையாலே விசுசு வ்வாச்யத்வமுண்டானாலும் தானொரு ஜ்ஞானத்துக்கு அப்யயமல்லாமையாலே அவிசுசுவ்வாச்யத்வமுமுண்டு இப்படி ஜ்ஞாத்வாதிகள் இல்லாததை அஹ்வயமான த்வத்வத்வ ரூப ரசாதிர்வத்வத்துக்கும் சயோகாதிமததையாலே த்வயமான தம்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும் பொதுவாயிருக்க இவையும அவ்வோ த்வயங்களுக்கு விசேஷங்களாயக்கொண்டு நிரூபிதங்களாய விடுகையாலும் உய்யோகவிசேஷமடியாக வந்த விவகாவிசேஷத்தாலும் விவிதாசெதனங்கள் என்று விசேஷிதது எடுத்தது

[தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொதுவான லக்ஷணங்களும்]

விவிதாசெதன த்வயங்களாவன :—விசுணமும் காலமும் துத்சத்வமும். வ்யக்தாச்யக்த காலங்களே விவிதாசெதனங்களென்னும்வாகள இசுவர நிரூபணத்திலே துத்சத்வத்தை உபாயப்யாப்யவிசேஷமாககி நிரூபிததார்களே விசுணாதிசுளுக்குப் பொதுவாய ஜிவீசுவரர்களுக்கு இல்லாதவைஅஜ்ஞாதிகளென்று முன்பே சொன்னோம் இவற்றில் விசுண காலங்களுக்கு சாதாரணமான அகாரம் அமித்சத்வராஹித்யம். விசுணதுத்சத்வங்களுக்குப் பொதுவான அகாரம் சத்வகுணாச்யத்வம். கால துத்சத்வங்களுக்கு அநுவூத்மான அகாரம் ரஜஸ்தமோகுணராஹித்யம். இப்படி காலத்துக்கும் அத்மாதிசுங்குமும் பொதுவான குணத்ய ராஹித்யாதிசுங்கும் கண்டுக்கொளவது அத்மாதிசுங்குமும் காலத்துக்கும் வாத்மனாதிவிபாகமும் சாரிகாதி விசுணமும் வசந்தஹேமந்தாதிவிசுணம் போலே அபாபிகம்.

[தரிசுண நிரூபணம்]

விசுணமாவது சத்வ ரஜஸ்தமஸஸுங்குகள எனகிற குணத்யத்துக்கு அப்யமான த்வம். இது தன குணங்களைக் கொண்டு வதர்களக்கு ஜ்ஞானசுங்காதிசுமுவத்தாலே த்மபயத்வத்வ ரூபநிரோதானாதிசுங்குப்பண்ணும் த்வரூபநிரக்த த்ரகாசுரஹிதமான நிரிசேஷவத்வத்வ நிரோஹித்யெனபார்க்கு த்வரூபநாதிசுங்குவரும் இசுணங்களை த்வயங்கள்

என்றும் சாம்யாவஸ்தங்களான இவற்றினுடைய சமுதாயமே மூலமுக்தி என்றும் சொல்லுகிற சாங்கியாக்கடும்

1 'புகுதே குணமமூடா'

(பாகருதே: குணஸமமூடா)

2 'சத்வ ரஜஸ்தம இதி குணா. ப்ரவ்ரிமம்வா'

(ஸதவம் ரஜஸ்தம இதி குணா: பாகருதி ஸமபவா)

இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதமுண்டாம த்மதீர்மிகளுககு எவ்ய மீதா மீதாதி களைச்சொல்லும் பரபதீர்ம ப்ரத்யக்ஷாதி விரூதீர்ம | சத்வ ரஜஸ்தமதீர்மங்கள த்மதீர்மங்களிலும் ப்ரயுக்தங்களாகிலும் இங்கு குணவிசேஷரங்கள இஸ சத்வாதி குணங்களை இலலை எனபாக்கடும், இவை அனுமான வேத்யங்க எனபாக்கடும் அபிபிராயாதிகளைச் சொல்லுவது ப்ரஹ்மப்ரதிவிஸ்வயுக்தையான மாயையிலே சங்கீதானந்தங்கள எனகிற ப்ரஹ்மாகாசத்வ ஸ்பூரணமே சத்வரஜஸ்தமஸஸுக்கள எனகிற வாதிகளுககு ப்ரமாணாபாவமும ப்ரயாப விரோதமும ஸ்வசித்தான்தவிரோதமுமுண்டு தமஸஸை க்ருணமென்றும், ரஜஸஸை ரக்தமென்றும், சத்வத்தை த்வேதமென்றும் சொல்லுகிற இத்யாதி வாக்யங்க உபசாரவ்யாபாரே நடக்கின்றன அஜாமத்யவ லோஹித க்ருணாத்மங்களை த்வான்த்யானுசாரததாலே தீர்வோந்நரூபவிகாரதீர்ம யிலே முக்யமாக வதிப்பிக்கலாம சத்வ ரஜஸ்தமஸஸுக்களுககு அவாயிவாக்மாவமும ஸந்நிவீசவிசேஷங்களும் சொல்லும் வாக்யங்களை உத்பூதசத்வாதி குணவிசிஷ்டமான த்ரிசுணத்வ ப்ரதீர்வவிசேஷத்திலே த-பரங்களாகக்கலாம

[ஸததவ நிருபணம்]

இவற்றில சத்வமாவது லாபவப்ரகாச முக்தவிசேஷங்களுககு காரணமாயிருப்பதொரு குணவிசேஷ இது சுவ சங்கததாலும் த்ரிபதத

1 கீதத 3 - 21 பிரகிருதிபினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய

2 கீதத 14 - 5 ஸதவம் ரஜஸ தமஸ எனகிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

தாலும் ஐந்தரை வந்திகும் என்றது அநுசித சுவ ஜானசங்கவியம்.
இஸசுவ் சிலாககு

1 ' जायमानं हि पुरुष य पश्येत् मधुसूदन '.

(ஜாயமானம் ஹி புருஷம் யம் பசயேத மதுஸூதந:)

ஐதாடிகளிறபடியே ஒரு குடிய விபாகதரையிலே அத்யந்தோதமூதமாயக
கொண்டு பகவதனுபவசுவாதி சங்கததாலே மோஷோபயுக்தமாம் இதற்கு
வூத அண்டாகர்ண ஐவ்வந்து துலாபா விதூர் தர்மவ்யாதி ஶபரி கோபிகா கோமல
நிஷா க்ஸ ஜஹு ப்ரபூதிகளும் உதாஹரணம் ।

[ரஜோ குணம்]

ரஜஸஸாவது சலநோபய்ம்ஹேதுவாய ராகவிஷோதி ஜனகமாயக
கொண்டு கர்ம வத்யருடைய ப்ரவூதி விஷேபங்களுக்கு காரணமான குண
விஷேபம். இது காம்ய நிஷித்கர்மவிஷேப சங்கததால வந்திகும். இது
தானே அதிப்ரவூதி சரவததுக்கு குணிபவிதஸ் நின்று நிவூதி தர்மங்க
ளில் ஶீப்ரவூதியாலே நிஸ்தார ஹேதுவுமாம்.

[தமோ நிருபணம்]

தமஸஸாவது கோரவாதிஷண விஷோதி ஹேதுவான குணவிஷேபம்.
இது ப்ரமாதாலச நிதாடிகளை உதாதிததுக்கொண்டு தத்சங்கததாலே
வந்திகும். இதின் கார்யங்களில் அநுசித விபயானுபலித்யும் அவ
சரபாபநித்யும் வந்திகங்களாகாது இககுண விபாகததை

2 ' तत्र सत्त्व निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामय '.

(ததர ஸததவம் நிாமலதவாத பரகாஸகமநாமயம்)

- 1 பார - சாநதி - 358 - 73 மதுவைக கொன்றவனாகிய பகவான
உதபத்தியடைகிற எவனைக் கடாக்ஷிப்படு (அவன் ஸாதவிகள்)
என்று அறியப்பட வேண்டியவன்
- 2 கீதை 14 6 அவைகளுக்குள் ஸதவகுணம், நிாமலமானதா
கையால் பிரகாஸததை உண்டுபண்ணக்கூடியது, ரோகமில்லா
தது, அதற்குக் காரணம் என்றபடி.

u-u-4

1 'न तदस्ति पृथिव्या वा'

(நதஸ்தி பருதிவயாம் வா)

இत्याதிகளிற்படியே ஷேஷ்ரெல்லாரும் இககுணததாலே வஹா.
இப்படி

2 'तमः शूदे रज. क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्'

(தம: சூதே ரஜ: க்ஷத்ரே பராஹ்மணே ஸதத்வ முததமம்)

இत्याதிகளும் ஶரீரோபாநந்வ தாரதஸ்யததைச சொல்லுகின்றன

[ஸாதவிகாதி புராண விபாகம்]

सात्त्विकादि कल्पभेदங்களுக்கிடான புராண ஸேதங்களைச் சொல்லி,

3 'सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमविक हरे ।

तेष्वेव योगमसिद्धा गमिष्यन्ति परा गतिम् ॥

(ஸாதவிகேஷு து கல்பேஷு மாஹாதமய மதிசம ஹரே: ।

தேஷவேவ யோகஸம்ஸிததா கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம் ॥)

எனகையாலே

'सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञान'

(ஸதத்வாதஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்)

1. கீதை 18-40 இந்த லோகத்திலாவது (ஆகாசத்தில் தேவதைகளுக்குள்ளாவது) (குணதரயங்களினால் விடப்பட்ட) அப்படிப்பட்டது இல்லை.

2. பாரதம் ஆசவ—40 11 சூத்திரனிடத்தில் தமோகுணமும் க்ஷத்திரியனிடத்தில் சஜோகுணமும் பிராமமணனிடத்தில் ஸதவமும் உததமமாய இருக்கின்றன

3. மாதஸ்யபுராணம்—29-16 ஸாதவிக கல்பங்களில் விஷ்ணு விற்கு மஹிமை அதிகமாக (சொல்லப்படுகிறது) அநதக கல்பங்களிலே(யே) சொல்லப்பட்ட யோகத்தில் சித்தியை அடைநதவாகள உததமமான கதியை அடையப்போகிறார்கள

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணத்தினால் நல்லறிவு உண்டாகிறது

2 பரமஸமஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை அடையும் தன்மை உடையது.

நிஸ்தர்ங்ஸமுத்தில போலவும் தர்ங்திகதேஸாவஸ்யில டா஑ான்தரத்தில போலவும் ஸதஸ விகார ஸந்தானம் நடககும் இபபடி ஸம விபய விகார விசிஸ்தவேபததாலே ஸமஸ்தி வ்யஸ்தாதி விபா஑ம் ஸாலலுகிறது மேல ஸத்ரோத்ரங்களுக்கு பூர்வபூர்வங்கள் ஸமஸ்திகளாய நிறகும்

[தமஸஸினுடைய லயத்தின ப்ரகாரம்]

அவ்யக்தம் அஶ்ரத்திலே லயிக கும் ஂனறும், அஶ்ரம் தமஸஸிலே லயிககும் ஂனறும், தமஸஸம் ஂகீபவிககும் ஂனறும் ஶ்ருதி ஸாலலு கையாலே அவ்யக்தததுகமுனனே இரணடு அவஸ்யை கௌள லேணும். இங்கு அஶ்ரஸ்தத்திலே ஶ்வேஜ ஸமஸ்தி விவக்ஷை கௌள டாலும் அவ்யக்தம் ஶ்வேஜ விகாரமலலாமையாலும் ஶ்வேஜன் தம் பரிணாமலலாமையாலும் ஶ்வேஜஸஸ்யாசிதவஸ்யாவிஸேஷ அ஑ிகார்ய லயம் ஸாலலுகிற ப்ரகரத்திலே தமஸஸம் கக ஂகீபாவததைஸ ஸாலலு கையாலே தமோவஸ்யை கழிந்தது மேல வருவாதோ அவஸ்யான்தரமிலலை ப்ரபஞ்ஸஸ்யஸ்யமாக விபக்தமான அம்ஶம் ஢ா தமஸஸோடே அவிபக்தமா மள லேயுள்து.

1 “ ப்ரஶ்ருதி யி ஢யாஸ்யாதா வ்யக்தாவ்யக்தஸவ்ருபினி ।

புருஷஸ்யாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்த்மநி ॥

அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஶ்ருத்யை நிஶ்ருத்யை ஸ்ரபீயதே ।

தஸ்யாவ்யக்தஸுத்யை நிஶ்ருத்யை ஸ்ரபீயதே ॥ ”

பரகருதியாமயாகயாதா வயக்தாவயக்தஸவ்ருபினி ।

புருஷஸ்யாப்யுபாவேதௌ லீயேதே பரமாத்த்மநி ॥

அவயக்தம் புருவேபரஹ்மந நிஷ்கரியேஸம்ப்ரலீயதே ।

தஸமாதவயக்தமுதபநநமதரிகுணம் தவிஜஸததம் ॥

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39, ஂனனால் ஂந்த வயக்தமாயும் அவயக்தமாயுமுள ஸவ்ருபததையுடைய பிரகிருதி ஸாலலப் பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாதமாவும் இந்த இரணடும) பரமாதமாவிடத் தில லயததை அடைகின்றன மூலப்பிரகிருதி, ஓ'பிராமமணரே' கரியை ஂன்றுமிலலாத புருஷனிடத்தில லயததை அடைகிறது ஓ' பிராமமண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பரமாதமாவின இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்கையும் உடைய பிரகிருதி உணடான்து.

இத்யாதிகளிலே **புத்தி** **புருஷா**களுக்கு **உத்பத்தி** **தத்ய**ங்களைச் சொல்லு
கையாலே இவை, **மஹா**திகள **புத்தி** **பரிணாம**கள் ஆனாப்போலே,
இஷ்வரனுடைய **ஸ்வரூப** **விகார**ங்கள் என்று **அமிதத** **இஷ்வர**த்புத்தி **புரு**
ஷங்கள் என்று சொல்லுமவாக்களுக்கு,

1 'प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्वन्नाही उभावपि "

(பரகருதிம புருஷம சைவ விதயநாதீ உபாவபி)

[illegible]

2 “मनुरप्याह वेदार्थं स्मृत्वा यं मुनिसत्तम ॥”

(மனுரபயாஹ வேதாாததம ஸமருதவா யா முனிஸததம)

८८ ॥ परिगृहीत(८८) ॥ महर्षि

3 "आसीद्दिदं तमोभूतं"

(ஆஸீதிதம தமோபூதம)

என்று தொடங்கி

1. கீதை—13.9 மூலப்பிரகிருதியையும் ஜீவாதமாவையும் இவை இரண்டையும் நித்யமானதென்று அறி.

2 விண்ணுபுராணம் 6-5-63 மனுஷம் எந்த வேதத்தின்
அாததங்களை நினைத்துக் கொண்டு சொன்னாரோ

3. 4 மனுஸமிருதி — 5, 8 இந்தப்பிரபஞ்சம தமஸஸாக இருந்
தது, அநதப்பகவான ஸங்கலபிததுத் தனனுடைய சரீரத்தில் இருநது
அனேக விதங்களான ஜனங்களை ஸஞ்ஜகககவேணும எனகிற ஆசை
உடையவராய்

“सोऽभिधाय गरीरात् सां सिद्ध्युः विविधाः प्रजाः”

(ஸோபிதயாய ஸாரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா

பரஜா:)

என்று உபநிஷததான். தமஸஸுக்கு அவ்வருகே என்றும், தமஸஸை மெடிக்கும் என்றும் ஸூதிகள் சொல்லுகையாலும்,

1 “तमसः परमो धाता”

(தமஸ; பரமோ தாதா)

2 “एकं पादं नोद्वर्ति मलीलायं समुद्रम् ॥”

(ஏகம் பாதம் நோததரதி ஸலீலாததம் ஸமுததர்ம்)

3 “अपेत्याहमिमां हित्वा संप्रयिष्ये निरामयम् ॥”

(அபேத்யாஹமிமாம் ஹிதவா ஸமஸரயிஷ்யே நிராமயம்)

இत्यादि स्मृतிகளாலும் இததமஸஸுக்கு परिच्छिन्नत्वं सिद्धிகளையால் இதுக்கு व्यापित्वानन्तत्वं வசனம் स्वकार्यं व्याप्ति நியத்வாஸானந்த்யமோகான ந்யாதி பரம். இதுக்கு சாங்க்யன் சொல்லும் सर्व व्यापित्वானुमानं ஸூதாதிவாசிதம் இது லௌகிக தமஸஸனறென்னுமிடம் தமோஜ்யோதிஸ்சு கசள இரண்டும் உதிராத காலத்திலே வரிககிறதென்கையாலே சித்தம். இந்த தமஸஸைப்பற்ற மாயாசாஹ் விசித்ர சூர்யுபகரணதையாலே உபபநம் ॥ இது மித்யாஸ்வாசி எனப்பார்க்கு,

1 ராமா—யுத்த 114-5 தமஸஸுக்கு மேலப்பட்ட இடத்தில இருப்பவன் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிப்பவன்.

2. அநதப்பகவான் எல்லாவற்றையும் உயரத் தூக்கும்போது விஜாயாட்டிற்காக ஒரு நாலில் ஒரு பங்கை தூக்குவது இலலை.

3. பாரதம்-சாந்தி 312-38 நான் இந்தப் பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிப்போய் உபததிர்வம் இல்லாத ஸதானத்தை அடையப் போகிறேன்.

1 “ देव मायेव निर्मिता ”

(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 “ तेन माया सहस्रं तत् ”

(தேந மாயா ஸஹஸ்ரம் தத)

इत्यादि प्रयोगाद्वयं विरोधिकम्. प्रयोगान्तराद्वयं मिथ्यार्थं प्रकाश
 णाङ्गिणो मायाशब्दस्तु कुरु मुख्यत्वं, मिथ्यार्थं तत्तिल प्रयोगमौपचारिकम् ॥
 இப்படி நீதி ஶாஸ்த்ரோக சாமாதி சதோபாயங்களில் மஹேந்த்ரஜால விபாகமும
 அந்யதா பரிணாம ஶக்தியாலும அந்யதா ப்ரகாஸன ஶக்தியாலும கண்ணி
 கொளவது.

3 “ प्रकृतिः कारणं माया तमस्सदसद्वयम्

अव्या कृतमसद्वयोम योनिः शक्तिरजा त्रयी ॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम् ।

विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थिः पाशश्च जालकः ॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धिः कालोव्यक्तं कला निशा ।

मृत्युब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिलयः ॥”

என்றபபோலவும், மற்றும் இதுக்குச் சொல்லும் ரஜ: ப்ரஶுதி
 களான போகளுக்கெல்லாம் யதா சம்பவ் யோக ரூபி ஶௌ லக்ஷணாவுதி
 களாலே உச்சித நிர்வஹமுண்டு

[அக்ஷர நிர்ஶபணம்]

अव्यक्त तमो मध्य पठितमान अक्षरशब्दतते जीव विषयमाक
 णदुतत ग्रन्थिङ्कङ्कुकु तदव्य त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषत

1 ராமர—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையைப்போல
 சிருஷ்டி கமப்பட்டவன.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19-20 அநதச சககரத்தினுல அநத
 அனேகம் விதங்களான மாயைகள் (நாசம் செய்யப்பட்டன.)

3 நிகண்டு.

திலே தாத்யம் || அக்ஷர ஷட் ப்ரக்ரணானுஸூமாக,

“அக்ஷரம் நக்ஷரம் ப்ரோக்தம் அநேகே வ நிர்லக்ஷரம்” என்கிற வ்யுத்தி களாலே ப்ரஹ்மி ப்ரஹ்மேஸ்வர த்வங்கள் மூன்றிலும் ப்ரயுக்தம் || இவ்வஹ்ம விசேஷமான அக்ஷரத்தை முக்தருக்கும் இஷ்வரனுக்கும் ப்ரஹ்மஸ்தானமென்று ப்ரா சொன்ன அர்த்தத்துக்கு மூலமில்லாமையாலே அப்ரஹ்ம ப்ரஹ்ம வ்யோம த்தில் அக்ஷரவ்யோம ஷட்ப்ரயோகத்தையும் ப்ரஹ்மான அக்ஷரம் இत्याதி ப்ரயோக த்தையும் கொண்டு இப்படி உத்ரேக்ஷிததாக்களாமிததனை, இவ்வக்ஷர த்திலே லயிக்கும் எனறேதின அவ்யக்தத்தில் ஸூனவ்யயததால் வரும் பிறிவு தோற்றமெய்யாலும் ரூபியாலும் அவ்யக்தஷட் ப்ரயுக்தமாகிறது

[மஹத்ததவ நிருபணம்]

இதில் முற்பட ஸூன வ்யய விபக்த ப்ரஹ்மத்திலே பிறந்த விகாரம் மேல வரும் கார்யங்களெல்லாததிலும் பெரிதான அள வாலே மஹான் என்று போ பெற்றிருக்கும் அதிக்ரமாமதமான்யதா சித்தானேகாஸ்த்ரங்களிலே மஹத்காராதி க்ரமத்தாலே சூழ்சொல்லுகை யாலே

1 ‘உத்வஹ்மிந்நக்ஷரம் மனஸ்சததாதாமகம் |

மனஸ்சாப்யஹ்மகாரமபி மந்தாரமீஸ்வரம் ||

மஹந்தமேவாத்மான் சர்வாணி த்ரிஸூனானி ச |

விஷயாநாம் க்ருஹீதருணி ஸ்ரஹ ப்ரஹ்மேந்தரியாநி ச ||’

(உதபாஹாதமநஸ்சைவ மநஸஸ்தஸ்தாதாமகம் |

மநஸஸ்சாப்யஹ்மகாரமபி மந்தாரமீஸ்வரம் ||

மஹந்தமேவாத்மான் ஸாவாணி த்ரிசூனானி ச |

விஷயாநாம் க்ருஹீதருணி ஸ்ரஹ ப்ரஹ்மேந்தரியாநி ச ||

1 மஹ 1-14, 15 ஸத்தாகவும் அஸத்தாகவும் இருக்கிற மனதை உண்டாக்கினான், மனதில் இருந்த ‘நான் என்று அபிமானிக கிற நியந்தாவாகிற அகங்காரம் எனனும் பத்தத்தின் மஹத் என்று பெயருடைய ஆதமாவையும் எல்லா மூன்று குணங்களையுடைய வஸ்துகளையும் சபதாதி விஷயங்களை வஹிக்கிற ஐந்து இந்திரியங் களையும் மெளன (உண்டாக்கினான்)

இதயாதி வவநங்கள அந்யபரங்களாமததனை.

இம்மஹான் ஶ்வேஜாகு மனஸ்ஸு அந்யவஸாய ஹேதுவாம போது சஹ
காரியானவளவாலே

1 “மஹாவை வுடிலக்ஷண:”

(மஹாநவை புத்திலக்ஷண:)

என்று சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ஜாத்வாதிகளைச்
சொல்லும் சாந்த்யாகும அந்யவஸாயத்திலே ப்ரமணமிலையாம

2 “சாத்விகோ ராஜஸஸ்சைவ தாமஸஸ்ச தரிதா மஹாந”

(ஸாதவிகோ ராஜஸஸ்சைவ தாமஸஸ்ச தரிதா மஹாந)

என்கையாலே இது குணவீசயத்தாலே மூன்று படியாயிருக்கும்.
சிலா சாத்விகமஹான் அந்யவஸாயக்ஷணமாய வுடி என்று போ பெற்றி
ருக்கும் என்றும், இதுக்கு ஜநேந்திரங் கள ஐந்தும்துணை என்றும்,
ராஜஸ மஹான் சேஷ லக்ஷணமாய ப்ரணென்று போ பெற்றிருக்குமென
றும், இதுக்கு கர்மேந்திரங் கள ஐந்தும் துணை என்றும், மனஸ்ஸு
இரண்டுக்கும் துணை யென்றும், தாமஸ மஹான் வுடிலவாடி லக்ஷணமாய
காலமென்று போ பெற்றிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிற பிரிவு
களுக்கு ப்ரதிவாக்யம் ப்ரமணவிரோதங் கண்டுக்ொளவது இவை சந்த்ரா
மாந்ரங்களாகில வ்யயாந்ர விரோதமிலகை இம்மஹான் முதலான
சமஸ்தி தத்வங் களெல்லாம பின்பு அஷ்டாந்ரவீர்தி வ்யஸ்தி சூஸ்தியிலே ஶ்வேஜா
க்கு ப்ரதிஸீரீர் விமக்நங்களாம.

[அஹங்கார நிருபணம்]

இம்மஹானில நின்றும் பிறந்த விகாரவிசேஷ அஹங்காரம் || இது
அநாத்மாவான தேஹத்தில் அஹ் மான்கரணத்தாக்கு சஹகாரியாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹத்தானது புத்தியை லக்ஷண
மாக உடையது.

2 விஷ்ணுபுராணம்—1-2-34மஹத்தானது ஸாதவிகம் என்றும்,
ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று வகையானது.

அஹ்कारமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அஹ்ஶாரத்வமே அஹமர்த்தம் என்று
 சாங்க்யரும் மாயாവാடிகளும் சொன்னது ஆத்மாநாத்ம விவேக¹த்யாதி² விரு
 ட்ஷம் || அஹ்ஶாரம்³ த்யாஜ்யமென்னுமது⁴ தேஹாத்மபிரமாடிகளையும் உக்த⁵ ஜநா
 வமான்⁶ ஹேநுவான்⁷ சரீரத்தையும் விடச் சொன்னபடி⁸ க்ஷேத்ரான்⁹த்¹⁰பூத்¹¹மான
 அஹ்ஶாரத்வத்தையாதல¹² ஆத்மாவான்¹³ அஹமர்த்தத்தையாதல¹⁴ விடச்
 சொன்னபடியன்று¹⁵ துஸ்த்யஜங்களையும்¹⁶ உபா¹⁷தேயங்களையும்¹⁸ விடச்
 சொல்லுகை¹⁹ உ²⁰சித்தமன்றி²¹றே. இவ்வஹ்ஶாரத்வமும்²² தனக்கு²³ காரண
 மான்²⁴ மஹான்²⁵ போலே²⁶ குணவீ²⁷சமய²⁸ததாலே²⁹ த்ரி³⁰வி³¹த³²மாய³³ அ³⁴டை³⁵வே³⁶ வை³⁷கா
 ரிக்³⁸, தை³⁹ஜச⁴⁰, பூ⁴¹தா⁴²தி⁴³ என்று⁴⁴ பெயரையு⁴⁵டை⁴⁶ததாயி⁴⁷ரு⁴⁸க⁴⁹க⁵⁰ம்⁵¹ இ⁵²வ⁵³ற
 றில்⁵⁴ சா⁵⁵தி⁵⁶வி⁵⁷கா⁵⁸ஹ்⁵⁹கா⁶⁰ர்⁶¹ இ⁶²ந்⁶³த்⁶⁴ரி⁶⁵ய⁶⁶ோ⁶⁷பா⁶⁸தா⁶⁹ந்⁷⁰, தா⁷¹ம⁷²சா⁷³ஹ்⁷⁴கா⁷⁵ர்⁷⁶ த⁷⁷ந்⁷⁸மா⁷⁹த்⁸⁰ரி⁸¹ய⁸²ோ⁸³பா⁸⁴தா⁸⁵ந்⁸⁶.

1 “ரஜ ப்ரவர்தகம் தத்ர”

(ரஜ பரவாததகம் தத்ர)

இத்யாதி¹ வ²த³ன⁴ங்⁵களா⁶லே⁷ ரா⁸ஜ⁹சா¹⁰ஹ்¹¹கா¹²ர்¹³ இ¹⁴ர¹⁵ண¹⁶டு¹⁷க¹⁸க¹⁹ம்²⁰ ப்ர²¹வ²²ர்த²³க²⁴மா²⁵ய்²⁶க
 கொ²⁷ண²⁸டு²⁹ இ³⁰ந்³¹த்³²ரி³³ய³⁴ த³⁵ந்³⁶மா³⁷த்³⁸ரி³⁹ய⁴⁰ஸ⁴¹ு⁴²த்⁴³ரி⁴⁴க⁴⁵ளு⁴⁶க⁴⁷கு⁴⁸ நி⁴⁹மி⁵⁰த்⁵¹த⁵²கா⁵³ர⁵⁴ண⁵⁵ம்⁵⁶ ||

[இந்தரிய நிருபணம்]

சா¹தி²வி³கா⁴ஹ்⁵கா⁶ர்⁷த⁸தி⁹ல¹⁰ நி¹¹ந்¹²ந்¹³ம¹⁴ பி¹⁵ற¹⁶ந்¹⁷த¹⁸வை¹⁹ இ²⁰ந்²¹த்²²ரி²³ய²⁴ங்²⁵கள²⁶,
 இ²⁷வை²⁸ அ²⁹ஹ்³⁰ஶா³¹ர்³² வி³³ரோ³⁴ப³⁵ங்³⁶கள³⁷ எ³⁸ன³⁹கி⁴⁰ற⁴¹ ஹ்⁴²ர⁴³ண⁴⁴ய⁴⁵ ச⁴⁶ர்⁴⁷ம⁴⁸ப⁴⁹க்⁵⁰ஷ்⁵¹, அ⁵²ஹ்⁵³ஶா⁵⁴ர்⁵⁵த⁵⁶தி⁵⁷ல⁵⁸
 நி⁵⁹ந்⁶⁰ந்⁶¹ம⁶² இ⁶³வ⁶⁴ற⁶⁵ற்⁶⁶ற்⁶⁷கு⁶⁸ உ⁶⁹த்⁷⁰ப⁷¹த்⁷²தி⁷³ சொ⁷⁴ல⁷⁵லு⁷⁶கி⁷⁷ற⁷⁸ வா⁷⁹க்⁸⁰ய⁸¹ங்⁸²க⁸³ளு⁸⁴க⁸⁵கு⁸⁶ச⁸⁷
 சே⁸⁸ரா⁸⁹து⁹⁰ இ⁹¹ந்⁹²த்⁹³ரி⁹⁴ய⁹⁵ங்⁹⁶கள⁹⁷ ப⁹⁸தி⁹⁹ஞெ¹⁰⁰ன¹⁰¹ற்¹⁰²ல¹⁰³ க¹⁰⁴ர்¹⁰⁵மே¹⁰⁶ந்¹⁰⁷த்¹⁰⁸ரி¹⁰⁹ய¹¹⁰ப¹¹¹ஞ்¹¹²க¹¹³த¹¹⁴தை¹¹⁵ ரா¹¹⁶ஜ¹¹⁷சா¹¹⁸
 ஶா¹¹⁹ர்¹²⁰ கார¹²¹ய¹²²மெ¹²³ந்¹²⁴ந்¹²⁵ சொ¹²⁶ன¹²⁷ன¹²⁸ சை¹²⁹வ¹³⁰ப¹³¹க்¹³²ஷ்¹³³ ஸ்¹³⁴த்¹³⁵ரி¹³⁶ம¹³⁷ு¹³⁸தி¹³⁹ சி¹⁴⁰த்¹⁴¹த¹⁴²ம¹⁴³ந்¹⁴⁴ந்¹⁴⁵ந்¹⁴⁶ந்¹⁴⁷ந்¹⁴⁸ந்¹⁴⁹ந்¹⁵⁰ந்¹⁵¹ந்¹⁵²ந்¹⁵³ந்¹⁵⁴ந்¹⁵⁵ந்¹⁵⁶ந்¹⁵⁷ந்¹⁵⁸ந்¹⁵⁹ந்¹⁶⁰ந்¹⁶¹ந்¹⁶²ந்¹⁶³ந்¹⁶⁴ந்¹⁶⁵ந்¹⁶⁶ந்¹⁶⁷ந்¹⁶⁸ந்¹⁶⁹ந்¹⁷⁰ந்¹⁷¹ந்¹⁷²ந்¹⁷³ந்¹⁷⁴ந்¹⁷⁵ந்¹⁷⁶ந்¹⁷⁷ந்¹⁷⁸ந்¹⁷⁹ந்¹⁸⁰ந்¹⁸¹ந்¹⁸²ந்¹⁸³ந்¹⁸⁴ந்¹⁸⁵ந்¹⁸⁶ந்¹⁸⁷ந்¹⁸⁸ந்¹⁸⁹ந்¹⁹⁰ந்¹⁹¹ந்¹⁹²ந்¹⁹³ந்¹⁹⁴ந்¹⁹⁵ந்¹⁹⁶ந்¹⁹⁷ந்¹⁹⁸ந்¹⁹⁹ந்²⁰⁰ந்²⁰¹ந்²⁰²ந்²⁰³ந்²⁰⁴ந்²⁰⁵ந்²⁰⁶ந்²⁰⁷ந்²⁰⁸ந்²⁰⁹ந்²¹⁰ந்²¹¹ந்²¹²ந்²¹³ந்²¹⁴ந்²¹⁵ந்²¹⁶ந்²¹⁷ந்²¹⁸ந்²¹⁹ந்²²⁰ந்²²¹ந்²²²ந்²²³ந்²²⁴ந்²²⁵ந்²²⁶ந்²²⁷ந்²²⁸ந்²²⁹ந்²³⁰ந்²³¹ந்²³²ந்²³³ந்²³⁴ந்²³⁵ந்²³⁶ந்²³⁷ந்²³⁸ந்²³⁹ந்²⁴⁰ந்²⁴¹ந்²⁴²ந்²⁴³ந்²⁴⁴ந்²⁴⁵ந்²⁴⁶ந்²⁴⁷ந்²⁴⁸ந்²⁴⁹ந்²⁵⁰ந்²⁵¹ந்²⁵²ந்²⁵³ந்²⁵⁴ந்²⁵⁵ந்²⁵⁶ந்²⁵⁷ந்²⁵⁸ந்²⁵⁹ந்²⁶⁰ந்²⁶¹ந்²⁶²ந்²⁶³ந்²⁶⁴ந்²⁶⁵ந்²⁶⁶ந்²⁶⁷ந்²⁶⁸ந்²⁶⁹ந்²⁷⁰ந்²⁷¹ந்²⁷²ந்²⁷³ந்²⁷⁴ந்²⁷⁵ந்²⁷⁶ந்²⁷⁷ந்²⁷⁸ந்²⁷⁹ந்²⁸⁰ந்²⁸¹ந்²⁸²ந்²⁸³ந்²⁸⁴ந்²⁸⁵ந்²⁸⁶ந்²⁸⁷ந்²⁸⁸ந்²⁸⁹ந்²⁹⁰ந்²⁹¹ந்²⁹²ந்²⁹³ந்²⁹⁴ந்²⁹⁵ந்²⁹⁶ந்²⁹⁷ந்²⁹⁸ந்²⁹⁹ந்³⁰⁰ந்³⁰¹ந்³⁰²ந்³⁰³ந்³⁰⁴ந்³⁰⁵ந்³⁰⁶ந்³⁰⁷ந்³⁰⁸ந்³⁰⁹ந்³¹⁰ந்³¹¹ந்³¹²ந்³¹³ந்³¹⁴ந்³¹⁵ந்³¹⁶ந்³¹⁷ந்³¹⁸ந்³¹⁹ந்³²⁰ந்³²¹ந்³²²ந்³²³ந்³²⁴ந்³²⁵ந்³²⁶ந்³²⁷ந்³²⁸ந்³²⁹ந்³³⁰ந்³³¹ந்³³²ந்³³³ந்³³⁴ந்³³⁵ந்³³⁶ந்³³⁷ந்³³⁸ந்³³⁹ந்³⁴⁰ந்³⁴¹ந்³⁴²ந்³⁴³ந்³⁴⁴ந்³⁴⁵ந்³⁴⁶ந்³⁴⁷ந்³⁴⁸ந்³⁴⁹ந்³⁵⁰ந்³⁵¹ந்³⁵²ந்³⁵³ந்³⁵⁴ந்³⁵⁵ந்³⁵⁶ந்³⁵⁷ந்³⁵⁸ந்³⁵⁹ந்³⁶⁰ந்³⁶¹ந்³⁶²ந்³⁶³ந்³⁶⁴ந்³⁶⁵ந்³⁶⁶ந்³⁶⁷ந்³⁶⁸ந்³⁶⁹ந்³⁷⁰ந்³⁷¹ந்³⁷²ந்³⁷³ந்³⁷⁴ந்³⁷⁵ந்³⁷⁶ந்³⁷⁷ந்³⁷⁸ந்³⁷⁹ந்³⁸⁰ந்³⁸¹ந்³⁸²ந்³⁸³ந்³⁸⁴ந்³⁸⁵ந்³⁸⁶ந்³⁸⁷ந்³⁸⁸ந்³⁸⁹ந்³⁹⁰ந்³⁹¹ந்³⁹²ந்³⁹³ந்³⁹⁴ந்³⁹⁵ந்³⁹⁶ந்³⁹⁷ந்³⁹⁸ந்³⁹⁹ந்⁴⁰⁰ந்⁴⁰¹ந்⁴⁰²ந்⁴⁰³ந்⁴⁰⁴ந்⁴⁰⁵ந்⁴⁰⁶ந்⁴⁰⁷ந்⁴⁰⁸ந்⁴⁰⁹ந்⁴¹⁰ந்⁴¹¹ந்⁴¹²ந்⁴¹³ந்⁴¹⁴ந்⁴¹⁵ந்⁴¹⁶ந்⁴¹⁷ந்⁴¹⁸ந்⁴¹⁹ந்⁴²⁰ந்⁴²¹ந்⁴²²ந்⁴²³ந்⁴²⁴ந்⁴²⁵ந்⁴²⁶ந்⁴²⁷ந்⁴²⁸ந்⁴²⁹ந்⁴³⁰ந்⁴³¹ந்⁴³²ந்⁴³³ந்⁴³⁴ந்⁴³⁵ந்⁴³⁶ந்⁴³⁷ந்⁴³⁸ந்⁴³⁹ந்⁴⁴⁰ந்⁴⁴¹ந்⁴⁴²ந்⁴⁴³ந்⁴⁴⁴ந்⁴⁴⁵ந்⁴⁴⁶ந்⁴⁴⁷ந்⁴⁴⁸ந்⁴⁴⁹ந்⁴⁵⁰ந்⁴⁵¹ந்⁴⁵²ந்⁴⁵³ந்⁴⁵⁴ந்⁴⁵⁵ந்⁴⁵⁶ந்⁴⁵⁷ந்⁴⁵⁸ந்⁴⁵⁹ந்⁴⁶⁰ந்⁴⁶¹ந்⁴⁶²ந்⁴⁶³ந்⁴⁶⁴ந்⁴⁶⁵ந்⁴⁶⁶ந்⁴⁶⁷ந்⁴⁶⁸ந்⁴⁶⁹ந்⁴⁷⁰ந்⁴⁷¹ந்⁴⁷²ந்⁴⁷³ந்⁴⁷⁴ந்⁴⁷⁵ந்⁴⁷⁶ந்⁴⁷⁷ந்⁴⁷⁸ந்⁴⁷⁹ந்⁴⁸⁰ந்⁴⁸¹ந்⁴⁸²ந்⁴⁸³ந்⁴⁸⁴ந்⁴⁸⁵ந்⁴⁸⁶ந்⁴⁸⁷ந்⁴⁸⁸ந்⁴⁸⁹ந்⁴⁹⁰ந்⁴⁹¹ந்⁴⁹²ந்⁴⁹³ந்⁴⁹⁴ந்⁴⁹⁵ந்⁴⁹⁶ந்⁴⁹⁷ந்⁴⁹⁸ந்⁴⁹⁹ந்⁵⁰⁰ந்⁵⁰¹ந்⁵⁰²ந்⁵⁰³ந்⁵⁰⁴ந்⁵⁰⁵ந்⁵⁰⁶ந்⁵⁰⁷ந்⁵⁰⁸ந்⁵⁰⁹ந்⁵¹⁰ந்⁵¹¹ந்⁵¹²ந்⁵¹³ந்⁵¹⁴ந்⁵¹⁵ந்⁵¹⁶ந்⁵¹⁷ந்⁵¹⁸ந்⁵¹⁹ந்⁵²⁰ந்⁵²¹ந்⁵²²ந்⁵²³ந்⁵²⁴ந்⁵²⁵ந்⁵²⁶ந்⁵²⁷ந்⁵²⁸ந்⁵²⁹ந்⁵³⁰ந்⁵³¹ந்⁵³²ந்⁵³³ந்⁵³⁴ந்⁵³⁵ந்⁵³⁶ந்⁵³⁷ந்⁵³⁸ந்⁵³⁹ந்⁵⁴⁰ந்⁵⁴¹ந்⁵⁴²ந்⁵⁴³ந்⁵⁴⁴ந்⁵⁴⁵ந்⁵⁴⁶ந்⁵⁴⁷ந்⁵⁴⁸ந்⁵⁴⁹ந்⁵⁵⁰ந்⁵⁵¹ந்⁵⁵²ந்⁵⁵³ந்⁵⁵⁴ந்⁵⁵⁵ந்⁵⁵⁶ந்⁵⁵⁷ந்⁵⁵⁸ந்⁵⁵⁹ந்⁵⁶⁰ந்⁵⁶¹ந்⁵⁶²ந்⁵⁶³ந்⁵⁶⁴ந்⁵⁶⁵ந்⁵⁶⁶ந்⁵⁶⁷ந்⁵⁶⁸ந்⁵⁶⁹ந்⁵⁷⁰ந்⁵⁷¹ந்⁵⁷²ந்⁵⁷³ந்⁵⁷⁴ந்⁵⁷⁵ந்⁵⁷⁶ந்⁵⁷⁷ந்⁵⁷⁸ந்⁵⁷⁹ந்⁵⁸⁰ந்⁵⁸¹ந்⁵⁸²ந்⁵⁸³ந்⁵⁸⁴ந்⁵⁸⁵ந்⁵⁸⁶ந்⁵⁸⁷ந்⁵⁸⁸ந்⁵⁸⁹ந்⁵⁹⁰ந்⁵⁹¹ந்⁵⁹²ந்⁵⁹³ந்⁵⁹⁴ந்⁵⁹⁵ந்⁵⁹⁶ந்⁵⁹⁷ந்⁵⁹⁸ந்⁵⁹⁹ந்⁶⁰⁰ந்⁶⁰¹ந்⁶⁰²ந்⁶⁰³ந்⁶⁰⁴ந்⁶⁰⁵ந்⁶⁰⁶ந்⁶⁰⁷ந்⁶⁰⁸ந்⁶⁰⁹ந்⁶¹⁰ந்⁶¹¹ந்⁶¹²ந்⁶¹³ந்⁶¹⁴ந்⁶¹⁵ந்⁶¹⁶ந்⁶¹⁷ந்⁶¹⁸ந்⁶¹⁹ந்⁶²⁰ந்⁶²¹ந்⁶²²ந்⁶²³ந்⁶²⁴ந்⁶²⁵ந்⁶²⁶ந்⁶²⁷ந்⁶²⁸ந்⁶²⁹ந்⁶³⁰ந்⁶³¹ந்⁶³²ந்⁶³³ந்⁶³⁴ந்⁶³⁵ந்⁶³⁶ந்⁶³⁷ந்⁶³⁸ந்⁶³⁹ந்⁶⁴⁰ந்⁶⁴¹ந்⁶⁴²ந்⁶⁴³ந்⁶⁴⁴ந்⁶⁴⁵ந்⁶⁴⁶ந்⁶⁴⁷ந்⁶⁴⁸ந்⁶⁴⁹ந்⁶⁵⁰ந்⁶⁵¹ந்⁶⁵²ந்⁶⁵³ந்⁶⁵⁴ந்⁶⁵⁵ந்⁶⁵⁶ந்⁶⁵⁷ந்⁶⁵⁸ந்⁶⁵⁹ந்⁶⁶⁰ந்⁶⁶¹ந்⁶⁶²ந்⁶⁶³ந்⁶⁶⁴ந்⁶⁶⁵ந்⁶⁶⁶ந்⁶⁶⁷ந்⁶⁶⁸ந்⁶⁶⁹ந்⁶⁷⁰ந்⁶⁷¹ந்⁶⁷²ந்⁶⁷³ந்⁶⁷⁴ந்⁶⁷⁵ந்⁶⁷⁶ந்⁶⁷⁷ந்⁶⁷⁸ந்⁶⁷⁹ந்⁶⁸⁰ந்⁶⁸¹ந்⁶⁸²ந்⁶⁸³ந்⁶⁸⁴ந்⁶⁸⁵ந்⁶⁸⁶ந்⁶⁸⁷ந்⁶⁸⁸ந்⁶⁸⁹ந்⁶⁹⁰ந்⁶⁹¹ந்⁶⁹²ந்⁶⁹³ந்⁶⁹⁴ந்⁶⁹⁵ந்⁶⁹⁶ந்⁶⁹⁷ந்⁶⁹⁸ந்⁶⁹⁹ந்⁷⁰⁰ந்⁷⁰¹ந்⁷⁰²ந்⁷⁰³ந்⁷⁰⁴ந்⁷⁰⁵ந்⁷⁰⁶ந்⁷⁰⁷ந்⁷⁰⁸ந்⁷⁰⁹ந்⁷¹⁰ந்⁷¹¹ந்⁷¹²ந்⁷¹³ந்⁷¹⁴ந்⁷¹⁵ந்⁷¹⁶ந்⁷¹⁷ந்⁷¹⁸ந்⁷¹⁹ந்⁷²⁰ந்⁷²¹ந்⁷²²ந்⁷²³ந்⁷²⁴ந்⁷²⁵ந்⁷²⁶ந்⁷²⁷ந்⁷²⁸ந்⁷²⁹ந்⁷³⁰ந்⁷³¹ந்⁷³²ந்⁷³³ந்⁷³⁴ந்⁷³⁵ந்⁷³⁶ந்⁷³⁷ந்⁷³⁸ந்⁷³⁹ந்⁷⁴⁰ந்⁷⁴¹ந்⁷⁴²ந்⁷⁴³ந்⁷⁴⁴ந்⁷⁴⁵ந்⁷⁴⁶ந்⁷⁴⁷ந்⁷⁴⁸ந்⁷⁴⁹ந்⁷⁵⁰ந்⁷⁵¹ந்⁷⁵²ந்⁷⁵³ந்⁷⁵⁴ந்⁷⁵⁵ந்⁷⁵⁶ந்⁷⁵⁷ந்⁷⁵⁸ந்⁷⁵⁹ந்⁷⁶⁰ந்⁷⁶¹ந்⁷⁶²ந்⁷⁶³ந்⁷⁶⁴ந்⁷⁶⁵ந்⁷⁶⁶ந்⁷⁶⁷ந்⁷⁶⁸ந்⁷⁶⁹ந்⁷⁷⁰ந்⁷⁷¹ந்⁷⁷²ந்⁷⁷³ந்⁷⁷⁴ந்⁷⁷⁵ந்⁷⁷⁶ந்⁷⁷⁷ந்⁷⁷⁸ந்⁷⁷⁹ந்⁷⁸⁰ந்⁷⁸¹ந்⁷⁸²ந்⁷⁸³ந்⁷⁸⁴ந்⁷⁸⁵ந்⁷⁸⁶ந்⁷⁸⁷ந்⁷⁸⁸ந்⁷⁸⁹ந்⁷⁹⁰ந்⁷⁹¹ந்⁷⁹²ந்⁷⁹³ந்⁷⁹⁴ந்⁷⁹⁵ந்⁷⁹⁶ந்⁷⁹⁷ந்⁷⁹⁸ந்⁷⁹⁹ந்⁸⁰⁰ந்⁸⁰¹ந்⁸⁰²ந்⁸⁰³ந்⁸⁰⁴ந்⁸⁰⁵ந்⁸⁰⁶ந்⁸⁰⁷ந்⁸⁰⁸ந்⁸⁰⁹ந்⁸¹⁰ந்⁸¹¹ந்⁸¹²ந்⁸¹³ந்⁸¹⁴ந்⁸¹⁵ந்⁸¹⁶ந்⁸¹⁷ந்⁸¹⁸ந்⁸¹⁹ந்⁸²⁰ந்⁸²¹ந்⁸²²ந்⁸²³ந்⁸²⁴ந்⁸²⁵ந்⁸²⁶ந்⁸²⁷ந்⁸²⁸ந்⁸²⁹ந்⁸³⁰ந்⁸³¹ந்⁸³²ந்⁸³³ந்⁸³⁴ந்⁸³⁵ந்⁸³⁶ந்⁸³⁷ந்⁸³⁸ந்⁸³⁹ந்⁸⁴⁰ந்⁸⁴¹ந்⁸⁴²ந்⁸⁴³ந்⁸⁴⁴ந்⁸⁴⁵ந்⁸⁴⁶ந்⁸⁴⁷ந்⁸⁴⁸ந்⁸⁴⁹ந்⁸⁵⁰ந்⁸⁵¹ந்⁸⁵²ந்⁸⁵³ந்⁸⁵⁴ந்⁸⁵⁵ந்⁸⁵⁶ந்⁸⁵⁷ந்⁸⁵⁸ந்⁸⁵⁹ந்⁸⁶⁰ந்⁸⁶¹ந்⁸⁶²ந்⁸⁶³ந்⁸⁶⁴ந்⁸⁶⁵ந்⁸⁶⁶ந்⁸⁶⁷ந்⁸⁶⁸ந்⁸⁶⁹ந்⁸⁷⁰ந்⁸⁷¹ந்⁸⁷²ந்⁸⁷³ந்⁸⁷⁴ந்⁸⁷⁵ந்⁸⁷⁶ந்⁸⁷⁷ந்⁸⁷⁸ந்⁸⁷⁹ந்⁸⁸⁰ந்⁸⁸¹ந்⁸⁸²ந்⁸⁸³ந்⁸⁸⁴ந்⁸⁸⁵ந்⁸⁸⁶ந்⁸⁸⁷ந்⁸⁸⁸ந்⁸⁸⁹ந்⁸⁹⁰ந்⁸⁹¹ந்⁸⁹²ந்⁸⁹³ந்⁸⁹⁴ந்⁸⁹⁵ந்⁸⁹⁶ந்⁸⁹⁷ந்⁸⁹⁸ந்⁸⁹⁹ந்⁹⁰⁰ந்⁹⁰¹ந்⁹⁰²ந்⁹⁰³ந்⁹⁰⁴ந்⁹⁰⁵ந்⁹⁰⁶ந்⁹⁰⁷ந்⁹⁰⁸ந்⁹⁰⁹ந்⁹¹⁰ந்⁹¹¹ந்⁹¹²ந்⁹¹³ந்⁹¹⁴ந்⁹¹⁵ந்⁹¹⁶ந்⁹¹⁷ந்⁹¹⁸ந்⁹¹⁹ந்⁹²⁰ந்⁹²¹ந்⁹²²ந்⁹²³ந்⁹²⁴ந்⁹²⁵ந்⁹²⁶ந்⁹²⁷ந்⁹²⁸ந்⁹²⁹ந்⁹³⁰ந்⁹³¹ந்⁹³²ந்⁹³³ந்⁹³⁴ந்⁹³⁵ந்⁹³⁶ந்⁹³⁷ந்⁹³⁸ந்⁹³⁹ந்⁹⁴⁰ந்⁹⁴¹ந்⁹⁴²ந்⁹⁴³ந்⁹⁴⁴ந்⁹⁴⁵ந்⁹⁴⁶ந்⁹⁴⁷ந்⁹⁴⁸ந்⁹⁴⁹ந்⁹⁵⁰ந்⁹⁵¹ந்⁹⁵²ந்⁹⁵³ந்⁹⁵⁴ந்⁹⁵⁵ந்⁹⁵⁶ந்⁹⁵⁷ந்⁹⁵⁸ந்⁹⁵⁹ந்⁹⁶⁰ந்⁹⁶¹ந்⁹⁶²ந்⁹⁶³ந்⁹⁶⁴ந்⁹⁶⁵ந்⁹⁶⁶ந்⁹⁶⁷ந்⁹⁶⁸ந்

1 “மன: ஷ்ஞானீन्द्रியாணி ப்ருதிஸ்தானி”

(மந: ஷ்ஞடானீந்தரியாணி பரகருதிஸ்ததாநி)

இயாதி வாக்ய மூலக்ஷணபரம் ||

[மனஸ்ததவம்]

ஜானேन्द्रியபஞ்சகததுககும ஸஹகரியாய ஸங்கல்ப ஸ்முத்யாதிகளுக குததானே காரணமுமான இन्द्रியம் மனஸஸு || இது கர்மேन्द्रியங்களுக வ்யா பரிககுமபோது ஜானகிகிர்பாதிக்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஁பகாரக மாம ஜானேन्द्रியங்களுகையும் கர்மேन्द्रியங்களுகையும் பிரியஸ ஸொலலி மனஸஸு ஁பயாத்மகமென்று ஸாங்க்ய ஸொனனவிடம மந் || வ்யாபாரமாத் ததாலேயாதல கர்மேन्द्रிய வ்யாபாரததுக கு பர்பரயா காரணமாகையாலே யாதல இதுககு கர்மேन्द्रியத்வம் ஸொலலில ஁தாதிக்களுககும கர்மேन्द्रியத்வம் ப்ருதிக்ககும ஸானஸங்களுகான கர்மங்களுக ஁னபதும் வுத்திவிஸேபங்களுக யாதல ஁வறற்றிற்கு காரணங்களுகான மனோவ்யாபாரவிஸேபங்களுக யாதலாமததனை இமமனஸஸுதானே ஁த்யவஸாயாபிமான கிந்தை களுகனகிற வுத்தி ஸேதங்களுகாலே ஸில இடங்களுகிலே வுத்தி ஁னறும் ஁ஹாரமென்றும், கிந்தைமென்றும் ஸொலலப்படுகிறதென்று ஸாய்த திலே ஸொனனது ஸஹாதிதர்வங்களை நிஸேதிதத படியன்று புருஷ ஁ககு வுத்திவ்ருத்திவிஸேபங்களைப்பண்ணும் ஁தரீயிலே இதற்கு நாமான்தர ஁களுகண்டுனகையிலே தத்பர || இததாலே கரணம் த்ருதரவித்யம், ஁ந்த: கரணம் த்ருதித்யம், ஁னறப்போலே ஸாங்க்யாதிகளுக ஸொலலும்து நிர ஸ்தம், இவ஁த்யவஸாயாதிகளுக காயஸங்கல்பாதிகளுக புருஷ஁தைய ஁ர்மஃபூதஜானவஸ்தா விஸேபங்களுகயிருக்க இவறறற மனோவ்ருத்திகளுக ஁ன்று ஸொலலுகிறபடி ஁ன? ஁ன்னில, வுத்தருதைய ஁ர்மஃபூதஜானத்துககு இவ஁த்யவஸ்தாவிஸேபங்களுக வருகைககு காரணம் இन्द्रியாவஸ்தாவிஸேபங் களுகையாலே கார்யததையிடடுக காரணதத ஁பகரிததபடி,

1. கீதை—15-7 தேஹததில இருககிற மனதை ஁ருவதாக ஁தைய இநதிரியங்களை (இழுததுககொண்டு போகிருன்)

1 'இन्द्रियाणि दशैकं'

(இந்தரியாணி தசைகமசு)

இயாதிகளாலும் சாத்விகாஹ்ஹார கார்யத்வயத்வம் இन्द्रிய லக்ஷணமாகையாலும்
மனஸ்சுக்ரும இन्द्रியத்வமுண்டாகையாலே ஂக்வாயத்திலே மனஸ்சும
இन्द्रியங்களுமென்றது கோவலீவ்ந்யாயத்தாலே நிர்ஹம் இन्द्रியலிங்
மென்றது வ்யுத்தி நிமித்தபாவரம் || இவ்விन्द्रியங்களெல்லாம
அஹ்ஹரிமாணங்களென்னுமிடம் 2 'அஹ்ஹ' என்கிற அதிகரணத்திலே
சமயிதம் || விகாரித்வங்களுக்கு உத்யாதிகளும் பூத்யாதிகளுங்
கூடும். ச்ரீகூத்ய சந்தான ச்ரீபிராயாதிகளுக்காக ச்ரீவிन्द्रியமென்றெரு
றையும், பூரூபகூத்யாதிகளுக்காக பூரூபேन्द्रியமென்றெருன்றையும், கர்ம
மூல ச்ரீபூராதி ப்ரவ்யநுபாலம்சார்த்தமாக ஜீவேन्द्रியமென்றெருன்றையுங்
கட்டி, இவை தேஹ்யாபாரங்களாய் நிற்கும் என்ற சௌதாக்க நபு
கேन्द्रியமென்றெருன்றையுங் கட்ட ப்ரஹ்ம் || அந்யதாசிஹ்ஹரிஹ்ஹரங்க
ளும் ஸூத்யங்களாயிருக்கும். மனஸ்சு நியமென்றும் விபுவென்றும்
பரா சொன்ன வய

3 'एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः'

(ஂகாதஸம் மநஸ்சாதர தேவா வைகாரிகா: ஸமருதா:)

4 'मनषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिः स्थानि कर्पति ॥'

(மநஷஷ்டாணீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

இயாதிகளாலே வாஹிதம் || மனஸை விபுவென்று கொள்ளும் ஸ்ரீ
காக்கு நிரஹ்யாவாஹா ஸ்ரீ ப்ரஹ்ந்யாயத்தாலே சர்வாதாக்களுக்கும் மனஸ்சு

1. கீத 13-6 பததுக் ஒன்றாமாய இருக்கிற அதாவது பதி
னென்றுகளான இந்தரியங்கள்

2. சாரீ-கூத 2-4-6 அணுககளாயும் இருக்கின்றன.

3. விஷ்ணுபுராணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினெரு
வது மனஸஸு ஸாதவிகாஹ்ஹாரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்த
ரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்

4 35—ம பககம் பாகக

ஏகே என்று கொள்ளுபவர்க்கும், கர்ணசாகுலயச்சித்தின் நியதாசாமே
 ஶ்ரோத்ருமென்றும் த்வாதிக்கள வாய்விதி காரியங்களென்றும் ஏகேந்திரம் புவே
 சேததாதே சவேக ரீகரமென்றும் ஶ்ரீரவ்யாபியான த்வநிந்திரமொன
 றுமே யுள்ளதென்றும் ஶ்ரோத்ரும வஸ்து:சும விபயததை பரிபரியாதே பரி
 க்குமென்றும் சொல்லுகிற பௌங்களை உபநித ஶ்ரீரவிரூபங்களாஸை
 யாதே உபேக்ஷியாவர்கள்

[இந்தரியங்களைப் ப்ரவருத்தி]

இन्द्रிய வृத்திவிशेषங்கள் காரியநுசுமமாக யथाशास्त्रம் கண்டு கொள்வது. ஸ்படிக சலில காசாதி व्यवहितங்களை ग्रहிசு குமிடத்தில் அதிசூक्ष्मங்களான नयन கிரணங்கள் प्रवेशிக்கின்றன. इन्द्रियங்கள் சலிலாதி களை प्रवेशிசு குமிடத்தில் श्लेषाश्लेष मतभेदங்களில் औचित्यங்கண்டு கொள்வது. दूरस्थचंपकादि गन्ध ग्रहणத்தில் सूक्ष्मமான गन्धवद्द्रव्यं चायुर्वோடே கூட வருகிறது श्रोत्राதி களை भौतिकங்கள் என்று महाभारतादि களிலே சொல்லுவதும் आकाशादिभूतங்களாலுண்டான आप्यायनமடியாக வென்று वेदार्थसंग्रहத்திலே அருளிசு செயதா. मनः प्राण वाक् குக்களுடைய अन्नमयत्वादிகளைச் சொல்லுகிற अतिकளுக்கும் पृथिव्यभेजस्सुकளாலுண்டான आप्यायनத்திலே तात्पर्यम् ॥

[இந்தரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்த நிரஸனம்]

இन्द्रியங்களினுடைய **பௌதிகவாஹீகாரிகத்வ**வாக்யங்கள் இரண்டையுஞ்சோதது **அஹீகார** **சஹித**மான **தந்மா**த்பஞ்சகததில் மின்றும் அடையே **த்யோ** **வாக்**குகளும் **தவக்** **பா**ணிகளும் **தவது**; **பா**தங்களும் **ஜி**ஹோபஸ்யங்களும் **த்யா**னபாயுக்களும் **பி**றககின்றன **மன**ஸ்சு ஒன்றும் **கே**வலஹீகார **ஜ**ன்யமென்று **சி**ல **மே**தா**மே**தவா**தி**கள் **சொ**லலுவா**க**ள. **க**மே**ந்**இन्द्रியங்களை **க**கழியப்பா**க**கில் **து**ய **யோ**க**சே**ம**த**யாலே **ஜ்**ானே**ந்**இन्द्रியங்களையும் **க**ழிக்கவேண்டுமபடியாம் **நி**பு**ண** **நி**ரூப**ண** **ப**ண**ணி**னூல இரண்டு **வ**ர**த**துக்கும **சா**த**க** **வா**த**க**ங்கள் **ச**மங்களாயி**ந்**றையிருப்பது **சி**ல **தீ**திகளில் **ந**ய**நே**இन्द्रிய **நி**ர்**த**ஷங்கள **தீ**தி**ஸ்**மூ**தி** **சி**த்வே**ந்**இन्द्रிய

ந்ர ப்ரிவெயகங்ளாகமாட்டாமையாலே அந்யபரங்ள ல்ய ப்ரக்ரணத் தில் அகாஃ இந்ரீயங்ளிலேயாகவும, இந்ரீயங்ள த்மாந்ரீக்ளிலே யாகவும ஓதுகிற வாக்ய் ச்ஸங்விசெய்பர் எனறு ப்ரீயிராதி ப்ரீயலெந் பணணின் நிபுண ச்ஸங்ராய் || இங்ளனலலாதபோது சாதிகாஹார கர்ய் ஃகளாகவும கெவல விகாரங்ளாகவும இந்ரீயங்ளை எண்ணுகிற சாஸ்த்ரிகளோடே விரெடிமுண்டாம, த்ரீயீநா மாயத்திலும் க்ஸெத்ரோபா தான த்வ்யாக்ளைப் பிரியக் காட்டி இந்ரீயங்ளை க்ஸெத்ராத்ரீத த்வ்யாக் ளெனறு அருசிசசெயதார,

[இந்ரீயங்ளின் பரதிக்ஷேத்ர பிநநதவம்]

இவ்விந்ரீயங்ள பதினெனறும் பூத்ய்வாதி த்ரவங்ள போலே ப்ரயெக் அசரயாத்ரவங்ளாய க்ஸெத்ராக் குதனிததனியே விமக்ளங் ளாயிருக்கும்,

1 'तेषां त्वय्ययान् सूक्ष्मान् पणामयमितोजसाम् ।
सन्निवेश्य त्वमात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் தவயவாந ஸூக்ஷ்மாந பணாணமபயமி
தெளஜஸாம் ;
ஸநநிவேஸ்யாதமமாத்ராஸு ஸாவபூதாநி நிர்மமே ||)

எனறதும் இந்ரீயாந்ரோபலக்ஷணம் || மஹாதி பூதஸ்ஃஸ்பர்யந் த்ரவங்ளாலே அக்ஷயஸ்தாயியாயிருப்பதொரு ஸ்ஃஸசரீர் பிறக் குமென்று சாஸ்த்ர சொன்னதுவும

2 'आहल्यैकोन विशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते'

(ஆஹதயைகோந விம்சதயா ஸூக்ஷ்மதேஹ: பரஜாயதே)

1 மனுஸமருதி 1-16 அளவிலலாத தேஜஸஸை யுடைய ஆறுக்ளான அநத அவயங்வக்ளினுடைய ஸூக்ஷ்மங்ளான அம்சங் களை ஜீவாதமாகக்ளில் சோத்து எல்லாப் பிராணிக்ளையும் ஸருஷ்டித்தார

2 ஒன்றுசோநது பததொனபது தத்துவங்ளினுலே சூக்ஷ்ம மான தேஹம் உண்டாகிறது

வாயு பிறககு மெனருப்போலே சொல்லுகிற விடங்களில் உபாதின விசயங்களான அகாசாதி ஶ்ஷங்குள தன்மாந் விசேப பரங்குளாம். உபாதின விசயங்குளான அவை தானே உத்ரோத்ர தன்மாந்வுகளையும் அகாசாதிங்குளான பூவ் பூவ் பூதங்குளையும் விவக்ஷிக்கின்றன வென்னுதல, இங்கு பூதஶ்ஷயைச்சொல்லி தன்மாந் ஶ்ஷங்கு அநுக்தி எனனுதலாம். அப்போது பூதிவியில நின்றும் அபிசிகளென்றுதொடங்கிச சொல்லுமது விரூபமாம்.

சில புராணாதிங்குளில் ப்ரதிதிஶ்ஷரஸ்யதைக கொண்டு பூதாதி யில நின்றும் ஶ்ஷதன்மாந் பிறககும இதில நின்றும் அகாச, அகா ஶததில நின்றும் ஶ்ஷத் தன்மாந் இதில நின்றும் வாயுவென்றும், மேலும் இக்ரமத்திலே சிலா சொல்லுவாகுள இப்பஶ்ஷத்திலும் அகாசததில நின்றும் வாயு எனருப்போலே சொல்லுகிற விடங்குளெல்லாம் தன்மாந் ஶ்ஷரமாகுகொளளுதல, காரண விசய வாய்விாதி ஶ்ஷங்குள ஶ்ஷூல வாய்விாதி பரங்குளாகவும கார்ய விசயவாய்விாதி ஶ்ஷங்குள க்ரமபாவிஶ்ஷூல ஶ்ஷூலவாய்விாதி விசயங்குளாகவும கொளளுதலாம். ப்ரகூதிகுள எட்டு எனகிற இடத்திலே பூத்யி பர்யந்த பூதங்குளையுமடக்கி விஶ்ஷுதிகுள பதினொன்றை பதினாறு எனகிற இடத்திலே இந்நிவ்யங்குளுடனே ஶ்ஷாதி விசயங்குளையும் கூட்டவேண்டுமபடி நிறகும். ஶ்ரூதியில உஶ்ஶரண விசேப ஶ்ஷரஸ்யதைககொண்டு சிலப் பூவ் பூவ் பூதங்குள உத்ரோத்ர பூதங்குளுக்கு நிமித்ர காரணங்குள. தந் தாம் தன்மாந்வுகளே, இவற்றிற்கும உத்ரோத்ர தன்மாந்வுககும உபாதின காரணமென்பாகுள. அப்போதும் உபாதின ப்ரகரணமும் பூதங்குளினுடைய வஶ்ஷ பவன ஶ்ரூதியும

1 ' அந்யவஸ்தே ச சலிலே '

(அகநயவஸதே ச ஸலிலே)

1 'वायवस्थे च तेजसि'

(வாயவஸதே ச தேஜஸி)

இத்யாதிகளும் ஸ்வரஸங்களாகாது.

சூட்சுமஸ்ததாலே உராதானமாயும் ஸூட்சுமஸ்ததாலே நிமித்தமாயும் நிறகிற அகாஷாடியில் நின்றும வாஹாடிகள பிறககினறனவென்று விவக்ஷிக்கும்துவும் அதிவித்யம்

இப்படி மற்றும் தோற்றும் நிர்வாஹங்கள் தோறும் ஓர்ஸ்த திலே மிகுதி சுருக்கம் இருக்கக காணகையாலே இவறறினு டைய உத்பத்தி க்ம் ஆனபடியாகிறதென்று உபேக்ஷிதது, இவறறில் காட்டில் ஆத்மாவின வேறுபாடு தெளிகைக்காக இவறறின ஸ்வரூப விभागमात्रததையும் உத்பத்திमात्रததையும் प्रधानமாக சிலா அநுசந்திப பாகள்.

[பஞ்சபூத நிருபணம்]

இப்பூதங்களில் ஷ்ஷாதி குணங்கள் நிறகுமடைவை யத்யாஸம் 2 'பூ நிலாய வைந்துமாய' எனகிறபாட்டிலே அநுசந்திப்பது வாஹாதி பூதங்கள் நாலில் ஸ்பர்ஷ முதலாக உத்தரோத்தராபிக்யம் வுசேஷிக் ரும் இசைவாக்கள். உத்தரோத்தர பூதங்களில் பூர்வ பூர்வ பூத ஸம்ஸர்ஸத் தாலே உஷ்ண ஜலம் எனனுமாப போலே ஷ்ஷாதி குணங்கள் தோற்று கினறனவென்று சிலா சொல்லுவவாக்கள் பூர்வ பூர்வ பூத தத்மாந்ர களோடே கூடின தத்மாந்ரகளாலே பிறககையாலே குணாபிக்ய மென றும்சொல்லுவவாக்கள் கரகையில ஶ்யம் போலே காரண ட்ரஸீயில் குண் கார்யத்ரஸீயிலும் நிற்கிறதென்றும் கொள்ளுவவாக்கள் அபூர்வ ஸ்வாவோ த்பத்தியாலே தத்வாந்தர பரிஶணநையானுலும் ப்வீக்ரூத பூத விகாரங்கள்

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸஸானது வாயு எனகிற அவஸதையையுடைத்தாயிருக்கும்போதும்.

2 திருச்சந்தவிருததம்—1.

ப—ப—6

அவ்வோ மூல ஸ்வாவயங்களை விடாமையாலும் இவை எண்ணி முடியாதபடி இருக்கையாலும் பூமியினவிலே தத்வத்தைப் பரீட்சிக்கிறது

[பஞ்சீ கரணம்]

பஞ்சீகரணம் பண்ணுமிடத்து.

1 'व्योम्नोर्ध्वं भागश्चात्वारो वायु तेजः पयो भुञ्जं'

(வயோமநோதத பாகஸ்சாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம்)

இत्याதிகளில் படியே தன கூறு விஞ்சியிருக்கையாலே

2 'वैशेष्यात् तद्वादस्तद्वाद्'

(வைசேஷ்யாதது ததவாத: ததவாத:)

3 'त्रयात्मकत्वात् भूयस्त्वात्'

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

என்கிறபடியே பாகுயத்தாலே வ்யவஹர் நடக்கிறது த்ரிவூக்ஷணம் சொன்னவிடம் பஞ்சீகரணாதிக்கும உபலக்ஷணம் || த்ரிவூக்ஷணாதிகளில் மூலாத்ர ரூபம் சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகிறதென்று ஶ்ரீதி சொன்ன ந்யாயத்தாலே அகாசத்தில நீலதாதிடும், வாஸுஸில சூரமி ஶீதலதாதிடும், வஹ்நில ஶுக்ல க்ஷணதாதிடும், ஜலததில வர்ண ரஸாத்ராதிகளும், பூமியில ஶ்ணதாதிடும் பஞ்சீகரணாதிடும் யாகவந்த மூலாத்ர சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகின்றனவென்னுமிடம் அஃகமோபபத்திகளாலே அறிந்து கொள்வது

1. ஆகாசத்தினுடைய பாதி பாகமும் வாயு, தேஜஸ், ஐம், ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய ஈன பாகமும் சேர்ந்து பாதிபாகமும்,

2, 3 சாரீரக ஸூத்ரதிரம் 2-4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருப்பதினாலே அந்த பூதம் என்று சொல்லுகிறது இரணதேரம் சொல்லியிருப்பது அதயாயத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறது தேஹத்திற்குக் காரணமான வஸதுக்கள் ப்ருத்வீ அப தேஜஸ் இவை மூன்றும் சோந்தவைகளாகையினால் ஜலத்தைக் தனித்து சொல்லியிருப்பது அது அதிகமாயிருப்பதினாலே

தநாநீகனிலே ப்ஞீகரணமாகி ப்ஞீகரித்த அங்ஙனக்ளை ஆகா
 ஶாடிகளென்று சிலா சொல்லுமது தரஶபரிஶணக்ளை பண்ணுகிற ஶ்ரீதி
 ஶ்ருதி புராணாடிகளுக்கஞ்ச சேராது

[ஆகாச நிருபணம்]

இபஶூதங்ஙனில ஆகாசம் அவகாசப்ரதான் பண்ணுகையாவது
 சர்சவ் த்ருவங்ஙனக்கு ப்ரதிஶதி பண்ணுதொழிகை இது பூவ் த்ருவ
 ங்ஙனக்கும துல்யம் ஆகாசம் எனறொரு த்ருவமிலலை என்றும்,
 இததை அதிந்ருத்யமென்றும், இது நிய நிரங்ஷ விஶுவாயிருக்கிறதென
 றும் சார்வக பௌத வுஷோபிகாடிகள சொல்லுமது ஶுபலஶ்ம் யுக்ய:ஶம
 விருதம் இததை சர்வந்ருத்ய ப்ரத்யக்ஷவெவ்மென்று சிலா சொல்லுமதுக்க
 சர்வ்ருதையவும இந்ருத்ய ப்ரத்யக்ஷமென்று ப்ரபாருள கொள்ள ப்ராத்ம் |
 வாய்வாடிகள நாலு ஶூதங்ஙனும் ஶ்பர்சந் ப்ரத்யக்ஷங்ஙன. வாயுவில ஶ்பர்ச
 மாத்ரமே ப்ரத்யக்ஷம், த்ருவமனுமேய் எனனும் வுஷோபிகருக்கு தை: ப்ரஶுதிக்களி
 லும் ஶ்பர்சரூபாதி ஶுணங்ஙனக்ளை ப்ரத்யக்ஷங்ஙனென்ன ப்ரசங்கிக்கும். தம்:
 ப்ரதீதிமில் பாரிவாயவ்ங்ஙனினுதைய நிலஶுணமாத்ரமே ப்ரகாசிக்கி
 றது எனபார்க்கும் தம்ஸஸென்று ஒரு த்ருவாந்ரம் எனபார்க்கும்
 சாஶுஷ ப்ரத்யக்ஷாஶாவதஸூயிலே நிலரூபஸ்ருதி ப்ரமோஷமெனபார்க்கும்
 ஶுபலஶ்ம் விரோத கல்பநா ஶூரவாதி தோய் வரும்.

[பூதங்ஙனின் காரயம்]

இபஶூதங்ஙன ப்ஞீகரணாதி ப்ரக்ருத்யையாலே சோதது கர்ம விபா
 கானுஶுணமாக புருஷ ஶேதததாலும் கால ஶேதததாலும் ஶோய்மோஶபகரண
 ஶோய்ஸ்தான ஶோயாதனங்ஙனாயக்கொண்டு பரிணமிக்கும் புருஷமென்று
 ப்ரக:ஜாதிய த்ருவமாய இது பாரிவ த்ருவங்ஙனில் த்ருவகதிநாஶ்வஸூயைக்ள
 போல அநியதமாக வருகிற பூதவ்யஸேஜோ வாயுரூபாவஸூயைக்ளை அடை
 கிறது எனபார்க்கு கல்பநாலாஶ்வமுணடாகிலும் த்ருஶுண த்ருவத்தினு
 தைய நியதகம் ஶூதஸூதி சொல்லுகிற நிய நிர்தோய துரபஶ்வ ஶாஶ்வ
 களாலே வாத்ம் கண்டு கொள்வது. ஶோயாதனங்ஙன தைவாதி ஶேதத
 தாலே சதுர்விதங்ஙனாயிருக்கும் நாக்ரகாந்ரமாகவும், ஶ்வாவராத்ம்

மாகவும் எண்ணின் இடம் சூயர் நாகங்களுக்கு உபலக்ஷம் ।
 யுக்யாபாசங்களாலே சூயர்களில் மூகாககள் இலலை என
 பாககு ஜஹததிலும் தேஹதிரிகமான அஹா இலலை எனன ப்ஸஜ்ஜி
 ககும். இப்படி மூதிகப்யந்த கார்யங்கள் எல்லாம் ப்ர தாஹாதி ந்யாய
 ததாலே அவஸ்தாந்தரபத்ர த்ரிஹுண ட்ரவ்ய தானே எனனுமிடம் சர்வப்ரபானு
 ஹுண் । அவயவி விவர்திமியக்தாதி ப்ஷங்கள் சர்வ ப்ரபா விருஹங்கள்

1 'அவிமீவதிருமாவ ஜ்ந்மநாஸ விகல்பவத்'

(ஆவியாப்பாவதிரோபாவ ஜ்ந்மநாஸ விகல்பவத்)

இயாதிகளுக்கும் அவஸ்தாந்தரபத்தியிலே தாத்யம் ।

[தரிகுண விஷய பக்ஷநகர நிரஸம்]

த்ரிஹுணட்ரவ்யத்திலே சமுடததிலே வுட்ருஹங்கள் போலவும், சவ்ஸ்வர
 னுககு க்ரீஹாக்நுதங்கள் போலவும் அவன கைவழியாக விழுவ
 தெழுவதாகிற ப்ரஹங்களினுடைய யுகபத் க்ரம சூத்ரிப்ஷங்களில் யுஹ
 ப்ஷப்ஷ் வஹ ப்ரமானுஹுண் । வேதஸ்ப்ரடாய விஹ்ஹெஹததாலே யுகபத் சூத்ரி
 ப்ரகாராதிகளையும் உபலக்ஷமாபாவமாத்ரததாலே மூல்ப்ரக்தி முதலான த்ரவ
 ங்களையும் இலலை எனனும நிரிஸ்வர மீமாஸகாதிகள் வேஹ்ஹிஹ்ஹா
 இவறறற இசைநது ப்ஷவிசாதி த்ரவமாத்ரததைப்பற்றின ப்ஷ் ப்ஷவிச
 ப்ரதிபாத்ரங்களான ப்ரஹ்ஹ வக்யங்களாலே வாதிதம் ।

[ப்ரகருதயாதி தத்வங்களில் ஏறறச் சுருககத்திறகுத் தாத்பாயம்]

அஸ் ஹாஸங்களில் சில இடங்களிலே ப்ஷவிசாக்ந் ப்ரமாஹா
 என்றதுககுத் தாத்யத்ததை

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविशकः ।

तस्थत्वादनुपश्यन्ति होक एवेति साधयः ॥'

(அநயஸ்ச ராஜந் ஸபரஸ்தாதநய: பஞ்சவிம்ஸக: ।

ததஸ்ததவாதநுபஸ்யந்தி ஹோக ஏவேதிஸாதவ ॥)

என்று மஹிதானே அருளிச்செய்தான். இஃவரணே ஷட்விசந் என்று தல சஸ்திவசன என்றதல எண்ணவே ப்ரஸ்தமென்று ஸ்திதானே சொல்லிறிறே ப்ரக்தியில் தமோஸாவஸ்யாடிகளிலே ஒன்றைப் பிரிய எண்ணி சஸ்திவசந் என்று எண்ணலாம். இஃவரனுடைய அந்தர்யாமி ரூபத்தைத்தனித்தெண்ணி சஸ்திவசந் என்கிறதென்று சிலா சொல்லுமதுக்கு ஔசிய்யமிலகை. தைசிரியாடிகளில் ஸ்ருதி வாக்யங்களைக் கொண்டு ஷட் ஧ாதுவாத் சொல்லுவார்க்கு மற்றுள்ள ஸ்திதாடிகள விரோதிக்ரும தர்வங்களைச் சுருங்கச்சொன்ன இடங்களிலே ஏறச்சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள ப்ரஸ்த் ।

2 'क्षीरादिदं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विरोधः ।'

(க்ஷீராதிதம் தத இதம் ச ததோததீதி க்ஷீராத ததீதி வததா மபி கில கோ விசேஷ:)

என்றாகளிறே, இங்ஙன கொள்ளாதபோது ஸ்ருதிவாக்யத்தைக் கொண்டு சததும் தைஜவந்நங்களும என்று சதூர்யாதுவாத் ப்ரஸ்திக்ரும வுதிகா ஒருவரும இசையாத தர்வாங்களைக்கூட்டி ஷட் விசந் தர்வ சொல்லும் பக்ஷ் அஸ்தபரிஶ்ஹாடிகள இல்லாமையாலே அநாத்ரணிய் ।

1 பாரதம், சாந்திபாவம் 323-78 ஓ ராஜாவே, அநதப பர மாதமா வேறு, அபபடியே இருபத்தைநதாவது ததவமாகிய ஜீவாதமா வேறு, அநத ஜீவாதமாவிறகு அநதராதமாவாக இருப்பதினால சில பெரியோர்கள் இருவரையும் ஒன்று என்றே அறிகிறார்கள்.

2 இது பாலிலிருந்து உண்டானது, அதிலிருந்து இது உண்டாயிற்று, அதிலிருந்து தயிர் உண்டானது, என்றும் பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறவர்களுக்கு என்ன விசேஷம்.

[illegible]

[கால நிர்நுபணம்]

காலமாவது क्षणादि परार्ध पर्यन्ताच्छेदததையுடையததாய
भूत भविष्यत् वर्तमान ज्येष्ठ कनिष्ठादि व्यवहारங்களுக்கு विशेषकारण
மாயிருப்பதொரு இவ்வுய். நியமான காலத்தில் क्षणादிகளை சிலா
उपाधिकளாலே வந்த परिच्छेदங்களைப்பார்க்க.

१ 'कालं स पचते तत्र'

(காலம் ஸ பசுதே ததர)

இத்யாதிகளாலே காலம் விகாரியாயத தோற்றுகையால் ஷுணாதி
கால விகாரவிஷேஷங்களென்று சிலா சொல்லுவார்கள்

2 'एकाग्र क्रिया संख्या कालः'

(ஏகாஸ்ரய கரியா ஸமகயா கால:)

என்கிற ஶ்ரீந்யாயதர்வ ஶ்ரந்ததுககும காலோபாதி ஶ்ரூபு கௌலஸுதை

1. பாரதம் சாந்திபாவம் 196-9 அநத நித்திய விபூதியில் அந்த பகவான காலத்தை பரிணாமத்தை அடையும்படி செய்கிறுன

யிலே தநயம் । ஜெனாடிகரணத்தில் காலவிஷயமாப்யமும் காலநிராகரண
பரமனறு எனனுமிடம்

1 'ரூபாந்தரம் தத் தவிஜ காலசங்கம்'

(ரூபாந்தரம் தத் தவிஜ கால ஸமஜமும்)

2 'புருஷ புருஷ கால வ்யகதா யதிசசாம'

(புருஷ புருஷ கால வ்யகத முகதா யதிசசாம)

இயாதி ப்ரமாண சம்ப்ரதய ப்ரத்யங்கனையும். ப்ரத்ய தன்னில வாக்ய ச்வாஸ்யத
தையும் கொண்டு அறிந்து கொளவது. உபாதி ப்ரபராமாத்ததைக
கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு தரமில்லை எனகிற வாக்யமத் ப்ரத்ய
ப்ரத்யபுரணபரணதாபம் வாக்யங்கனாலே வாதித் । உபத்யபததையும்
அபரணததையும் விட்டு உபபதிமாத்ததாலே கலிப்பபாக்கிறே தாவ
தக் உத்தரமாவது

3 'அநாதிபகவாந கால:'

(அநாதிபகவாந கால:)

எனற சாமாநாடிகரணமும் அந்யபர்.

4 'நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி'

(நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி)

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-24 ஓ மைதரேயனே, காலம் எனறு
பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம்

2 ஸ்ரீஆதம் ஸிததி மங்களசலோகம். புருஷன் ஜீவாத்மா, காலம்,
மஹான் அஹங்காரம் முதலியவைகள் முகதாதமாக்கள, இவைகள்
எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை (அனுசரித்து நடக்கிறார்களோ)

3 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 அநாதியான காலமானது
பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகத்தில் (அந்த நாரா
யணனே த தவிர) நிததியமான வஸது இல்லை.

இत्याதிகளைக்கொண்டு காலத்துக்கும் उत्पत्ति நாசं சொல்லும் பஃ அநாத்மன்த்வ வசன ததாலும், காலம் ஒரு காலத்தில் இல்லை என்றால் சுவசனவிரோதம் வருகையாலும் நிரஸ்தம் । அஃ சாஸ்த்ரங்களில் காலோत्பத்தி தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न காலாதி பரம் । லீலாவிஹீதியில் காலம் उत्पत्ति விமாசாவததாய், நியதிவிஹீதியில் விஹீத்யநுரூபமாக நியத்யாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுமது காலஹ்நி கல்பனதத்துக்கு ப்ரமாணமில்லாமையாலும், ஒன்றே நியத்யுமாய் அநியத்யுமாய் இருக்கும் என்றால் அநேகாந்த்வாதம் ப்ரஸங்கிகையாலும், விஹீதிமேதம் விரோதம் அநமலலாமை யாலும், லீலாவிஹீதியில் அஹோராத்திராதி விபாகததையும ப்ரமவ்யோமததில் அநபாய ப்ரமாவ்நித்யான நியதிநித்யானுலே ஒரு பகலான நடப்பையும் பற்ற சொன்னதாமதத்தை அங்கும சேதனாசேதனங்களினுடைய வ்யாபார பரம்பரைக்கு காலாதிநி பௌர்வாய் கொள்ள வேண்டுமென யாலே

1 'ந காலஸ்தத்வ வை ப்ரம'

(ந காலஸ்தத்வரைவை ப்ரபு)

2 'கலாஸுஹீதாதி மயஸ்ச காலோ ந தத்விஹீதே: ப்ரணாம ஹேது:

(கலாமுஹூதாததாதி மயஸ்ச காலோ ந தத்விஹீதே: ப்ரணாம ஹேது:)

3 'திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாப்ரமேயம்'

(திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாப்ரமேயம்)

இत्याதிகளுக்கு காலவிசேஷ நியத ஜராதிகள வராதபடி ப்ரஸஹ்நி விசேஷ மே அங்குள்ள விகாரங்களுக்கு நியத்யுமென்கையிலே தாப்யம் ।

1. பாரதம்-சாஸ்த்ரி—196-9 அந்த நித்ய விஹீதியில் காலமானது சகதியுடையதல்ல

2 விஷ்ணுபுராணம்—4-1-84 காலம் எந்த விஹீதியினுடைய மாறுதலுக்குக் காரணமில்லையோ.

3. பாரதம்-மௌசல—5-27 ஆகாசத்திலிருக்கிற அந்த இடமானது கிழத்தனமில்லாதது, அளவிடமுடியாதது.

उत्तरप्रकारं तन्मन्त्रेण परमपदं तद्विलक्षणं कालमिलनं எனனும் பக
மும கழியும் காலத்துக்கு விபூத்வ் கொணடால இஷ்வரனுக்கு சர்வ
வ்யாதி கூடுமபடி என? அந்யதர்மாதிகள இல்லாமையாலே விபூ
த்யத்துக்கு அந்யந்ய சயோగ் கூடாதிதே எனனில? இந்நியாதிகளான
காரணங்களானறிககே இருக்கும் இஷ்வரனுக்கு ஜானாதிகளாததாங்கள
கலிபதத கட்டளையிலே விபூககளுக்கும் அந்யந்ய சயோగ் கலிபக
லாம விசேஷிதது இஷ்வரனை வ்யாபகனென்றும், மற்றுள்ளவை
யெல்லாம இவனுக்கு வ்யாப்யங்களன்றும் சொல்லுமது நியந்
நியாப்ய ஸ்வாதிகளாக கூட்டிச் சொல்லுகிறது இஷ்வரன சர்வத்தி
லும் அந்நர்வஹி வ்யாதினென்ற ஸ்ரீதிகு சம்பவதிரப்யத்திலே தாத்ய இங
ஙனல்லாதபோது இஷ்வரன தன்னுடைய தர்மபூதஜானத்துக்கு வஹி
வ்யாதினாக ப்ரஸங்கிக்கும் ஆகையால் அகால கால சரவ் விபூதி
யிலும் கலசத்யாவத்துக்கு விருத்தமில்லை.

[சுதத ஸதவ நிருபணம்]

शुद्ध सत्त्वमात्रं रजस्तमो रहितं माय विलक्षणं सत्त्वं गुणाभ्रं
மாயிருப்பதொரு த்வம் இதில் சரவ் வந்நகசுர சஜ்ஜஹெதுவாகாது.
இத்த்வம் ரஜா சிஷாபித்தனன ஸ்வந்ந்ரவாமியுடைய ஸ்ரூப ரூப குண
விபூதி சேர காரணமான லீலா விபூதி போலன்றிககே, கமோபாதிப
சரீரத்ததைவிட்டு த்யா தத் தலவிசேஷ யோகத்தாலே உபாயோபேய பூதனன
நிரூபாதிப சரீரிரையப் பெற்றவாகளுக்கும் தத்வீக்ய் ஸ்வரஜ்யஸ்தான
மாயிருக்கும். இத்ததை அபரிந்தேய ஸ்ரூப ஸ்வம் மென்றது தமஸஸு
ககுமேல என்றதுக்கு விருத்வ் வாராதபடி நிர்வஹிககலாம அபுத்த
திறகுப் புறம்பே லோகங்கள் இல்லையென்றும், மூலப்ரஹ்மியினுடைய
ப்ரதம விகாரமான சூக்ஷ்ம ப்ரதேஷ விசேஷமே ப்ரமபத்மென்றும் சொல்லும்
பகங்களான தம: பரத்வாதி ஸ்ரீதி வலத்தாலும் இத்ததை விசாதிக்கிககிற
சாஸ்த்ரங்களாலும் நிரஸ்தங்கள, அப்ராகுத் தேசவிசேஷமுண்டானாலும்
அங்கு சரவ்யம்மாயிருக்கிற விப்ரஹ் மஃஷ்பாதிபகளுக்கும் நியத்வ் சொன
னவிடம் தேவாங்களுக்கும் அமரத்வ் சொனனாப் போலவம் வாய்வந்தரிஷ்
ங்களுக்கும் அமரத்வ் சொனனாப் போலவம் சிரகாலஸ்யாயித்வ் ப்ரமாயித்
தனையனறே? எனனில; தேவாதிபகளுக்குப் போல இவற்றிற்கு
விசேஷிதது உபதி லயவாத்மில்லாமையாலும்,

1 'ததாकाशं सनातनं'

(ததாகாஸம் ஸநாதநம்)

2 'सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः'

(ஸதா ஹி தஸமிநிவஸாமி தேவா')

3 'नित्यं नित्याकृतिधरं'

(நிதயம் நிதயாகருதி தரம்)

4 'नित्य सिद्धे तदाकारे'

(நிதய ஸிததே ததாகாரே)

5 'ध्यातव्यो नित्य लोकस्थः'

(தயாதவயோ நிதய லோகஸ்த:)

இत्यादிகளாலே விசேபிதது நित्यत्वं சொல்லுகையாலும், आगमविरुद्धமாக अनुमानं சொல்லில் அதிप्रसङ्ग வருகையாலும் परमपदத்தில் नित्यमायस சொன்னவை नित्यங்களாகலாம் नित्य प्राचुर्यத்தாலே नियविभूति व्यपदेश. அதில் उत्पत्तिक्रमसिद्धमன்றிககே स्वभाव नियमान्மான शब्दादि गुणकमததாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं। अप्राकृत

1 அநதப பரமாகாசம் எனப்படும் பரமபதம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது

2 'ஓ தேவதைகளே' அநதப பரமபதத்தில் எப்பொழுதும் வஸிகிறேன்

3 பாரதம் நித்தியமாயும் நித்தியமான விககிரஹத்தை தரித்துக் கொண்டிருப்பவனாயுமிருக்கிற

4 பெளஷ்கரஸமஹிதை—எப்பொழுதும் இருக்கிற அநதபபகவானுடைய திவஸிய மங்கள் விககிரகத்திலும்

5. நிநயமான லோகத்தில் இருக்கிற பகவான தியானம் செய்யத்தக்கவர்

பஞ்சபூங்கள் பஞ்சோபநிஷத் ப்ரதிபாங்களாய பஞ்சசுதிகள் ஂனறும்
பேராயிருககையாலே ஡ாவத் வி஡்ஹாடிகளை பஞ்சோபநிபந்ஸயங்களென
றும் பஞ்சகநிஸயங்கள் ஂனறும் சொல்லுகிறது இப்படியே இத
த்வய ஶ்ரீகுண்ய ப்ரகாஸோபயோகாடிகளாலே ஶாஹ்யுண்யஸயமென்றும், ஂநுகூல
ஸ்வ஡ாவநையாலே ஂநந்஡்ஸயமென்றும், ஂத்யர்த்த ஡ோ஡்யமாயககொண்டு
ப்ரஂயம஡கையாலே ப்ர஡பத்மென்றும் சொல்லுகிறத஡கையாலே இப்
ப஡சுரங்களில் ஂப஡ந ப்ரதீதீத்யைக கொண்டு ஂத்யந்நிரங்களை க஡ிப்
ப஡கத் ஂவகாஸமில்஡.

*தீவகை ம஡ற்றியனறோ தேரில்஡ரணம் ப஡டிய நம்
தேவகி சீ஡மகனூ திறம்ப஡வருள் சூடிய ந஡ம்
மூவகைய஡றியாத தததுவததீன முகமறிய஡
ந஡ வழியே நடததும் நட஡ப஡ர்த்தது நடநதனமே

7

इति श्रीकविनार्किक मिहस्य सर्वतन्त्र स्वनन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य वृत्तिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

*(ப-ரை, ஂனறும் - ப஡ரத யுதத஡ரமபகதீலே, தீவகை - கெடட
பிரக஡ரததை, ம஡ற்றி - போககடித்து, ஓ஡ - ஓபபற்றத஡ன், தேரில்,
ஂரணம் - ஂபநிஷததை, ப஡டிய - ஂபதேசுததவர஡ன், நம் - நம்
முடைய ஶவ஡மிய஡ன், தேவகீ - தேவகியீனுடைய, சீ஡ - கலய஡ண்
குணங்களையுடைய, மகனூ - திருககும஡ரகை ஂவதறீதத் ஸ்ரீ
கிருஷ்ணனுடைய, திறம்ப஡ - ஶலிகக஡தத஡ன், ஂருள் - கிருபையை,
சூடிய - சிரஸ஡ வஹிததவ஡கள஡ன், ந஡ம், இதுமேலே 'நடநதனமே'
ஂனபதுடன் ஂநவயிககிறது, மூவகைய஡ம் - மூன்று வகைய஡ன்
ஂறியாத - ஓணறையும் தெரீநது கொள்ள ஶகதீயில்லாத ஂசேதன
மர஡ன், தததுவததீன - தததுவததீனுடைய, முகம் - ஂடபிரீவுகளை,
ஂறிய஡ - ஂறீநதவ஡கள஡ன் பர஡ஶப஡ர஡ச஡ய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந்
நாதாதிகள், ந஡வழியே - ந஡ககீண் வழிய஡க, ஂத஡வது ஂவ஡கள்
ஂபதேசுதத் பிரக஡ரததீலே, நடததும் - ஂவ஡களுக்குப் பின்புள்ள
ஸ்ரீய஡முநயதீவராதிகள் ப்ரஶஸனம் ஶெயத், நடை - ம஡஡கததை,
ப஡ாதது, நடநதனம் - நடநதோம்.

ஸ்ரீ:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परमं विकारः चतुर्थः ॥

(நானகாவது பர ததவாதிகாரம்)

[ஈசவரலக்ஷணம்—ஈசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதிகள - அவாப்தஸமஸ்தகாமதவம்-உபாதான காரணதவம்-ஈசவரஸய ஸாவ சரீரிதவம் - சரீரகத தோஷங்களினுல தொடப படாமல இருககை - துககாதி தோஷங்கள் இல்லாமை - லீலா போக ரஸவதவம் - நிரஹேதுக கருபா நிருபணம் - ஜகத பரஹ மாமசதவ நிராகரணம் - பரஹம் தரைவிதய ப்ரகாரம்-பரஹ மசேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாதபாயம் - பேதாபேத பரிணுமாதி பக்ஷ நிரஸனம் - தரிவித பரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - தேசபரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - காலபரிசசேதராஹிதய பரகாரம்—வஸது பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம் - திவ்யமங்களவிக ரஹயோகம் - நாராயணஸய பரதவம் - ஸர்வபலபரததவம் - பஞ்ச பரகார ரூபவதவம் - ஸாவகா மஸமாராதயதவம்-பராபதி பரகாரம்]

*வேலைப புறமகம் காணபதுபோல வேத நன்னெறிசோ
நூலைபபுறமகம் காண்டலில நுண்ணறிவினறி நினறீர்
மாலைபபெற வழிகாட்டிய தேசிகர் வாசகமே
ஒலைப புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள்ளே எழுதுமினே 8

*(ப-உரை) வேலை - சமுததிரத்தினுடைய, புறம் - வெளிப பிரதேசம், அகம் - உள்பரதேசம், இவைகளை, காணபதுபோல - பாபபதைப போல, வேத நன்னெறி - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல மாககத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதற்கு உபாயங்களை, சோ - அடைந்திருக்கிற 'நல' எனபது வேதத்திற்கு விசேஷணமாகவுமாம், அபபொழுது அபௌருஷேயமாகையாலே பிரமணங்களுக்குள்

[எச்வர லக்ஷணம்]

उक्तங்களான चैतनचित्तங்களாகக்கெல்லாய் ஒருயிராய்

1 'उत्तमः पुरुष त्वन्य'

(உததம்: புருஷஸ்தவநய:)

என்கிறபடியே உலகு தனனோடொன்றி நிறக வேறு நிற துவன
ईश्वरன, सौगतः परिगणितः पोटः विधानुलब्धिकளாலும் अतीन्द्रियங்
களாய் श श्रैक्येयங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களே
निषेधिक வெண்ணுது

2 'जन्माद्यस्य यतः'

(ஜநமாதயஸய யத)

உத்கிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது
புருஷாததங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், 'நெறி' என்பது
பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை
அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளி
யையும், அதாவது மேல்நூதவாரியாகத் தோன்றும் அாதத்தையு
யும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாதபாயாதத்தையும்,
காண்டலில் - அறிவதில், நுண் - குக்ஷமமான அறிவு - புத்தி,
இன்றி - இல்லாமல், நின்றீர் - நிறகிறவர்களே, இங்கு புத்தியில்லா
மையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமலுக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை,
தன்னை ஆசரயித்தவாகளித்ததில் மிகுந்தபீதியையுடையவனை -
பெற - அடைவதற்கு, வழி மாகக்கத்தை (பசதி பிரபத்திகளை)
காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவர்களான, தேசிகா - பூவாசாயாகளு
டைய, வாசகமே - வாதத்தையே, ஒலைப்புறத்தில் - ஒலையின்
வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசாயாகள் உபதேசித்ததை
எழுவுதலாததிரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும்
எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினே -
ஸதிரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உததமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.

2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான
பரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உதபத்தி முதலிய
வைகள் உண்டாகின்றனவோ

இत्याதிகளில்படியே நிவிலஜகதேக காரணத்வமும் சர்வ் ஶ்ரீரீந்நிவ நிரா
 யாத்ந்நிவதிகளும் முமுக்ஷுஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ முக்யப்யப்யாதிகளும் இஶ்வர
 லக்ஷணங்கள். சர்வகார்யங்களுக்கும் 'ஸ்ய' என்கிற சத்ய விசிஷ்
 ணையக கொண்டு, இஶ்வரன நிமித்தமாம். ஸ்வரன் சயோகாதி விசேஷங்
 களுக்கு சாக்ஷாதுபாதினமானானாகிலும் இதரங்களுக்கு சூக்ஷ்ம சித்சித்தி
 சிஷ்ணயக் கொண்டு ஓபாதினமாகிருந்.

[நசவரணுடைய காதருத்வ பரேரகதவாதிகள்]

இஶ்வரனுக்கு கர்த்த்வாதிகளையும் ஓதாசீனத்வததையும் சர்வ் விசய
 மாகக் கொள்ளில் விசுத்தமாம், நியத விசயமாயக் கொள்ளுகைக்கு
 நியாமக் காண்கிறிலோம், ஆகையால் இஶ்வர விசய ஶாஸ்த்ரங்கள்
 அந்ய பரங்களனனோ, எனனில், சேதனாந்நர சங்கல்பமொழிய மஹாதி
 சூழிகளையும் பூரூபாங்களுடைய நித்ரா ப்ரவோதாதிக்களையும் நடத்த
 மிடத்தில தானே கர்திவாம் இதரகார்யங்களைப்பற்ற ஹேதுக்களான
 ஜானசிகிரிபாதிக்களைக் கொடுக்கும்து சேதனாபக்கல இவனுக்கு
 விசேபித்த ப்ரேகத்வம். அசேதனங்களில் ப்ரேகத்வமாவது கார்யந்நிரானு
 ஶுணவிகாரமத்வ ஹேதுத்வம் இவற்றாலே காரயிதா என்றும் ப்ரவ்நக்
 னென்றும் சொல்லுகிறது. சேதனாசேதனங்கள் இரண்டுக்கும்
 இப்படி ப்ரேகமான சேப்தானே நியந்நத்வம். சேதன விசயமாக ஸ்வந்ந
 ஶாஸ்த்ர முவததாலே பண்ணும் நியந்நவிசேஷ் ப்ரஸாசித்வம். அசித்
 தைப்பற்ற ப்ரஸாசன ஶத்வ் ஓபசாரிக். ஜிவாங்களுக்கு பராதின கர்த்த்வ
 முணடாகையாலே ஶாஸ்த்ர சாவகாசம். சர்வ்ஜ்னலலாதவனுக்கு
 ஓபதேச சாபேக்ஷமான ஜானமும் சர்வ் ஶக்தியலலாதவனுக்கு பரசாபேக்ஷ
 கர்த்த்வமுணடாகைக் குறையிலலை ஜிவன் இஶ்வராயத் ப்ரவூத்தியாகில
 ஶாஸ்த்ரவத்யைகமாட்டான எனபாக்கு காரயகரண கர்ம காலாதிசாபேக்ஷ
 மாக ப்ரவூத்திகையாலும் ஶாஸ்த்ர வத்யத்வ் வதிதாத்தபடியாம். அந்ந்யாபி
 யாயும் ஓபதேசமுவததாலும் தான ப்ரேகக் ப்ரவ்நிக்கிற சேதனரை
 அப்போதே மீழ்க்கவலலனாயிருக்க மீழ்க்காதே 'அஸ்து' என்று
 நிறுகும் நிலை அநுபந்நத்வம். ஒரு விசயத்திலே சேதனாசேதனங்களை
 ப்ரவ்நிப்பித்த அளவால் அவ்வோ கார்யங்கள் நிவ்ஹியாமையாலே
 தானும் கூட ப்ரவ்நிக்கை சஹகரித்வம். ஜகத் சூழ்யாதிக்களில் சஹகரி

யும் இவனதானே எனபாக்கு காடாடிகளான சஹாரிகளும் இவனுக்கு ஶரீரங்கள் எனகையிலும் சங்கலிதத விஷயததில ய்யாஸஹ்யப் பினனே வேருனறை அபேஷிகவேண்டா வெனகையிலும் தாத்யம் । இப்படி சுவீக்ய விஷயதாரவாளுன இஷ்வரன ஶேஷருடைய விஷய சூழி ஹிதா ஹித ஶ்ரணாடிகளில் விஷே காரணமனறிககே அவாகளுடைய கர்மவீஷய அவற்றிறகு ஶயோகமாயகையாலே இவனே ஸாஸினனெனகிறது கர்மானுண கார்ய சூழி(யை) பண்ணுகிறதெல்லாம இவனுடைய கலஶ்ரதவ ஶ்ரகார். இததாலே வீஷய நேர்ணய ஶரிஹாரமும் வரும

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமதவம்]

சேதனனவன ஏதேனும் ஒரு ஶயோனததையொழிய ஒரு ஶவூதி பண்ணன. லீலாஸ ததையாதல ஜிவரஷ்ணததையாதல காமிதது ஶவூதிக்கிறுனுகில் அவாஸஸமஸ்த காமவ் கூடாது. ஆகையால இஷ்வரன இலலையாதல திவ்யாஶாஷ்வரன காடாடிகளோப போலே நிமித்தமாதல ஆமததனையனறே ? எனனில், நிய நிரதிஷயா நன்த்ரய நினைததபோதே தன அஶிமதங்கனையெல்லாம தலைககூட்டவல்லனாகையாலே அவாஸ சமஸ்தகாமனெனகிற தாகையாலே இவனுக்கு ததத் காணாஶிமதசூழ்யாடி லீலாஸமும் அஶித ரஷ்ணாடிஸமும் நடககக்குறையிலலை. சேதனருடைய கர்மஶ்ரஹமும் அசேதனங்களுடைய ஶரிணாம ஶவாஹமும் இஷ்வரனுடைய லீலாகாஶ்ய ரஸஶரித சஹ்ய ஶவாஹமும் அநாடியாக ஶவூதியா நினருல இவறறில் விஷே ஶயோகவ ஶயானதாடி விஶாகததே வஸ்வருஶமாக விவேகிப்பது.

[உபாதாந காரணதவம்]

இப்படி சய்யசஹ்யத்ரய சவீ கார்ய காரணமான இஷ்வரன உண்டானும பல ஶுதி ஶமூதிகளினுடைய ஶவாஸ்யததாலும் லோக டஹ ஶக்தியையாலும் இவன நிமித்தமாததனையனறே ? ஸயான ஶக்யாடிகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது விகாராடி டோஷங்களும் வாராதோ ? எனறு யோகாஸூபத வோஷிகாடி ஶிஷானித கள ஶாலலுமது ஶுத்யாடிகளில் ஶதிஷாஹ்யான்த ஶஹ ஶவன சஹ்ய வன

களுக்கு விरोधமில்லை. அகर्मவश्यत्व நியத்வ த்ரैகாலிகத்வ सर्वेश्वरत्व
समाभ्यधिकारित्वादि श्रुति பலததாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும், முகனே
ईश्वरனஎன்னும் பक्षமும் घटियात् அனிய शरीरங்களை ईश्वரனுக
குக் கொள்ள இசைநதால் तुल्य प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும்
கொள்ளலாம். ईश्वरனைப்பற்ற அध्येयत्व विधेयत्व शेषत्व नियமத்
தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणங்களாய स्वरूपेच्छायत्तங்களான चेतना
चेतन द्रव्यங்கள் எல்லாததுக்கும் दिव्यभङ्गल विग्रहतत्त्वக்குப்போலே
चेतनனைக்குறித்தது अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरमेनकि
लक्षणமுண்டாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणमिककिருन என
றது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷங்களினால் தொடப்படாமலிருக்கை]

இப்படி विशिष्टपरिणामத்தில் இந்த शरीरभूत चिदचित्तததுக்
களில் காட்டில் வேறுபட்டவனாகையாலே இவனுக்கு தத் தோஷ
ங்கள் தட்டாது. स्वरूपपरिणाम योऽनलலாதபடி प्रमाण सिद्धனுகை
யாலே साप्रक्षितकाष्ठन्यायं வாராது सर्व प्रशासितावांன இவ
னுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादிகள் கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञाக்குப்
போலே सशरीरत्व सव्याव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्वा)दि தோஷங்களும்
प्रसङ्गियाது. सर्वदा सत्यसङ्ख्यप्रत्यय தானே सहकारिकளையும் வகுத்
ததுக் கொள்ளுகிருன என்கையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि
प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै எனகிற लक्षणததுக்கும

1 ' तेन वञ्चयते लोकान् '

(தேந வஞ்சயதே லோகாந)

1. பாரதம் — உதயோக — 67-15 (எல்லாவற்றையும் செய்ய
சுததியுடையவனுயிருந்த போதிலும் பகவான் தூபபலனான மனுஷ்ய
னைப்போல சில காரியங்களைச் செய்து) அவற்றால் ஜனங்களை வஞ்
சனை செய்கிருன,

1 'மோஹிதவா ஜகத் சர்வ'

(மோஹிதவா ஜகத ஸாவம)

இயாதி ப்ரமணங்களுக்கும் சேர

2 'புரா ஸ்வதி து:ஸித:'

(பருஸம் பவதி துககித:)

இயாதிகள் அநுகூலஜ்ஞாநார்த்தமாகவும் ப்ரதிகூலமோஹார்த்தமாகவும் உண்டான அமினயததைப் பேசுகிறதாகையாலே பரது:ஸ து ஸிவதேஸங்களும் கூடாது. சர்வஜ்ஞனுக்கு அயதாரதரீயிலே அஜ்ஞானதுவாதிகளைச் சொல்லும் பக்ஷ் ஸேதாஸேத பக்ஷ் போலே ஜைநாநித்யாகையாலே உபேக்ஷணியம்। கர்மவஸ்யருக்கு ஹேயங்களான சர்வவஸ்துகளோடும் இவனுக்கு சத்வார்காத்வார்க சத்யஸ்வந்நமுண்டாயிருக்கச் செய்தே தனனைப்பற்ற ப்ரதிகூலமொன்றுமில்லாமையாலும், தனக்கு ஒரு அவஸ்தையிலும் ப்ரதிகூலம் வருகைக்கு யோగ்யதையில்லாமையாலும், இக்ஷையுள்ளபோது சர்வருடைய ஹேயங்களையும் கழிக்கவல்லனாகையாலும், இஃஸ்வரனை ஜுஹன அஸலாத்மா ஹேயப்ரத்யனிகளை என்றும் சொல்லும் ஶ்வுத்வங்கள் எல்லாம் த்ரிவித்ய சேதனாசேதன ரூபயஸ்வந்தரஸாமான்யததாலே ஸ்ரூபகுணாதி விஸயயமாக ஶ்ஜித தோஷங்களை வ்யவக்ஷேதிககின்றன.

[லீலாபோக ரஸவதவம்]

இப்படி ஜகந்நிஸிதோபாடான பூதஞான இஃஸ்வரன

3 'விசித்ரா தேஹஸம்பததி:'

(விசித்ரா தேஹஸம்பததி:)

1. பாரதம் — மௌசல 9-34 எல்லா லோகததையும் மயக்கி விட்டு

2. இராமா — அயோததியா 2-41 மிகவும் துககப்படுகிறவனாக ஆகிருன

3. விசித்ரமான தேகமாகிற சம்பதது (பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதற்காக கை, கால முதலியவைகளுடன் கூடியதாக முன்பே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது)

இயதிகளில்படியே சுவேவார்க்க கொடுத்த கரணகஜ்வரங்களைக் கொண்டு ஆறு கடக்கக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு நீவாக்கிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப் போலே அமரர் பவூதரான வாகள லீலாஸ்ததுக்கு உறுப்பாய ச்ஸாரதீயந்நத்திலே பரிபுரிப பாகள. அவசர ப்ரீதானுன ப்ரமகருணிகன 'யாவன ஒருவனை வரிக்கிருன' என்றும்

1 'ய் பத்யே' என்றும்

(யம பஸ்யேத)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாகட்கு'

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒரு வ்யாஜததாலே विशेष கதாங் பண்ணப் பெற்றவாகள பிளாஸ யோயராமபடி புனராவூதியிலலாத வழியே போவாகள.

[நிர்ஹேதுக கருபா நிருபணம்]

ஓரளவிலே அபாராஹ்மயஸ்தாமாதல அதடியாக வந்த து:வ ஹ்யஸ்தாமாதல பிளவத் துபைக்கு உத்ப்பகமாய அத்தாலே அஜாத சுகுதாதி ப்ரபரை வருகிறதென்னுமவாகளுக்கு அபாராஹ்மே உபகாரக மாய உபாடேயமாக ப்ரஸங்கிகும் விஸுபாலாதிக்களுக்கும் சில ஹேதுக்க ளாலே அபாராஹ் ஸ்ந்நயமான அளவேயுள்ளது பூவ் சுகுதவிஸேஹ்மே உபகாரகம்.

3 'ஓர் எண்தானுமினறியே'

1 முனனூல பாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைத்தவாகளுக்கு நிர்ஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளுவா (அதாவது சதருசமான காரணம் இல்லாவிட்டாலும் செயவாகட்கு அவனூல விதிக்கப்பட்ட பகதியை அவனிடத்தில் செயதவாகட்கு அருள செயவான) என்ற கருத்து.

3 திருவாய—1-10-5.

இत्याதிகளில் தாத்பயத்தைப்பாராதே நிய நிரங்குசா சுவாத்வய நிர்துக
கூபாதிமாத்ததாலே மோக்ஷப்தான பண்ணுகிறுன எனனும் பக்ஷத்தில்
சர்வமுகி நியமுகி வௌயநௌயாதி ப்ரஸங் வரும் நிரங்குசா சுவாத்வய ஜகத்
சுப்தி மோக்ஷப்தானாதிக்களில் இக்ஷயுள்ளபோது வித் பிறவாமைக்கு
உறுப்பாம நிர்து கூபௌ வசிகரண சௌக்ய அவசரப்திஷண ப்ரவ்ர்த்திஷண பூர்
ணாதிக்கு நிதானமாம

[ஜகத பரஹ்மாமசத்வ பிராகரணம்]

இக்ஷரணௌ ப்ரஹ்மத்தின ஂகதௌமாக்கி அவன தனக்குவித்வதௌச
ப்ராஜ்னாக்கள ஂனனும், வாஂமய ப்ராணய மனௌயாக்கள ஂனனும் சில வ்யக்தி
க்கள உணட ஂனனும்வார்களுக்கு அந்யபரமனறிககௌ இருப்பது ஂரு
ப்ரமாண அரிது. இக்ஷரணும் மௌக்தமௌக்யங்களும் சவரூபௌ உபப்தி ஂயவததுக்க
களான ப்ரஹ்மாங்கள ஂனப்பாக்கு சர்வ ப்ரமணவிரௌ வரும்,

[பரஹ்மதரைவிதய பரகாரம்]

மௌக்தமௌக்ய நியந்தாக்கள ப்ரஹ் சவரூபௌகதௌங்களலாதபோது
ஂத்ரிவித் ஂனகிற வாக்யம் நிர்வஂஂ க்குமபடி ஂன? ஂனனில,

1 'உபாஸா த்ரௌவியாத்'

(உபாஸா தரைவிதயாத)

ஂனகிறபடியௌ ஂரீரமூத்ங்களான சௌதநாசௌதநங்களாலும் தன சவாவ
விசௌங்களாலும் விசாப்துக்க ஂநுசந்நௌயைக்கையாலௌ ஂநுசந்நௌய அகா
ரத்ரௌவியத்தை நிர்ணததுத்ரிவித்மௌனகிறது ஂனனும்மிடம் சர்வ ஂயநு
ப்து.

1. சாரீ-ஸூத—1-1-32 உபாஸநத்தின மூன்றுவிதமாக இருப்பதி
னலௌ அதாவது பரபரமததைப் பறறிய உபாஸநம் மூன்றுவிதமாக
இருப்பதினலௌ.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19 85 பகவானுக்கு எல்லாவிதங்களிலும் வயாபதி இருப்பதினால் நான் அநத ப பகவானாகவே இருக்கிறேன்

1 'யா வேதவாஹா: ஸ்மृतய:'

(யா வேதபாஹயா: ஸ்மருதய)

இत्याதிகளிலே கண்ணு கொள்வது உக்தங்களான சர்வோபாदान்வ நிமித்த
தாதிகளாலே ஶக்ஷிங்களான விகாரித்வ ஜடத்வ ப்ரதிகூலத்வ பரிச்சின்ன
தாதிகளைக் கழிக்கக்காக ஶோதகவாக்யங்களிலே சத்யத்வ ஜ்ஞாதாதி
தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவ்வாக்யங்கள்
நிர்விசேஷ பரங்களென்று சொல்லும் பஶ்ஞ் பூர்வபர ஶ்ரீத்யந்தர ப்ரணான்தர
ஸ்வசன விரூ஢்மாம.

[த்ரிவித பரிசேத ராஹிதய பரகாரம]

அனந்த ஶதத்தில் சங்கோசமில்லாமையாலே த்ரிவிதபரிச்சேத
மும் கழிக்கமுடிததில்

2 'யதா சர்வ் கதோ விஷ்ணு:'

(யதா ஸாவ கதோ விஷ்ணு)

எனகிறபடியே சர்வ் தேவர்தித்வ சப்ரதிபத்தியாலே தேவபரிச்சேத ராஹி
த்யமும்,

3 'த்ரித்ய வக்ஷா நித்ய த்ரிஜய: ஶாஸ்வதோ தருவ:'

(ஸ்ரீவதஸ வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜயய ஶாஸ்வதோ தருவ:)

1 மனுஸமிருதி 12-95 ஶநத ஸமிருதிகள் வேதத்தை அஹ
ஸிககாதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான எல்லா இடத்தி
லும் வயாபித்திருக்கிறாரோ

3 ராமா—ஸுநதர—36-28 ஸ்ரீ வதஸம் எனகிற மறுவைத
திருமாயில் உடையவன் எப்பொழுதும் லக்ஷ்மியை உடையவன்.
ஒருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன் அநாதியாக இருப்பவன் அழிவில்
லாதவன்.

என்கையாலே அபாகுதவிதாதி விசிபுனுடைய கால பரிசுடெராதி
யமும,

1 'ஜகத் சர்வ் ஶரீரீ தெ'

(ஜகதஸாவ ஶரீரம் தே)

இத்யாதிக்களாலே சர்வ் வஸ்து சாமானாதிக்கரண யோக்யதையாலும் விபூதி குண
யாபாரயோக்யதாதிக்களால் தன்னில அதித்யுத வஸ்துந்நரமில்லாமை
யாலும் வஸ்து பரிசுடெ ராஹியமும சித்திககிறது.

[தேச பரிசுடெ ராஹிதய பரகாரம்]

சர்வ்வ்யாதி சொன்ன இடத்தில் அந்நவ்யாதிவாஸது நியதவங்
களோடு சாவயவங்களோடு வாசியற அவையுள்ள இடத்தில்
இவன இலலை எனனாதபடி பரிதாத்தமற்று நீங்காதபடி நிறகை.
இதில் பரிதவஸ்து பூர்ணவ் ஜான சத்தியாதி சங்கோபாவததாலே கண்டு
கொளவது இஷ்வரனுடைய சர்வ் வஸ்துமும அபபரிமாணமான ஁கத
திலே அடங்கும எனனும் பதத்தில் வஹிவ்யாதி சொல்லவொண
னது அபுதவ விபுதவாதிக்கை அத்திட தடனா தக்தியாலே ஁ருக்காலே
யாதல கமததாலேயாதல கொண்டால் ஁தா஁தாதிபதங்களைக்
கழிகக விரகிலலை சர்வ் ததுககும் வஹிவ்யாதினெனனுமிடம் சம்பவி
ககும் இட ததிலேயாக வேண்டுக்கையாலே வஹிபரிதாதிமுள்ளவற்றுக்
கெல்லாம் வஹிவ்யாதினெனகிறது.

[காலபரிசுடெ ராஹிதய பரகாரம்]

காலபரிசுடெமில்லை எனறவிடத்தில் சர்வ் துதததுககும்
வஸ்து நியதவ் சமானமாகையாலும், தர்ம பூததநாதி நியதவ் நியதூரி
கருக்ககும் உண்டாகையாலும், இஷ்வரன வபததிலே நியதவ்
சொல்லுகிறது அந்நவ்ய வ்யதிர்கங்களாலே காரணதவ் அறுதியிட
வேண்டியிருக்க வ்யதிர்க த்ஹமும வ்யதிர்க சபாவ்நையுமில்லாத

நியவிபுவான வஸுவுக்கு காரணத்வம் கொள்ளும்படி என? எனனில், லௌகிக காரணவிசேஷங்களுக்குப் போலன்றிக் கே அந்யத்யதிருக நிர பௌமாக தர்மிதாஹகததாலே நியவிபுவுக்கும் நியத பூர்வாவிதவலக்ஷண காரணத்வம் அறியலாம். ஸ்ரூபஸஹகாரி வௌஸ்யததாலே நியவிபுக்களு க்கு கார்ய விசேஷ ப்ரதிநியமும கூடும

[வஸது பரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம]

வஸு பரிசுசேத ராஹிததை வஸ்வந்தராபாவததாலும் வஸ்வந்தர ஸ்ரூபௌயததாலும் நிர்வஹிப்பார்க்கு ப்ரத்யக்ஷாதி சகலப்ரமாண விருதம் வநும ஸர்வசாரிரியானவனே

1 ‘அமலன்’

என்னுமிடததில் சேதன சேதனங்களுக்கு உள்ள துஷங்களை இவனுக்கு இலலை என்றும், அஸ்ரீதருடைய துஷங்களைக் கழிக்கவல்லன என்றும், ப்ரமாணானு குணமாக தாத்ரய் கொள்ளுவது.

[திவய மங்கள் விகரஹ யோகம]

இப்படி காரண லக்ஷண ஸேத தாத்ரய்ய த்ரஸன ஸுதன விஷய வாக்யங் களாலே ஸித்தமாய பரிசுத்தமாய் பரிபூர்ணசமான திவ்யாத்ம ஸ்ரூப துக்ஷாந்நியிலே ந்யாஸோபாஸனங்களை அவலஸ்திதது இழிந்தது எங்கும் அநு பவிக்கப்பார்க்கும்வனுக்கு திவ்ய குண வித்ரஹாதிகள் துறைகளாம். குணங்களில் ஸர்வாவஸ்தானுதத ஜானஸத்ஸ்யாதி வாஹ்ருண்யததின் ப்ரகாரமும் இவ வா(ஆ)று முதலாக வந்த ஸுசீல்யாதனந்த குணதரங்களும இருக்கும் படிபகவச்சாஸ்த்ரங்களிலே பரக்கக்காணலாம். நியவிபூதி நிரூபணத திலே பகவத்வித்ரஹ நியத்வாதிகள் த்ரடிக்ஞுமென்னுமிடம் ஸௌனனேம. ஸ்ரூப துல்ய வித்ரஹ்யாஸிபக்ஷமும, வ்யூஹவிபக்ஷாதி ஸர்வ வித்ரஹானியத்வ பக்ஷமும, இவை எல்லாம் பரமபதநிலய நியவித்ரஹபரிணதி விசேஷங்களை என கிற பக்ஷமுமபிணங்கறும் ப்ரகாரம் ஸர்வ தர்சித்வதர்சுயிலே கண்டு கொள்வது

[நாராயணஸ்ய பரதவம்]

இப்படி விग्रहविशेष विशिष्टனாகக்கொண்டு शुद्धशुद्ध सर्व
 सृष्टि कारणமான सर्वेश्वரன நாராயண எனனுமிடம் सर्वकारण वाक्य
 विश्रान्तியாலும், सार्विकोपब्रह्मணங்களான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादि
 களாலும் सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति सास्यैक्योत्तीर्ण व्यक्त्यन्तरादि पक्ष
 ங்கள் निरवकाशங்கள். सर्वकारण भूतनய उपाय भूतनुமான नारा
 यणனதானே मुक्तप्राप्यனென்னுமிடம் पराधिकरणத்திலே समर्थितं ।
 लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणத்திலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனென்று
 निर्णीतं । संकीर्णराजस तामस पुराणங்களைக் கொண்டு तत्र निर्णयं
 பண்ண வொண்ணாதென்னுமிடம் सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक
 प्रमाणங்களாலும் सार्विक पुराणादि विभाग प्रकारங்களாலும் अन्यथा
 सिद्धकारण वाक्यादि बलத்தாலும் அறுதியிடலாம்

[ஸாவ பலபரததவம்]

सर्वपरविद्यैकगुण्युम प्रतिनियताकार विशिष्टनாகக் கொண்டு
 प्रधानप्रतिपाद्यन नारायणனே என்று श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகे
 यालே प्रतर्दनादि विद्यैकगुण्युम प्राणाद्यचेतनங்கள் போலே कञ्चुक कल्प
 रान इन्द्रादிகள் उपास्यरன்று सर्वान्तर्यामியான ईश्वरனெருவனுமே
 शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यनय कल्पान्तरத்திலும் நின்று सर्व कर्मफलप्रद
 नुम ब्रह्म रुद्र इन्द्रादிகள் शास्त्र प्रवर्तनादிகள் பண்ணினாகளே
 யாகிலும், 'मोक्षयिष्यामि' எனகிற अव्यवहित सङ्कल्पத்திற்கு आश्रय
 மல்லாமையாலே मोक्षपदरன்று श्रीपौष्करத்தில் परव्यूहादि प्रकर
 णத்திலே

‘स्वभावमजहच्छ्वदाकारान्तरमाकृतेः ।

यत्तत्त्वमजसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत् ॥’

(ஸ்வபாவமஜஹ்ச்சுவதாக்காரான்தரமாகருதே: ।

யத்ததவம்பஜஸம்பூத பராதூபாவான்தரந்து தத ॥)

इत्यादिकளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरத்தைச்
 சொல்லி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொல்லத் தொடங்கி, हिरण्य गर्भ रुद्र
 ப—ப—9

வூதாதி ஸ்ரேஜா கள வித்யாதிதேவாதி ப்ராதுர்மாவிங்களாலே அபிஷித்தமான்
என்று அறுதியிடப்பட்டது

1 'சுஷ்டி தத: கரிப்யாமி த்வாமாகிஷ்ய ப்ராபதே'

(ஸருஷ்டி தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஷ்ய ப்ராபதே)

இத்யாதிகளிலுர் இவத்ய் கணடு கொளவது

[பஞ்சபரகார ரூபதவம]

பரவ்யூதாதி பஞ்சபரகார விப்ரஹ விசிஷ்டன ஈஸ்வரனை சூக்ஷ்ம வ்யூஹ விபவ
பேதமின்ன எனனுமிடத்தில் அந்தர்யாமி ரூபமும், அர்வாதாரமும், அவற
றின பரிணாம விசேஷ் என்று விவக்ஷிதமாகையாலே விசேஷமிலகை
அர்வாதாரத்தில் வர்ண பூஜ பூஷண அக்ஷலாங்கன பத்னி பரிஜனாதி விசேஷங்களும்
பூர்வபூர்வ ரூபானுரூபங்களாயிறேயிருப்பது, குமாத்த்யத்வ் இப்பஞ்சரூபங்களி
லும் ஂகரூபம்.

முக்தபாப்யதையில் சர்வ் விசிஷ்டன ப்ராப்யனாகையாலே நியதரோடு
முக்தரோடு ப்ராஹ்மாதிகளோடு த்ரணாதிகளோடு வாசியற எல்லாம்
ப்ராப்யந்தர்வாதமாய பதியினுடைய அபரணாதிகள பதினககு ப்ராப்யங்களா
கும் கணக்கிலே சர்வ்மும் ப்ராப்யமாம்

[பராபதி பரகாரம்]

முனபு ஁பாடியாலே ப்ரதிகூலமானவத்துக்கும் மேல் ஁பாதி
நிவ்ருத்தியில் ஸ்வத: ப்ராப்தானுகூல்யததுககு விசேஷமிலகை மற்றும் சர்வ்
ஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளில் பாஹ்ய குஹ்டிகள சொல்லும்
வூதாஜல்ப வல்வஜங்களே எல்லாம் முனபு சொன்ன ப்ராப்ய தர்க்கங்க
ளாலே ஁ந்மூலன பண்ணுவது

1. ஁' ப்ராப்யமாவே, ஁னை அனுபரவேசிதது ஸ்ருஷ்டியை
செய்யப்போகிறேன.

* சிறைநிலையாமபவத்தில் சிறுதேனின்பமுண்டு உழலவார்
மறைநிலைகண்டறிபா மயல மாற்றிய மன்னருளே
துறைநிலை பாரமெனத் துளங்கா அமுதக்கடலாம்
இறைநிலை யாமுரைத்தோம் எம் குருக்கள் இயம்பினவே.

** त्रय्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे रथितं वेदशेतात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गजेत् परपत परिषन्वस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परतत्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவத்தில் - சிறையின் தன்மையுள்ள
ஸம்ஸாரத்தில், சிறுதேன இனபம - சிறுதுளி தேனபோல (அறப
மான) சுகததை, உண்டு உழலவா - அனுபவித்தது (அதிலேயே) மண்டி
யிருப்பவர்களுடைய (தும), மறைநிலை - வேதத்தின் தாத்பாயத்தை,
கண்டு அறியா - தெளிந்தது அறியமுடியாத (படி - செய்வதுமான),
மயல மாற்றிய அஜ்ஞானத்தைப் போக்கிய, மன அருளே - வலிய
கருபயிஞ்சல், எம் குருக்கள் இயம்பினவே - எங்கள் ஆசாாயர்கள்
உபதேசித்தபடி, துறை நிலை பாரம என (ஆனந்தக்கடலில் இறங்கும்)
துறையும் நிலையான நிறகுமிடமும் (ஸம்ஸாரத்தின் அக) கரையும்
என்று சொல்லும்படி, துளங்கா - நிலைகலங்காத, அமுதக்கடலாம் - அம
ருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பர
காரத்தை, யாம், உரைத்தோம் - சொன்னோம்.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே - கவிதாக்கிக லிமம்மான, வேங்க
டேசாத - ஸ்ரீ வேங்கடேசன என்கிற ஆசாாயனிடமிருந்து, உத்திதம்
- உண்டான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுயத்தையுடையதா
யும், மருது - மருதுவாயும், உதார - அனேகாரத்தங்களைத் தெரிவிக்க

கிறதாயும், கம்பீர - கம்பீரமாயுமுள்ள, குமப - பதங்களின் அமைப்பையுடைய, த்ரயநத்தராணம் - வேதாந்தங்களை ரக்ஷிக்கிற, ஸதபி - பெரியோர்களினால், தத்தம் - கொடுக்கப்பட்ட, ஏதத - இந்த கரந்தத்தை, ததாந - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ய கச்சித - எவனாவது ஒருவன், வாமஜோபி - குள்ளமாய், அதாவது ஜ்ஞானதிகளினால் குறைந்தவனாய் இருந்தபோதிலும் பரகடிதமஹிமா - பரகாசம் செய்யப்பட்ட மஹிமையையுடையவனாகக் கொண்டு, பரஜ்ஞா - ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான, தெளாஜ்ஜநய - கர்வத்தினால், காஜத - கத்திக் கொண்டிருக்கிற, பரமத - பரமதஸ்தாகளது, பரிஷத - ஸமுஹத்தின், மஸ்தக - தலையில், ந்யஸத - வைக்கப்பட்ட, பாத - பாதத்தை யுடையவனாகக் கொண்டு, விகரணம் - பராகரமங்களினால் (அடிவைப்புக்களினால்), உஜ்ஜீஹீத - வருத்தி அடைவான்.

இங்கு

‘त्रयन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्वदृष्टिश्च दिष्टा

दिष्ट्या चाऽऽदिष्टमेतत् दिशिदिशि लब्धो(ह)ङिण्डिमस्ताडनीयः ।

शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी

कुडाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे विभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸங்கலப ஸூரியோதயத்தில் இரண்டாம் அங்கத்தில் 101வது சுலோகமும், அதே அங்கத்தில்

‘यतीश्वर सरस्वती सुरमिताशयानां सता

वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।

तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां

शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம் சுலோகமும், இவற்றுககு மூலமான பாரதம் ஸபாபாவம் 42-3, 4-ம்சுலோகங்களில் ஸஹதேவன் வாததையாக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரார தூய்புல் திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகார

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதத் திலுள்ள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம் -

வேத நிதயதவ ஸமர்த்தனம் - வாண நித்யதவ ஸமாததனம் - ஸாங்ககேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம் - யாஜ்ஞ வலக்யாதி கருததவாதி வாகயங்களுக்கு ஸமாதானம் - வேத

‘ अर्च्य अर्चितु इच्छाम् सर्वे सम्मन्तुमर्हथ ।

यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।

क्षिप्र युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्न्याहित पद ॥’

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் அநுஸந்தேயங்கள் ஆகும்.

அங்கேயே

‘ मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।

ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥’

என்று அந்த ஸஹதேவனுடைய வாராததையை அங்கீகரித்து, அதற்குப் பாரிதோஷமாக தேவதைகள் புஷ்பததை வர்ஷித தார்கள் என்று கூறப்பட்டதே இங்கு ஸங்கலபஸலாயோத யததில

‘ अष्टापदकटमसौ वामपादे विभर्तु ’

என்று அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது - ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதங்களுக்கு கதி - தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலி யுகத்தில் காணப்படும் வாண பாட பேதங்களுக்கு கதி - மாகதாதி அபரமஸ பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா - பரமவிபர லம்பாதி யுகதிகளினால் வேத பராமாணயம் பாதிக்கப்படாது - ஆகமங்களும் வேத பராமாணயத்தை நிஷேதிகக முடியாது - அந்யோநய விருத்தமாயத தோற்றம் வேத வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - ஸாஸ்தராதரங்கள் உதிப்பதற்கு காரணம் - இவற்றால் வேதத்தின் நாஸம் ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின் ஆதிகயம் பராமாணயத்தை ஸாதிக்காது - வேத விருத்த மதங்கள் பரமாணமாகமாட்டா - கேவல தாககத்தினால் ஒரு ஸம யத்தை உண்டாகக் முடியாது - பாஞ்சராதராகமத்தின் பர மாணயம் வயாஸராலேயே நிரணீதம்.]

* வெறியா துளவுடை விததகன் தனமையின் மெய்யறிவா குறியா நெடியவரென்று ஒரு குற்றம் பிறாககுரையா அறியா திறத்தில் அருளபுரிந்து ஆரண நன்னெறியால் சிறியா வழிகள் அழிப்பதும் தீங்கு கழிப்பதற்கே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

प्रवलप्रमाण सिद्ध स्वपक्षोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षங்களைக் கழித்தோம். மேல் मन्दमतिकளுக்கு

*(பதவுரை) வெறியா - வாசனை நிறைந்த, துளவுடை - திருந் துழாய் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, விததகன் - ஆச்சரிய மான சுபாவத்தை உடைய எம்பெருமானின், தனமையின் - சுபாவத் தின், மெய்-உண்மையை, அறிவா-தெரிந்த ஆசாயர்கள், குறியா - குள்ளர்கள். நெடியவா - நீண்டவர்கள், என்று, ஒரு, குற்றம் - தோஷத்தை, பிறாககு - அயலாருக்கு, உரையா - சொல்லமாட்டா கள், அறியா திறத்தில்-அறியாதவர்கள் விஷயத்தில், அருளபுரிந்து - கிருபை பண்ணி, ஆரண நன்னெறியால் - வேதங்களாகிற நல்ல மாககத்தினால், சிறியா - அலப்பலாறுகளுடைய, வழிகள் - மாககங் களை, அழிப்பதும் - நிவ்ருத்தி செய்வதும், தீங்கு - தோஷத்தை, கழிப் பதற்கே - போகக் கடிப்பதற்காகவே அன்றி வேறில்லை.

1 'अज्ञानाद्विज्ञानस्य संशयात्मा विनश्यति'

(அஐஞ்ஞாநாஸரதததநாஸ்ச ஸம்ஸயாதமா விநஸ்யதி)

2 'नायं लोकोस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः'

(நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்ஸயாதமநஃ)

3 'ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति मध्वः'

(ஸஸம்ஸயாந் ஹேதுபலாந நாதயாவஸதி மாதவஃ)

இயாதிகளில் சொன்ன ட்ரௌ வாராமைககாக பரபஹங்களை நிர்ஷேபமாக கழிகக வேண்டுகையாலே இவற்றுக்கு முறபட சமுடாயதொ஢ம் சொல்லுகிறோம்.

4 'यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान्'

(யதாஸகதி நிகருஹணீயாத தேவதா குரு நிரதகாந)

5 'विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेष्वरविदूषकः ।

त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(விதயா சோரோ குருதரோஹீ வேதேஸவரவிதூஷகஃ ।

த ஏதே பஹுபாபமாநஃ ஸதயோ தண்டயாஃ இதி ஸருதிஃ ॥)

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும், (அறிந்ததில்) நம்பிக்கை இல்லாதவனும், ஸம்ஸயத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவனும் நாசத்தை அடைகிறான்

2 ஸம்ஸயத்தையே ஸ்வபாவமாக உடையவனுக்கு இந்த லோகமும் இல்லை பரலோகமும் இல்லை, சுகமும் இல்லை,

3 பாரதம்-சாநதி 359-71 ஸந்தேகத்ததுடன் கூடினவாகளிடத்திலும், தூககத்தையே பலமாக உடையவாகளிடத்திலும் பகவான் வலிககமாட்டான்

4. — தேவதையையும் ஆசாயாகளையும் நிரதிப்பவர்களை தன்னுடைய சகதிககுத தககபடி சிஹிககவேண்டும

5 — விதயையத திருடுகிறவன், ஆசாயனுக்கு விரோதியாயிருப்பவன், வேதததையும் பகவானையும் தூஷிப்பவன், அந்தஇவாகள், அநேக விதங்களான பாபங்களைச் செய்தவாகள், அபபொழுதே சிஹிககத தகுநதவாகள் என்று வேதம் (சொல்லுகிறது).

இயாதி ப்ரமாணங்களாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
वीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्टकशाखावरणवत् '

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதண்டே
பீஜபரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கண்டகஸாகாவரணவத)

என்று அக்ஷபாடொக் த்ரகாரததாலும் விஜிளிஸு கய்யிலே நின்று வேடொ
ஸூவக வாஹ்குடஹிகளை நிராகரிககை ப்ராத்மகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात् '

(ந விக்ருஹய கதாம் குரயாத)

3 'अधीयानः पण्डितं न्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति ' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥ '

(அதீயாந பண்டிதம்நயமானோ யோ விதயயா ஹந்தி
யஸ. பரஸய தஸயாந்தவநதஸ்ச பவந்தி) (லோகா நசா
ஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

1. — தத்வங்களைப் பற்றிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக
ஜலபம், விதண்டம், இவைகளும், விதை முளைப்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக முள நிறைந்த கிளையைச் சுற்றிலும் வைப்பதுபோல.

2. மனு-4-72. சண்டைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸங்கத்தைச்
செய்யக்கூடாது,

3. — அத்யயனம் செய்கிற தான பண்டிதனைய அல்லாமல்
இருக்கச்செய்தே தன்னைப் பண்டிதனாக எண்ணி இருக்கிற எவன
விதையினால் அயலானுடைய கீர்த்தியை அழியச் செய்கிறானோ,
அவனுக்குப்புணய லோகங்கள் நாசத்தை அடையக் கூடியவைகளாக
ஆகின்றன. இவனுக்கு அந்த வேதமானது பரயோஜனத்தைக் கொ
டுக்கிறதில்லை.

1 'वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः ।

श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः ॥ '

(வாதேந பராஹ்மணாந ஜிதவா ஹ்ருஷ்டோ பவதி யோ நர ।
ஸ்மஸானே பாதபஸஸ ஸயாத காக்கருதர நிஷேவித: ॥)

2 'गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः '

(குரும் தவமகருதய ஹும்கருதய விபரம நிராஜிதய வாதத:)

இत्यादிகள வੀतराग वैदिक विषय नियतங்களாகக்கடவன வாட் ஒன
றுமே கதே எனறு ஜீநாடிகள கடடினது ப்மாண தர்மாஸங்களைக
கொண்டு ப்வர்திககையாலே முடிவில தோறகிறேரும எனகிற ப்யத
தாலும் வீतरागत्व ப்ஸித்தியையிட்டு விப்ரல்பிககைககாகவுமாமித
தனை இப்படி ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யததையும் த்மாத்மாடிகளையும் இசையா
தாரும், த்மாாத்மாடிகள உணடென்று இசைநது வேத ப்ராமாண்யததை
இசையாதாரும், இரணடையும் இசைநதிருப்பாரை சடடை
யாககி உள்ளே வேதவாஹ்ராயிருப்பாரும் நிராகரணியா எனனுமிடம்
மஹாபாரதாடிகளில பல ஸ்பாஸ்யாநங்களிலும் கண்டுக்கொளவது.

[பரவாதிகள மதத்திலுள்ள ஸமுதாயதோஷ நிருபணம்]

இப்பரபக்ஷங்களுக்கெல்லாம் அஶ்ரஹிதங்களான தர்கங்களை
பரிகரங்களாகக்கொள்ளுகையும், ஸ்பஜிவ்ய ப்ரத்யக்ஷாடி விஸ்த்ர ஹேதுககளை
ப்ரயோகிககையும், அநாடி நிதநாவிச்சிந்ந ஸம்ப்ரதாயதையாலே நிர்டோஷமான
வேதத்திற்கு விருத்தங்களைச் சொல்லுகையும், அம் விப்ரலிப்சாடி டோஷ
பிதரான பூரூபாங்களுடைய வாக்யங்களை ப்ரமாணமாகக் கொள்ளுகை

1 மனு— —எநத மனிதன பிராமமணாகளை வாதத்தில்
ஜயிததுவிட்டு ஸநதோஷததை உடையவனாக ஆகிறானே, அவன் சுடு
காட்டில் காககை, கழுகு இவைகளினால் அடையப்பட்ட மரமாக
ஆவான்.

2 ஆசாயனை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹும்
காரம் செய்து மிரட்டியும் வாதத்தினால் பிராமமணனை ஜயிததும்.

யும் தீரணட டோ. அவாகள சொல்லும் தர்கங்களுடைய அபாஸத
தையும், ப்ரயக்ஷாதி விரோததையும் அவவோ அஃஸரங்களிலே
காட்டககடவோம்

[வேத நித்யத்வ ஸமாததனம]

வேத நிர்வந்திரமாயக்கொண்டு ப்ரமாணமானுலன்றோ ப்ரமதங் களுககு வேட விரௌத் தௌமாவது? வர்ண படி வாச்யங்களுககு ப்ரயக்ஷாதி களாலே அநித்யத்வ் தோனருநிறக வேத் நித்யமாம்படி என? என்னில, படித்துகுகும் வேத்தூகுகும் நித்யத்வ்மாவது சர்வ்காலத்திலும் ஁க ரூபக்ரம் விசௌ விசிஸ்த்மாயக்கொண்டு பயௌகிகப்படுகையாலே க்ரமவृத்தி களுக்குப்போலே வர்ணத்துகுகும் வேதௌமான உத்பத்தி நாசங்களைக கொண்டாலும் ஁ஸ்வரனும் மற்றுள்ள ப்ரஃத்கருமெல்லாம ஁க ரூப மாக ப்வாத்த்திப்பிககையாலே படித்தையும் வேத்தையும் நித்யமென் னலாம்.

[வாண நிதயத்வ ஸமாத்நம]

வண் நியதவமுண்டா஁லும் புருபவுத்யதீன கம விதெதவகொண்டபோது ஁நியததவ் வரும் தந்தாதிதரணததில் தவரதவாதிதகன வண் நியதத வ்யாதிதன பணணின இடம் ஁நதெதிததவதன்। வௌதிதககைகுறிதது வௌதவாதிதகவதம். ஁வ் ததிதரணததில் தந்தாதிதமும தாத்யதிதமும ததவரததிததிலே விததிதகதத ததானதௌம்.

[ஸாங்கேதிக பத பகஷ் நிராகரணம்]

சंस्कृत पदங்கள் எல்லாம் அநாதியாக அर्थविशेषங்களிலே
अबाधित नियत प्रयोगங்களாயப்போராநிறக लोकததிலே சில शब्दங்
கள் सांकेतिकங்களாகக கண்ட அளவைக்கொண்டு மற்றுமுள்ள
सर्व पदங்களும் सांकेतिकங்கள் என்று अनुसिப்பபாக்கு विपक्ष बाधक
மில்லாமையாலும் संस्कृत सर्व शब्दங்களுக்கும் संकेतयिता என்று ஒரு
வணை संप्रतिपन्नமாகக காட்டவொண்ணாமையாலும், सर्व लोक

परिग्रहमुण्डाभयम् अर्वाचीनीलैः एकवर्णं इत्यपि संकेतिकैककु
संभावनेयिललाभयाम्, शक्यभावादिसूत्रं अपभ्रंशादि प्रतिबन्धि
अनुपपन्नैयान्कयाम्, जगदादियिल ईश्वरं संकेतितपि
(तु इत्यपि) प्रवर्तिपतितां एन(कैककु)किरतहकु एक प्रमाणयिल
लाभयाम्

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ।
वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம் து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக ।
வேத ஸபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஸச நிாமமே ॥)

என்றும்,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं ।
वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥

(நாம் ரூபம் ச பூதாநாம் கருதயாநாம் ச ப்ரபஞ்சனம்
வேதஸபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ: ।

என்றும் மனு பராஸராதி கள நியமான வேததிலுள்ள பதங்களுையே
जगत्कारण पुरुषं यथापूर्वं प्रवर्तिपतिकिणुन एननु सोललुका
याम्, इत्यपि कु षुருतितां உண்டாகையாமு, संस्कृत
सर्वपदङ्गल अनादिकला(या)क कुறையிலலை. இவை சாங்கேதி
கங்குள எனகிற வேதாவலஸ्वि वैशेषिकादிகளுக்கு ஸுதிவிரோதமும தदनु

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எல்லா வஸதுககங்கும தனித
யாகப பெயாகளையும் காயங்களையும் ரூபங்களையும் தனியான
அமைப்புகளையும் முதலில் வேதங்கனிலுள்ள சபதங்கனில் இருந்தே
நிாமாணம் செயதா (ஸருஷ்டிததா)

2. விஷ்ணுபுராணம் 1-5-63 அந்தப் பகவான முதலில் தேவர்
கள முதலிய பராணிகங்குப் பெயாகளையும் ரூபங்களையும் காயங்
களினுடைய விஸதாரகதையும் வேதங்கனிலுள்ள சபதங்கனிலிருந்து
செயதா,

சாரி பராசர பதஞ்ஜி ப்ருதி வாக்ய விरोधமும வரும் இததாலே வேத வாக்ய பौरुषेयत्व प्रतिपादनமும டதூதர். வாக்யத்வ வேத்யாதி அநுமானங் களுக்கு விபக்ஷே வாங்காபாபாதிக்களையும் வேதநியத்வம் சொல்லுகிற ஸ்ருதி ஸ்முதி வாக்யங்களாலே வாங்கததையும் கண்டு கொள்வது

1 'प्रतिभ्यन्तरं चेषा श्रुतिरन्या विधीयते'

(பரதிமந்வநதரம சைஷா ஸ்ருதிரநயா விதீயதே)

என்றது ததத கால நியன அநாதி வேத்ப்ருதின பர்.

[யாஜ்ஞவலகயாதி கருகதவாதி வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம்]

ஈபிகளுடைய ஸூகாண்டபந்ருத்வ வகனமும யாஜ்ஞவலக்ய வேத க்லஸ்திவனமும, விஸ்வாமித்ராதி சங்க்ரு பூர்வ பூர்வ ஈபி டத வேதபாகததை அந்யயந் பண்ணுதிருககச செயதே ஸூகநவிசேப வசததாலே கண்டு ப்ருதிப்பிககையைச சொல்லுகிறது நியமான வேததுக்கு அநியாத்ரீ ச்யோகவிरोधமும ப்ருதி(யத்ர)ப்ருதிாதிக்களாபபோலே இந்தராதி களும் ப்ருதிாதி நியராகையாலே ப்ருதிநம். காடகாதி சமாஸ்யா விசேப ங்களும் இப்படி ப்ருதிாதி நியப்ருதித்ருதி விசேப சங்க்ரு நிவந்ருதிங்களாகையாலே பौरुषेयत्व हेतुकகளன்று.

[வேதஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது]

பகத்காரண பூருபன பககலிலே வேதங்களை பகதிததனை என்ற தும் பாத்ருத்ரமான ப்ருதிபிவததிலே தத்பர். இது ப்ருதிாதிக்கு வேதங் களைக கொடுததான எனகிற வாககியததாலே ஸூருக்தம். இவ்வத்ரீ

1 ஓவவொரு மநவநதரத்திலும் இந்த வேதமானது வேருகச செய்யப்படுகிறது

1 'அநாதிநிதநா ஹேஷா வாஸுஸ்தா ஸ்வயம்புவா ।
அதௌ வேதமயி திவ்யா யதஸ்சர்வா: பஸூதய: ॥'

(அநாதி நிதநா ஹேஷா வாகஉதஸருஷ்டா ஸவயமபுவா ।
ஆதௌ வேதமயி திவ்யா யத: ஸாவா: பரஸூதய: ॥)

இத்யாதி மஹி வாய்யநிர்ணித் । டிராபரான்தங்களிலே வ்யாஸ ப்ரவாஹ் முவததாலே
ஷாஷா ஸேதகரணமும் கால(கம்)ஸங்குசித ப்ரஹ்ரான அஹிகாரிகளுக்கு ப்ரஹ்
ஸௌக்யார்த்தமான விபஜநாதி விஷயமென்னுமிடம்

2 'தபஸா ப்ரஹ்மசாயேண வயஸய வேதம் ஸநாதனம்'

(தபஸா பரஹ்மசாயேண வயஸய வேதம் ஸநாதனம்)

இத்யாதிகளிலே பரஸிததம்.

[ஸாரஸவதரதி பாடபேதங்களுக்கு கதி]

ஹா அளவுகளிலே ஸாஸ்வநபாட சंहிதௌகதௌ அநுஸந்நாநா
(புதநா)திகளாலே வரும் ஸ்வயக்ரம் வைய்யமாந் ப்ராமாந்ய விரோத்யித்யனறு
அவிசித்திந் ஸ்ந்ரதாயமாயக கொண்டு சர்வ லோகததிலும் நடக்கிற வேத
ததில 'அந்யதாஹ்ரணே சாஸ்ய வஹ்யஸ்யாந்நிவாரண' எனகிறபடியே ஸுபூவ
ஸ்கௌ இலலை.

[தேசகாலாதி பேதததினால் கலியுகததில காணப்படும
வாணபாட பேதங்களுக்கு கதி]

கலியுகததிலே பாய்ரதௌங்களிலே சில ஸூர்வராலே வர்ண்பதாதி

1 பார-சாநதி—23-93 ஆதியும் முடிவும் இலலாததாயும்
மேனமைபொருநதியதாயுமிருக்கிற இநத வேத வாககியமானது முத
லில பகவானால் பிரகாசம் செய்யப்பட்டது, எதிலிருநது எலலா
ஸருஷ்டிகளும் உண்டாயிற்றே !

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸஸினாலும் பிரமமசாயததினாலும்
அநாதியான வேதததைப் பிரிதது

களிலே அலாய்ந்தாக்கரணம் ப்ரஸக்தமாணும இது சில நிபுணராலே கடுக
நிரஸ்தமாம். அநுவுத்தமானவையும் கால க்ரமத்திலே கழியும். அபி
காரியுடைய சக்திவீகரணத்தாலே சில இடங்களிலே சாஸ்த்ரத்தின்கு
பிறந்தாலும் மலய மஹேந்த்ர விந்ஹிம் ப்ரஸக்தித் தேச விஸேஷவர்த்திகளான
அகஸ்த்ய ப்ரஸுராம அபஸ்த்ய வ்யாஸாதி மஹர்ஷிகள அநுஸந்தித்ததுக கொண்டு
ருந்து க்ருத் யுக் பிறந்தவாறே எங்கும் யதாபூர்வ ப்ரவர்த்திப்பிப்பாராக
ஆகையால் வேதத்ததுக ஒருபடியாலும் உபநிஷத் விநாஸங்கள்
சொல்ல வொண்ணாது

[மாகதாதி அபபரம்ச பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா]

மாநாநாபரம்ச பாஷைகளாலே பிறந்த வாஹ்யங்கள் துக்கு வேதங்க
ளுக்குப்போலே நியத்யை சொல்ல விரகிலலை அவ்வோ சித்தாந்திகள்
தங்களுக்கு இஷ்டமன்று.

[பரமவிபரமபாதி யுத்திகளினால்
வேதப்ரமாணயம் பாதிக்கப்பட்டது]

இப்படி நியமாய அநிந்திரியத் து ஜனகமான வேதத்ததுக கு ஸ்வ:
ப்ரஸ்தமான ப்ரமாண்ய் அப விப்ரஸ்தாதி வக்து தோபாவ நிஸ்யத்தாலே நிர
ஸ்தாபவாத்மாயக கொண்டு சுப்ரதிஸ்திமாம். காரண தோஷ்கணத்திலோமா
கிலும் வாஹ்ய ப்ரஸ்யத்தாலே அபா ந்யம் வாராதோ? எனனில், அநிந்திரிய
விஸயத்தில ப்ரஸ்யவாஹ்ய ப்ரஸக்தமிலலை எந்நிந்திரிய விஸயத்திலே விஸேஷ
முண்டாயத் தோற்றின இடங்களும் அபவாஹ்யங்களில் போலே உப
வாரத்தாலே நிவ்ஹிக்கும் சம்பவதோப தோபம் அபாதி ப்ரஸ்யத்தில
காட்டிலும் நிதோஷஸாஸ்த்ரஜன்ய ப்ரஸக்தி ஜ்ஞான தானே ப்ரஸ்தமாம். அந்யதா சித்தி
சம்பாஷையுடைய அபரஸ்த ப்ரஸ்யத்தில காட்டில் அந்யதாசித்த ப்ரஸ்த
ஜ்ஞான ப்ரஸ்த் எனனுமிடம் ஜ்ஞானாபிதானமானாதிங்களிலும் அபவாஹ்யங்
களிலும் காணலாம். காரியாதிங்களில் காதிசக்தி விஸ்தாதி க்ரம் க்ருத்
சாஸ்த்ர விஸ்துத்தாலே வருகிறது அவிகலாஸ்தித காம்ய ஜ்யோதிஸ்தோதி
களில் ப்ரஸ்திவிஸ்த் ப்ரதிவந்தகாயத் (தோ) அநுமானமும் வேதத்தோடே
விஸ்திததால் த்ரிஸாஸ்த்ரவிஸ்த்ர ப்ரஸ்தாஸ்த்ர விஸ்திதமாயபோம்.

அகாமாந்தரங்கள் கா(க)ரணதொடங்கா கஷ்டங்களுக்கையாலே வேத
துக்கு வாழாதிக்கைப் பண்ணமாட்டாது.

[அநயோநய விருத்தமாயத தோற்றமும்
வேத வாககியங்களுக்கு ஸமாதானம்]

கர்வ்யததிலேயாதல சித்தார்த்ததிலேயாதல வேத வாக்யங்கள்
அந்யோந்ய விருத்திததுத தோற்றமளவில் சர்வ லௌகிக பரிசுக் சந்த
வாக்ய தர்க் சித்த விகல்பவிசய வ்யஸ்தாதிக்களாலே யதா சம்பவ் விருத ப்ரஸங்
முண்டாம். அபுத்தேததில் ஒரு ப்ரயோகததிலே வாழ்முண்டாநாலும்
ப்ரயோகாந்தரபாமாந்ய விருதமிலலை வேதவாக்யவிசேஷங்களுக்கு அஸ்தமஸ்து
த்யேகதேச விருதத் தோற்றினால் அஸ்தமவஹஸ்துதிக்கையும மூலதர்சன சம்பவாச
பவங்களுயும் பாதது யதாசம்பவ் விகல்பஸ்துதி வாழ்நய்யாதிக்களாலே
நிவாஹி. உபமானார்த்த பத்யபாவ சம்பவீதிஹங்களென்று சில ப்ரமாணங்களைப்
பிரிய கொளருவாக்கும் அவற்றாலே வேதததுக்கு வாழ் ப்ரஸங்கிக
வழியிலலை வாலிசகூதர்க்கங்களாலும் வாழ் மாதததாலும் பண்ணும்
புத்தொத்தங்களை அகாமாந்தரங்களிலும் பண்ணலாம்

[சாலதரநதரங்கள் உதிப்பதற்குக் காரணம்]

இப்படி நிய நிர்ணய நிர்ணயமான வேததை பரம காரணிகளுள்
சர்வஸ்வரண ப்ரஹ்மதலான தேவதீகையும மஹிசீகையும தொண்டு
பவதிப்பித்தது போரா நிறக, லோகததிலே அந்ந்ஹேதுக்களான சாஸ்த்ரான்த
ரங்கள் உதிக்கைக்கு அடி என்? என்னில், சர்வஸ்வரண அநாதி கர்ம
பவாஹ விசமிதராயப் போருகிற ஶ்வேஜாதிறததில் சர்வசமனாய்
கர்மநுரூப லபத்தொகையாலே சாத்விக விசயததில் ப்ரதிகூலரான
அஸுர ப்ரகூதிகளை அவாக்களுடைய துக் கர்மலபமாக மோஹிப்பிக்கும்
போது உபகரணமான வேதவாக்ய விசேஷங்களிலே யுண்டாயிருப்
பன சில புத்தொபாயங்களை வலிசாமிச ந்யாயததாலே அவ்வோ அகாமங்
களிலே நிவேசிப்பித்து அவாக்களை மோஹிப்பிக்கிருந்தொகையாலே
அவ்வோ காலங்களிலே அவை ப்ரவூத்தங்களாகலாம் இவ
வ்யங்களை

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान् '

(ஸுத்தோதனஸுத்தோபூதவா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि हृद्र महाबाहो मोहयस्त्राणि कारय ।

दर्शयित्वा लपन्नायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥

कुहकानीन्द्र जालानि विरुद्धाचरणानि च ।

दर्शयित्वा जनं सर्वं न ह्यशु महेश्वर ॥'

(தவம் ஹி ருதர மஹாபாஹோ மோஹஸாஸதராணி காரய ।
தர்ஸயிதவாலபமாயாஸம் பலம் ஸீகரம் பரதாஸய ॥

குஹ காநீந்த்ரஜாலாநி விருததாசரணாநி ச ।

தாஸயிதவா ஜநம் ஸாவம் மோஹயாஸு மஹேஸவர ॥')

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति '

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம் மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

‘நின்’

4 மாட்டாய மலாபுரையும் திருவுருவம் மனமவைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய ’ என்றும்

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாயப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருதரகீதை. பராகரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹஸாஸ்தரங்களைச் செய், ஸவலபமான வருததத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஓ! ருத்திரனே, வருசனையும இநதிரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருததமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனதையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன் , எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய—3-1-4

1. 'கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புரம் புககவாறும்
கலந்து அசுரரை

'உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும்'
என்றும்,

2 'வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற
கள்ள நூல்'

என்றும், மற்றும் பல इतिहास पुराण प्रकरणங்களிலும் கண்டு
கொள்வது.

[இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது]

இப்படியானால் களையை வளக்க பயிர்கழியுமாப்போல
வும், इयेन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायतததாலும் वैदिकदर्शनं முழுக்க
அழிந்து போகாதோ? எனினில்,

3 'काणाद् शाक्य पाषण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
त्रि दण्ड धारिणा पूर्वं विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணாத ஸாக்யபாஷணடை: தரயீ தாமோ விலாபித: ।
தரிதண்டதாரிண பூாவம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥)

1 திருவாய—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 ஆதரிஸமருதி-காணாத மதத்தில் இருப்பவர்கள், சாக்யர்கள்,
பாஷணடிகள் இவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமத நாசம்
செய்யப்பட்டது த்ரிதண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற
விஷ்ணுவினால் வேதமானது ஸூனான ரக்ஷிக்கப்பட்டது
ப—ப—11

1 “ धर्मस्य परिरक्षिता ”

(தாமஸ்ய பரிரக்ஷிதா)

2 ‘ त्वमव्यय शश्वत धर्मगोता ’

(தவமவ்யய: ஸாஸ்வத தாமகோபதா)

3 “ नारायणस्सात्वत धर्म गोता ”

(நாராயண: ஸாத்வத தாமகோபதா)

4 “ धर्म संस्थापनार्थि संभ्रामि युगे युगे ”

(தாமஸமஸதாப நாததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 “ धर्म त्राणाय केवलं ”

(தாமதராணாய கேவலம்)

இत्याதிகளில் சொல்லுகிறபடியே சர்வீஹரண தா³ன² வৈதிக சமயத் துககு வேண்டும ரக்ஷா¹ பண்ணிக்கொண்டு போருகையாலே சந்திராபககலிலே இது ப்ருத்தமாயப போராநிறகும்

[எண்ணிக்கையின ஆதிக்கம் பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (நிய) நிர்ஷ வேத் நடவாநிறக அவவோ மதாந்தரங் கருககு அஸ் ரவ்யாத ஜநபரிஹ் லோகததில் வநதபடி என்? எனனில்,

1 தாம்த்தை காபபாறறுகிறவன்—(ராமா-பால 1-13).

2 நீ அழிவில்லாதவராயும் அழிவில்லாத தாம்த்தை ரக்ஷிப பவராயும்—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற தாம்த்தை ரக்ஷிப்பவன்.

4 கீதை — 4 - 8, தாமததை ஸதாபிப்பதற்காக யுகம் தோறும் அவதரித்திறேன

5. தாமததை ரக்ஷிப்பதற்காக மாததிரம் அவனுடைய அவதாரம்

வैदिक परित्यक्तरायकகொண்டு போககற்றவாகளை ஆளதிரளுகைக
காகக கூட்டிக கொள்ளுகையாலும், औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन
भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यங்களைககொண்டு प्रतिमाजल्पनं
पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மற்றும் मायेन्द्र जालश्रयाकर्षण मोहनादि
களான क्षुद्रसिद्धिकளையிட்டு मन्दबुद्धिकளாய क्षुद्र कौतुकिकளாய இருப
பாாககு அவற்றிலே ஆசை விளைப்பிககையாலும், अन्तः करण संक्षो
भतதைப பண்ணி अनुप्रवेशितதுக கொள்ளுகையாலும், सप्तघटिका
भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும் வார क्रम,दिकள போலே அவாழித
अनादि परंपरा प्रसिद्धियालே असंकेत संभावनाங்களான जाति विशेषங்
களை அழிததுச சொல்லுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्टसौकर्यத
தைககாட்டி वशीकरीககையாலும் इन्द्र जाल कल्पங்களாய ஏழைக
ளுககு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासங்களையிட்டு अनतिप्रज्ञरான
तार्किकரை आकर्षितதுக் கொள்ளுகையாலும் இபப்காரங்களாலே
वहुजन परिग्रहமுண்டாம். ஆனபின்பு இதுதானே வழியாக

1 'गतानुगतिको लोकः न लोकस्त्वचिन्तकः'

(கதாநுக்கதிகோ லோக ந லோகஸ்ததவ சிந்தக:)

என்றும்,

2 'मूर्खाः पूजितपूजकाः'

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

என்றும் சொல்லுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும். वेदங்
களுடைய परिग्रहததில் இவவுபாழிகள ஒன்றும் சொல்ல வொண்
ணுதென்னுமிடம் सर्वாககும் அறியலாம் ஆகையால वेदादित्य
सन्निधियில் विपरीत समयங்கள அங்காரகல்பங்களாம்

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோக
மானது உண்மையை யோசிக்கிறதில்லை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால் பூஜிக்கப்படவனையே பூஜிக்கிறவர்கள்

[வேதவிருதத மதங்கள் பரமாணமாகமாட்டர]

இப்படி வேதிக சமயமொன்றையும் அவல்விதது மற்றுள்ள சமயங்கனையெல்லாம் தள்ளப்போமோ? வேதிகரான ஸஹ்ஸிகள தாங்கனே சமயதர்ஸங்கனே அநுபாலிககவும் சொல்லி அவற்றை அதிக்ர சித்தவாகனே ராஜா த்ஷிககும்படியும் சொல்லிறறிலாகனோ? ஆகையால் சர்வ சமயங்கனும் த்ரமாணசித்ரங்களாக வேண்டாவோ? எனனில, ஸஹ்ஸிகள சமயானுபாலனாதிகளேச சொன்னது பாஷண்டி சமயவிதயமன்று. த்ரஹூத தர்ஸரக்ஷணாத்ர த்ரிகாவ்யவஸ்தாதிகள போலே தர்ஸானுரூண மாக வேதிகா தாங்கன நியமித்தத சமயவிதேஷ விதய மென்னுமிடம் அவலோ தர்ஸாஸ்த்ரங்களிலே த்ரசித்ர. இப்படியல் லாதபோது.

1 ' பாஷண்டிநோ திகரமஸதாத் தைடாலவரதிகாத் ஸடாந |

ஹைகாந தகவூதீத்ர தாடமாத்ரேணாதி நாதீயேத் || '

(பாஷண்டிநோ திகரமஸதாத் தைடாலவரதிகாத் ஸடாந |
ஹைகாந தகவூதீத்ரமஸ்ச தாங்கமாத்ரேணாதி நாதீயேத் ||)

2 ' த்ரஹைதிகபாஷண்டி தகவூதீத்ர த்ரஜீயேத் | '

' த்ரஹாணாதி நரா நரகம் த்ரயான்தி '

(டம்பிஹைதுக பாஷண்டி தகவூதீத்ரமஸ்சதாஜ தீயேத் |

ஸமதாஷணாதி நரா நரகம் த்ரயான்தி ||)

1. பாஷண்டிகளையும் வேதத்திறகு திருத்தமான காமங்கனே அனுஷ்டித்பவாகளையும் தைடால வரதமுடையவாகளையும், குதாககங்கனே த்ரையபவாகளையும், காககு த்ருத்தியை உடையவாகளையும், தாகமாத்ரத்தினுலும் தூஜிக்கக கூடாது—(மனுஸம்—4-30)

2. டாமதிகர்களையும், ஹைது வரதம் த்ரணுகிறவாகளையும், த்ருத் த்ரையபவாகளையும், திடடுதிடவேண்டும். மனிதா த்ரேசுவதினாலேயும் நரகத்தை அடைகிறுர்கள—(தாஜகு ஸமருதி 1-130).

1 ' வெறுப்பொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர் '

இயாதிகளோடு விरोधि க்கும் ஆனாலும்

2 ' பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறியுள்ளி உரைத்த
கணக்கறு நலத்தனன் '

என்றும்

3 ' இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாககியரும்
மலிநது வாது செயவீர்களும் மற்று நும் தெய்வமுமாகி நின்றான் '

' ஒன்றும் பொய்யிலலை போற்றுமிதே '

என்றும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ? என்னில், அவ்விடத்
திலும் இவை ப்மாணமென்றபடியன்று பரஸ்பரவிருதங்களுமாய்
வேதவிருதங்களுமான இஸ் சமயங்களை யெல்லாம் ப்ரணிகளுடைய
துக்ஸங்களுக்கீடாக ப்ரவர்ப்பித்தது அஹிதாக்கு அவற்றால் கலக்கம்
வாராதபடி வேதங்களைக்கொண்டு நலவழி காட்டி நடத்திப்
போருகிருன் சவேர்வரெருவனுமே அவனை யथाशास्त्रं यथाधिकारं
வல்லதொரு விரகாலே வரிகரித்து उज्जीवியுங்கோள என்று
तात्पर्यं | இததை

4 ' மாட்டாதேயாகிலும் ' என்கிற பாட்டிலும்

5 ' அறுவகைச் சமயமும் அறிவரு நிலையினை '

1. திருமலை 8

2. திருவாய 1-3-5

3. திருவாய 4-10-5

4. திருவாய 3-1-4

5. திருவெழு கூற்றிருக்கை

இயாதிகளிலும் கண்டு கொள்வது. மஹாபாரதத்திலே சாங்க்யயோக பாஞ்சராட்ர வே பாசுபதங்களுண்டு பஞ்சசித்தாந்தங்களாகச் சொல்லி

1 'एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः'

(ஏதாநயபி பரமாணாநி ந ஹந்தவயாநி ஹேதுபி:)

எனகைககும் சாங்க்ய யோகாடிகளை ப்ரஸ்சிக்கைககும் தாத்யே என் எனினில, இ(அ)வறறை ஹேதுககளால வாடிககவொண்ணு தென கிறஇடம் அதிந்ரீய சாஸ்தாந்ரீயததில ஹேதுவுககு விதி நிபேத சாம ல்ய்மில்லாமையாலே யாமததனை டோஷசமாவனையுடைய பௌரவையாம நகளுககு ஸ்திதிவிரோதமுள ளவிடத்திலே ஸ்திதியாலே வாடமுண்டாகக குறையிலலை

இப்படியானால்,

2 'सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा'

(ஸாங்கயம்யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா, பாசுபதம் ததா)

என்று தொடங்கி

2 'किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने'

(கிமேதாநி ஏகநிஷ்டாநி ப்ருதந்நிஷ்டாநி வா முநே)

என்று ப்ரந்நபண்ண

1. இந்த பரமரணங்கள் யுகதிகளினால் நிராகரிக்கத் தக்கவைகள் அல்ல.

2 பாரதம் சாநதி 359-122 ஸாங்கயமதம், யோக சாஸ்திரம், பஞ்சராத்ரம், வேதம், பாசுபதம் இவைகள் ஒரு முடிவில் நிஷ்டையுடையவைகளா? ஒ' நிஷ்டே, தனிதனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச நரூபசரேஷ்ட ஜநானேஷவேதேஷு தருண்யதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷ்டா நாராயண: பர:)

என்று பञ்ஞ் சித்தாந்தங்களுக்கும் நாராயணனே ப்ரதிபாடின என்றது
கூடுமோ ?

2 'बहुधा व्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
व्ययेव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிததி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹ்நவீயா இவார்ணவே

என்று மஹாகவிகளும் சொல்லும்படி இவையெல்லாத்துக்கும்
(இததனைக்கும்) ப்ராபாண்ய் சுப்ரஸித்த மாயனரே இருக்கிறது*
என்னில, அவவிடத்திலே

3 'सांख्यस्य वक्ता कपिलः'

ஸாங்கயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடங்கி, மற்றுள்ளவை பௌரபேயங்கள் என்கையாலும்,

1 ஓ' ராஜசரேஷ்டனே' ஜஞானததிறகுக கரரணமான இந்த
எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வேதததை அனுசரிததும், நயாயபபபிகுகும்
எல்லாரையும் விட உயாநதவனுன நாராயணன முடிவான ததவ
மாக காணபபபுகிறுன

2. ரகு வமசம ஆகமங்கினில அனேக விதங்களாகக் கூறப்
பட்ட மார்க்கங்கள் கங்கையினுடைய பரவாஹங்கள் ஸமுத்திரத்திலே
போல உம்மிடத்திலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம் - சாநதி 359-65 ஸாங்கய சாஸ்திரத்தைச்
சொன்னவா கபிலா

1 'அவாந்தரதமா நாம வேதார்ய: ச உத்யதே'

(அவாந்தர தபாநாம வேதாசாரய: ஸ உத்யதே)

என்று வேதத்துக்கு பௌசயதவபஸத்யமில்லை எனகையாலும் வேத
விருதமுண்டான பாகத்திலே அகமான்தரங்களுக்கு பரமப்ய
கூடா தெனனுமிடம் சூதிர

[கேவல தாககத்தினால் ஒரு ஸமயததை உண்டாகக் முடியாது]

2 'தகோஃபதிஷ்ட. ஸ்தயோ விபிநா :'

தாகோ அபரதிஷ்ட ஸருதயோ விபிநா)

இத்யாதிகளிறபடியே பரஸ்பர விருத வேதங்களபோலே எல்லா சமய
ங்களும் ஒரு விபயவ்யவஸ்யாலே பரமபங்களாகாதோ? எனனில,
சித்யார்யவிபயததில விருத கூடாது. வேதததில போலே தாத்ய மேத
ததாலே நிவஹிககவொண்ணுதபடி தகங்களையிட்டு திரிதாத்
மாக அவ்வோ வகாக்கள தாங்களே தபாதிதது வைததார்கள.
அநுதானவியததில விருத சொல்லும்போது கரணதொத்யபாததாலே
பரமப்ய சிதிரதது நிரபாதிதக மஹான பரிதரமுண்டாகவேணும்.
எல்லாம் பரமபமானால் சாஸ்திர சூதிர மேதங்களில போலே வேதிகவிவாத
தத் வஹிகாரங்களும் பாதிரதவ பரிதிரயுமனறிககே யொழியும். வேத
ருதங்களெல்லாம் பரமபமெனகை வேதவாதங்களுக்கும் இதமன்று
அதிநிதிர விபயததில அஹத் சுகதாதிகளில ஒருவனை அசனென்று
விவசிககைக்கு விசேஷ ஹேதிலலை. வுதிரமத் வஹானபரிதரமே ஹேத
என்றால், தாசகால மேதததாலே பரிதிரதயவானகளுதைய அநுபவச
பரிதிரதங்களும் ஓரொன்று கிளாதது போருகையும் எல்லாத

1 பாரதம் - சாந்தி 359-66 அவாந்தர தபஸஸு
எனகிற பெயரையுதைய அந்த ரிஷி வேதங்களுக்கு ஆசாரயனாக (உப
தேசிததவராக) சொல்லப்படுகிறா

2 பாரதம் - சாந்தி 359-66 யுகதியான ஓர் இடத்தில்
முதவை உதையதல், சருதிகள் வெவவேறு இருக்கின்றன.

துக்கும் துலயம் । துர்வாசனாமூலமான ருசிமாத்ததாலே யாதல், துரமிமானதாலே யாதல், அவற்றிலே ஒன்றை ப்ரமாண மென்று பற்றுவாக்கும், கர்தவ்யமாகத்தூக்கு அலைந்து வேடமொழிய ஏதேனு மொன்று ப்ரமாணமாக அமையுமென்பாக்கும், ஓர் அநுஷ்டானாதி வ்யவஸ்யை யன்றிகளே சார்விக்ஷேமாம்படியாம் சில காம்யங்கள் கலிக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சோந்த வாஹ்யாஸ்த்ரங்களை முழுகக் ப்ரமாண மென்று கொள்ளில் இதுவும் வேத்ததுக்கும் வேதவாஹ்யங்கள் எல்லாத் துக்கும் ஒரொரு முத்ததாலே துலயமாயிரா நின்றது. பாஷ்யாஸ்த்ரங்களில் ஷுத்தங்களை விப்ரலம்பார்க்கமாக நிவ்ஷிப்பித்ததாகள் எனனு மிடம் முன்பே சொன்னோம் மாஜரத்தை மதஜ்ஜ(மாதஜ்)மாக வர்ணி ப்பாரைப் போலே மஹாவித்யாதிக்களான சில அப்ரிஸ்திதானுமானங்களைக் கொண்டு ஒரு சமயத்தை ப்ரமாணமாகும்போது துலய ந்யாயத்தாலே எல்லாததையும் ப்ரமாணமாகக்கலாம். அஜ்ஞாபகநீனதையாலே அப்ரிஸ்தி த்ரங்களான தர்க்கங்களையிட்டு ஒன்றை அழிக்கப்பார்க்கில் எல்லாத தையும் அழிக்கலாம். சுவமதஸ்துதியும் ப்ரமதநிந்நையும் எங்கும் உண் டான்படியாலே இத்தாலும் ஒன்றாகும் உக்ர்ப்சொல்ல வொண்ணு து. ப்ரந்யாதி பூயஸ்தாதிக்களாலே ஒன்றிலே சமத்கார் பண்ணப் பார்க்கில் அப்போதும் அனந்தங்களாய் அனந்தப்ரிகரங்களையும் உடைத்தான வேதங்களுக்கு மிகவும் சமத்காரஹேதுவமுண்டாம். மஹா பாரதத்ததில் சாங்க்யயோகங்களை ப்ரஹ்மி பலகாலம் ப்ரதாஸிக்கக் செயதே

1 'बहवः पुरुषा राजन् । सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।

नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥

समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।

तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितोजसः ॥'

(பஹவ: புருஷா ராஜந ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம்) ।

நைத இச்சந்தி புருஷமேகம் குருகுலோதவஹ ॥

ஸமாஸதஸ்து யதவ்யாஸ: புருஷைகாதயமுகதவரந ।

தத தேஹம் ஸம்பரவக்ஷ்யாமி ப்ரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

1 பாரத—சாந்தி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷா கள் ஸாங்க்ய சாஸ்த்ரத்தையும், யோக சாஸ்த்ரத்தையும் விசாரிப்ப வாகள் இவர்கள், ஓ' குரு குலத்தில் சிறந்தவனே, ஒரு புருஷனாகிய பகவானே இச்சிக்கிறதில்லை (அங்கீகரிப்பதில்லை). ஆகையினால் வயாலா சுருக்கமாக பரம புருஷன் ஒருவனே என்பதைச் சொன் னா. அதை உனக்கு நான் அளவில்லாத தேஜஸஸையுடைய அந்த ரிஷியினுடைய அனுகரஹத்தினால் சொல்லப்போகிறேன்.

இத்யாதிகளாலே விருஷாங்கமுண்டென்று காட்டினான் பாசுபத் தாமச மோஹநாதமாக பவூத்மென்னுமிடம் சூத்மஸாபாதிவிசய வஹுராண (பிரமண) பரிசுத்.

[பாஞ்சராத்திரகமத்தின் பராமாணயம் வயாஸரினாலேயே நிர்ணயம்]

ஸ்ரீ பாசுபாத்ததுக்கு வேதவிருஷமில்லை என்றும், இது சூத்மம் பரிமணமென்றும்

1 ‘ஹிஸ்யதி பரிமணம் வை எதேவானுசாஸன் |’

(பரிஷயதி பரிமாணம் வை ஏததேவாநு ஸாஸநம்)

இத்யாதிகளாலே பல இடங்களிலும் பரிசுத்ததான. சாரீரகத்திலும் சாங்க்யாதி மதங்களில் வேதவிருஷங்களுையெல்லாம் எடுத்தது துஷிதது, ஸ்ரீபாசுபாத்ததுக்கு அவற்றுகுப் போலே, வேதவிருஷமில்லாமை யாலே இததால் வேததுக்கு பரிருஷமில்லை என்று சாதித்ததான பரிபக்ஷ துஷணபரிசுத்ததிலே பாசுபாத்தம் வேதவிருஷமென்று சொல்லும் பரிபக்ஷதையே கழித்ததானது. ஆகையால்

2 ‘யதாஹம் யதான்யாய் நிஷா நாராயண: பரி:

(யதாஹம் யதான்யாயம் நிஷட்டா நாராயண பரி.)

என்றதுக்கு சர்வேத வேதாந்தானுபுரி சமீபின ந்யாயபவூஹன விசேஷங்களைக் கொண்டு அவ்வோ அரிமங்களை தர்வவிசயத்தில் பரிசுதி பரிப பரி

1 பரிசுத்தம்—சாநதி 359-69 இந்த சாஸ்திரம் தானே பரிமணமாகவே ஆகப்போகிறது.

2. 87-ம் பரிசுத்த பரிசுத்த

பதி ப்ருதி சர்வத்வாந்தர்யமியான நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிகக
 ஶ்ஞயமெனறு தாத்ரயம் । அல்லது வேத வஃதிகமத விரு஢்நாசாராதி ப்ரதி
 பாடக பாாாமெல்லாம அநுஶாதமாகிறதன்று, இப்படி வேதவிரு஢்ந
 சமயங்கள் அநா஢்ரணியங்களானாலும் அவற்றுகுள்ள ஢ோஷங்களை
 யெல்லாம அநுசந்நிககப்ப பாாத்தால அவற்றில ஓரொ(ஒனறெ)ன
 றைததெளியககறகும் அளவிலே ஆயுஶ்ரேஷ் கழியும்படி யாயிருகக
 ஒருவன இநத வஃதிக பஶ்நததில் ஢்நப்ரதிஶ்நித வு஢்நியாமபடி என?
 எனனில், பரபஶ்நங்களில் அதிஸ்஢்ந்ரம ஢ோஷவிஶேஷங்களை அறிநதிலனாகி
 லும் ஶ்ந்ருவின ஶ்ரீரததில் சிராதி விஶேஷங்களை அறியாதிருகக ஆயு
 ஢ாதிர்களாலே அதை நிரஸிககுமாப்போலே ப்ரதான ஢ூயா்நததைத
 தெளியககறறு ப்ரதான ஢ூஷா்நததையும் தர்வவி஢ாசாரயோப஢்நததாலே
 தெளிநது விலககடிகளைவி஢ு சத்யத்ப்ரவ்ருதனாக குறையிலலை

* (மீ)மிணடுரைகக விரகுதரும தருககம கொணடே
 வேணடுமகால வேண்டுவதே விளம்புகினறா
 கணடதறகு விபரீதம கததுகினறார்
 காணுத குறை மறையில காட்ட நிற்பாா
 பணடொருததன கணடுரைததேன நாணே எனனப
 பலவகையில் உபாதிர்களால படிந்து வீழ்வாா
 கொணடலொககும திருமேனிமாயக கூததன
 குரைகழல்சோ விதிவகையில் கூடாதாரே.

11

ஶதி ஶ்ரீகவிதார்கிகசி஢்ந்ரஸ்ய சர்வதந்ந்ர ஶ்வதந்ந்ரஸ்ய

ஶ்ரீம஢்ந்ரே஢்ந்ரதநாஸ்ய ஶ்ரீம஢்ந்ரே஢்ந்ரதாசார்யஸ்ய க்ரூதிஷு

ஶ்ரீ ப ர ம த ப ங் க ம

சமு஢ாய஢ோ(பங்ந)ா஢ிகார: பஶ்ந்ரம: ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிகார:

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஆளுவது லோகாயதிக பங்கா திகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸந் பரதிஜ்ஜை - அவாகள கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் - பரதயக்ஷமொன்றுமே பரமானம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அனுமானம் பரமாண்யமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - மந்தராதிகள பரமானமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அநீநநாய விஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ஆதமா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - பருதிவயாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயஸூகாதிகள என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அவைகளே இதர வயாபாரகடரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - சைதநநாதர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் -

* (ப-ரை) கொண்டல் ஓகும் - மேகம் போன்ற, திருமேனி - திவ்யமங்கள விகரஹத்தை யுடைய, மாயக கூத்தன் - ஆச்சாய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குறை - சபதித்துக கொண்டிருக்கிற, கழல் - திருவடிகளை, சோ - சரணம் அடைவதற்கு காரணமாகிய, விதிவகையில் - பாகயவிசேஷத்தில், கூடாதா - சேராதவர்கள், மிண்டுரைக்க - மேலேமேலே யுகதிசனைச் சொல்ல, விரகுதரும் - உபாயத்தை கொடுக்கிற, தருக்கம் கொண்டே - யுகதிகளை கொண்டே, வேண்டும் கால - வேண்டும் சமயத்தில், வேண்டுவதே - வேண்டிய வாதத்தையையே, விளம்புகின்றா - சொல்லுகின்றார்கள், கண்டதற்கு - பரதயக்ஷத்தில் காணப்பட்டதற்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கததுகின்றா - உதகோஷிக்கிறார்கள், மறையில் - வேதத்தில், காணாத - கண்டறியப்படாத, குறை - தோஷங்களை, காட்ட - காட்டுவதற்காக, நிற்பா - முனவந்து நிற்பார்கள், பண்டு - முன காலத்தில், ஒருதன் - ஒருவனாகிய, நானே, கண்டு - உண்மையைக் கண்டு, உரைத்தேன் - சொன்னேன், என்ன - என்று சொல்ல, பல வகையில் - அனேகவிதமாக, உபாதிகளால் - அவரவர்கள் காமங்களாகிற காரணத்தினால், படிந்து வீழ்வார் - பரதிஷ்டிராய இருந்து நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

சுரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷ மெனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - தாமா தாம பல னிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - பரமமாவிஞால் உண்டாகப்பட்டது எனகிற ஏற்ற நிரஸநம் - ஈச்வரன இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்.]

*கண்டது மெய்யெனில் காணுமறையில் அறிவு கண்டோம்
கண்டதலாதது இலதெனில் கண்டிலம் குற்றம்தில்
கண்டதுபோல மறைகாட்டுவதும் கண்டது ஒத்ததனால்
உண்டது கேட்கும் உலோகாயதா இன்று மீறுவதே

12

[லோகாயதிகமத நிரஸந பரதிஜகை]

उक्तप्रकारतथावे निस्सारङ्गकलायं வைதது मन्दमति मोहन(क)
ங்களான बाह्यकुदृष्टि मतங்களில் முற்பட लोकायतिकसिद्धान्तத்தை
अनुवदितदु दूषिककिण्ठम्.

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவர்கள் சொல்லும்படி எது எனினில் :—

(1) 'प्रत्यक्षमोक्षणमेषमाणं' அதுதன்னிலும் करणदोषादि
களுள்ளது प्रमाणम् அனநெனனுமிடம் सर्व संप्रति यन् , (2) अनुमा
नादिकளிலே சிலவற்றை यादृच्छिक संवादத்தாலே प्रमाणமென்று भ्रमि

*(ப-ரை) கண்டது - தமமால் பரதயக்ஷத்தில் காணப்படுவதே,
மெய் - ஸதயம், எனில் - என்று சொல்லில், காணும் - நமமால் காதி
னால் கேட்டு பரதயக்ஷத்தினால் அறியப்பட்ட, மறையில் - வேதத்தில்,
அறிவு - ஜஞானத்தை, கண்டோம் - பாததோம், கண்டதலாதது -
கண்ணினால் பரதயக்ஷத்தில் பாககப்பட்டது, இலது - இலலை,
எனில் - என்று சொல்லில், இதில் - இந்த வேதத்தில் உண்டாகப்ப
பட்ட ஜஞானத்தில், குற்றம் - தோஷங்களை, கண்டிலம் - நாம் பாகக
விலலை, கண்டதுபோல - பரதயக்ஷம் பரமாணம் ஆனதுபோல, மறை
காட்டுவதும் - வேதம் தெரிவிக்கும் அர்த்தமும், கண்டது ஒத்ததினால்
- பரதயக்ஷத்திற்கு ஸதருசமாக இருப்பதினால், உண்டது கேட்கும் -
முன்பு சாபபிடிப்பட்ட வஸதுகளை மறுபடியும் கேட்கிற, உலோகா
யதா - சாவாகாகள், இன்று - இப்பொழுது, மீறுவதே - உத்ததா
களாய வருகிறார்களே.

तेभ्यश्चैतेन्यं किण्वादिभ्यो षडशक्तिवत् ॥'

(அத லோகாயதம்-பருதிவ்யாப ஸதேஜோ வாயுரிதி ததவாநி ।
தேபய; சைதநயம் கிணவாதிபயோ மதஸகதிவத ॥)

என்று தொடங்கி சூத்ரங்களாலே வृஹஸ்பதிக்ஞான இவற்றை
 சார்வாக்காதி முஹததாலே ஞான்யாதி பூர்வகமாக ப்ரவர்த்திப்பிப்பதும் செய்தான்.
 ஆகாஷமும் தத்வமாக சங்ஹிககக்ஷமாமி சர்வ சங்ஹிபன்னங்களாய்
 ப்ரயக்ஷோபாய (சிஹ) சாஹ்யங்களுமான அர்த்தகாமங்களாகிற பூரூபார்த்தங்களு
 க்கும் அவற்றை ப்ரயோஜனமாகப் பற்றின நীதி ஸ்தேய காம சாஹ்யங்களுக்
 கும் பொருநதி இருக்கையாலும், லோகசிஹ்யங்களில் ஒருவருக்கும்
 பிணங்க வேண்டாமையாலும், லோகோத்தீர்ணங்களைக் கொள்ளாமை
 யாலே அவையடியாக வாங்குசொல்லவொண்ணாமையாலும்
 'யாவஜ்ஜிவ் சுஹ் ஜிவேத்' என்றபூபோலே சொல்லும் குரூபதேச ப்ரஹ்ம
 ணாதி க்ஞோடொக்க சர்வசாமயிகாக்களுடையவும் ஹ்ருதயததைத்
 தொடபு பாரததால் ஒத்திருக்கையாலும், ப்ரஹ்மதமமான இஹாஸ்வ
 மே ப்ரஹ்மஹித், (5) கார்யங்கள் பூபோலே கண்டறியாத ஜாதி விசேஷ

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று என்றவைகள் ததவங்கள், ஒன்று சோந்த இவைகளினால் ஐஞாநம் உண்டாகிறது-ஒன்று சோந்த கஞ்சா முதலிய வைகளினால் மயக்கம் முதலியவை உண்டாகிறப்போலே

कर्तव्य विशेषादिकளைக்கட்டி கையிலுள்ள धनத்தை அழிககையும் கயக்லேசப்படுகையும், இரந்து உணகையும், தலைபறியும் சடைக்கட்டும் போலே சொல்லுகிற दुःखसाधनங்களை सुखसाधनங்கள் எனகிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरங்கள் बुद्धिமானகளுக்கு उपादेयங்கள் அன்று. बुद्धि पौरुषह, नाकகு जीविकेयாய गतानुगतिकलोक वञ्चनायमाकेयाले राजादि संकेत सिद्ध समयங்களைப்போலே அந்நாடு உறந்து பற்றி நிறக प्राप्त ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिकளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உண்டாய அவன शरीरात्तरपरिग्रहं பண்ணும் எனனும் अर्थ மெய்யா கிலன்றோ नरकादिकளுக்கு அஞ்சி परहिसादिकள் தவிரவேண்டு வதும், तरुण, तांबूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गங்களை விட்டு परोक्षस्वर्ग ங்களைப்பற்ற படடிணியும் உபபிலிய முதலாகப் படாதன பட வேண்டுவதும், शरीरं अत्मा எனனுமிடம் 'स्थूलोहं, सूक्ष्मोहं' இயாதி सर्वं संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं । இததை வாழிக்கப்பபாததால 'अग्निरूपः' इत्यादि प्रत्यक्षतதையும் வாழிக்கலாமபடியாம். 'मम शरीरं' என்றது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायतதாலே 'ममात्मा' என்றதோடொககும் ; (7) अचेतन परिणामतதுककु चैतन्यं कूटुमो? எனனில, पृथिव्यादிகள் நாலும் ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्व மிலலாமையாலும், இவற்றினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दृशैयிலே क्षिणादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थैयில मदशक्तिபோலவும், மற்றும் विचित्र द्रव्यसयोगविशेषतதிலே विषरसायनादि शक्तिकள்போலவும், चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादிகள்போலவும், काल पाकादिकளாலே गन्ध रस रूपा स्पर्शादि परिणाम विशेषங்கள்போலவும், चित्ररूपेण போலவும், कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादिकள்போலவும், स्वभाव विशेष वैभवतதாலே चैतन्य सुखादि परिणामங்களும் அவற்றில तारतम्यங்களும் इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் உண்டாகின்றன , (8) चैतन्यंஎன்று ஒரு குறாத தனனையும் தவிரந்து चैतन्योन्पत्ति सामग्रीதனனாலே सहकारिविशेषमूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायतதாலும்,

1 'படி சம்மீலன விகாஸவத் ததிகார:'

(பதம ஸமமீலன விகாஸவத் ததவிகார)

எனகிறபடியாலும், ஁ச்சவாஸ நிஸ்வாஸம்மீலன நிமீலனாடிகள் போலே மறறுமுள்ள வ்யாபாரங்களும் உணடாகிறனவாகவுமாம் ; (10) வெட்டி நாட்டின கொம்புகள் சில உய்யக காண்கையாலும் வேறு ஒரு ஁தனாடிநான்குடாது புண்ய பாபங்கள் அடியாக ஁ரீர பரி஁ஹமென்பார்க்கு மனுண்ய திரிய்குஸ்தாவர்களில் உத்ரோத்ராடிண்ய ததுக்கு விஸேஷஹேதுஸொல்லலெண்ணுது , (11) இப்படி ஁ு:ஸமும் பாபபுலமல்லாமையாலே ஁ு:ஸ காரணங்களுடைய அத்யந்த நிவ்ருத்தி மோக்ஷ மென்பார்க்கு ஁ரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமாம். மஹநந்லக்ஷணமே மோக்ஷமென்பார்க்கு ஁ஹஸாடி வாக்யுக்தமே மோக்ஷமாம். விக்ஸ ப்ராமாண்ய வாபாடிகளாலே ஁ுண஁ுணிஸேடம஁்ஜமாதல அஹேதுக விநாஸததாலே ஁்ஷணம஁்ஜமாதல நிவ்ருத்திநாயுதாடிகளாலே கார்யகாரண ஁ரூப ம஁்ஜமாதல ஁்ராஹ ஁க்ஷணா யுாடிகளாலே வாக்யா஁் ம஁்ஜமாதல ஁ர்வானுபபத்திகளாலும் ஁ர்வ஁்ந்யத்வமாதல கொள்ளும் பக்ஷங்களுக்கு ஁ாத்வ கர்த்வ மோகத்வாடி விஸிஷ்டுணை நித்யாத்மாலை இஸைய வேணடாம் ஆகையால ஁ர்மா ஁ர்மங்களைவிட்டு ஁்தாவர திரிய்க்குகளபோலே அயத்ன ஁ி஁஁மாயும் ஁யத்ன ஁ி஁஁மாயும் வருகிற ஁஁்ஷமோகங்களை ஁ுஜிதது து஁்ருயப போகவே யுள்ளது எனபார்க்கள்., (13) இப்பக்ஷததை ப்ராபதி விருதன ஁ுக்கு உபதோஸிகக, அவனும் தன வ்ஸுக்கங்களுக்கெல்லாம் ஁ொல்ல, இததை ஁ஸுரங்களுடைய உபநிஸததென்று வேதானே ஁ொல்லிற்று இதுவ்ரு஁மானங்களுக்கு நிர்஁ானமான வேட஁ுருவினுடைய மதமென்று இரணடுபடியாலும் இதற்குண்டான அவ்யததை வேடிகா தாங்களும் இஸைந்தார்கள. ஁ாவாலியும் உடகிடநத ஁ோக்யத (மத)ததை ஁ுரளவிலே உமிமுநதான. மஹாபாரதததில் கவா஁்ரம வர்ணதததிலே

(லோகாயதிக முகையஸ்சு)

இமமததை நிரசிககுமபடி சொல்லுகிறோம் :—

[பரதயக்ஷமொன்றுமே பரமானம எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்]

[illegible]

1. பார - ஆதி - 91-48 சாவாக மதஸ்தாகளில் சிறந்தவா
களினாலும் (இந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு அதிகாரிகள் நிரூபிக்கப்
படுகிறார்கள்)

என்று கேட்டு அத்தை விவ்விததிரா நின்றார்கள். दृष्टार्थं मन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्राங்கान् अन्वय व्यतिरेकங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே நிபுணனுக்கு சாதிக்கக்காண நின்றோம் இப் பிரகாரத்திலே பாரலौकिक शास्त्रங்களிலும் அதிசயங்கைபண்ண வொண்ணாது. शङ्कमा ननु कृतम्

1 ' अस्ति चेत् नास्तिको हतः '

(அஸ்தி சேத நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶாஸ்திரிலுள்ள முசிதமன்று.

2 ' प्रत्यक्षा अतिरर्थधीश्च '

(பரதயக்ஷா ஸ்ருதிராதததீஸச)

என்கிற ஶலோகத்தை இங்கே படிப்பது.

[அநுமானம் பரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸம்]

(2) अनुमानागमங்களை प्रत्यक्षத்திலே अन्तर्भवि(பபி)க்கலாம் என்றதுவும் बाह्येन्द्रियமில்லாத दृश्यிலே स्मृतங்களான लिङ्गादिಗಳாலே प्रमिति பிறக்கக் காண்கையாலும், सर्व साधारण मनो व्यापारं सहकारिमात्रமாகையாலும், परंपर्या प्रत्यक्षமூலதையைக் கொண்டு இவை प्रत्यक्षान्तर्गतமென்பாக்கும் இவை காட்டின அर्थங்கள் இசைய வேண்டுகையாலும் अनुपपन्नं.

[மந்தராதிகள் பரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸம்]

(3) विषहरण मन्त्रादिकளில் अन्वय व्यतिरेकान्ह विषयமுண்டென்னுமிடம் சொன்னோம்

1 தெய்வம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இல்லை என்றவன் கெட்டான்

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினால் கேட்கப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரதயக்ஷமாயிருக்கும், அதன் ஆததமும ப்ரதயக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

அर्थகாமங்களைப் பயோஜனமாகக்கொண்டு ப்ருத்தமான நீதிशास्त्रம் அனாதத்தில் धर्मविरुद्ध விषயத்தை अभ्यनुज्ञை பண்ணுது, स्तेय शास्त्रமும்,

1 ' असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति '

(அஸாதுபயோடாததமாதாய ஸாதுபய : ஸம்பரயச்சதி)

2 ' प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः '

(பரஸஹய விததாஹரணம் ந கலக:)

எனகிறபடியே क्षत्रियादிகளுக்கு பரகாலாதி ந்யாயத்தாலே धर्मोपयुक्तமாக ப்ருத்தம் । காமशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 ' धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोसि भरतर्षभ '

(தாமாவிருத்தோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற பாபரஹித காமோபயுக்தமாகையாலும், अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री விஷய நிஷேधादிகள் சொல்லுகையாலும், पारदारिकமும் स्वदाररक्षणाद्युपயுக்தமாகையாலும் धर्माविरुद्धமென்று நிர்ணயித்தார்கள்.

(4) “ लोकसिद्धங்களில் ஒருவருக்கும் பிணங்க வேண்டா”

எனந்து पक्षान्तरங்களுக்கும் तुल्यं । लोकोत्तिष्ठங்களைக் கொள்ளா மையாலே அவையடியாக बाधकமில்லை எனகிற செட்டுச சொல்லில் सर्व परित्यागியான माध्यमिकனாகவே विजयமாம்.

1. துஷ்டாக்களிடமிருந்து பணத்தை கரஹித்து ஸாதுக்களின் பொருட்டுக் கொடுக்கிறான்

2 பாரதம் - ஆதி 1-301 பலாதகாரம் செயது பணத்தை அபஹரிப்பது தோஷமல்ல

3 கிதை—7-11. ஒ' அாஜஞுந, பராணிகள் இடத்தில் தாமத் ஈறகு விரோதம் இல்லாத காமமாக இருக்கிறேன்

सर्वहृदयसंज्ञतार्थकथनं என்றது நிபுண வுத்தி சஜ்ஜியிலலாமை யாலே அசிங் । லோகயதிகன தானும் அஃதமுண்டாகில் செயவது என? என்று உள அஞ்சியிருக்கும்

[அத்தீநதரியவிஷயமில்லை என்கிற பகஷ் நிரஸநம்]

(5) ब्राह्मणभूत्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिकां போலே காணவொண்ணாதிருக்க இவற்றைத் துவக்கி வருகிற விதிகளா ப்ரமாணமாமபடி என? என்றதுவும் அநுபபந் । அவாதிதானாதி பரிஹ் பர்பரையாலே அஃதமுண்டாகில் செயவது என? என்று உள அஞ்சியிருக்கும்

1 'अनादौखलु संसारे'

(அநாதௌகலு ஸமஸாரே)

इत्यादिकளிற்றபடியே சில விஷயங்களிலே விபூவமுண்டானாலும் அநுபபநுதவ்ர அநந்மாகையாலும், ச்ஸாரததில் சர்வோபபூவசாந்நிபிறநது மேலும் சாதுர்வ்யாதி வ்யவஸ்தித சூத்ரியுண்டாகையாலும் வர்ணாதி வ்யவஸ்தை க்குக்ககுறையிலலை.

2 'कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडयते'

केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं'

(கஸயதோஷ: குலே நாஸதி வ்யாதிநா கோ ந பீடயதே ।
கேந துக்கம் ந சம்ப்ராபதம் ஸுகம் கஸய நிரநதரம்)

1 அநாதியான ஸமஸாரததில்

2 எ னுடைய வம்சததில் தோஷம் இலை? எவன ரோகத தினால் பீடக்கப்படுவதிலலை? எவனால் துக்கமானது அடையப்பட விலலை? எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல் இருக்கிறது?

ஐத்யாதிகளுககு பரபரிவாதி நிவृत्तिமாத்ததிலே தாத்யீ । கந்ந விசேஷ பய: ப்ரநரணாதி லிங்ஸஹ்ருத ப்ரத்யக்ஷததாலே வृதரந்ந விசேஷாதி ஜாதிகளாக காணுமாபபோலே ப்ராஹ்மண்த்வாதி ஜாதிகளாயும் காணலாமென்று நிர்வஹிப்பாகள.

1 'தமஷ்ஷுத்ரே ரஜ: ஶ்வ

(தமஸா ஸாதிதரே ரஜ க்ஷதரே)

ஐத்யாதிகளிலபடியே ஶாரீரகுணத்ரய தாரதம்யலக்ஷண ஜாதி பக்ஷததில வார க்ரமாதிக்களபோலே அவாஶித பரிஶ்ஹாதிக்களே ப்ரமாணமாம. மநுஷ்யத்வ ஜாதி யொழிய அவாந்நர ஜாதியுணடாமாகில அநுலோம ப்ரதிலோம சங்கீர்ணோத்பத்தி ஶ்டிககுமபடி என? எனனில, அஷ்வத்வ கர்ஶ்மத்வ கோமாயுத்வ சாரமேய த்வாதி ஜாதி ஶேதங் களுண் டாயிருக்க விஜாதிய சன்சர்க்ததாலே வெசரா த்யுத்பத்தியுணடாமாபபோலே சங்கீர்ணோத்பத்திககு விரோதமில்லை. வைதிக மார்க் வஹுவிதநியம க்லேசோத்நரமாய பித்ராதி க்ரமேண ப்ரவृத்தமாய போருகை யாலே வுத்ரிபௌஷ ஶீநஜிவிகை என்றும், கதானுபாதிகலாக வக்ஷநார்த் மென்தும் சங்கிககவொணணுது. அநாதி வேதமூலமாக அவிவித்ஸிந்ந சன்ப்ராடயமான நடப்பை ஒருவன கட்டின இடஙகை வலஙகை போலேயாககி உறறது பறறெனனவுமொணணுது.

[ஆதமா இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

6 ஶரிரமே ஆத்மா எனறதுவும அநுபபந்ந ।

2 'அவயவத்யேத் குர்வாண: ' ।

(அவயவித்யேதம் குர்வாண:)

எனகிற ஶ்லாகததினபடியே ஶரீர் பாஷ்வமூதிக பாணி பாதித் சன்ஜாதமாய்

1 26-ம பககம பாகக.

2 ஸ்ரீரங் கராஜஸதவம 2-4 (சரீரமானது) அவயங் களுடன் சோநதிரூபபதிஸை 'இது' என்து அறிகிற வெளி இநதரியங் களாய (ஜீவாதமாவிறகு ஆதேயமாயும் பரகாரமாயும் தோன்துகிறது)

‘மம ஶரீர்’ என்கிற ப்ரத்யயததுககு வாஶினந்யார்த்மான, ஶிலாபுந்ரக ஶரீராஶி ட்ஷாந்நம அநுபபந்நம் । ‘மமாந்மா’ என்கிற இடததில் ஆத்மஷஶ் ஶ்ரூப ப்ரந்யாயமாக்கையாலே, ‘மம ஶூஹ்’ எனனுமாப பாலே அத்ந்நர ததைக காடடுகிற ஶரீரஷஶ்ததுககு ட்ஷாந்நமாகாது. ப்ரத்யக்ஷவ்ரஹ் களில் அநுமானராம ப்ரவூத்தி கூடாதெனனுமது டோஷஷஶ்நாந்ஹ் ப்ரத்யக்ஷ வ்ரஷ்யம

[பருதிவயராதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயம் என்கிற
பச்சு நிரஸநம்]

(8) योग्ययोग्यविभागमह अनुपलम्भमात्रतथा ले वस्तुनाव
 இலலை எனபாக்களை,

1 'गृहाहृर्गितश्चावकिस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोरोत्'

(கருஹாத பஹிகதஸ்சாவாகஸ ஸோரஸதாடநம்
ஸோகவிகலோ விகரோசேத)

என்று உபலம்பித்தார்கள்.

[அவைகளே இதர வயாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(9) भूतचतुष्टय संयोगविशेषतதாலே கிஷாதி ச்யோகததில் மத
शक्त्यादिकளபோலே சைதன்யகுணம் பிறக்கிறது என்றதுவும் ஸ்யேகஸமுதா
यदि विकल्पतதாலே டுபிதம் । शरीराव्यङ्गकளையெல்லாம் தனித
தனியே சைதன்யங்கள் என்றால் ப்ராமசமாபியாய பரஸ்பரயூஹித ப்ரதீசந்நா
மும் கூடாதே பரஸ்பரோபகார நியமமுமில்லையாம், இவற்றாலே
अव्यविगनெருரு ட்வ்யான்தரம் பிறக்கும் என்று வுஷோதிகள சோல்லும்
अर्थ संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய அபூர்வமாகவருவதொரு
द्रव्यविशेष प्रत्यक्षादிகளாலே சித்தியா மையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभि
ज्ञावतததாலும் நிரஸ்தம் अव्यविकொள்ளுவாக்கும் अव्यवगत
विशेषगुणங்களில்லாதபோது अव्यवியில் विशेषगुणம் பிறக்க ப்ராதீ
யில்லை. महशक्ति विषयशक्त्यादிகளும் चूर्णहरिद्रादि ச்யோகஜராகமும் கரக
काठिन्यमும் ரூபசாதி விசித்ர பரிணாமமும் பகாதி நிமித்தவிசேஷங்
களாலே ப்ரத்யவயவம் பிறந்தன என்னுமிடம் உபலம்புகயாதிசிட்ம்.

[சேதனாதர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான अव्यवங்களில் இல்லாத விசித்ர ரூபம் अव्य
व्यवியில் வந்தபடி என? என்னில், यथादर्शनं अव्यवगतरूप विशेषங்
களாலே अव्यவியிலே ரூபவிசேஷம் பிறக்கிறது என்று இவ்வள
வும கொள்ள வேணும். अव्यवसङ्घात மொழிய अव्यवि இல்லை
என்கிற பக்ஷத்தில் अव्यவगत சித்ரகாதி சமுதாய மொழிய வேறொரு
चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இததாலே பாணி பாடாதி சங்காதமே

1 தனவீட்டிலிருந்து கிளம்பியபோன சாவாகன மாடில்
அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய்
அழுட்டும்

अतः एनन्तुम पक्षतिलुम प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यमेन
 னுமிடம் சித். இதற்கு

1 'पिण्डः पृथग्यनः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः'

(பிண்ட : பருதகயத : புமஸ : ஸிர : பாணயாதி லக்ஷண :)

इत्यादि महर्षि वाक्याङ्गकलिलुम अभिप्रेतं (सिद्धं) । देहात्स्वादतुक्कु

2 'नान्यदृष्टं सत्यन्यो नैकं भूतमाक्रमात् ।
 वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥'

(நான்ய தருஷ்டம் ஸமரதயநயோ நைகம் பூதமபகரமாத ।
 வாஸநா ஸங்கரமோ நாஸதி ந ச கதயநதரம் ஸதிரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणङ्गकल कण्ठु कोलवतु. हेतु फल
 भावमिललै एनन्तुमவனுக்கு

3 'तेभ्यश्चैतन्यं'

(தேபயஸ சைதநயம்)

எனறதுவும் அநுபபநம் ।

कण्ठक तैक्षण्यवक्रतादि दृष्टान्तमुम संनिवेश वैचित्र्यमात्रतुक्कु
 उद्हरणमा. அலலது அஹேதிகோத்யாதிக்கு நிர்நானமாக மாட

1. விஷ்ணுபுராணம் 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய
 வறறை லக்ஷணம் மா வுடைய ஸரீரம் ஜீவாதமாவை விட ஈந்தக கார
 ணத்தினால் வேறுபட்டதோ

2 வேறு ஒருவனால் பாககப்பட்டதை மறறெருவன் ஸமரிப
 திலலை முன் ஸ்ணததில் இருந்ததும் அடுத்த ஸ்ணததில் இருப்பதும்
 ஓன்றன்று. முன் ஸ்ணததில் இருந்தது நசிததுவிட்டபடியால் ஓன
 றின் வாஸனை மறறெனறில் போய ஒட்டாது ஸதிரமான ஆதமா
 இருக்க மறறெரு கதியும் சொல்ல இயலாது.

3. 94-ம் பகம் பாகக.

டாது. அங்கும கார்யவிரேஷபுருஷ காரணவிரேஷங்களுண்டு. மாவ,மாவ
ரூப சர்வ கர்யங்களுக்கும் காடாசிக் சவமாவ்ரததை அவலேவிகது ஒரு
வஸ்துவக்கு காரணத்வம் பரமாத்மாவில நீலாடிகளைப்போலே 'சர்வ் ப்ரதி
ச்யத்' எனனுமிது சவமாவிகமாவில 'சர்வதா சர்வ கர்ய கர்யாத்' என
றும், ஔவாடிகமாவில உபாதி தனனிலும் சவமாவிகவோபாடிகவ் விகல்ப
ததாலே அதிப்ரஸஜ்ஜ அனவஸ்தைகள் வருமென்று கர்ய காரண மாவ்ரததை
அழிககசசொலலும் தர்க்கங்கள் மூல சைவில்யாடி தூஷித வகளாகையாலே
தகமாவசங்க, உமயாந்தவததுகளாயத தோற்றுகிற பதார்தங்க
களுக்கு அவ்வினியாசகமில்லாதபோதும் இவை நியங்களாதல
தூஷங்களாதலாக வேண்டும்கையாலும், வ்யக்தி மாவ்ரத்திலே கர்ய
காரண மாவ்ர நியம் சொன்னால் அதிப்ரஸஜ்ஜாடி தோஷ வரும்கையாலும்,
விசிஷ்ட வ்யாப்தியில் வ்யக்தி விசேஷ நியம் யத:தர்ஷன வ்யவஸ்திதமாவ்கையாலும்,
இங்ஙன இசையாதபோது

1 'தேவ்யைசைதன்ய'

(தேபயஸசைதன்யம்)

இத்யாடி சவசித்யாந்த சவமூபகம் சவவ்ருத்தி விரோதங்கள் வரும்கையாலும்,
சில உபபத்திகளாலே பரபததைக் கழித்ததுத தங்கள்
சித்யாந்ததை சாடிககையாலும் நிரஸ்தம் யதாலோகம் இஷாநிஷ ப்ரதி
பரிஹார்த் ப்ரவூத்திகளை இசைநது, லோகவிரூதமாக கர்யகாரண மாவ்ரமில்லை
என்றால், வாடி ப்ரவூத்தியாடிகளும் வ்யாதிதே. சைதன்யசாமுத்திரமாவ்ரததைக்
கொண்டு சைதன்ய தன்னையும் கழிககும் பக்ஷ் உபலம்மவிரூதம் சைதன்ய
சாமுத்திரியில் ப்ரகாசமன்றிககையிருக்க சைதன்ய ப்ரகாசமுன்னெனனுமி
டம் சவ்ர ஜாஹ்ரங்களில் ஆடித ப்ரத்யயங்கனிலும் அநிரூபித ச்மூத்யாடி
களிலும் காணலாம் ப்ரதிமாவ்ரபனமும தேவாஸுராடி ஜிவாவேச(விசேஷ)த
தாலேயாதல சர்வகமர்மாத்திய சர்வேஸ்வர சங்கல்பவிசேஷததாலேயாதல வரு
கிறதாக்கையாலே அங்கும சைதன்யமூலத்வம் உண்டு. இததாலே பவ்
சம்மீலன நிஸ்வசாடி த்ருத்யாந்தமும நிரஸ்தம்.

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உய்யுமிடத்தில் ஜ்ஞானாத்ம ததாலே கர்நிரூபமாக வேறொரு சேதநாதிஷ்டான் ஞடிககும் (கூடும) ச்யாவரடிகளுடைய ஆதிகய் பாபகமர்க்களுடைய ஆதிகயததாலே கூடும இது தேஹம் ஸ்வாதிகளுக்கு உபபாடக ஆகாது.

[சரீரநிவருததியே மோக்ஷம் எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி ஶரீராதிரிக்ஞய் புஜ்ய பாபமூல சுஶுது:ஶ மோகா வான ஆத்மா சிஶ்டிககையாலே ஶரீரநிவ்ருத்திமாத்தமதல ஶரீரானந்ந் விசேஷமாதல மோக்ஷம்மனறதுவும நிரஸ்த்.

[தாமாதாம பலங்கள் இலகை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) ப்ரதிநியத ஶ்ருதசாமக்ரீ ப்ரவாஹததாலே சர்வமும் நிர்வஹிக்க லாயிருகக சுஶுது:ஶாஸாதாரண காரணங்களாக ஶ்ரமபிஷ்மங்களாக கொண்டால கல்பநா கௌரவமுண்டாம எனறதுவும நியாஶம சிஶ்டத தில் வாத் மிலலாதாப போலே கல்பணையுமிலலாமையாலே நிர ஸ்தம் || அஶ்ருமெனனென்று கொள்ளப பராததால ஶ்ரு சாமக்ரீயுண டாயிருககசசெய்தே கார்ய பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது ஶாஸ்த்ரசிஶ்ட ப்ரஹ்ம ஶ்ருமதாதி வுத்தான்தங்களிலும் ஶ்ருத விசே ஶாதிங்களிலும் கண்டபடியாலே ஶ்ருதப்ரஸங்க(மா)ம் ப்ரத்யக்ஷானுமான லௌகிகா சாஶமங்களுக்கு ஒரு ப்ரகாரததாலே அர்த்தஸ்வந்நமுண்டாயிருககும், நியாஶமததுககு உத்ப்ரபாயித வாக்யததுககுப போலே புருஷாஸ்ய ஶோ மில்லையேயாகிலும் அர்த்தஸ்வந்நங்கூடுமபடி யென? என்னில் பதங்களுக்கு ஶ்ரமாவ ஶக்தியாலே வ்யுத்பத்தி சிஶ்ட பதார்த்தஸ்வந்ந ப்ரதிஸ்திதம் இப பதங்கள் ஆகாஷாஸக்தியோக்யதைகளுள்ள போது விசிஷ்ட ஶோதகங்களு மாம், இப்படி ஶ்வந்ந இசையாதபோது இவையடியாக விசிஷ்ட ஜ்ஞான் பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப பிறநத ஜ்ஞானததுக்கு கரண ஶோ வாதக ப்ரத்யயங்கள் கூடாமையாலே ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞானததுககுப போலே ப்ரமாணயங்கொள்ளக குறையிலகை ப்ரகதேஸ்வர்த்தி புஷ்பகலாதிக்களாலே வுஷாதிக்களிலே புஷ்ப

நாடி வ்யபேசம் போலே ஶரீரேகேசவந் ஜ்ஞானததாலே வ்யபேச (ஶரீர)த
திலே ஜாத்ர வ்யபேசமென்று சார்வாகா சொல்லுமது கருமிப்படிச
கொரு ப்ரத்யக்ஷமில்லை ஶ்ரீயந்த் மாத்ததாலே அபிமத சாபந் பண்ணப
பாத்ததால் ப்ரமண நிரபேக்ஷமாக சர்வாகும சுவபக்ஷசித்தியுண்டாம்
ஸ்தூல பிண்டத்தைவிட்டு சூக்ஷ்மேகேசத்திலே சைவ்யமென்னப்புககாலஅது
ஶரீரேகேசத்திலேயோ ஶரீராதிரித த்ரவ்யத்திலேயோ வென்று
நிர்வீசுதமாகக காட்டவல்லதொரு ப்ரத்யக்ஷமாதல, அநுமானமாதல
இல்லாமையாலே சாபக வாதக ப்ரமணான்தரரஹித விபயத்தில ஸ்வந்ந
மான ஶாஸ்த்ரமே ஶரணம்

இப்படி ப்ரத்யக்ஷோபபதி ஶாஸ்த்ர வலத்தாலே அனேக சமுதாயாத்மக
மான ஶரீர் அந்நாவாகமாட்டாதென்ற ந்யாயத்தாலே ப்ரண வைவ்ஶ்வநரா
த்ம வாதமும த்துத்தரம் சில ஶுத்தியோகிகளும் ப்ரணாதிந்மான விசித்ர
கார்யங்களைககண்டு ப்ரணவாயுலே அந்நாவென்று அபிப்பாக்கள்.
அந்நாவிஷயத்தில் ப்ரண ஶ்வுத் ப்ரண ஶ்ருவாதி நிர்வந்நம். எனனுடைய ப்ரணந்
எனகிருப போலே நான் ப்ரணந் இயாதி ப்ரதீதி ப்ரஸங்முமில்லை இக
கட்டளையிலே இந்ந்ரயாத்ம வாதமும நிரஸ்தம் | இந்ந்ரயங்களை நியத விஷய
ங்களாயிருக்க, இவற்றாலே தனித்தனியே அநுபூத் சர்வ விஷயங்க
ளாயும் ஒருவன் ப்ரதிஸ்தானம் பண்ணுகையாலே பலவாயக கரணங்
களும் தோற்றுகிற விவற்றை யெனனுடைய கரணங்களை
என்றொருவன் கரண வுத்தி பண்ணுகையாலும் இந்ந்ரயங்களொன்றும்
அநுபவிதாககளாகமாட்டாது அவற்றை அந்நா வென்றால் அநு
பவித்த ச்ருவாதிந்ந்ரயங்களை ந்ரமானபோது அவ்விந்ந்ரயத்தால் அநு
பூத்ததை ஶ்ரீரிகை தவிரப்ரஸங்கிகும அந்ய்ரணம் அந்யத்தில் போகா
மையாலே வர்ஸநா சங்கம் கூடாது. ச்ரீயாமத் புத்தாதி வர்ஸனை போலே
அவ்யவ சங்க்ரான்தியாலே வர்ஸனையென்னில், அதிப்ரஸங் வரும். மாதாபிதா
ககளுடைய அவ்யவ சங்க்ரான்தியால் புத்தனுகு ஶ்ருதி பிறக்கிறதில்லை
யிறே ஆகையால் பலவாயக கரணங்களாய் தோற்றுகிற ச்ரு
வாதிகளில் காட்டில் வ்யதிரித்குண அந்நா ப்ரத்யக்ஷன். கண காண
நின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றப போலே சொல்லும்
வ்யபேசங்களை உபவாதத்தாலே எனனுமிடம் என கணகாணநின்ற
தென்கையாலே சித்தம்.

சत्यதபாவின வாகயம் ஶரணாகத ரக்ஷணாமிஸங்கியாலே அந்ய
 பரம் சர்வ ஶரீர வ்யாபியாயிருப்பதொரு இन्द्रியமே ப்ரதேஶ ஶேதங்களாலே
 ஶ்ரீவாடிகளை ஶ்ரீககிறதெனனும் பக்ஷத்தில் அநுபவிதா ஒரு ஶரீரத்தில்
 ஒருவனுண்மையும், அவனுக்கு ப்ரதேஶ ஶேதங்கள் உபகரணங்களாமை
 யும் கொள்ள வேண்டினால் இக்கருணையில் காட்டில், கண்ட ப்ரமாண
 நுஶரணம் உசிதம் ||

ப்ரதி நியத வ்யாபாரங்களான வாஸ்தவிகளை யெல்லாம் ஒருவன்
 வ்யாபரிப்பிக்கையாலே, ஆத்மா கமேन्द्रியங்களிலும் வேறுபட்டவன்,
 சர்வ விஷய ஶாஶாரணமான மனஸஸு சர்வேन्द्रியாந்த் ப்ரதீபஸ்தானம் பண்ணுகிற
 தெனனும் பக்ஷமும் நிர்மலம் । ப்ரதீபஸ்தானாவான ஆத்மா ஶித்திததால
 இவனுக்கு ஶங்கலாடிகரணமாக ஶாஸ்த்ரஶித்தமாதல கலிபதமாதலாய வரு
 கிற மனஸஸை இதுக்குக் கரணியாய்த் தோற்றுகிற ஆத்மாவென்கை
 கூடாதிதே மனஸஸு என்றொரு கரணமும் இதுக்குக் கரணியாயிரு
 ப்பதொரு ஆத்மாவுமுண்டோ? வுத்தி விசேஷமேயன்றோ மனஸஸாவது?
 இப்புவுத்தி விசேஷம் நான் என்று தோற்றுகையாலே இதுதானே ஆத்மா
 வாம் அததனை என்று ஜ்ஞானாத்மவாதிகளான சார்வகாடிகளை சொல்
 லுவாகள். இப்பக்ஷத்தில் ஜ்ஞானிகமாகவாதல அநுவூத்தமாகவாதல
 கொள்ளுகிற ஜ்ஞானபாதததுக்கு ஜ்ஞானத்வமில்லாமையாலே பூர்வ ஜ்ஞானத
 தாலே அநுபூதமான விஷயத்தில் ப்ரயமிஜ்ஞையும் ஶ்ருதியுமுன்றிககை
 யொழிய ப்ரஸங்கிகமும். ஶந்தானைக்யாடிகளுக்கு பூபம் வுத்திபக்ஷத்தில்
 சொல்லக்கடவோம். வுத்தி விசேஷ பக்ஷத்தில் போல இவாகள் பக்ஷ
 த்திலும் ஶுபுத்திததையில் ஜ்ஞானமில்லாமையாலே ஶந்தானைக்யாடுகளான
 ப்ரஸங்கமில்லை பூர்வ ஜ்ஞானத்தில் ஶஸ்காரததாலே உத்தர ஜ்ஞானரம்பததில்
 ஜ்ஞானம் பிறக்கையாலே ஶந்தானைக்யாடிகளை நிர்வஹிக்கலாமென்னவு
 மொண்ணது ஶஸ்காரதததுக்கு அஶ்ரயமாயிருப்பானொரு ஶ்ரீரண
 ஆத்மாவுண்டாகிலிதே இப்படிச் சொல்லலாவது. ஶ்ரீர
 மான ஶ்ருத்யாதி ப்ரதேஶ விசேஷ ஶஸ்காரங்களுக்கெல்லாம் ஶாஸ்கமாய
 ஶஸ்கார கோஷமென்று ப்ரேர் ப்ரெற்றிருக்கிறதென்னில்? அது தானே
 ஜ்ஞானாவாய ஆத்மாவாக ப்ராதம். அப்படிக்கொள்ளுகை ஜ்ஞானாத்ம வாத்
 ததுக்குச் சேராது. ஶ்ருத்யாபவயவ விசேஷததுக்கு ஜ்ஞானத்வமும் ஶஸ்காராதி

யோமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக்க காணாததொரு விச்சிவர்த் ததைக் கட்டுமதில் காரணதொடிகளில்லாத ஶாஶ்ஞசொன்ன கட்ட னையே கொள்ள ப்ராத்ம | அத்மா ஶாத்வாயத் தோற்றுகையாலும் எனனுடைய ஶானமென்று தன்னில் காட்டில் ஶான் பிரியத்தோற்று கையாலும் அதுக்கொரு வாஶ் காணுமையாலும் ஶானவாத்மே அத்மா வென்கை தாங்களிசைந்த ப்ரதக்ஷ ப்ரமாண விக்ரஶம் | மரண காலத்தில் ஶானவிக்ரஶமே அத்மா விக்ரஶம் என்கிற இவ்வன் மரணத்தில் அத்மா நாஸத் துக்கு அருகமாப் போலே ஶுபுதி வருகிறதென்று ப்ரத்யபபட ப்ராத்ம | இங்ஙனன்றிக் கே ஶுபுதியாலே தனக்கு விஶ்ரமாதிகள பிறந்து பின்பு தான் ப்ரவ்ருத்தியை ஶுபுதியே இருப்பானாக நினைத்திறே லோகாதிக்ஷணம் ஶுபுதியை ஆசைப்படுகிறது இப்படி ஆதமாவுக்கு ஶ்ரீரத்வம் ப்ரத்யக்ஷ ததாலும் ஶ்ரீராத்மநானுபுத்தியுண்டென்னுமிடம் வீதரண ஜ்ஞாத்ரணத் தாலும் நியதென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ரதாலும் அறியலாம். இவ்வுத்மா தேஶாதி விலக்ஷணென்னுமிடம் யுக்தி நிரபேக்ஷமாக துஸ்யஜ ப்ராமாண்ய ஶ்ரீதி ததர்த்தபத்திகளாலும் (சிஶ்டிக்ஷணம்) சிஶ்டம் வ்யதிரேக ப்ரத்யாதி வலத்தை யிசைந்தது அத்மாவை தேஶாவதி ப்ரத்யாவதி மோக்ஷாவதியென்று சொல் லும் ப்ரத்யாக்ஷணம் ஶ்ரீத்யாதி வாதிதங்களாம் ஶக் தேஶாவதி என்கிற ப்ரக் ஶங்கிக்ஷணப்பற்றுமோ? வென்னில்

1 'ஸ ஏவத் கர்மானுஸ்தி ஶத் விதி:ய:'

(ஸ ஏவத் காமாநுஸமருதி ஶபதவிதி:ய:)

என்கிற அதிகரணத்திலே ஶுபுதித்தனையகப்பட அத்மானுஸமென்று ஶங்கித்துப் ப்ரஶ்ரிக்ஷணக் கட்டவதானால் தேஶாவதானத்தில் அத்மா நாஸ் சொல்லுவா ப்ரத்யாக்ஷணத்தை ஶங்கித்துப் ப்ரஶ்ரிக்ஷணத் தட்டில்லை. ஶ்ரீதியிலே 'பரலோகத்தில் என் உள்ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென் றும்', ப்ரேதானால் அர்த்தசஜ்ஜையிலையென்றும், விஜ்ஞானையான அத்மாவே

1 சாரீரக் ஶகுத்தி—2-3-29 அந்தத் தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனெனில்) தூங்கினவனால் செய்யப்பட்ட புண்ப் பாபகாமங்கள் அவனாலேயே அனுபவிக்கப் பட்டவேண்டும், ஐஞ்சுபகப் படுத்திக் கொள்ளாதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அனுஸந்தித்து, சருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப் படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானே அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் பரதிதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங் களை விதிக்ஷணம் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்பரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

இப்பூதங்களோடொகக எழுநது இவை நசிக்கும்போது தானு
மொகக நசிக்கிறுனென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான
இறந்தானென்கிற லோக வ்யவஹார் ஸ்வரஸ்ததாலும், ஆத்மாவுக்கு ப்ரதி
சரீரம் உபப்தி நாசங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? எனபாக்கள
புதி மூலமாக இப்பூதங்கொள்ளப பாரததால புதி தானே நிய
ன ஆத்மாவுக்கு சரீர பர்பரா யோகத்தைச சொல்லுகையாலும்,

1 'வாஸாஸி ஜிர்ணி'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாநி)

இயாதிகளான உப பூதங்களாலும் இபபமானங்களுக்கனுபு
மாக ப்ரேக்ஷாவாக்கள பண்ணுகிற நிர்வாஹ நிரூபாஹி பார லூகிக
பவூதிகளுக்கு நிப்யோஜனத்வ, தஃ ப்யோஜனத்வங்கள் கூடாமையாலும்
சரீராவஸானத்தில் ஆத்மா நாசம் சொல்லிறருகத் தோற்றுகிற புதி
களுக்கு அவ்யா விசேதத்திலே தாத்ரய் கொள்ள ப்ராதம் இங்ஙன
கொள்ளாதபோது ஆத்மா நியத்வஞ்சொல்லுகிற புதிகள் போலே
இபுதிகள் தானும் ப்ரமானமனறிககே யொழிகையால இது மூலமாக
இவாகளுக்கு ஸ்வபூமுதியாது

லோக வேதங்களில் ஆத்மாவினுடைய உபப்தி நாச வ்யவஹார் சரீ
ரோபப்தி விநாசாஹிகளையிட்டு விசரிஷ வேதத்திலே ப்ரவர்திககிறது.
ஆனாலும்

2 'ப்ரகூதி ர்ய மயாஸ்க்யாநா வ்யக்தாவ்யக்த ஸ்ரூபிணி ।

புரூஷப்யுபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாதமணி ॥'

(பரகருதிராயா மயாஸ்க்யாதா வபகதாவயகத ஸ்வரூபிணி)
(புருஷம் சாபயபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாதமணி)

1 கீதை—2-22 கிழிநதுபோன வஸதிரங்களை (விட்டுவிட்டு
புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய்
புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பாகக

இய்திகளாலே ஆத்மாவும் அபரணயஸ்யாயியாம் அததனையனரோ ?
எனபாகள். அபபோது

1 'प्रकृति पुरुषं चैव विद्वयनादी उभावपी'

(பரகிருதிம் புருஷம் சைவ விதயநாதீ உபாவபீ)

இய்திடி ப்ரமாணங்கள் விரோதிககையாலும் இங்கு ப்ரவாஹினியத்வம் விவக்ஷித
மெனனவேணடுமபடிககொரு ப்ரவல வாதகமில்லாமையாலும் ஸ்ரேய்
ர்க்கு உத்பத்தி நாஷங்குள கொணடால இஷ்வரனுக்கு வૈஷ்ணவ நேர்வுணய ப்ரஸங்
பரிஹரிகக வெண்ணுணமையாலும்,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(காமபி: பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कलकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே காம கல்பகோடி ஸதையபி)

இய்திகளாலே ஆத்மாவுக்கு கல்பான்தரஸ்திதி கர்டிகையாகையாலும்
அகூதாஹ்யா஑ம கூத விப்ரணாஷங்குள கூடாமையாலும், 'லீயதே ப்ரமாட்மனி'
என்றவிடம் இருமபுண்டநீர் போலே வருகிற பூத்யவ்யபடேஷானஹிவி
ஸ்திவிஷேஷாபத்தியாலே நிர்வாஹ ஆகையால ஸ்ரூதி ப்ரக்யங்குளில் ஆத்மா
திகளுக்கு ஸ்ரூபுத்தி விநாஷங்குளே அவ்யவஸ்தித ஹா஑மாகவாதல
சொல்லுகிற ப்ரஹ்ட்ரத்தி மதங்குள வாக்யமத துல்யங்குளாம.

1 28-ம் பக்கம் பாகக.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முனசெயத காமங்குளினுல உண்டாககப்
பட்ட, அதாவது அந்த காமங்குளே காரணமாகக் கொண்டு உண்
டாககப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்த்தம் - பரகிருதிகாணடம் - 26-70 நூறுகோடி
கலபங்குளிலும் காமங்குளின் பலனக அனுவிக்கபபடாததாயக
கொண்டு நாசம் அடைகிறதில்லை

[illegible]

(13) प्रजापतिषु देवगुरुषु देह, त्म वादத்தைச் சொன்ன
துவும் **आसुर व्यामोहनार्थं** **रामभक्ति** மூலமான ஜாவாலி வாக்யம் **रामवाक्य**
யாதனனாலே **दत्तोत्तरं** **आश्रम वर्णन**த்ததிலே **लोकायतिक** मुख्यரென
கிறது **लोकायतिक** सिद्धान्तத்தை **दृषिक**கலாமயடி தெளியக கற்ற
வாகளைச் சொன்னதாமத்தளை. ஆகையாலதுககு **वेदवैदिक** परि
ग्रह **लेख** ப்ரஸங்கமுமில்லை. **पशुप्राय** **गूढाशय** **पापिष्ठजन** परिग्रहம் **प्रेक्षवदु**
पादिத்சா **मूलमाका**து.

[ஈசவரன் இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(14) லோக வ்யவஹார சித்தேஸ்வரனையொரு பிரகாரத்தாலே ஈராதிகக கல் வருமென்று நிர்வயித்தது ப்ரவர்திககிருப போலே லோக வேத வ்யவஹார சித்தனான ஈஸ்வரனையும் ஈராதிகக கல் வருமென்று நிர்வயிககக்குறையிலலை ப்ரத்யக்ஷவாத் பகருககும் ஸ்ரூபமும வேதஜந்ய ஜ்ஞானம் கண்டபடியாலே ஈபஹ்ரவிகக வொண்ணுது. இதுகக கரண டோஷமும வாதக ப்ரத்யயமும காணுமையாலே (ஈபராமாணயம்) இசைய வொண்ணுது இபபடியால ப்ரத்யக்ஷத்தைப போலே வேதமாகிய ஸநாதன ஂத்யுஸ்யையும் கொண்டு ஈஜன விஸேபாடிகளாலே நிபிகாணு மாபபோலே ஈதீந்ரீத்யங்கனையெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

* கண்டதனால காணுது ஈனுமிககினரூ,
கண்டொருததன ஈரைதததனைக் கவருகினரூ,
ஈண்டு பசிகெடுமெனறே யுணர்நதுணகினரூ,
ஈருலே யொனறைததான சாதிககினரூ,
பண்டுமுலையுண்டதனால முலையுணகினரூ,
பாககினரூ பலரல்லாத தமமை மறறும்,
கண்டு மதிகெட்டநிலை காணகிலலார்,
காணுததிலதென்று கலங்குவாரே.

13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஈருவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்)

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரான தூப்புல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிகபங்காதிகாரம்)

(மாதயமிக பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — புத்த ஸாவஜ்ஞுவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஸதஸ்த பக்ஷ நிரஸனம் — ஸவாக்ஶாதிகருக்காக பரயதனம் வேண்டா என்கிற பக்ஷ நிரஸனம் — மோக்ஷமே இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்)

* [ப-ரை] காணாதது - நமமால் கண்டறியப்படாதது, இலது - இலலை, என்று, கலங்குவாரா, பரமிப்பவர்கள், கண்டதினால் - பரத யக்ஷமாக பாககப்பட்ட புகை முதலிடவைகளைக் கொண்டு, காணாதது - காணப்படாத வஸ்துவை, அனுமிககின்றா - ஊகிககிறார்கள், ஒருத்தன் - ஆபதன் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டவன், கண்டு - பரதயக்ஷமாகப்பாத்தது, உரைத்ததனை-சொன்ன வாதத்தையே, கவருகின்றா? - அங்கீகரிக்கிறார்கள், உண்டு - சாப்பிட்டு, பசிகெடும் - பசி தீராதது விடும், என்றே உணர்நது - என்று தெரிநதுகொண்டு, உண்கின்றா - சாப்பிடுகிறார்கள், ஒன்றிலே ஒரு வாதத்தையினாலே, ஒன்றை - மற்றைய ஒன்றை, தான் - தானே, சாதிக்கின்றா - சொல்லுகிறார்கள், பண்டு - பூவ ஜனமத்தில், முலையுண்டதனால் - ஸதனயபானம் செய ததினாலே, (முலைப்பால் உண்டதினால்) முலை உண்கின்றா - (பிறந்த அடுத்த நிமிஷத்திலேயே)அந்த வயாபாரத்தில் பரவாததிக்கிறார்கள், பலரல்லா - அனேகவஸ்துக்களாக அல்லாத, தமமை - தன் ஆத மாவை, பாககின்றா - நான் ஒருவன் என்று பாககிறார்கள், மற்றும் - இப்படி பலவேறு விதமாக, கண்டு - தாங்களே பரதயக்ஷத்தில் அறிநது, மதி - புத்தியானது, கெட்ட - கெட்டுப்போன, காண்கில லா - காண சகதி இல்லாதவர்கள், (அனறிககே) கண்டுமதி - பரத யக்ஷத்தினால் உண்டான ஜ்ஞானம், கெட்டநிலை - தோஷத்தை அடைந திருக்கும் நிலை, காண்கிலலா

காணுததில்தெனும் கலவியினுரைக்கடிந்ததற்பின்
கோணா குதாக்கங்கள் கொண்டே குழப்பும் புவுத்தாக்களில்*
நாணுதனைத்து மில்தென்றும் நால வகையன்றிதென்றும்,*
வாணுளறுககின்ற மத்திமத்தான வழி மாற்றுவமே 14

[மாத்யமிக பங்க பரதிஜை]

பரோக்ஷமொன்று மிலலையென்கிற லோகாயதிகரை நிராகரித்
தோம இவர்களுக்குத் தோள தீண்டுகளான வௌ்டாகளில்
புத்யக்ஷ புதிவநித் சொல்லவொண்ணாதபடி புத்யக்ஷ பரோக்ஷங்களிரண்டு
மிலலையென்கிற மாஃயமிகனை நிரசிக்கிறோம்

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன சொல்லும்படி பென்? என்னில் :—

சர்வஜ்ஞனென்று பேராம்படி பரிஃகூஹிதனான வு஌ன் சொன
னதே ப்ராநானிகம் இவன ஶுணம், புத்யக்ஷார்த்தம், வாக்யார்த்தம், ஧ர்ம஧ர்மி
பாவம், டிகள சொன்னதுவும் மிஸ்து பாதபுசரணம் பண்ணினபடி சர்வ
ஶூயத்வமே சுஶுஶமனகா஠ே ஆனபினபு அஹமித் ஜானாமி என்று ஜாத் ஜெய
ஜானஸ்வரூபமாயத் தோற்றுகிற அர்த்தஜாதத்தை ஶதஶதபுமயானுபயகோடி
களிலே நடத்தப் பார்த்தால புவல யுத்திகளாலே யொன்றிலும்
கூடாதபடியாயிரா நின்றது இவ்வர்த்தம்

* [ப-ரை] காணுதது - பரத்யக்ஷத்தினால், காணப்படாதது இல்
தெனும்-இலலை என்று சொல்லுகிற, கலவியினுரை-வித்தையையுடைய
வாக்களை, கடிந்ததற்பின் - நிரஸனம் செய்த பிறகு, கோணா
கோணலாயிருக்கையினால் நிறைந்த, குதாக்கங்கள் - கெட்டயுக்தி
களை, கெட்கண்டே - ஆதாரமாகக் கொண்டு, குழப்பும் - லோகத்தை
பரமிகுமபடி செய்கிற, புவுத்தாக்களில்-(ஸௌத்திராநதிகள், யோகா
சாரன, வைபாவிதிகள், மாத்யமிகள்) என்று நாலவகைப்பட்ட பெளத்
தாக்களுக்குள், நாணுது - வெட்கடபடாமல், அனைத்தும் - எல்லாம்,

- 1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाप्यनुभयात्मकम् ।
चतुर्कोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'
- 2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(ந ஸத ந அஸத ந ஸத அஸத நசாபி அனுபயாதமகம் ।
சதுஷ்கோடி வினிராமுகதம் ததவம் மாதயமிகா விது: ॥
புதயா விவிசயமானாநாம ஸவபாவோ நாவதாயதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸதே நிஸஸவபாவஸ தாஸிதா: ॥)

इत्यादिकं नीले संगृहीतम् ॥

இப்படியால் ஸ்வரூப ஜாగர ப்ரதிதி விஷயங்களும் ராகன குசுமாதி
கள் போலே துஞ்ஞங்களென்றறிநதால் ஸ்வர் மோஷாதி பாரலோகிக
பலாந் ப்ரவூத்திகள் பணணவேண்டு வதிலலை த்ரபூந் வ்யாபாரங்களு
மெலலாம் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள் போலே அவிசாரித ரமணியங்களாய
நடக்கிறனவததனை. மோஷமாவது சர்வத்திலும் நடக்கிற சத்யதா
அம் கழிய நிய்யசித்ந நிரூபாதிசு ஶூந்யதாபத்தியே யுள்ளதெனபார்கள்.

இலது என்றும் - இலலை என்றும், (இது)-பரபஞ்சத்திலுள்ள வஸதுக
கள், நாலவகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று
சொல்லிக்கொண்டு நாள்களை, அறுக்கின்ற - வீணாகப்போகுகின்ற,
மத்திமத்தான மாதயமிகனுடைய, வழி - மாககததை, மாற்றுவம் -
கண்டிப்போம்

14

1 நஸத - ஸததும்மல்ல, நஅஸத - அஸததும்மல்ல, நஸதஸத -
ஸதஸததும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதும்மல்ல என்பதும் அல்ல கீழ்ச்
சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான ததவத்தை
மாதயமிகாக்கள் அறிநதாக்கள் 2 புத்தியினால் பிரித்தது அறியப்படுகிற
இநத வஸதுககளுக்கு ஸவபாவமானது நிச்சயிக்கப்படுகிறதிலலை,
ஆகையினால் அநத வஸதுககள், சொல்லத்தகாதவைகள்
ஸவபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புத்த ஸாவஜஞ்ஞத்வ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள ஸ்வமதத்துக்கு மூலமாகச் சொன்ன சர்வஜ்ஞையும்
வந்யாஸுத நுத்யனாக இசைகையாலும் சர்வஜ்ஞ சமாख्याமாत्रं महावृक्षादि
शब्दங்கள் போலே अन्वर्थமாகமாட்டாமையாலும் மற்றுள்ளதாக
கும இப்போரிட शक्यமாகையாலும் ஒருவன் परस्पर विरुद्धமாக நானா
மதங்களை प्रलपितத இதில ஒன்றிலே तात्पर्यமென்கைக்கு नियासक
மில்லாமையாலும் இவற்றுக்கெல்லாம் भ्रमादிகளே मूलमा
மித்தனை.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள சதுர்கோடி விநிர்முக ததமெனறதுவும் அநுபபந்ம் | ஒரு ஢ேசாடிகளிலே சததாயம் ஢ேசாந்ராடிகளிலே அசததாயம் இப்படி உபயாகாரயோகததாலே சதசததாயம் சவ்யதிரிக் ததசததுகககளே காடடில வேறு படடிருககையாலே ததசததிலக்ஷணமாயம் தத்யக்ஷாதி தித்டமான வஸ்துவககு இதரகரததாலே கோடி சதுரயமும கூடும. சர்வதரகர சத்வமாதல சர்வ தரகரா சரமாதல, ஢ேசாதி த்ேத நிரதேக்ஷ ததசததாமகவமாதல சத்வாசத்வாத்யந்ராபாவமாதல கௌளந்ரம் ததக்ஷககளுககனறே? திரௌதமுளளது. இப்படி அகார த்ேதததாலே இக்கோடிககளை யிசைசநதால ஜைந சௌலலும் சததங்கி த்ரஸங்மும வாறாது. நிரஹத்யமான அபாவததுககுச சில ஢ேதுககள உதாடகங் களாமதோது அநத ஢ேதுககளுககு நிர்விந்யத்வம் த்ரஸங்கிககையாலும் ஒரு ஢ேதுவாலே வருமவைததுககெலலாம தினாசர் வேண்டுகையாலும் இவவுதபதி தனனூலே தினாச நிரதேக்ஷமாக சவத எவ நிரஹத்ய மான அபாவததுககு தினாசர் கூடாமையாலும், த்ராஃபாவமெனறும், த்ரவ்ஸாபாவமெனறும் திகல்திதமான அபாவ் நியமாகையாலே சர்வ பாவங்ளுந் எததோதும் சவாபாவ த்ரஸ்தககளாகையாலே இவைத துககு சத்வம் கல்தநாமாத் தித்டமனறே? எனனில, பாவாந்ர ரூதமாயாதல, அதிரிக்ரமாயாதல தித்டிககிற அபாவததுக்கு சுவேந ரூதேந நிரஹத்யத்வமில்லை. வஸ்தவந்ர ரூதததாலே வரும நிரஹத்யத்வம் கார்யத்வ, காரண த்வாடிகளுககு திரௌதிதயனறு இப்படியால அபாவததுககு யதா த்ராந் நித்யத்வமும உதாபத்யமும, உத்பந்நததுககும உத்ராவதி ராதித்யமுங் கூடு

கையாலே ப்ராபாவ ப்ரவ்ஸாபாவ மஃபவர்தியான பாவததுககு ஸ்கால சத்வ
 விरोधமில்லை விவேகதீயில் ஸ்வபாவநிவாரணமும் தன்னுடைய
 மதிமான்ய ப்ரயுக்தம். பாவபாவரூபமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் நிர
 பாய்ய, நிரமலய், நிஸ்வபாவமென்றால் போலே சொல்லுவதுககு
 ஸ்வபவன விरोधமும் ப்ராண விरोधமும் வரும் பூர்வ் அஸத்தாகையாலே
 அப்போது நிஸ்வபாவமாய் நின்றதுககுப் பின்பு சத்தாயோமாதல, ஸ்ரூ
 பௌ விசுமானதமாதல கூடுமபடி யென்? எனனில், ஸ்காலத்திலே
 ப்ராண வ்யவஸ்திந ஸ்வபாவமான வஸ்துவககு பூர்வ்காலத்தில் சொல்லுகிற
 அஸத்வம் அபாவமாத்திரமாகையாலே இவ்வஸ்து பூர்வ் நிஸ்வபாவமாய் நின்ற
 திலலை. இவ்வபாவ் கார்யததுககு ஸ்ரூபமாகில் ஒன்றுககே விரு஢்
 ஸ்வபாவத்வ் கொண்டதாம் ஸ்ரூபாதிருக்தமாகில் கார்ய் முன்பு எப்படி
 இருககுமென்றுகேடக? இதின்னுடைய அபாவமாயிருககுமென்ற அர்யா
 ந்தரததைச சொன்னால் கேட்டதுக்கெனன உத்தரஞ் சொல்லிற்ற
 மென்னில், இக்கார்ய் பூர்வ்காலத்திலுண்டாகிலன்றே அதுககொரு
 படி சொல்லவேண்டுவது, கார்யத்தின்னுடைய ஸ்ரூபநதான காலத்தி
 லில்லையென்று உத்தரதாப்யமாய்கையாலே ப்ரஸ்தததோடு சங்ரதமாம்.
 தேவதத் ஸ்ரூபத்தை இசைநது, அவன எங்கே வர்திககிருன்னென்று
 தேச விசேஷ சவ்நததைக கேட்டவனுக்கு தேவதத்னுண்டாகிலன்றே
 அவனிருக்கிறவிட கேடக வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம்
 எனனுமாப் போலே, பூர்வ்காலத்திலே ததஸ்ரூபததையிசைநது,
 அதெப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவததையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்ட
 வனுக்கு, அக்காலத்தில் கார்ய் ஸ்ரூபமில்லாமையாலே ஸ்ரூப விசேஷ
 ப்ரஸ்தததுககு அவகாசமில்லையென்று உத்தரஞ்சொல்லிற்றயதது.
 இததாலே 'ந ஹஸந் தாதிந் பதாதி: எனந ஸ்ரஹந் ஜல்பமும் நிர
 ஸ்தம் || 'அஸிந்நேசே அஸிந்நகாலே கார்யம்ஸி எனகிறவிடத்தில் அஸி
 த்வாத்ய் கார்யஸ்ரூபமாகில் புநருக்தமாம். தேச காலங்களில் விசினிபேத
 சாஹாரணமுமாம் ஸ்ரூபாதிருக்தமாகில் ஸ்ரூபச் சத்தாமபடியென்? எனனில்,
 தேசகால சவ்நதாதி ரூபமான அஸி த்வாத்ய்மும் வஸ்துவககு ஸ்வபாவத
 விசேஷமாய்கையாலே இவ்வஸ்துவை சத் எனனலாம். சவ்நதாந்ர
 பௌதிகங்களில்லாமையாலே அந்-ஸ்யாதி தோஷமும் வாராது. அந்ரிக
 காரங்கள தன்னிலும் சவ்நதி சத்யலோக வ்யவஹா சித்திககாக யதா தர்சன

१ 'अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदसत्ततः ॥'

(அநதர்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: |
நாநதர்பாவித ஸததம் சேத காரணம் ததஸததத: ||

2 'अन्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं सदिदं ततः ।
नान्तर्भावितसत्त्वं चेत् कारणं तदिदं ततः ॥'

(அநதாபாவித ஸததம் சேத காரணம் ஸதிதம் தத ।
நாநதாபாவித ஸததம் சேத காரணம் ததிதம் தத: ||)

2 காரணமாகிய வஸ்து காயத்தின ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கி
கொண்டிருக்கிறது என்றால் இப்படி சொல்லுகிறபடியானால் இந்தக்

என்று படிப்பது

கார்யமாயத்தோற்றினது உபநிசுக்கு முன்னே சத்தாயிருக்கு மாகில் உபநிசுக்கும் உபாடகங்களுக்குமொரு பயோஜனமில்லையாம். முன்பு அசத்தாயிருக்குமாகில் சூழ்நிலைத் சத்தாயிருக்குமாப் போலே பிறநதாலும் முன்பு போலே அசத்தாயிருக்க வேண்டுமெனயால் காரண வைய்யாதி டோஷ சமான்மாம் எனனில்? ட்ரவ்ய் நியசத்தாயிருக்க அவஸ்தா விசேஷங்கள் அகந்நுக்கங்களாகையாலே காரணாதி சாபல்ய முண்டு. அவஸ்தைகள் தன்னில் பூர்வ் சத்சத்வ் விகல்பத்தில் கதியென? எனனில், பூர்வ் அசதத்துக்கு ஹேதுவாததாலே சத்வ்மும, பின்பு ஹேவ்ந்ரவாத தாலே அசத்வ்மும வரக்காண்கையாலே கண்டபடி கொள்ளு வராகு விசேஷமில்லை கண்டபடியை இல்லையென்பாக்கே விசேஷமுள்ளது அசதத்து சத்தாபடியென? விசுத்தங்களுக்குத் தாடாத்ய் கொண்டால் பாகசத்தான தான தனக்கு உபாடகமெனகிற ஜைவாட் மாகாதோ? எனனில், காலசேதததாலே ஒன்றுக்கு சத்வாசத்வங்கள் வருகை விசுத்தமன்று பூர்வ் சித்தாசத்வ் பரியாகத்தில் ஸ்ரூப பரியாக மாம். அதைப் பரியஜியாதொழியில் அசத்தான அவஸ்தைதன்னிலே சத்வ்முண்டாகாதோ? எனனில், பூர்வ் காலாசத்வ்மெனகிற ட்ரம்ததை யொரு காலத்திலும் விடாமையாலே ஸ்ரூபத்யாகமுமில்லை, ஸ்ரூப சத்வ் விசேஷமுமில்லை, சத்வாசத்வங்கள் ட்ரம்தங்களான ஸ்ரூபமெதாவது? எனனில், அதுவுமிப்படிப்பட்ட சத்வாசத்வங்களுடைய அஸ்த்ர யென்று லோகட்ரம்

வநதேறியான சத்வ் ட்ரம்தத்துக்கு பூர்வ் சத்வாசத்வங்களில் விசே ட்ரவஸ்தாடிகள் வாராதோ? அததை சத்சத்வ்விசுத்தமெனருல்

காரணம் ஸததாக்கும் அதாவது காரணவஸ்து காரண தசையில் ஸவருபம் இருந்து அதின் அவஸதை மாறிவருகிறபடியினால், அந்த அவஸதை மாறுவதற்குக்காரணம் அவச்யம் வேண்டியதாகையினால் அப்படி ஒப்புக் கொள்வது பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகும்.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யத்தின் ஸவருபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கவில்லை என்றால் இநதக்காரணம் ஸத அதாவது கால பதத்தினால் ஸத்வாஸதவங்களுக்கு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுககந்த ரூபமநுபூதமாதல், வ்யாவூதமாதலாமபோது பரித்யாயா
 சத்வமும் ப்ராயசத்வமும் கூடாதபடியாய அககட்டனாயிலே சர்வமும்
 அநிர்வ்ஞனியமாம் அநிர்வ்ஞனியத்வத்தை விட்டு சத்வம் வருகை விரு
 மானால் பிறந்தாலும் அநிர்வ்ஞனியமாய உத்பத்தி வ்யயத்ய வாராதோ?
 எனனில், சத்வததுககுப பூர்வசத்வமாவது பூர்வகாலவதி விருத ஧்ம்
 ப்ரதியோகித்வம் சத்வமாவது ப்ராபணிகத்வம். இப்படி யயாத்தர்ன் கொண்டால்
 ச்வபரநிர்வாஹிகளாலே விருதானத்யதிகள வாராது, உத்பன்னமாகிற
 வஸ்து தன்னாலே பிறக்கிறதாகில் பூர்வசத்வமானதால் பிறக்க
 வேண்டா. ச்வாபாவகாலத்திலே ச்வசத்வா விருதமும் வரும். பரத்தாலே
 பிறக்கிறதென்றால் பரத்வவிசேஷத்தாலே எல்லாம் எல்லாததில்
 நின்றும் பிறக்க வேண்டாவோ? இரண்டாலும் பிறக்கிறதென
 றால், இரண்டு தோழமும் வாராதோ? எனனில், பரத்வ மாத் காரணத்வ
 நியாமகமென்றெருரு யுக்தி சொன்னோமாகில், இப்படி ப்ரஸங் வரும்
 அந்வய வ்யதிருக தர்ன் நியதாக்கார விசேஷ விசித்தமான வஸ்துவககு
 காரணத்வம் சொல்லுக்கையாலும் பரஸ்பர ச்வ்வங்களான காரணங்க
 ளெல்லாம் கூடிக் கார்யத்தைப் பண்ணுக்கையாலுமொரு தோழ்
 வாராது கண்டபடி காரணத்வமென்று கொண்டு கதார்த்தய நிரூப
 ணார்த்த யுக்தியைக்கழிக்கப் பார்த்தால், தைலோத்பத்தி கண்ட திலங்க
 ளுக்கு தைலகாரணத்வமாய திலாந்தரங்களுக்குத் தைலகாரணத்வம் காணுமை
 யாலே, அவற்றைத் தைலார்த்திகள் துபாத்நம் பண்ணத்தவிர வேண்
 டாவோ? எனனில், இது ததோத்தரம் || திலஜாதியம் தைலோத்பத்திகாரண
 மென்று ப்ரயக்ஷத்தாலே சாமான்யேந வ்யாபி ப்ரஹ்ம் பண்ணினால் விசேஷத்
 தில் அநுமானத்தாலே ப்ரவூத்தி கூடும். தைலோத்பத்தியில் பரத்வ திலத்வங்களி
 ரண்டுக்கும் காரணத்வம் அந்வய வ்யதிருக நியத விபய ப்ரயக்ஷ சித்வமாகை
 யாலே இவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றைத்தள்ள விரகிலலை
 பரத்வம் சர்வ காரணானுபூத்தி, திலத்வாதிகள காரண விசேஷ நியதங்களாயிருக்
 குமென்று இவ்வளவே விசேஷ இப்படியே

1 'அசத்வாந்நாஸ்தி ச்வந்ந: காரணை: சத்வஸங்கிமி: |

அசவத்வச்ய சோத்பத்திமிச்சதோ ந வ்யவஸ்திதி: ||'

(அஸதவாநநாஸ்தி ஸம்பநத: காரணே ஸதவ ஸங்கிபி |
அஸம்பததஸ்ய சோதபததிம் இச்சதோ ந வயவஸதிதி: ||)

என்று சிலா சொன்னதுவும் இததாலே த்துத்தரம்

கார்த்ததுக்கு காரணத்வ் கொண்டு ச்யோகாதிஸ்வந்ந் வேணு
மெனகை அயுக்ராங் ஸ்விகாரமாம் காரணங்களுடைய அந்யோந்ய ஸ்வந்ந்
மும கார்த்ததைப்பற்ற நியத பூர்வ் ஸாவித்வமும ஸ்வந்ந்மாகப்போரு
தென்றபோது யுக்ராங் பரித்யாங் வரும். மற்றும் விக்ரதாவிக்ரதாதி
விக்ரப பரிஹர் அரங்காதிக்கரணாதிக்களிலே கண்டுக்கொளவது உத்பத்தி
நாஸங்களை ததிரிததுக்கு ஶஸ விபாணததுக்குப்போலே துக்ஷத்வ் நியத
மாகவேணுமென்னுமதுவும் ப்ரமாண ஸித்ய நியதஸத்யாவததாலே பரிஹதம்

இவர்கள் ஸ்வீததையும் பற்றி அஸதவிக்ரத ஶூந்ய துக்ஷ நிரஸித்ய
நிரபாவ்ய நிஸ்வமா வ ஸித்யாதி ஶத்யங்களை ஸொல்லுமவை லோகஸித்ய
வ்யுத்பத்தி ப்ரகாரததாலே ஸொல்லப் பாகாக்கில் நிரபாதிக்க நிபேத் கூடா
மையாலே ஶேஷ கால ஸ்வாப, நியத நிபேத பரங்களைக்க கொள்ளவும்
வேணும். அப்போது ஶேஷாதி ஶேதததாலே வஸ்துக்களுக்கு ஸத்யத்வமுண
டாம். லோகஸித்ய வ்யுத்பத்தியை அநாதிரிக்கில் இவற்றுக்கு ஒன்றைப்
பற்ற வோதகத்வமும வாதகத்வமும கூடாது வந்யா ஸுதாதி வாக்யங்களி
லும் வ்யுத்பத்தி ஸித்யபதார்த்த பரித்யாத்தில ப்ரதிநியதார்த்த வோதகத்வ் ததிரிதது,
வ்யுத்பத்தி பதார்த்த ஸ்விகாரத்தில் அநந்வயாஶ்ரதாதிக்களாலே நிர்வாஶ்யம்
அநந்வித நிர்விஷேஷாதி ஶத்யங்களும் அந்வித விஷிஷ்ட வோதகங்களாம்.

ஒரு காலத்திலேயாதல ஒரு ஶேஷத்திலேயாதல ஒரு ப்ரகாரத்
திலேயாதல நிபேத விபம்மாயிருக்குமதுக்கு ஒரு காலத்திலும் ஒரு
தேஸத்திலும் ஒரு படியாலும் விதி விப்யத்வ் கூடாதென்று க்ரம்

ஸம்பநதம் இலலை அப்படி ஸம்பநதம் இல்லாத வஸ்துவிற்கு உத
பத்தியை இச்சிப்பவனும் இன்னதற்கு இன்னதுதான காரணம்
என்கிற நியமம் ஸொல்லமுடியாது.

ரோமாடிகளிலே காண்கையாலும் சர்வதேச சர்வகால சர்வஸ்வभावங்களாலும் விधि விषயமாயிருப்பதொரு வस्तुவிலகி யென்னுமிடம் விरोधाभ्युप गमததாலே ஈலிக்கையாலும் சர்வशून्यत्वं கொள்ளவேண்டாவோ? எனனில், நியாசததில் கண்டபடியைப் ப்ரபந்தததிலே கட்டப்பபாத தால ப்ரபந்தததில் கண்டபடியை நியாசதததுதனனிலும் கட்டலாம்.

प्रमाणाप्रमाण विभागமில்லை யெனபாககு இரண்டும் தன்னிலுமொககும். गगन कुसुमादिकளைப்போலே சர்வமும் तुच्छமென றும், स्वप्नज्ञानादிகளைப்போலே சர்வबुद्धிகளும் स्वरूपाश्रय விषयशून्यங் கள என்றும்சில் हेत्वाभासाங்களைக்கொண்டு சாதிக்கப்பபாத்தால், இவை माध्यमिकன தனககும் स्वरूपासिद्धि दृष्टान्तासिद्ध्यादि दोषங்க ளாலே निरस्तங்களாம்

இவாகள सत् எனகிற ப்ரதததககுச் சொன்ன दृपणं மெயயாகில், அப்போது गत्यभावததாலே असदதெனகிற பக்ஷம் सुप्रतिष्ठितமாம் असत्पक्ष दृषणं प्रतिष्ठितமானபோது सत्पक्षமே परिग्राह्य மாம். प्रमाण विरुद्धங்களான कोट्यन्तरங்களில் சொல்லும் दृषणங்கள प्रामाणिकாககு इष्टங்களுமாய் अनुकूलங்களுமாயிருககும்.

இப்படியால் கண்டபடியொழிய पंचमकोटियைக கட்ட விரகில்லை. இவாகளுககு स्वपक्षस्थापक प्रमाणं परमार्थமாகில் निरुपाधिक निषेधं सिद्धியாது अपसिद्धान्तமுமாம். अपरमार्थமெனனில், இதுககு संवृति सत्यादि नामकरणं பண்ணினாலும் स्वपक्षं सिद्धியாது. शून्यமானதுககு अविद्यादிகள் ஒருபடியாலுஞ்சொல்லவொண்ண மையாலே தோற்றுகிறவை अविद्यासिद्धங்கள். संवृतिसिद्धங்கள் भ्रान्तिसिद्धங்களென்றபுபோலே பண்ணும் व्यवस्थैககும் விரகில்லை. अपरमार्थ சாधகததாலே स्वपक्षं सिद्धिकகும் கட்டளை தனனாலே परपक्षங்களுமெல்லாம் सिद्धिकक குறையிலலை. இப்படிப் परपक्ष बाधक युक्तியிலும் परमार्थापरमार्थ विकल्प दृषणங்கண்டு கொளவது. சர்வமுமில்லையென்னுயிவனைக் குறிதது நாமொரு சாधनமாதல दृषणமாதல प्रयोगितதால் அவைததை असिद्ध्यादிகளாலே அவன निरसियाனோ? எனனில், आभासानाभासादि व्यवहार व्यवस्थै இசைந்த

வணைக்குறித்து சாधன டூஷாங்ககள் ப்ருச்சங்களாம். இசையாதவனோடு வாடிமுமிலலை. அசைதன ப்ரு சூக வாலோம்சாதிக்குகருப்போலே இவனுக்கும வாடாபிகாரமிலையென்று ஸிப்யாதிக்குகருசுசொல்லு மததனை. இவவந்ததை

1 “அபிகாரோ஽னுபாயத்வாத் ந வாடி ஸூந்யவாதின:”

(அதிகாரோ அனுபாயதவாத ந வாதே சூநயவாதிந:)

என்று சங்ரஹிததாராகள்.

[மோக்ஷம் இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்]

சர்வமும் துக்ஷமென்றறிநது தானே ட்யூத்ய வ்யாபாரங்களைப் பண்ணாநினருல ஸர்வ மோக்ஷாத்யூத்ய ப்ருச்சிகளையும் ப்ருதிவெதிககவேண்டு வதிலலை. நிய சிட் ஸூந்யத்வம் சாஹ்யமல்லாமையாலே சவ்ஸாத்ரமும் நிஹயோஜனம். சய்யதாஹ்மந்தானும் துக்ஷமாகையாலே அததைககழிகக வேண்டுவதுமில்லை இமமாஹ்யமிக ப்ருததை வேதாந்த சூவகாரா

2 “சர்வதானுபபதேஸ்ச”

(ஸாவதாநுபபததேஸ்ச)

எனகிற சூத்ரததாலே நிரஸிததா. ஆழவாநம்

3 ‘உளனெனிலுளன’

எனகிற பாடடிலே சர்வசரி ரதத்வ சசூதாஹ்ரணமுதததாலே நிராகரிததா

1. பட்டாயா — ஸாவமும் சூநயம் என்று சொல்லுகிறவ னுக்கு உபாயம் ஒன்றும் இல்லாமையால வாதததில் அதிகாரம் இலலை

2. சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும் சூநயம் என்றவது, மற்ற எதவிதமாகவாவது சொன்னபோதிலும், எல்லாவிதததாலும் பொருநதாதாகையினால்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 'प्रतीतिश्चेदिष्टा'

(பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா)

எனகிற ஐலாக்ததையுமிங்கே ஞிபபது,

* மானமிலை மேயமிலை யென்றும், மறறோர்
வாதநெறியிலை யென்றும் வாதுபூண்ட *
தானுமிலை தனனுரையும் பொருளுமில்லை
தத்துவத்தினுணாததி சயமில்லையென்றும் *
வானவரும் மானவரும் மனமும் வெளக
வளம்பேசு மதிகேடன மத்தி மததான *
தேனநெறி கொண்டனததும் திருடாவண்ணம்
செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே.

15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாத்யமிக பங்காதிகாரம்)

1 ஸ்ரீரங்காஐஸதவம் 7 (ஒன்றும் இலலை) எனகிற அறிவா
னது உண்மையென்று கொள்ளப்பட்டல்,

*[ப-ரை] மானமிலை - (ஸாதக) பரமாணம் இலலை, மேயமிலை -
(அநத பரமாணங்களைக் கொண்டு) அறிய வேண்டியது ஒன்றும்
இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுபட்ட, (ஓா) வாத நெறி இலலை -
வாதத்திற்கு ஏற்பட்ட மாகக்கம் ஒன்றுமில்லை என்றும், வாது பூண்ட-
வாதத்தைப் பூட்டிக்கொண்டவனான, தானும் இலலை - வாதம் செய்ய
வனும் இலலை, தன உரையும் - தனனுடைய வாதத்தையும், பொரு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ योग.चार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதி காரம்)

[யோகாசார நிரஸன பரதிஜனஞ — அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஜஞாந ஜஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம் — பரதயக்ஷம் பரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

* முற்றுஞ்செகததில் தெனறே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுநதுறநது துறையில் நினறே துகளாககியபின *
மறறெனறிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால் *
சுற்றுநதுறநது யோகாசாரனைச் சதிககினறனமே 16

னம் - அதற்கு அாததமும், இலை - இலலை, ததவததின உணாததி - ததவ ஜஞானமும், சயமில்லை - ஜயமில்லை, வானவரும் - தேவதைகளும், மானவரும் - மனுஷ்யாகளும், மனதும் - சொல்லுகிற தன்னுடைய மனதும், வெளக - ஜுகுபஸைபப்டும்படி, வளம் பேசும் - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிக்கொள்கிற, மதிகேடன - புத்தி இல்லாதவனான, மததிமததான - மாத்யமிகன, தேனநெறி - திருடாகளுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரித்தது, அனைததும் - எல்லா வஸதுககளையும், திருடாவண்ணம் திருடாமல இருக்கும் படியாக, செழு - சலாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைப்போல, எழு - வருத்தி அடைந்தது கொண்டிருக்கிற, மதியால் - புத்தியினால், சேமித்தோம் - காப்பாற்றினோம். 15

* [ப-ரை] செகதது - இந்த லோகத்தில், முற்றும் - எல்லா வஸதுகளும், இலது - இல்லாதது, எனறே - என்று சொல்லிக் கொண்டு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடாகளை,

[யோகாசார நிரஸந பரதிஜை]

कार्य कारण भावादिकளிலலையென்ற चार्वाकனுக்கும் सर्वम्
மில்லையென்ற माय्यमिकனுக்கும் சொன்ன தோஷங்களைத் தப்பலா
மென்று பார்த்தது ज्ञानமொன்றையுமிசைந்து அதிலே कार्य कारण
भावத்தையும் கொண்டு सुखदुःखादि व्यवस्यैककाकपपल ज्ञान
सन्ततिकளையும் கொண்ட योगाचारனை நிரசிக்கிறோம்.

[அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன

1 'अविभागो पि बुद्धात्मा विपर्यासि तदर्शनैः ।

ब्राह्म ब्राह्मक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते ॥ '

(அவிபாகோபி புத்தாதமா விபாயாஸி ததர்சனை: ।

கராஹய கராஹக ஸமவிததி பேதவாநிவ லக்ஷயதே ॥)

என்றும்,

நாம, சுற்றும் - எல்லாதிக்குகளிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு
துறையில் நின்றே - (பூவாகள நின்ற) மாககத்திலேயே நின்று
கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாககிய பிறகு, அதாவது
அவாகளை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மறநென்று இலது - வேறு
ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துககம் என்றபடி, பல - அனேகவித
மான, 1தி - ஜஞானம் உண்டு, என்று - ஜஞானம் மாததிரம் உண்டு
என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில
வஸதுகளை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிககின்றனம் - துண்டு
துணடுகளாகசசெய்கிறோம்

16

1 ஒருபிரிவும் இல்லாத ஜஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யா
சத்தை உண்டாக்கப்பட்ட பாவையை உடையவாகளினாலே, அறியப்
படுகிற வஸது அறிகிறவன ஜஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை
உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 'சஹோபலம் நியமாந் ஜமேதோ நீலதத்யோ:'

(ஸஹோபலமப நியமாத அபேதோ நீலதததியோ:)

என்றும், இவன் சொல்லுமிததை அநுவதிககிறவாகளும்

2 'त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः ।

तथाप्यनादौ संसारे पूर्व ज्ञान प्रसूतिभिः ॥

चित्राभिश्चित्र हेतुः सा द्वासानाभिरप स्यात् ।

स्वानुरूपेण नीलादि श्राव्यग्राहक रूपितम् ॥

प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्यार्थं प्रपेक्षते ।'

(தவதபக்ஷே யதயபி ஸவசசோ ஜஞாநாதமா பரமார்த்ததத ।

ததாபயநாதௌ ஸமஸாரே பூாவஜஞான பரஸூதிபி: ॥

சிதராபி: சிதர ஹேதுதவாத வாஸநாபி: உபபலவாத ।

ஸவாநு ரூபயேண நீலாதி கராஹய கராஹக ரூஷிதம ॥

பரவிபகதம இவோதபந்நம நாநயம அதததம அபேக்ஷதே ।)

என்றும் சொன்னார்கள்.

[கராய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இபக்ஷததை இவவுபல்மஸ்வாஸாடிகளாலும் அநுநானங்களாலும்
சாடிககும் இவன் சொல்லும் ஸோஷமாவது, விஸயோபராகஸூந்ய வுடி

1 நீலரூபம் ஂனன, அதைபபறநிய ஜஞானம் ஂனன, இவைக
ஞககு ஂபபொழுதும் ஂனருகவே (சோநதே) அநியபபடுகிறபடியினால்
இவை இரணடுககும் அபேதமே

2 உணனுடைய பக்ஷத்தில் ஜஞானஸவரூபம் உணமையில்
அமுககறறதுதான், அபபடி இருநதபோதிலும் ஆதி இல்லாத ஸம்
ஸாரததில் முனடி உண்டான ஜஞானததிலால் ஏறபட்டவிசிதரமான
காரணங்களை யுடைததாயிருபதிலால் விசிதரங்களான வாஸனைகளி
னாலே கெடுகபபடுகிறபடியினால் அநதநத வாஸனைககுத தருநதபடி
நீலரூபம் முதலான அநியபபடவேண்டிய வஸதுககள் அநிகிறவன்
இவாகளினால் கெடுகபபட்டதாயப பிரிகபபட்டதைப போல் உண்
டானது ஂனறு ஒரு வஸதுவை அபேக்ஷிககிறதிலலை.

ஸ்தான ஸ்஫ுரணம். இதுககு உபாயமாகச் சொல்லுமதும் இப்படியே தெளிந்து ஸாவிக்கை இவன தனககுச் சார்வாதிக்களில் காட்டில் வாசியாக கார்ய காரண ஸாங் கொண்டது நிர்வஹிக்கவொண்ணுது. எங்ஙனே யென்னில் :—

ஶுணிக ஸ்வஶுண வ்யக்தி நிர்யமததாலே கார்ய காரணஸாங் சொன்னுல கர்ஶம் ஧ூம, தி கருககும கார்ய காரணஸாவம் சொல்லலாம். அப்போது, ஸல்லா பூர்வஶுணங்ளும் ஸல்லா உத்தரஶுணங்ளுகும காரணமென்ன லாமபடியாயததானிசைநத அநுஸானமும நிர்மூலமாம் ஸந்தானீக்ய ததுககு வ்யவஸ்தாபகம் கொள்ள விரகிலலை ஆகையாலே

1 ' யஸின்னேவ ஹி ஸந்தான ஸாஹிதா கர்மவாஸனா |
 ஫லம் தவ்வை வஶாதி கார்பாஸே ரக்ததா யதா ||

(யஸமிந்நேவ ஹி ஸந்தான ஆஹிதா காமவாஸனா |
 பலம் ததரைவ பதநாதி கார்பாஸே ரக்ததா யதா ||

என்று சொன்ன த்ரஶாந்த ஧ார்பாஸிக்ளும் ஑டி யாது ஸ்வய வ்யதிர்க ஸிஶ்ஶ ஸாமான்ய நிர்யமததாலே காரணவாதிக்களைக் கொள்ளுக்கை ஸாமான்ய ரூபததையும் அதுககு வ்யாஸிதய ஶ்ஹிக்கை கககு நிலை நினருன ஒரு ஶ்ஶாஸாவயும் கொள்ளாமையாலே கூடாது.

கார்ய காரண ஸாந்தானு ஶ்ஶானங்ளுடைய ஸத்வமும பூர்வோத்தர கால ஸத்வமும ஸாஶ்ய ஸத்வாதிக்களும் ஶ்ஶாந்தி ரூபவிக்ரஶ ஸாந் ஸிஶ்ஶங்ள ளென்கையாலே ஶ்ஶந்ததுககு ஸாஸாவாதிக்கள சொல்லும் நிர்யத்வ ஸாதல், ஸாஶ்யஸிக்ள சொல்லும் துக்ஞத்வ ஸாதல் ஒழியக் கொள்ள விரகிலலை. ஶ்ஶானமதான ஸ்வய் ஶ்ஶகாஸ்மாஸுல அதினுடைய ஸ்வய் ஶ்ஶகாஸ்த்வ ஶ்ஶமான்தர நிர்ஶேஸ்த்வ ஶ்ஶுணிகத்வாதிக்களைக் காட்ட ஸாடடாமை யாலே ஸர்வ ஸ்ஶ்ஶாஶக ஶ்ஶானாத்ரததாலே யறிய வேண்டியிருக்க

1 ஸந்த ஸந்தானத்திலேயே காமத்தின் வாசனை சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, பஞ்சில் சிவப்பு நிறம் உண்டாவதைப் போல, ஸந்த ஸந்தானத்திலேயே பரயோஜனத்தை உண்டாக்குகிறது.

ஐஞாந ஐஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸனம

1 'ग्राह्यग्राहक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते'

(கராஹய கராஹக ஸம்விததி பேதவானிவ லக்ஷயதே)

என்னவொண்ணாது

இவ் வுபலம் பலததாலே கண்ட ஆகாரத்தை ஜானாகாரமாகக் அமையும் என்று லாघவம் சொன்னதுவும் நிர்ஸ்தம் || சंप्रतिपन्न विप्रतिपन्नங்களில் சंप्रதி ஸ்நஜ்நததுககே ஆகாரமென்னுமதுவும் विपरीतम् அர்த் சர்வலோக சंप्रதி ப்ந்நமாகையாலும், இதி னுடைய सिद्धिरूपமாய் ஒரு ஜ்நாவின ஧ர்மமாயலலது ஜ்நன் सिद्धि யாமையாலும், उभय निरूप्य ஜ்நாமாத்நததைக் கொண்டு उभयकांक्षाப் ஹவ் பண்ண ஶக்யமன்று. विप्रतिपत्ति மத்வ் வா஧கமாகாகுதென்னுமிடம் சர்வ்வாதி சंप्रतिपन्नம்

இப்படிக்கண்ட **பாதிபாதி**களை **குதர்க்களாலே** வாழிக

கில மாப்யமிக ந்யாயத்தாலே ஜ்ஞான் தானும் வாதிதமாம். அங்ஙயவி ரூப வாஹ்யாந்ததில ப்ரமாணமில்லையென்று வேதாந்திகள தாங்களே வாதி ககையாலும், சங்஘ாதிகளை யொழிய சங்஘ாதமென்றொரு ட்வயமில்லா மையாலும், சங்஘ாதிகளைத் தொடர்நதால் ப்ரமாணு பரிசேவமாயவை தானும் ஷட்பார்வாதி விக்ரஃப டுஸ்தங்களாய அநவஸ்தா டொஃ வ்ருகையாலும், அவை ப்ரத்யக்ஷ மல்லாமையாலும், வாஹ்யாந்த்ரஹ் ப்ரபாணமாகக் கூடா தென்னில்? டிஷ்யமான ப்ரமாணுமாத்மததைக் கொள்ளுமளவில யதாடர்ஷன பார்வ கல்பனாடிகள கூடுகையாலும், அவற்றின சங்஘ாத விசேபங்களாலே லோகத்திலுள்ள சர்வ வೈசிஷ்ட்யமும டுபலம் தாரதஸ்யாடி களும் கூடுகையாலும், அதிட்ந்ரத்ய ப்ரமாணுவைக் கல்பியாமையாலும், ஷித்வ ஷாஸ்த்ர டர்ம ஷாஸ்த்ராடிகளிலும் கணட ப்ரமாணுவைக் கொண்டு மேலுள்ள பரிமாண கல்பன்களைக் கூடுகையாலும், அவற்றிலே அதிட்ந்ரத்ய ப்ரமாணு முதலாக சங்஘தொக்ஷ கல்பனை சொன்னதுவும் அபிஸங்நி விசயமல்லாமையாலும், ஸாத்வாக்ய சிட்டமென்று அதிட்ந்ரத்ய ப்ரமாணுவைக் கொண்டாலும் சங்஘ாத டர்ஸையிலே அவைத் துக்கு ப்ரத்யக்ஷ வ்ருமென்று ஷ்ரஃஸ்த்ரவல் சிட்ட மாகையாலும், இக்கடட்களையிலே அதிட்ந்ரத்ய மூலப்ரகூதி முதலாக பரிணாம பரம்பரே வநதால் மூத் டுபூதிக ரூப பரிணாம டர்ஸையிலே ரேட்ந்ரத்யக்ரவங்கூடுகையாலும், வாஹ்யத்வயங்களும் தட்முணாடிகளும் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாண சிட்டங்களாகக் குறையிலை.

அதமா அணுவாகிலும் விபுவாகிலும் அஹமென்று தோற்றின் இதுககு ஜ்னத்தக்குப்போலே வாதஞ்சொல்ல வொண்ணாமை யாலும் ப்ராஹ்மாகாரமும் சத்யமாம் சஹோபஸநியமத்தாலே ஜ்ன ஜ்யங்களை ஁கமென்னுமிடமும ஸ்வரூபஸ்வரூபித்வி ஸ்விஜ்னான்தவிரூ஢ மாம் ப்ராஹ்ம்ப்ராஹ்மாகாரங்களை ஜ்னத்ததோடே அபின்னங்கள ஁ன்றால் சத்ய மித்யாந்தங்களுக்கு ஁கத்வ் ப்ரசங்ஜித்தது, ஶூன்ய வா஢்மாதல் அனெகான்த் வா஢்மாதலாம். தனனையொழிந்தவறறை ஜ்னங்காணுமாகில் அதி ப்ரசங் வாராதோ? ஁ன்னில், இவ விபய வ்யவஸை யதா஢்ஷன் மித்யா விபயத்தில் போலே சத்ய விபயத்திலும் காணலாம் இததாலே ஁ப்படிப்பட்டது ஁ந்த ஜ்னத்தக்குக் விபயமென்று லக்ஷண்காண்கிற லோம் ஁ன்றதுவும் நிரஸ்தம்.

ஸ்வ ஜ்ஞாநாதி ட்யாந்ததைதககொண்டு சர்வ ஜ்ஞாநங்களுக்கும் நிராலங்நத்வ் சா஢ிககும்துவும சர்வ லொகொபலங்ம் ஸ்வ ர்ஞ்நாதி விரு஢்மாதை யாலும் ஸ்வராதி ஜ்ஞாநங்களுக்கு சத்யசங்கல்ப ஸ்ரீ ஷி ஷிஷொபாதி௧ளாலே தா஢ாத்வி௧மாகமாதல், (௧ல்ப) ௧ாலாந்தராதி௧ளிலேயாதல் அாலங்நமுண டாகையாலும் அநுபபந்நம்.

1 ' பரிவாட் ௧ாமு௧ ஜ்ஞாநெ௧ஸ்யா் ப்ரம஢ா தநௌ ।

௧ுணப: ௧ாமிநீ ப௧ஷயா இதி திஸரோ வி௧லபநா: ॥ '

(பரிவராட ௧ாமு௧ ௧ுணம் ஏ௧ஸயாம ப்ரமதா தனௌ ।

௧ுணப: ௧ாமிநீ ப௧ஷயா இதி திஸரோ வி௧லபநா:)

எனகிறபடியே வாஹ்வஸ்துவிளே ப்ரஸ்பர விரு஢் விகல்பங்கள் பிற௧௧ை யாலே இது நிஸ்஢ாவமாகவேண்டாவோ? எனனில, ஜ்ஞாநம் தனனிலும் பரிஷ௧ாகளுக்கு சத்யத்வ் து௧்஠த்வ் ஜ஢த்வ் ஸ்வய்ப்ர௧ாஸ்த்வ் ஶ்ணிக்த்வ் நித்யத்வாதி ப்ரஸ்பர விரு஢் விகல்பஸாத்முணடாகையாலே ஜ்ஞாநமதானும் நிஸ்஢ாவமாய்விடும

ஏ௧வஸ்துவிளே விரு஢் லிஶ்ஜ் சங்ஸ்யா பரிணாமாதி வ்யபடேஸங்களு மெலலாம ஸொபா஢ிகங்களாகையாலே வஸ்துவிள விரொ஢ம் உண டாகாது. இங்ஙன ஶொள்ளாதபோது ஓரொரு ஜ்ஞாநங்கள் தனனிலே (பூர்வத்வாபூர்வத்வ்) ப்ரத்வாப்ரத்வ் ௧ாஸ்த்வ் ௧ாரணத்வ் நில் பீதா ௧ாரத்வாதி விரு஢் விகல்பங்களாலே ஸித்யாத்வ் வநது ஶூந்ய வா஢்மே புகலிடமாம். இப்படி வா஢ிதானுவ்யாதி ஶு஢்ரொப஢்வங்களுக்கு மெல லாம பரிஹாரம் ௧ண்டு ஶொளவது ஓரு நில் ஜ்ஞாந ஸந்தான ஸ஢ாவத் தாலே இது௧ுப பீத ஜ்ஞாநாஸ் அஜ்ஞாநமாமென்றும், பீத ஜ்ஞாநஸந்தானாதி ௧ளு௧கும் ஸ஢ாவ வஸ்ததாலே நில்லாதி ஜ்ஞாநாஸ்ங்கள் அஜ்ஞாநங்களா மென்றும், இப்படி ஸ்வ ஜ்ஞாந ஸந்தானஸெ஢்வங்களில போலே அபயநுயொஜ்யா நாதி வாஸநா வௌவததாலே வாஹ்யாஸ்த் நிரபேஷமாக நில் பீதாதி விகல்ப

1. ஓரு ஸதீயினுடயை ஶரீரத்தில் ஶநயாஸி ௧ாமததை உடைய புருஷன நாய இவை௧ளுக்கு பிணம் யுவதி ஶாபபிட௧௧ூடிய வஸது என்று முன்று ௧லபங்ன உணடாகினறன

ங்கள் மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், வாசனைக்கும் आधारமாக ஒரு स्थிரத்தைக் கொள்ளாமையாலும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமொழிய வாசனையென்றொரு குணத்தைக் கொள்ளாமையாலும், क्षणप्रत्यय ஸ்வரூப ப்ராஹ்மே வாசனையென்றறுதியிட்டபின் அநாதியான சંசாரத்திலே சர்வ ஜ்ஞான லக்ஷணங்களும் சர்வ வாசனா ரூபங்களாக வேண்டுமென யாலே நில பீதாதி ப்ரதிநியத விகல்போத்ய தவிராநது एकैक क्षणங்களே சர்வ விகல்போத்ய हेतुकகளாய சர்வ ஜ்ஞான சந்த்நங்களும் சர்வ விகல்பயோగ्यங்களாயவிடும்.

இத்தாலே शुभैயான चित्तवासனை धर्मமென்கிற சௌகத ப்ரதிந்ந व्यवस्थையும் கழிநது, देश கால व्यवस्थित शास्त्राதிநுஷ்டானங்களும் வ்யாகுலங்களாம். அவைதனையும் தவிர்நதுவிட்டால் மோक्षार्थ शास्त्र நிர்மாண ஂவணோபதேஷாதிக்களெல்லாம் நிர்நீகங்களாம், அநாதி சந்த்நானத்திலே மோக்ஷமும் வநதபோது காணுமத்தனை என்றால் அஜ்ஞான தத்வஜ்ஞானங்களாலே ச்ஸார மோக்ஷங்களென்கிற சர்வ தத்வ்யுஂபகம விரோஂ வரும்

தத்வ ஜ்ஞானம் தானும் வநதபோதுகாணுமத்தனை யென்றால், ஂவணாதி ப்ரதிநியத காரண வ்யவஸ்தாபரீத்யாகததாலே அஂஂதூக சர்வோஂபதி பக்ஷ துல்யமாய சார்வாக மாத்யமிக சயூத்யனும்தொழிய கதியிலலை.

இப்படிக்களால் 'इदमह जानामि' என்று தோற்றின மூன்று அர்த்தத்தில் இரண்டுக்கு சத்யத்வ நியமமும், விஷயாங்கத்திலும் அபிஷ்டான ரூபாதி சத்யத்வமும், ஂரோபிதாங்கத்திற்கு தேஷாந்தராதி சத்யத்வமும் கொள்ளவேண்டி இவற்றில் திராஸ்திரவிமாமும் யதார்ஷன் கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ஜ்ஞானபோலே ஜ்ஞாநாவும் ஜெயமுமுண்டாய ஜ்ஞானநதானும் ஂக்ஷணிக சந்த்நதி ரூபமனறிககே நிறகையால் அவாகள சொன்ன மோக்ஷமும் ப்ராமாகிகமல்லாமை யாலும் இதுக்கு வேதவிரூஂ வோசார ஜ்ஞான யோகாதிக்கை காரணமென ரது சமூதாயாஂகாரத்தில் சொன்ன ந்யாயங்களாலே நிரஸ்த மாகையாலும் யோகாசாரபக்ஷமும் சார்வாக மாத்யமிக பக்ஷங்களபோலே ஸ்வரீபவரீதி சகல பூரூபார் விரூஂ இம் மதத்தை

1 'नाभाव उपलब्धे: '

(நாபாவ உபலபதே:)

2 'वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत् '

(வைதாமயாசச ந ஸவபநாதிவத்)

எனகிற சூத்ரங்களாலே வேதாந்த சூத்ரகாரா நிராகரித்தார்.

* உளக்கதியை நாமுள்ளி உள்ளதேறி

உலகத்தாரா உகந்திசைய உலகுண்டென்றேம் *

இளக்கவரிதாகிய நற்றருக்கம சோந்த

எழில் மறையில் ஈசனுடன் எம்மைக்கண்டோம் *

விளக்கு நிரைபோல மதிகள் வேறாய வேறென்று

அறியாதே விளங்குமென விளம்புகின்ற

களக்கருத்தன கண்ணிரண்டுமழித்தோம், நாணக்

காகம் போல திரிந்திவன என கற்றுமாறே.

17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतमज्ञे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிக்காரம்)

1. சார்-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸதுக்களின் அபாவம் இலலை நமமால் அறியப்படாருபபதினால

2. சார்-ஸூ 2—2—28 ஸவபநத்தில் உண்டான ஜஞானத்திற்கு விருத்தமான ஸவபாவம் இருப்பதினால ஸவபநத்தில் உண்டாகும் ஜஞானத்தைப்போல் அல்ல, விழித்ததுகொண்டிருக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஜஞானம்.

* [ப-ரை] உளக்கதியை - மனது ஸவரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரரா தூப்புல் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதி காரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பங்கு நிரஸன் ப்ரதிஜ்ஞை அ வ னு டை ய
கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அந்தக் கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

* பொருளொன்றில் தென்று

போத மொன்றுங்கொண்ட மொய்யரை * நாம்

மாககததை, உளளி-யோசிதது, உளளமதேறி - மனதில் நிச்சயம்
உண்டாகி, உலகதூரா-லோகத்தில் இருக்கும் எல்லோரும், உகந்து
-ஸந்தோஷிதது, இசைய - அங்கீகரிக்கும் படியாக, நாம், உலகு -
லோகம், உண்டு என்றோம்-உண்டென்று நிரூபித்தோம், இளக்க-இள்
கும்படி செய்வதற்கு, அரிதாகிய-அசக்யமான, நல-நல்ல, தருகம்
சோந்த-தாககததுடன் கூடிய, எழில் மறையில்-பரகாசித்துக்கொண்
டிருக்கிற வேதத்தில், ரசனுடன்-ஸாவேசவரனுடன் கூட, எம்மை -
ஜீவாதமாககளையும், கண்டோம்-பாாததோம், விளக்குநிரைபோல -
விளக்கின் வரிசையைப் போல, மதிகள் வேறிய-புத்தியின் ஸந்தானங்
கள் தனித்தனியாய், வேறென்று அறியாதே-தன்னை வேறெரு
ஜஞானம் அறியாமல், விளங்கும் பரகாசிக்கும், என்-என்று
விளம்புகின்ற சொல்லுகிற, களக்கருத்தன் - கள்ளாகளுடைய
கருதையுடையவனுடைய, கண் இரண்டும-இரண்டு கண்களையும்,
இவன்-இந்த யோகாசாரன், நாணக்காகம்போல - வெட்கம் இல்லாத
காகாஸூரண்போல, திரிந்துலோகங்களை எல்லாம் பரிபரமித்து,
(சுற்றி), கதறுமாறு-கதறும்பரகாரம், அழித்தோம், அவன் சொல்லு
கிற பரதயக்ஷம் அனுமானம் இவைகளை நிராகரித்தோம். 17

* [ப-ரை] பொருள் ஒன்று-வஸதுக்கள் ஒன்றும், இலது-இலலை,
என்று-என்றும், போதம்-ஜஞானம், ஒன்றும்-ஒன்றையுமே, கொண்ட

தெருள கொண்டு தீர்த்தபின்

காண வொண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற *

மருள கொண்ட சூதுரைக்கும்

செளத்திராந்திகன வண்ணிகை * நாம,

இருள கொண்ட பாழங்கிணறென்று

இகழநதோட இயம்புவமே

18

[ஸௌதராதிக பக்ஷ நிரஸன பரதிஜைஞ]

वाह्यार्थमिलयैन्न योगाचारान सर्वलोक परिहास विषय
மானபடியைக்கண்டு வாஹ்ய்முண்டென்றெரு பேரையிட்டு அது
प्रत्यक्षமன்று, அதடியாகவந்த ஜானாகரமே தோற்றுகிறது.
இததைக் கொண்டு வாஹ்ய்ததை அநுமிககிறோம் எனகிறसौत्रान्ति
களை நிரசிக்கிறோம்.

- அங்கீகரித்தவனான, பொய்யரை-மதயாவாதியான யோகாசாரனை,
நாம - பரமாணகதிகளை நன்றாக நிரூபித்திருந்த நாம, தெருள
கொண்டு-ஸமயகஜஞானத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, தீர்த்தபின்
- நிராகரித்த பிறகு, காணவொண்ணா-பரதயக்ஷத்தினால் அறியமுடி
யாததான பொருள்-(பாஹ்ய) வஸதுக்களை, தேடுகின்ற-ஜஞானத்தில்
உண்டாகிற் ஆகார பேதத்தைக்கொண்டு, அனுமிகவேண்டும் என
கிற, மருள கொண்ட - அஜஞானத்தைக் கொண்ட, சூது-கபடயுகதி
களை, உரைக்கும்-சொல்லுகிற, செளத்திராந்திகன-ஸௌதராதிக
னுடைய வண்ணிகை-வாணிப்பதை, நாம, கீழே ஒரு நாம! எனகிற
பதமும், இங்கு மறுபடியும் அநதநபதத்தைப் பரயோகிப்பதற்குப் பொய
யரை நாம எனகிற இடத்தில் பரமதங்களை நிரஸிப்பதற்குக் காரண
மான நல்ல பரமாண தாக்கங்களினால் உண்டாகக்கப்பட்ட நல்ல ஜஞா
னதையுடையவா என்பதையும் ' வண்ணிகை * ' நாம எனகிற இடத்
தில் பரமதங்களைத் தூரத்திலேயே தள்ளி விடுவதற்குக் காரண
மாகிய அநதந மதங்களிலுள்ள தோஷங்களையும், அவைகள் அநாத
தத்தை உண்டாக்கக்கூடியவைகள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்ட
நாம எனகிற அர்த்தபேதம் உண்டாகையினால் புனருகதி தோஷ
மில்லை, இருள கொண்ட - இருட்டை அடைந்ததான, பாழங்கிணறு -
ஜலம் இல்லாத கிணறு, என்று-என்று தெரிந்து கொண்டு, இகழந்து
அவைகளைத் தூரத்திலேயே விட்டு விட்டு, ஓட - ஜனங்கள் ஓடும்
படியாக, இயம்புவம்-சொல்லுவோம்

[அவன கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன வாஹ்யங் கொண்டவிடத்திலும் அவ்யவி சங்காதங்களை அவஸ்துககளென்று கழித்தான பரமங்குகள தன்னையும் சாவ்யவ த்வாதி சோய மயத்தாலே நிரங்ங்களென்று கொண்டான. க்ருத்ஸ்கேஷ விக்ரபததுககலலாத பரமங்குகளுக்கு சயோகநதனையும் விக்ரபமாந் சித்ருமென்றான சில ஸ்லக்ஷண விசேஷ ஸ்வாவத்தாலே இவறறுககு அந்யோந்ய் சயோக அம் பிறகக சயுக்தவ்யவஹரம் வருமித்தனையென்றான, பரிசுந்நங்களான அங்குகளுக்கு ஃடாதிக்குகுப போலே பார்வங் கொள்ள வேண்டுக்கையாலும், பார்வ்கொள்ளாதபோது அகாஷ் போலே சர்வகதங்களாக ப்ரஸங்கிக்கையாலும், பார்வத்தாலே சயோக மாக வேண்டாவோ என்று ஸங்கத்தது, இதுககுபரிஹாரமாக பரமானு குகளுக்கு பரமானுஃவ் மென்றெருரு பாரமார்திக ஃரம்மிலலை, அந்நி சித்ரு பரமானு க்லாபங்குகளிலே இயசுயென்றும் பரிசுந்நத்வமென்றும் கண டோம். அது காணும் அகாஷ்ஃடாது அதுவும் ப்ரஃஸிதி மாந்மத்தனை, வஸ்துஃபூத்மன்று. இப்படி க்லாபங்குகளில் கண்ட அகாஷ் ஃடாதுவை பரமானு குகுகளிலுங் க்லிப்குகுகிறோமாகையால் ஃக்ஷணிக பரமானு மாந் ரூப வாஹ்யத் அநுமேயமென்றான.

[அககொளகைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப பரமானு குகுகளிலே சயோக அம்மென்றும் க்லாப அம் மென்றும், பரிசுந்ந ரூபாகாஷ் ஃடாது அம்மென்றும் சோனனூகுகள இவறறைக கொளங்குகிறவனுக்கு வோபாஷிகன சோலலுகிற பரமானு பூக்ஷ ப்ரத்யக்ஷத்வமாதல, மறறுள்ளாரா சோலலும் ஸ்திர ப்ரத்யக்ஷத்வ மாதல ஒழிய மறறெருரு நிலை கூடாது.

சிர விப்ரஃகூபூத் மவிஷ்யஃக்ஷிபய ஃநானங்குகளுக்கு காரண ஃபூத் விஷய ததாலே அகார ஸம்பண்மென்றதுவும் கூடாது ப்ரத்யக்ஷாத் விசேஷ ததாலே ப்ரஃநானத்தை அநுமிகுகிறுபபோலே ப்ரத்யக்ஷ ஃநான விசேஷத்தாலே ஃர்த் விசேஷத்தை அநுமிகுகிறுமென்று ஃஃஸ்தாந்ந்ஸோலலும்துவும் ஸர்வாத்மும அநுமேயமென்கிறவனுக்குச சோராது. இவனுக்கு அகாஷ்

ஸ்ரீதேவிக ஸ்ரீஸூக்திகள்—ரஹஸ்யங்கள்

[illegible]

ட்ரவாதி விசிஷ்ட கலாப கல்பணைகளாலே அந்ரிகாந்தரலததில
 கல்பநாபேதங்கெனென்றால், அகாஸ்ததை சத்யமாகககொண்டு,
 அதிலே ஸ்மஜ்நான துல்ய கல்பநாஸித்஢ கலாப விசேஷங்களாலே அவவோ
 பரித்஢ேத அம்மென்று கட்டலாம ஸ்஢ுதொபல்மாதி வலால்வனம பக்ஷத்யத
 துககும் துல்யம இவவர்த்ததை

1 ' आकाशे चाविशेषात् '

(ஆகாஸே சாவிஸேஷாத்)

என்று சூত্রகாரருளிச்செய்தாா

ज्ञान वैचित्र्यतत्त्वककु अर्थवैचित्र्यं कारणमाकषेणुमெனகிற விதுககு, ஜானங்குகுகுளள வ்யாஸிஐ்ஐ் பண்ண விரகிலலை வ்யாஸி ஐ்ஐ் பண்ணியலலது இவனுககு அर्थ கலிககக வொண்ணுமெ யாலே (விரகிலலாமெயாலே) அर्थங்கக தனனிலும வ்யாஸி ஐ்ஐ்கக வொண்ணுது. ஜானங்ககையே விசுதிர காரணங்ககளாகக கொண்டு வ்யாஸிஐ்ஐ் பண்ணினுல, பின்பு வேறெரு ஜானததில அर्थததைக் காரணமாகக கலிககக வேண்டா நீல ஜான சந்தான் நடவா நிறக, சசு ராடிகளும் நீல பீதாதி சாஐரணங்ககளாயிரா நிறக, பின்பு பீத ஜான்

1. சாரீ—ஸகுத 2-2-23 ஆகாசத்திலும் துசசதவம இலலை
மற்ற வஸதுகுகள விஷயத்தில் போலவே ஐஞானம் துல்யமாகிற
படியினால்

வருகிறது **பீதமாயிருப்பதொரு வாஹ்யம்** **சன்னிहितமாகப்** பெற்றனளோ, அல்லாத போது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்ததியே** நடந்து விடாதோ? என்கிற **அனுமேவாஹ்யம்** **வாதிகரு** **சுபத்தில** **நீலபீதாதி ஜ்ஞான சந்ததிகள்** மாறிவருகிறபோது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்ததி வாஹ்யம்** **மனறிககேயிருக்க** **வாசனாவசத்தாலே** வருகிறதென்று இவன தானும் **யோகாசாரமும்** **கொண்ட கணக்கிலே** **ஜாగரதசையிலும்** **வாசனாவிசேஷ** **வैचित्र्यத்தாலே** **சர்வபரிமாசமும்** வருகிறதென்னும் வழியைத் தப்ப விரகிலலை **யோகாசாரன** சொன்ன **பாஹ்யக்ஷண யோகத்த** **கருப** **பரிஹாரமாக** **விவன**

1 ' **भिन्न कालं कथं बाह्यमिति चेत् बाह्यतां विदुः ।**

हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकारापण क्षमम् ॥

(**பின்னகாலம்** **கதமகராஹ்ய மிதிசேத** **கராஹ்யதாமவிது:** ।
ஹேதுதவமேவ யுக்திஜ்ஞா: **ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥**)

என்று **இन्द्रிய சம்பயோக** **க்ஷணத்திலே** **அஸ்திதமாய** **ஸ்வோப** **ஜ்ஞான** **க்ஷணத்திலே** **சுாகார சமர்ப்கமான** **வாஹ்யத்ததைப்** **பேரிடுகிறோமென** **றதுவும்** **அனுபபன்னம்.** **வாஹ்யத்தனக்கு** **சுரூபமொழிய** **இவன வேறு** **ஒரு** **ஆகாரங்களான** **கொண்டாலும்** **அது** **சுாசுயத்தை** **விட்டு** **வரப்புகிற** **ஜ்ஞானத்தில்** **சென்றேறமாட்டாது.** **அर्थ** **சுரூபந** **தான** **சுகாயமான** **ஜ்ஞான** **பிறககுமளவும்** **இராது.** **இரண்டும்** **நிர்஧ர்மமாயிருக்க** **துல்யமான** **ஆகார** **பிறந்ததென்ன** **வொண்ணுது.** **சுசுத்தமான** **ஜ்ஞானத்திலே** **அர்யாகார** **பரிபலிதமென்னும்போது** **லோக** **சமத** **பரி** **பலன** **ந்யாயத்தாலே** **சபான** **கால:** **சுரூபவாதிக்கள** **வேணும்** **இத** **தர்க்கங்களாலே** **ததாய:** **பிண்ட** **மாப** **ராசி** **பரிபு** **மபி** **நீலோத்பல** **வன** **ரத** **காத்தாதி** **ந்யாயங்களும்** **கழியும்** **பூர்வாரங்களான**

1. வேறு காலத்தில் இருக்கும் வஸதுக்கள எப்படி அறியப்படும?
எனில் யுக்தியை அறிந்தவாகள ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய ஆகாரத்
தைக கொடுப்பதற்குத் தக்கதான காரணமாயிருக்கையையே அறியப்
பட்டிருக்கையாக அறிந்தார்கள்.

அந்நினைவுகளுக்கு பரோக ஜாதி போலே ஓர் அகாரங்கிடக்கிற தென்னுமது உபலம்போபபதி ஸ்சித்தாந்த விரூடம் ||

சூர் ஹரிதா ச்சர்ஜ ஜனிட ராம்போலே அந்ந் நினைவுகள் இரண்டிலுமில்லாத அகர் அபபோது வருகிறதென்னும பஹும பூர்வபரங்களுக்கு ச்சர்ஜ கூடாமையாலே நிரஸ்த் | இப்படியால் இவனுக்கு வஹ்யகர் ப்ரத்யக்ஷமென்று கொள்ளுதல் வஹ்யமனறிககே யிருக்க வசனாவசத்தாலே சர்வ ப்ரதிபாசமும என்னுதல் போக்கி மறுநிலையிலலை. இவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமுமனறிககே அநுமிதங்களான ஷ்ணிக பஹ்ய ப்ரோயாதிகள் பஹ்யாதி ப்ரவூதி விஷயமாகமாட்டாது ஜ்ஞானகாரததைத் தினனவும் மெல்லவும் ஒண்ணுது

அநுமித ஷ்ண அநிஷ்டமானால் உத்தரஷ்ணங்களும் பஹ்யஸ்தான ரூபங்களாய் விஷாட் ரூபங்களுமாம். உத்தரஷ்ணங்களும் பூர்வ ஷ்ணங்களென்று அநுமிககில் சர்வ ஜ்ஞான சந்ததிகளின் விஷயஷ்ணங்களில் வைச்சிய் கொள்ளவொண்ணாதபடியாய் அந்ந் வைச்சியத்தாலே ஜ்ஞான வைச்சிய் எனகிற கல்பனை கழியும் இப்பஹ்ய வஹ்யங்கள் தன்னிலே ப்ரத்யக்ஷானுமேய் பண்ணி நடக்கிற ஸ்வோபலம்ப சர்வ லோகோபலம்ப விரூடமாகையாலும் அநந்வித த்ரஸ்திர கல்பமாய் அபஹ்யஸ்தானம். இம் மதத்தை

1 ' நாஸதோ ட்ருஷ்டவாத் '

' நாஸதோ த்ருஷ்டவாத் '

என்று ஸூகாரர் நிரஸித்தாரா

* நிலையிலலாப பொருள் மதியை விளைத்துத் தான சோ நிறங்கொடுத்துத் தானழியும் * தன்னால் வந்த

1. சாரீரக—ஸூகத 2 2-25 இல்லாத வஸதுவிறகுத் தன்னுடைய ஆகாரத்தை ஐஞானத்தில் ஸமாபதிப்பது (காட்டி கொடுப்பது) ஸமாபவிககாது, இல்லாத வஸதுவின் ஆகாரம் மற்றொருநிலை தோன்றுகிறதென்பது லோகத்தில் காணப்படாமையினால்

* அடுத்த பக்கம் பாக்க

நிலையிலலாமதிதனனில நிறததைககாணும்

இதுகாணும் பொருள காண்கை என்ற நீசன *

முலையிலலாததாய் கொடுத்த முலைபயாலுண்ணும்

முகமில்லாமொழியெனவே மொழிந்த வாராததை *

தலையிலலாததாளுரும் கணக்காய நின்ற

கட்டளை, நாம கண்டு இன்று காட்டினோமே

19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वैकुण्ठनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை] நிலை - நிலைத்திருக்கை, இல்லா-இல்லாததான், பொருள-வெளியில் இருக்கும் வஸ்து, மதியை-புத்தியை, விளைதது -உண்டாககி, தானசோ-தான் அடைந்திருக்கிற, நிறம்-ஆகாரத்தை, (ருபத்தை) அன்றிக்கே, நிறம் எனபது கறுப்பு, மஞ்சள முதலிய வாணத்தைச சொல்லி, அததால் ஆகாரத்தை உபலக்ஷிக்கிறதாகவு மாம கொடுத்தது, தான், அழியும்-நசித்துவிடும், தனலை வந்த-உண்டாககப்பட்ட நிலையிலலா-ஒருக்ஷணத்திற்கு மேல் இருக்காத, மதித்தனனில-தன்னிடத்தில் இருக்கும், நிறத்தை-ஆகாரத்தை, காணும் -பார்க்கும், இதுகாணும்-இதுவே, பொருளகாண்கை-வஸ்துக்களைப் பற்றிய பரதயக்ஷம், என்ற-என்று சொல்லுகிற நீசன-நீசனான ஸௌத்ராந்திகனுடைய, இதுமேல் 'கட்டளை' என்பதுடன் அநவயிக்கிறது, முலையிலலா-ஸதநம் இல்லாத, தாய-தாயா, கொடுத்த, முலைபயாலுண்ணும்-ஸதநயபாணம் பண்ணுகிற, முகமில்லா-முகம் இல்லாமலே சொல்லப்படும் மொழி வாராததை (எனவே) என்று, இது, மேல், 'என்ற' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, மொழிந்த வாராததை-சொல்லப்படுகிற வாராததை, தலைஇல்லா-தலைமுதலிய மற்ற அவயங்கனில்லாத, தாள-பாதமானது, ஊரும் கணக்காய - ஊரும் பரகாரமாய, நின்ற - இருக்கிற, கட்டளை-பரகாரத்தை (கலப்பனையை என்றபடி) நாமஇன்று, கண்டு, காட்டினோம்-எல்லோரும் அறியும்படி உபதேசித்தோம். 19

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிஸ்மான்த் மஹாடேஸிகாய நம:॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ வைபாஸிக ஸ்ரீபாஸிகார: ட்ஷம: ॥

(பததாவது வைபாஸிக பங்காதிதாரம்)

[வைபாஸிக மதநிரஸன ம்ரதிஜனரு அவனகொள்கைளின ஸங்க்ரஹம் - அககொள்கைகளின நிரஸனம்]

*காணகினறவனில்லை, காட்சியும் கண்டது முண்டு *அவைதாம் ஏண கொண்டனவன்று, இவற்றிற்குணமு நிலையுமில்லை * சேணகொண்டசநத்தியால் சோந்துமொன்றென நிறகுமென்ற * கோணகொண்ட கோளுரை வைபாஸிகனகுறை கூறுவமே 20

[வைபாஸிக மத நிரஸன பரதிஜனரு]

முன்பு கழிந்த வௌ்கள முவாககுச சொன்ன டொப் தப பலாமென்று பாதது ஶானத்தோடொக்க வாஹ்யமும் ஸ்யக்ஷ ஶான ஶ்யங்களிரண்டு நிர்விஸோதமக ஶ்ரணிக ஸந்தான ரூபங்களாயிருக்கும். ஶாதாவொருவனுமே கஹிதனெனகிற வைபாஸிகனை நிராகரிக கிறோம்

* [ப-ரை] காணகினறவன-அறிகிறவன, இலலை, காட்சியும் -ஜ்ஞானமும், கண்டதும் - பாககப்பட்டதும், உண்டு அவைதான் -அந்த ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்கனும், ஏண கொண்டன அன்று எண்ணிக கை உடையவைகளன்று இவற்றில், குணமும் நிலையிலை நீடித்திருப தும், இலலை, சேண கொண்ட-நீடித்திருக்கையை உடைய, சநத்தியா-சநத்தியால், சோந்து-ஒன்றுசோதது, ஒன்று என-க்ஷணங்கள் தோறும் அவை வெவவேறாய் இருந்தபோதிலும் ஒன்று என்று சொல்லுமபடி, நிறகுமென்ற கோண கொண்ட-கோணலை கொண்ட, கோள உரை-கருமரான வாததைகளையுடையவனான, வைபாஸிகன-வைபாஸிக னுடைய, குறை-குற்றங்களை, கூறுவமே (இந்த அதிகாரத்தில) நிருபிப்போம்

[அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன கொண்ட ஷணிக பரமாயுகுகள ப்ரத்யக்ஷங்களென்று தானே இசைந்தான். பூஜ ட்ரீயிலே ப்ரத்யக்ஷமென்னும்போது பூஜ மென்று ப்ரமாத்மாக வொன்றைக் கொண்டு, இவன பூஜமென கைக்கு ஹேதுக் சயோகமென்றதல நேரந்த்யமென்றதல ஒரு, ட்ரீயுங் கொண்டலன ஷணிக ச்வக்ஷண விசேஷங்கள நிர்விகல்பததாலே தோற்றி பூஜ விகல்ப விஷயமாமென்னும்

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படி நிர்விகல்பநததாலே இவை தோற்றித்தென்று சாதிக்கைக்கு நிர்விகல்ப ப்ரமாமாகமாட்டாது.

1 ' விகல்பே வஸ்து நிர்மாஸாத் அஸ்வாதாபுபஸ்தவ: '

(விகல்பே வஸ்து நிராபாஸாத அஸமவாதாததபபலவ: '

என்றும்,

2 ' தஸாத்ரீயம் அபாதி வாஹமேகமிவான்யத: '

(தஸமாத யதருபம் ஆபாதி பாஹபம் ஏகம் இவாந்யத.)

என்றும்,

3 ' வ்யாவ்ருத்தமிவ நிஸ்தத்வம் பரீக்ஷாந்நகபாவத: '

(வயா வருத்தமிவ நிஸத்தவம் பரீக்ஷாந்நகபாவத:)

1 ஸவிகல்பகஜஞானத்தில் வஸ்து தோன்றுகிறபடியினாலும், மறறொரு பரமாணத்தை அனுசந்தித்திதாமையாலும் ஸந்தேகமுண்டு.

2 அநத ஸவிகல்பக ஜஞானத்தினால் வெளியிலிருக்கும் வஸ்து ஓன்றைப் போலவும், மறறொரு வஸ்துவில இருநது வேறுபட்டவை போலும் எந்த ஆகாரத்தை உடையதாகவும் தோன்றுகிறதோ.

3 விசாரிப்பதற்கு அநுமானம் இலாபமையினால், உணமையை உடையதல்ல

என்றுஞ்சொல்லி சவிகல்பமும் அநுமானமும் கல்பிதாசுர விஷயமென்று தாங்கள் கூட்டுகையாலே அவையும் பரமார்த்தத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி விகல்பம் ப்ரமாணமென்றனகிறவனுக்கு - விகல்ப வ்யவச்யாயமான நிர்விகல்பமும் ப்ரமாணமாக விரகிலகை விகல்ப ப்ரமாண வ்யகானுமானத்துக்கு அநேகான்யாதி டோஷங்களவரும் விகல்ப மூல விசிஷ்ட வ்யவஹரமெல்லாம கல்பிதவிஷயமென்னுமிவனுக்கு ஸ்வாஸ்த்ர ஸ்வச்சன, தி விரோ஢ம் உண்டாம். ஆகையால் ஸ்பக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாணபாவ் மா஢்யஸிகாதிக்களுக்கும் இவனுக்கும் துல்யம்

இததாலே வுத்தியிலும் வோ஢்யங்களிலும் ஸ்வபாவமென்னலாமவை ஸதம், விகாரமென்னலாமவை மித்யாவென்ற விபாகமும் கூடாது. விசிஷ்ட ஸ்திர விஷயமாயத தோற்றுகிற புக்ஷ விகல்பம் ப்ரான்தி ரூபமென்கையாலே இது ஸயூத்யா் ஸொல்லும் வாஸனாதி மாத்ரவஸத தாலும் கூட்டுகையால் இவனுக்கு வா஢்யார்த்த ப்ரத்யக்ஷமென்னவிரகிலகை ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களுக்கு ஸ்வந்நாந்ரம் வேண்டாம். ஸ்வபாவ விஸேஷத்தாலே விஷய விஷயி பாவமென்றதுவும் ஜ்ஞானவிஷயமென்று ஒன்று ஸத்யமாயிறுலிறே ஸொல்லலாவது காரணபூத பூர்வக்ஷணம் இந்நித்ய ஸம்ப்ரயுக்தமாகையாலே இது ஸ்வந்நமாக உத்தர ஜ்ஞானம் பூர்வக்ஷணத்தை அஹிககிறதென்றதுவும் ஸர்வ லோகோபலம் ஸித்தமான ஜ்ஞான ஸமகால விஷய ப்ரகாஸததாலே நிரஸ்தம்

வ்யவஸாய விபயங்களான பூதபவிய்யவஸ்துக்களை வ்யவஸாயத தோடொக்க அநுவ்யவஸாயம் அஹிககுமென்றும், விநிஸ்யதவஸ்தவஸ்து விஷய ப்ரத்யக்ஷம் விஷயவிநாஸததுக்குப் பினனும் க்ஷணாந்ர ஸ்தாபியென்றும் ஸொல்லவா படியிலே பூர்வவிஷய க்ஷணம் உத்தரஜ்ஞான க்ஷணத்துக்கு விஷய மாகத்தட்டு என? எனனில், இப்படி ஸொன்னனும், ஸர்வலோகத்திலு முள்ள பூர்வக்ஷணங்களும் விஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் அவற்றிற்கு இநத ஜ்ஞானத்தைக் குறித்து காரணத்வமில்லை எனனில்? அல்வநக்ஷணம்போலே காரணங்களான அபிபதி ஸஹ்காரி ஸமனந்ர ப்ரத்யக்ஷங்களக்கும் விஷயத்வம் வரும்

காரணத்வாதிக்கள துல்யமாயிருக்க ஸ்வக்ஷண, ஸ்வபாவ விஸேஷ மாத்ரத தாலே மித்ரகாலம் வா஢்யமென்றால் அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவ விஸேஷ ஸம்பவத

தாலே விரிவிக்ஷமும் தூரஸ்யமும் ஶ்ரஹ்மாகலாம இப்படிக்கு அல்வன ஸ்வாவ விசேஷம் கொள்ளுவார்க்கு அபிபதி ஸஹ்காரிகளாகக்கட்ட வேண்டுவதுமில்லை. அவையுண்டானாலும் ஸ்வாவ விசேஷமில்லாத போது அல்வனமாகமாட்டாது. ஸ்வாவ விசேஷமுள்ளபோது அவையிலையாகிலும் அல்வனமாகலாம ஸ்வாவ விசேஷ விசிஷ்டமான ஶ்ணிக ஸ்வலக்ஷணமவற்றையொழிய தோற்றுகிறதில்லை என்று வ்யமிசார் காட்டவிரகிலலை ஸந்தானந்தரத்திற்கு தோற்றுகிறதில்லையென்று நீல ஜ்ஞான ஜெய ஶ்ண ட்வய ஸ்வாவ நியமததாலே பரிஹாரமானால் வैयाபி காடிகள மூவரும் தநதாங்ளிசைநத வஸ்துகளையெல்லாம் ஶ்ணிக மென்று கொள்ளுகிறவிது ஸர்வ லோக ஸிஸித் நிர்வாபி ஸ்யமிஜ்ஞாவிரூத்ம் ஸ்ஸ்ரதிபந்ந டீபாதி ஸந்ததிபோலே ப்ஞாத் ப்ஞோத்பத்தியாலேவருகிற ஑டாதி களிலும் ஜ்ஞான ஸந்ததிகளிலும் அகார ஸாஹ்யததாலே ஶ்ரான்தி ரூப ஸ்யமிஜ்ஞை வருகிறதாக்கையால் ஸ்திரத்வ் கலிப்தமென்னில்? அநந்யதாஸித் ஸாமத்ரி ஶேடாடிகளாலே மின்னமான டீபததில் போல இங்கு ஸ்யமிஜ்ஞை குப வாப் சொல்ல வெண்ணுது.

ஸர்வமும் ஶ்ணிகமானால் பூர்வபரி ஸாஹ்யாதி ஸ்திஸ்தானததுக்கு ஆளில்லாமையாலே ஶ்ரான்தி ரூப ஸ்யமிஜ்ஞையும் ஸ்மூதி மாத்ரமும் ஁டிக கைக்கு விரகிலலை. அபபடியே ஶ்ணிக பஶததில் பூண்ய பாபகர்தாவுக்கு தத்பல ஶோங் கூடாமையாலே வேறெருததன ஶுஜிககப்புககால் அதிஸ்ரஸங் வரும

1 'யஸிம்நேவ ஹி ஸ்தான அஹிதா கர்ம வாஸநா'

(யஸமினனேவஹி ஸநதான ஆஹிதா காமவாஸநா)

2 'பலம் ததரைவ பதநாதி காராபாஸே ரகததா யதா'

(பலம் ததரைவ பதநாதி காராபாஸே ரகததா யதா)

என்றும் சொன்ன ட்யூன்தமும அநுபபந்நம.வாஸநாஹர ஸ்திர ட்ரவ்யானு
வூத்திகளாலே வருகிற நியமத்தை ட்ஷணிக ஸ்தானத்தில் சொல்ல
வொண்ணுது

நிரந்வய விநாஸ பஶ்ரத்தில் ஸந்தானேய வ்யவஸ்தாபகமில்லை
யெனனுமிடம் சொன்னோம். டீபத்தில் நிரந்வய விநாஸங்கண்டு
மென்று ட்டாடிகளிலும் நிரந்வய விநாஸ கட்டவொண்ணுது ட்டாடி
களில் கண்ட ஸாந்வய விநாஸத்தைக் கொண்டு இப்பஶ்ரத்திலும்
ஸாந்வய விநாஸமெனகை ஁த்திதம்! டீபாவயவங்கள் வுடுவாடாவயவங்கள்
போலே அதிஸூஶ்ம ட்ரஸாபந்நங்களா கையாலே, அநுபல்பம் வருகிறது.
ஸத்வா஁யுமானங்களைக் கொண்டு ஸர்வத்திலும் ட்ஷணிகத்வம் கொள்ளு
கைக்கு ட்ரஶ்நாந்மில்லை ஸ்திரங்களினுடைய பரஸ்பராவுத்஁ ஁ரோஷ மாந்ர
தாலே ட்ஷணோபா஁தி நிர்வா஁ கூடும் அபா஁தித ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ட்ஷணிக்வானு
மானங்களுக்கு பா஁முமுண்டாம்

ஸமமான ஸ்திர வஸ்துவக்கு கரணாகரணங்கள் ஸஹகாரி ஸம்வ஁
ஸம்வ஁ங்களாலே கூடும். அவை தானும் ஸ்வஸாமத்ரி ப்ரவா஁நியதங்களாய்
கால ஁தே வ்யவஸ்திதங்களா கையாலே (கூடும்) ஁ரோ஁யில்லை ஁கவஸ்து
வக்கு ஸ்வகாலத்திலே ஁பா஁யந்நர் ஁ரூ஁மான அவாந்நர் கால஁தே ஁ரூ஁
மன்று. ஁ரோ஁முள்ள ஸ்வா஁வ காலத்தில் ஸ்வஸத்஁ கொள்ளோம்.
ப்ரத்ய஁நதான வர்தமான ஁நத்ததை ஁஁஁ககையாலே பூர்வாபர் கால
வ்யாவூத் வஸ்துவைக் காட்டுகிறதனரூ? எனனில், இது ஸ்வகால ஸத்஁
யைக் காட்டுமத்தனை போக்கி காலாந்நாஸத்஁யைக் காட்டாது.
அ஁தேக விநாஸ சொல்லும் பூர்வா஁விதானுபந்நமம் அநேகாந்யா஁ ஁ு:ஸ்த்.

1 'நித்யம் ஸதவம் அஸதவம் வா ஁஁஁தோரநயானுபேக்ஷணாத்.

அபேக்ஷாதோ஁ ஁வானா஁ கா஁ா஁த்தித்வ ஸம்஁: || '

(நிதயம் ஸதவம் அஸதவம் வா ஁஁஁தோரநயானுபேக்ஷணாத் |
அபேக்ஷாதோ஁ பாவாநாம் கா஁ா஁திகத்வ ஸமபவ: ||)

1 காரணத்தையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினால் எப்போதும்
ஸத்தாயிருக்கையாவது, ஁஁஁ ஒரு காரணத்தை அபேக்ஷிததா
லனரூ வஸ்துக்களுக்கு ஁சிகாலம் இருக்கை ஸமபவிகும.

என்று ஧்ம்கிரிதி ஞாவங்களில் சொன்னது, ஸ்வ்சத்துககும் வருகை யாலே இததை அஹெதுகமென்றால், இதுக்கு அநாதிவமுண்டாகை யாலே ஞாவமன்றிககேபோதல், இபஸ்வ்சத்தைத துஞ் என்று கொண்டபோது, ஞாவததுககும் ஸமாஸவியனறிககே போம்படி யாம். இபபடிக்களால் எல்லா ஸமாஸங்களையும் ஆராயநதால், சில வஸ்துககளுக்கு அநியதா ஞாந் கொள்ளுமளவே யாகையாலே ஸரீராதிகளில் நிலையிலலாமை சொல்லுகைக்காக வியு துவுதுதாதி துஸ்துநதங்களையிட்டு விராஸ்ய் பிறககமுளவே அஹ்யாஸ ஸாஸ்ய க்யுத். ஹெவை யொழிய ஞாந் வரககடவதாஸை இவர்க்கள சொல்லுகிற அஹிஸா ஧்ம்ததை விதிககிற ஸபதேஸங்களுக்கு ஸயோஜனமில்லையாம்.

ஞான ருபமான ஞாஸாவுககாதல், ததநுவந்நி ஸரீராதிகளுக்கு காதல், வேறென்றாலே ஞாந் வரிலிறே இவைததை நசிப்பி யாதே கொள என்று ஓருவனுக்கு ஸபதேஸிககவேண்டுவது.

அஹிஸாதி விதியாவது விஸபாஸ ஸந்தானோத்பாந ஸதிஸேதமாதல் வேதநா ருப சைத விஸேத ஜநந ஸதிஸிஸேதமாதல் ஆகககுறை என்? என்னில், ஞாஸாவை ஸுஸிகஞான ருபனென்று தெளிநதவனுக்கு விதி ஸிஸேத ஸாஸ்யானுஸ்தானாதிகள கூடாது. விநாஸததோடே அந்ய வ்யதிரேக வ்தான ஹெவை விவித விஸபாஸ ஸந்தான ஞாந்மாககி காடாசிக்மான விநாஸததுக்கு அஹெதுகோத்பதி சொன்னால் பழைய சாஸிக ஸகிரியை யாலே ஞாவங்களையும் நிஹெதுகங்களென்ன ஸஸங்கிககும். ஸர்வமு ஸுஸிகமென்றால் இசைவாரிலலை யென்று பாராதது நியமாயிருப்ப தோரு தத்வமுண்டென்று சொன்ன விஸத்ய வையாஸிக மதததிலே,

1 'அதி ஹி விக்கோ அகத்யஜ ஸதி எதஸஸ ஜந்நு ஸோ ஸதத் |

மானஸஸ ஸுஸாரததாந் ஸபஜ ஹி ||'

'அஸ்தி ஹி ஸிஸுரக்யதத் ஞாஸ்யை தஸ்யஜந்நோஸஸதத் |

மானஸ ஸுஸாவஸ்தானநு ஸபததே ||'

1. ஓ' சிஸ்யனே, நித்யமான வஸது இருக்கிறதல்லவா, இநத வஸதுவிறகு அஸத்தாயிருககை இலலை, மனதுஇல்லாத அவஸதை, ஐஞானம் இல்லாத அவஸதை யுகதமாகாதல்லவா. (வைபாஸிக காரிகை)

என்று நியத்வாப்யுபாஸம் முதலாக எடுத்த வுத் த வாஶ்யம் அபாஸோபபதி மூலம் என்னுமிடம் சுஶ்யகம். ஒரு நியதத்வத்தை இசைந்ததுவும் க்ஷணம் விக்ரஶ சித்வாதிகளுக்கும் சொன்ன தூஷணங்களுக்குப் பரிஹாரமாகமாட்டாது. ஒரு வஸ்துவை நியமென்று கொண்டவ னுக்கு க்ஷணிகத்வசாஶக சத்வானுமானம் விரஹமாம். நியமாக இசைந்த வஸ்துவை த்வானுமானமாகக் கொண்டு சத்வானுமானந்தன்னாலே வஸ்வந்தரங் களை ச்ரீரங்கனென்று சாஶிககலாம் படியாம்.

கூதகத்வாதிக்களாலே நீக்கி உள்ளவற்றிற்கு க்ஷணிகத்வத்தை சாஶிககிறே மென்றால், இந்த ஹேது ப்ரதிவாதிகளுக்கு பாஸாசிஹமாம். அது தன்னையும் சாஶிககும் ஹேதுகளிலும் இப்படி தோஷம் கண்டு கொள்வது.

ஶபபதினைய விட்டு ஶபதேச மாத்ர வலத்தாலே யொன்று நியமென்றும், மற்றுள்ளவையெல்லாம் க்ஷணிகங்களென றும் கொள்கிறேமென்னில், இவ்வுபதேசம் அமாதி மூல மாகக் கூடுமாகையாலே வித்வசனியமாகாது இங்ஙனல்லாத போது ஜீனாதிகளுக்கும் ஶபதேச மாத்ரத்தைக் கொண்டு ஶபக்ஷஸ்தாபநம் பண்ணும்படியாம்

புருஷ வ்யயோபபாதிங்கூடாதென்று சமூஶாயாஶிகரத்திலே சொன்னோம், ப்ரஹ்மண வௌ சொல்லும் நியானியத்வ விவேகம் கரும மேலே தூஷிதமாம், ஆகையால் சர்வ த்ரவ்யங்களும் ஶரூபநியங்களாய் அஶாந்தகாவஸ்யைகளுக்கே நிவ்ருத்தியுள்ளதென்கிறதே ப்ரபுத்ரம்.

இவர்கள் காலபநிக விசித்ரகலாபங்களிலே கலிபதமான பரிஶ்டேதம் அகாசம், இதுதான் ஶபுஷ்ப்போலே துக்ஷமென்னுமதுவும் ஶ்வோகித்வ ஶாப்யுபாஸம் பூத்ரவ்யாதி துல்யோபலம்பத்தாலே நிரஸ்தமா மென்னு மிடம் சௌத்ரந்திகம் ஶ்ங்கத்திலே சொன்னோம். பரிஶ்டேதம் சித்வையானால் ப்ரமாணுக்களுக்கும் கலாபங்களுக்கும் பரா சொல்லும் வித்ருக்களுக்குப் போலே அபரிஶ்டேதம் ப்ரஸங்கிகம். ஜ்ஞானக்ஷணங்களுக்கும் பரிஶ்டேதம் சித்வா வென்கையாலே ஜ்ஞாலாஸ்ச்ரண ந்யாயத்தாலே பூர்வதேஹ த்யாஶம் கோசம்

புரேசாடிகள சொன்னதுவும் எதிர்ப்பாடுபடியாய் எகேக ஜ்ஞானங்களுக்கே
 சர்வ வ்யாபித்யம் கொள்ள வேண்டுமபடியாய் வுத்திஸ்தானமே ஆத்மா
 எனகிற வுத்தி மூலமாகும் அஹம்ஸத்தில் பிறந்தது தோற்றுக்கிற
 வுத்தி அஹம்ஸம்மெனகை உபலம்பாதி வுத்திமாமம். சித்த விஜ்ஞான சந்தானமும்
 ஆலய விஜ்ஞான சந்தானமும் பிரியக்கடடினவாக்களுக்கும் இவற்றி
 றிற்கு பரஸ்பராவ்யங்கூடாது சூத்ர ஜ்ஞான சந்தானோதயமாதல் ஜ்ஞான
 சந்தானத்தககு ராஜாதிக்களுடைய அந்யந்தோபதேசமாதல் மோக்ஷமென்றது
 வும் க்ஷணங்காதி தூஷணத்தாலே நிரஸ்த் இவாக்களுடைய ப்ஞவஸ்கந்த்ரா
 த்ராஸ்தன சாதாரண சத்யா த்ராஸ்த்ரா த்ராஸ்த்ரா த்ராஸ்த்ரா த்ராஸ்த்ரா
 களுமெல்லாம் ஒரு சமாதானத்தோடு துவக்ககற்று, நூலில்லா மாலை
 போலே நிற்கும் நிலை நுண்ணிதாக்ககண்டு கொள்வது. இந்த
 வைபாஸிக மதத்தை

1 'சமுதாய உபய ஹேதுகேபி தத்பராபதி :'

(ஸமுதாய உபய ஹேதுகேபி தத்பராபதி)

என்று தொடங்கி சூத்ர காரா நிரஸித்ததா.

* குமபிடுவாராரென்று தேடுகின்றார்

குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார் *

தம்படியைத் தமாககு உரைத்துப் படிவிககின்றார்.

தமக்கினிமேல் வீடுனறுசாதிககின்றார் *

தம்புடவை யுடல்குறித்து நெடிதெண்கின்றார்

சந்ததிக்குத் தவ பவிக்கத்தாம் போகின்றார் *

1 சாரீ-ஸ-உத-2-2-17 பரமாணுக்களையும், பருதிவயாதி பூதங்
 களையும் காரணமாக உடைய குமபல்களிலும் ஸமுதாயத்தை உடைய
 தாயிருக்கை பொருந்தாது

* (ப-ரை) குமபிடுவாரா-நம்மை நம்ஸகாரம் செய்வார்கள் யா,
 என்று, தேடுகின்றார்-தேடிக்கொண்டே இருப்பவார்களும், தங்களுக்கு

செம்படவா செயகின்றசிறறினிபபை

சேவகப்பற்றுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிக்காரம்)

-குணங்களையும் - சாந்திமுதலிய குணங்களையும், கூறுகின்றா-
சொல்லுகிறார்கள். தம்படியை தமமுடைய பரகாரத்தை, தமாகு-
தமமைச்சேர்ந்த சிஷ்யாக்களுக்கு, உரைத்து-உபதேசித்து, படிக்கின
ரா-படியும்படி செய்கிறார்கள். தமக்கு, இனிமேல்-இதற்குபிறகு, வீடு
-மோகம், என்று-கிடைக்கபோகிறது என்று, சாதிகின்றா-சாதிக
கிறார்கள், தம-தங்களுடைய, புடவை-வஸ்திரம், உடல், சரீரம் இவை
களை, குறித்து, நெடிது-வெகு காலம், எண்கின்றா-யோசிக்கிறார்கள்.
சந்ததிகு-ஐஞானசந்தானத்திற்கு, தவம்-தபஸஸ், பலிக்க - பலிப
பதற்காக, தாம், போகின்றா- (தபஸஸ்செய்ய) போகின்றார்கள்.
செம்படவா-மீனபிடிப்பவர்கள் போல, செய்கின்ற-செய்கிற, சிறறி
னிபபை அலபருசியை, சேவகப்பற்றுடனே-சாஸ்திரபரமானங்களின்
அவலம்பத்துடனே, நாம, சிதைத்திட்டோம் - தூள்களாகும்படி செய
தோம்.

29

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ॥

(பதினோருவது பரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

[பரச்சனன பௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ — அவன கொள்கை களின் ஸங்கரஹமும அவற்றின் நிராகரணமும]

* வேதங்கள் மௌளி விளங்க வியாசன விரித்த நன்னூல் *
பாதங்களான பதினாறிலீசன படிமறைத்துப் *
பேதங்களிலலை யென்று ஓர் பிரமப்பிச்சியம்புகின்ற *
போதங்கழிநதவனைப் புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே. *

[பரச்சனனபௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ]

बुद्धि ஒன்றையுங் கொண்டு बोद्धாவையும் बोधविषयத்தை யும் बुद्धि धर्मங்களையும் बुद्धियिलே कल्पितங்கள் என்ற योगाचारனை யும் இவனுடைய सयूच्यரில், नित्यமொன்றுண்டு மற்றுள்ளவை अनित्यமெனகிற वैभाषिकैकदेशियையும் निरसितத வளவிலே वेद वाद प्रच्छन्न बौद्धனை निरसिकகிறோம்

* (பரை) -வேதங்கள்-வேதங்களுடைய, மௌளி-தலை(உபநிஷத்து) விளங்க-பரகாசிகுமபடி. வியாஸன-விரித்த-வியாசமஹர்ஷி விஸதாரமாக நிகுபித்த, நன்னூல்-நல்ல சாஸததிரததில், பாதங்களான பதினாறில்-ஒரு அதயாயத்திற்கு நாலுபாதமாக நான்கு அதயாயங்களுக்கு பதினாறுபாதங்களில், ஈசனபடி-பகவானுடைய பரகாரங்களை, மறைத்து - அபலபித்து, (இலலைஎன்று சொல்லி), பேதங்களிலலை - (குடம், படம் முதலிய) விதயாஸங்கள் கலபிதங்களே யன்றிவாஸத வத்தில் இலலை, என்று - என்று சொல்லி, ஓர் - ஒப்பற்றதான, பிரம பிச்சு - பரமிககச் செயது இயம்புகின்ற - சொல்லுகிற, போதம் கழிநதவனை - ஐஞானம் இல்லாதவனை, புத்தர் மாட்டுடன் - பசுபராயனான் புத்தரோடு, பூட்டுவமே-ஒருகண்ணியிலே கட்டுவோம் இவனும் புத்தரோடு துல்யன் என்று நிருபிக்கிறோம் என்றபடி.] 30

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின் கிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திகு ஶ்ணிகத்வ வஹுவாதிகள சொன்ன வுத்தி மும், நியத்வத்வாதிகள கொள்ளுகிற மாயாவாதியும், நிர்வி ஶ்ண வுத்திகுத் தநதாம சொல்லுகிற த்மங்களையெல்லாம் கலிபதங்கள ளென்கையாலே நியுண நிரூபண த்ரீயில் இரண்டு மதமும் ஒன்றும்.

ஶ்மத் சாதனததுக்குத் தாங்கள தனிததனியே சொல்லும் வுத்திவாச வ்ஶாசமாதிகளுடைய ஶ்ரூபமும் ப்ரமாய்யமும், வுத்திவாச வுத்தி ஶ்ணங்களும் ப்ரமாய்யனகிற இருவரும் மாய்யமிகள கடையில் ஒதினவார்களாகையாலே இவார்கள அவனை அநுவதிக்கவே ப்ராத்ம

மாய்யமிகள ஶ்ணமில்லையென்றது ப்ரமாய்யானபடியாலே இவார்களோடொக்க ஶ்ணமுண்டென்றதாம. இவார்கள ஶ்ணமுண்டென்றொரு ப்ரமாததாலே சாதிக்கிறது ப்ரமாய்யானபடியாலே அவனோடொக்க ஶ்ணமுமில்லையென்றதாம.

வுத்திவாச சத்யததாலே ஶ்ண வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் மாயா வாதி வ்யவஹாரிக சத்யததாலே ஶ்ண வ்யவஹாரமென்றதுக்கும் பாகரத தில் வேறுபாடொழிய ப்ரதிபாதிததில் வ்யவ்யமில்லை, அநிர்வணிய நுத்தாதி ஶ்ணங்களிலும் தாத்ய நிரூபண பணணிஞால் அர்த்தமேதம் கூடாது.

வ்ணங்களும்மெல்லாம் ஶ்ண சித்த ப்ரமணங்களென்றும், வுத்திக க்ரமங்களும்மெல்லாம் ஶ்ண சாதினத்வ சித்தாவாகையாலே இவை ஶ்ணத்யங்கள என்றும் த்மாவிலாதிக்காரனும் வ்ணதிரிசிலே வதிக்கிற ப்ரவதித்துக்கு ஶ்ணவ்யதையில்லை, வ்ணவ்ணதநதால் பாய்யம் வாராதென்னும் இப்படி க்ரணிக்கிறவன் வுத்திகாக்கு தூபரிஶ்ணியன்

ப்ரவதிதினுடைய சத்யத்வ ஶ்ண ப்ரகாஸ்த்வானந்தத்வ நிரவ்யத்வ நிர்விஸ்தாதிகளையும், ப்ரபத்வதினுடைய சித்தாதிகளையும், ப்ரமண மல்லாத தானதறக கொண்டு காமமாதததாலே சாதிக்கப் பார்த்தால் அதிப்ரஸமாம்.

ப்ரவ வ்யதிரிசுமெல்லாம் சித்தாவென்கையாலே ப்ரமாத்யமாயி ருப்பதொரு ப்ரமணமில்லை. ப்ரமாத்யமான ப்ரவ்ணமில்லையென

றையும் சாதிக்கமாட்டாது. व्यावहारिक प्रमाण व्यवस्थை கொண்டாலும் व्यावहारिकமானது सत्यபோலே சிறிது போது தோற்றியபின்பு निरूपितதவாறே பொய்யாய்ப் போமென்கையாலே स्वप्न प्रमाण तुल्यமானவற்றாலும் स्वप्न व्यवस्थை கூடாது प्रमाणத்தினுடைய प्रामाण्यமும் पारमार्थिक धर्मமென்றென்று தாங்களேயிசைந்தார்கள்.

विषय सत्यत्वक्षणமான प्रामाण्यं ज्ञानத்திலேயாதல तत्साधनத்திலேயாதல, भ्रान्तியாலே आरोपितமென்னும் पक्षத்திலும் ब्रह्मத்தினுடைய सत्यत्वादि धर्मங்களையும், प्रपंचத்தினுடைய मिथ्यात्वादि धर्मங்களையும் தாங்களே मिथ्या भूतங்களாய்க் கொள்ளுகையாலே ஒரு படியாலும் स्वप्न स्थापनத்துக்கு प्रमाणம் சொல்லவிரகிலலை.

निर्विशेषत्व प्रपंच मिथ्यावादிகளுடைய मिथ्यावादிகளாலே परपक्ष ज्ञान प्रपंच ज्ञानादிகள் सत्यविषयங்களாகையாலே அவை प्रमाणங்களாய்விடும் प्रमाणங்கள் போலே தோற்றியவை வாதிதங்களாமென்னில், श्रुதியும் प्रमाणं போலேதோற்றி मायावादि वाक्यத்தன்னாலும் शून्यवादि वाक्यத்தன்னாலும் வாதிதமாம் அதுக்குமேல் வேறொரு வாத்கமில்லை.

दुष्ट सामग्री मूलतयाபோலே அதுக்கு अप्रामाण्यம் சொல்லில், இது தன் पक्षத்தில் वेदத்திலும் तुल्यம், स्वप्नगत वाक्यத்துக்கு स्वरूप मिथ्यात्वத்தாலும் प्रामाण्यம் இல்லாதாப்போலே वेदத்துக்குமிது வரும். असत्यத்தாலே सत्यம் सिद्धிக்கும் என்கைக்கு இவன் சொல்லும் दृष्टान्तங்களிலொன்றும் स्वप्न परपक्ष संगतமாகாது. तत्वावेदங்களென்று வகுத்த वेदान्त वाक्य विशेषங்களில் தோற்றின सत्यत्व ज्ञानवादிகள் ब्रह्मத்துக்கும் मिथ्याவென்றும் சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு प्रपंचத்தில் காட்டில் வேறுபாடு சொல்லவொண்ணாது असत्यवादிகளை प्रपंचத்தன்னிலும் मिथ्याவென்கையாலே प्रपंचத்துக்கும் ब्रह्मத்தில் காட்டில் பிரிவு கூடாது विशिष्ट ग्रहणத்தில் प्रत्यक्षத்துக்குச் சொன்ன अनुपपत्ति भ्रान्तியிலும் வரும் केवल प्रत्यक्षमात्रल उपपत्ति सहित प्रत्यक्षमात्रल निर्विशेषத்தைக் காட்டுமென்கை उपलंभादि विरुद्धम्.

மேததில் சொன்ன **स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं** அவ்வோ கட டனாகளிலே **अभेदத்திலும்** சொல்லலாம் **सर्वं भेद मिथ्यात्वं** சொல்லுவனாகு **प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वप्न परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पाप्य मुखादि विभंगं घटिया ममया** லே **सर्वं व्यापार विरोधं** வரும்.

अवेद्य निर्विशेषादिकளைப் பற்றச் சொல்லும் **अनुमानागम** களுக்கு **स्वप्नचन विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुसाध्य संबन्धसापेक्ष**மான **अनुमान**த்தைக் கொண்டு **निर्विशेष-वादि** **साधनं** காஞ்சோரியாலே பண்ணும் **कण्डूयन**மாம். **अनुमान**ங்களாலே **निर्यत्य निर्विशेषः स्वयं प्रकाशत्वादि ब्रह्म स्वभाव**ங்களைப்பெல்லாம் அறியலாமென்கிறவ னாகு **ब्रह्मविद्या विषय**த்தில் **अपशूद्राधिकरणं निरर्थक**மாம் **त्रैवर्णिक** ருக்கும் **सर्वं शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगिक**கையாலே **शारीरकादि**களும் **निरर्थ** கங்களாம்

पदवाक्य ரூபமாய்க் கொண்டு **प्रवृत्त**மாகிற **आगप्र**த்தில் **निर्विशेष** வஸ்துவை **प्रतिपादि**க்க வல்லது ஒன்றுமில்லை யெனனு மிடம் **पापर परीक्षक**ரெல்லாரும் **परापरीक्षिक**களாம்

निर्गुणत्वादि व्यपदेशத்திற்கு **तात्पर्यं** **शास्त्र**த்தில் **निर्गुण-वादि**கள் சொன்ன இடம் **समीचीन न्याय**ங்களாலே **हेयगुण-दि निषेध**பர். **परब्रह्म** **स्वरूप**த்தை **सर्वं कल्पनाहीन**மென்று **शस्त्र**ங்கள் சொல்லா நிற்க இதிலே **यொரு பேராதல, जातिया**தல, **गुणमा**தல, **शक्तिया**தல, **व्य पारमा**தல, **विभूत्यादिद्रव्यमा**தல, **अभावमा**தல கொள்ளப்போமோ? இவையெல்லாம் **आन्ति कल्पित**மாகையாலே **परमार्थ** **निरूपण** **दर्श**யில் **स्वरूप**மே **शेषिक**குமத்தனையன்றோ? வென்னில், இது **श्रुति स्मृत्यादि** **सर्वं प्रमाण** **विरुद्ध**மாய், **स्वप्नचन** **विरुद्ध**முமாயிருக்கையாலே **कल्पनाहीन**மென்றவிடம் இது தனக்குள்ள **विशेषण**ங்களைக் கழிக்கிற தன்று **वस्वन्तरस्वभाव**ங்களாய் **सामान्य दृष्टिया**லே இங்கே **शंकित**ங்களானவற்றை இல்லையென்கிறது.

இது தனகுள்ளவையெவை? கழிககிற கல்பனைகளெவை? என்னில? ஧்மிஸாஹக ஶாஸ்த்ர சி஢்மான் ஶ்வேரா஢ி னா஢ங்களு஢, ஂத்஢த்வ ஜாதியு஢, ஜ்நா஢ி குணங்களு஢, சர்வா஢ிஸ்த்நா஢ி ஶக்தியு஢, ஜகத்ஸுஸ்த்நா஢ி வ்யாபாரங்களு஢, ஶரீர ஶூத ஢ிஶூதி஢்நு஢ு஢, ஶ்ரூபத்தில விகார புருஸாஶ்ா ஢ாவு஢ு஢ இவையெல்லா஢ ஂந்நய புரங்களா஢ ஶாஸ்த்ரங்களாலே சி஢்நுங்களாகையால இவை புரஸ்வரூபத்திலுணடா஢வை. ஂ஢்நாரக ஢ா஢ ஢்நுஸா஢ி னா஢ங்களு஢, ஂவவோ ஜாதிகளு஢ ரூப ரஸா஢ி குணங்களு஢, ஶ்ரூபேண புரி஢ா஢ யோగ்யதையும், ஶ்ரகர்஢் ஢ூல் புரா஢ீ஢ வ்யாபார஢ு஢, ஢ு:ஸாவஹ ஶரீரா஢ிகளு஢, கல்யாண குறா஢ாவ஢ு஢ புர஢ாண விரு஢்நுங்களா கையாலே இவை புரஸ்வரூபத்தில இல்லாதவை.

இபப஢ி ஜீவாத்஢ விபயத்தில் ஶொல்லு஢ ஢ிஸே஢ ஶாஸ்த்ரங்களுக கு஢ விபய வ்யவஸ்து கணடுகொளவது

஢்ர஢் ஢்ர஢ி ஢ாவா஢ி ஢்஢ாததுககுச ஶொல்லு஢ குதர்க்கங்களுக்குப் புரிஶார ஶு஢ீத ஢்஢ாததிலே கணடு கொளவது

இபப஢ியால ஶ்ரஹ் ஶஜாதிய விஜாதிய ஶ்ர஢ ஢ே஢ ஶூந்ய஢ ஂ஢றது சர்வ புர஢ாண விரு஢்நு஢.

ஂதாபுத்யா஢ி புர஢ாண்த்ரங்களை யிசைநதாலு஢ இவையு஢பூர்வாக் துல்ய புரகாரங்களாகையாலே ஢ிர்விஸேஸத்தைக காட்ட஢ாட்டாது புர஢ாணங்கள ஓ஢்று஢ வேணடா, ஶ்ரய் புரகாஸ ஶ்ரூப ஢ாவததாலே ஢ிர்விஸேஸ ஶி஢்நிககு ஢ெ஢்஢ு஢து ஶ்ரூப ஢ாவததால ஶா஢ிகக வொண ணுது. ஶ்ரய் புரகாஸ ஶி஢்நி஢ெ஢்஢ு வேறெரு புர஢ாணத்தாலே ஶா஢ிக கப பாாததால, ஂது விஸிஸு஢ாக வல்லது காட்டாது ஢ிர்விஸேஸ ஶ்ரய் புரகாஸ வஸ்துவக கு ஂவி஢ாதி்ரஹித்வாவிஸத்வா஢்யாஸ஢்ர஢ வா஢ங்கள ஶொல்ல வழியிலலை

஢ே஢புஸ்தத்தில் ஂத்஢ாவுககு வஹ ஢்ர஢் விஸிஸுத்வ஢ுணடாகையாலே சில ஢்ர஢்ங்களி஢ுடைய திரே஢நததாலே ஂத்஢ாவுக்கு ஂவிஸத்வ விரு஢்நா஢ா஢்யாஸா஢ிகளு஢ ஢டிககு஢

शरीरादिकளுக்கு ஜாத்வங் கூடாமையாலே இவை ஆத்மா வன்று என்று பிரிககிற இவனுக்கு நிர்விசேஷ ஜ்ஞமாத்மாவென்கை அநுபபந்மாதையாலே ஜாதாவான் அஹமர்த்மே ஆத்மாவென்று கொள்ள வேணும். அஹமர்த்மதுக்கும் அநாத்மத்வ ஜட்வாதிகளையும், சர்வின்மாத்மத்வ துக்கு சாஸ்த்வாத்மத்வ ப்ரத்யத்வ அபாஹர்த்வாதிகளையும் சொல்லும் அநுமாத்மங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷா஑மாத்மி விரோதம் வரும். இவ்வர்த் ஆத்மாஸித்தி யிலே பரகக உபாதிதது

1 'अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।

अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥ '

(அத: பரதயக்ஷ ஸிதததவாத் உகத நயாயாகமானவயாத !
அவிதயா யோகதஸ்சாதமா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று நி஑மிதமாயதது.

अहमर्थम् आत्मावललातुபோது அஹ ஶத்வ் சாமானா஑ிகரணயம் கொண்டு ஜிவ் ப்ரஹ்மீக்யம் சா஑ிககிறவிடம் சேராது. சித்தவித்வப்ரபந்த துக்கு சாமானா஑ிகரணயமும் ஐக்யர்த்மமும் வா஑ர்த்மமனன்று. ஶரீராத்ம ஑ாவ் நிர்வக்ஷனமென்னுமிடம் ஑டக ஶ்ரீத்யாதிகளாலே சித்தம் ஑ேத் நிஷே ஑ாதி வாக்யங்களை பூர்வாபரபரமர்த்மாதிர்களாலே அந்யபரங்களை. அநுமாத் ஆ஑மங்களைக் கொண்டு ப்ரபந்த் மித்வாதிகளை சொல்லும்து காலத்ய யாபதேசாதி நிர்ஸ்த். சர்வ் ப்ரத்யக்ஷவா஑ம் பண்ணும்போது உபஜிவ்ய விரோத தாலே அநுமானா஑மங்களை ப்ரமாணமாகமாட்டாது. உவாலீக்யாதி வா஑த திலும் உபஜிவ்ய விரோதமில்லை. கார்ய் காரணாதி விஷயமாக மா஑்யமிகாதி மதங்களிலே இரவல் வரங்கிச சொல்லும் குநர்க்ங்களுக்கெல்லாம் முனபே பரிஹாரம் சொன்னேம்

ஆகையினால் பரதயக்ஷத்தினால் ஏறபட்டபடியினாலும் கீழ்சொல்லிய நயாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருப்பதினாலும், அவித்யையின்ஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆதமா அறிகிறவனாய் நான் என்று பரகாசிக்கிறேன்

ப்ரவததுக்கு சத்சதிலக்ஷணத்வம் கொள்ளும்து சத்சத்வ சமூக்ய
வாத்போலே விரூத். அநிவீவநியத்வத்தை சாதிககைக்குச் சொல்லும்
அர்த்தபதிகளுக்கெல்லாம் அந்யதீவோபபத்யுணடு சத்சந்நிபேத வாக்ய
சத்சசுத்வ வாக்ய கார்ய வர்ஜ்ய ப்ரத்ய பர் ப்ரவ்ஹோபாதானமாக சத்சதநிவீவ
நியா ஜ்ஞாததைக்கட்டுகைக்குச் சொல்லும் ப்ரத்யக்ஷாடிகளெல்லாம்
நிபுண நிரூபணத்தில் விபரித ப்ரத்யக்ஷங்களாம்.

ஏக்ய ஜ்ஞாததாலே அவித்யானிவृத்தியென்னும்து மேத ஜ்ஞாத
தாலே மோக்ஷமென்கிற ஸ்தூதிகளோடே விரூத்யம் வந்நமும நிவர்த்த ஜ்ஞா
நமும ஜ்ஞாதாவும் ஜ்ஞாநப்ரத்யும் ஜ்ஞானோத்பாடக சாஸ்த்ரமும ஜ்ஞாந ப்ரத்யமான அவி
த்யா நிவृத்தியும், ப்ரபாயமென்கிறவனுக்கு ப்ரஹ் ஜிஜ்ஞாஸாடிகளும் உப
தேசாடிகளும் நிஷ்ப்ரத்யங்களாம்.

ப்ரவ் சத்யத்வ் சர்வ ப்ரமாண சித்ரமாகையாலே வாக்யார்த்த ஜ்ஞாத
தாலேயாதல், நிப்ரவ்ஹோபபத்யுணடு நியோகததாலேயாதல் த்யானயோக ஜ்ஞ
ஸாஸ்த்ராதிகளாலேயாதல் ப்ரவ்ஹோபபத்யுணடு ப்ரவ்ஹோபபத்யுணடு கூடாது

அவ் ஜ்ஞாந ப்ரத்யக்ஷ ஜிவ்ந்முத்தியென்றப்போலே சொல்லும்துவு
மெல்லாம் சர்வ லோகபஹ்யஸ்ய் நிய மூக்தன ஆத்மாவென்கிறவனுக்கு
ஜிவ்ந்முத்தியும் ஸாஸ்த்ரானுத்தியும் சொல்ல வேண்டுமெனில் ப்ரஹ் வ்யதி
ரிக க்ருத்ஸந் வாத்தஜ்ஞாந் பிறநதவனுக்கு வாத்தானுத்தி கொள்ள விர
கிலலை. லோகத்தில் வாத்தக ஜ்ஞாந விஷயமல்லாத சத்ய தோஷம் அநுத்த
மாகையாலே வாத்தானுத்தி கூடும்

சிஷ்யன சிஷ்யாபூநனென்றபிறநதவனுக்கு உபதேசாடிகள்
கூடாது. சத்யமென்று நினைத்தபோது உபதேசா அத்தவத்தாவான்.

ஏக ஜிவ் வாத்தததுக்கு சுத்தித்வ து:த்தித்வ சிஷ்யாசார்ய வத்ர மூக்தாடி
வ்யவஸ்தைகூடாது து:த்தித்வ மோக்ஷ் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களும் விரோதிகமும்.

ப்ரஹ் ப்ரதிசுத்ரமாக கலித்ரான நானா ஜிவ்ந்முத்திகளைக்கொண்டவ
னுக்கு ப்ரதிசுத்ரம் த்ரூபாவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகிலலை.

நிர்விசே நிர்விகார பிரகாச மாத்ர ஸ்வரூபமான ப்ரஹ்ம் அவித்யாத்ரங்கங்
களான அந்ந் கரணங்களிலே ப்ரதி ஫லிக்கையாலே த்ரங்கவந்ந்ருக்கு
அநேகத்வ் வ்ரத்வ் தத் ர்ஷாதிக்கள பாலே ப்ரேதங்களும் விகாரங்களும்
விபய் ர்ஷாங்களும் ப்ரதிபாஸிக்கின்றன என்கிற வ்ரணம் நிப்ரமாண
மாகையாலே நாத்ர க்ர்ப்பனா துய்யம்.

ப்ரதித்வ்ந்மான ஜீவ்ருக்கு மோக்ஷமும் ஆத்மநாசமாய்த் தலைக்
கட்டும் மாயாவித்யா விபாக்க வாத்ததில் ப்ரஹ்மத்ருக்கு மித்யா ப்ரூத் ஜீவத்ர
நாதிக்களைப் பண்ணுகிற மாயைக்கு அவித்யத்வ் துப்பரிஹ்ரம் மாய, ர்ஷத்வ்
அந்யாத்ரமாக ப்ரயோக விசேஷாதிக்களாலே சித்ரமாகையாலே மூல் ப்ரக்யாதி
களில் இத்ரத்வ் ஆத்ரத்ர ச்ரூபி ஹேத்ரத்ரதிக்களாலே யென்னுமிடம் பூர்வா
பர நிர்ரீக்ஷணாதிக்களாலே அறியலாம்

அவதாரத்ரையில் இத்ரவ்ருக்கு அக்ஷணாதிக்கள தோற்றினிவிடம்
அபிநய மாத்ரமாம்,

1 'பரீக்ஷாம் ச ஜகந்நாத: கரோத்யதருடசேதஸாம்'

(பரீக்ஷாம் ச ஜகந்நாத: கரோத்யதருடசேதஸாம்)

இத்யாதிக்களால் இத்ரவ்ருக்கு அறியாமை சொல்லவொண்ணத்ரு.
இவற்றிற்கு ஹித் விசேஷ ப்ரவ்ருத்தியிலே தாத்ரயம். மாயையெக்கொண்டு
சர்வத்ரவ்ரண ஜகத் ச்ரூபிபண்ணுகிறுன்னென்றும், மாயையாலே ஜீவ்ரண
கட்டுண்டு கிடக்கிறுன்னென்றும், இஜ்ஜீவ்ருக்கு இத்ரவ்ரண கர்மாநு
ரூபமாக வ்ரத்வ் ஹேத்ரவென்றும் வித்யா விசேஷங்களாலே மோக்ஷ ஹேத்ரவென
றும் த்ருத்யாதிக்கள சொல்லுகையாலே சித்ரவித்யைத்ர தத்ரங்கள நிய
பிந்நங்களாய் இவையெல்லாம் ப்ரதி நியத்ர குணாதி விசித்ரங்களாய்
ப்ரமாண வாத்த ப்ரஸங்கமற்று நிற்கின்றனவென்றென்றே கொள்ளுகை
ப்ரமாணிக்காக்கு ப்ராத்ரம்

1 லோகத்திற்கு நாதனாகிய பகவான உறுதி இல்லாத மனதை
யுடையவாக்களுக்கு பரீக்ஷையைசெய்கிறா.

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நி஑மான்த மஹாடேஸிகாய நம: ॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ ஜென ஡ஜாஅிகார: ட்ராடா: ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஹஜன பங்காதிகாரம்)

[ஹஜன மத பங்க பரதிஜனரு — அவனுடைய கொளகைகளின் ஸங்கரஹம் — அவற்றின் நிரஸனம்]

* சோதனை விடடொருததன சொலலை மெய்யெனச்சோகதரை,
 சோதனை யற்றவ ரென்று சிதைத்தபின் சீவாகடகோர்,
 வேதனை செய்கை வெறுமறமென்று விளம்பிவைத்தே,
 மாதவ மென்று மயிாபறிப்பாா மயல மாற்றுவமே. 24

முடி - மறைதது, அகம் - உள்ளே இருக்கும் வஸதுக்கள், புறம்-வெளியிலிருக்கும் (இடம் முதலிய) வஸதுக்கள், என்றிவை - என்று சொல்லப்படுகிற இவை அனைத்தும், அமைக்கும் - ஸருஷ்டிக்கும், என்பாா - என்று சொல்லுவார்கள, செறிவிலலா - ஜஞானமில்லாத, புத்தருடன் - புத்தாருடன், சோதது - அவன சொன்னபரகாரங்களை அனுசரித்தது, கெட்டாா - நஷ்டாகளாய்ப் போனார்கள, ஜீவனையும் - ஜீவாதமாவையும், ஈசனையும் - ஈசவரனையும், சிதைக்க இலலை என்று சொல்ல, பாததாா, நெறியிலலா உபாயமில்லாத, நோவழியும் - தங்கள் புத்திக்கு நேராகப்பட்ட மாககமும், தானேயானு - தான தானு நின்ற, நெடுமாலை - ஆசரிதாக்ளிடத்தில் அதிகமான வயாமோஹத்தை உடையநெடுமாலை, நாம அடைநது-நாம ஆசரியித்தது நிலைபெற்றேம் - நல்லஸதிதியை அடைந்தோம் (23)

* (ப-ரை) ஒருததன - யாரோ ஒருவன், சொலலை - வாததையை, சோதனை - நிருபித்ததுப் பாப்பதை, விட்டு - தயஜித்தது, மெய்யென - மெய்யென்று சொல்லுகிற, சோகதரை - செளகதார்களை (புத்தார்களை) சோதனையற்றவா-ஜஞானம் இல்லாதவார்கள, என்று - என்று நிருபித்தது, இசைத்தபின் - அவார்கள சிதிலமாய்ப்போகும்படி நிராகரித்தபின், சீவாகடகு - ஜீவாதமாககருக்கு, ஓா - ஒரு, வேதனை - துககததை, செய்கை - உண்டு பண்ணுகை, வெறும் அறம் - வயாதத

புத்தராயும் பௌத்தராயுமுள்ள பௌத்தர்களை நிரஸித்தோம். அவர்களைப் போலே வேதமததைப் ப்ரமணமனறென்று கழித்து வுத்தனைப் போலே அஹினெனறெரு விப்ரலம்஑னை சர்வஜ்ஞ஑ ஐமிதது அவன வாக்யததை஑ கொண்டு தர்வா஑ார தப஑்ரய்யாதி஑ளை வேறெரு படி வகுத்தது, வுத்த஑க்ஷண ஐங்காதி ப்ரித்யா஑ததாலும் அஸ்தி நாஸ்த்யாதி சத ஐங்கி ப்ரி஑்ர஑ததாலும் சர்வ஑஑கதும் நலல பிளளையா஑ நட஑கிற ஜீன நுதனை நிரஸி஑கிறோம்

அவன சொல்லும்படி யென்னெனனில் —

வैयाக்யாஹிசாதிக்களை प्रधानமாக उपदेशிக்கிறவிவனுக்கு ராஜ
இஷாதிக்கள் கூடாமையாலே இவன் சொன்ன शास्त्रத்துக்கு प्रामाण्य
மிசைய வேணும், இவன் சொல்லுகிற वस्तु व्यवस्थைக்கு प्रत्यक्षादि
प्रमाण तर्कानुगुण्यமுண்டு ஆகையால் இம்மதமே भोगमोक्षार्थिकளுக்க
स्वीकार्यமென்று சொல்லும்.

இவன **வேதபிராமாணிய**ததைக கழிக்கப்பபார்க்குமதற்கெல்லாம்
பரிஹாரமதிகாராந்தரங்குளிலே சொனனேம.

மாண தாமம், என்று, விளம்பி வைத்தே சொல்லிக்கொண்டே இருந்து, மாதவமென்று இது ஒரு பெரிய தபஸ் என்று, மயிர்ப்பறிப்பா, கேசங் களை பிடுங்குகிறவாகளுடைய, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, மாற்றுவோம் - மாற்றிவைப்போம்.

வேதோக மயா'தேய விட்டு இவன் பஜாஸ்தி காயங்கள், ஜிவா ஜிவாஸவ நிஜர் சங்ர வந்தமோஷங்கள் யாதி கர்ம சதுஷ்ய மயாதி கர்ம சதுஷ்யமென்றப போலே கட்டும த்வானுஷான சங்ரங்களில் பரி பாகைகள் பட்டது பட ஆசார் தபச்யா'திகளில் கைமேலே பாலிககிற தலை பறியொழிய வேண்டு முயோஜனமில்லை.

அஹ்ண ப சமுலமான ஜ்யோதிஸத்திலேயொரு பாகியை யவல்விதது பானா'திகள் சொன்னவிடம் அஸ்தா'திகளுக்கும் துஷ்கரமன்று. இது வேத விருதாசுத்யோ'பதேச பண்ணத் தொடங்குகிற விவனுக்கு விபரம் பாரம். இவன் பறகா'திகளில் ஓராசாரத்தாலே சந்த்ரவீத்யமாத்ய ட்வமென்றப்போலே கட்டினவையும் பூபதனா'திகள் சொன்னது பும் அநுபபந்மென்று பபா'தித்தாங்கள்.

பயசு சித்யா'திகளிலே சிலவற்றை யதா பமானபு'பதேசித்தா னென்று இது கொண்டிலனை அஸ்தா'திகளில் ஓராசாரகாரத்தாலே சர்வசித்யான்திகளுக்கும் இது சொல்லலாம் இவர்கள் கட்டின மந் பாலிககிறது மந் வாகரணா'திகளைக் கொண்டு வர்ணா'தி விசேஷங்கள் னுடைய சாமத்ய விசேஷங்களை யறிந்து அதற்கு அநுபுணமான சந்தர்ப்ப ங்களைப் பண்ணி பூபதந்தைப் பழத்திலே மறைத்துக் கொடுக்கு மாப்போலே வ்ஞநா'த்யமாக வர்ண பதவாக்யான்தரங்களைக் கட்டி பயோகிக் கபுர பாலங்கள் சந்திகையாலே இது கொண்டு சவசித்யான்ததை விவசிப்பித்த விரகு இது பூதா'திகளுக்கும் துஷ்யம். இப்படிப்பட்ட பூத மந் சூத்யா'திகள் குஹக மயா'தி வ்யுத்பதியுடைய அயதனா'திகளும் சக்ய சர்வ விபரம்பக சாபாரணமான பகதேச சத்ய வாதிவத்தைக் கொண்டு

1 'அஹ் சர்வஜ்:'

(அஹம் ஸாவஜ்ஞ:)

என்கிற அஹ்வாக்யத்தையும் விவசிசிகப பார்த்தால்

1 'அக்ஷிண: '

(அகனிநுஷண:)

2 'அபொத்வா: '

(ஆபோதரவா)

இत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागममेवலாம் ப்ரமாண மெனபார்க்கும்
प्रतिशेषमिलयाम

அஹீனப போலே வுத்தனும் தனனை சர்வஜ்ஞென்று சொல்லக
கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினூர்கள, அஹீன விராஜ்யாஹி
சாடிகளை உபதேசித்ததுக கொண்டு விப்ரம்பகனென்று எனனும்துவும்
दत्तोत्तरम् ॥

அதில ப்ரவ டு ஸ்ரமான கெஸுஜ்ஞநாதி ஹேதத்தை உபதேசியா
மையாலே அஹிஸுபதேஸ வுத்தனுக்கு அதிகம். சௌதரோடொகக
காருணிகத்ர ப்ரஸித்தியைக கொண்டு காதரரைப்பகட்டுகைககாக
ஹிஸையை த்ரம்மெனகிற வேத ப்ரமாணமாகமாட்டாதென்று விட்டு
ஆத்மபிஷாதி ரூப கெஸுஜ்ஞந காயக்லேசாதிக்களிலே மூட்ட இவறறை
தப்ஸ்சாக இசைநது ப்ரபிஷையாகாதெனகிற இதுக்கு விருத்தமாக
ப்ரவாதிக்களை நிராகரிக்கைக்கு வழி தேடி ப்ரவதிக்கிறவனுக்கு ஹிஸா
விசேஷ த்ரம்மெனன வேண்டுகையாலே த்ரமாத்ரம்வ்யவஸ்தாபகமான
சாஸ்த்ரததாலே அஸிஸுமியாதி ஹிஸைகளிலும் யுத்தத்தில் வதாஹீ வதத்தி
லும் காலாதிக்காரி விசேஷ விஸயங்களான அநஸந ப்ரஹ்ம சலிலாதி ஹெதுக
மரணங்களிலும் பாபத்வசுக் பண்ணவொண்ணது.

இததாலே க்ரம் ஜ்ஞானங்கள விஸயானு ரூப ப்ரதங்களென்று
யுக்திமாத்த்ரப்ரவானர் கட்டின வ்யாஸியுங் கழிநதது, இந்த உக்தியைப்
பற்றுவார்க்கு

1. நெருப்பு குடு.

2. ஜலம் தரவமாக இருக்கும்.

1 'சंसार मोक्षोद्देश्य हिंसा पुण्यत्वसंमता'

(ஸம்ஸார மோசகாதேஸச ஹிம்ஸாபுண்யதவஸம்மதா ||)

என்கிறபடியே ஒரோர் அவஸ்தையிலே பரஹிசைதானும் புண்யமாக ப்ரஸங்கும இப்படியே ப்ரதார ப்ராமர்ஷாடிகளும் விஷயானு ரூப ஫ல ப்ரத்னாக வேண்டும் ஹ்ருதயக்ரோஷத்தாலேயவை பாபமென்னில ட்ரஃ விரோஹிலலாத விடத்தில் ஶாஸ்த்ர விலக்காதபோது ஹ்ருதயக்ரோஷங்கூடாது. வೈதஹிசை ப்ரஶுங்கு ஹிதமென்று ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுங்கு அநர்த்தேதுவன்று, இது சிகித்சக ஶல்ய ப்ரயோகாதிந்யயத்தாலே ஹிதமாம் சூர் ட்ரஃடாடிகளிலுமிக கட்டளை கண்டுள்ளவது.

ஆகையாலே

2 'स्वल्पस्संस्कारस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः'

(ஸவல்பஸ் ஸங்கரஸ் ஸுபரிஹரஸஸபரதய வமாஸஃ)

என்றும்,

3 'करिष्यति'

(கரிஷ்யதி)

என்றும் சாந்த்ரவ்யா சொன்ன ஸ்வல்பஸ்ச்ஶங்கரத்தகும் அவகாஸமில்லை. இவ்வாததத்தை

1 அஹன் முதலியோருக்கு ஹிம்ஸை புண்யம் என்பது ஸம்மதம்.

2. அல்ப தோஷத்தின் ஸம்பந்தம் அனுதாபத்தோடே கூடிய தாயக கொண்டு ஸுலபமாய பரிஹரிகக தககது.

3. உண்டாகுகிறது.

1 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्'

(அசுத்தம் மிதிசேத ந, சபதாத)

என்று வேதாந்த சூத்திராரா அருளிச்செய்தாரா

பிராபஞ்சிதம் பண்ணவேண்டும்படி பாபமான அபிச்சார ஹிசையை வேத விதிப்பாடுகளால் என்னில, துர்நிவார க்ரோதாந்நய ருநுவை ஹிசை கப பாராததவன ப்ரகாராந்ரததாலே ப்ரஹிசை பண்ணினால் இது ப்ரஹ்மாத்ரஹ் ஹேதுவாய ப்ரஹ்ம பிராபஞ்சித விபயமுமாகையாலே அதில மூலாமைக்காக பிராபஞ்சிதாதி லாபவமுடைய அபிச்சார ப்ரஹ்மத்தை காட்டுகிறதாகையாலே,

2 'शास्त्रं हि वत्सलं तं माता पितु सहस्रतः'

' சாஸ்தத்ரம் ஹி வத்ஸல் தம் மாதா பிதரு ஸஹஸரத: '

என்றதுக்கு விருத்தமிலலை

ஸ்தாவரங்களை நிராத்மகங்களென்று கொள்ளாதே ஸ்தாவர ஹிசை பண்ணியும், பண்ணுவித்தும் வயிறு வளாதது வாணியமான த்ரஹ்ஞசெய்கிறேமென்றும்வை ஸ்ரஹ்ம சித்ரோப க்ரணாந்மாக ஜ்ந்துஹிசா நுஜ்ஜ என்றுஞ்சொல்லுகிறவிவனுகு சர்வஹிசா ப்ரத்யாகததுக்கு ப்ரஸங் மிலலை.

இப்படியால் வேதத்தில் ப்ரஹ்மஹிசைகளைச் சொல்லுகிற ப்ரதேச ராஜஸ ப்ரஹ்மமென்று நிர்ஹ்மணமாக ஸ்வேக்ஷாநாததாலே ஜ்ரஹ்ம கும சௌக்யாதிக்களுக்கு ஸ்ரஹ்ம ச்ரஹ்ம வரும். அநேகாந்ந வாதிக்குத தான சொல்லும் த்ரஹ்மததுக்கு அத்ரஹ்மவகொள்ளவேண்டும். தான கழித்த ஹிசைக்களுக்கு த்ரஹ்மமும் துஹ்மஹ்ம ||

1. (முன்பு செய்த யாகங்கள் ஹிமசையுடன் கூடியிருப்பதால்) அசுத்தம், ஆகையினால் வர்ஹ்யாதி பாவங்கள் வருகிறது என்னில இலலை அது அசுத்தமான ஹிமசையல்ல ச்ருதியில் புணயலோகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

2 சாஸ்திரம் ஆயிரம் மாதாபிதாக்களைக் காட்டிலும் வாத்தஸல் யம் (அனபு) உள்ளதனாலே

வேத வேதிக शास्त्रங்களில் சில ப்ரதேசங்களிலே ஜிதேन्द्रியராய்
 திங்ரராய அப்ரணஜத் வாச்யரான ஶ்ரபிகளைச் சொல்லுகையாலே
 அஹ்ருபதிப்ரதேசம் வேதானு மதமாக வேண்டாவோ? என்னில், தூஷார்த்
 மாக அஸ்தகர்யவாதிகளைச் சொன்னாப்போலே இதுவுமொரு பரமதோ
 பந்யஸமாதல சில வேதிக த்ரதவிசேஷ நிபுக்ஷிவிசேஷ விசயமாதலாம
 இதுவும் ஆசுர மோஹார்த் த்ரமப்ரதிஶ்ந்ரஸ்யாதிக்களுக்கு த்ராரம

இவன த்ரவ்யங்களும் பர்யாய் ஶத்ர வாச்யாவஸ்தாவிசேஷங்களையு
 மொழிய த்ரவ்யமில்லையென்னுமது நித்யங்களான த்ரவ்யங்களுக்குச்
 சில நியத்ய த்ரமங்கள ப்ரமாண சித்ரங்களாகையாலே நிரஸ்த். சஹோத்பந்ந
 த்ரமங்கள குணங்கள் ஆரான்துக் த்ரமங்கள் பர்யாயங்க ளனகிற விமாத்த
 தாலு மிதுக்குப் பரிஹாரமில்லை. த்ரவ்யங்களில் இஶ்வராதிக்களை ப்ரதி
 ஶ்லேபிக்குமது நியதிதீப வேதாத்த பரிஶ்ரம்

இவாகளிசைத்த ஜிவ த்ரமதீரம் புத்ர காலாகாஷங்களென
 சிற த்ரவ்யங்களில் ஜிவன அனுபரிமாணனாலும் தேஹத்ரம் அரமாதிகளாலே
 ஶ்வ தீர்த்ர ஶ்தூல் க்ரூஷாதி வ்யத்ரஹ்ர த்ரதிகையாலும் பாத்ர ஶிர: ப்ரவூதிகளில்
 சுல்து:வானுதவமுத அவவோ க்ரூபானு ரூப ஜ்ஞான விஸ்ப்ரததாலே கூடுகை
 யாலும் ஜிவனுக்கு தேஹ பரிமாணங்கட்தினவிடம் அனுபபந்ந்ர ஜ்ஞாதி
 ஶரீரங்களிலும் பிபிலிகாதி ஶரீரங்களிலும் மாறி மாறி ப்ரவேசிக்கிற
 ஜிவனுக்கு க்ரூத்ரனோபல்தாதி சித்ரிககாக நானாபரிமாண பர்யாயங்களைக்
 கொள்ளுமதுக்கு ஜிஜ்ஞாத்ர நிர்விகாரத்ர ஶ்ரூதிவிருதமுத வருத

ஶரீரமில்லாத முக்தி த்ரூயில் பரிமாணததுக்கு வ்யவஸ்தாபகமில்
 லையாம. நியத்யோவ்ரீகந்ந்ர பண்ணுதல ஶ்ரூவ்ரீகந்ந்ர பண்ணி ஆலோகாஷத்ர
 திலேயொரு ப்ரதேசத்திலே வ்ர்திக்குமென்னுதல சொல்லுகிற
 வனுக்கு முக்தனை அபரிமதினென்ன வெண்ணுது முக்தரெல்லாரு
 மொரு நியத்யஶரீரத்திலே ப்ரவேசிபபுதல, தனித்தனியே ஶரீரங்களை
 யெடுததுக் கொண்டுயிருபபுதல செயவார்களென்றால் வேதாந்திகள்
 சொல்லுமாப்போ லிவனுக்கொரு ப்ரயோஜனஞ் சொல்லவிரகிலலை.

ஆத்மாவுக்கு பரிமாண மாத்ரசித்ரிககாக ஶரீர பரிஶ்ரஹ்மெனகை
 அபஹாஸ்யம் த்ரமதீரம் த்ரவ்யங்களை ஜகத்ரயாபிகளென்றது ஶ்வரூபேண வ்யாபித்யை

யாதல் அனுகளாய டாஸ்வஹ்யாடி ந்யாயததாலே எங்குமுண்டென றுதல விவக்ஷிததாலிலை நியங்களாகையாலே புரூப வ்யாபார சாவ்யங் களாகாது சர்வபுரூபஸாபாரணங்களுமாம்.

இவைத் தின பர்யாய விசேபங்கள் ப்ரதிநியதபுரூப வ்யாபார சாவ்ய ங்களென்னில அவைதானே டர்மா஧ர்மங்களாய அப்போதும் சம்ப்ரதி பன்ன ஜிவாடி ட்ரவ்யங்களுக்கே டர்மா஧ர்ம ஸ்ரூப பர்யாயங்களைக்கட்டவ மையும், விஹித நிஷிட்யானுஸ்தானாடிகளே டர்மா஧ர்மஸ்வ வாக்யங்களென்று மிவைததுக்கு ஫ல ட்ரான ட்ரார டேவநாப்ரீத்யாடிகளென்றும் நியாபாஸிட் இததாலே புரூபவிசேபங்கள் புப்ய டாபங்களெனகிற பக்ஷமும் நிரஸ்த்.

புரூபமாவது ஸ்ரஸாடி யுக ட்ரவ்யமாய இதுதானே அநியதமாக வாயுவந்டி சலில பூதீவீ ரூப பரிணாமங்களை யடையுமென்னுமிது ப்ரத்யக்ஷததாலே கண்டதன்று. கல்பநா லாட்வாத்மாகக கட்டுகிறே மென்றால் கண்டவளவைக கொள்ளுமவனுக்கு கல்பநா லாட்வ முள்ளது. ஁கைக பூதங்களிலே அநியதானந்த பரிணாமங்கண்டிலோமோ? எனனில அதுவுங் கண்டவளவிலே நிறுததுமததனை, இது கொண்டு காணுத விடங்களிலே கட்டப்பாாததால் அதிப்ரஸங் வரும்

ப்ரகூதியென்றொரு ட்ரவ்யமேயெல்லா பூதங்களுமாய பரிணமிக கிறதென்று வுைடிகாக்களும் வுைவலங்வி சாங்க்யாடிகளும் கொண்டிலா களோ? எனனில, அதுவும ஸ்ரூதிபாாமாப்ய வலததாலே நியதகம் ஸ்வபாவ பரிணாமமாகக கொண்டதததனை அப்படியிவனும் கொள ளில இதுக்கும (விருதங்) (விருோதம்) சொல்லோம்.

இவ்வஸது தனனை அபூத், அஸிந, அவிர்யதி என்றூப போலே சொல்லுக்கக்கு நிட்யானமான காலததை இவாகள அபுஸ்வ ரூபமென்றது, சிறுமையாலே யாதல், சர்வ வ்யாபியாயிருக்கச செயதே அகாசம்போலே ஸ்வக்ஷதாடிகளாலேயாதலானால் சம்ப்ரதி பன்னாறுக்களாலும் அவற்றின பர்யாயங்களாலும், கால வ்யாவஹரமெல லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு ட்ரவ்யததைக கலமிகக் வேண்டுவ திலலை.

வैதிகர்க்கு வேதங்களும் வேதோபர்ஹங்களும் 'காலத்தை வேறு படக காட்டுகையாலே கल्पனா கௌரவமில்லை. அகாசம்வரன அஹ்தா மததாலே தத்வாத் கொள்ளப்பார்க்குமது அசாமாத்ரமாம்,

ஜீனாபிகரணததில் கால விஷய பாய்ததுககு மிவவளவிலே தாதபாயம். இததைக கொண்டு சர்வீச, விருத்ரமாக கால, பந்ஹ் பண்ண வொண்ணது.

அகாசத்தை நியமாய அநந் த்ரதேசமாய, சர்வ வ்யாபியாய நிறகுமெனறவிடம் அகாசோத்யாதி ஸ்ரீதிருத்ரமாகையாலும் இதுக குச சொலலும் தகாநுமானங்கககு வ்யாதிசொலலவொண்ணுமையாலும் அநாத்ரணிய்.

இவவாறு த்ரவ்யங்கககும் த்யாயங்கககும் தீதாதீத கொண்டு

1 'ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாநாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவ |

ஸ்யாதவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவாஸ்திவக்தவ்யம் ||

ஸ்யாநாஸ்திவாஸ்திவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவாஸ்திவக்தவ்யம் ச '

'ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாநாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திவ ஸ்யாந நாஸ்திவ |

ஸ்யாதவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவ சாவக்தவ்யம் ||

ஸ்யாந நாஸ்திவ சாவக்தவ்யம் ஸ்யாதஸ்திவ நாஸ்திவசாவக்தவ்யம்'

என்று சர்வத்திலும் சத்பங்கி கட்டினவிது மாப்யமிகன சொலலும் பஞ்ச கோடியை இசைந்தும் இவை தனனோடே யதைகக் கலந்தும்

1. இருககலாம் இலலாமலும் இருககலாம்

இருநதும் இலலாமலும் இருககலாம்

சொல்லவியலாத தாயிருககலாம்

இருககலும் இருககலாம் சொல்லவியலாததாகவும் இருககலாம்

இலலாமலும் இருககலாம் சொல்லவியலாததாகவும் இருககலாம்

இருநதும் இலலாமலும் சொல்லவியலாததாகவும் இருககலாம்

தவிர்நதும் சக்ரோடியோடும் அசக்ரோடியோடும் சத்சக்ரோடியைக் கூட்டியும் மெய்ந்நரங்கள் கட்டலாமாகையாலே சத மெய்யென்று நிறுத்தினது மதிபாந். அவை அநுபபந்ந மெனறறிநது போக விட்டானாகில் பரஸ்பர விரோததாலே யிவை தனனையும் போக விடவமையும் அஸ்திவாதி விசித்தனக்கே நஸ்திவாதிகள் வருமாகில் விரோதபதார்த்தமுபந்ந மாகையாலே ஸ்பக்ஷ பரபக்ஷ ஸாபந தூஷந சத சதாதி வ்யஸ்தே கழிநது சர்வ நிர்விவாத்வாதிகள் வரும். தேச காலாபுபாதி ஸேததாலே அஸ்திவ, நஸ்திவ சதஸ்தவாக்வ்யவாதிகளைச் சொல்லப பாரததாலிது, மறறுள்ள சித்தாந்திகளிசைகையாலே இவன தனக்கு ஸ்வதமாக அநேகாந்ந வாதங்கடட வேண்டா சர்வமும் அநேகாந்நமென்று கட்டுகிறவனுக்குத்தான பணணின தத்வ விபாநங்கரும் அநுபநவி பாகங்களும் குலையும்படியாம்.

1 'அநேகாந்ந ஜகத்ஸவ் ஹேர்வநரசிஹவத் '

(அநைகாந்நம் ஜகதஸாவம் ஹேரமபநரசிமஹவத)

எனறதுவும் தப்தாநுபபத்தியாலே நிரஸ்த். விலக்ஷண ஸந்நிவேச விசேஷ விசித்தாவயவ சந்தாதத்தில் த்ரிஹியவ சங்கீர்ண ராசியில் போலே விரூத தமந்வ்யஞ்ஞ சொல்ல விரகில்லை. இவவளவு அநேகாந்நத்வம் சொல்லில் தூத ப்ரஸங்மாம்

2 'சர்வமநேகாந்ந சத்வாத் பராபர ஜாத்யாதிவத் '

(ஸாவ மநைகாந்நத் ஸதவாத பராபர ஜாத்யாதிவத)

எனகிறதும், பரத்வாபரத்வ ஸ்தூல்த்வாநுத்வ ஹ்ஸத்வ தீர்த்வ பித்ரத்வ புவத்வ த்ரஜத்வாபரஜத்வாதி ஸாமாநாதிகரவ்ய் ப்ரதியொகி ஸேத நிர்வ்யூதமாகையாலே இது ப்ரதி யொகி ஸேதரஹிதானேகாந்ந தப்தாந்நமாகாது.

1. உலகம் முழுதும் ஒரே தனமையுள்ளது என்ற நியமமல்லாதது, -பிள்ளையாரும் நரகிங்கனும்மனுஷ்யனே அல்ல மிருகமே என்ற நியம மில்லாமல் இரண்டு தனமையும் கலந்திருப்பது எப்படியோ அப்படி.

2 எந்த வஸதுவும் ஒரேவித ஸவபாவமுள்ளதென்று உளதுஎன்ற தனமை உள்ளதாகையால் பரமாயும் அபரமாயுமுள்ள ஜாதி முத லாலானவைபோல

சா்ஷங்களோடே அங்களுக்கும், ஸ்வர்ப்யங்களோடே அஶ்ய ட்ரவ்யங்களுக்கும் அனேகா் கொள்ளுமளவேயுள்ளது எனனும் பக்ஷ மும ஸோபாபிக நிரூபாபிகானேகாந் விகல்ப டோஷததாலே பரிஹ்ந்.

ஸர்வ ட்ரவ்யங்களுக்கும் ஸ்வாபாவிகா்ஷ் உணடெனகிறஇவன பரமாணுகங்களுக்கும் அனந்நா்ஷ் கொள்ளுகையாலே அணு ட்ரவ்ய வ்யதி ரிக்தங்களை அஸ்தி காயங்களுண்டு கட்டுகைககு வ்யவஸ்திந்மாயிருபப தோரு அணுவிலலை அட்மாடிகளும் பூட்ரஸ்க்ஷங்களுள போலே ஸ்வாபாவி கா்ஷவசுத்யாலே ஸங்காத ரூபங்களாம. அபபபிக கொள்ளப பாராததால அட்மவிபயததில் சார்வாக பக்ஷத்துககுச ஸொன்ன ப்ரத்யேகஸமுடாயாடி விகல்ப டோஷ்வரும

அஸேடமும ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஁கத்வ ப்ரதஸந்நாநாடிகளு ஁ன? ஁ன்னில ஸேடமும ஸ்வாபாவிகமாகையாலே தடபாவமுணடாம.

ஸர்வநிகாந்ந வாடிககு அட்மஸேடங்களிலுமொரு அகாரததாலே அஸேடங்களுள்ள வேண்டுக்கையால அதிப்ரஸங்க்வரும. அ்ஷா்ஷங்களுக் கும டர்ம டர்மிகங்களுக்கும் ஸ்வாபாவிக ஸேடதததைததானே இசைநதான, இவற்றுக்கு ஸ்வாபாவிகாஸேடஞ ஸொல்லுமது ஸேடாபாவமென்ன லொண்ணுது அபபபிக ஸொல்லில ஸ்வவநவிரோடாடிகளு வரும.

அஸேடமாவது அந்நிந்ரமென்னில, அதுவும ஸ்ந்ப்ரதபந்நஸேடத தோடு விரோடாவிரோட விகல்பததாலும் ஸேடாஸேட விகல்பததாலும் டதூதூத்ரம்.

பிந்நங்களுக்கு அகார ஸேடததாலே அஸேடமென்னுமதுவும அகாராகார ஸேடாஸேட விகல்பாடிகளாலே அபஹ்ஸ்ய் மற்றுமவன ஜீவா வஸ்தாவிரோஷ ஜகத்ஸந்நாந டேவதாஸேட தடாராபந யா஁ாடி விபயமாகச ஸொல லும் பூட்ரஜல்பங்களுக்கு இப்காரங்களிலே டூஷணங்கண்டு கொள வது.

இஜ்ஜை பக்ஷததை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸமிந்நஸம்பாவாத)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रकारா நிரஸித்ததா.

சொன்னா தாம் சொன்னதெலாம துறவோமென்றும்
 சொன்னதுவே சொன்னதல தாகுமென்றும் *
 தினனாதும தினனுமது மேகமென்றும்,
 சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனென்றும், *
 மனனாது மன்னுமது மொன்றே யென்றும்
 வையமெல்லாம் விழுகின்றதென்று மென்றும் *
 தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப்பேசும்
 சினநெறியாரா சினமெல்லாம சிதைத்திடடோமே. 25

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிக்காரம்)

1 ஒரே வஸதுவில் விருத்த அநேக தாமங்களை இருக்க முடியாது ஸம்பவிககாதாகையால்

* [ப-ரை] சொன்னாதாம் - அநதந்த மதங்களை சொல்லுகிற வாகனினாலே, சொன்னதெலாம - சொல்லப் பட்ட அாததங்களை யெல்லாம், துறவோமென்றும் - விடோமென்றும், சொன்னதுவே - சொல்லப்பட்ட வஸதுவே, சொன்னது அலது - சொல்லப்படாதது, ஆகுமென்றும், தினனாதும - சாபயிடாததும, தினனுமதும - சாபயிடுவதும, ஏகமென்றும் - ஒன்றே என்றும், சீவன - ஜீவாதமா, சிறியனு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நி஑மான்த் மஹாடேஸிகாய நம: ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனருவது பாஸகர பங்காதிகாரம்)

[பாஸகர பங்க பரதிஜைஞ—அவனுடைய கொளகைகளின் ஸங்கரஹமு—அவற்றின் நிரஸனமு]

ஐ[ஏ]காந்திக மொன்றுமிலலை யென்றசையைத் தாமுடுப்பார் *
 சோகாந்தமாகத் துறப்புண்டபின் தொழிலவைதிகமென்று *
 ஏகாந்திகள் சொன்னவீசன படியில் விகற்ப மெண்ணும் *
 லோகாந்த வீணாதம் வேதாந்த வாரத்தை விலக்குவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும், பெரியனுமாம் - பெரிதாயும், இருக்கும்
 என்றும், மனனதும் - தருடமல்லாததும், மன்னுமதும் - தருடமாய்
 இருப்பதும், ஒன்றையென்றும், என்றும் - எப்பொழுதும், வைய
 மெல்லாம் - லோகமெல்லாம், விழுகின்றது என்றும், தென்னாடும் -
 தக்ஷிணதேசமும், வடநாடும் - உத்தரதேசமும், சிரிகக - பரிஹசிக
 குமபடி, பேசும் - சொல்லுகிற, சின-ஜைனுடைய, நெறியார் மதத்
 தைச் சார்ந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம் - கோபத்தை எல்லாம்,
 சிதைத்திட்டோம் - துள்ளாகும்படி செய்தோம் 25
 சிதைக்கின்றோமே என்று பாடாந்தரம்.

ஆசையை தாமுடுப்பார்—திகம்பரரான ஜைனர்கள்

* [ப-ரை] ஒன்றும்-ஒருவஸ்துவும், (ஐ) காந்திகமில்லை-ஒரே
 விதமான ஸ்வபாவத்தை உடையதன்று என்று - இப்படிசொல்லி,
 சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறப்புண்டபின் -
 விலகப்ப்டபின், வைதிகம் - வேதவிசாரமே, தொழில் - காரியம்,
 என்று, ஏகாந்திகள் ஏகாந்திகளாலே, சொன்ன சொல்லப்பட்டதான,
 ஈசனபடியில் - ஈச்வரனுடைய ஸ்வபாவத்திலே, விகற்பம் - பேதா
 பேதங்களை, எண்ணும் - சிந்திக்கும்வரான, லோகாந்த வீணாதம் -
 லோகத்தில் அறிவிலலாதவாகளான அதாவது பிதற்றுகிற பாஸகர
 யாதவர்களுடைய வேதாந்த வார்த்தை - வேதாந்த வார்த்தைகளை,
 விலக்குவம் நிராகரிப்போம். 26

(பாஸ்கர பங்க பிரதிஜைஞ)

ஆறு த்ருவங்களும் அவற்றின் பரியங்களுமே தத்வமென்ற ஜைனரை நிராகரித்தவளவிலே அவாகள ரோத்ரமே ஸ்வோத்ரமாக்கி சதாத்மக ப்ராதி ஶத்ர வாத்யமான ஁கத்ருவமும் இதின் வ்யத்ரிவிகாரங்களும் தத்வமென்கிற ஁னெக விதபேதாபேதிகளை நிராகரிக்கிறோம்.

[அவாகளின் கொளகைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவாகளிலே சிலா சர்வசக்தியாய ஸ்வப்காசமாய ஸந்மாத்ரமான ப்ரஹ்மொன்றுமே தத்வம். இது சர்வத்ருவங்களினுடைய ஸமத்ரியாயிருக்கும். இதுவே ஁த்ரன பुरुஷன ப்ருக்தி யென்று மூன்று விபாக் ந்த்யமாயிருக்குமென்று சொல்லுமது ப்ரஹ் நிர்த்ரம், ப்ருக்தி பुरुஷ விலக்ஷண், ஁த்ரனஒருவனுமே ப்ரஹ்மென்கிற ஶாஸ்த்ரங்களோடே விரோதிக்கும். ஁நுவூத்ரமான ஸந்மாத்ரம் ஁தங்களில் காட்டில் விலக்ஷண மனரோ? ஁ன்னில் மூன்றிலும் ஸத்தாமாத்ரமே ஁நுவூத்ரிககிற தாகையாலே மூன்றினுடைய த்ம் ப்ரஹ்மாக ப்ரஸங்கிக்கும்.

பெனத்ரங் வுத்ருத்ர க்ரபமான சித்சிதீத்ர விபாகத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட சத்ருவம் நிர்த்ரம் ஸமுத்ர்போலே நிறகிறதென்னில், த்ரங்ாதி ஶ்நானீயங்களான இவை மூன்றிற்கும் ஸத்திலே லயங் கொண்டு ஁வ்யவஸ்திதபாகமாக மீண்டும் ஁தபத்தி கொளளில், சித்சிதீத்ர ந்த்யவாதி ஶ்ருதி விரோதம் வரும் ஁கூதாஸ்யாக்ாதி தோபமுமுண்டாம்.

வ்யவஸ்தித பாகோத்ரபாஸே இந்த தத்ருவங்கள் மூன்றும் ந்தியங்களென்றே கொளளில் இவை மூன்றாக்கும் ஁திரிகஸத்ருவமாக நாலு த்ருவமாய ஒன்றுக்கொன்று துவககறும் ஁ல்லாததுக்கும் ப்ேதாபேதங்களொன்றும் து ஜைநபங்கா஁காரத்தில் தூபித்தோம்

஁த்ரன ப்ரஹ்ாஸமாகையாலே நிரதிஸ்ய ஜ்நானந்஁த்ருவ்ய்ணமும் படி ப்ரஹ் ஶக்திகள் ந்த்யமாக ஁விபூத்ருவங்களாக விருக்குமென்றதும் ஁நுபபந். ப்ரஹ்ததுக்கு இந்த ஶக்திகளுண்டாகில் ஸமுத்ருவானீயமான

स्वरूपத்திலும் திரோதாயகமில்லாமையாலே இவை ஆவிர்மூலங்களாக
 ப்ரஸங்கிக்கும் இஸ்வரன பககலிவற்றுக்கு ஆவிர்மாவ் ப்ரஹ்மஸ்தையாலே
 யென்றால் ப்ரகூதி பூர்பாஸங்களிலும் இவற்றுக்கு நியாவிர்மாவ்
 கொள்ள வேண்டுமபடியாம்.

இஸ்வரனுக்கு மனோமயன், வாங்மயன், ப்ராணமயன் என்று விபாஸம்
 கொண்டது ஸ்ரூப ஸேதவிஸயமாகில் இஸ்வரேக்ய வகனஸாத விரோதம் வரும்
 ஸஸான் ப்ராஹ்ணாதிசளும் அந்யபரங்கள் மாயாவாதிசள ஸொல்லும்
 விஸ்வதேஜஸ ப்ராஜ கல்பநையிலும் ஁பாதி ஸேதததாலே ஸேதஞ்ஸொல்லும்
 மதொழிய கதியிலலை.

மனோ வாங் ப்ராணங்களை அபிஸ்திககிறவளவாலே மனோமயாதி
 ஸேதஞ் ஸொல்லில் த்வான்தராபிஸ்தானங்களாலும் ஸேதஞ் ஸொல்லலாம்
 இவை மூனறையும் அபிஸ்திககுமிடத்தில் ஆத்யாஸ்சிவந்த்ர தேஜஸுகு
 ளாய அபிஸ்திககுமெனறதுவும் ஸ்ரூப பரிணாமததாலே யென்ற
 போது ஁ஸ்யாதி விரோதமுண்டாம்

வாஸுதேவாதி விபாஸம் ஸ்ரூபமனறிககேயிருக்கிற விஸ்வஹாதி
 விஸேதததாலே வருகிறதாசையாலே விரோதமில்லை. மனோவாங் ப்ராணங்
 கள ஸர்வ தமோரஜ: பரிணாம த்வ்யங்களென்னுமிவை ஸ்ஸாரிகளுக்கு
 மனஸ்யாயம், ஸந்மாயம், ப்ராணாயம், பரிணஸிககு மென்றும், ஸுக்ருக்
 கும், இஸ்வரனுக்கும் இவையடியாக த்ரிவிதப்ரவூததிகளென்றும், இவை
 இவாகளுக்கு, ஁பகாரமூதாகளான தேவாகளென்றும் இக்கட்டளை
 யிலே மற்றுள்ள கரணங்களென்றும் ப்ராணமயனே அந்தர்யாஸியாய ஸர்வ
 தத்வங்களோடும் அவைததிலுள்ள தேவதாதி சேதனரோடுங் கூட
 கர்தாவாகிருனென்றும் கர்தாவான ஜிவனுக்கு அந்தர்கதனான மனோமயந்
 ஜிவனுக்குக் காரயிதாவென்றும் வாங்மயன் எல்லாததிலும் பரிணம
 யிதாவென்றும் ஸொல்லுமதெல்லாம் ப்ரமாணகதிகளைப் பாராததால
 ஁தான் ஸாஸிதங்களாயிருக்கும்.

இஸ்வர வ்யதிரிசு பூர்ப நிரூபணத்தில் ஒரு பூர்பன ஸோக்தஸக்தி யுக்
 தாயிருக்கும் அவனுடைய வ்யூஹங்கள் ஸரீரநதோறும் பிரிய வ்யவஸ்தித

ங்களாய அநுக்ளாய நியங்களாய அனந்தங்களாய ஜீவாகள என்று போ பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும் एक पुरुष परिणाम विवक्षै யாலே சொல்லில் ஜீவநியத்வாதி ஸ்திதி விरोधம் உண்டாம். समुदायै कदेश विशेष विवक्षैயாலே சொன்னால் பुरुஷ ஸ்வாத்மமான சமஸ்தியும் ஜீவ ஸ்வாத்மமாகக் குறையிலலை.

ஜீவாகள ப்ராஹ்மசாயாலே சில ஜீவர்கள் பக்கலிலே சில ப்ரஹ்மணுங்கள ஆவிர்மீதங்களாய சில திரோஹிதங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ப்ராஹ்மத்வம் துல்யமானால் எல்லா ஜீவர்கள பக்கலிலும் எல்லா ப்ரஹ்மணுங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் ஆவிர்மீதங்களாயிருக்க ப்ராஹ்ம. ச்வभाव विशेषादிகளாலே நியமஞ் சொல்லில் ரூபரஸாடிகளபோலே இவை ப்ராஹ்மணு களென்னுமத்தனை போக்கி सर्वानुवृत्त ப்ரஹ்மணுங்களென்று கட்ட விரகிலலை.

ஜீவாகளை சித்தரென்றும், வத்தரென்றும், முக்தரென்றும் பிரித்தது சித்த வர்த்ததை அஜான சித்தரென்றும், யோகசித்தரென்று மிரண்டு கூறுகி அஜான சித்தரிஸ்வரணுக்கு உபகரண மூதரென்றும் யோகசித்தா வநதேறியான அநிநாதிசுணாவிர்மீதத்தையுடையவாக ளென்றும் பிரிவு சொன்னது யோகசித்தரை வத்தரிலே கூட்டப் ப்ராஹ்மசாயாலே நிரஸ்த்

வத்தாக்கு ப்ரகூதி வந்ம் வைகாரிக வந்ம் தக்ஷிணா வந்ம் என்றும் வந்ம் மூன்றுவகை அவைத்தில் பூயிவ்யாடிகளிலுண்டான அஃப்ரகூதிக்களி லுண்டான ராஃ ப்ரகூதி வந்ம் விகாரங்களான ஸ்வாடிகளிலுண்டான வந்ம் வைகாரிக வந்ம் கர்மங்களாலுண்டான வந்ம் தக்ஷிணா வந்ம். இவை மூன்றும் துஷ்க்மங்களபோலே ஜீவனை வேஷ்டித்தது இவனுக்கு ப்ரஹ்மணுங்கள ஆவிர்மீதியாதபடிபண்ணி நிறுகிறன வென்றதில் வந்ம் த்ரேவித்ய் புண்யபாப ரூப கர்மத்தாலே வந்ம் இதுக்குக் காரணங்களாயும் காராயங்களாயும் ராஃகாடிகள வருகிறனவென்கிற நிகர்வத்தாலே நிராகூதம் சார்வ்யாதி ஸ்ரந்தங்களில் த்ரேவித்ய் சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே தாத்ய் கொள்ளலாம். முக்தாக்கு சத்யுணாவிர்மீதமென்றது

ईश्वरः शुद्धे मुक्ता वेषणान्नापि विभक्ताराम्यम् अविभक्ताराम्यम्
निरुपाङ्कग्रेणैव नृणां लोकाश्चैव नित्यं सिद्धं ब्रह्माकारैक्यं मेदद्य
कल्लोत्थितं मन्त्राणां शालिलम् विभागाविभागकं माषं राशिं मपी
विभागविभागं तुल्यं कल्लांशकयोरिव अकिञ्चित्करवचनं.

प्रकृतिபோலே **ईश्वर**னும் **पुरुष**னும் **सतत**परिणामिकளல்லாகள்.
 சில **हेतु**க்களையடைநது **ज्ञानादि**परिणாமத்தை **भजि**ப்பாக்கள் என்றது
 வும் **धर्मभूत** **ज्ञान** **परिणाम**முகத்தாலே கொள்ளாதபோது **बहुश्रुति**விரோ
 வரும். **प्रकृत्यंश**த்தில் **ब्रह्म**गुणங்கள் **प्रायेण** **तिरोहित**ங்களாகையாலே
 இத்தை **अचेतन**மென்றதுவும், **सर्वप्रमाण** **विरुद्धं**.

புகுத்தானே காலம் பரமாகாசி அய்யக்தமென்று மூன்று வகை யாயிருக்கமென்றதுவும் கால பரமாகாங்களுடைய புகுத்திவிலக்ஷ ணவரு சொல்லும் பமாணங்களாலே நிரஸ்த். காலம் அநாதயந்த் என்று கொண்டால் புகுத்தியில் கூறு எனன ப்ராமியுமில்லை உற்பத்திவநாசவத தெனறால் சுவவசன விஸாதிசள வரும் சர்வநிமித்தமாய வருகிற காலத்தை பரிஸ்பந்ததுக்கு விஸேச காரண் எனறதுவும் அநுபபந். காலம் சாமான்யகாரணமாய நினறு விசேஷ ஹேதுக்களாலே பிரிந்த பரிஸ்பந்தங்களாலே பரிசுத்திந்நமாமளவேயிறேயுள்ளது.

புலிய காலத்தில் இருமபுண்ட நீர்போலே இஷ்வராந்ததிலே
சுவறி வேறொரு பேரிடவெண்ணாத்தடியாய் சக்திவஸ்தையென்றும்
தமனென்றும் பேரிடுமபடி நிறுகிற மூல பகுதிக்கு இஷ்வரனைக்காட்டில்
விभाग्यपदेश योग்யമായ அக்ஷர்शब्द வாக்யமான ஆத்யாவஸ்தை परमाकाशं
என்னுமிது ஶ்வுபரிणाम சக்தியுக்குமானபடியாலே வாழு என்றும்,
அக்ஷரமென்றும் போ பெற்றதென்றும் இது இஷ்வரனுடைய ப்ரமயென

றும், இதுதான் தேசரூபமாகையாலே இதுக்கு देशान्तरापेक्षையில்லையென்றும் மற்றுள்ள ப்மேகளுக்கு देशापेक्षையுண்டென்றும் பரமாத்மவுக்கு அदेशயோகத்தாலே ஜ்ஞாப்மே அனந்தப்மே க்ரியாப்மே என்றிவை முதலாகவந்த ப்மேகளுண்டாமென்றும், அவனுடைய அனந்தப்மே பூரூபாகள பக்கலிலே அபிவ்யக்தையாய்க் கொண்டு விபயசுலமென்று போ பெற்றிருக்கிறதென்றும் க்ரியாப்மே ப்ராணமென்றும் இப்மேகளெல்லாங்கூட மிளிதங்களுளான வேதத்தாலே பரா ப்ருதியென்றும், பரமாத்மாசுமென்றும், ஜ்ஞாப்மேயினின்றும் சத்வமும், க்ரியாப்மேயினின்றும் ரஜஸ்சு, வாக்ஷக்தியும், தமஸ்சு பிறககுமென்றும், இஸ்தவாதிகளுக்கு பூர்வோக்த மனோமயாதிகள அபிஷ்டாதாக்களென்றும், விசாலமான சர்வத்தின் வயிறறிலே ரஜஸ்சாய, ரஜஸ்சின் வயிறறிலே தமஸ்சாய, இவை மிளிதமான வேஷத்திலே அவ்யக்தமென்றும், சத்வம் நடுவே நிறக இரண்டுக்கும் (பக்கம் 3) ரஜஸ்தமஸ்சுக்கள நிறகுமென்று ப்ராசுரகரன சொன்னான என்றும் ஜீவாத க்ரமங்களுக்கு பரஸ்பர சங்கரம் வாராதபடி காதது க்ரமபல देशविशेषத்திலே ப்ரோக்தாவை நியமிகையாலே நியதியென்று போ பெற்றிருப்பதொரு அவஸ்தாவிசேபத்தோடே கூட, ப்ருதி சதுர்விதையாகவுமாம் என்றும், கால நியதிகள ஂக்சாஸ்புரங்களாகையாலே ஂகவ்யபदेशமுமாம் என்றும், இப்புடைகளிலே சொல்லும் வாததைகளுக்கு அனந்ய பரமாயிருப்பன சில வேத வேதிக வாச்யங்கள மூலமாகக் காணவரிது.

இவைததில் ப்ரஸித ப்ரமாணங்களோடு விரோதமில்லாத அங்க கழிக்கவேண்டும நிர்வண்யமில்லை. க்ரமேந்த்ரியங்களுக்கு ப்ரதி ஶரிரமூபக்திகொள்ளுமதுக்கு விசேபிததொரு வசனமில்லை. சர்வேந்த்ரியங்களுக்கும தத்வஸூத்ராதி காலங்களிலே சூத்ரிப்ரத்யங்க்கள சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களோடே விசேபமுண்டாம

1 'हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं'

(ஹஸ்தாதயஸ்து ஸதிதேதோ நைவம்)

எண்கிற சூத்ரமும் அந்யபரம்.

1 'वाङ्मनसि दर्शनाच्छब्दाच्च'

(வாங்கமநஸி தர்ஸநாச்சபதாசச)

இத்யாதிகளாலே சர்வேन्द्रிய ச்யுக்த சூக்ஷ்மशरीரத்தோடே ஜீவனுக்கு கமனா கமன பிரகாரம் நிர்ணிதமாயிற்று.

2 'तेषां त्वययवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसां ।
सन्निवेद्यात्ममात्रासु सर्वं भूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் தவவயவாந ஸுகூழமாந ஷண்னாம்பயமிதௌஜஸாம|
ஸந்நிவேஸ்யாதமமாதராஸு ஸாவ பூதாநி நிராமமே ||)

என்கிற மனுவதனமும

3 'मनषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति'

(மநஷஷஷடானீந தரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

என்கிற **भगवद्गीता**வனமும் **प्रधान**ங்களையிட்டு **अप्रधान**ங்களை
उपलक्षிக்கிறது. இங்ஙனம் கொள்ளாதபோது

4 'अत एव सर्वाण्यनु'

(அத ஏவ ஸாவாண்யநு)

1. மரிகுமபோது வாகு மனஸஸில அடங்குகின்றது காண்ப
படுகிறபடியினாலும் ச்ருதியில சொலலியிருக்கிறபடியினாலும்

சாரி-ஸ- 4-2-1

2. மது 1-16

3. 35-ம் பக்கம் பார்க்க.

4. சாரீ-ஸு 4-2-2

என்கிற சூழ்மும் இதின் விஷய வாக்யமும் விरोधिக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियालुम् आप्यायन विशेषततालुम् कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरं सृष्ट्याகிறதென்னில, இது ஜானேन्द्रியாடிகளிலும் சொல்லலாம் இப்படி மற்றுமுள்ள विरुद्धार्थங்களுக்கெல்லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது.

இமமதததுககு மூலமாக

1 'ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।

यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥'

(எஸ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேந்தரியோர்மிபி:।

யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹ்மணே நம:॥)

என்று தொடங்கி कात्यायन காரிகையென்றும் पठिக்குமதுவும் आर्ष்மென்று विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம் கொள்ளுதல்,

2 'उत्कमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः'

(உதகரமிஷ்யத ஏவம் பாவாதிதயௌடுலோமி.)

इत्यादि सूत्रங்களாலே மற்றும்சில ऋषिमताங்களை எடுத்ததுக கழித்தாபபோலே கழிப்புதல் செய்யலாம். ऋषिमताங்களை படுகிறபடிகண்டால ब्रह्मदत्तादிகள் சொன்ன भेदाभेद पक्षத்துக்கும் कैमुतिकन्यायத்தாலே निरासமுண்டாம்

1. எஸ்வரன், மூலபரகருதி, பராணன், விராட், பூதங்கள், இந்தரியங்கள் இவற்றால் எது குத்தாக்குவதுபோல தோன்றுகிறதோ அந்தப் பரஹ்மததுககு நமஸ்காரம்.

2 (ஜீவனைச் சொல்லும் சபதத்தால் பரஹ்மத்தைச் சொல்வது) சரீரத்தை விட்டுக்கிளம்பிப் போகிறவன் இவ்விதமாகிருக்கையால், என்று ஒளடுலோமி (சொல்லியிருக்கிறார்) சாரீ-ஸு 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादிகளில் एकविषयங்களான एकानेक भेदाभेद शब्दங்கள் विशिष्टाकार भेदங்களாலே उपपन्नங்களாம். भास्कर मतத்தில் सदादि शब्द वाच्यமுமாய सर्वत्मकமான एक द्रव्यं ब्रह्म. இதில் ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञमाय सर्वशक्तियामிருக்கும் उपाधियेनனெரு அंशம் प्रकृत्यादि विभागवत्तாய नित्याचेतनमாயிருக்கும் இவ்வுபாधि परिणाम विशेषங்களாலே अनादियாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवाகள் என்றுபேராய उपनिषत्तुकங்களில் சொல்லுகிற ऐक्य योग வலததாலே उपाधिसंसर्गம் निःशेषமாகக் கழிந்தால்

1 'घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा'

(கடதவமஸே கடாகாஸோ ந பிநநோ நபஸோ யதா)

என்னுமபடி ईश्वரனில் காட்டில் औपाधिकभेदं கழிந்தும் ईश्वரனோடு வேறுபட்ட अहन्तैयம் சவோதமுமில்லாத अविभक्तेश्वर तत्त्वमाय நிறகு மென்ற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकद्वेत्यादிகளுக்கு अनुगुणंபோலே தோற்றி தேன பூச்சி வரளிபோலே आपातरमणीयमाय निपुण निरूपणदशैयில் अत्यन्तानुपपन्नமாயிருக்கும்

இப்பக்கத்தில் सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமென்றதற்கும் இததை चिदचिद्भागवत्என்றதற்கும் இப்பாங்குகள் இரண்டுக்கும் उपाध्यंशங்களுக்கும் परस्पर भेदाभेदங்கள் स्वाभाविकங்களென்றும் மற்றுமிप्रकारங்களில் சொல்லு மவைததுக கெல்லாம் श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतங்களில் சொன்ன उपपत्ति विरोधமும் दुष्परिहरम् । जीबानुக்கும் ईश्वरனுக்கும் ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिकं மென்ற विभागத்தில் प्रत्यक्षानुमानங்கள் प्रवर्तियாது ஒன்று स्वाभाविकं ஒன்று औपाधिकं என்று வகுத்துச் சொல்லுவதொரு शास्त्रमில்லை. ऐक्य भेद व्यपदेशங்களும் शक्ति शरीरादि शब्दங்களும் सामानाधिकरण्य

1 கடம் நாசமடைந்தால் கடாகாசம் ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் பிந்நமாகாததுபோல

மும் விச்சிபுக்களிரண்டிலும் துலயமாயிருக்க இவைத்தில
கொண்டு இவனுக்கு அசைதததில் காட்டில் வேறுபட்ட சைதநாத்த
தில் ஔபாபிக பைத் கட்டவொண்ணாது. முகததததிலே விசைபிதது
ரேக்யம் சைலலுசையாலே அசைத் சவாபிகமரக வேணடாவோ?
என்னில், இதுவும் சாம்ய ஔயாதி விசைததாலே,

1 ‘மம சாப்யமாபதா:’

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 ‘பைமாத் சாம்ய லிபாச’

(பைகமாத்ர ஸாமய லிபகாசச)

ஔயாதி சமூதி சூத் விசைததாலும்

3 ‘ராம சூபிரையரேக்யம் தேவ்யேவம் சமபாயத்’

(ராம ஸூகரீவயைரையம தேவயேவம் ஸமபாயத்)

ஔயாதிசுளில் பைலே அந்யபரமாம. முகததததத விசைபிதது ப்ஹ
சாத சாமாநாபிகரண்யமும் ஔயந்ரோக பரமசாம்ய விவசுயாலே
பாதிசுமும் ப்ஹமேயாமெனகிற அவபாரணமும் ஸப்யமானான பூரண
வாமந ப்ஹாப்ததாலே விபூவேயாயிநத லைகககையெல்லாம்
பூபிககு மெனனுமிடததில் பைலே பரசாம்ய விவசுைகு அயந்நானு
பூபாமம்.

1 எனசுகு ஸமானமான ஸவபாவததை உடையவாகளாயிருக
கையை அடைநதிருககிற, கீதை

2 அனுபவம் மாததிரம் ஸமமாயிருகசும் எனபதில் ஸமருதி
முதலியவைகள் இருககிறபடியினாலும். சாரீ-ஸூ 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுசுகும் ஸூகரீவனுசுகும் இவ்வாறு பூக்யம்
உணடாயிறு (ராமா ஸூந)

நடிகள் சமுத்ததிலே அஸ்ததை யடையுமாப போலே
வித்தான நாம ரூப விமுக்தனாயக கொண்டு பரம பூரூபனயதையுமென
கிறவாக்யத்திலும் கர்மகூத நாமரூப நிவ்ருத்தாதிக்களாலே வருகிற
விவகித் சாம்யமே பூர்வஜலததுகுகும் ப்ரவிஷ்ஜலததுகுகும் ஸ்வரூபீக்யமிலலை
யெனனுமிடம் ஘ட கரக சலிலசம்ஸேததில ஆபிக்ய டர்ஷனததாலே
யறியலாம் இது குஹோதகத்திலே ஆசிக்தமான உடகான்தர் நாட
காமாபபோலே யெனகிற ஸ்ருத்யந்தரததாலே வ்யாவ்யாத் ஘டஹ்வஸத
தில ஘டாகாச நபஸ்சோடே அமிந்நமாபபோலே என்கிற ஸ்ரீவிந்ந
தர்மவக்சனமும ஘டாகாச மஹாகாச பாபாங்களுககு புதிதாகவொரு
ஸ்வரூபீக்யாபந்தியே உடாஹரிககிறதென்று ஘ட சயோக லக்ஷண வோப்ய நிவ்ருத்தி
மாந்ரோடாஹணததிலே (தாதபாயம்) த்ரபரம் |

1 'तद्भाव भाव मापन्न'

(தாதபாவபாவி மாபந்ந)

2 ' विभेद जनके ज्ञाने '

(விபேத ஜநகே ஜஞாநே)

इत्यादि श्रीविष्णु पुराण वचनங்களும் स्वरूपभेदமிற்க औपाधिक वैधर्म्यरूप
भेदनिवृत्ति परங்களென்னுமிடம் पूर्वापरादि परामर्शத்தாலே
யறியலாம்.

3 'आमुक्तेर्भेदः'

(ஆழகதோபேத)

என்னும் பகவத்கூறு வசனங்களுக்கும்

1. அதன் தன்மை வரப்பெற்றவன்.
2. பேதத்தை உண்டாக்கும் ஜ்ஞானம்.
3. முக்தி அடையும் வரையில் பேதம்.

1 'யானுந்தானுயொழிந்தான்'

இத்யாதித்ருமிதோபநிஷத்வாஸ்யங்களுக் குமிப்படி சர்வானு குணமான தாத்ரயம் கண்டு கொள்வது, உபாஸ்யவத்ஸிந்நசித்ரீஷ் ஜிவனென்கிற இவன உபாடியாலே ஘டஃகாஜலிந்யாயததாலே ஹேத்வம் சொல்லுமாகில் ஹேத்வநிஷேதவ் வத்ஸிந்ந விரோதவ்ரும ஘டஃகாஷாதி ந்யாயததாலே ப்ராப்தஸ்வரூபத தில உபாதி ச்யுக் த்ரேஷ் ஸேத்ருங்களை ஜிவாக் கொன்னில உபாதி ச்ஞ்ஞரத்ருஷீயிலே ப்ரவீர்பரத்ரேஷ்ஸேத்ருததாலே ப்ரவீர்நு ப்ரூத் த்ரதிஸ்த்நானாதி களிலலை யாம் த்ரதிஸ்த்நம் வத்ஸிந்ந மோக்ஷங்க்ரும த்ரஸிங்க்ரும

உபாதிபுத்த ப்ரதேச தனனிவே உபாப்யந்தராபத்தாலே மீணடும்
பிங்கமுண்ணலாம். வ்யவஸ்திநைக ப்ரதேசப்திகளாக சில ஁பாதிக்களை
கட்டவொண்ணது ஜீவவிபுவாதிகள் சொல்லும் ப்காரத்தாலே
஁பாதிஸ்யுத்த ப்ரஹ்ம் தனக்கே ஜீவதவமென்னில் ஜீவானுவாயுபகம
விருத்தமுண்டாம். சவாபாதிக்களால் வரும சுலகு:லங்களுல்
லாம் ப்ரஹ்ம் தனக்கே யாகையாலே ப்ரதேச நியம பயுத்த ப்ரக
வ்யவஸ்தியும் இஷ்வரனுடைய நிர்஁வ்வாயுபகமும் நிர்மூலமாம். ஁பாதி
ஸ்வரூப்தானும் ப்ரஹ்மாகையாலே ஁பாத்தவநின்ன ப்ரஹ்மென்று ஁பாதி
தன்னை விவக்ஷிக்கிறுமென்னில் சித்திசித்திபக சித்தான்த்ததை
விட்டு சார்வாக பக்ததை பரிப்ரஹிக்குப்படியாம் ஆகையால் ஁பாதி
விசிஸ்ட தெனான்तरங்களை ஜீவாக்களாக இசைந்து ஁பாதிநிவृத்தியில்
ஜீவனுக்கு இஷ்வரனுடு ஜகத்வ்யாபாராதி வ்யதிரித்த பரம சாம்யங்கொள
ளுமதே ஂதிஸ்மৃதி சுவானுபகம் ||

जीवेश्वरा कङ्क **स्वाभाविक** मा **भेदाभेद** न्क **गिरण** दै **यम्**
को **ग** **नु** **वा** **क्** **क** **म्** **औ** **पा** **धि** **क** **भेद** **नु** **को** **ग** **नु** **वा** **क्** **क** **म्** **पो** **त्तु**
वा **न्** **दो** **ष** **न्** **को** **ल** **लु** **कि** **न्** **मः**—

ब्रह्मांशमाय स्वतःसर्वज्ञेन ईश्वरने अतु तनेनेाेढाकक
 ब्रह्मांशमायातल अतु ताने उपाधयवन्निन्न प्रदेश विशेष मायातल
 निरुकिर जीवाकनुककुड तनेककुड स्वरूपैक्यततेयनरियानुकिल

சर्वज्ञனாக மாட்டான் ஆறியுமாகில் सर्व जीवदुःखததையும் स्वदुःख
மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्ताவாய जीवानन्यததாலும்
अनादि संसारानु वृत्तिगாலும் अनन्त नित्य दुःखவானாகு प्रसंगिकம.

जीवाकं तृणकं च खरूपैर्यं स्वभाविकमेतन्कीदृशं
 नृकं च सौभरिकातीर्यादि न्यायतथाहो यथाधिमेदं भोगव्यवस्थापक
 माकमादृशमेतन्मयाहो सर्वान् भूतान् सर्वं सुखदुःखादिप्रतिसन्धानं नृकम्

१. 'शास्त्र फलं प्रयोक्तारि'

‘ ஸாஸ்தர பலம் பரயோகதரி ’

எனகிற व्यवस्थையுடனாகத் திருவிறை நியத விதிநிபேதஸாஸ்ய வ்யாகுலதௌ
யம் உணடாம் இஸ்வராஸ்ததிலு ளள அனந்நாடிகளும் எல்லாம்
ऐक्याकारத்தாலே सर्व ஜிவாகளுக்கும் ப்ரதिसन्धेयங்களாம். சர்வத
தோடும் स्वरूपैक्यமுடைய சத்ருவ்ய ஸ்ரூர ப்ரஹ்மவிஸயததில நிரஸ்தவ,
निर्विकारत्व நிர்ஹைவ ஸ்ரூதிகளும் அந்விஸயாதபடியாம்.

இப்படியால் இயமேதாமேதபக்ஷம் ப்ரஹ்மஜ்ஞான பக்ஷத்திலும் காட்டிலும் பாபியா
 னென்று வேதார்த்தசங்க்ரஹத்திலேயருளிச் செய்தாரா

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் தோற்றுகின்ற
உலகெல்லாமொரு பிரமந்தானேயாககி *
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிந்ததெல்லாம்
நன்றென்று தீதனறையென நவின்றா *
கன்றும்லா பசுவும்லராகி நின்ற,
கனருகிப் பசுவாகி நின்றவண்ணம், *
இன்று மறை மாட்டுக்கோ ரிடையனா,
ஏகாந்தி யறிந்திட நாமியம்பிளேமே.

1 சாஸ்திரம் போதிகடும் பலம் அதன் உபாயமான காமாவைச செயகிறவனுக்கு உண்டாகும்.

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனரூவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[ப-ரை] ஒன்றெனவும் - ஒன்றாகவும், பல்வெனவும் - பல்வகைப் பட்டவைகளாகவும், தோற்றுுகின்ற-காணப்படுகின்ற, உலகெல்லாம்-லோகத்திலுள்ள வஸ்துகுகளெல்லாம், ஒருபிரமந்தானையாகுகி - ஒரு பரமமமாகவே இருக்கிறதாக்க கொண்டு, நன்றெனவும் - நல்லதுகளென்றும், தீதெனவும் - கெட்டதுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம் - பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துகுகளையெல்லாம், நன்றன்று - நல்லவையல்ல, தீதன்றே - கெட்டவைகளல்ல, என நவினரூ - இப்படி சொல்கிறவாகள, கன்றும் அலா-கன்றும்ல்ல பசுவும்அலா-பசுவும்ல்ல, ஆகி நின்றே-இப்படி சொல்லும்படியாக இருந்தே, கன்றுகி-கன்றாக குட்டிகளாகவும் பசுவாகி-பசுகளாகவும், நின்ற வண்ணம் - நிற்கும் ப்ரகாரத்தை, இன்று-இன்றைக்கு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு-பசுவுக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, இடையனன-கோபாலனன, ஏகாந்தி-ஒரே நிலையில் உள்ளபகவான், அறிந்திட-அங்கீகரிக்கும்படி (ஒப்புக் கொள்ளும்படி) நாம், இயம்பினேமே-சொன்னேமே-அதாவது பகவான் ஸ்ரீபகவத கீதையில் சொன்ன அர்த்தங்களுடன் சேரும்படி பரமதஸதாகளை தூஷித்தோம் என்றபடி)

27

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

பதிநான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

சாயாமறைகளில் சததந் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால் *
 தூயாரிவரென்று தோன்ற நின்றே பலசூதுகளால் *
 மாயாமதமும் மறு சினவாதும் பவததமும் சோ
 வையாகரணா சொல்லும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण क्रमத்திலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादங்களை
 निराकரித்தோம். वेद वाद कञ्चुकञ्चनरायंक கொண்டு विपरीतஞ்
 சொன்ன இவாகளைப் போலே वेदाङ्ग निर्वहण वारवाण संवृत्तरायक

[ப-ரை] சாயா - ஸவர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன்
 உச்சரிக்க வேண்டிய, மறைகளில் - வேதங்களிலே, சததம் - சபதங்
 கள், தெளிந்திட - தெளியும்படி, சாற்றுதலால் - நிரூபிக்கிற படியால்,
 இவா - இவர்கள் (வையாகரணர்கள்) தூயாரா - தோஷமில்லாதவர்கள்
 என்று தோன்ற நின்றே - என்றும் தோன்றும்படி நின்று கொண்டே,
 பல - அனேகங்களான, சூதுகளால் - கபடங்களாலே, மாயா மதமும் -
 மாயாவாதி பக்தததையும், மறு - மற்றொருன, சினவாதும் -
 ஜைனாளுடைய வாதங்களும், பவததமும் - புத்தமதத்தையும்,
 சோ-சேர்த்துக்கொள்ளும்வரான, வையாகரணா, சொல்லும்-சொல்லு
 கிற, மறுமாற்றங்கள் - வேறுவிதமான ஆததங்களை, மாற்றுவம் -
 ஒழித்து விடுவோம், 28

கொண்டு சர்வமும் ஶ்வுத் த்ரஹத்தினுடைய விவர்த்மாதல பரிணாமமாத
6 லனறு சொல்லுமவர்களை நிரசிக்கிறோம். (நிராகரிக்ஶ்ரோம்)

[அவாகள கொளகைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவாகள ப்ரத்யக்ஷஸித் த்ரவ்ணங்களையும் வ்ரணஸ்தாத விஸேஷ ரூப பத்ரங்
களையும் பத்ரஸ்தாத விஸேஷாத்மகங்களான வாக்யங்களையுமொழிய அர்த்
விஸேஷ வோதகமாக ஶ்ஶோட்மென்று ஒன்றைக கட்டுமது ஶாஶ்வஸாத்ரு விவ்
கார்த்ஶ்வுத் த்ரப்ரிக்ரயாதிகளுக்கு ஶபகாரகமன்று. ஶ்வுத் த்ரதாலே அர்த்த்தை
அறியா நின்ரோமெனகிற விடத்திலே தத்வ ப்ரத்யக்ஷ அந்யதாஸித் த்ர
நிபுண நிரூபண பணணின் வ்யாக்ரணா ஶெவியாலே கேட்டுப் பாத
தாலும வ்ரண்திரித்ரிக்ரமாகவொரு வாக்ரகத் தோற்றுக்ஶ்ரதிலலை வ்ரண
களுக்கு அர்த்வோதகத்வத்திலே ஶில அநுபபத்ரிக்ரளைச் சொல்லி
வேறெனறை வோதகமாகக கட்டுக்ஶ்ரவனதானே இவவாண விஸே
ஷங்கள தன்னை அநத ஶ்ஶோட்ரததுக்கு விஸேஷ வ்ய்ஜகங்களாகக
கொளளுகையாலே இவைததுக்கு அர்த்வோதனத்தில் சொன்ன அநு
பபத்ரிக்ரளெல்லாம் ஶ்ஶோட்ர வ்ய்ஜக(ந)த்திலே வரும். வ்ரண ஶங்க்ரயமாக
ஷ்ஶோட்ரமெனறெனறை வ்யாஸாதி மஹி்ரிகள சொன்னதுவும் வ்ரண
களுடைய ஶ்வார்த்ஶ்ஶுதி்ரகரண ஶக்தி மாத்ரமாக அமையும்.

இபபத்ர பராமித ஶ்ஶோட்ரரூப ஶ்வுத் த்ரதில் ப்ரமணமில்லாமையாலே

1 ‘ ஶ்வுத் த்ரஶ்வு யதேக் யக்ஷ்வைத்நய் ச ஶர்வ் பூதானா்

யத்பரிணாமத் த்ரிபுவந் மக்ஶிலமித்

(ஶ்ரபத்ர பரமம யதேகம யக்ஷ்வைத்நயம் ச ஶாவ பூதாநாம

யத்பரிணாமம் த்ரிபுவந் மக்ஶிலமித்)

என்று ஹ்லாயுதன் சொன்னதுவும் **நிர்மூலம்**. **शब्द** நதானே **चैतन्य** மென்றதுவும் **त्रिभुवनं** **शब्द** **परिणाम** மன்றதுவும் **स्वसंप्रतिपन्न** **श्रुत्यादि** **विरुद्धं** **स्वाभिमत** **देवता** **स्तुति** **मात्रार्थ** மாக சில கல்பநைககூப பண்ணுமதில

1 'देवतां कांचिदुद्दिश्य भक्त्या यो वक्ति किंचन।

तस्य दोषं न यत्किञ्चित् मनसापि विचिन्तयेत् ॥ '

(தேவதாம் காஞ்சித்துத்திசய பகதயா யோ வகதி கிஞ்சந ।

தஸ்ய தோஷம் ந யதகிஞ்சித மநஸாபி விசிந்தயேத ||)

என்று **ஆலங்காரிகா** சொன்னபடியே **உபேक्षிக்கிறோம்.**

இப்படி ஶ்ரீ தத்வ விர்தமாண

२ 'परमज्योतिरुचो गोपतेः'

(பரமஜ்யோதிருசோ கோபதே: '

என்கிற சாங் வ்னததாலும் ஶ்வர்த்தி ஸித்யாத்வ ஸ்தாபனம் பண்ண
வொண்ணுது. சர்வ் ப்ரபஞ்மும் ஶ்வ்விவர்த்தமென்கிற பக்ஷமும் பர்த்துஹி
ப்ரந்யாதிக்களில் கொலலும் யுத்த்யாபாஸ தூஜாலமும் எலலாம ப்ரக்ஷன்ன
வௌதாதி ட்ஷண ந்யாயததாலே நிரஸ்தம் .

ஒரு சுவத்திலே மறுமுள்ள சுவ ஸ்ரஃபம்மெல்லாம் பிறக்கிற தென்று வேத வுைக வாசு சித்ரமாஸூல இஸ்ரியையாலே அர்யஸ்ரஃபம்மெல்லாம் சுவத்திலே பிறக்கிறதாக அமையாதோ என்னில்? இது

1. பக்தியினாலே ஒருவன ஒரு தேவதையைக் குறித்து ஒன்று சொன்னால் அதில் குற்றத்தை மனஸஸினாலும் கருதக்கூடாது.

சம்பாவனாமாत्र வचनமானால் ப்ரமாணமாகாது. இத்தை அநுமானமாக வகுக்குமபோது ப்ரமாண விரோதம் வரும் வர்ணங்களில் வणन्तिरोत्पत्ति சொன்ன விடமும நியங்களான மந்தரங்களுக்கு बीज कृत्स्नि பண்ணினதுவும்

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸயு:ஸகதி ஸாலினோ மந்தரா: ஏவம் சருஷ்டி விசினதநாத)

எனகிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादते ।

अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோஹஸ்தி பரதயயோ லோகே ய: ஸபதாநுகமாத்த்ருதே)

அனுவிததமிவ ஜ்ஞானம் ஸாவம் சபதேந கருஹ்யதே॥)

என்றதுவும் पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில் शब्दानुमानம் கூடா மையாலும் அங்குமிதைக கலப்பிக்கைக்கொரு ப்ரமாணமில்லாமை யாலும் निरस्तम् . अव्युत्पन्नावस्थैयிலும் வாசக शब्दத்துக்கு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धमेनानுமது अनुपलम्भததாலும் व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य ப்ரஸங்கத தாலும் अनुपपन्ने

शब्दततिनुद्वेदय सूक्ष्मतैयारலே अनुपलम्भमेनனिल அபபடி अनुपलम्भ शब्दततुककु बोधकत्वमिललयाम

1. இப்படி ஸருஷ்டியை (உத்தபத்தியை) தயானிததால் மந்தரங் கள சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

2. சப்தத்தின சோககையிராமல் ஒரு அறிவும் உலகத்தில் இல்லை எல்லா ஜ்ஞானமும் சப்தத்தோடு ஓட்டினதாகவே தோன்று கிறது.

१ 'सूक्ष्मैः पश्यन्ति वैखरि'

(ஸூக்தம்: பர்யந்திவைகரி)

யென்று ஶ்வுத்ததிலே சில அவஸ்தாவிஸேஷங்கள் ஶாஸ்த வாஸ்ய ஶிஶ்டங்களா னாலும ஶூஶ்மாஶ்வஸ்தைகளில வாஸ்கத்வ் ஶடிகாது. இவவிலாஸோபதேஸமும ஶந்யாஸ்த்ம் இவவஸ்த்ங்களைபபற்ற சில ஶஸுமானங்களைக கடடினாலும ஶலை ஶபலஸோபபத்தி விருஶ்டங்களாம வேதாஸ்த ஶஸ்தான விருஶ்டங்க ளாம. வேதாஸ்த ஶஸ்தான விருஶ்டமாக ஶ்வு ஶவரூப ஶஸ்தாஸ்தாஸ்திகள் ஶொண் னது வாஸ்கத்வத்துகஸாதல வே ஶஸ்தாஸ்தாஸ்திகளுக்காதல ஶஸநோஸ்தித மாஸகயாலே வஸஸவ வாஸ்யாமத்தளை ஜஸிஸி ஶ்வுடாஸ்தி கரணமும ஶஸ்யஸர்.

மற்றும் **பௌத்த** சொல்லும் **சாந்தியாசா**திகளுக்கும் **பௌத்த** **நி**
யையாக்கரணாதிக்க சொல்லும் **பரி**பா **வாக்ய** **வாக்ய**யார்த்தி **வா**தங்களுக்கும்
புகாரங்களாலே **உ**த்திரங்குணங்கொளவது.

இப்படி களால் सर्व कारणமாக ஶ்ம் வ்ஹமெனெருணறைக்
கட்டினவாகள வாக்யமும அநாதரணியம் ஶ்வத்ரீங்களிர்ணடுக்கும
சுஷாவான பரம் புருஷேண பரவ்ஹம் அதிந்தரங்களில் வ்ஹவ்ஹம் ஆபவா
ரிகம். சூக்ஷ்மசித்திரச்சித்திராணௌ ஆபனிஷத் பரம் புருஷண தானே ஸ்தூல சித்
திரச்சித்திராணயக் கொண்டு பரிணமிக்கிறுனென்று ஶாரீரக் நிர்ணித
மான பரமாத்மதை பரிதிசுபெக்குமது பாणिநி காதுயான பதஜ்ஜலி ப்ருதி
பரம்பரிபரிஷததுக்கு அபிபிரேமாகாது.

இப்போது எங்கும் நடையாடாத **ऐन्द्र चान्द्र माहेश दौर्ग कौमार कपिशलादि व्याकरण**ங்களில் சில **विह्वार्थ**ங்களுண்டு என்று சொல்லுகைக்கு **प्रमाण**மில்லை. உண்டானாலும்

1 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च।

ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारतं संहितां॥'

(அஷ்டாதசு புராணாணி அஷ்டௌ வ்யாகரணாநி ச।

ஜ்ஞாதவா ஸதயவதீஸுநு:சுகரே பாரத ஸமஹிதாம்॥)

என்று சொல்லசெயதே சங்கீர் ராஜச தாமச புராணங்களில் விருடா
விருடாஃபண்ணும் கரமத்திலே நிவ்ஹங்கண்டுக்கொளவது,

கலகத்தில் கலங்கிவரும் காணிககெல்லாம்

கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல, *

உலகத்தில் மறை சோந்த வுரைகள் தமமால்,

ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்ததா, *

பலகத்தும் பவுததர் முதலான பண்டைப,

பகற களளர் பகட்டழிககப பரவும் டொய்யாம் *

சிலகற்றுச்சித்தநாதமறிய கிலலாச,

சிறுவரினி மயங்காமற சேமித்தோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरणभङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதிநானகாவது வையாகரண பங்கரதிகாரம்)

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வயாகரணங்களையும்
அறிந்து ஸதயவதீபுதரரான வயாஸா மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினேறதாவது வைசேஷிக பங்காதிகாரம்)

[வைசேஷிகாக்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுளதான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக்கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால்*
கண்டகராய நின்ற காணாதர் வாதங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - ஷேதரங்களுக்கெல்லாம், கண்ணாறு - கண்ணாற்றென்று போபெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமாத்யம் உள்ள மாகக்கத்தை, கட்டுவாராபோல - உண்டாகக் குவா போலே, உலகத்தில் மறைசோந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தம்மால் - வாதத்தைகளினால், ஒருபிழையும்-ஒருதவறும், சேராமல்-வராதபடி உபகரித்ததா - உபகாரம் செய்தவாளுடைய, பலகதும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தா முதலான - பௌத்தா முதலிய, பண்டை பராசீனங்களான, பகல்களளர் - பகலில் திருடுபவாளுடைய (திவாசோரர்) பகட்டு - பரமிக்கசெய்யும் வாதத்தைகளை, அழிக்க - போகக்கூடாக, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம் - பொய்யான, சிலகற்று - ஜலபங்களுடைய, சித்தாரதம் - மதத்தை, அறியகில்லா - அறியகில்லாதவார்களான, சிறுவா - அலபாக்களாகிய வையாகரணங்கள், இனி - இதற்குப்பிறகு, மயங்காமல்-கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதலாதன - காணமுடியாத வஸததுக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உளதான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகா களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद वाह्यங்களான गुरु सुतजिन பனங்களையும் तत्सग
न्धங்களான कुट्टिपक्षங்களையும் निराकरितதவளவிலே चार्वाकादि
களைப்போலே वेदத்தைப் पौरुषेयமென்றும் प्रकृत्यादिकளை யிலலை
யென்றும் द्रव्य विशेषங்களிலே वैभाषिकादिकளைப்போலே असत्कार्य
வாட்டுசொல்லியும் संप्रतिपन्न वर्णादिकளையொழிய अर्थबोधकமாக
வேண்டுண்டு கட்டுவாரைப்போலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि
तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावங்களைக் கட்டியும்

1 'काणाद शाक्य पाषण्डै ख्यी धर्मो विलोपितः '

त्रिदण्डधारिणा पूर्व विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥ '

(காணாத ஸாகய பாஷணடை: தரயீ தாமோ விலோபித: |

தரிதண்டதாரிண பூாவம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥ '

என்று धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முற்பட

2 'अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय

निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादात्मनाय प्रामाण्यं '

(அதா஽தோ தாமம் வயாகயாஸயாமோ யதோ஽ப்யுதய

நிசரேயஸஸித்தி: ஸதாமஸததவசநாதாமநாய பராமாணயம்)

காலமாக இருக்கையை, மாற்றுதலால் - இலலை எனபதினாலும்
' ஈசனை - ஈசுவரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்ததும், கொள்ளாவகை
-(வேதங்களை நம்புகிறவர்கள்) அங்கீகரியாத பரகாரம், என்று கூறுத
லால் - சொல்லுகிறபடியிலை, கண்டகராயின்ற - நல்ல மாரக்கத
திறகு முன்போல நிறகிற, காணாதா - காணாதாருடைய, வாதம்
- வாதத்தை, கழற்றுவம் - துகளாகுவோம் 30

1 81-ஆம் பக்கம் பாகக

2. இனி இதலை தாமத்தை விளக்குகிறோம் எதலை முகதியும்
மற்ற சிறு பலனகளும் உண்டாருமோ அது தர்மம் இதைச் சொல்ல
தால் வேதம் பரமாணமாகிறது

ப—ப—25

என்று வேதோக்த ஧்மத்ததை வ்யாக்யானம் பண்ண சங்கலிபத்து ட்ரவ்ய குணாதி
ஷ்ட் பதார்த்த சா஧ர்ம்ய வௌத்யாதி வர்ணததோடே தலைக்கட்டிவிட்டார்கள்

இப்படி நிரூபிக்கிற பதார்த்த வர்ணத்ததை பாபாபாவ ரூபத்
தாலே இரண்டு வகையென்பார்கள். பாபாதிர்ஶ்மாந அபாவம்
ஒரு ப்ரத்யக்ஷத்தாலே விஷ்மாக்கககாட்ட வெண்ணணமையாலும்
அதிர்ஶ்மாபாவத்தனனில் கொண்ட கட்டளையிலே பர்ஸ்பர விரூட்
ஸ்வரூபங்களான பாபாந்ரஶ்ங்களாலே அபாவ வ்யவஹாரமெல்லாம் நிவ்ஹிக
கையாலும் ப்ராபாபாதிக்களுடைய அபாவத்ததை பாபமென்று தாங்க
ளுமிசைகையாலும் ப்ராபாபா ப்ரஶ்ஸங்களுக்கு பாபாபாவங்களிரண்
டுங்கூட ப்ரஶ்ஸ ப்ராபாபாங்களென்று கட்ட வேண்டும்கையாலும்
இப்பகாரத்திலே பூர்வவ்யா ப்ரஶ்ஸ ப்ராபாபா. உத்ராபவ்யா ப்ரஶ்ஸ
ப்ரஶ்ஸாபாவம். கால விசேஷ விசேஷித டேசவிசேஷாதி சஸர்ஶாபாவம்,
கோவாதி சஸர்ஶாபாவம், கோவாதி விரூட் ஧்மங்கள தானே அஸ்வ
த்வாதி ஧்ம ஧்மி நிரூபித விசேஷத்தாலே அத்யந்தாபாவ
மும் அந்யோந்யாபாவமும் ஧்மங்களே தனக்கு பராபிமதாபாபாங்களுக்கு
குப்போலே பர்ஸ்பர ரூபங்களே அபாவங்களென்று நிவ்ஹிக்கலாமாக்க
யாலே அவ்யா விசேஷாதி பாபாபாபா தானே அகார ஶேதத்தாலே
அபாவங்களான பின்பு பதார்த்தம் பாபாபாவ ரூபத்தாலே இரண்டு வகை
யென்ன விரகிலலை இவவ்யத்ததை

1 ‘அஸ்ட்ரவ்யபடேசான்திவெந் ஧்மந்ரேண

வாக்யசேஷாடியுக்தே: ஶ்வாந்ரவ்யா

(அஸத் வயபதேசா நநேதிசேநந தாமாநதரேண

வாக்ய சேஷாதயுகதே, ஶபதாநதராசச)

1 அஸத இல்லாதது என்று வேதம் கூறுவதால் ஸதகாரய
வாதம் ஸரியன்று எனனில் அபபடியன்று இருக்கும் வஸதுவே வே
றொரு தனமையை இட்டு இல்லாதது எனப்படுகிறது அஸத என்று
சொல்லப்பட்ட பொருளே மேல் வாககியத்திலே ‘ஸங்கலபிதத்து’
எனப்படுகிறபடியாலும் இருப்பு இல்லாமை இரண்டும் ஒருபொருளின
தனமையே யன்றி வேறிலலை என்ற யுகதியினாலும் ஸதேவ என்று ஸத
தாகவே மறறொரு சொல்லால் கூறப்படுகின்ற படியாலும்,
(ஸாரீ-ஸூத 2—1—18)

எனகிற சூத்தரிலே எதிபாடித்தாரா.

அபாவங்களுக்கு பாபங்களோடே விசேஷ விசேஷ பாவமென்றெருரு பதார்த்தந்ததைச் சிலா கட்டுமது¹⁰ கர்பனிய சம்பந்த எதிவந்தியாலே நிரஸ்தம் அபபடியே அபூதகிசுத் தவ்ய குணாதிகள் அருகருகும் தந்தாம் அபூதங்களோடே கூட சம்பந்தமாகக் கட்டின சம்பாப்ய நியமாய எகமாய -வ் சம்பந்தங்களுடையவும் சம்பந்தமாய நிறகிற தென்பாபங்கள் இதுகரு சம்பந்தி வஸ்துக்களோடும் தத்காலங்களோடும் சம்பந்தாந்தரங்கொள்ளில் அநவஸ்து வரும் என்று பதப்பட்டுத்தாங்களே இதுக்கொன்றோடும் சம்பந்தமில்லை யென்று சம்பாபத்தாலே சர்த்ததோடும் விசிஷ்ட வ்யவகார விபயமாமென்றும் சாலலுவாங்கள்.

இபபடியானால் சம்பாபமென்றென்றை சவிகல்பக விபயமென்னுதல் அநுமதி நிவிகல்பக விபயமென்னுதல் நியானு மையமென்னுதல் சாலலி இதுகரு சம்பாப விசேஷத்தையும் கட்டுமதில் கால்டில், சம்பதிபன்னங்களான அபூதாபூதங்களுக்கொரு சம்பாபத்தாலே விசிஷ்டபுத்ய விபயவங்கொள்ளுகை உத்தி

2 'தர்மிகல்பனாதோ வரம் தாம கல்பநா'

(தாமிகல்பநாதோ வரம் தாம கல்பநா)

என்னுங்கணக்கிலே காணுத சம்பாபத்துக்கருகட்டும் மஹிபாவைக் கண்டவற்றிலே கட்ட பாத்

சர்வ கால சம்பந்த நியமென்பாக்கு நியமான சம்பாபத்துகரு கால சம்பந்த இலையென்ன வொண்ணுது அது கொண்டால் அநவஸ்து வரும். ததாதிகளுக்குக் காலத்தோடே சம்பந்தமாய தத் குணாதிகளுக்கு கால சயுக்த தவ்ய தாரா கால சம்பந்தமாபுபபோலே

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக் கல்பனை செயவதைக் காட்டிலும் இருக்கும் பொருளுக்கே ஒரு தனமையைக் கல்பனம் செயவது மேலானது.

சமவாயத்துக்கு சமவாயிதாரா ச்வந்தமென்னுமதுவும், சமவாயிகளோடே ச்வத:ச்வந்தமென்னுமாபபோலே காலத்தோடும் ச்வத: ச்வந்தமென்னலாமாகையாலே நிரஸ்த் சமவாயத்துக்கு சர்வ கால ச்வந்தங் கொண்டால் சமவாயிகளெல்லாம் நியங்களாக ப்ரஸங்கி யாதோ? எனினில், இது ச்வபக்ஷோந்மூலமாம்.

காலத்திற்கும் காலகுண விசேஷங்களுக்கும் நிய ச்வந்தங் கொள்ளுகையாலே சமவாய் சர்வகால ச்வந்தியாகையால் தான சொன்ன அதிப்ரஸங்கம் தனக்கே வரும். நியத்வ்யாந்தரங்களோடே சமவாய் நியச்வந்தமாயிருக்க ட்வ்யாந்தர குணாதிக்களுக்கு தத் த்வ்ய ச்வந்தத்தை அநியமாகத் தானுங் கொள்ளாதே காரணாவ மாத்த தாலேயாதல், ப்ரவ்ஸராஹ்யத்தாலேயாதல், சமவாயத்துக்கு நியத்வம் கொள்ளும்போது ப்ராவ்ஸராவ்ங்களுக்கும் நியத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும்.

காலத்துக்குப்போலே ஁மயாந்த ஶூயத்தை நியத்வமென்னில் இப்போதிதிலே குணாதி சமவாய் பிறந்ததென்கிற சர்வ லோக ப்ரதீதி வ்யவஹரங்களுக்கு விருத்ரமாம் நியமாய சர்வத்துக்கும் ஁கமான சமவாயம் ஒரு கால விசேஷத்திலே ஒன்றுக்கொன்றை விசேஷமாக குகிறதென்கைக்குத் தனக்கே நியாபகத்வங்கூடாமையாலே நிய குண குணங்களுக்குப்போலே சர்வத்துக்கும் நியத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும்.

விசேஷ விசேஷ ரூப வஸ்து ச்வभावத்தாலே நியமஞ் சொல்லும் போது சமவாயம் அஜாஸ்தன துல்யமாம். நியானிய நானா சமவாய வாத்திலும் ஒன்று ஆதாரமாகவும் ஒன்று ஆதேயமாகவும் வ்ரதீதம் ஆகைக்கு சமவாய ச்ரூபமாதரம் நியாபகமாக மாட்டாமையாலே ஆதாராதேய ச்வभाव வ்யவஸ்தையைக் கொள்ளுகை ஁சித்

காரியங்களுக்கு காரண சமவாயமாதல் சத்தா சமவாயமாதல் ஜன்மமென்றும் சமவாயத்துக்கும் சமவாயமில்லாமையாலே ஜன்ம மில்லை யென்றுஞ் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜன்ம ஶ்வாத்ரமான சமவாய

வாய்ந்ததில் சமவாயமும காய்மெனனும் பஶத்தில் சமவாயத்துக கவைததோடு பூர்வர சஹோதி விகல்ப டோஷங்கண்டுக்கொள்வது.

இவாகள முகாதுாதி ட்வுய விஸோங்களுடைய வ்யாவூதி ட்ரி திதிககாக

1 ‘நித்ய ட்வுய வூதிஸோன்தா விஸோ:’

(நிதய திரவய வருததயோடநநதா விஸேஷா)

என்று விஸோஸ்ய பதார்திரங்கடடினதுவும ஁னபானம். சர்வஜ ஁ான முகதருக்கு ஁ான டோங்களில் ஁த்யந்த சாஸ்யமுண்டா஁னலும வ்யாபாராதி டேடங்களாலும பூர்வா஁த்யாதிங்களாலும வ்யாவூதி வு஁ி கூடும

சர்வ வுஸோஸிக குணோ஁஁ேட் பிறககையாலே முகாதுாக்கள பாஷண கல்பரென்று ஁னபானததாலே கட்டுமது வேட்ந்த விரு஁் ப்ருத்யாதி விஸிஸ்ட ட்ரு஁காரண வா஁ததில் நித்ய஁ ரூபாப்யபரமாஸ்யாதிங்களில்லாமை யாலே ஁வைததிலும வேறெரு விஸோங்கடடவேண்டா, ஁ாவான்தர் ஒழிய ஁ந்யோந்யா஁ாவததைக கட்டுமவனுக்கு வேறெரு விஸோங்க கட்டவேண்டுவதில்லை. சமாந ரூபங்களில் ஁ந்யோந்யா஁ாவ் வ்யாவூதி ஁னகமா஁ மாட்டா஁தெனனில் தாங்கள கட்டின பூதகூவ குணததாலே நிவ்஁஁ிககலாம பூதகூவங்கள ஁க ஁ாதிஸோகததாலே வ்யாவூதிங்களாக மாட்டா஁தெனனில் மேல கட்டின விஸோங்களும் ஁கல஁்ஷண ஁ோகத தாலே வ்யாவூதிங்களாக மாட்டா஁தொழியும. இங்கு ஁ாதி சாஸ்யததுக கும ஁பாதி சாஸ்யததுகும் வாசி ஁ொலலவும ஒண஁து.

பராபர ஁ாவெந வ்யவஸ்திதங்களான சாமாந்யங்கள ஁ாதி சாமாந்யங் களென்று ஁ொனன ஁வைததுக்கு ப்ரிதிநியத வ்ய்஁க ஁வ஁ாவங்கொள ஁ருகையாலே ஁து தன஁லே ஁கரூப வ்யவ஁ாராதிங்கள ஁஁ிககும.

சு-வாதி வுத்தி வ்யவஹார விஷயமென்று கொள்ளாதபோது கல்பனா கௌரவம்.

வுத்திபூர்வமன்றிகே ஜீவனபூர்வமென்றொரு ப்ரயத்னத்தைக் கட்டினவிடம் அதிமந்ருத்யம்

1 ‘அக்ஷேர்வஜ்ஜலந் வாயோஸ்திரியக் கமனம் அநுமனஸோ
அநுமனஸோ ஸ்சாதயம காமேதயேதா நயதருஷ்டகாரிதாநி’

(அகநேருதாவ ஜவலநம் வாயோஸ்திரியக் கமநம்

அநுமனஸோ ஸ்சாதயம காமேதயேதா நயதருஷ்டகாரிதாநி)

என்கிறவிவாகங்களுக்கு அஹ்ர விசேஷத்தாலே உச்சவாஸ நி:ஸ்வாஸாதி கள ஘டிகும ப்ரயத்னோ த்யாக்காஹ்ர விசேஷத்தையுங் கொண்டு இத் தாலே ப்ரயத்னவிசேஷத்தையுங்கட்டினால் அதிகௌரவம்.

சுபுத்தியாதிகளில் ஜீவப்ரயத்ன நிரபேக்ஷமாக இஸ்வர் சங்கல்பத்தாலே உச்சவாஸ நி:ஸ்வாஸாதிகள் எனனுமிடம் உபநிஷத்வ்யயநாதிகள் பண்ணி னாக்குமறியலாம். ஸ்மৃதி ஹேதுஸ்காரமாவது வேதாந்தமயா டேயாலே ஧்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும ஧்ருவ்யத்வ் உண்டானால் வுத்தியவஸ்தா விசேஷ் என்ன அமையும் ஧்ம஧்மங்களுவன விதிநிவேஷ விஷய வஸ்துக்கள் எனனு மிடம் துலக வேதாவதம்.

ஶ்ரணிகங்களான க்ரமங்களுக்கு காலாந்தர ஶாவி ஫ல ஫தானத் தைப்பற்ற ட்ரார் பூத்மான அஹ்ரமாவது இவாகள தாங்களுமிசைநது ஶ்ருதி சித்தங்களுமான டேவதா ஫்ரித்யாதிகளே யாகலாம் அஹ்ரவடா த்மஸ யோகத்தாலே

1 ‘அக்ஷேர்வஜ்ஜல

(அகநேருதாவ ஜவலநம்)

1. நெருப்பு மேலமுக்கமாக எரிவது காற்று குறுக்காக வீசுவது அணுக்களுடையவும் மனஸஸினுடையவும் முதல் கரியை இவையெல்லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாகப்பபட்டவை.

இயாதிகளென்னுமது அஃதஃ. டுஸாஸுரயை முன்னிட டலலது கார்யசெயயாதென்று தாங்குள சொல்லும அாததத்தோடே விரோதிகும. அஃதாபாவததாலே அநுபலவிகூடா நிறக யோயானுபல வியாலே பதார்த்தாபாவநிஸ்யமும கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது டுஸாஸுரீ உண்டாயிருகக ஒருககால கார்யாபாவம் கூடாத படியாம்

இஸ்வராதிதேவதா வுத்திவிரோதமஃதமென்னுமவா கருககு ஸாஸ்தானு குணமாக யதோபலம் வ்யவஸ்யைகூடும. இக குணாதிசகருககு அாஸ்யங் களா ன ட்வ்யங்களை ஒனபதுவகையாக வகுதததுவும் உபபதி ஸாஸ்த விருத்தி.

இவைததில் பூத்யியாதிசகளைதும் பகூதி பரிணதி விரோதங் களென்று ஸாஸ்த சித்தங்களைகையாலே பூத்யியாதிசக னாலிலும கலிபதபரமாணு நியத்வமும அகாசநியத்வ விபூத்வங்களும ஢ந: பரமாணு நியத்வமும அகமவாதிதங்களைம இவைததுககுச சொல்லும அநுமாநங்கருககு விபக்சே வாதமுமிலலை. அதிபரஸாாதிசகளும வரும பூத்யியாதி சதுஸ்யததில் சதாதி விரோதாதிசகமாக அவயவிராத்தவாத்த மாந ட்வ்யாந்ரததைக கடடுமது ப்ரத்யக்ச ஸூத்யாதி விருத்தி இதுககு கலபநா கூரவாதிசகருமுண்டு ஆகையால தாங்குளசைநத அத்யத் தந்நுஸ்யோக பூர்வ கால பத ப்ரதிஸ்யாதிசகளைப போலே உத்தரகாலததிலும வுத்திஸாத்தாந்ராதிசக நிர்வஃககலாம்

தாஸ பகாஸ தாத்தகாதி டுரூயில வேருரு அவயவி உத்பந்நமாகா திருகக தாத்தகாதி வுத்திஸாத்தாந்ராதிசக ஢டககின்றனவென்று தாங் கருமிசைநதாாகள இப்பபடி ஸ்ரப்திபந்நாதிசகாவயவிராத்தார்த்தில லாமையாலே அவயவிபூத்யாதிசகளைபபறநும ப்ரகூரையகருமெல்லாம் அகாஸாலிபிகளாம்.

திசகெனருரு நிய விபூத்வத்ததைக கலபிக்கும அநுமாநங் கருககு வ்யாப்யாதிசகளிலலை. இப்பபடி கடடுவது வேதாந்நாபிஸத மன்று திக் ஸூத்யாதிசகள் சொல்லுகிற வாக்யங்களும அந்யபரங்குள

ஜிவீஸ்வர மெய்நிலைமான ஆத்மவஸ்துவை ஜடமெனனும் துவும் அந்நயநா
 சித்ர சுவம் ப்ராசாத்ர சாஸ்த்ர விருத்ரம் இவாகள விபுக்களென்னும் து
 அநுத்ர க்ர஠ாக்திபாலும் ஆத்மஸ்வரூபத்ருக்கே உத்ரான்தாடிகள் சொல்லு
 கையாலும் அநுபபந்

யுக்கிளூடைய யுக்கபத்ரேக சரீராத்ரிஷாந் அத்ரவிசேஷ சஹக்ரதஜ்நான
 வ்யாப்தியாலே கூடும். போன போன விடமெல்லாம் ஆத்மோபலம்பமும்
 சுவ து:சுவாநுபவமும் சரீர விசிஷ்டாத்ரமகநததாலே நிர்வஹிக்கலாம்
 சரீர ககநததையும் ஆத்மககநததையும் கலிபததால காரவ்
 வாராதோ எனனில உபலம்பஸ்வாஸ்யததாலும் சாஸ்த்ரததாலுங்
 கொள்ளுகிறவனுக்கு க்ரபநா:காரவ் வாராத்ர. ஒரு ஜிவனுடைய
 அத்ரததாலே தேசாந்தரததில் மூக்ய பதார்தோத்ரதாடிகளுக்கு ஜிவசந்நி
 தானாப்த்ரேயிலகே க்ரபநரூப பல்பத்ர சர்வஜ்ஞ சங்கல்ப விசேஷங்களாலே
 சர்வமுகிடைக்கும்

ஜிவ விபுத்ரவ் கொண்டால் ஁கதேச வர்திநிமித்ரதாமவாயிக
 ளாலே பிறக்கிற அத்ரதததை சுவாத்ர வ்யாப்தியென்று கொள்ளவொண்
 ணத்ரு. இபபத்ர கொள்ளப பாககில் [கில்] சுவ து:சுவாடிகளுக்கு
 கும விபுவாக இசைநத அகாசாடிகளில் சத்ராதிகளுக்கும சுவாத்ர
 வ்யாப்தித்ர ப்ரஸங்கிக்கும் அத்ரத்ர அத்ரயேக் தேசவர்தியென்றால் அவ்அத்ரதததில்
 சந்நிதானமில்லாத சர்வதேசததிலும் மூக்ய பதார்தோத்ரத்ர கூடாதபத்யாம்

அத்ரவ்யமான அத்ரதததை ச்ஞாசாரியாகக வொண்ணத்ரு. அத்ர
 சங்க்ரணவாத்ர தானவிசேஷாடிகளாலே அத்ரததாந்தரோத்ரத்ரபர. ஆத்மேக் தேச
 வர்தியான அத்ரதததாலே ஆத்மாவுக்கு காய க்ரணாடி சந்நிதானமுடைய
 சர்வப்ரதேசததிலும் மூகோத்ரத்ரயென்றால் விபுத்ரவாபிமதாசாததில் ஁க
 தேசவர்தி விமாச சத்ரங்களாலே க்ரத்ரநாசாததிலும் சத்ரோத்ரத்ர ப்ரஸங்கித்ரு
 சத்ரங்களும் சார்வத்ரிகங்களாய் சர்வருக்கும் சர்வசத்ரோபலம்பப்ரஸங்க்ரவரும.

஁ஸ்வரனுக்கு ஜ்நான சிகிஷா ப்ரயத்ரங்கள் மூன்றையுமாதல் ஜ்நான
 ப்ரயத்ரங்களிரண்டையுமாதல் கொண்டு இவற்றை நியமாக்கி

जीवाद्यं सहकरित्तपोत्तु இவை காரணங்களாமென்னுமவனுக்கு
ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यमात्रம் इच्छैयुण्डாய प्रयत्नमும் நடவாநிறக
गमनादिक्षमराललातवार्कनाप போலே ईश्वरனும் தன்னுல்லலது
जीवाकनुक्तु सुख दुःखङ्कङ्क கொடுக்க प्रयासपडडुक கடப படா
மலிருக்கிறும

இவாகளில் சர்வாத்ம மோக்ஷம் கொள்ளுமவர்களுக்குப் பின்பும்
ईश्वरனுடைய इच्छाप्रयत्नங்கள் நடக்கையாலே कार्य கடைப்படும
பக்தத்தில் கர்ம நிரபேக்ஷ சંஸாரமாய், கடைப்படாத பக்தத்தில்
संसारिककककु सन्नद्धयुय सर्व लोका दुर्जननुन ஈசவரனுக்கு நிய
மாக நெஞ்சாரலாம(படும்)படியாம. மற்றிவாகள பாக்ஷ ப்ரகியை
द्वयणुकादि ப்ரகியை द्विपृथक्त्वादि ப்ரகியை विभागज विभागादि ப்ரகியை
எனருப்போலே சொல்லும் परिभाषाप्राय ப்ரகியை ஜாலங்கள் எல்லாத்
துக்கும் உகத ந்யாயங்களாலே उत्तरங்கள் கண்டு கொள்வது.

இவ்வैசேஷிக பக்தத்தை

1 'धर्मं व्याख्यातुं कामस्य षट्पदार्थोपवर्णनम्'।

सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्रमनोपमं ॥'

(தாமத வயாகயாதுகாமஸ்ய ஷ்டபதார்தோபவாணநம |

ஸாகரம் கநதுகாமஸ்ய ஹிமவதகமநோபமம் ||)

என்றும்

1. தாமததை விளக்குகிறேன என்றவா ஆறு பதார்த்தங்களை
விளக்குவது ஸமுத்திரத்திற்குப் போக விருமபுகிறவா இமயமலைக்குப்
போவது போன்றது.

2. 'कण्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव ।

युक्तियुक्तं तु गृहीतो न तु तद्वावाक्यगौरवात् ॥'

(கணுவா பக்சயேதகாமம் மாஹிஷாணி ததீநிவ ।

யுகதியுகதம் து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும் உபாலக்ஷித்தார்கள் வேதாந்த சூத்ராரும்

3. 'महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां'

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமண்டலாபயாம் ॥)

என்று தொடங்கி

4. 'अपरिग्रहाच्चाल्यन्तं अनपेक्षा'

(அபரிகரஹாசசாதயநதம் அநபேக்ஷா)

இயந்தங்களான 'சூத்ர'களாலே வஹிக்ரித்ததா

ஆழவாரும்

2. கணங்களை-நொயயை-தின்று காணாதா என போ பெற்றிருக்க
கூடும் எருமைததயிரை அருந்தி மறநெருபெயரை பெற்றிருக்ககூ
டும் அவா சொஸவது யுகதிக்குப் பொருந்தியிருந்தால் கரஹிககின
ரேம அவா சொஸ என்ற மதிப்பால் கரஹிககமாட்டோம்

3

4 பெரியோர்கள் அங்கீகரிககாதபடியாலும் மோக்ஷமபெற
விரும்புகிறவர்கள் வைசேஷிக தாசனத்தை ஆதரிககக கூடாது

5 'சமணரும் சாக்கியரும்'

எனகிற நிலையிலே இப்படிக்கொத்தவர்களை,

6 'மலிந்து வாது செய்வீர்களுட'

என்றொரு கோவையாக அருளிச் செய்தாரா

ஆகமத்தை அனுமான மென்கையாலும்

அழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும் *

போகமற்று ஓர் உபலம போல் கிடக்கைதானே

புண்ணியாக்கு வீடென்று புணாததலாலும் *

மாகமொத்த மணிவண்ணன படியை மாற்றி

மற்றவனாக கொடுபடியை வகுத்தலாலும் *

காகமொத்த காணாதன கண்ணை வாங்கிக்

காக்கைக்கு ஆரென்று அலறறல் காட்டினோமே 31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்)

[ப-ரை] ஆகமத்தை வேதத்தை, அனுமானம் - ஊகித்தறியும் பரமானம், என்கையாலும் - என்று சொல்லுகையாலும் அழியாத - ஒருநாளும் நாசமடையாத, (அதாவது நிகயமாய இருக்கிற) மறை - வேதத்தை, அழிக்க இலலை என்று சொல்ல, நினைத்தலாலும் - எண்ணுகிறபடியினாலும், போகமற்று - சுக துக்காநுபவம் இல்லாத, ஓர் - ஒரு உபலமபோல - கலலைபோல, கிடக்கைதானே - இருக்கைதானே

புண்ணியாக்கு - நலலகாமங்களை் செயதவாகளுக்கு, வீடென்று -
 மோக்ஷமென்று, புணாததலாலும்- சொலலுகையாலும், மாகமஓதத -
 ஆகாசததைபோல தோஷமில்லாமல இருக்கும், மணிவண்ணன -
 ரத்தினங்களபோன்ற ஸவபாவததைஉடைய பகவானுடைய, படியை,
 ப்ரகாரததை (ஸவபாவாதிகளை) மாற்றி - வேறுவிதமாக சொல்லி,
 அவனுக்கு - அநதபகவானுக்கு, மற்று - ஸாஸதிரங் கள இசையரத
 வேறு ஒரு பரகாரததை, வகுத்தலாலும் - இருபபதாக சொலலுவதா
 லும், காகம ஓத்த - காகாஸூரனுக்கு ஸதருசமாக இருக்கும். காணு
 தன - காணுதருடைய, கண்ணை-கண்களை, வாங்கி - பிடுங்கி, காக
 கைக்கு - ரக்ஷிகைக்கு, ஆ - யாாசகதி உடையவாக் கள, என்று,
 அலற்றல - கததும்படி, காட்டினோம் - நிருபிததோம் அவாக் கள
 மதததை, நிரஸிததுக் காட்டினோம் என்றபடி

॥ श्री : ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडशः ॥

பதினாறுவது

ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[ந்யாயவிஸ்தார விரோதநிஸ்தார பரதிஜ்ஞை—அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம் (1) பதினான்கு வித்யாஸ்தா நங்களில் ஒன்றாக மநவாதிகளினால் கணக்கிடப்பட்டிருக்கை, (2) ஸமாததா எனப்படும அக்ஷபாதரால் பரவாததிகப பட்டிருக்கை (3) வேதாதத ஸங்கரஹத்தில் நிர்ஸிக்கப்பட்டிருப்பது மற்ற அவாசீன மதங்களைப் பற்றியதாயிருக்கை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகத்தில் ஸதாபிக்கப்பட்ட பராமாணயததையுடையதாயிருக்கை எனப்பவை — தநநிராகரண பரகரணத்தில் அதிலுள்ள தோஷாதிகள மட்டுமே நிர்ஸிக்கப்பட்டிருப்பதினால் வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்பட்டவிலை—கௌதமா வைசேஷிகாதிகளைப் பின்பற்றவில்லை — உதயநாதி மதபரவாததநததிற்குக் காரணம்]

* கோதம நூலகளைக் குற்றமிலாவகை கூட்டலுமாம்
கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்
யாதுமிகழந்தொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம்
வேதியா நன்னய விததரமென்பது மெய்யுளதே 32

* [ப - ரை] கோதம நூலகளை — கௌதமருடைய ந்யாய ஸூத்ரங்களை, குற்றம் இலாவகை—வேதவிரோதம் இல்லாதபடி, கூட்டலுமாம் — நிருபணம் செயதலோ, கோது கழித்து — அததகைய தோஷத்தைத் தள்ளி, ஒரு கூற்றில்—ஒரு பாகத்தில், குணங்களை- நல்ல அம்சங்களை, கொள்ளவுமாம்—ஏற்றுக்கொள்வதோ, யாதும் — எல்லாவற்றையும், இகழ்ந்து — தள்ளிவிட்டு (உபேக்ஷித்துவிட்டு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதி கரந்தத்தை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம் — இயற்றுவதோ (செய்யலாம்), வேதியா — வேதவேதாந்தங்களின் பராமாணயத்தில் நம்பிக்கையுடையவா அங்கீகரித்த, நலநய விததரம் எனபது — சிறந்த ந்யாயவிஸ்தரம் எனனும் வித்யாஸ்தாநம் எனகிற ஒன்று, மெய் உளது — உண்மையில் இருக்கிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தார ப்ரதிஜ்ஞை]

வீனாசிகாதி மதங்கள் போலே அர்வ வீனாசிகாதி மதமும்
அபந்யாயமூலமென்று அறிவித்தோம். இத்தை சமன தந்ரமாக
சங்ரஹித்த ந்யாய சித்தாந்திகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

- 1 “புராணந்யாயமீமாஸாஸாஸ்தாஸ்தாஸிஸ்திதா: ।
வேதா: ஸ்தானானி விதானாந் தர்மஸ்ய ச சதுர்தஸி ॥” என்றும்,
- 2 “அங்ானி வேதாஸ்த்வாரோ மீமாஸா ந்யாயவிஸ்தர ।
புராண தர்மஸாஸ்த்வம் ச விதா ஹேதாஸ்துர்தஸி ॥” என்றும்

மந்வாதி மஹிர்கள் தர்மவிதாஸ்தானங்களாகப் பரிராணித்த பதி
ஞலில் ஒன்றான ந்யாய ஸாஸ்த்ரத்தை நிரஸிக்கலாமோ ? இத்தை
நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள விதாஸ்தானங்களையும் யதாரதி நிரஸிக்கத்
தட்டென்ன ?

லோக வேதோபயுக்த வ்யவஹரமான ப்ரமாணாதி ப்ரஸ்தானத்தில் வேத வாஹா
சொல்லும் வழிகள் அநுபஜிவ்யங்களாகையாலே வீதிகோத்தமனாய்
மந்வாதி துலயமாக மஹாஸ்தாஸ்திகளிலே ஒருத்தனாகப் பரிஸுஹிதனாய்
மஹேஸ்வரவாத் வுத்தாந்த விஸேஷத்தாலே அஹ்நாபாத்தென்று போப்பெற்றுப்
பஹிஸ்தானகிற மஹர்ஷி பாஸ்யம் பண்ணும்படி சூத்ரம் சொன்ன
ஸூத்ரமனாபாத்தய பஹ்நாத்தை அபேக்ஷிக்கப்போமோ ? ஆனபின்பு
அதோதகர வாசஸ்பதிப்ரஹ்நாஸ்திகள் அபந்யாஸிக்கும் அர்த்தங்களிலே சில
வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் சூத்ரபாஸ்யங்களை ஸ்வீகரிக்க வேண்
டாவோ ? வேதார்த்தங்ரஹத்திலும்

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம், ந்யாயம், மீமாமலை, தாம
சாஸ்தரம், ஆறு அங்கங்கள் இவற்றுடன் கூடிய நான்கு வேதங்கள்
இவை பதினான்கும் கலவிகும தாமத்துக்கும ஆதாரங்கள்.

2 வீஷ்ணுபு—3—17—27. அங்கங்கள் ஆறு, வேதங்கள்
நான்கு, மீமாமலை, ந்யாயம், புராணம், தாமசாஸ்தரம் இவை
பதினான்கும் வீத்யங்கள் (சாஸ்தரங்கள்).

1 “चावकशाक्यौत्क्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -

मतानुसारिणो वेदबाह्या. वेदावलम्बिकुट्टिभिः सह निरस्ताः”

என்று தன்மதானுசாரிகளான அர்வாசீனரையன்றோ நிரஸித்தது ?
இப்படி யுத்திபண்ணியன்றோ அமியுந்ரும்

2 “शिक्षायां वर्णशिक्षा”

என்கிற ஷ்லோகத்திலே வித்யாஸ்தானங்களோடொக்க ந்யாயத்தையும்
பரமார்த்த ஜ்ஞானோபயுக் த் வேதோபகாரகமாக சமர்த்தித்தது என்னில் ?

[வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்படவில்லை]

ந்யாய விஸ்தரம் என்கிற வித்யாஸ்தானத்தை நிரஸிக்கின்றோ
மல்லோம். சூத்ரமனுடைய ப்ரமாவத்தை அபஹ்விப்பதும் செய்
யோம். வேதவிरोधமுள்ளபோது ப்ரஜாபதி ப்ரஹ்மணிஸ்ரீஸ்பதிகளுடைய
வாக்யங்களை வேதவிரুদ্ধமாக நிர்வஹிக்கலானவை நிர்வஹிக்கவும்,
ப்ராசுர்யேண சவாடமுள்ள ப்ரவந்நங்களில் விరోதாபிகரண ந்யாயத்தாலும்

3 “मन्वर्थविपरीता तु या स्मृति. सा न शस्यते”

என்று நியமிக்கையாலும் ப்ரதிகூலாஸ்த்தைக் கழிக்கவும்,
ப்ரதான தாத்பர்ய விరోதமுள்ளபோது லோகாயத ஶாஸ்த்ரத்தைப்போலே
ப்ரவந்நமாக உபேக்ஷிக்கவும் ப்ராப்தமானுஹ்போலே இங்கும் சர்வ சூத்ரங்
களையும் சமீபீனார்த்த விபரீதமாக யோஜித்தல், நிர்வஹிக்க அரிய ஁கதேஸங்
களே உபேக்ஷித்தல், வேதோபிகோக் த வஸ்து வ்யவஸ்த்யிலே தாத்பர்யமென்று

1 சாராவாக பௌத்த வைசேஷிக ந்யாய ஜைந ஶாங்கய
யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதத்ததுக்குப் புறம்பே இருப்பவர்கள்,
வேதத்தை பரமாணமென ஏற்று அதற்கு வீரீதார்த்தம் சொல்லி
அதனால் குதருஷ்டிகளென்று வழங்குமவரோடு நிராகரிக்கப்
பட்டனர்

2 ஸ்ரீரங்கராஜஸ—2—18 சீகை எனனும வேதாங்கததில்
அக்ஷரங்களின் உச்சாரண கரமாதிகளுடைய சீகை செய்யப்படு
கிறது

3 மனு கூறிய அத்தததுக்கு முரண்பட்ட ஶமருதி ஏற்றுக்
கொள்ளப்படுவதில்லை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே
நிசேபமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபன்னம்.

மோक्षத்துக்கு சாக்ஷாத் அஹம்ல்லாமையாலே த்வயகுணாதி பதார்த்
சிந்தையை உபேக்ஷித்த ஸூத்ரமன் வைசேஷிகத்ததை உபஜிவித்தப்
போகிறுனென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 “வ்யக்தவாக்ஷிஜாதயஸ்து பதார்தா:”

இயாதி சூத்ரங்களிலே ப்ரஸக்தமான பதார்த்தத்தை லோகவேதானுசாரேண
சிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தானாக
அமையும்

அகாசத்தை அநுமான வஹிமூத்மென்றும் வாயுப்ரக்சத்வாதிகளையும்
கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேஷிகரோடு நிசேப சுவாமிமில்லை.
விவாதம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் சர்வ பதார்த் சிந்தையும்
பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயந்தன்னில் பூஷண உதயநாதி
மதமேதப்ரவृத்தி வருகிறது வைசேஷிகஞ்சாயீயிலே வேதாந்தாவலம்பி மதாந்தரங்
களில் சொன்ன அर्थங்களுள்ளவையும் சுவர்ணச்யாமிகா ந்யாயத்
தாலே ஶோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய ஶாஸ்த்ரங்களில்
கூடகாஷாவலம்பனம் கமனிகையாதல் விரூஷாஷ பரித்யாகமாதல் அநுகூல
ப்ரந்யாந்தர க்ரமமாதல் பண்ணிச் சதுர்தஷ் வித்யாஸ்தானசபத்தி கொள்ள
லாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்தான பரிமளநை பண்ணு
கிற த்ரம்ஸாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு திரோதம் கழிக்க விரகிமில்லை ஆன
பின்பு ப்ரமாணகாரணவாதம் கெவலநிசித்திஷ்வரவாதம் வேதபூர்ஷேயத்வம் பாஷாண
கல்பமோக்ஷமென்றாற்போலே சொல்லும் விபரிதார்த்ங்களில்
தாத்பர்யம் கொள்ளாத தவிர்த்து தாங்களே தாத்பர்யாந்தரம் கட்டும்
சூத்ராந்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதாந்தங்களோடு ஁கரஸமாக
யோஜிக்கை அக்ஷபத் மக்தருக்கு அநுரூபம்.

1. வயகதி - தனித்த உருவம், ஆகருதி - அவயவ அமைப்பு,
ஜாதி - கோதவம் முதலியது. இவை மூன்றும் சொல்லின
பொருள்.

நானமறைக்குதுணையாக நலலோரெண்ணும
 நாலிரண்டிலொன்றான நயநூல்தனனில
 கூன மறைத்தல கோதுளது கழித்தல மறறோ
 கோணாத கோதில வழிவகுத்தலன்றி
 ஊனமறைத்த வழிரொளி போலொத்த தொவவாது
 உயிரிலலாக காணாதமுரைத்த தெலலாம
 வானமறைக்க மடிகோலும் வண்ணமென்றோ
 மறறிதற்காரா மறுமாற்றம் பேசுவாரே.

33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्तन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार पौडश ॥

பதினாறுவது நயாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

(பதவுரை) — நானமறைக்கு — நானகு வேதங்களுக்கும், துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோரா — ஆபத்தமாகளான பூவாகளாலே, எண்ணும் — எண்ணப்பட்ட, நாலு இரண்டில ஒன்றான (எட்டு) ஆறு பரமாணங்களில் ஒன்றான, நயநூல்தனனில — நயாய சாஸ்தரத்தில், கூன — குற்றங்களை, மறைத்தல — மறைத்துவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருக்கும் அம் சததை, கழித்தல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறென்றான, கோணாத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமல்லாத, வழி— மாகக்கத்தை வகுத்தல நிஷ்காஷித்தல, அன்றி இப்படிப்பட்ட வழிகளில் ஒன்றன்றி ஊன-சரீரத்தாலே மறைத்த-மறைக்கப் பட்டிருக்கும், உயிர-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசம்போல (தாமபூதஜ்ஞாநம்போல), ஒத்தது - (நயாய சாஸ்தரம் என்று எண்ணப்பட்டதோடு) ஸத்ருசத்தோடே, ஒவ்வாது - ஸத்ருச மாகாது, உயிர இல்லா - உயிர இல்லாத, காணாத - காணாத சாஸ்தரத்தாலே, உரைத்தது எல்லாம் - சொல்லப்பட்ட பரமேயங்களெல்லாம் என்றோ - ஏதேனும் ஒருநாள, வான மறைக்க-ஆகாசத்தை மறைக்க, மடிகோலும் வண்ணம் - மடிகட்டுவது போலாகும், மறு-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதற்கு மறு மாற்றம் - வேறு விதமாகக் கூறுவதை, பேசுவாரா - சொல்லுவாரா ?

33

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணாதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின்
கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]

* ஈசனு மறறணங்கு மிலதெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுகு நீரிறைக்கும்
நீசரை நீதிகளால் நிகமாந்தததின நூலவழியே
மாசின மனங்கொடுத்தும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 34

வேட்பு பரிகரங்களான வித்யாஸ்யங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி
மயாதி வ்யவஸ்யாபகமான ப்ரதான ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில்
உபத்யங்கள் பரிஹரிக்கும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாமாந்
யேந ஸிஸ்திங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே
உதாஹரித்துக்கொண்டு வேதார்த்த வித்யாஸ்யமாக ப்ரவृத்தமான மீமாம்ஸா
சாஸ்த்ரம்

* [பதவுரை] ஈசனும் — ஸாவேசவரனாகிய பகவானும், மறற
அணங்கும் - இதர தேவதைகளும், இலது - இல்லை, என்று -
என்று சொல்லிக்கொண்டு, எழில் - பரகாசமுள்ள (அதாவது
ஸவயம்பரமான) நானமறையில் - நான்கு வேதங்களில்,
பேசிய - சொல்லப்பட்ட, நலவினையால் - நல்ல காமங்களால்,
பெருமபாழுகு - சாகுபடி செய்யமுடியாத உபயோகமற்ற
நிலத்திற்கு, நீ இறைக்கும் - தண்ணீர் பாயச்சும, நீசரை -
அறபார்களான மீமாம்ஸகர்களை, நீதிகளால் - ந்யாயங்களின்
உதவியால், நிகமாந்தததின நூல வழியே - வேதாந்த சாஸ்த்ர
ரததினபடியே, மாசில - குற்றமில்லாத, மனம் கொடுத்தும் -
மனத்தைக் கொடுத்தும், மறுமாற்றங்கள் - வேறு விதமாகச்
சொல்லுவதை, மாற்றுவம் - கண்டித்திடுவோம்

[குறிப்பு — கீழ் அதிகாரங்களில் போலே இந்த அதி
காரத்தில் நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அடுத்து அந்த மதத்தின்
கொள்கைகளை நிரூபித்து அவற்றை மேலே ஒன்றொன்றாய்
நிராகரணம் செய்யவில்லை நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞையானதும்
அவர்கள் கொள்கைகளில் ஒன்றைக் கூறி அதை நிரஸித்து,
அதற்குமேல மறொரு கொள்கையைக் கூறி அதை நிரஸித்து
இப்படியே மேலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற விததியாசம கண்டு
கொள்க]

1 “कर्मदेवताब्रह्मगोचरा सा त्रिधोद्भूतः सूत्रकारतः ॥

என்கிறபடியே காண்ட த்ரயரூபமாய் ஁கரூப஁பகார விசேஷத்தாலே ஁க வித்யாத்யாத்ரமாய் ஁தூ அதுத்யாதிகளில் ஁ாலே அவாந்தர வித்யாதி ஁தூமும், த்ரவந்தீக்யவிர஁தமும் இல்லாதபடி ஁வீத்ய த்யாதகரம விசேஷத்தாலே ஁கத்ரவந்தமாய் தீர்க், இதில் கர்ம த்ர஁த ஁காங்களைப் பரஸபர விருதூ சாஸ்த்ரங்களைக்கீக் கர்ம ஁க த்ரதிபாது கர்து கரண ஁காதுத்ய த்ரலாதி ஁தூங்களை ஁த்யாந்த த்ரிகலிதங்களைன்று கழித்தூ, த்ரிர஁ சாத்ரத்தைத் தத்த்வ வித்யதமென்று த்ரற்றின த்ரா஁தூ தீமாத்ர ஁கரை துன்பே த்ரிராகரித்தோம்.

உத்தமாங்கத்தை உபேகித்துக் கர்ம் பாக்ஸத்தைப் பற்றின
கர்வ மீமாம்ஸகரை சிராகரிக்ஷேம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாநமும் நிரஸ்தம். நேஷ்வர என்றது யதாஹுதயமாகில் அநுமானிகேஷ்வரவாதிகளை நிராகரித்து வேதாந்தப்ரசித்தேஷ்வரனை விவாரிக்கிற ப்ரஹ்மகாண்டத்தோடு விரோத்யில்லையாக்கலாம். அகாஸிகனான ஸர்வேச்வரனையும், அவ்ரீகீந தேவதீகளையும் பற்ற

२ “विग्रहो हविरादानं युगपत् कर्मसन्निधिः ॥

प्रीति. फलप्रदानं च देवतानां न विद्यते ॥”

என்றும் சொல்லுமது கர்ம ப்ராஸ்யாபிசந்நியாலே அதிவாதமாகில் அஸிப்ராப விரோதமில்லாமையாலே அநாத்ரியா தொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று அஸிப்ரெதமானால் அபாச சித்ருமான அதீந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை அர்ட்லோகாயதிகரென்று அநாத்ரிகக ப்ராபம்.

1 அந்த மீமாம்ஸை காமத்தைப் பற்றியது - தேவதையைப் பற்றியது - பரஹ்மத்தைப் பற்றியது என்று மூன்று வகையாக முறையே ஜைமினி - காசகருதஸநா - பாதராயணா என்ற மூன்று ரூபிகளிடமிருந்து உண்டாயிற்று

2 யாகவகளில உததேசயாகளான தேவாகளுக்குச் சரீரம கிடையாது ஹவீஸஸ அவாகள் ஏற்பதிலலை, ஒரே காலத்தில யாகம நடக்கும் பல இடங்களில அவர்கள் வந்து இருப்பதிலலை, பரீதி அடைவதிலலை, பலன தருவதுமில்லை.

शब्दाधिकरण अर्थवादाधिकरण देवताधिकरण अपूर्वाधिकरणादिकளிலே वेदान्त विरुद्धமாக இவர்கள் வ்யாககயாநம் பண்ணுமிடங்களுமெல்லாம் वेदान्तानुगुणமாகவே நிர்வஹிக்கலாம். ஜைமிநிக்கு ब्रह्म विषयाभ्युपगमமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்தஸூத்ரங்களிலே प्रसिद्धம் ஜைமிநி மதமாகச் சில அर्थங்களை எடுத்துக் கழித்ததும் अन्य परोक्तिकளைக் கொண்டு सन्दमतிகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. प्रधान अर्थ सवाद भूयस्यैयुण्डானால் स्मृत्यधिकरण न्यायத்தாலே क्वचित् ध्रुवविरोधங்களுண்டாய்க் கழிந்தாலும் प्रवन्धैक्य विरोधம் வாராது.

1 “सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः॥”

என்கிற वृत्ति ग्रन्थத்தின்படியே काण्डव्यமும் एकप्रवन्धமாகக் குறையில்லை मन्त्र अर्थ वादங்களிலும், धर्मसास्त्र-இதி ஹாஸ-புராணங்களிலும் विधिशेषமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் அर्थங்களுக்கு प्रत्यक्षादि विरोधமில்லாதபோது सूत ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே सत्यत्वம் கொள்ள முடும்.

अन्य पर वाक्यங்களிலும் तात्पर्य अनुगुण स्वार्थसत्यत्वம் லௌகிக வாக்கியங்களிலும் रात्रि सत्ताधिकरणादிகளிலும் सर्वसमतம்

இப்படியால் கூணிக கர்மம் காலान्तर भावि फलத்தைத் தரும்போது நடுவே घटकமாக க்ரியா சக்தியாதல் फलத்தினுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை श्रुतिप्रतिपन्न देवता प्रीत्यादिकளை அநாதரித்து வேறென்றை द्वारமாகவாதல் प्रधानமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு श्रुत हान अश्रुत कल्पनादि दोषம் வரும். शब्द व்யापार विषेஷத்தையாதல், அபூர்வத்தையாதல் विधि प्रत्यय वेद्यमென்னுமதுக்கு व्युत्पत्त्यादि विरोधம் கண்டுகொள்வது. पर्याय शब्द भेदத்தாலும், विशेषण भेदத்தாலும் देवता भेदம் சொல்லுகிற வித்தால் देवतेக்கு मिथ्यात्वமாதல், शब्दादिमात्र रूपत्वमாதல் உண்டாகமாட்டாது. चदेश्याकारभेदம் வரும்ளவேயுள்ளது.

द्रव्य देवता ஸாமான்யத்தில் द्रव्य बलीयस्त्वம் சொல்லுமதும் प्रमाणासक्ति विशेष मात्रमूलம் மற்றிவர்கள் पदार्थचिन्तैகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை अनुवर्तिத்து भेदाभेद - अवयवि - परमाणु - ஸமவாயாதிகளை प्रतिपादிக்கும் அம்சம் तत्तरिसद्धान्त दूषणத்தாலே दत्तोत्तरம் ஸ்வதந்த்ரமாக अनुमानाभासादிகளைக் கொண்டு

तम प्रभृतिः कौं विषयमाकङ्क्षन्तुं अस्मिन्मन्त्रेण स्वामिना-
श्रयादि विरोधकृत्याऽपि निरस्तमायुः.

ஆனபின்பு வேதாந்தானுசாரமாக ட்வயாத்வயத்தைக் கொண்டு பதார்த்தவ்யவர்த்தையே நிறுத்தி, ஸர்வாவந்தார்பாயமி பரமபுருஷ ஸமாநாத நூபமாக சாஸ்திரிய கர்மவர்த்ததையும் இசைந்து தத்வதிகாரானுசார ப்ருதி நிவ்ருதி தர்மங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா சாஸ்திரத்தைக் கொண்டு விவேகிக்கை உচিতம்.

பரஸ்பர விருद्ध ஶ்லக்ஷண குருகுமாரிறாதி பஹுஜல்ப ஸக்தியாலே பற்றி
னது விடாகுதே ரிண்(ரல்

1 “दृढपूर्वश्रुतो मुखो धर्माणामविशारदः ।

वृद्धानपृच्छन् सदेहानन्धः श्वभ्रमिव चर्छति ॥”

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம்
ஸாதிகளிலே சோபன்திக் சுவரஸஸித்ருமாக ப்ரதிபாதித்தோம்.

கனேகடல போலொரு நீராம் சூத்திரத்தைக்

கவந்தனையு மிராகுவையும் போலக் கண்டு

நினைவுடனே நிலைத்தரும யிகழ்நது நிற்கும

நீசாநிலை நிலைநாடா வண்ண மெண்ணி

1. பார காண். 72-74 முனனூல அநிரந்தையே உறுதியாக வுடையவனாய் மூடனாய் தாமங்கனின் வீஷயத்தில ஐனாநமில்லாத வனாய் ஸந்தேஹங்களைப் பெரியோர்களிடம் கேளாதவனாயிருப்ப வன குருடன பள்ளத்தில் விழுவதுபோல அநாத்தத்தை அடைவான்

[பதவுரை] களை கடலபோல - சபதிக்கும் ஸமுத்திரம் போல, ஒரு நீராம - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருக்கும், துத்தி ரததை - மீமாமஸா ஸுதிரங்களை, கவந்தனையும் இராகுவை யும் போலக் கண்டு - கபந்தனையும் ராகுவையும்போல (அதாவது கபந்த மீமாமஸகன, ராஹு மீமாமஸகன என்று இரு பிரிவுகளான மீ ம ம ஸ க க ள ா க), கண்டு, நினைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதீரமாக இருக்கிற தருமம் - தாமமாகிய அசுவரனை, இகழ்ந்து - இலலை என்று, நிற்கும் - நிற்கின்ற, நீசர் நிலை - அலபார்களான மீமாமஸகா களின் மதம், நிலைநாடாவண்ணம் - ஸதீரமாக இல்லாத வாறு, எண்ணி - நினைந்து, வினை பரவு - காமங்களைப்

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை

வேதாந்த நூலுடனே விரகால கோதத

முனையுடைய முழுமதி நமமுனிவா சொன்ன

மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிடடோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर सीमांसक निगाकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாமஸக நிராகரணதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

—

புகழ்க்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜைமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - பரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால கோதத - இரண்டும் ஒரே சாஸ்தரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூாமையுள்ள, முழு-பூரணமான, மதி-ஜ்ஞாந்தத்தை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவா - போதாயந, டங்க, தரமிடாதிக்குடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மன்னசீலரான எம்பெருமானா, சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூகதி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிடடோம - பரவாததிததோம்.

श्री*

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

अथ निरीश्वर साख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது

நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[நிரீச்வர ஸாங்க்ய மத நிரஸந பரதிஜனெ—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸநமும்.]

*முககுணமாய நின்ற மூலப்பிரகிருதிக் கழியா
அக்குணமற்ற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இககணனைப்படி ஐயைநது மெண்ணில முனமுததியென்னும்
பக்கண வீணா பழமபகடடைப் பழுதாகுவமே 36

परम वैदिकरென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதர்
நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்தர்ய
விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு ஶரீர ஶூதரான
ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீச்வர மீமாம்
ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக
இசைந்து வேதேஶ் பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்
கள் என்ற இரண்டைத் த்ருமென்கிற நிரீச்வர சா்ஶ்யனை நிரா
கரிக்கிறோம்.

*[ப - ரை] முககுணமாய் நின்ற - ஸததவ ரஜஸ தமோ
ருபமாய நின்ற, மூலப்பிரகிருதிகு - மூலபரக்ருதிகு, அழியா -
அழியாத, அக்குணம் - அநதக குணங்களினாலே, அற்ற -
சூநயமான, அரு - ஸூக்ஷ்மமான ஜீவன், துணை - ஸஹாயம்,
அதற்கு - அநத பரக்ருதிகு, மற்று - வேறு, ஈசன் இலை -
ஈசன் இலை, இக கணனைப்படி - இநதக கபிலனால சொல்லப
பட்ட கணக்கின்படி, ஐயைநதும் - இருபத்தைநதும், என
ணில - விசாரித்தால, முனமுததி - பூாவஸீததமான மோக்ஷம்,
அனறிககே முன - எதிரே நிற்கும், என்னும் - இப்படிச் சொல்லு
மவரான, பக்கண வீணா - சபராலய வாததிகளான வீணாகச
சொல்லுமவாகள், பழம் பகடடை - அநாதியான வயா
மோஹத்தை, பழுதாகுவம் - வ்யாததமாகுகுகின்றோம் 36

இவன் தத்த்வ ஹிதங்களைச் சொல்லும்படி என் ?
என்னில்

1 “மூலபுருஷபிரகாசம்: மஹாபா: ப்ருதிபுருஷ: சம |

புருஷ: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ||”

என்று இவனுடைய பஞ்சவிசித தத்வ சங்க்ரஹம். இப்படிப்பட்ட
வ்யாக்யான விஜ்ஞானமே நிய நிர்த்தேய கைவல்ய சாபனமென்றும் இவன்
சுருத: து:ருத: மோஹாத்மகங்களாய் ஸாத்வ ப்ருதி: சலநோபபூத: கௌரவாவரணங்
களைக் கார்யமாகவுடைத்தாய் ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்
களென்று பேரான மூன்று நிய விபுருஷ்யங்கள் பரஸ்பர ந்யூனாதிபேதங்
கள் ஒன்றுமில்லாத சாம்யாவஸ்தையில் மூலபுருஷபிரகாசம் என்றும் சொல்லும்.

இப்படி ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்கள் மூன்று ப்ருஷ்யங்கள்
என்றது —

2 “சர்வம் ரஜஸ்தம் இதி குண: ப்ருதி: சம்பவா |”

“ப்ருதி: குண: சம்பவா: ||”

இத்யாதிகள் இவை மூன்றையும் ஒரு ப்ருஷ்யங்களாகச் சொல்லுகை
யாலே நிரஸ்தம்.

இவை மூன்றையும் தத்வங்களாக எண்ணி இவற்றுக்குப்
ப்ருதி: ப்ருதி: சொல்லும் அபிநயங்களுக்கு தத்வபுருஷ ப்ருதி: ப்ருதி:
ப்ருதி: ப்ருதி: விசேஷத்திலே தாத்பர்யம் கொள்ளலாம்.

நிய விபுருஷகளென்று கட்டின சர்வாதிப்ருஷ்யங்கள் மூன்றுக்
கும் சாம்யாவஸ்தையும், ப்ருதி: ப்ருதி: கட்ட விருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
சர்வ ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
காட்டுகிறபடியே ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
களை ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
தொழில்கள் போலவும் கர்ம கர்ம: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
போலவும் மூலகாரணத்துக்குள்ளே மஹாபா: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:
கிடக்கிறனவென்னுமதுவும்,

3 “அப்யவஸ்தே ச சலிலே வாஸ்வஸ்தே ச தேஜசி |”

இத்யாதி ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி: ப்ருதி:

- 4 “ तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजबराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥”

இத்யாதிக்களுக்கும் ட்ரவ்யாந்தரோத்பத்திபகத்தைக் கழித்துப் பூர்வசிद्ध ட்ரவ்யம் தனக்கே உபலம்மாதி யோగ்யாயோக்யாவஸ்தாத்திலே தாற்பெய்ம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆவிரக்குமாபோலே என்னும் திராந்தமும், விதையினுள்ளே வருகையில்லாமையாலே வருகும் மாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸஞ்ஞம் ட்ரவ்யம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். சர்க்யாவாத்ரேயாலே சர்வ நியதவம் சொல்லுகிற இவனுக்கு அமியக்தி நியதவமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே அமியக்தி சொல்ல விரகில்லை. அமியக்திக்கு அமியக்தி கொண்டால் அனவஸ்தையாம். அதுக்கொன்றுக்கும் உத்பத்தி கொள்ளப்பார்த்தால் துத்யந்யாத் தாலே சஹதாத்தவஸ்தா விசிஷ்டரூபத்தாலே நியத ட்ரவ்யம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

- 5 “ सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥”

- 6 “ स सिसृक्षुः सहस्रांशदण्डमुत्पादयन्ति ते ।”

இத்யாதி ப்ரமாணவ்யாகோபம் வரும்.

உத்பத்தியாதி ஶதங்களுக்கும் அமியக்தி பொருளென்றால் அமியக்தி ஶதங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

- 7 “ न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।
उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥” என்றும்,
8 “ असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसगिभिः ।
असंबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥” என்றும்,
9 “ कार्यत्वं कारणत्वं च संबन्धः सोऽसतां कुत ।
सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥” என்றும்,
10 “ कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेत् ।
कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थितिः ॥” என்றும்

சார்வாகாதிசம்மதமான கருதக் வர்த்தைகக கொண்டு கார்ய காரண பாவத் தைக கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண விரோதமும், சுவசனாதி விரோதமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

பிரமணத்தையே போக்கற்றுப் பரிணாம வாத்தை இசைந்து மூலப் பரக்கருதி தானே ஒரு சேதன நிரபேக்ஷமாக க்ஷீரஜலாதிகள் துதி ஹிமாதிரூபேண பரிணமிக்கிறுப்போலே சதத விசதத பரிணாம பர்பரேகலை அடையுமென்னுமது நிதிஷ் சர்வ ததான்தானுபபதியாலே நிரஸ்தம் ஸர்வ வஸ்துக்களும் இஷ்ராயதத த்ரூப த்திதி ப்ரததிகளென் திறே வேதான்தங்கள் தசாஸ்துதின்தன.

செந்நீர் புகழ்மாறாத துணைக்காடிப்பாடித் ததர்ச் சங்கராடி வ்யாபார ரஹித
செதன சநிதமாத்தாலை ஶ்ரீராடி ரூபே பரிணமிககிருப்போலே
விச்சக்தி மாவ ரூப நிர்வாபார புருஷ சந்நிதமாவத்தாலே மூலப் பரக்ருதி
விசிவ பரிணாமங்களைப் பண்ணுகிறதென்னுமதுவும் அநுபபந்நம்
மஹீன துணைக்காடிக்கும், அந்நுபபுக்த துணைக்காடிக்கும் நிர்வ்யாபார
புருஷ சநிதானம் உண்டாயிருக்க ஶ்ரீராடி பரிணாமம் கண்டி
லோம். செந்நீர் ஶ்ரீராடிகள் பரிணாம விசேஷ ஹேதுவென்னில்
செதனையெழுதிய அசித்திக்குகளுடைய அந்யோந்ய சசர
விசேஷமே பரிணாம காரணம் என்கைக்கு ஹ்யந்தமாம்

இப்படி அயஸ்காந்த் வைட்ரீயாதி நிदर्शनங்களிலும் கண்டு கொள்வது. அயஸ்காந்தாதிக்கு அமிசுரூப ஷேஷஸ்யாதி விசேபயோகம் வேண்டும் ஆத்மாவுக்கும் இப்படி ஓர் அவஸ்தா விசேஷம் கொள்ளுபவன் சித்ர விசேஷ காரணங்களைக் கொள்ளப்பார்த்தால் இங்கும் யதாபரணம் ஈசுவர ஸங்கல்பாதிகளைக் கொள்ளப்பார்த்தால். அநுமானத்தால் ப்ருத்யாதினைக் கொள்ள விரகில்லை. அபரணத்தாலே இவற்றைக் கொண்டால் துலய பரணசித்ரனான ஈசுவரனை விடவொண்ணாது. வைபவ்ய நேர்வுய ப்ருத்யாதி க்ருத்கங்களாலே விடில் வைசேஷிகோக்ட க்ருத்கங்களாலே ப்ருத்யாதிகளையும் விடலாம்.

11 “सचष्टे नेश्वरं त्वां पुरुषपरिषदि न्यस्य यद्वाऽऽन्यपर्यात्
साख्यो योगी च”

என்கிறபடியே இஷ்டாதி விஷய வாக்யங்களுக்குப் பண்ணும் கண்ணழிவு தத்வாந்தரங்களிலும் பண்ணலாம். பஞ்ஞ அந்நியாயத் தாலே ப்ரவृத்திஶக்தி ரஹிதனான புருஷனும் விச்ஞக்திரஹிதையான ப்ரக்தி யும் கூடிப் பரஸ்பர ஸ்வபாவ்யாஸாடிகளாலே ஜகத்ப்ரவृத்தி பண்ணு கிறனவென்னுமதுவும் இவனுக்கு நிர்வஹிக்கவொண்ணாது.

மார்டர்ஷன் தடுபதேக்ஷமனா பஜ்ஜுவம் ஸ்வணாதிக்கமனாய் ப்ருத்தி சுகதி யுத்தனா அந்நமும் கூடி விவக்ஷித கமனாதி ப்ருத்தி பண்ணு மது உபபந்ம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண் டுகும் ஜாத்வாதிக்களில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே பரஃபரோபதேசாதிக்களும், பரஃபர ஧ர்மா஧்யாசாதிக்களும் ஃதிட்யா. சநிதி மூலா஧்யாசம சொல்லுமவனுக்கு சநிதி நியத்யையாலே நியா஧்யாசமும் ப்ரஸங்கிகதும்.

புருஷ ஸோகாபவர்ட்யமாக ப்ரக்ருதி ப்ருத்தி பண்ணுமென்னு மதுவும் புருஷனை நிய நில்பன் நியமுகன் என்கையாலே நிரஸ்தம். ப்ரக்ருதி கார்யங்களில் பூதி லக்ஷணமான மஹாந் புருஃபராகம், விஃயோபராகம், வ்யாபாராவேசம் என்ற அந்நயத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். விஃயோபராக லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக் குப் புருஃபராகத்தோடே சிஃயாஃபூதமான ச்வந்ம் உபந்ம். இம் மஹாந் ஧ர்மாஃபராவாஸ்யமாயிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் அஃயவசாய ப்ருத்தி விசிஷ்டமாயாகையாலே பூதிசஜ்ஜமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் ஸ்வாதிக்களுடைய அபரோக்ஷாவாஸ ரூபமான அலோகனத்தாலே உபகரிக்கும். மநஸ்ஸு பரோக்ஷாபரோக்ஷாவாஸ ரூபங்களுமாய் ஸூதி சிந்தா தக் சஜ்ஜாதி ரூபங் களுமான சங்கரப ஸ்வ வாக்ய ப்ருத்தி விஃயோபங்களுலே உபகரிக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத் திலே ஸமீபத்திலே பார்ச்வத்திலே ஸ்வமென்றாற்போலே தேஜத்தாலும் புருஷனுடைய வர்தமானத்வ ப்ரதீதியடியாக ‘அஃபூத் அஸ்தி ஃவிஃயதி’ என்று காலத்தாலும் வரும். சவந்ாவாஸ ரூபமான அசிமானத்தாலே உபகரிக்கும் என்றாற்போலச் சொல் லுமவையெல்லாம் பூதி ஸ்வ வாக்யமான அசித் த்ருயத்துக்கு வோத்வ ஸோக்த்வாதிக்கள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாககளைக் கட்டவேண்டாமையாலும் ‘அந்ந கரன் த்விவிதம்’ என்கிற ஸ்விஃத்யாந்நத்துக்குச் சேராமையாலும் அசிமா நாலோகன ரூபஜ்ஞாநங்களும் அஃகாராஃயசிஃதர்மங்களாக மாட்டாமையாலும் நிரஸ்தம்.

அஃகாரத்தை ஸோக்தாவுக்கு அஃபிஜ்ஞானமென்று கர்துகோதியிலே சொருகி பூதியும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் அந்ந கரணங் களென்னும் சாஃக்யைக் தேசிகளுக்கும் பூதிக்கு ஸோக்த்வம் கொள்ள

விரகில்லை வ்யாசஜ்ஞுத்தியாலே மன கர்ப்பனம் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு ஸ்வபாசவச்யையில் வ்யாபாசமிசானத்தைக் கொண்டு அஹ்ருத்ததை சுபுத்தியில் நிவ்யாசாதி ப்ரயநாபாரசமாகக் கட்டினதும் அந்யதாசித்டம். “ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை அபிபித்ததுச் சேபிப்பிக்கும். இதுக்குக் கர்மேந்நித்யங்களைந்தும் வசனாநான ரமனானந்நித்ய விசரங்களாலே உபகரிக்கும்” எனனுமதுவும் இப்படி ப்ரமாணோபபித்தபராஹதம் தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணாமங்கள் க்ஷுண்திகள் என்று இவை ஸூத்ரீய ராயாதி களாலே பரிமதிங்களாய்க் கொண்டு நாடி முஹூதி ஸம்ஜ்ஞை யைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை அநாசனந்தம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்டம். இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி வ்யவச்யையில்லையாம்

ப்ரகூதி பரிணதி ப்ரபரா மாத்ந்தாலே அங்குக் கால நியதி யென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணாம விசேஷம் கட்டவேண்டுவதில்லை. அசித்தபரிணாமமான அந்ந்; கரணத்துக்கு வோதூதாதிக்களைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ஜாதூதாதி கள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே வோதூதாதிக்களைச் சொல்லு கிற ப்ரமாண தாதங்களாலே ப்ரதிபித்டம். ஜானமாவ்ஸவரூபன்-நிர்முண்- நிர்ஹித்யன்-நிர்வ்யாபாரன்-நிர்விக்காரன் என்றூற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய பரத்வம் ப்ரக்ருத வோதூ நிராகரண த்ரீயிலே சொன்னோம்

அஹ்ருதம் அஹ்ருதமாத்ந்தாது; ஆத்மாவே அஹ்ருத மென்னுமிடமும் ப்ரத்யகாதிக்களாலே ப்ரதிபாதித்தோம். கூதஸ்தானகையாலே புருஷனுக்குக் கர்ருத்வ மோகூத்வங்களில்லையென்கிறவர் களுக்கு அகரூத்வாய் அமோகூத்வான புருஷனைப் பற்றக் கர்ருத்யா- கர்ருத்யங்களைச் சொல்லுகிற விதிநிபேத சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நிரூபகங்களாம் கர்ருதாதி நிபேத வாக்யங்களுடைய அந்யபரத்வம் ப்ரவதூதிதா சித்டம்.

ஸர்வ புருஷ சாபாரணியான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மங் களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் சர்வ மோகங்களும் ப்ரபரிக்கும். வதூ சுக்ர வ்யவச்யையுமில்லையாம். காய- கரண சங்காத ப்ரதிநியமத்தாலே மோக நியமமென்னுமதுவும் காயாதி

களுக்க கு நியாமகத்வமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் காமத்தாலே
காயாதி நியமமென்னும்போதும் சர்வமாபாரண ப்ருதி கனகர்மத்துக்கு
நியாமகத்வம் கூடாமையாலே அநுபபநம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் சர்வகனரென்னுமவனுக்கு ஶரீராடிகளில்
சனியி விசேஷத்தாலே ஶோக நியமமென்னவொண்ணுது அந்
கரண விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ஐக்ய ஶ்ரமமடி
யாக ஶோக நியமமென்னில், இப்படி ப்ருதி ஶ்ரமகதும்போது
சர்வாத் கரணங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷாங்களோடே ஐக்யம்
ப்ரஸகிக்கும் புருஷாங்களுக்குத் தனித்தனியே அந் கரணங்
களோடே ஐக்ய ஶ்ரமமென்கைக்கும் வ்யவஸ்தாபகமில்லை.

ஶாத்ருவ கர்ருவ ஶோக்தாடிகளில்லாத புருஷனுக்கு ஶ்ரமிக்கப்
பாஸியுமில்லை. புருஷனுக்கு ஶ்ரஸாதி விகாரம் கொள்ளில் அப-
சிஶ்நாந்மாம். ஆகையாலே சர்வாத் ஶோகர்ஷனத்தாலே ஆத்மா
வுக்கு சர்வாத்ருவம் என்றதுவும் அநுபபநம். ‘அஹ் கருஷாமி’
என்கிற ப்ரதீதி ஶ்வாஸ்யானுஸூனமாக சரீர விசேஷ ஆத்ம கமனத்
தாலே சர்வாத் ஶோகங்களுக்கும் வடிக்கும். த்ரேஸூய ரஹிதனான புருஷ
னுக்கு கமனகரியா கர்ருவம் கூடும்படி என் ? என்னில், ப்ரகிஷ்ண
னானபடியாலே கர்மாதிவ்ஷத்தாலே இது கூடும். ஆத்மோக்ரான்தாதி
வாக்யங்களைபும் அநுஸாதிப்பது. கமன ஸந்தேஹ மாத்ரத்தாலும்
கமனமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணுது.

ஆனாலும் ஶோகர்ஷனத்தாலே எங்கும் புருஷ சனியி கொள்ள
வேண்டினால் ஶரீராஶ்ரவாஸாத்ருவத்தாலே ஶோகானுஸூயம் கூடும்படியா
யிருக்க, புருஷனுடைய அவாத்ருவதையும் கல்பித்தால் கரீரவம்
உண்டாகையாலே எங்கும் நியசனியி கொள்ளவேண்
டாவோ ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே
நிராக்ருதம். ஶரீராஶ்ரவாஸாத்ருவத் தால் ஶோகாவமென்றால் ஏதேனு
மொரு ஶரீராதி ஶ்ரவமுள்ள ப்ரதேஷங்களெல்லாவற்றிலும் எல்லா
ஆத்மாக்களுக்கும் ஶோகமும் ப்ரஸகிக்கும்.

12 “சங்காதபரார்த்தவாத்”

இயாதிகளாலே புருஷனுக்குக் கர்வ மோகாதிகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 “புருஷஸ்ய டர்ஸார்த்”

என்கிற ஆராயையிலே புருஷனுடைய மோகாபவரீங்களுக்காக ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 “தஸ்யந் வ்யதே”

என்கிற ஆராயையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் வ்யமோகங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே வ்யமோகங்கள் என்றும் இப்படி ப்ரஸ்பர விருத்தமாக வருஷனீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 “விபிரதிஷேதாச்சமஸ்யஸம்”

என்று ஸ்தூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்கிற சித்தாந்தத்தில் ப்ரகூதே: ப்ரணை புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவ தில்லை. ப்ரயஜாதிகள் எல்லாம் கர்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே ப்ரகூதாஸ் வாதமே நிலைநிற்கும். புருஷனை அபொத்தாவாக்கி ப்ரக்ருதியை விசுத்திவிக்கையென்று சொல்லுகிற வனுக்கு ப்ரமாதாவாகக்கூடாமையாலே ப்ரமாமில்லையாய் மாஃய-மிக் மாயாபாதி மாஃய நிலேவசம் உண்டாம்.

* ஈசனிலனெனபதன லென்றும்சீவர்

எங்குமுள்ளிலருணாவை யெனறவததால்

பாசமென்னும்பிரகிருதி தனனலென்றும்

பலமுமில் வீடுமில் யென்னும்பண்பால

* [ப-ரை] ஈசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனல - என்று சொலவதினாலும், சீவர் - ஜீவர்கள், என்றும் - நிதய மாயும், எங்கும் - எல்லாவிடத்திலும், உளர் - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநத்தை, இலர் - இல்லாதவர், எனறவத தால் - என்று சொல்லுகிறபடியினாலும், பாசமென்னும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னல-மூலபரகருதியினாலும், என்றும்- எப்பொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - என்று சொல்லுகிற, பண்பால - வார்த்தையினாலும், காசினி - பூமி, நீர் - ஜலம்

காசிநிநீாமுதலான காரியங்கள்

கச்சபததின காலகைபோல் என்னுங்கததால,
நாசமிலதிலைகாணும் ஞாலததுள்ளீர்

நாமிசையாச்சாங்கியததை நாடுவாக்கே.

37

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्तन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணதிகாரம்

—————

முதலான, காரியங்கள்-வஸதுக்கள் உண்டாவதும் அழிவதும், கச்சபததின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும் சுருங்குவதுமான) கால கைபோல், என்னும்-எனகிற, கததால-பிதற்றுதலாலும், நாம இசையா - நாம் அங்கீகரிக்க முடியாத, சாங்கியததை - ஸாங்க்ய மதததை, நாடுவார்க்கு - பின்பற்றி யிருப்பவாக்கு, நாசம் இலது - அழிந்துபோவதைவிட வேறு பலன், இலை காணும் - இல்லையென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள், ஞாலதது உள்ளீர் - உலகத்தில் இருப்பவர்களே! நீங்கள் இதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

37

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ योगसिद्धान्त भङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிதாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜைஞ - அமமதத்தின கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்-பரவாததகருடைய ஏற்றத்தினால் இம் மதத்தின் அங்கீகரண பக்ஷநிரஸனம் - மற்ற கொளகைகளின் அநுவாதமும் அவற்றின் நிரஸனமும்].

*தாவிபபுவனங்கள் தாளிணைசூட்டிய தந்தையுந்தீப
பூவிறபிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாததிடினும்
நாவிலபிரிவின்றி நாமங்கைவாழினும் நானமறையில்
பாவித்ததன்றியுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே

38

*[ப - ரை] புவனங்கள்-எல்லா லோகங்களையும், தாவி-(தரிவிக்ரமாவதாரத்தில) அளந்து, தாளிணை சூட்டிய - இரண்டு திருவடிகளையும் சிரஸஸில வைத்து அலங்கரித்த, தந்தை - பிதாவான பகவானுடைய, உந்திப்பூவில் - திருநாபிக் கமலத்தில், பிறக்கினும் - பிறந்தவன என்ற பெருமையுடையவனாயினும், பூதங்களெல்லாம் - எல்லாப் பூதங்களையும், புணாததிடினும் - ஸருஷ்டிப்பவனாயிருந்தபோதிலும், [இங்கு சொல்லப்படும ஸருஷ்டி மஹாபரளயத்திற்குப் பிறகு பகவான தானே அண்டங்களை ஸருஷ்டித்து ஒவ்வோர் அண்டத்துக்குள்ளும் ஒரு பரஹ்மாவை உண்டாக்கி அவனிடம் அந்த அண்டத்துக்குள் மேல் ஸருஷ்டியைச் செய் என்று நியமிக்கிறான் என்று சுருதிபரஸித்தமாகையாலே அண்டத்துக்குள் செய்யப்படும் ஸருஷ்டியை மட்டும் குறிக்கிறது என்றபடி] நாவில - நாககில, பிரிவின்றி - ஒருகாலும் விட்டுப்போகாமல், நாமங்கை - ஸரஸ்வதி, வாழினும்-வசித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அதாவது-பரஹ்மா இப்படிப்பட்ட பெருமையுடையவனாயிருந்தபோதிலும், (அவனால் பரவர்த்திக்கப்பட்ட யோகமதம் பரமாணம் ஆகாதோ என்று உண்டாகும் சங்கைக்கு ஸமாதாநம் மேலே அருளிச்செய்யப்படுகிறது) நான மறையில் - நான்கு வேதங்களில், பாவித்ததன்றி - சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைத் தவிர, உரைப்பது - வேறு விதமாகச் சொல்வது, பாறும் - அழிந்து போகக்கூடிய, பதாததிரள் - கருக்காயின் கூட்டம்போல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் என்றபடி.

38

நிரிசுவர சாங்க்யனை நிராகரித்தோம். அனந்தரம் செவ்வுசாங்க்யம் என்னும்படி நிறுகிற ஹிரண்யகர்மசிட்ஹாந்தத்தில் விருத்தாவிருத்தாங் விभागம் பண்ணுகிறோம். கபிலாதிகளைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்ர மன்றிககே ஜகத்யாபாராதி விசேஷாபிக்ருத த்ரிமூர்த்திகளில் ப்ரதமனாய் ஸர்வேச்வரனாகுத ஔரஸபுத்ரனாய் அவ்யவஹிதசிஷ்யனாய் சகல வேத ப்ரவர்த்தனாபிக்ருதனாய் ருத்ராதிக்களுக்கெல்லாம் உபயவித்ய குருவாய் சர்வ-மயாதிஸ்யாபகனாக ஸ்ரீமாத்ரனே தத்வரனான ஹிரண்யகர்மன் வேதோக்த தத்வாசார் விபரியாமஹச் சொன்ன யோகாஸ்வத்ததை அப்ரமாமென்கை ஸாஹஸமாக்கையாலும், ப்ரகருதி புருஷ ஈச்வர விभागாதி சத்ய-த்வத்ததை இசைக்கையாலும், க்ருதகர்மாய்பராமுத்ரனாய் ப்ரணவ ப்ரதிபாதினாய் சர்வலோக குருவான புருஷன் ஈச்வரனென்று யோக சிட்ஹாந்த விபரிய பாத்தஜலசூத்ரமாத்யங்கனிலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும்

16 “ஹிரண்யகர்மோ யோகஸ்ய வக்தா”

என்று மஹாபாரத பரிசுஹிதமான யோகாஸ்த்ரம் க்ருதனமும் ப்ரமாணமாக வேண்டாவோ? என்னில், இதுவும்

17 “வஹ் பூருஷா ராஜந் சாங்க்யயோகவிசாரிண.”

இயாதிக்களாலே தத்வோத்தரம்

கேஷத்ரஜ்ஞனான ஹிரண்யகர்மனுக்குப் பரமபுருஷ ஸங்கல்பா நுபுணமாக ஶ்ரமாதிகள் கூடுகையாலும், ப்ரகருதி புருஷ சாரீரகனான பரமாத்மாவுக்கு ஜகதுபாதினமும் உபபன்னமென்று வேதாந்த ஸ்தாபிதார்த் விருத்தமாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்ததைப் பரிசுஹித்கையாலும், ஈச்வரன்தான் க்ரியாசக்தி விசுஷேபரஹிததையாலே சாங்க்ய புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாரனாய் சன்னிதிமாத்ரோபகாரகன் என்கையாலும்,

18 “யோகி சக்ரார ப்ரதிபலனமிவैஸ்வர்யமூகே கயாசித்”

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் உபாதிவிசேஷப்ரயுக்தம் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிகரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தந்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு ஁காதிசேந்நியங்கள் விசேஷங்கள், தந்மாத்ரைகளுக்குப் பஞ்சமூத்ரங்கள் விசேஷங்கள் என்றற்போலே சொல்லுமவை க்லிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோகேஷாபாயமாக

விதித்த யோகத்திலும் பரமபுருஷாராதனத்வ விவகையற்று ப்ரத்யுதாஸ்
 தர்சனப்ரதானமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே
 மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 “एतेन योगः प्रत्युक्तः”

என்கிறபடியே வேதவிரூடாந்தில் யோகதர்சனமும் அநாதரணியம்.
 மஹாபாரதோபாடனமாத்ரம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே விரூடாந்த ஶோதன
 ஸஹம் கபில ஹிரண்யகர்மாதிக்கு வேதவிரூடாந்தங்களில் தாத்பர்ய
 மில்லை.

20 “सांख्ययोगविचारिणः”

என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரவர்தகா வ்யூதானிர்வஹம் பண்ணினார்கள்
 என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள ப்ரவர்தக ப்ரஸங்கள் உபேக்ஷ
 ணியங்கள் என்னுமிடம் நிர்விவாதம்.

* காரணனூயல்களிக்கும் கண்ணனதேசைக்

கண்ணாடிநிழலபோலக் காணகையாலும்

தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத்

தனக்கேற்றும் விளக்கென்று தனிக்கையாலும்

* [ப - ரை] காரணனூய்-ஐகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக்
 காரணனூய், உலகு அளிகுகும் - லோகததைக் காப்பாற்றுகிற,
 கண்ணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஜஸ முதலியவைகளை,
 கண்ணாடி-கண்ணாடியில் காணப்படும், நிழல போல-உருவத்
 தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும்,
 தாரணியின்-தியானத்தின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி
 தன்னை-பகதியோகததை, தனக்கு-ஆதமாவாகிய தனக்கு, ஏற
 றும் - ஏறற்படுகிற, விளக்கு என்று - தீபம் என்று, தனிக்கை
 யாலும்-தனித்துச் சொல்லுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

காரணமாமது தனக்குப் பயனும் சீவன

கைவலிய நிலையென்று கணிககையாலும்

கோரணியின கோலமெனக் குறிக்கலாகும்

கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே

39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

யிருக்கும், அது தனக்கு - அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத்
துக்கு, சீவன - ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை - தன்னேத தானே
அநுபவித்துக்கொள்ளுகிற கைவலயமே, பயன ஆம் - பய
னாகும், என்று கணிககையாலும் - என்று நினைப்பதனாலும்,
கோகனகதது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலத்தில் உணடான,
அயன - பரஹ்மா, கூறும் - சொல்லுகிற (வெளியிட்ட), சமயக்
கூறு-யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம்
என - வேஷம் என, குறிக்கலாகும் - குறிப்பிட்டிருக்கூறும்படி
யுள்ளது.

॥ ச்ரீ . ॥

॥ ச்ரீமதே நிர்மாணம்ஹிதேசிகாய நம: ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ पाशुपत वहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஸ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷடதரிமசத தததவபக்ஷ நிரஸனம்—நியதிததவகலபன நிராகரணம்—காலத்தின மாயா காயதவபக்ஷ நிரஸனம் — ஸுகாநுபவாததம் ராககலபன நிரஸனம்—விதயாதததவபக்ஷ நிரஸனம்—கலாதததவபக்ஷ நிரஸனம் — ஜீவன மலமாயாகாமங்களினுல கட்டுபபட்டவன எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்—பசுக்களின அனாதிசிவதவபக்ஷ நிரஸனம்—ஸோமஸித்தாநத நிரஸனம் — பாசுபத மதத்தின ஆறு பிரிவுகளின நிரஸனம் — தீக்ஷாதிகளினுல ஜாதி ஒழியும் எனகிற பக்ஷ நிரஸனம் — பாகவத ஸமயத்தில் ஸாமயம் கூறுவதற்குக் கருதது—ஆகமானுமான கலபன நிரஸனம் — அதாவ சிரோவாகயததுக்குத் தாதபாயம் — மற்றும் சில அநுஷ்டானங்களின நிரஸனம்—நிசவாஸ ஸமஹிதாபரமானாதவ நிரஸனம் — பஹு பராசாயபக்ஷ நிரஸனம் — மஹாபாரத ஸங்கரஹம் பாசுபத மதத்தின பராமானயத்தை ஸாதிககாது — வகதருவைலக்ஷணய ஏற்றத்தின நிரஸனம்—இமமதம் ஸூத்ரகாரரால நிரஸிககபபட்டிருக்கிறது]

* சாதுசனங்களெல்லாம் சசசையென்னும் சலமபுணாததார கோதமசாபமொன்றற கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுகில பூதபதிகடியாரென நின்றவன பொய்யுரையால வேதமகற்றிநிற்பா விகற்பங்கள் விலக்குவமே 40

* [ப - ரை] சாது சனங்களெல்லாம் - எல்லா ஸாது ஜநங்களும், சசசையென்னும் - ஸாரமல்லாதது என்று கழிக்கிற, சலம் - சலம் என்ற தோஷத்தை, புணாததார - அங்கீகரித்தவர்களாயும், கோதம சாபம் ஒன்றால் - கௌதமருடைய சாபத்தால், உலகில - லோகத்தில், கொடும் - பயங்கரமான, கோலங்கள் - வேஷங்களை கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, பூதபதிக்கு - பூதங்களின நாயகனுள் சிவனுக்கு, அடியா - தாஸர்கள், என நின்று, அவன பொய்யுரையால் - அவனுடைய பொய்மொழிகளாகிய பாசுபத நூல்களால், வேதம் - வேதத்தை, அகற்றி - தள்ளிவிட்டு, நிற்பா - நிற்கிற பாசுபத மதத்தினருடைய, விகற்பங்கள் - அநேக விதமாகச் சொல்லப்படும் அபத்தங்களை, விலக்குவம் - தள்ளிவிடுவோம் சலமென்பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் அவமீது பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுவது.

மகூதாடிகளையும் கொண்டு ஈசுவரனை நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட யோக சித்தாந்திகளை நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் அந்ரங்களை அந்யதாவாகச் சொல்லும் பாசுபதரை நிராகரிக்கிறோம். சைவ-பாசுபதாதி-பேதத்தாலே சதுர்விதமாகவாதல் ஷட்விதமாகவாதல் விபக்தமான பசுபதிமதத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற ஷட்விதத் த்ரவங்களில் மஹானுககக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் - த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் குணங்களினுடைய சூக்மாவசை அவ்யக்தமென்றும், சூலாவசை த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன விபாகத்துக்கு சபாவநாமாத்ரமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இசூல சூக்மவிபாகம் மஹாத்ரவங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க நியதி கால ராக வித்யா கலைகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் பாபாபாச யுக்தி விரஹ நிரஸம். சுவதாசுவநரசுதியில் கால சுவபாவ நியதி யத்சூதாதி சத்வங்களைக் கொண்டு த்ரவாந்ரங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் அதிப்ரஸங்கம் வரும்.

புருஷனுடைய கர்ம ஫ல தேச நியமத்துக்கும் கர்ம ஫லங்களுடைய சங்கம் வாராமைக்கும் நியதி என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈசுவர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் சத்யாநிதிக வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுமெனில்லை. சூதி லவாதி லக்ஷணமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்த்ர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் சுவவசந வ்யாஹதமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணாது.

சில தந்த்ராத்ரீயர்

21 'காலசூ நியதிசூகஸ்புடதவாதிக் சுவநம்'

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே அந்ரமாவமென்று சொன்னதுவும் ச்புடதவாசம்வத்தாலே சரதூவாதி வாக்ய துல்யம். தூ.சுவபாவமாத்ரத்திலே சுவப்ரமதேதுவாகவும் தத்ய் ப்ரவூதிகளில் புருஷனுக்கு சக்தி சனகமாகவும் ராகம் என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மாநுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப சத்ய ஸத்த்வாதி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

प्रभृति मात्रத்தாலே சுவ ஶ்மாடிகள் ஶ்டிக்கும். புருஷனுடைய ஜானவ்யக்த்யமாக வேஷ விசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான விஷயென்று ஒரு தத்தவம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்தக்குக கர்வ்வகர்மங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த த்வ ஶ்மத்தில் இந்திரியாதி மூல ப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே வ்யஜ்ஞகந்தரம் கட்டவேண்டா. காலாந்தராதிகளில் ஜானாந்தரத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

मल सरूद्ध चैतन्य अभिज्वलनार्थமாக மல விதாரண ஹேதுவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திகு வ்யஜ்ஞகமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த வம் வேண்டாவோ? என்னில், மலவிதாரணம் பண்ணுமது

21A. “तेषामेवानुकम्पार्थम्”

इत्यादिकளின்படியே சர்வேஸ்வர அநுஶ்ரஹமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் அஸ்துத த்வாந்தரம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை த்விவிதமாக்கி ஶோசரத்தை அவேதிக்குமது ப்ர மாணம். சுவாதிகையான வேதனை ஶலமென்ற இவ்வளவில் விருதயில்லை. ஶோசரத்தை த்விவிதமாக்கி ஶவ்நாநுரகையாய் சுவ து:ஸ் மோஹ ரூபையான புருஷபுத்தி ஶாக்ஷாந் ஶோசரமென்றும் ஶவ்நாதிகள் ப்ரபரயா ஶோசரமென்றும் ஶொன்னது புருஷ புத்தி வுத்தி தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே நிரஸம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்திகள் வுத்தயாதிகளுக்குப் புந புந. புரகத்வெந உபகரிககின்றனவென்றும் காலநியதிகள் புருஷ னுடைய க்ரியாபுத்தி ஹேதுக்களென்றும் ஶொல்லுமது வ்யாகுல வசனம். புத்தி ஶீலத்வ யுக்தியாலே கர்மேந்திரியங்களை ராஜஸ் அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் ஶொன்னதுவும் அதிப்ரஸங்- தூபிதம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று வ்நங்களாலே திரோஹிதனும் என்றும் இந்த வ்நங்கள் மூன்றும் ஶிட்டவாதே ஸர்வஜ்ஞனாய் சர்வகதனாய் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஜிவ்வாய்நமென்றும்

22 “सुक्तात्मानोऽपि शिवा किंवेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्त्रतनुः ॥”

இயாதிகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே விஸுவ பரீயந்த அயந்த சாஸ்யவானென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய சமாபிக் தரித்வ ஶ்ருதியாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அனுத்வ நிர்விகாரத்வ ச்ருதியாலும் நிராகுதம்.

மாஸா காரீ ராசாதிகளாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள வந்தமொழிய மற்றும் அநாதி சலவந்தமென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பக்ங்களுக்கு அநாதி மல திரோஹிதமான அநாதி சிவத்வம் சல- விதாரணமான அநாதி சிவ ப்ரஸாதத்தாலே அபிவ்யக்தமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற அரீயம் ஈச்வரனுக்கு அஜ்ஞானாதிகளைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனாவான் ஜ்ஞான க்ரியா ஶக்தி ப்ரதானனாய் சர்வஜ்ஞான க்ரியா- ஶக்தியுமாயிருக்கும் என்றும் ஜகத்ஸுஸ்தி ஸ்முக்ஷனான அவனுடைய அடியமான உந்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 “चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥”

இயாதிகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த ஶக்தியை ஸர்வஜ்ஞான ஸர்வகர்த்தீ என்று சொல்லுமதுவும் த்ரம் த்ரமீக்ய விஸோதி த்ரீதம்.

24 “ज्ञानक्रियाख्यशक्तयोः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥”

என்றதுவும் ஜ்ஞானக்ரியாஶ்யஶக்திகளுடைய பூத்ரகிவஸ்ப்ரண ப்ரத்யதசைகள் நிர்வஹிகக அநிதாசையாலும் ஶ்ரூப விகார ஜ்ஞான சகோதிதிகள் த்ரீத்யாமையாலும் அநுபபந்ம்.

25 “न्यक् भवति यत् शक्तिज्ञानाख्योद्भक्तां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥”

என்று சொன்னதுவும்

26 “ न्यक् भवति कर्तृशक्तिज्ञानाख्योद्रेकमश्रुते यत्र ।

तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥”

என்றதவும் ஜ்ஞானாதிசூடைய ந்யமாவாதி நிரூபணானந்தையாலே நிரஸ்தம்.

27 “ नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।

विद्येशः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥”

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலானவச்சிஷ்டங்களாகையாலே அகம்மாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் கம்மாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கமில்லே லயிக்குமென்றும்

28 “ पञ्चानामध्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।

व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥

तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसंज्ञं चिन्नशक्तिशतखचितम् ।

शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥

मायायाः परतोऽश्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।

परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥

माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।

अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥

तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।

प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥”

என்றும், शुद्धவியை சிவனுடைய தேஹேந்த்ரியங்களென்றும், ஈச்வரன் அஹங்காரமென்றும், சதாசிவன் வுத்தி என்றும், சக்தி ப்ருத்தி-
स्थानीय என்றும், சிவன் புருஷ ஸ்தானியன் என்றும் சொல்லு
மவை பூர்வ அபர விரூபங்கள்.

சிவாத்விதாதி பக்ஷங்களில் சொல்லும் குதர்க் வாஹ்யம் க்ருத்தி களுக்கெல்லாம் தூஷித விவித சித்தாந்த ஸ்யாயத்தாலே நிராஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணமூத்யாயம் ப்ரக்ருதி மாயாதி ஸ்ந்வாச்சய யான சூக்ஸ்மதம்ஸாஸ்தி ப்ருதீ என்று பேராயம் மதுகோசாதிசூபம்

போலே சுபிர புட ஶத சங்குலையாய் அனந்தஸ்தஸஸ்யாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸூதையாய்க் கிடக்குமென்றும் ஸுஷிரம் தோறும் தனித்தனியே ஸோகாக்களான ருத்ரர்களாலே அபிஷிதே என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே ஸோஸிதவாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திசஹம்நு.

அப்படியே “அதாஸ்தோ ருத்ரஹவ்ய” என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் ப்ரஸூதையாய்க் கிடக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், அரஹ கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ரத கார்யகாரணரென்றும், சரஹ கார்யகாரணரென்றும், சமூஹ கார்யகாரணரென்றும், அஹ கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் ப்ரஸூத தத்வத்தினுடைய மூர்ஷாஸூதையும் ப்ரஸூத குஹ்யஸூதையும் வர்த்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய சபஹ்ராயிருக்கச் செய்தே ப்ரஸூதராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் த்வாஶ்ருவன சமூஹாயம் ஜால மென்றும் சொல்லி ப்ரஸூதக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் ப்ரஸூதங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் சர்வ சமத ஸ்மதி இதிஹாஸ புராணாதி விரோதத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 “தீக்ஷாப்ரவேஸமாந்ரேண த்ரஹ்மணோ பவதி ப்ரவம் ।

காபாலம் த்ரதமாஸ்தாய யதிபவதி மானவ: ॥”

இத்யாதிகளும் அபிஷித விரஹங்களாகையாலே அநாத்ரணீயங்கள்.

பாசுபத சமயத்தில் ப்ரஸூத ஜ்ஞானமுடையார் எல்லாரும் ‘ஸமா’ என்னுமது ஶச த்மாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞாந ஜ்ஞம் ஸாம்யத்தாலும் அபிஷித புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுதாராதி-வாத்ரும அந்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிரஹ அஸ்தமெல்லாம்

அந்யபரம் என்னவேண்டும் அது தத்தந்நங்களுக்கும் தந்நிபுர் களுக்கும் அபிசமதமன்று. எங்ஙனே ? என்னில்.—

இவர்கள் வேதங்களுையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப் பெளருஷேயங்களென்றும், வேதங்களில் சிவஜ்ஞாநம் காசித்க மாகையாலே ஸ்வாசங்களாலே த்ர்வசித்தி என்றும், அநுமானத் தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பநை பண்ணியும், பராவர தத்த்வங்களை மாருகக் கட்டியும் மற்றும் வ்யபதேஷ அநஹ் வேத விருத்த த்ர்வானுத்யந ப்ரகியா ஜாலங்களை ப்ரதிபாதித்துமிறே ஸ்வ சித்த்வாந்ந த்யாபநம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றே

30 “சைவாந் பாசுபதாந் ஸ்ரூபா லோகாயதிகநாஸ்திகாந் ।

விகர்மஸ்தாந் த்விகாந் ஸூத்ராந் சத்சலோ ஜலமாவிசேத் ॥”

என்று தர்மஸாஸ்த்ரப்ரவர்தகர் இவர்களை வஹிஸ்கரித்தது

இப்படி பாசுபத மதம் வேத வৈதிக வஹிஸ்க்ரதம் என்றால் அத்ர்வ ஶிரஸ்ஸரிலே ஸூத்ரோபாஸநத்தை ப்ரஸங்கித்து சமந்நக மஸ்தலேபநாதிக்களையும் சொல்லி இது பாசு விமோத்யாஸ்த்மாந பாசுபத வ்ரதமென்றும் சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என் ? என்னில், அங்கு சொன்னவை அஸத் கார்ய வாத்த அநுவாத்தாதிக்களைப் போலே ப்ரபக்ஷானுவாதமான மென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். தாமஸ தர்ம விசேஷ விஷய மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீமத்யகாரர் ப்ரததீந வித்தாதி ந்யாயத்தாலே இது ஸூத்ரஸாரீரக ப்ரமாத்மோபாஸந விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகையால் அத்ர்வ ஶிரஸ்ஸைக்கொண்டு பாசுபத தந்நத்தக்கு த்யுதிமூலத்வம் கொள்ளவொண்ணாது

இப்படியே ஶதஶூத்ரயாதிக்களும் ஶ்ஜானவலி சொன்னதுவும் ஶத ஶேவதா அத்ர்வ ஶ்ரூதிகளும் ப்ராயத்யித்ந விசேஷத்தில் மஸ்திஹ்வாதி வதநங்களும் பாசுபத அாஸவிதிகளுக்கு மூலகல்பநாலிஶ்ஜமாக மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன ப்ரகாரியையாலே லோகத்திலே ப்ரதித்ய அத்ர்வநாதிக்கள் நடக்கிறபடி என் ? என்னில், இதுவும் துத்தாதி துல்யமாகையாலே ப்ராஸாந்ய த்யாபகமன்று. வேத விரோத ப்ரதூர் ஶைவத்நவ தகதேதமான நி:த்யாஸ

சहितைக்கு ஒரு புராணத்தில் ப்ராணய அப்யயுஜை பண்ணினதுவும்
 श्रुति क्षिप्त க்ஷீரந்யாயத்தாலே ஆத்யாச ஹேதுவாகாது

லோகப்ரவ்ருத்தி சபவம்

31 “ त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशास्त्राणि कारय ।
 दर्शयित्वाऽरूपमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥”

என்று ப்ரகவந்நியுக் பசுபதி விப்ரலம்ப் வஃபவக்தாலும் கௌதம ஶாப
 அபிபூத் அப்ரதவாஶித்ந் சஹஸ்ர தாமச புருஷ சந்ததி சம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும்
 கூடுமென்னுமிடம் நிர்விவாத நானாபுராண சவாதத்தாலே ஶீர்ணயிக்க
 லாம்.

32 “ ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
 न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥”

என்று சஹாபாரத ப்ரதிபாடி சம்ப்ரஹத்திலே பாசுபத ஜ்ஞாநத்தை
 எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

33 “ वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
 वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषिः ॥”

என்று சதூத்த்தோடே அசதூத்த்தையும் எடுத்தாற்போலே
 சுவபக்ஷ பரபக்ஷ சமபிந்யாஹாரமாமத்தனை. இவ் அர்த்தம்

34 “ पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः ।”

என்கிற வாக்யாந்ரத்தாலே சித்஢ம். இம் மஹாபாரதத்தில் ஓப்ரத்ரத
 மென்று சொன்னதுவும் பாசுபத ஆகமமூல்மென்கைக்கு ப்ரமாம
 ணம் இல்லை. சஹஸ்ர ப்ரந்ந சமிதாதி விததாஹ்யாய ரூப ஓபமந்யு ஓபா-
 ஶ்யானம் அநாத்ரம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். ஆத்ரமாகிலும்
 தாமச அதிகாரிகளுக்கு அடைத்த தாமச ஢ர்ம விசேஷ பரமாகை
 யாலே சாந்விசுர்காக்கு ஓபா஢ேயமன்று.

35 “ उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
 उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥”

என்று வக்த்ருவைலக்ஷணயம் சொன்னது ப்ரவந்ந ப்ராமாந்யா஠்
 மன்றோ ? என்னில், இது

36 “सांख्यस्य वक्ता कपिलः”

இயாதிகளுக்கும் துலயமாயிருக்க அவற்றுக்கு விருது வ்யாமிசுரீ யாலே காஸ்யேன ப்ராபாணயம் கூடாதாப்போலே இங்கும் நிர்ஷேப ப்ராபாணய நியாமகமாகமாட்டாது.

निष्ठा निर्णयाध्यायத்திலே

37 “किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।”

என்ற ப்ரபந்துக்கு உத்தரமாக

38 “ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।”

என்கையாலே மதபேதங்களைப் பார்த்தால் இவை பிழ்நிஷ்டங்கள் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

39 “सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।

यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥”

என்றதுக்கும் பெளருஷேய அகாசங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது வேத விரோதம் வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டு கையாலே ந்யானுபூதித் தத்தாசம பராசர்ஷம் பண்ணினால் அவ் அகாசங்களை யெல்லாம் வேதாந்த வேத விச்வாந்தர்யாயி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிக்கலாமென்று தாத்பர்யம் 40 “तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।” என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி சாங்க்யாதிகளில் சொன்ன காரண கோசர ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி ஶ்வேதங்களை வேதாந்த வ்யுத்தபத்தியாலே விசேய பூத் நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி விரோத சமநம் பண்ணினாலும் பாஶுபத அகாரங்களுக்கு வேத விரோதத்தைச் சமீப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓடத்தோடே ஒழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். பஶ்ஸவேத ப்ரணேதாவான ப்ரகவாந் வாத்ராயணன் 41 “पत्युरसामञ्जसात्” இயாதி சூத்ரங்களாலே பாஶுபத ப்ராபாணய ப்ரதிஷேதம் பண்ணுகையாலே பாரதாதிகளிலும் இதன் ப்ரா மாண்யம் அப்யுபகரமன்று என்னுமிடம் அறுதியிடலாம்.

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
மழுவேந்தி மயலதீகக வலலதேவன
கைதவமொன்று கநதவரைக் கடியசாபம்
கதுவியதாலதன் பலததைக் கருதிப் பணடை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
வேருக விரித்துரைத்தவிகற்பமெல்லாம்
ஓதுவது குத்திரததுக்கு என்று உரைத்தான்
ஓதாதே யோதுவிககு மொருவனதானே

41

*கநதமலர் மகளமின்னுங் காராமேனிக
கருணை முகில கண்டகண்கள் மயிலாயாலும்

* [பதவுரை] மாதவனே - சரியபதியான நாராயணனே, பரன் என்று - பரத்தவமென்று, வையம் காண - எல்லா லோகமும் அறியும்படி, மழு ஏந்தி - மழுவென்கிற ஆயுதத்தை ஏந்தி, மயல - அஜஞாந்ததை, தீககவலல - போககககூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம் ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகநதவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வாகளை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம் பொய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தியவாகளை, கடிய - கொடியதான், சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிக்கொண்டதால், அதன் பலததை - அநதச சாபத்தின் பலததை, கருதி - நினைத்து, பணடை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமாகக்கத்தை, அணுகாது - பின்பற்றாமல், விலங்கு தாவி - குறுக்கு வழியாகத் தாண்டி, வேருக - புதிய தாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச் சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம் - அநேகவிதமான அாததங்களுையெல்லாம், ஓதுவது - கற்பது, குத்திரததுக்கு என்று - மிகவும் அறப்பமான பலன்களைப் பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான் ஒருவரிடமிருந்தும அதயயநம் செய்யாமல், ஓதுவிகும் - மற்றவர்களுக்கு அதய யநம் செயதுவைக்கும், ஒருவன் தானே - பகவானே, உரைத்தான் - சொன்னான் [இங்கு மாமலபுரத்தில் காணப்படுகிற, அரஜுநன் தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கலவெட்டு, இப்பாடடில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை ருத்திரன் கையில மழுவேந்தி லோகத்துக்குத் தெரிவித்த விருத்தாந்தத்தைக் குறிக்குமென்பா பெரியோ] 41

* [பதவுரை] கநத-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில் பிறந்த, மகள - பெண்ணான லக்ஷ்மி, மின்னும் - (திருமார்பில்) பிரகாசிக்கும், காராமேனி - கருமையால் நிறைந்த திருமேனியையுடைய, கருணை முகில - கருணையை வாஷிக்கின்ற மேகத்தைப் போன்ற பகவானே, கண்ட கண்கள் - பாதத் கண்கள், ப-ப-30

அநதமில் பேரினபததிலடியரோடே
 அடிமையென்னும் பேரமுத மருநதிவாழத
 தந்தமதி யிழநதரனா சமயம் புகுத
 தழலவழிபோயத தடுமாறித தளாந்து வீழ்நதீர்
 சந்த நெறி நேரறிவா சரணம் சோந்து
 சங்கேதத தவமுனிவீர் தவிமினீரே

42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

पाशुपत बहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

மயிலாய ஆலும் - மயிலபோல நின்று ஆடும் ஸதலமாகிற
 அநதம் - முடிவு, இல - இல்லாத, போ - பெரியதான, இனபத
 தில் - ஆனந்த ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், அடியரோடே -
 தாஸாகளான நிதயமுகதருடன், அடிமையென்னும்-கைங்காய
 மெனனும், பேரமுதம் - பெரிய அமுதத்தை, அருநதி - அநுப
 விதது, வாழ - வாழ்வதற்காக, தந்த-கொடுத்த, மதி-புத்தியை,
 இழந்து-நழுவவிட்டு, அரனா சமயம் புகு-பாசுபத மதத்தை
 பரவேசித்து, தழல - அகநி போன்ற, வழிபோய - மாககத்தில்
 சென்று, தடுமாறி - இன்ன இடம் போகிறோம் என்று அறியா
 மல் தத்தளித்து, தளாந்து வீழ்நதீர்-கஷ்டத்துடன் விழுந்தவா
 களே ! சந்தநெறி - வேதாந்தத்தில் கூறப்பட்ட மாககத்தின்,
 நோ அறிவா-உண்மையறிந்த ஆசார்யார்களுடைய, சரணம்-
 திருவடிகளை, சோந்து-அடைந்து, சங்கேதத்து-(பாசுபத மதஸ
 தர்களுடைய) கட்டுப்பாட்டுக்களான, அவம் - குற்றத்தை
 யும், முனிவீர் - வெறுப்பவர்களான, நீர் - நீங்கள், தவிமின -
 அநத மதக கொள்கைகளை விட்டுவிடுங்கள். [பேரமுதம் எனப
 தற்குப் போகமுதம் என்று பாடாந்தரம் அநுபவிக்கும் அமுதம்
 என்று அாதம்]

42

ஸ்ரீ பரமதபங்கே-பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகார 235

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंशः ॥

இருபத்தொன்றாவது

பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸ்தர பராமாணயத்தில் ஆகேஷுப நிரஸந பரதிஜைஞ - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சங்காபரி ஹாரம் - வேத நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணய சங்காபரிஹாரம் - புராண நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணயசங்கா நிரஸநம் - தத்தவ நிருபண விஷயத்தில் பேத சங்கா பரிஹாரம் - யாதவ பரகாசோகத சங்கா பரி ஹாரம் - மற்றும் சில சங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் - முகதாக்களுக் குச் சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருத்து - ஜீவபரஹ மைகய வாதநிரஸநம் - ஸங்காஷ்ணதிகளின் உத்பத்தி விஷய மான சங்கா பரிஹாரம் - அநுஷ்டாந விஷயமான சங்கைகளுக் குப் பரிஹாரம் - அஷ்டகால பஞ்சகால விபாகத்தின் கருத்து - பகவதாச்சநா விஷயமான சங்காபரிஹாரம் - பஞ்சராதராகம் விதியால் அாச்சா பரதிஷ்டா நிருபணத்திற்குக் காரணம் - இச சாஸ்தரத்தின் உட பிரிவுகளுக்குக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாச்சநாதிகார விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - இதில் விதிக கப்படும் தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எம்பெருமா னைச் சிவனாகவும் பிரமனாகவும் சொல்லும் ஆழ்வாா ஸ்ரீஸூகதி யின் கருத்து - நாச்சியாா செயத காமதேவாாச்சநம் தேவ தாநத்ரபஜநமன்று - அது கருஷ்ணரூபாநத்ர விஷயம் - மற்ற ஆகமங்களில் போல இதில் வேதத்துக்கு முரணான அம்சம் இல்லாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள் ஆகமமே முக்கிய பரமாண மாதல - இச சாஸ்தரம் நாலு வகையாகப் பிரிதல - வைகாநஸா கமத்துக்கு பராமாணய நிருபணம் - ஸௌமயதவ ஆகநே யதவ நிாததேசங்களுக்குக் கருத்து - வயாஸரால பாஞ்சராதர பராமாணயம் நிாணயிக்கப்பட்டமை]

*யாது மிலாதவனறும் யாவர்க்கும் நனறியெண்ணியநம்
மாதவனா வதனததமுதுணனும வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமெளலியின வான பொருளே
ஓதிய பஞ்சராததிர முகவாரை யொழுக்குவமே

43

இப்படி நிரஸ்தங்களான சர்வ யோக பாதுபனங்களோடொக்க
மகவந் ஶாஸ்த்ரமும் விரு஢் வ்யாமிசுமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்
தைப் ப்ரதிஷேபிக்கிறோம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேதாந்த
ப்ரதான வேத நாராயண வாஸுதேவாதி ஶ்வு வாச்ய நிரூபிக
ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே ஶ்ரம ப்ரமாதங்கள் மூலமாகா
அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே அசக்திமூல ப்ரபவ ஶக்ஷியுமில்லை

42 “வேதாந்தேஸு யதாஸாரம் சங்ரஹ மகவாந் ஶரி: ।

மக்தானுகம்பயா வி஢்வாந் சஞ்சிஷேப யதாஸுஶம் ॥”

என்று சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸந்தக்குமார, நாரத,
சாண்டில்யாதிகளான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும்
உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களே
யாகையாலும் நிரஶ விஷய டேயாதி மோஶார்யங்களான வாக்யாஸங்களிற்
போலே விப்ரஸம்ப மூலம்மும் ஶக்ஷிக்கவொண்ணாது

அப்ரஸி஢் ஶஹிதீகளில் அர்வாசீந ப்ரவர்தக மூலமாக வரும் அதிஷக்ஷை
ப்ரமர்ஷாஸ்த்ரங்களிலும் சமவிக்கும். இப் ப்ரதிபந்டியாலே மகவாந்
போலே வேறொரு விப்ரஸம்பகன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணி
னாலோவென்கிற ஶக்ஷையும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவனறும் — ஒன்றும் இலலாத
அநதக காலததிலும் அதாவது — மஹாபரளய காலததிலும்,
(ஸதிரமாய நினறு), யாவர்க்கும் — எலலா ஜீவாகளுக்கும்,
நனறி எண்ணிய — நனமையை ஸங்கலபிதத, நம் — நம்
முடைய, மாதவனா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வத
னதது அமுது உணனும — வதனாபவமாகிய அமுதத்தை
புஜிக்கிற, வலம்புரி போல — வலம்புரிச சங்கததைப் போல,
வாதுகளால — யுத்திகளால, அழியா — நசியாத, மறை —
வேதங்களின, மெளலியின — சிரஸஸான வேதாநதங்களின,
வான பொருளே — உததம்மான பொருள்களையே, ஓதிய —
வெளியிடுகிற, பஞ்சராததிரம் — ஸ்ரீ பாஞ்சராதர சாஸ்த்ரத்தை,
உகவாரை — அங்கீகரியாதவரை, ஒழுக்குவம் — திருதது
வோம்

நித்யே பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்திர சாஸ்த்ரத்தை
அத்யயனம் பண்ணினான் என்கையாலே வேத நிந்தையும் வேதார்த்த
விरोधமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாய்படி என் ?
என்னில், இந்தச் சோத்யமும் அநுதித ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தா
லும் பூமவித்யோபகரம் ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை
ப்ரதான தம க்ருதநார்த்த ஸங்க்ரஹததாலும் அர்த்த வையாதிசயத்தாலும்
ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிதே.

43 “புராணம் வேதவேதாந்தம் ததாஸ்யந் சாஸ்த்ரயோஜம |
பஜ்ஜபகாரம் விஜ்ஞானம் யத்ந ராஜ்யாயதேஸ்யஜ |
பலோத்கர்ஷவசேநைவ பஜ்ஜராஜமத: ஸ்மृतம் ||”

என்கிற ஸ்ரீ பெளஷ்கர வசனம் 44 “பலோத்கர்ஷவசேநைவ” என்கை
யாலே புராணாதி நிந்தாபரமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யகத்தம்,
பலோத்கர்ஷம் தானும் வில்வ வ்யவதான ரஹித சபரிகர பகவத்ப்ராப்தி சாபதன
விஸத சப்ராதிக்களாடியாக வருகையாலே விரோதயில்லை. இச்
சாஸ்த்ரத்திலே

45 “அசேதனா பரார்த்தா ச நியா சததவிக்கிரியா |
த்ரிபுணா கர்மிணா ஷேத்ர ப்ரகூதே ரூபமூச்யதே ||
வ்யாப்திரூபேண சவந்த: தஸ்யாஸ்த்ர பூரூபஸ்ய ச |
சஹநாதிர்நந்தஸ்த்ர பரமார்த்தேந நிஸ்தித: ||”

இத்யாதிக்களாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈசுவர தத்த்வங்களை யதாஸ்வஸ்தித்வங்
களாக விவேகிக்கையாலே தத்வவிரோதம் இல்லை 46 “வ்யாப்தி-
ரூபேண சவந்த:” என்கிறது

47 “தாரூப்யப்திரயதா தைலம் திலே ததத்வம் புமானபி |
ப்ரதானேஸ்வஸ்திதோ வ்யாப்தி ||”

இத்யாதி புராண வசன உபவ்யூஹிதமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ விருத்
தமன்று.

48 “அகாஸேநாவூதோ வாயு அகாஸம் மனசா புன: |
மனோஸமிமானேந ததா பூத்யாஸஹ்கார எவ ச ||
அவூதா மஹதா பூத்யி. அவ்யக்தேந மஹான் ததா |
அவ்யக்த தமசா வ்யாப்தி ரஜசா தத் தமஸதா ||

ரஜ் சத்வகுணவ்யாபிச் சத்வம் காலாत्मனா புன: ।
 காலோ நியத்யா வ்யாபிஹி சா ச ஶத்த்யாஸ்யதா புன: ॥
 பூருஷேணாவூதமிதம் அந்தரம் ச பஹிஸ்ததா ।
 ஹ்ருத்பக்ஷகரணிகாந்தஸ்த: பூருஷ: சர்வதோமுக: ॥
 சர்வஜ்ஞ: சர்வக: சர்வ: சர்வமாவூத்ய திஸ்ததி ।
 தஸ்யாத் து பரம் சூக்ஷம் ஆகாஷம் பாதி நிர்மலம் ॥
 ஶுக்லஸ்பதிக சக்ஷாஷம் நிர்வாணம் பரம் பதம் ।
 தத்பதம் ப்ராப்ய தத்வஜ்ஞா முச்யந்தே ச ஶுபாஸுபாத் ॥
 த்ரிசரேணுப்ரமாணாஸ்தே ரக்ஷிமகோடிக்விபூஷிதா: ।
 பூயஸ்தேநைவ ஜாயந்தே ந லீயந்தே ச தே க்சித் ॥
 மதூபதாரி துதிமானு சாயுஜ்யம் ச ச கக்ஷதி ।
 ப்ராப்ய தத் பரம் ஶ்யானம் தீப்யமானோ விராஜதே ॥”

என்று யாதவப்ராசுரோபாத்த ப்ரகவக்ஷாஸ்த வசநங்களில் ஶக்தி ஶப்த வாக்யே
 யான மூலப்ராக்குத்யினுதைய அவஸ்தா விசேஷங்களில் அதி
 ஸூக்ஷ்ம வைஷம்யமடியாகச் சில ஸம்ஜ்ஞா விசேஷங்
 களும் ந்யூனாதிக்கவமும் சொல்லுமதில் விருத்யில்லை இவ்வள
 வைக கொண்டு அந்த கரணம் சதுர்விதம் என்றும் சதுர்விதத் தத்வங்
 களென்றும் சித்தாந்தமாகக் விருகில்லை

யுக்தி பலத்தாலும் அநாபு சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும்
 தத்வாந்தரங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 “பூருஷேணாவூதமிதமந்தரம்
 ச பஹிஸ்ததா” என்றது வாக்ய சேஷவசத்தாலே ஶச்வர விஷயம்.

50 “தஸ்யாத் பரம் சூக்ஷம் ஆகாஷம் பாதி நிர்மலம்”

என்கிறவிடத்தில் தத்வதம் ஶச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக
 யத்தில் ஶர்வ ஶப்தத்தாலே நிர்देशித்த லீலா விபூதியைச் சொல்லு
 கிறதாய்கையாலே விருத்யில்லை. அநந்த்ய ஶக்ஷேயதைய முத்தரை
 த்ரிசரேணு ப்ரமாணென்று சொல்லுகையாலே வதூ த்ரையில் அஸ்தவ
 அப்யுபகமம் கைமுதிக ந்யாய சித்தம். ஆகையாலே 51 “அஸுக்தேர்மத”
 இயாதி வசநங்களுக்கும் கர்மகூத ஜ்ஞா ஶுபாதி வைஷம்ய நிவ்ருத்தி
 ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 “ஜகத்பாபாரவஜ்” என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லா நிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு அடிமத்தான பகவ-
த்வமும் சர்வத்வமும் சர்வசக்திவாதிகளும் சொல்லுவானேன் ?
என்னில், இதுவும் ப்ரஹ்மாவத்தையும் குணாக்ரயோகத்தையும் பரம
ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற ஸூதிகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்
திலே சர்வோபி நிர்வருத்தியாலே ஜ்ஞான ப்ரோ ஸாம்யமுண்டாகை
யாலும் இத்ரேச்யோடு ஏகரஸையான இக்ருக்து வித்யாமில்லா
மையாலும் உபபந்நம்.

ஏகாந்தி த்ரம் நிழிலே சிலர் இக்ருக்து ப்ரஹ்மாவதம வாஸனையி
னாலே ஜிவத்ரஹ்மய ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாதிகளைச் சொல்லுமது த்ரமூல ஸூதாதி
களுக்கும் இவற்றுக்கும் வ்யாக்யாநாக்களான உபேந்ர ஹ்மி வல தேவா
சாய் வரதராஜபிண்டாதி த்ரங்களுக்கும் அநுகுணமன்று. குண-
சமுதாய வ்ருதந்தாலும் குணயுக இத்ரங்களாலும் விசிஷ்ய வ்யதேசம்
பண்ணுவது த்ரஸாராதி ந்யாயத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம். சக்ரு-
நாதிகளை ஜிவ மனோஹ்மங்களைத்ரத்யும் அபிஜ்ஞா த்ரணத்தாலும்
மோக்ஷத்ரம் வ்ருதங்களாலும் த்ரமூர்தி விசேஷங்களிலே அடைப்புண்ட
த்ரவாசிமான விசேஷமடியாக என்று நிர்ணயம். ஆகையாலே
வாஸுதேவன் பக்கவிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஸ்க்ருதான ஜீவன்
பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கவிலே த்ரயுஜ் சஜ்மான மநஸ்ஸு
பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் அநிர்வூத சஜ்மான அஹங்
காரம் பிறக்குமென்றும் சொன்னத்யும் த்ரத்யுஜ் வ்ருத வ்யூத்ரய
விஷயமாகையாலே விருதமில்லே.

சங்க்ருதாதிகளை ப்ரஹ்மாவதம வுத்ர மனோஹ்மாவதமென்பார்க்கு
சர்வசஹிதாதி விருதம் வ்ருதம். இச் சாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்ரபத்தி
யும் வ்யுத்ரம் ஸ்ருத்ரமும் அபிமத்யன்று என்னுமிடம்
53 “ச ஹ்நாதிருந்நத்ர” இதுவாதி வ்ருத சத சித்ரம். சமாத்யாதி த்ரயில்
ஜிவத்ரஹ்மய ப்ரஹ்ம தோத்ரமத்யும் வேதாந்தங்களில் அஹ்மோபாசனாதி
ந்யாயத்தாலே வ்ருதமய ஜ்ஞாநமன்று.

இப்படி தத்த்வ விஷயத்தில் விருதங்களை சமிப்பித்தாலும்
வேதிருத்ரமாகவும் த்ரத்யுஜ் விருத்ரமாகவும் சொல்லுகிற அநுபூதி
விருதத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், க்ருதாதி த்ரத்யுஜ்

கிரியாகலாபங்களுக்கும் மேலுள்ள சர்யா விசேஷங்களுக்கும் இப் போது இங்கு உபலப்யமானங்களான வேதங்களில் மூலம் காணு தொழிந்தாலும் प्रतिषेध வாக்யமில்லாமையாலே கல்பசூத்ராதி ப்ரி-
பாதித ஧்மவிசேஷங்களுக்குப் போலே மூல கல்பநை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 “श्रुतिमूलमिदं तन्त्रं प्रमाण कल्पसूत्रवत्” என்று இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் ப்ரிபாதிதமாயிற்று.

गृह्यणुக்கு दिवसத்தில் दक्षன் சொன்ன காலாஷ்டக விभागமும் भगवच्छास्त्रोक्त अभिगमनादि काल पञ्चक विभागமும் ஒரு विरोधமுமற நிர்வஹிக்கலாம். இதுக்கு एकदेश विरोधம் சொல்லுகிற अद्वैति களும் 55 “अभिगमनादय. क्रियन्तां नाम” என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ ஧்மங்களுள்ளவை पश्चिदिर्द्वी होम सोमादि न्यायத்தாலே ஏகபுருஷன் பக்கலிலே यथाकालம் அந் வயிக்கலாம்.

56 “स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः” என்றும்

57 “वर्णाश्रमाचारवता पुरुषेण परः पुमान् ।

विष्णुराराध्यते पन्थाः नान्यस्ततोषकारकः ॥”

என்றும் சொல்லாநிற்க வேறே ஒரு भगवदर्चनம் கூடுமோ ? என்னில், भगवदर्चनம் நித்யமான वर्णाश्रम ஧்ம விசேஷமென்னு மிடம்

58 “शौनकोऽहं प्रवक्ष्यामि नित्यं विष्णवर्चनं परम् ।

प्रवः पान्तमन्धसोधीत्यर्द्धवर्चस्य विधानतः ॥”

என்ற शौनकीय வாக்க்யத்தாலும்

59 “न विष्ण्वाराधनात् पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकम् ।

तस्मात् अनादिमभ्यान्तं नित्यमाराधयेद्धरिम् ॥”

என்கிற व्यास ஸ்ம்ருதியாலும்

60 “आराधनादिकं कर्म यन्न सूक्तं मया तव ।

तत्सर्वं प्रणवेनैव कर्तव्यं चक्रपाणये ॥”

என்கிற யாஜ்ஞவல்க்ய சூதியாலும் மற்றும் பல சூதி வசனங்களாலும் சுபிரசிद्धம்.

61 “पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥”

62 “लैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥”

இத்யாதிகளாலே भगवदर्चनம் अधिकாரानுபுணமாக மோக்ஷ பாய்ந்தமு
மாம்

63 “पद्मं पुष्पं फलं तोयं”, “पद्मेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु”

இத்யாதிகளுக்கும் ஆர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பாயம்.

ஆனாலும் செளநக போதாயநாதிகள் சொன்ன ப்ரதிபாற்வ-
நாதிகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छாस्त्रத்தில் அபேகை என் ?
என்னில், ஹே நாக்ஷத்ரஹி ப்ரபுந் நயாயத்தாலே இது ப்ரபுந்ரதமம்.

64 “अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा ।”

என்பானேன் ? என்னில், இது

65 “वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्राभ्युपनिषत् ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञा वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥”

இத்யாதி வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே வৈதிக சமாத்யை
யாலே விபஜித்த அம்சத்துக்கு ப்ராதான்யமுண்டென்று தோற்று
கைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த வৈதிக தான்த்ரிக விபாகம் ஶ்ரீதஸ்தாதி
ந்யாயத்தாலே அதிகாரி விசேஷ நியமாத்ய்மாகையாலே அவைதிகாந்-
சுத்தாஹேதுவன்று.

66 “अनुक्तमत्र यत्किञ्चित् गृह्णीयात् तन्त्रतो बुधः ॥”

இத்யாதிகளாலே இத் தந்த்ரம் த்ரமஸ்தானுமதமாயிற்று.

குத்ரனுக்கு அர்ச்சநா விசேஷம் சொன்னது ரத்காராதி ந்யாயத்தாலும் ஶூத்ர விஷய ஹிஸ்குத்ர வஹ்யாஜி ஶந்த நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 “भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।

नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥”

என்று குத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ ஸூத்ர பஞ்சமஹா யஜ்ஞா நுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் யதாधिकாரம் நிர்வாஹ்யம் இவ் அর্থம்

68 “ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।

अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥

सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ।

द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥

वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।

शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।

स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानतः ॥”

இத்யாதி மஹாபாரத வசநங்களாலும் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற டீக்ஷை 69 “दीक्षितं व्रतसपन्नं” இத்யாதிகளிற்போலே வேதிக டீக்ஷா விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற்போலே ஜாத்யந்தராதி ப்ராப்தியாதல் வேதிக மர்யாடா த்யாગமாதல் இல்லாமையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக மந்த்ரகிரியாதி விபாகம் பண்ணுகையாலும் வர்ணாச்ரமாதி ட்ரமேரஹிதனுக்கு சமாரா஢ன யோగ்யதைய நிஷேதிக்கையாலும் தந்நான்தரங்களில் போல் வேதவிரோத ஶக்ஷை பண்ணவொண்ணாது.

சப்ரதிபந்ர குண ட்ரமே ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு தேவதான்தர வர்ஜனாதி நியமங்களுக்குத்ர விரோதமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே சந்நியோபாசனாதி வைஷ்ணவம் ததத்ர சூத்ராதி ஢ேதத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” இத்யாதிகளிற்படியே நித்ய கர்மங்களில் தேவதான்தர விசிஷ்ட பரமாத்ம அநுஸந்தானத்தாலே ஂகான்த்ய விரோதம் வாராது. மஹாபாரதாதி ப்ரஸித்ர ஂகான்திகளும் ஶ்ரீதஸ்மர்த் கர்ம யுக்தராய்ப் போந்தார்கள். ‘ஶன்ட்ரோஸ்திக்ரக மணை

நீராட்டி' என்றும், 'மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்' என்றும், 'மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவென்றீர் ஆட்டுதிரோ' என்றும், 'வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது' என்றும் இत्याதிகளாலே தேவதான்தர வாரீர்தம் சொல்லுகையாலே 'கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும்' இत्याதிகள் விமூதி விசேஷ விசிஷ்ட அநுசதானபரங்களாமத்தனே.

'நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்' என்றும், 'எற்றைக்கும ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னேடுற்றோமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம்' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின காமதேவ அர்சனம் ஸ்ரீரார சமாஹ்நுரூப க்ருணரூபான்தர விசயம்.

71 "व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 "गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ।
य इच्छेत् सिद्धिमास्यातुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று சாமான்யேன ப்ரநம்பண்ண சபரிசராதி வ்ருத்தாந்தத்தை உபகேஷபித்துக்கொண்டு ஜ்ஞாநகாண்டமென்று ப்ரவृத்தமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெல்லாம இப் ப்ரகவக்ஷாஸ்த்ரோக்த பரமேகாந்தி த்ரம் வஃபவபரம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரகவாணையே பாவ்ரராதிக னென்று ஸ்துதித்து சாஸ்த்ரயோகங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம் ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 "बहवः पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिणः ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्बह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तन् तेऽहं सप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

இத்யாதிகளாலே சாங்கியோகங்களிலே வ்யாசமதவிரஹாங்கமும் உண்
டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி இங்கு விரஹைக்ஷேத்ர சூக்த
வசனம் இல்லை. விசேஷித்து ‘஋க்வேதபாடு பঠித் வ்ரதமேத்’ என்
னும் இத் தர்மத்தை த்ரயக்ஷு துதி பதிதமென்றால்

- 74 “ इदं श्रेय इदं पुण्यं इदं हितमनुत्तमम् ।
भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनम् ।
इदं महोपनिषदं चतुर्वेदसमन्वितम् ।
सांख्ययोग कृताग्नेन पञ्चरात्रानुशब्दितम् ।
इदं शतसहस्रात् तु भारताख्यानविस्तरात् ।
आविद्धय मतिमन्थानं दध्नो घृतमिवोद्धृतम् ॥”

இத்யாதிகளாலே இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேத விரோத ப்ரஸங் ரஹிதமாக
ப்ராமாண்யத்தை ப்ரபஞ்சித்தான்

- 75 “ पञ्चरात्रस्य कृत्स्नस्य वक्ता नारायणः स्वयम् ।”

என்றதுவும் தந்நான்தரங்கள் போலன்றிககே க்ரத்னமும்ப்ரமாணம்
என்கையிலே தத்பரம்.

சித்ர சித்ரஹித் சஹிதைய ப்ரஸங்கித்து

- 76 “ अस्मात् प्रवक्ष्यते धर्मान् मनु स्वायम्भुवः स्वयम् ।
उशाना बृहस्पतिश्चैव यदोत्पन्नौ भविष्यतः ॥”

இத்யாதிகளாலே மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களுக்கும் இது மூலமென்கை
யாலே ஸகவத் சாஸ்த்ரமும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களும் விரோதித்
தாலும் மூலமான இதுவே முக்யதமமாம். வேதம் நாலு வகை
யானுற்போலே இச் சாஸ்த்ரமும் ஂகாம மந்ந தந்நான்தர
சித்ரஹித் ரூபத்தாலே நாலு வகையாகக் கொண்டு யதாஂகாரம்
தர்மஃபேத்பரமாகையாலே ப்ரஸ்பர விரோதயில்லை. இப்படி ப்ரஹ்ம
வீகானச ஸ்ரோத்ர ஃபேதங்களும் ஒன்றுக்கொன்று ஂதாஂகமாகா. இஸ்
ஸ்ரோத்ரஸஸுக்களில் த்ரஹ்மான்தர சங்ரஹ சங்ரஹங்களும் விதி விசேஷ
நியதமாகையாலே விரோதயில்லை இவ் வீகானச சாஸ்த்ரமும் மஹா

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் ஆஷ்மேதிகத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஧ர்மசாஸ்த்ரத்திலும் பகவத் சமாராధன ப்ரமாணமாக உபாத்தமாயிற்று. ப்ரசிஹ் ஸ்தானங்களிலே ப்ரஹ்மமுண்டு. தேசகால ஸேதங்களாலே வரும் சகோதிதிகள் வேதபுத்திகளிலும் துல்யம். அதர்வ வேதம் அதர்வணம் ஆங்கிரஸம் என்று விபக்ரமானுப்போலே பகவத் ஧ர்ம விஷய சாஸ்த்ரமும் இப்படி த்விவிதமாகக் குறையிலலை. இவற்றில் அந்ரபரங்களாயும் அநாஸங்களாயுமுள்ள வசனங்களைக்கொண்டும் யுக்தாபாசங்களைக்கொண்டும் ப்ரஸ்ப்ர விரோதம் சொல்லவொண்ணாது.

அஸ்திதேவ்யமென்னுதல் அஸ்திப்ரணிதமென்னுதல் உபதேவதா சவ்ஸ்ய மென்னுதல் சொல்லவொண்ணாதிருக்க பகவத் ஶாஸ்த்ரத்தை அஸ்தேயம் என்றும் ஶ்ரீவீக்ரானஸத்தை சௌஸ்யமென்றும் சொல்லுமதுவும் ஶௌக்ஷ்ரப்ரதானத்வ ப்ரஶ்ரப்ரதானத்வங்களாலேயானால் ஒன்றுக்கும் ஒரு ப்ரதானமும் வாராது. இந்த சௌஸ்யத்வ அஸ்தேயத்வங்களை மாருபிச் சொல்லுவார்க்கும் உசித தாத்பர்யம் கண்டுகொள்வது

77 “ வ்யாஸவாக்யஜலௌபேன க்ருத்கத்ரஹாரிணா ।

வேதஸௌவர்திர்ண நிரஜஸ்கா ஶஹி க்ருதா ॥”

என்னும்படி ஆப்ததமனான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் த்ரக்பாத்திலே ப்ரபக்ஷங்கையெல்லாம ப்ரதிபேதித்து ஸ்ரீ ப்ரஶ்ரஸ்த்ரத் துக்குப் ப்ரபக்ஷத்வ சங்கையைப் ப்ரஹ்ரித்தானாகையாலே இது வேதவிரூஹமென்னும் ப்ரஸதம் ஶஜ்ஜனியம். அஶமப்ரமாஸ்யாதி களிலே விஸதரம் கண்டுகொள்வது. 78 “ வேதே க்ருத்யபாவாந் ” என்கிற ச்லோகத்தை இங்கே ப்ரதிப்பது.

¹ பூவலரும திருவுநதிப புனிதன வையம

பொன்னடியாலளந திருவா போற்ற நினற

* [பதவுரை] பூ அலரும — தாமரைப புஷ்பம விகஸிககிற, திருவுநதி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன — தூயமையையுடையனும், வையம — லோகத்தை, பொன்னடியால — ஸவாணமபோல ஸபருஹணீயமான திருவடிகளால், (தரிவிகரம ரூபியாய) அளநது (அக்காலத்தில்), இருவா — ப்ரஹ்ம ருதராகள, போற்ற — துதிசெய்யும்படி, நினற — (வீறுடன)

நாவலரும் கலைகளெல்லாம் தனனை நாட

நாடாத நன்னிதியா நணுகு நாதன

கோவலனாய நிரையளித்த நிரைபோல வேதம்

கோவாகக கோமானாயதன பால சோததுக

காவலிது நல்லுயிருக்கென்று காட்டும

காாததயுகக கதிகண்டோம கரை கண்டோமே

44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபத்தொன்றாவது பகவச்சாஸ்தர விரோத பங்காதிக்காரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நின்றவனும், நாவலரும் கலைகள் எல்லாம் — நாககிலிருந்து வரும் சாஸ்திரங்களெல்லாம், தனனை — தன ஸ்வரூபாதிக்களைத் தெரிந்துகொள்ள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடப்படாத, நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால், நணுகும் — அணுகப்படுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான, கோவலனாய — கிருஷ்ணனாய அவதரித்து, நிரை — பசுக்கூட்டங்களே, அளித்த — காப்பாற்றின, நிரை போல — பங்கதி போல, வேதம் — வேதங்கள், கோவாக — பசுவாய நிறக, கோமானாய — அவற்றைக் கற்க்கும் இடையனாகி, அதன்பால் சோதது — அந்த வேதங்களிலிருந்து கற்க்கப்பட்ட பாலைப் போன்ற ஸாரமான அாதத்ததை, சோதது — ஒன்றாகி, இது — இந்த ஸாரமானது, நல்லுயிருக்கு — பகவத சேஷ தவதையுடைய ஆதமாக்களுக்கு,காவல — ரக்ஷகம், என்று, காட்டும — உபதேசிக்கிற, காாததயுககதி — கிருதயுக தாமங்களைச் சொல்லுகிற பாஞ்சராதர சாஸ்தரத்தை, கண்டோம, கரை கண்டோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரத்தின் எல்லையை, கண்டோம அதாவது ஸமஸாரத்தைக் கடந்து மோக்ஷமடையும் மாக்கத்தைக் கண்டோம என்றபடி

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோகதோபாய பங்கபரதிஜைஞ-லோகாயகமதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிககமுடியாது - மாதயமிகள மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌதராதிக வைபாஸிகாதிகளும் நிருபிகக முடியாது - பரசசனனபௌததாகளும் நிருபிகக வழியிலலை - அாஹதன உபாயம் கூறவழியிலலை - வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிருபிகக முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை-நிரீச்வர மீமாமஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்கயனுகும் மோக்ஷோபாயத்தைக கூறவிரகிலலை - யோகமதஸதாகளும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - பாசபத மதஸதாகளும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிருபணத்தில பரமதஸதாகளுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிருபணம் அவதாரரஹஸயாதிகளமோக்ஷோபாயம் எனபதற்குககருதது-நயாஸவிதயா நிருபணம்-சரமசலோகாதத விஷயமான அதத பேதங்களுக்குக கருதது]

நமக்கு ஆ துணையென நாம் என்றருளதரு நாரணனா *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணாந்தடையும் *
எமக்கு ஓ பரமினியிலலாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரகு சாற்றுவமே

45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆ - யா, துணை - ஸஹாயர, என - என்று சொல்லவே, நாம் - நானதான (துணை) என்று, அருளதரும - கருபையை கொடுக்கும்வனான நாரணனா - நாராயணன், இவை - இந்ததிருவடிகளே, உமக்கு - சோகிகக்கும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபாயம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண்பிகக(உபதேசிகக,) உணாந்து-அதைவிசவஸிதது, அடையும் - சரணமடைகிற ஸமஸாரிகளுக்கு,ஓபரம-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத

(பரோகதோபாய பங்க பரதிஜை)

वाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि முலங்களாய
प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னேனும். இவை யெல்லாததி
லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादிகள் ஏதிராதென்னுமிடம் சொல்லு
கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிக்க முடியாது]

लोकायत मतத்தில் कार्य कारण भावमिलலை யென்கையாலும்
பரதயக்ஷமொழிய பரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र
निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिकளும் स्वाभिमतार्थ (காம)सिद्धिकகாக
நீதிநிர்மாண ப்ரவோங்களும் ஒரு சாப்ததை சாங்ககமாட்டாது.

1 “ तेभ्यः चैतन्यं ”

(தேபய: சைதநயம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वपक्षமும்
'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றதருஷ்டாநதமும் 'यावज्जीवं सुखं
जीवेत्' इत्यादிகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि
सिद्ध्यर्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் கூடாது.

(மாதயமிகன் மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது)

ஸாவ சூநயவாதிகரு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादிகளுடைய
शून्यत्व ஜூநாநாஜூநாநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புணயபாப ரூபங்களாய
இருக்கும் காமங்களை, மாற்றுதலில்-போகுகையிலே, தமக்கே-ஸர்வ
லோக சரணயனான தனக்கே, பரம என்று, தாம்-அநதநாராயணன
உயருமதரம் - உயாநதுவிளங்கும் பரகாரத்தை, சாற்றுவம் - உத
கோஷிக்கிறோம்.

भोजनादिकं च घटियात् सावज्ஞानाங்கங்குகும் स्वस्वरूपातिरिक्तमा
 யிருப்பதொரு ஸத்யம் வேறுமென்கிறவனுக்கு ஸ்வஸ்தானத்தில்
 ஒன்றிலே வரக்கடவதான ஸ்வர் அபவ்ரீ ஸுஞ்ஞாந்தி லங்குகும் இவற
 றுக்கு ஏதும்மாக்கொண்டு நடுவே நடக்கிற வாஸநாதி ஸ்வவாச்ய
 ஸ்ணஸந்தாநமும் விஷயமல்லாமையாலே ததர் ப்ருதி சம்பவ
 மிலலை.

[யோகாசாரஸௌதராந்திக வைபாவி காதினும் நிருபிககமுடியாது]

ஸ்ணஸ்நம் சொல்லுகிற மூன்று வுடாகங்குகும் ஸ்வோபாய
 லங்குகும் ஈகாஸ்ரயம் அல்லாமையாலும் அந்யன அநயஸுலாச்ய
 மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும் உததரஜ்ஞாநததோடே
 தனனை ஏகமாக ஸ்மிககைக்கு பூவ ஜ்ஞாநததுக்கு ஸ்ரூத்யம் இல
 லாமையாலும் இப்படித தெளிந்த ஸௌதாக்கு அந்யார் ப்ருதி சம்பா
 வனை இல்லாமையாலும் ஸ்தான ஸ்வாவததாலே ஸாவமும் வருகிற
 தெனறல

1 “ उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः ”

(உதாஸீநாநாமபி ச ஏவம் ஸித்தி.)

என்கிறபடியே ஸாஸ்ரோபதேஷாதி நைஃஃபல்யம் ஸ்ரஜ்ஜிககையாலும் ஒன்றாக
 கும ஓர் உபாய விசேஷ ஸ்ரிஸ்ரஹ் பண்ணவேண்டா.

[பரஸ்சனனபௌததாகும் அது நிருபிகக வழியிலலை]

ஸ்ருண வுட ப்ருததிலும் ப்ருவ்யதிரித் திஸ்யாத்வம் அறியாத
 வனுக்கு ஸமஸார வாஃகஜ்ஞாந ஸ்பாநாதிக்கை கூடா(து) இது அறிந்
 தவனுக்கு வேறொரு வாஃக ஜ்ஞாநம் தேட வேண்டுவதிலலை
 வாஃகிதாஸுதி ஸ்மனார்மாக ஜ்ஞாந்ரம் தேடுகிறுன எனனில இது
 இவாகங்குக் கு ஸிஃதாந்தமன்று சக்ரஸ்மாதிஸ்யாததாலே தானே

மாவலோகந்ததை ஸ்ரீநாமாககி அது தானுமத்தர வந்தக கர்மநுதான
நிவ்ருத்தி மாத்ரம்மென்கையாலே இந்த விபரீத உபாய நிஷ்காஷம்
மோக்ஷோபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரத்தை அநுவாததிதத நையாயிகனுகும்
இவ அநுபாயத்வம் வரும்

[நிர்ச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது]

நிர்ச்வர மீமாம்ஸகபக்ஷத்தில் கர்மாப்யதேவதா தத்பசாதி
களைக கழிக்கையாலும் வேதாந்த விஹித பரவஹோபாஸந்ததை அபவர்த்தாய
மென்று அங்கீகரியாமையாலும் பண்ணுகிற ஸாஸ்த்ரங்களை
லாம் பாழுகு நீரிறைத்தபடியாம்.

[ஸாங்க்யனுகும் மோக்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகிலலை]

சாங்க்யபக்ஷத்தில் புருஷனுகு ஜாத்வ க்ர்த்வங்கள் இல்லை
என்கையாலும் இவனுகு ஸ்வஹோபவர்த்தி ப்ருத்திகள் கூடாமையா
லும் ஸ்வஸாதாரண ப்ருத்தி விகாரகங்கள் க ஧்மபிர்ம் தத்பலங்களை
சொல்லுகையாலும் ஜாத்வமில்லாத புருஷனையாதல பரகருதி
யை யாதல இரணடையுமாதல பற்ற ஸாஸ்த்ராத் ப்ருத்தி வதியாது.

[யோகமதஸ்தாகனும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது]

யோகர்ஷந்ததிலும் ஈசவரனை இசைந்து வைத்து அவஹாத்மக
ஸாத்ம டர்ஷனாநாமாகசசொல்லுகிற யோகம் ஔபநிஷத் யோகவிரஹமாகை
யாலே அநுபாயமாம்.

[பாகபத மதஸ்தாகனும் மோக்ஷ உபாயத்தை நிருபிக்க முடியாது]

சைவாத் பக்ஷதிலும்

1 “अग्धास्ते समस्तास्तु”

(அசுததாஸதே ஸமஸதாஸது)

என்னுமபடி நிறகிற கர்மவ்ய மிதுவை ஸாவேசவரனாகுகையாலும் அவனுடைய உபாஸநத்துக்கு வேதவிருதாசார சஸ்காரங்களை இதிகர்த்வயைாகுகையாலும் இது ஸ்வர்பிவர்பு பூரூபார்பாயமாகமாட்டாது.

[மோஷோபாய நிருபணத்தில் பரமதஸதாஸகளுக்கு
உள்ள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம்]

இஸ சிஹ்நாந்ங்கள எல்லாவற்றிலும் சித் அசித் ஈஸ்வர த்வ விவெகம் அந்யதாவாய நிற்கையாலே இதடியாகவரும் உபாயங்க ளெல்லாம் நிஃபுலங்களென்று இவற்றுகுசாஹரண தூஷணம்.

இபபடிபரவாடிகள் சௌலலும் உபாயங்களெல்லாம்

2 “यथा धर्ममधर्मं च; अधर्मं धर्ममिति या”

(யதா தாமம் அதாமம் ச அதாமம் தாமமிதி யா)

இத்யாடிகளிறபடியே ராஜஸ தாமஸ வுடி சிஹ்ங்களாகையாலே ஸாவாஸதாயாமியான பரமபுருஷனுடைய சமாராஹ ரூபமாக வேத வேதிகாஸத்ர விஹித யாஹதானோபாஸநாஹுஷ்டானமே யதாஹிகாரம் த்ரிவர்பாபவர்பு சாஹநமாகக்கடவது. காஹஜஞாந யோங்களை மோஷ சாஹநமென்னுமது பர்பரயா சாஹநத்வததாலே ஸபந்நம்.

[அவதார ரஹஸ்யாதிகள் மோஷோபாயம் எனபதற்குக்கருதது]

இபபடியே அத்ரேஷாமிஸூரவ்யாடிமாத்ரம் — அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்—புருஷோததமவிதயை—ஸஹபநதஜ்ஞாநமாதரம்—அஹ்யவ

1. அவாக்கள எல்லாரும் அசுததாக்களே.

2. ஂததபுத்தியினூல தாமததையும் அதாமததையும் உள்ளபடியல லாமல வேறுவிதமாக அறிகிறுனே ஂததபுத்தியினூல அதாமததை தாம்மென்று அறிகிறுனே.

சாயமாत्रம்—सङ्कीर्तनमात्रं—உக்திமாதரம் — பரார்த்தநாமாத்ரம்—
 விஷயவாஸாதிமாதரம் — ஸவபரவருததிநிவருததி—வைஷ்ண
 வாபிமாநம்—आचार्यपरिग्रह—புருஷகாரவிசேஷம்—ராவர ஸவா
 தநதர்யம் कृप,निर्हेतुक विपयीकारादிகள் என்றுஇவற்றைத் தனித்
 தனியே மோக்ஷோபாய மென்னும் பாசுரங்களெல்லாம் நயாஸ
 உபாஸநரூப வித்யாவிதிகளுக்குக் குறிப்பும் வாராதபடி நிர்வஹித்துக்
 கொள்வது.

उपासनरूप विद्यैकगोप्त्रिय தனித்து न्यासरूपैयாய இருப்ப
 தொரு வித்யைஉண்டோ? என்னில

1 “ भजस्व मां ”

(பஜஸ்வ மாம)

என்று விதித்தாற்போலே

2 “ मामेकं शरणं ब्रज ”

(மாம ஏகம் சரணம் வ்ரஜ)

என்று விதிகையாலே இதுகருவேறுபாடுண்டு. ஆகிலும்
 भाष्यानुसारतथावे இதுமக்தியோகத்துக்கு உறுப்பாமத்தனையன்றோ?
 என்னில

3 “ तावदासिस्तथा वाञ्छा ”

(தாவதாத்திஸததா வாஞ்சா)

1. பகவத கீதை 18-66 எனனை சரணமாக அடை.

2. எனனை ஒருவனையே சரணமாகப்பற்று

3. அதுவரையிலதான வருத்தம் ஆகை. ”

१ “ यद्येन काम कामेन ”

(யத்யேந காம காமேந)

2 “ प्रपत्ते कचिदप्येवं ”

(பரபததே: கவசிதபயேவம்)

इत्यादिकर्णिलपक्षे यथाधिकारं इति स्वतन्त्रमायुं फलसाधनमायुं.

சர்வ் தர்மங்களும் மோக்ஷவிரகங்களாகையாலே அவற்றை
 स्वरूपेण விட்டு சர்வ் விசேஷ ஶூன்ய் ப்ரஹ்மான உனக்கும் எனக்கும்
 ऐक्यज्ञानத்தை ஸம்பாதித்தது அந்த ஜ்ஞான விசேஷத்
 தாலே முகதனயப் போவது என்று சரம ஶ்லोक தாத்ପர्याர்ଥமாக்கி
 இததைக கொண்டு விஹித நிஷித் த்யாகம பண்ணிநிறைவு விதி
 निषेध அதிலங்னம் பண்ணுதல் செய்வார்க்கு ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமான்யக
 ளும் சர்வ் ஶாஸ்த்ரங்களும் இஶ் ஶ்லोकத்தில் பத் வாக்யங்களும் இவ்வுப
 தேசாதி ப்ரவृत्தியும் அதின் பூர்வாபரங்களுமெல்லாம் விரோதிக்கும்

சவிசேஷ ஜீவப்ரஹ்மீக்ய ஜ்ஞானவிதியும் சுவாभावிகுபரமார்த்த ஸ்வேத சமர்த்தன ததாலே டிஸ்திவிதிதூய்ம பூர்ணாஹுதி ஫லாதிக்களில் போலே டர்மத்யாகததில் தாதபார்யமற்றது யதாந்தான்யபி கர்மாணி பரிஹாஸ்ய ட்விஜோத்தம ஆத்ம ஜ்ஞானே ஶ்மே ந ச்யாத் வேடாஶ்யாஸேந யத்னவான் அஹத்வா஽பி மஹாயஜ்ஞான் அநிபூவாபி பிபீருந்ஸ்வ஧ாம் க்ருணம்ஸ்யர்ச்சயேட்டகந்யா நௌவ் வோமரணம் தபேதஹ்யாதிக்களிறுபடி யேசர்வ்டர்மங்களை யும் விட்டாகிலும் தேவஸாரணா஑ிதையபபண்ணண்ணென்று ப஑வத்யஸ்தி ப்ரஸ்சாமாத்ரததிலே தாதபாய மெனபாாககு நிரகாங்க்ஷநிவஹ்ம் சம்பாவித மாயிருக்க அபிஸ்த்வாஶ்யாஹாஸம் பண்ணுகையும் ப்ரயோஜனான்தரம் கொள்ள மாயிருக்க ப்ரஸ்சாமாத்ரபரமெனகையும் ஁சிதமனன்று. பரமேகாந்தித்வ விருட்டங்களான தேவதான்தர சட்ட்கீர்ண டர்மங்களை பரித்யஜித்து பரமேகாந்தி

धर्मத்தைப் பற்றி என்று விசிககிறது என்பார்க்கும் இதில் ஸ்ந்
स्वार्थहानियும் पुनरुक्त्यமுண்டாம்.

255

धर्मத்தைப் பற்றி என்று விசிககிறது என்பார்க்கும் இதில் ஸ்ந்
स्वार्थहानियும் पुनरुक्त्यமுண்டாம்.

1 'त्रैवर्गिकांस्यजेद्धमनि'

(தரைவாகிகாந தயஜேத தர்மாந)

என்கிறபடியே **त्रिगर्था**ங்களான **धर्म**ங்களைவிட்டு **पूर्व** ஷ்லோகத்தின் படியே **मोक्षार्थ**மாக எண்ணப்பற்று என்கிறதென்பார்க்கு **स्वार्थ** **हानि** **पुनरुक्त्या**யாதி **दोषं** வரும் **पूर्वोक्त** **कर्म** யோகாதி **सर्व** **धर्म**ங்களில் **अनधिकारि**களான **स्त्रीशूद्रा**திகளுக்கு **पाप** **अर्थार्थ**மாக **भगवच्छ्रणा** **गति**யை **विधिक**கிற தென்பார்க்கும் **यत्किञ्चिद्वर्मानधिकृता** ஒருவரும் இல்லாமையாலும் **स्त्रीशूद्रा**திகள் ஒருவருமன்றிகே **कर्मण्येवाधि** **कारस्ते** **इत्यादि**களாலே **कर्मयोगाद्यधि** **कारि**யாக முன்பு சொல்லப்பட்ட **आर्जुन**னதனைக் குறித்து **विधिक**கிறதாய்கையாலும் இ ஷ்லோகம் **अनन्विता**ர்மம்

2 'पलण्डुं ग्रजनैव भुक्त्वा चान्द्रायणश्चरेत्'

(பலண்டும் கருஞ்சனம் சைவ புகழ்வா சாந்தராயணம் சரீரத் |)

ஶ்ரணாபரணம் பரித்யஜ்யவேதம் விபூஷ்ய ச ட்விஜ:। சர்வதர்சம் நிராஹரஸ்த்யபமவசேததி
 இत्यादிகளைப்போலே இது நிமித்தவிசேபத்தை அநுவதித்தது நைமித்திக
 விசேபத்தை விதிக்கிறதெனனும் பக்ஷமும் காம்ய கர்ம த்யா஑் பாயமல
 லாமையாலே ஶ்ராயஸ்தித்ம விதிக்க வேண்டாமையாலும் ஶலோகிவி
 ரு஢்மாக கேவல நைமித்திகத்வ ஶ்விகாரம் கூடாமையாலும் நியதர்ம த்யா஑்
 மும் ஶ்வநைமித்திகாவிரு஢்மாகையாலும் அவற்றோடேவிகலமித்தது ப்ர
 பத்தகியை விதிக்கிறதெனருல கத்யந்தர்முள்ளவிடத்தில் அஷ்டோபது

விகல்பம் அங்காரிய மல்லாமையாலும் அநுபபந்நம். இங்கு எனிமித்த திலே நைமித்திகத்யம் விதிககிறதனறிககேசர்வனிமித்தததையும் பற்ற எனைமித்திகம் விதிககிறதென்ன வேண்டுக்கையாலே சாமான்ய விதி தததுக்கும விசேஷ விதிதங்களுக்கும் விகல்பம் கூடாது.

இப்படியானால் உபஹிமங்களுக்கு அந்நயாதி விசேஷங்களுோடே சமுத்யமானாற்போலே இங்கும் சமுத்யமாவதென்பாக்கும் கத்ய ந்தர சத்பாவததாலும் ப்ரபத்திகு நேரபேத்ய த்ரஹாஸ்வந்யாயங்களைச்சொல்லு கிற வவநவலததாலும் ப்ரதிபேதமுண்டாம் வ்யக்தி ஸத்வங்கள் விசேஷிதது சந்நிஹிதவ்யக்தி விசேஷவித்யங்களுென்று அந்நயாதிக்கரணத்திலே நிராண யிததாாகள. அப்படியே இங்கு தர்ம ஸத்வமும் ஸ்வரூபமாதல த்யாகமா தல ப்ரஸக்தமனறிககே (நிறகிற) ந்த்ய தர்ம ஸாத்ரததைச் சொல்லுகிற தென்கை நிபுண கத்யமன்று.

அர்ஜுன இப்போது ந்த்யவிதிநிபேதாதிக்கமம் பிறந்து ப்ராயஸ்சித்தார்தியாய நிறகிறவன் அன்று அப்ரஸக்த நிமித்தனுக்கு ப்ராயஸ்சி ததத்தை விதிததால் அதிப்ரஸக்தம் வரும். நைமித்திக த்யாகததில் அதிகாரானுபாயததாலே வேறென்னறையிட்டு வৈகுண்யம் ப்ரஹ்ஸ்வயமா காது இப்போது த்யாகததை விதிதது அதுதனக்கே ப்ராயஸ்சித்த ததையும் இங்கே விதிககிறதென்பாக்கும் ஸாஸ்த்ரான்தர ஸ்வவநி ப்ரபத்தி விரோதம் வரும்.

ஃக்தியோகததில் அர்ஜுன இதுக்கு முனபு ப்ரவூத்தந்ய அத னுடைய அங்கங்களையும் அநுபிககப்பபுக்குவிட்டவன்ல்லாமையாலே ஃக்த்யத்யங்க தர்மங்களினுடைய த்யாகததை நிமித்தமாக அநுவதிக்கிற தென்றதுவுமொண்ணது 'யஜ்நதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்ய் கார்யமேவ தத்' யஜ்ந தான தபஸ்ச்வ பாவநானி ஃநிபிணாம் இத்யாதிகளாலே ஃக்தி ப்ரிக்ரங்க ளாக ப்ரஸக்த தர்மங்களுக்குமேல த்யாகம் வர சம்பாவிதமன்று அநாங்தாபேக்ஷ ந்யாததாலே ப்ராயஸ்சித்தததை விதிககிறதானாலோ? எனனில் அப்போது அங்கஸாத்ரததிலே தர்ம ஸத்வததை சங்கிசிக்கை க்கு நியாமகமில்லை ப்ரதிபதிக்நானாபாயாஸிவத்வங்களும் உண்டாயி

ருககையாலே **பாஸுக்ஷோமம்** வரும். இங்கு **ஸர்வபாப** ஸ்வுததாலே **நிஸித்ம** தோற்றூநிதக வேறு **நிஸித்ம** ஸோலலவேணடுவதிலலை **‘ஸர்வ பாப’** ஸ்வுததைத தர்ஸ த்யாஸரூப விஸேஸததிலே ஸஹீவிர்தம் ஆகருகையும ஸப்பந்நமனறு

ஆனபிநபு **பாஸித்வவித** எனபாபாகு **பக்தியோகம** தனணைப போலே **யதாபிகாரம** அநாதி கால ஸத்விர்த ஸர்வ பாபததுகருமிது **பாஸித்வமெனனப ப்ரஸ்தம்**.

1 ‘ **ஸாஸுத்வ:** ’

(**மாஸுத்வ**)

எனகிற வாகயமும் அபபோது **பூர்ண ப்ரயோகநமா**ம் இஸுலோகம் **கர்த்வய வித**பரமா லானறே **நிஸித்வாதி விஸர்ஜம்** பணணவேணடுவது. இது **ஸித்ஸோபாய ஸ்ரூப மாத்ர பரமனறே** வெனனும் பக்ஷமும் **ஐக்யவோகந மாத்ர பக்ஷபோலே பத் வாக்ய ப்ரமாணாதி வேதிகள** ஒருவருகரும **வூத்வாஸூத** மாகாது

ஆதமாவுகரு **கர்த்வாதி**களிலலாமையாலே இவ விதிகூடா தெனனும் பக்ஷம் **ஸார்வ்யாதி நிராஸததாலே துத்ரம்**. ஸ்ரூப ப்ரதிபத்தி மாத்ர விதேயமெனனும் பக்ஷமும் **ஸ்ரூப பர வாக்யததாலே ஸித்ஸமான** தறகு **விதேயத்வம்** கூடாமையாலே அநுபபநநம்

2 ‘ **ஸரேத்வா விஸுஸ்வயயம்** ’

(**ஸமரேதவா விஸுஸுமவயயம்**)

இத்யாதிக்கிறபடியே **பகவத்ஸ்ரூப ப்ரதிபத்தியுடையவன** தனக்கே **தத்ரிஸய ஸ்ரூப ப்ரதிபத்யந்ரததை** விதிககிறதெனறூல் **கர்த்வ்யந்ர விதிகையக** கழிககவிரகிலலை.

ஸாத்வா ஸுஜீத என்கிற ந்யாயத்தாலே சிஹோபாய் ப்ரதிபத்தி யுடையவனுக்கு சர்வ் தர்ம ஸ்ரூப த்யா஑் மாத்ரத்தை விதிககிற தென னும் பக்ஷம் இவவாகய சகதியால சொல்ல வொண்ணாது. இப் படி கலபிககவேணடுமபடி இங்கு சொல்லலாவதொரு அநுபபத்தி யுமில்லை. இப்பக்ஷத்துக்கு ப்ரபன்னைப் பற்ற ப்ரவூத்நங்களான மனிஷி பீதிகாசார் மனஸா஽பிந் லங்஑யேத் இயாதி வசனங்களும் பூர்வானுஸ்தான சப்ர தாயங்களும் ஸ்வாஸிமத் அசார்ய வந்நாதிக்களும் விரோதிககும் இத தாலே சர்வ் தர்ம ஸ்ரூப த்யா஑் விசிஸ்ட் ப்ரபத்தி விதி பக்ஷமும் விதி நிஷே தாதி லக்ஷணம் அக்ஷம் எனனும் பக்ஷமும் அக்ஷானுபாலனம் பண்ணவ்மாம தவிரமாம எனனும் பக்ஷமும் நிரஸதம்

சில தர்மங்களுக்கு ஸ்ரூபத்யா஑்மும் சில தர்மங்களுக்கு வுதித்விசேஷ த்யா஑்மும் ஒரு ப்ரயோ஑ம் தனனாலே விதிககப்படுகிறதெனருல் விதி வீபஸ்யதோஷம் வரும் தீக்ஷித் தர்மையில் தர்மா ந்தர த்யா஑்மபோலே தக்கால மாத்ரத்தில் சர்வ் தர்ம ஸ்ரூப த்யா஑்ம் விதிககப்படுகிறதெனனும் பக்ஷத் திலும் பூர்வோக்ஷிஸ்தானுஸ்தானாதி விரோதம் துஸ்பரிஹ்ரம்.

ப்ரஸ்துத் தக்தி யோ஑ாதிக்கள் அநுபாயங்களாகையாலே ஸுக்்திகா ரஜத் த்யா஑் விதி ந்யாயத்தாலே அவற்றின ஸ்ரூப த்யா஑்ம் விதிக்கப் படுகிறதெனபார்க்கு த்ர஑வத்நிதா ப்யந்த் சர்வ்ஸாஸ்த்ரவ்யாகுலதையுண டாம

1 ‘ சர்வ் தர்மாந் பரித்யஜ்ய ’

(ஸாவ தாமான பரித்யசசய)

என்கிற நிதீஸ்மும் விவக்ஷித் விருத்நமாம அதர்மமாயிருக்க அர்ஜுந் வுதி யாலே தர்மமென்று தோற்றினவற்றை அவன நினைவாலே தர்ம மென்று அநுவதிக்கிறதானாலே வெனனில் அர்ஜுனன் இப்

போது ஸ்வோபததாலே சில அர்த்தங்களை ஧ர்மங்களாக அமிததமையிலலை இப்படியிருக்கிறவனைக்குறித்து கர்ம யோகாதினைத்தானே ஸ்மத ஧ர்மங்களாக பரகக உபதேசித்து அவன தன்னையே குறித்து உபசஹரத்திலே இவற்றை எல்லாவற்றையும் எகாகிலேசத்தில் காக்காதி மாத்ததாலே அ஧ர்மங்களாகக காட்டுகிருனென்றால் இப்பக்ஷம் பூாவபக்ஷம் எனனவும் பற்றுது க்ஷணபக்ஷமுமாகாது.

இததாலே இச ஷலோகத்தில் விதிககப்படுகிற ப்ரபத்தினனையும்

1 ‘ सर्व धर्मान् परित्यज्य ’

(சாவ தாமான பரிதயஜ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல் எக ஷத்ததாலேயாதல் அத்யந் அநுபாயமாககநினைப்பாா பக்ஷங்களும் அதிவாத சாப்ராஜ்ய விஷயமாமிததனை.

ப்ரபன்னனுக்கு ாசவரனை விசேஷித்து உபாயம் என்கிற இதுவும் சிவோபாய ப்ரா஧்யாதி விஷ்ணையாலே உபபநநம் ஸக்தி யோகாதின ஸ்ரூப விரு஢ங்களாகையாலே அவற்றில் த்யாகத்தை விதிககிருன எனனும் பக்ஷமும் ஆத்ம ஸ்ரூப தர்மண தத்வஜ்ஞான முமுக்ஷுதாதினளில் ஒன்றின ஸ்ரூபததுக்கு இவை விரு஢ங்களல்லாமையாலே பஹ்வுக்கு ப்ரதக்ஷிண தீர்த்த்யத்ராதினள போலே அகிஷ்ஞியாதி விசிஷ்டாதிக்காரி ஸ்ரூப விரு஢ங்கள எனனலாம். அப்போது இவற்றின ந்யாகத்தை விதிகக வேண்டுவதிலலை அவற்றில் ஸமர்த்தனுக்கு அவற்றினுடைய த்யாகத்தை விதிககிறதெனனும்போது ப்ரபத்திக்கு அகிஷ்ஞ சர்வாதி காரத்வ் விரு஢மாம் எகாதிக்காரிகு எகபலர்த்த்முலயு விநல்பம் கூடாது விநல்பமாத்த்ர விவக்ஷையில் த்யாக விதிககு ப்ரயொனம் மந்ம்.

லோகசிவ ரத்ன வாணிஜ்ய க்ஷயாதி விகல்பமும் அதிகாரி ஸேத
நியதம பூர்வோக்த சாத்விக த்யாகததையும் பூர்வோக்தாங் ப்ரபத்தியையும் இங்கே
நிர்மிககிறதென்றால் க்ருதகரமாய மன்த் ப்ரயோஜனமுமாம். இப்போது
விசேபிதது

1 ' மாஸூவ: '

(மாஷுஸக:)

எனகிற இதுக்கும் அநுஸூம ஆகாது சர்வ் தர்ம சுவ்மும் ஔபசாரிக
மாம் இததாலே சாத்விக த்யாக விசித் தர்மங்களை அங்ங்களாக
வடைய ஸ்ரணாஸ்தியை விதிககிறதென்னும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம். இது
ப்ரபத்தியினுடைய தர்மான்தர் நேரபேத்யாதி வசன விரூதமுமாம்

இப்படி நிஷ்ரமாணமாக அங் அங் ஸாவததை பாராட்டினாலும்
அஸிஸத ப்ரயோஜனம் சித்ரியாது காம்யங்களில் அங்ங்களுக்கும் சகலா
நுஸ்தானம் வேணடியிறே இருப்பது ப்ரபன்ன வர்ணாஸ்ரமாதிர்களில் நிலைகுலை
யாதே நிறகிறதுவும் ஸ்வதந்நாங்நாநிவந்நம் அநுகூல்ய சங்ஸ்பாதிஸாத்ரமே
அங்மாக ஸ்வப்ரகரண சித்ரம். த்தகாலததில் அங்நலி ப்ரணாஸாதி கூடுமவை
யும் அநுகூல்ய ஸ்வஸ்பாதி பரிவாஹரூப வ்யஸ்சக விசேபங்களாமததனை.

இப்படி த்யாக ஸாத்ராத்வதர்ஸாத்ர பக்ஷங்கள் போலே நிரங்நபக்ஷமும்
விஸ்வாஸாதி ஁கதேஸாங்நவபக்ஷமும் நிரஸ்தமாயிறு ப்ரபத்தியோடு துவக
கற்ற தர்மங்களிலே கல சங்ஸாதி த்யாகததையும் ப்ரபத்தியையுமிங்கே
விதிககிறதென்பார்கு இது ப்ரஸ்பராஸங்ந வசனமாம் ப்ரபத்திபண்ணு
கிறவனுடைய ப்ரபத்திங்நமலலாத தத் கால ஁த்ரகாலகூல்யங்களிலே
இது ஁பயுக்தமாகாதோ எனனில் ஁பாய விதி வாக்யததில் ஁பாயோபயுக்தா

ரீம கொள்ளவாயிருக்க உபாயா஽னுபயுகமாய உபாயவானுக்கு
 உபயுகமான அரீம சொல்லுகையில் ஔசீத்யம் (போதாது) ஶரணா஑தி
 விர஁த ஧ரீமங்களைவிட்டு ஶரணா஑தியை அநுசீதீனனூ விதிககிற தென
 றூல உபாய உபயுகமாம ஑னனூம் பகூததீலூம் ஑னறை விதிககும்
 போது ததிர஁ததை விடுகை சாமான்யை அரீதிரமாமகையாலே விதி
 ககுப் ப்ரயோஜனாதிசயம் இலகை ஆனபின்பு ப்ரபதி ப்ரகரணான்தரகளை
 அநுசந்திததுககொண்டு நைரபேத்யாதி விசீதிர விதி஑னனூதல அதிகாரி
 விசீதிர அநுவாத்ரீவக யதா஽வசீதிர ப்ரபதிவிதி஑னனூதல சொல்லும் பகூ
 ஑ங்களுககு ப்ரமானான்தர ப்ரீவாபர சவ வாக்ய விரோதங்கல வாரசாது இப்பிர
 பததியை ப்ரகூதானுசாரததாலே பகூதிரோ஑ம் விரோதி பாபக்யாரீதிரமாக
 ஶ்ரீகீதா பாயததில் அருளிசசெயததற்கு இதி஑ச புராண பகாவகூதிர
 தானுசாரததாலே சாசூதிர மூகசாமானமாக ககங்கலில் அருளிசசெயத
 துககும் விரோதமுண்டாக ரினைதது ஑னறை உபேகூதிதது ஑ன
 றைப்பற்றுவாா பகூதங்கல சகல ஑ல சா஑னமான ப்ரபதிததி
 னூடைய உதா஑ரண திர விசய விவகூதிர அனாலோசனததாலே வநதவை

1 ' நே஑ாபி க்ரமனாசூதி '

(நே஑ாபிகரம் நாசூஸதி)

஑னகிற ந்யாய் அத்யந்த அகிசூதிர விசயததில் கைமுதிசந்யாயசிரதிர

2 ' சிவ்ராவைன சபாசம் '

(மிதரபாவேந ஸமபராபதம்)

இத்யாதிகலிலுமிது கண்டுகொலவது. மற்றும் இச சரம ஶலோகாரீதிர
 தைப்பற்றவரும் விபதிபதிங்களுககு பரி஑ாரமும இதில் பத வாய

வिवक्षितங்களுமெல்லாம் प्रवन्धान्तरங்களிலே பரககச சொன
ளேம. இங்கு பரமதங்களுடைய उपाय अनुपायங்கும स्वमत उपाय
स्वैर्यமும் उदाहरितதோம.

*பலத்திலொரு துவக்கற்ற பதவிகாட்டிப்

பல்லுயிருநதடுமாறப் பண்ணுகின்ற*

கலித்திறளின கடுங்கழுதை கததுமாற்றிக்

கண்ணுடையா கண்டுரைத்தகதியைச் சொனளேம*

வலத்திலரு மருவொன்றால் மறுவொன்றிலலா

மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம*

நலத்திலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம்

நலவழியாம் அல வழக்கா நடத்துவாரே

46

[ப-ரை] * பலத்திலொரு துவக்கற்ற - அடையும் பரயோஜனத்தில் ஒருவிதஸம்பந்தமும் இல்லாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிக்கு உபாயத்தை, காட்டி - வெளியிட்டு, பல - அநேகங்களான, உயிரும் - ஜீவாதமாககளும், தடுமாறப்பண்ணுகின்ற, கலித்திறளின - பாபராசியுடைய, கடும - க்ரூரங்களான, கழுதை - கழுதைகளின, கதது - ஆரவாரிப்பை, அன்றிகே மற்றமதஸ்தாகளான கலிபுருஷன் போன்ற கூட்டத்தின கடுங்கழுதைக்கத்து என்றபடி ஆகவுமாம், மாற்றி - போக்கி, கண்ணுடையா - நல்ல ஜ்ஞானத்தையுடைய நம்பூரவாசாயாகள, கண்டு - சாஸ்தரத்தைக்கொண்டு, அறிந்து, உரைத்த (நமக்குச்) சொன்ன, கதியை - உபாயத்தை, சொனளேம - வெளியிட்டோம், (அந்த உபாயமாவது எது எனினில்) வலத்து (தன்னுடையதிருமார்பின்) வலப்பக்கத்தில், இலகும் - பரகாசிககும், மருவொன்றால் - ஸ்ரீவதஸ்மென்கிற மருவினோடு, மறுவுஒன்று இல்லா - வேறொருகுற்றமில்லாத, மாமணியாய-பெரிய இரத்தினமாய, மலாமாதா-தாமரைப்பூஷ்பத்தில் அவதரித்த பிராட்டிக்கு, ஒளியாம்-ஒளிபோன்று இருப்பவனும், அநல் - அந்த உத்கருஷ்டமான, நலத்தில் - ஆனந்தத்தில், ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸது இல்லாதவனுமான, நாதன் - ஸவாமியினுடைய, பாதம் - திருவடியே, நலவழியாம் - நல்ல உபாயமாகும், அலவழக்கு - இவ்விஷயத்தில் யுகதமல்லாத ஆக்ஷேபங்களை, ஆர் நடத்துவாரா - யாரா செய்ய முடியும்? அதாவது இப்படி தமமால் நிருபிக்கப்பட்ட உபாய விஷயத்தில் யுத்திவாதிகள் ஒருவரும் செய்ய முடியாது என்றபடி.

* எல்லாக்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்

இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்

சொல்லாக்கு மளவாலும் அமைதலாலும்

துணிவரிதாயத துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்

கல்லாக்கும் கற்றா சொல் கவாதலாலும்

கண்ணுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்

நல்லாக்கும் தீயாக்கும் இதுவே நன்றும்

நாரணாககே யடைக்கலமாய நன்னு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकविताकिंकिर्हिंस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री प र म त भ ङ्गे

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை]எல்லாக்கும் - ஜீவாத்மாககள் எல்லாருக்கும், எளிதான - சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும் - பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்தபின், உரைக்கை - மறமுடியும் (அதேபலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் எனலும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய கருபயினாலும், சொல் - மந்தரம், ஆக்கும் அளவாலும் - பூணமாய சொல்லப்படுவது மாததிரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பாயாபதமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானாலும், துணை துறக்கும் மற்றும இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும் - சுலபமாயிருப்பதினாலும், கல்லாக்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றாசொல்-நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசாரயாக்களுடைய வாககியம், கவாதலாலும் - பலனைக் கொண்டிருந்தலாலும், கண்ண - ஸாவலோக உஜாததமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंगः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிக்காரம்)

(பரமதஸதாக்கள் சொல்லும்-விஜயாதிகள், சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிகுண ஜஞான ஸந்தானம், நிதய நிகுண சைதன்யமாதரம், அவித யாஸ்வ ரூபத்தினிவருத்யாதிகள், ஸாவம் அனேகாநதம், பரமஹஸ்வ ரூபைகயம் பாஷாணகலபம், ஸவாதமானந்த அனுபவம், கைவல யானந்த அனுபவம், அஷ்டைஸ்வாயாதிகள், பசுபதி ஸாரூபயம் - இவைகள் மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல-விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் எனபதற்குக்கருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிருபணம்)

பண்டை மறைக்குப் பகையென நின்ற பரமதங்கள்
கொண்டவா கொள்ளும் பயனென்றிலதெனும் கூர்மதியால்
வண்துவரைககரசான நம் மாயனை வானுலகில்
கண்டு களிப்பதெனும் காதலொன்றைக் கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில், முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உத்தம மான அத்தமாக முடிததலாலும் - முடித்திருப்பதினாலும் அதாவது தனக்குச்சரேயஸஸுககு உபாயத்தைச் சொல்லும்படி கேட்ட அா ஜுனனுக்கு ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் இறுதியில் உபதேசிக்கப்பட்ட பக்தியோகத்தையே பதினெட்டாம் அத்யாயம் 65 ஆம் சுலோகத்தில் மறுபடியும் உபதேசிக்க அததால் திருபதியடையாத அாஜுன னுடைய சோவைக்கண்டு கருணையினால் தூண்டப்பட்டவரைய பர பத்தியாகிற உபாயத்தை உபதேசித்து கீதாசாஸ்திரத்தைத் தலைக் கட்டுகையாலும் நல்லாக்கும் - புணயங்களை யுடைய வாகளுக்கும், தீயாக்கும்-பாவங்களை யுடையவாகளுக்கும், இதுவே- இப்பரபதியே நன்றும்-நல்ல உபாயமாகும், (என்று அறிநது) நாரணற்கே - ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கே அடைக்கலமாய - ரக்ஷயவஸ்துவாக, நணுகுவீர் - கிட்டுங்கள், ஆசரயங்கோள் என்றபடி நல்குவீரே என்று பாடாநத றம் பரிதராகுங்கள் அதாவது பரீதியுடன் மஹாவிஸவாஸத்துடன் அவனை ஆசரயங்களென்றபடி 47

* [ப-ரை] * பண்டைமறைக்கு-அநாதியான வேதங்களுக்கு பகையென-விரோதிகளென்னும்படி, நின்ற - நிற்குமவையான, பர

(பரமதஸ்தாகள சொல்லும் விஜயாதிகள முதலியவை
மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல)

இப்படி ப்ரமாணோபபத்தி விருத்தத்வஹித் விஷயங்களான ப்ரமதங்
களில் ஒரு அநுகூல ஫லமுமில்லை எனனும் அர்த்தம்

1 'सर्वज्ञाः निष्फलाः प्रेत्य'

(ஸாவாஸதா: நிஷ்பலா: பரேதய)

என்று சகல துரித ஸேஷ ச்வாக்ஷமநுத்சனசித்தம். ஹேது஫ல ஹாவம்
இலலை என்றும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணம் இலலை என்றும் சொல்லு
மவாகளுக்கும் ச்வாக்ஷததாலே ஜ்ஞான ரூ஫லம் பிறக்கையும் கயா
விசேஷங்களாலே விஜயாதி ஫லம் உண்டாகையும் சுக் சந்தன ஹோஜ
நாடிகளால் இ஫ுபாதி அநி஫ு நிவ்ருத்திகளை அஹிசந்நி பண்ணுகையும்
கூடாதபடியாம். ஶூன்யாபத்தியே ஹோக்ஷமெனனும்வனுக்கு நிய்
சித்த ஶூன்யத்வம் காரணஸாபேக்ஷமல்லாமையாலே மஹ்யமாஶம் நிர்மாண அ
நாதி வஹ்யமுண்டாம் அத்மாவைக்ஷணிக் நிர்ஶுண ஜ்ஞானஸந்தானமென
பார்க்கும் நிய்நிர்ஶுண சேதந்ய் மாத்ர மென்பார்க்கும் சுவகூத஫ல ஹோக
ருஹ்வன இல்லாமையாலே சர்வ் ஶாக்ஷ நஹ்யம் வரும்.

அவித்யா ச்வரூப தந்நிவ்ருத்தாதிக்கூததாங்களே சித்யாஹூதங்களென
கையாலே ச்வாக்ஷததாலும் ச்வாஹிமத ப்ரயோஜன ஹ்ஞம் சித்திக்கும்.
சர்வம் அநேகாந்மம் எனபார்க்கு சுவது:சுவ வந்ந் ஹோக்ஷாதி வ்யவஸ்யை கூடா

மதங்கள - பரமதங்கள, கொண்டவா - அங்கீகரித்த வாதிகளாலே,
கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கப்படுமதான, பயன - பரயோஜனமானது,
ஒன்றிலது - ஒன்றுமில்லை, எனும்கூாமதியால் - எனகிறகூாமையான
புத்தியினாலே, வண-வில்லக்ஷணமான, துவரைக்கு-துவாரகா நகருக்கு,
அரசான-அரசனான, நமமாயனை-நமக்கு ஸ்வாமியாய ஆசாயசேஷி
தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, வானுலகில் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், கண்டு
அனுபவித்தது, களிப்பது-சந்தோஷிப்பது, எனும் காதல் ஒன்றை - என
கிற ஆசை ஒன்றையே, கருதுவமே - எண்ணுவோமே

வலநதிகமும் திருமகளும் மறறிடததே
மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்*

நலநதிகழ வீற்றிருநத நாதன பாதம
நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே.

49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, குடி - சிரஸாவணிதது, மன்னும் -
திடமான, குறறேவல் - கைங்காயத்தையுடையவரான, அடியவாதம்
- பகவத தாஸாகளுடைய, குழாங்களை - கூட்டங்களோடு, கூடி -
கலந்து வலம் - வலது பக்கத்திலே, திகமும் - விளங்குகிற, திரு
மகளும் - பெரிய பிராட்டியாரோடும், மறறிடததே - இடது பக்கத்
திலே, மன்னிய - ஸதிரமாகயிருக்கிற, மணமகளாரும் - பூமி பிராட்டி
யாரோடும், நீளையாரும் - நீளாப் பிராட்டியாரோடும் கூடி, நலம் -
ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிகுமபடி, வீற்றிருநத -
வீறு தோன்றும்படி இருநதவனான, நாதன -
ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, நமக்கு - தாஸ
பூதராண நமக்கு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளை, முடி - சிரோ
பூஷணம், என்ன - என்னும்படி, நண்ணினோம் - அடைந்தோம். 49

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(இருபத்திநாலாவது நிகமஞதிகாரம்)

(லோகாயாதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம் — மாதயமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகாசர மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸௌதராதிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைபாஸிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பரசசனன பௌதத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஸகர மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நிர்வாமிமாம ஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸாங்க்ய பக்ஷ நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஞ்சராதர டராமாணய நிருபண ஸங்கரஹம் — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார கரம் நிருபணம்)

மானங்களினறி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்

தானங்களன்று தருமநெறிகளென்று சாற்றியபின்*

வானங்கவாநது மறைமுடி சூடிய மாதவத்தோ*

ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நலவழி நாடுவமே

50

* [ப-ரை] மானங்கள் - பரமானங்கள், இனறி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட பரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிக்கு தாம் மாகக்கதிற்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவாநது - ஆசைப்படட்டு, மறைமுடி - வேதாந்தத்தை, சூடிய - சிரஸாதரித்த, மாதவத்தோ - பெரிய தவதையுடையவர்கள் அதாவது பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்கு மாறு பாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நலவழி - நல்ல மாகக்கத்தை நாடுவம்

50

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 ' तमो निष्ठाहि ते स्मृताः '

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மரு சொன்ன வாஹுகுஹி ரூப பரமதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாண மென்கிற லோகாயதமதம் ப்ரத்யக்ஷம் போலே அநுமான அகமங்களும ப்ரதீதியை ஜனிப்பிக்கக் காண்கையாலும் இவற்றிற்கு வாஹுகம் காணாமையாலும் சாவிக்ன தானும் அநுமானங்களையும் அசுவாகயங் களையும் கொண்டு நிஷ்டாஹி ப்ரவூத்திகள டணணக் காண்கையாலும் ந்தியமான வேதாஸமததில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமை யாலும் அதிந்நித்யாஹங்களில் ப்ரத்யக்ஷ வாஹ் சொல்லவொண்ணாமை யாலும் நிரஸதமாய்தது

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

चतुर्विधमान बौद्ध सिद्धान्ततः सर्वे शून्यत्वं सोल्लुकिर माध्यमिक पक्षे स्वपक्षस्थापक प्रमाण पारमार्थ्यं கொள்ளாமையாலும் தான உபாதிதத அத்தனையுமதானே ஶூன்யமென்கையாலும் இதுதனாலே ப்ரபக்ஷம் ப்ரதிநிதமாக்கையாலும் ப்ரதிநிதமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

ज्ञानं ஒன்றுமேயுள்ளது ஜாத் ஜெயங்கள ஜானத்திலே கஸ்பிதா காரங்களென்கிற யோகாசாரபக்ஷம் இம்மஹ் ஜானாமி என்று ஁க ஜானத் தாலே ப்ரகாஸிக்கிற வஸ்து த்ரயததில் குருக் தாததைக கொண்டு இரண்டைக கழிக்கப்பாாததால் மாஹ்யமிக தக்ததாலே ஜானததை யும் அபஹவிககப் ப்ரஸங்கிகையாலும் உபலக்ஷ்ண வலததாலே ஜானததை இசையில அபபடியே ஜாத் ஜெயங்களையும் கொள்ளவேண்டுகையா லும் நிராக்ருதமாய்தது.

[ஸௌதராந்திக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

ஜாதாவை கழித்தது ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களிரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ஜ்ஞானாகரத்தாலே அனுமேயமென்கிற சௌத்ரந்திக பக்ஷம் ஜ்ஞானாகரவ்யதிரித்தமாக நீலபீநாசுர்தீகாரம் சர்வ லோகோபலம்ப சித்தமாகையாலும் இத்ததை உபபத்தி விசேஷங்களாலே ஜ்ஞானாகரம் என்று பார்த்தால இத்ததைக்கொண்டு அர்தீகாரம் அநுமிக்க வொண்ணுமையாலும் நீல ஜ்ஞான சந்தானத்தில் பீதஜ்ஞானோதயம் அர்தீ விசேஷ நிரபேக்ஷமாக சுவாதி ந்யாயத்தாலே யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அநாதி வாசனா வசத்தாலே இவனுக்கு நாவஹிக்க ப்ராசமாகையாலும் நிர்ஷேபிதமாயிற்று

[வைபாஷிக மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இவனைப்போலே ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்கள் இரண்டையும் கொண்டு ஜ்ஞேயத்தை ப்ரத்யக்ஷமென்கிற வைபாஷிக பக்ஷமும் ஸவிகலபமெல்லாம் பரமாணமன்று என்கையாலும் விகல்பசித்த சூலதத்வங்களை மித்யா பூதங்களென்கையாலும் இவற்றைக்கொண்டு பரமாணவனுமானமே பண்ணிக்கொள்ள விரகில்லாமையாலும் முடிவில் யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அர்தீபலாபமே ப்ரஸங்கிகையாலும் இம் மூன்று வௌடீகங்களும் சுவாப்யுபகத வஸதுக்களுக்கெல்லாம் க்ஷணிகத்வம் கொள்ளுகையாலே ஜகதில் ஒரு ச்மூதி ப்ரத்யபிஜ்ஞைகளுமின்றிக் கேயொழிய ப்ரஸங்கிகையாலும் அந்ய சுகூதாதிபலங்களுக்கும் அந்யன ப்ரோக்தாவாய முடிகையாலும் அவதூதமாயிற்று.

[பரஸ்சனன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

வௌடீகளில் யோகாசாரனைப்போலே ஜ்ஞானவ்யதிரித்தமெல்லாம் மித்யா பூதமென்று கொண்டு ஜ்ஞானத்துக்கு ஁கத்வ நியத்வங்களைக் கொண்ட ப்ரக்ஷண வௌடீந் பக்ஷமும் யோகாசாரன சொன்ன வஹ்ந் க்ஷணிகத்வங்களைப்போலே இவன்தான் சொல்லுகிற ஁கத்வ நியத்வ த்ரமங்களும் மித்யா பூதங்களென்கையாலும் வௌடீகாநாதிக்களைப்போலே

[ஹைந மத் நிரஸன ஸங்கரஹம்]

[பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

[வைபரகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

U—U—35

மான பதததிலும் பத சங்ாத விசேபமான வாகயததிலும் சானன
வோதக்தானுபபதி ஸ்கோட பக்தம் தனனிலும் வருகையாலும் ஸ்குடிகுத
தோபமாயிறு.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

சாவிக வோத அஹ்தாககோபபோலே வேதங்ககோப பௌசேயங்க
ளாககி அகமம தனனையும் அனுமான பக்தததிலே அனுபவசிப்பிதத
வோசேபிக வாதமும நிபுண நிரூபணததில ஸ்வாமிமத வேத ப்ராபாணய விரூத
மாகையாலும் வேதோக ப்ரக்தி மஹதாதி த்ரவங்ககோக கழிககையாலும்
ப்ராபாண விரூத அவயவ்யாதிக்கோ அங்ககீகரிககையாலும் அநுமான அபா
ஸங்ககோக கொணடு கடடும் அர்தங்ககளெல்லாம் அபாத்நாத்ர ரமணிய
மாக நிறகையாலும் அர்த வோநாசிகபக்தமென்று அபிஷிதமாயிறு

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இநத வோசேபிகா சாலலுமாததங்ககோச சுருககமொழிய
ஸ்கிரிதத நையாயிக த்ரானமும வோசேபிக நிராகரணம தனனலே த்தோத்ர
மாகையாலும் வேத்பரிகரங்ககளான த்ரம் வித்யாஸ்தானங்ககள பததில் ஒன
ருன ந்யாய விஸ்தர ஸாஸ்த்ரததை வேதானுபுணமாக எங்கும் யோஜியாமை
யாலும் நிராகார்யபக்தததிலே நிஷிதமாயிறு

[நிரீச்வரமீமாமஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

வேத பரிகரமான ந்யாய ஸாஸ்த்ரததிலே வேத விரூத அர்தங்ககோ
நிவசிப்பித்த வோசேபிக பக்தாககோபபோலே விஸாதிலக்ஷண மீமாஸா
ஸாஸ்த்ரததில் கர்ம பாக்நாதததைப்பறறின கவந்த மீமாஸகாரில் கோமாரி
லா ஜோக்த ப்ரேதாப்ரேதாதிக்கோ ஸ்கிரிககையாலும் ப்ராபாகரா வோசேபிகோக
பாபாண கல்ப மோக்ஷாதிக்கோப ப்ரிக்ரஹிககையாலும் இவரும அவயவிவா
தாதிக்கோ அஜ்ஜிகரிககையாலும் அப்ராபாணிக அபூர்வ தத்யாத்வாதிக்கோக
கலபிதது அகம சிதத தேவதா வித்ரஹாதி நிராகரண பணணுகையாலும்
இவாகள பக்தம் அர்தலோகாயதம் என்று அவதிரிதமாயிறு.

[ஸாங்கய பக்ஷ நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இந் நிரிஷ்வர மீமாंसகரைப போலே ந்த்ய-வேத ப்ராமாண்யததை இசைநது வேதோக்தனா ஈசவரனே அபஹ்விக்கிற சார்வ்ய பக்ஷமும் ப்ரக்தி யை குணத்ரய சமுடாயமெனகையாலும் குணங்கள் தனனே த்ரவ்யங்க ளெனகையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதி விருத்ய அபிவ்யக்திதாத்ம பண்ணுகையா லும் ஆத்மாவுக்குத தாங்கள் சொன்ன ஜாத்வ க்ர்த்வ வந்த்ரஸோக்ஷங் கனாக கழித்ததுத தாங்களே ப்ரக்திக்கு இவற்றைச சொல்லுகை யாலும், மற்றும் பரஸ்பர விருத்ய அனேகார்த் ப்ரலாபததாலும் இஷ்வராபஹ்வ ரூபப்ரதானதமதோபததாலும் விஷமித்ரான்த்ரபோலே ஁பஜிவ்யசத்வாவ் ஁ணடா யிருக்க ஁பேக்ஷிதமாயிற்று.

[யோகஸித்ததாநத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

சார்வ்யா சொல்லும் த்ரவ் ப்ரக்தியேயிலே நினறு இஷ்வரன ளன றெருரு புருஷ விதோபததையும் கடடின யோக சித்தான்த்ரமும் ஈசவரனே நிமித்தமாத்ரமெனகையாலும் இவனுடைய ஁ஷ்வர்யததை ப்ரதிபலன கல்பம் ளனகையாலும் யமநியமாதிக்கனே யதா஁ர்த்ம் வகுத்ததுச சொல்லச செயதே அபவர்த் த்ரஸாத்ந ஁ரூபங்கனே அந்யதாவாக நாவஹிக்குகையா லும் ஁க்ஷ்ய வேதானஹ் தானுக் வஸிதம்போலே ஁பஹ்ஸிதமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இநத யோக சித்தான்த்ரம் போலே ப்ரக்தி புருஷ இஷ்வராகனாப பற்றி வகுத்த பாசுபத மதம் இஷ்வரனுடைய ஁பாதான க்ரமததையறியாதே ராஜராஜ் ப்ராத்ர ந்யாயததைக கொள்ளுகையாலும் ப்ராவர த்ரவ்யத்யம் பண்ணுகையாலும் அநபேக்ஷித த்ரவான்த்ரங்கனேககடடி பத் த்ரஸித் த்ரவங்கனென்று சங்ரஹிக்குகையாலும் வேத விருத்யா஁ர ஁யித்ரமாகை யாலும்

1 ' சைவான் பாசுபதான் ஁பூப்த்வா '

(சைவாந பாசுபதாந ஁பருஷ்டவா)

இயாதிகளிறபடியே தந்நிஷ்டரை ஸ்பரிததால சவேலஸ்தானம் பண்ண வேண்டுமபடி டுரபரிக்மாயிறு.

[பாருசராதரபராமாணய நிருபண ஸங்க்ரகம்]

இஸ ஸாங்கய யோக பாசுபதங்களோடு ஒரு கோவையாக எண்ணின ஸ்ரீ பாருசராதரத்தை இவை போலே விரூத வ்யாமித்ரமென்று சிலா சொல்லும்தும் மதான்தர சமஸிவ்யாஹர மாத்ரத்தைக்கொண்டு ஸாஹிககில வேதாநதம் தனனிலும் அதிஷ்டை பண்ண ப்ரஸங்கிககையாலும் இசசாஸதரததில வேதநிநதை பண்ணிததாக ப்ரதி ஸாஸிககுமிடம் அநுதத ஹோம நின்தாதி நயாயததாலே அநய பர மாகையாலும் இதில ஜீவோத்பத்யாதி வா஢் ஜீவஃயஸிமானி ஸஹ்ரணாதி வ்யூஹ விஷயமாகையாலும் அநுதான விஷயங்களும் கர்பஸூர குணதர்மஸேத நயாயததாலே நின்தூதமாகையாலும் இதுமஹா ஸார்தாதி பரிக்ரஹீத ப்ராஸ்யாதி ஸ்யததையு முடைததாக்கையாலும் ஔபநிஸத பரமபுரூப ததுபாஸந தத்பாஸ்த்யாதிக்கை இச சாஸதரததிலப்ரதானமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும் இதற்கு விரூத வ்யாமித்ரவாரோபமாத்ரமே என்று வ்யக்ஷிதமாயிறு.

[இனி உணடாகக கூடிய மத நிரஸன / அங்கீகார கரம நிருபணம்]

இப்படி லோகாயதிக ஸாஹ்யஸிக யோகாசார ஸௌதராத்ரதிக வைபாஷிக மாயாவாதி ஜைன ஸாஸ்கரீய யா஢்வ ப்ராஸீய வையாகரண வைசேஷிக நையாயிக கௌமாரில ப்ராஸ்கர் காபில ஹொணய காப பாசுபதரூப பரிக்ரஹ்யான பரமத (பரமத) ங்களை பரதிக்ஷேபித்தாலும் தேச காலாநதரங்களிலே அஸ்தவததத சித்ரா ஸ்தங்கள உணடாகககூடுமென்னும் அதிஷ்டைக்குப் பரிஹாரம் என? என்னில, அவற்றிலும் நிரஸ்த துல்யமான ஸாஹ் ததததரம

சித்ரான்த துல்யமான ஸாஹம் தூஷிகக வேண்டுவதிலையாகையாலே ப்ராண தகாஸ மூலங்களான ஸூத ஸவத் ஸாவிபரமதங்களெல்லாம் பதநப்யந்தங்களாமென்று பரமஸிதது ஸேதூதிகளாலே சித் அசித் ஸசவரததவங்களை விவேகிதது வடக ஸூதி சித்ர ஸ்வந்ந விஷயததாலே அஸேத ஸூதிகளை விஷிஷ்ய விஷயத்திலே முஸ்யஸூதி

களாககி நிலை நிறுத்தி ஸ்யாயோபாடேய விசேஷநிக்ஷிப்ததாலே முமுக்ஷு
வானவனுக்கு ஸ்யக் நயாய அநுக்ரஹீத சோப வூஹண வேதன விசேஷ விधि
வாக்யஸிद्धமாய வேதிகாசுர மனுபராசர பராசர்த்த ஶுக் ஶௌனக நாத யாமுந
ஸ்ரீமத்ராமானுஜாதி முனிவர் ஸாங்கசத்வார சமீகூத சன்மார்யமே பரித்ராஹ்ம

1 ' தர்க்கோ஽பிதி: '

(தாகோ஽பாதிஷ்டித)

எனகிற ஶ்லோகத்திலும் கேவல தர்க்கங்கள் அர்த்த நிர்ணய காரணமல்லாமை
யாலும் அஃப ஶ்ருதாக்ககு ஸர்வவிரூ஢் சம்யக்ர்த்த நிதிரிண ஸாமர்ய்யமில்லா
மையாலும் ஸ்கல துரித ரோக ஶேபஜ ஸ்வாக்ய ம்நவாதி மஹத்ரஜந மஹாபத்யத
தாலே க்ரந்த்வ்யமென்று நிர்ணயிதமாயிற்று.

*தன்னடிககீழ்மூல கேழையும வைத்த தனித்திருமால்
பொன்னடிக கேற்கின்ற புண்ணியா கேணமின* புகலறிவா
முன்னடிபார்த்து முயலுதலாலவா சாயையெபை*
பின்னடிபார்த்து நடநது பெருமபதமேறுவமே

51

*[ப-ரை] தன்னடிக கீழ் - ஶுன்னுடைய திருவடியின கீழே, உல
கேழையும வைத்த - ஏழு ஶ்லோகத்தையும் வைத்த அதாவது அவை
களை ஆளுமவனான, தனி - அதவிதீயமான, திருமால் - சீரிய ப
தியான பகவான, பொன்னடிககு - ஸ்பருஹணீயமான திருவடிகளை
அனுபவிக்க, ஏற்கின்ற - உரிமையுள்ள, புண்ணியா - புண்ணியசாலி
களே', கேணமின - கேளுங்கள் புகல - உபாயத்தினை ஸ்வரூபத்தை,
அறிவா - அறிந்த நமஸூவாசாயாகள், முன் அடி பார்த்து - (அவா
கள்) பெரியோர்கள் நடந்த வழியைப் பின்பற்றி, முயலுதலால் -
அதன்படியே நடக்கிற படியினால், அவா - அவருடைய, பின்சாயை -
நிழல், என - என்னுமபடி, அடி பார்த்து - நடந்த வழியைப் பார்த்து,
நடநது, பெருமபதம் - உயர்ந்த பதமான பரமபதத்தை, ஏறுவம் -
அடைவோம்

51

ஈவையமெல்லாமிருள நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நானமறை மௌலியே கொண்டு*
மெய்யலது விளம்பாத வியாசன காட்டும
விலக்கிலலா நலவழியே விரைநதுசெலவீ*
ஐயமறஅறுசமயக்குறும்பறுததோம்
அணியரங்கா அடியவாககே அடிமைசெயதோம்*
மையகடல் வட்டத்துள் மற்றும் தோற்றும்
வாதிபாதம் வாயப்பகட்டை மாற்றினோமே.

52

**கோதவமொன்றிலலாத தகவேகொண்ட
கொண்ட லென வந்துலகில் ஐவாககன்று* ஓர்
தூதுவனாய் ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடாநதோடத் தனியோடி ததுயரந்தீர்த்த

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய -
ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுததோம் - போக்கடித்
தோம், அணியரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவாககே - தாஸ்
பூதாககே, அடிமை செயதோம் - கைங்கர்யம் செயதோம், மைய
கடல் வட்டத்துள் - மைபோன்ற கருவாணமுடைய ஸமுத்திரத்தால்
சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும்-காணப்படும், மற்ற வாதிபா
தம் - பரமதஸ்தாகளின், வாயப் பகட்டை - வீண ஆடம்பர வாத
தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் -
எல்லா லோகங்களிலும், இருள் - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை]
நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரதன தீபமாய், மன்னிய,
பொருந்திய, நான் மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாக
மான உபநிஷத்தின், மதியே - ஐஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதார
மாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அலது - இல்லாததை, விளம்பாத
- கூறாத, வியாசன் - வயாஸ மஹாஷி, காட்டும் - பரமம் ஸூத்திரங்
களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத,
நலவழியே - நல்ல மாகக்கத்தில், விரைநது செலவீர் வேகமாய்ச்
செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள்

52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத
- ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருபையை, கொண்ட - ஸவீகரித்த
தான், கொண்டல் என - காமேகம் போலே, உலகில் - இந்நப
பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவாகு - பஞ்ச பாண்டவாகு
அன்று - அந்த பாரகயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற,
தூதுவனாய் - தூதனாய், ஒரு கோடி - எண்ணிறந்து, மறைகளெல்லாம்

மாதவனா* வடகொ[க]ங்கில வானியாற்றின
வண்ணிகை நன்னடங் கண்டு மகிழ்நது வாழும்
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னுள்
புணராதபரமதபபோ பூரித்தோமே.

53

- வேதங்களுள்ளலாம், தொடர்ந்து ஓட - பின்னால் ஓடிவர, தனி - வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம் - துக்கத்தை, தீர்த்த - போக்கடித்துவரான, மாதவன் - ஸ்ரீய பதியான பகவான், பெரன் - ஸபருஹணியமான, அயிந்தை நகரில் - ௨ ரு வஹீந்திர புரத்தில், வடகொங்கில - உத்தர பாசசுவத்தில், வானி - பரவஹிககிற, ஆற்றின் - நகியினுடைய, [கருட நதியினுடைய], வண்ணிகை - வருணிககத் தகுந்த, நன்னடம் - நல்ல நடனத்தை, அதாவது நல்ல நாட்டியம் போலே ஏறிககுத்தித்துப் பரவஹிப்பதை கண்டு - பார்த்து, மகிழ்நது - சந்தோஷத்துடன், வாழும்போது - வஸிக்கும்போது, நாம - பகவதனுபவத்தில் ஆழங்காலப்பட்ட நாம அன்றிகே பரதிவாதிகளை நிரஸிகக வேண்டிய ஞான சகதியாதிகளை யுடைய நாம, முன் நான் - இதற்கு முன்பு, புணராத - செய்யப்படாத தான், இவை - இந்த, பரமதபபோ - பரதிவாதி நிரஸனமாகிற யுத்தங்களை, பூரித்தோம் - பூர்த்தி செய்தோம்

53

இங்கு கோது அவம் என்றது தன்னுடைய பரயோஜனத்தை எதி பார்ப்பது கோது, அவமாவது அங்கீகரித்தபிறகு தோஷங்களைக் கண்டு, விட்டுவிடுதல்

ஓர் தூதுவரைய - பகவான் அவதரித்தது ஸாது பரிதராணத்திற காக செய்த காரியங்கள் பல. அவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாய் நிற்பது இரண்டு காரியங்கள் அவை தூதரையச் சென்றதும், தோ ஓட்டியதும் ஆகும் இவை இரண்டிலும் தூதரையச் சென்றதே சிறந்தது என்பது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் சந்தமிகு தமிழ் மறையிலும் இன்னா தூதன் என நின்றான் எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதப்பட்டது ஸ்வாமி தாழும் “செஞ்சொல்லன் பாசிறதை கொண்டு தீதிலாத தூதரைய”

என்று அடியவர்க்கு மெய்யன் விஷயமாக நவமணி மாலையில் அருளிச் செய்தார், ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்திலும் திருவடிகளைய அனுபவிக்கும் பரகரணத்தில்

‘ஹ்யே’ என்று

தூத கருதயத்தையே முதலில் அருளிச் செய்திருக்கிறார். “அடிய வாமெய்யாமலாப பதங்களே” என்றும், “விடலரிய பெரிய பெருமான் மெய்ப பதங்களே” என்றும் பகவானுடைய திருவடிகளின் பல வேறு

கருதயங்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில்

‘தருமன விடு தூதுக்குகந்தன்’

‘தருமன இரந்தது இசைந்து சென்றன’

என்று இத ஸ்ரீ கருத்யம் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

உவாகளும் இந்தப் பெருமையை

‘பஞ்சவாகுகுத தூது நடந்தானே’

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கூறினார்கள்.

ஒரு கோடி மறைகள் பின் தொடர - எம்பெருமான செலவும் இடங்களில் எல்லாம் வேதங்கள் ஆவன பெருமையை உத்கோஷித்துக் கொண்டு செல்லா நிற்கும் எனபது ஓர் மரபு

‘மறையும் உரலும் பின் தொடர்’

என்றா விலிபுத்தூரரார்

‘வேதத்தின் முன செலக’

என்றன கம்பனும்

‘படர்ந்து ஆரணமுழங்க’

என்று இளங்கோவடிகள் களவழி கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாவேஸவரன பககலிலே ஸாவராததகரஹணம் பண்ணின கலியனும் அறிவு தரும் பெரிய திருமொழியில்

‘நான மறைகள் தேடியோடும் செலவன’ என்றும்

‘நான மறைகள் தேடியோடி என்றும் காணமாட்டாச் செலவன’

என்றும் உத்கோஷித்து இருக்கிறார், ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால சேஷ்டிதங்களை வாணிகரும் ஸ்ரீகோபால விமசுதியிலும்,

‘निगमान्तै रघुनापि मृग्यमाणं’

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் பாரத யுத்த ஸமயத் தில் தூதனாய் சென்ற கருஷணனைப் பின்பற்றி வேதங்கள் சென்றன என்பது எப்படிப் பொருநதுமென சிலருக்கு சந்தேஹம் உதிகலராம். கருஷணன் தூதனாய் எழுந்தருளப் போகிறான் என்று கேள்விப்பட்ட தும் ஹஸ்தினபுரத்திலுள்ள பாகவதோத்தமர்கள் கருஷணனை எதிர் கொண்டு அழைக்கச் சென்று அவனுடைய பெருமையை,

‘सर्वविनाशः’

[எல்லா விதத்திலும் குருடன் என்று] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால் கீதா பாஷ்யத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட தருதராஷ்டரனுக்கும் அவனுடைய குமாரர்களான தூயோதனதிகளான நூற்றுவாக்கும் ஒரு புத்திமதி கூறுவதற்காக பகவான் நடந்து சென்ற ஸமயத்திலும் அவன் பின் வேத பாராயணம் செய்து கொண்டு போனார்கள் என்பது ஸஞ்சிபிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒரு கோடி என்றது எண்ணிறந்தவைகள் என்றபடி வேத புருஷனதானும் பகவானுடைய குணங்களை கணக்கிடுகிறேன் என்று முதலில் கம்பீரமாக பரதிஜைஞ் செய்து ஒரு குணத்தையே முற்றிலும் வருணிக்க முடியாமல் திருமபி விட்டான்,

‘यदेकैक குணப் பராந்தே சராந்தா நிகமவந்திந:’

எனப்பபட்டதிறே தரமிடோபநிஷத்திலும் வேதங்கள் பகவானை அறிந்ததாகக் கொள்வோம் என்பது,

‘அறிந்தன வேத அருமபொருள் நூல்கள் அறிந்தனகொள்க’

என்று உத்கோஷிக்கப் பட்டிருக்கிறது

மாதவனா என்றதினால் நமக்கு உபாய தசையிலும் பராய தசையிலும் ஸ்ரீய பதியான எம்பெருமானே உததேசயம் என்று காட்டப் பட்டது அபியுகதார்களும் பரபரமஹம் யா என்று நிரணயிப்பதற்கு வவனுடைய திருமரபில் சந்தனக்குழம்பால் பிராட்டியின் திருவடிகள் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறதோ அவனதான பரததவம் என்று நிரணயிப்பதற்கு பரமாணமாகக் காட்டினார்கள் இந்த ஸ்ரீய பதிதவ ஏற்றத்தை ஸவாமி தேசிகனைப்போலே வேறு ஒருவரும் தமமுடைய கரந்தங்களில் பலவற்றில் எடுத்துக்காட்டவில்லை தரமிடோபநிஷத்தில் பரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கும் ஆதத விசேஷத்தை நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில்

‘தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸித்தே; கரணம்’

என்றும்

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸந்தேசத்தில்,

‘தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகருக’

என்றும்

தசாவதார ஸதோத்திரத்தில்,

‘தேவஸ ஸஹவ ஸரியாயா’

என்றும், ஸ்ரீதேஹீச ஸதுதியில் பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம் செய்யச் சென்ற போதும்,

‘कुणाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियाया:’

என்று அருளிச் செய்து இருக்கிறபடியே திருமார்பில் இருக்கும் பிராட்டியை விட்டுப் பிரிய முடியாமையினால் அவளை மறைப்பதற்காக யக்ஞோபவீதத்தில் கிருஷ்ணஜினத்தினால் மறைத்துக் கொண்டு சென்றான் என்றா, நியாயஸித்தாஞ்சனத்தில் முதலில் நாராயணன் பரதேவதை என்று கூறி அததால் திருபதிபெருமல் அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன் பரதேவதை என்றா, தருசய காவயம் என்னப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸங்கலபஸ-ஞாயோதயத்திலும் தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாலிநது ‘என்றும் ஸ்ரீமான அஸது மே என்றும் இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷ்யதாதபாய சந்திரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கீதாத்த ஸங்கிரஹப் பாட்டிலும்

‘தீதற்ற நற்குணப் பாற்கடல் தாமரைச்
செம்மலாமேல் மாதூற்றமாயன் மருவ’

என்றும், பிரதிதினம் அனுஸந்திக்க வேண்டும் என்று ஸவாமிதானே அருளிச்செய்த ஸ்ரீபிரபந்தஸாரத்தில் சேமமதாம் திருமால்தன் கருணையாலே என்றும் கூறியுள்ளார் பரதேவதா பாரமார்த்தபாதிகாரத்தில்

(ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரததில்) இநத ஸ்ரீய பதிதவஹறம் நனகு நிரு பிககபபட்டிருக்கிறது மறறபூவாசாயாகளின கரநதங்களில் சிற சில இடங்களில் தவிர இநத அமசம ஸபஷ்டமாக நிருபிககபபட் விலலை அததாலதான 'எமபெருமாணை சொன்ன இடமெலலாம் பிராட்டியையும் சொல்லிறறும் என்று அததம் சொல்லிக்கொள்ள வேணும் என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது ஆகையினால்தான் நம பூ வாசாயாகளின கிரநதங்களை விபஜிக்கபபுககால் உககிகள், ஸுககி கள், ஸ்ரீஸுககிகள் என்று பிரிப்பார்கள அதில் ஸ்ரீய பதிதவததை பிரதிபாதிக்கும் ஸுககிகளே ஸ்ரீஸுககிகளாகும்.

வடகொங்கு வானியாற்றில் எனறது வடக்கு முகமாக பிரவஹிக் கும் ஆற்றில் அதாவது கருடநதியில் என்று பூவாகளின நிரவாஹம் உததரவாஹினியான நதிகளுக்கு ஓர்ஹறம் உண்டு கருடநதியானது அயிநதை பிரவேசிக் கும்வரையில் கிழக்குமுகமாக ஓடிவநது அயிந தை அடைந்தபொழுது வடக்கு முகமாகததிரும்பி பிரவஹிதது அவ லூ எல்லை தாண்டியதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாகத திரும்பி ஓடி ஸமுததிரததை அடைகிறது. வடக்குஎன்பதில் 'க' என்பது தொக்கி வடக்கு என்று இங்கு இருக்கிறது ஓங்கி எனறது பிரவஹிக்கிறது என றும் 'வானி' எனறது கருடநதி என்றும் அததம் கொள்ளலாம் வானில் வசிப்பவர்கள் வானி என்னப்படுவார்கள் அவர்களில் சிரேஷ்டனான கருடன இங்கு அபபதத்தால சொல்லப்படுகிறான வானி என்னும்பதம் பவானியாற்றைச் சொல்லும் என்று செனனைசாவ கலாசாலைப் பதிப் பான தமிழ் அகராதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதறகுஒரு பிரயோகமும் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது அதறகுமேல மறறொரு பிரமாணமாக இப்பாட்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளது வடகொங்கு என்றால் கொங்குதேசம் என்று சொல்லி அங்கு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு என்று சிலா சொல்லுகிறார்கள் இப்பாட்டில் பொன்னயிந்தை நகரில் என்று ஸபஷ்டமாக திருவஹிநதிரபுரம் கூறப்பட்டிருப்பதினால் வடகொங்கு தேசத்திறகோ, பவானி ஆறுக்கோ பரஸக்தியே இல்லை.

வாழும்போது எனபதை மாதவனா எனபதுடன் அநவயீதது அததம் கூறப்பட்டது வாழும்போது என்னும் பதத்தை ஆகாஷித்து நாமஎனபதுடன் அநவயிதது கூறினாலுமஒக்கும் அப்பொழுது ஸவாமி யினுடைய சரித்திர ஸங்கிரஹமான ஆசாய சம்புலில் ந்யவஸத அதி ஸுகம் பணீநதிரபுரயாம் நிகமகீர்ட விசார நீதகாஷ. என்னப்பட்டது அனுஸந்தேயமாகும்.

முன்னுள் புணராத பரமதப்போபூரித்தோமே — முன்னுள் கீழே நிருபித்த படியே ஸூதரகாரா ஸ்ரீமந்நாக ஸ்ரீமதயாமுன ஸ்ரீமத ராமா நுஜமுனிகள் பரமத நிரஸனம் செய்திருந்த போதிலும் அவர்களைப் பின்பற்றியே இந்த கிரந்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்கள் இந்த கிரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற படியே பரமதப்போபூரித்தார்களல்லா. அவர்கள் கிரந்தத்திலே மட்டும் இந்த நிரஸனத்தைச் செய்தார்கள ஸ்வாமியும் முதலாவிருந்தி ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளி அத்வைதிகளை வாதத்தில் ஐயித்தாரா மற்ற மதஸ்தாக்கள் அங்கு நிரஸிக்கப்படவில்லை ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்து எம்பெருமானாலும் பிராட்டியாலும் போற்றப்பட்டு ஸம்பிரதாய பிரவசனம் செய்தருளி மறுபடியும் முநதை மறைமொய்யவழி மொழி நீ என்று அருளத்தந்த முருந்தனும் வைராகய சிரோமணியான ஸ்வாமி தம்மையும் தம்முடைய அதயாசாயமான பரதயங்க பூண ஸுஷு மாவினாலே மோஹிப்பித்து தனனைப் பாததாவாகச் காமுறுமபடி செய்தருளியவனும் அடியவாக்கு மெய்யனுமான தேவநாதனை ஸேவிப்பதற்காக மீண்டும் அயிந்தை எழுந்தருளி அங்கே கீழ்கூறியபடியே வேதாந்தவிசாரத்தைச் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ அசுபுத்தகம் ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸதோத்ரம், மஹாவீர வைபவம், கருடதண்டகம், கருடபஞ்சாசத் முதலிய கரந்தங்களை அருளிச்செய்தும் தம்காலத்தை கழித்துக் கொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது முன்பு திருவரக்கத்தில் தோற்ற அத்வைதிகள் நாம் ஒருவராய்ச்சென்று அவரிடம் தோற்றோம் மற்ற மதஸ்தாக்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பலராய்ச்சென்றால் எல்லோரையும் அவாநிரஸிக்க முடியாது நாம் அவரை ஐயித்து விடலாம் என்று மனோரத்தித்துக் கொண்டு பரமதஸ்தாக்கள் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு அயிந்தையை அடைந்து ஸ்வாமியை வாதத்திற்கு அழைத்தார்கள். அப்பொழுதும் ஸ்வாமி சற்றும் தயங்காமலும், பின்வாங்காமலும் அவர்களை நிரஸிக்க முன்வந்து அவர்களை நீங்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து உங்கள் மதக்கொள்கைகளை உங்களிஷ்டப்படி சொல்லுங்கள் அவற்றைநாம் பரமாண உபபத்திகளுடனும் ஸூதரகாரின அபிராயத்திற்கு அநுருணமாகவும் நிராகரிப்போம் என்று ஏற்பாடுசெய்து கொண்டு அவர்கள் எல்லோர் மதங்களிலுமுள்ள வேத விதோதம முதலான பொதுவான தோஷங்களை ஒரு அதிகாரத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள் சொல்லும் ஆஷேபங்களைக் கண்டித்து முதலில் கூறப்பட்ட ஸமுதாய தோஷத்தை நினை நிறுத்தி மேலே கிரமமாக அந்தந்த மதஸ்தாக்களுடன் வாதஞ் செய்து அவர்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று இந்த கரந்தத்தில்

ஸங்கிரஹிகப பட்டிருக்கிறது இப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கலப சூரியோதயத்திலும் பரதிவாதிகளை ஒவ்வொருவராக வந்து வாதிகுமபடி சேனாபதியை ராஜா உத்தரவிட்டதாக அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஸஞ்சகாரருடைய அபிபராயமாக எம்பெருமானால் நிருபிக்கப்பட்ட அநந்த மதநிரஸன பிரகரணத்தில் கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அவா கண்டரவேண கூருமல் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருந்த அதத விசேஷங்களையும் இதில் ஸவாமி நிருபித்திருப்பதினால் ‘முன்னுள் புணராத பரமதப்போ புரிந்தோமே’ என்றா உதாரணமாக யோக பரத யுகத்தி அதிகரணத்தில் எம்பெருமானால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மா வுக்கு குறைவான கேஷத்திரிபாவம், பரமாத்ரி ஸம்பவம் முதலிய காரணங்களை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்குமேல் அவன ஸரஸவதீ வல்லபன் ஆயினும் பகவானுடைய திருவுந்தி தாமரைப்பூவில் அவதரித்தவரைய இருந்தபோதிலும் வேதங்களை ஸதா உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் வேதத்திற்கு புறம்பாகச் சொன்னால் கீழிலபோல யோகமதத்திற்கும் சொல்லு வேளம் என்று கூறியுள்ளா இப்பரமதபங்கத்தில் நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும், தந்தையுந்திப் பூவில் பிறக்கினும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே அதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது

பூவவந நாவஹாம் என்று ஸங்கிரஹமாக கூறினா இந்த அம்சம் இக்கிரந்தத்தில் நானமறையில் பாவித்ததன்றி உரைப்பது பாறும் பதாததிரனே’ என்று கூறப்பட்டது இப்படி மேலே பல உதாரணங்களை எடுத்துக் காட்டி ஒரு தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப் படுகிறது

‘பூரித்தோமே’ என்றதற்கு பூணம் செய்தோம் என்று பொருள் ஆதலினால் முன்னுள் நம் பூவாசாராயாளினால் துவக்கப்பட்ட பரமத பங்கமானது சரோதவய சேஷமில்லாமல் பரமாண உபபத்தி பூவக மாக மிகவும் விரிவாக இதற்கு மேல் ஒருவரும் புதுகோடிகள் சொல்ல முடியாதபடி மதங்களை நிரஸித்து அவாகளது திருவுள்ளக்கருத்தை நிறைவேற்றினோம் என்றதாய்ற்று

இப்படி இப்பாட்டிற்கு அததம் கூறுவதுதான் உசிதம் என்று ஸ்ரீ தேசிக பித்தா என்று அவருடைய தேசிக பகதியை புகழ்ந்து பலர் சொல்லும்படி நின்ற திருவஹீந்திரபுரம் மஹாமஹோபாததியாய் சேட்டலூர் ஸவாமி ஓர் உருவில் நாவஹிகுமபடி இருந்தது ஆகை

யால இதுதான் தேசிக பகதார்களுக்கு உகந்ததாயிருக்கும் எனபதில் ஸந்தேஹமிலலை.

இப்படி கீழே நிரூபித்தது ததவாததமாக இருக்க பிற பட்ட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அர்த்தங்களைக் கூறியும் இப்பாட்டுக்கு கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் சில குறைகள் இருப்பதாக பிரமித்து அவற்றிற்கு ஒருவித சமாதானமும் கூறாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறபடியினால் அவை ஸாமானயாகளான தேசிக பகதார்களின் மனதைக்கலக்குமபடியாய் இருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விஷயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் அம்சங்களை அவார்களின் வாதத்தைக்களைக் கொண்டே எடுத்துக்காட்டி அவைகள் அவிசாரிதரமணியங்களேயன்றி விமாசனத்தை பொறுக்காது என்று நிரூபிக்க வேண்டிய கடமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இதில் முற்பட கொங்குமண்டல சதகத்தில் 71 ஆம் பாட்டில் காஞ்சியில் இருந்துவந்த வேதாந்த தேசிகன் ஸதயாகால (சத்திய மங்கல)த்தில் பரமதபங்கம் என்னும் கரந்தத்தை அருளிச் செய்ததாக கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த க்ரந்தம் செய்தவா ஒரு ஜைனர் ஆகையினால் விஷயங்களை நன்றாக தெரிந்து கொள்ளாமல் தவறாக எழுதி இருக்கிறா என்று ஏற்படுகிறது ஏனெனில் இதிலிருந்து இவா இந்த கரந்தத்தைப் பார்த்ததாக ஏற்படவில்லை. பார்த்திருந்தால் அதில் முதல் ஸலோகத்தில் 'அஹந்திர நகரே' என்றும் இப்பாட்டில் 'பொன்னயிந்தை நகரில்' என்றும் அருளிச் செய்திருப்பதை உபேக்ஷித்திருக்க முடியாது. இக் கிரந்தத்தை சிஷ்யார்களுக்கு ஸவாமி தேசிகன் அங்கு ஸதய மங்கலத்தில் கொஞ்ச காலம் எழுந்தருளியிருந்தபோது காலஷேபம் சாதித்திருக்கலாம் அதைக் கொண்டு இது அந்த ஊரில் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும் அதைக் காண பரமபரையாகக் கேட்ட இவா இப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆகையினால்.

அப்படியே ஸவாமி ஸதயமங்கலம் எழுந்தருளியது காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அல்ல ஸ்ரீரங்கத்தில் துலுக்காக்களினால் உண்டான கலாபத்தினால் அரங்கத்தை விட்டுச்சென்ற ஸவாமி சத்தியா காலம் சென்று அங்கு ஸவலபகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அரங்கத்திலிருந்து தப்பிவந்த தமமுடைய சிஷ்யர்களை சோதனாக கொண்டு திருநாராயணபுரம் சென்று அங்கேயே சிரகாலம் எழுந்தருளி இருந்து ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து வந்தார் என்றும் கலாபம் நிவிருத்தியாகி ஸ்ரீரங்கத்தில் திருபரதிஷ்டை செய்தபோது ஸவாமி அங்கு எழுந்தருளினார் என்றும் பரமாணடிகள் கூறுகின்றன

இவ்விஷயத்தில் தேசிக ப்ரபந்த உரையிட்டவர் எழுதியிருப்பது—

இப்பாசுரத்தின் பிற்பகுதிக்குப் பொருள் கொள்வதில் சில இடங்கள் உள. கொங்கு என்னுஞ் சொல் பக்கம் என்ற பொருளைத் தருவதாகக் தமிழ் நிகண்டுள்ளிலோ இலக்கிய நூல்களிலோ, காணப்படவில்லை. மேலும் 'வாணி' என்னுஞ் சொல் பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயன்றிப் 'பெருகுற' என்னும் பொருளைத் தருமா வென்பா தமிழா 'வண்ணிகை' என்னுஞ் சொல் 'வாணிககத்தகுந்த' என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராய வேண்டியதாகும் இங்ஙனம் இடங்கள் உள்வாதலின் பிற்பகுதிக்குப் பின்வருமாறு பொருள் கொள்ளுதல் சிறகு மென்பா பலா—

என்று இந்த ஆசைபங்களை எழுப்பிய இந்த ஆசாரியரின்கருத்து என்னவென்று புலப்படவில்லை. இந்த ஆசைபங்கள் சரியென்று கருதுகிறாரா அல்லது உசிதமல்ல என்று கருதுகிறாரா? இதன் இறுதியில் புதியதாக ஒரு அாதம் எழுதியிருப்பதினால் கீழ் தமமால் எழுப்பப்பட்ட சந்தேஹங்கள் அவ்வளவு சரியில்லை. அவைகளிலும் குறைகள் இருக்கின்றன என்று கருதியிருக்கிறார் அப்படியிருக்க இந்த ஆசைபங்களை ஏன் எழுப்பினார் என்பது

புலப்படவில்லை இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேசிக பகதாக்கள் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அந்த ஆக்ஷேபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து அவற்றில் ஒன்றுகூட விமாசனத்தைப் பொறுக்காது என்று மேலே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

‘கொங்கு’ என்னும் பதம் பகதம் என்னும் பொருளைத் தருவதாக தமிழ் நிகண்டுகளில் காணப்படவில்லை என்று கூறியிருப்பதை விசாரிப்போம். தேசிக பரபந்த பாட்டுக்களுக்கு வயாக்யாணம் எழுத முன்வந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிகளு தமிழில் நல்ல ஜ்ஞானம் இல்லை என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது அவர்காலத்தில் அப்பத்ததிற்கு அப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் தமிழில் முன் பழக்கத்திலிருந்த பல பதங்கள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக ‘ஆகலின்’ என்னும் பதம் இப்போது ஆதலின் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ‘என்னப்பட்டதிறே’ ‘என்றிறே’ இதயாதி பரயோங்கள் இப்பொழுது காணப்படவில்லை ஆகையினால் இக்காலத்திய நிகண்டுகளில் இல்லையென்பதினால் அப்பதங்கள் ஸுஷ்டி அல்ல என்ன முடியாது அன்றிகே வடகொங்கில் எனப்பதற்கு பதிலாக ‘வடகங்கில்’ என்று பாடம் இருந்திருக்கலாம் ‘கங்கு’ என்றால் கரை கீழ் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே வேறு அாததங்களும் உண்டு ‘வானி’ என்னும் பதம் பரவஹிக்கிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுது என்கிற ஆக்ஷேபமும் உசிதமல்ல வாஹினி என்னும் ஸமஸகருத பதம் பரவஹிக்கிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுகிறது என்பதை ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது ஸமஸகருதத்திலுள்ள பல பதங்கள்—‘வேதம், ஏகம், அவதாரம், பகவன்’ முதலிய பதங்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன பிறபட்ட நிகண்டு காராகள் அப்பதங்களை நீக்கிவிட முயலுகிறார்கள் ‘கைத்து’ என்னும் பதம் தமிழ் அகராதிகளில் காணப்படவில்லை ஆகையினால் தமிழ் அகராதி சரியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை என்று ஏற்படுகிறது ஆகையினால் அதை பூர்ணப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்க முடியாது சந்தமிரு தமிழ் மறையும் தேசிக பரபந்தமும் தமிழ் இலக்கிய கரந்தங்கள் ஆகையினால் அவற்றில் பர

யோகிககப்பட்டிருக்கும் பதங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமே யன்றி நிகண்டுவிட இல்லை என்ற காரணத்தினால் அவற்றைத் தள்ள முடியாது கீழ் கூறிய இரண்டு கரந்தங்களும காலக்ஷேப கரந்தங்களுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தமையால் அவற்றை கேவலம் தமிழாக்க பரிசயம் செய்ய அவகாசம் ஏற்படவில்லை.

‘ யாமே ஒரு நீதியை வகக்கவுமாம் ’

என்று ஸவாமி தேசிகன அருளிச செய்திருக்கும் நயாயத தைப பின்பற்றி நாமே ஒருதமிழ் நிகண்டுவகுப்பதே ருஜுவான மாககமாகும் ‘வானி எனனுஞ்சொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொல்லும் என்று தமிழா கூறுவதில் நமக்கு ஒருவித ஆக்ஷேபமும்இல்லை ஆனால் அப்பதம் ‘பெருகும்’ என்ற அதத்ததைச சொல்லாது என்று ஒரு தமிழனும் சொல்ல முடியாது. அப்படி வந்தால் அவன தமிழ் மொழியை அறிந்தவன அல்ல என்று சொல்ல வேண்டி வரும். ஸவாமி தாமம் ‘ஸதேம்’ முதலிய சில வட சொற்கள் ஸுஷ்டி, அதாவது வயாகரணத்தை அனுசரித்து, அல்ல எனகிற ஆக்ஷேபத் திற்கு தாம் ‘அவாக்கை சாப்திகாக்களாகக் கருதவில்லை’ என்று அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு கைக்கொள்ளப்படுகிறது மேலும் எந்தத் தமிழன் இப்படி ஆக்ஷேபித்திருக்கிறான் எனபது இந்த உரையிலிருந்து ஏற்படவில்லை தமிழா என்னும் பதம் ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனையோதான் ப்ரதானமாகக் குறிக்கும். ஆழ்வா தாமே ‘பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய் மொழிசிறந்த இலக்கிய க்ரந்த மாகையினால் தமிழரால் அது பரவப்பட்டு நிற்கிறது என்று அருளிச செய்து இருக்கிறார். அப்படியே ஸவாமியும் ‘சந்தமிழ் தமிழ் மறையோன்’ என்று தமமை தரமிட சாகாதயாய் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். ஸமஸகருத் பாஷையில் வேதாந்தாசாயராயும் கவிதாக்கிக ஸிமஹமாயும் விளங்கிபுப்போலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின் ஞானம் அநயாத்ருசமானது. ஆகையினால்

ஸவாமியின் பதபரயோகங்களுக்கு பரகரணனு குணமாக ஆததங்களை நிகண்டுகளில் சோததுகொள்ள வேண்டும்

வாஹினி (பெருகிற) என்னும் ஸமஸ்க்ருதபதம் இங்கு குறுகி வானி என்று அதே ஆததத்தைச் சொல்லுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸவாமியினால் வயாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வண்ணிகை என்னும் பதம் வருணிககத ததநத என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராயவேண்டியதாகும் என்று எழுதி இருப்பதும் உசிதமல்ல. தமிழ் நிகண்டுவிட வண்ணிகை—எழுது பவன வண்ணிகை வாணிககை— என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அப்பதத்திற்கு பிராசீன வியாககியானதில் கூறப்பட்ட ஆததத்திற்கு ஆக்ஷேபம் ஒருவராயும் சொல்ல முடியாது செனனை ஸர்வ கலா சாலையாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நிகண்டு பதிப்பாளரும் இவவுரையாசிரியரும் இப்பாட்டில் பொன்னியந்தை நகரில் என்று ஸபஷ்டமாக இக்கிரந்தம் திருவயிநதிரபுரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று நிரூபித்திருப்பதுடன் முரண்படுமபடி வடகொங்கு எனபதற்கு ‘கொங்கு தேசத்தில்’ என்று ஆததம் கொண்டது தவறே அன்றி வகுளாபரணம் ஸவாமி அருளிச்செய்த ‘வடக்குப்பக்கத்தில்’ என்று ஆததம் கூறியிருப்பது தவறு அல்ல அது பரமாணத்தை அனுசரித்தே இருக்கிறது எனபது ஸபஷ்டமாக நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது. செனனை ஸாவகலாசாலையினரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் பலதவறுகள் இருக்கிறபடியினால் அதை பரமாணமாகக் கொண்டு மறறவா பேரில் குறை சொல்லுவதை பராமாணிகைகள் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள் கீழே எடுத்துக்காட்டியபடி ‘கைத்து, வண்ணிகா, வண்ணிகை, கொங்கு’ முதலிய பதங்கள் அதில் காணப்படவில்லை. இதைப் பற்றி ஸாவகலாசாலையாருடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் பிழைத்திருந்ததம் வெளியிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேலும் பரமத பங்கம திருவயிந்திரபுத்திலேயே ஆரம்பிக கப்படடிருந்தும் நடுவில் கலாபம் முதலிய இடையூறுகளால் பூர்த்தி செய்யப பெருமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொங்கு நாட்டில் எழுந்தருளி இருக்க நேரிட்டு அப்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கும் என்றும் சிலா கருத்து உரைப்பா என்றும் அநுப்பந நம் கலாப உபத்திரவம் திருவரங்கத்தில் ஏற்பட்டதேயன்றி திரு வயிந்திரபுரத்தில் ஏற்பட்டது என்பதற்கு ஈஷத்தம் பிரமாணம் கிடையாது அப்படிக்கூறும் இவா யா? என்கு அவவாறு கூறியிருக்கிறார்கள என்பதும் விளக்கப்படவில்லை. வைபவப் பிரகாசிகாதி சுரநதங்களில் பரமதபங்கம் திருவயிந்திர புரத்தில் அருளிச செய்யப்பட்டது எனறே கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் பிராமணமில்லாத ஒரு அாதத்ததைக கூற முனவந்தது யுகதமாகாது

இவவுரையாசிரியா தாமே சத்திய மங்கலத்தில் இந்த கரநதம் அருளிச செய்யப்பட்டது என்று ஏற்படவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறா. கொங்கு எனனும் பதம் பாசுவததைச சொல்லாது என்று கொண்ட இவா பரசுரணத்துக்கு அநு குணமாக கங்கு என்று பாடபேதம் கூறியிருக்கவேண்டுமேயன்றி ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிககு விரோதமாக கொங்கு தேசத்தில் பவானி ஆற்றங்கரையில் அருளிச செய்யப்பட்டது எனகிற அாதத்ததை அபயுகமம் செயதிருப்பது பெரிய தவறாகும்

நன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்போது எனகிற இடத்திலே நன்னடங்கண்டு என்றது எம்பெருமான தன் பகதாக்களை அனுகரணிப் பதற்காக திருவீதியை அலங்கரிக்கும்போது கருட நதியை கடாக்கித் துக் கொண்டு பிறகு திருவீதி செல்லும் கரமம் அனுஸந்திக்கப்பட்ட தாயிற்று. பகவான கிழக்கு முகமாய இததிவய தேசத்தில் ஸேவை ஸாதிககிறபடியினால் ஸநந்திககு மேற்கு பககத்தில் பரவணிககும நதியைக் கண்டு மகிழ் முடியாதல்லவா? எம்பெருமானுடைய தாஹ சாந்திககென்று பெரிய திருவடியால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த கருட நதியானது கீழ் கூறிய காலங்களில் பகவானுடைய திவய கடாக்கத்தை பெற்ற ஸமயங்களில் தன் பரவாஹத்தினால் நன் நடனம் செய்து காட்டிற்று என்றபடி. இங்கு பொன்

அயிநதை நகரில் என்னும் பதத்தை வடகொங்கில இதயாதிக்கு விசேஷணமாககி இப்பாட்டுக்கு வயாகயானமிட்ட வகுளா பரண ஸவரமி நிருபித்திருக்கிறா

இந்த யோஜனைக்கு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறக்கூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினால் உசிதமாயிற்று. பதக கரமத்திலே அந்வயிததால் இந்த திருவயிநதிர புரத்தில் பரமதப்போ பூரிததோம என்றபடியாகும்.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால் எழுப்பப்பட்ட சந தேஹங்களை நிலை நிறுத்த முடியாது என்று மேலே தாமே எழு தியுள்ளாரா அப்படி இருக்க இந்த ஆக்ஷேபங்கள் எதற்காக எழுப்பப்பட்டன என்று புரியவில்லை.

இவ்வாக்ஷேபங்களை யெல்லாம் ஒருவாறு நிவாததி செயது விடலாம் என்று ஒரு புதுஅாததம் கலபித்து இருக்கிறா அதில் இவா கீழே கொங்கு எனபது 'பாச வததை என்னும் அாததத் தைச சொல்லாது எனகிற ஆக்ஷேபத்தைத் தாமேமீறி வட கொங்கு எனபதற்கு வடக்குப் பக்கம் என்று அாததம் சொல்லி யிருக்கிறா. கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அடியவாககு மெய யன இவாகுகுக் கூட்டியருளினா எனகிற அாததத்தில் ஒரு ஆக்ஷேபணியிலையே ஆகிலும் எந்த சந்தாபத்தில் எதற்காக அவா கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அயிநதை யில் செயது காட்டினா எனபதை நிருபிக்கவில்லை அதுவும் வானியாற்றின நன்னடங்கண்டு என்றிருபபதுடன் சேராது ஏனென்றால் இவாகூறும் உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனங்கள் அபிப ராயத்தில் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. மூலப் பாட்டிலோ 'ஆற்றின் நன்னடம் கண்டு' என்றிருக்கிறபடியினால். இப்படி பிரகரணத்திற்கு அநுகுணமான அாததங்களை எடுத்துக் காட் டாமல் புதிதாகச்சில அாததங்களை கலபித்து இக்காலத்திய பண்டிதாகள் நிருபிக்கிறார்கள இதுவும் உசிதமல்ல உதாரண மாக ஸவரமி 'தோராத தனிவீரன்' என்றும் 'தோரா விசய னுகு' என்றும் அருளிச் செயதிருபபது உசிதமல்ல என்று கொண்டு 'தோலாத' என்று இருக்கவேண்டும் என்று கூறி

யிருக்கிறார்கள். ‘ரலயோரபேத:’ என்கிற நியாயத்தினால் தோலாத என்கிற ஆததத்தை ‘தோராத’ எனனும் பதம் சொல்லும் என்று உணர்ந்து நிகண்டுவிட தோரா, எனனும் பதம் ‘தோலா’ எனனும் பதத்தின் ஆததத்தைச் சொல்லும் என்று சோததுக கொள்ள வேண்டு மேயன்றி பாடத் தை மாற்ற முன்வருவது பண்டித கிருதய மல்ல.

இப்படியே நவமணி மாலையில் ஸவாமி தேசிகள்

“ பணிய இசைவில் திசை முகன்தன முடிகள் பதது அறுத்தனை ”

என்று அனுஸந்தித்து இருப்பதிலுள்ள ஸவாரஸ்யமான ஆததங்களை அறிந்து கொள்ளாமல் திசைமுகன் எனனும் பாடம் தவறு. தச முகன் என்றே இருக்கவேண்டும் என்று திருத்திவிட்டார்கள் இப்படி திருத்தினால் ஒரே வரியில் ஒரே பதமே இரண்டு முறை பரயோகிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற தோஷம் வரும் திசைமுகன் என்கிறபதம் ராவணனைக் குறிக்கும் குறிக்காதா என்பதே இங்கு விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்

“ திசைகள் பததாய ”

என்றிறே பாலேய தமிழா பாவும் திருவாயமொழியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இதைப் பின்பற்றி ஸவாமி தேசிகனும்

‘ திசாசு திசாசு ’ என்று

பரயோகித்து இருக்கிறா நான்கு திசைகள்தான் பரயோக பராசுர்யத்தில் காணப்படுகிறது என்பதைக் கொண்டு திசைகள் பதது என்பது தவறு என்று சொல்லமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினால் தசரதன் என்கிறவிடத்தில் ‘தச’ என்பது திக்குகளுக்கு உபலக்ஷணம் இங்கு ஸவாமி ‘திசை’ (திக்கு) என்று கூறி இததால் பதது உபலக்ஷிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி இருக்கிறா ஆகையினால் திசைமுகன் எனனும் பதம் இராவணனைக் குறிக்கும் என்று கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன் எனனும் பதத்தை இங்கு பரயோ

கித்திருப்பதற்கு இரண்டு பரயோஜனம் உண்டு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன என்று ப்ராஸ அனுபராஸம் கூறப்பட்டது. இரண்டாவதுதான் பரதான பரயோஜனம் அதாவது ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் பததுத திக்குகளையும் பாததுககொண்டிருந்தன என்கிற விசேஷாததத்தை இப்படி வெளியிட்டு அருளிநா. ஆகையினால் இப்பொழுது நாடகாதிகளில் காட்டப்படுகிற ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் ஒரே திசையை பாககும்படி காட்டிக்கொண்டு வருவது உசிதமில்லை என்று ஏற்படுகிறது. இங்கு திசை முகன என்னும் பதம் பரயோகிககப் பட்டிருப்பதினால், தரிமுக, சதுரமுக, ஷண்முகாக்களுக்கு, மூன்று, நான்கு, ஆறுதிக்குகளையும் நோக்கிக் கொண்டே முகங்கள் இருக்கின்றன ஒரே திக்கை நோக்கி இல்லை. இதுவே ராவண்ணின் விஷயத்திலும் என்று ஸ்வாமி வெளியிட்டாராயிற்று

இதற்கு முன்பு பரயோகம் இல்லாமையினால் திசை முகன் என்கிற பதம் ராவண்ணைக் குறிக்காது என்று ஒரு ஆக்ஷேபம் சொல்லப்படுகிறது பரயோகம் என்றால் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இந்த ஆக்ஷேபம் எழுப்பப்படுகிறது வாலமீகி உபயோகித்திருக்கும் பதங்களுக்கு முற்பட்ட பரயோகம் எது? ஸரஸ்வதியின் கட்டாக்கூத்தரால் பெற்ற பெருமையினால் வாலமீகிக்கு ஆதி கவி என்று பெயர் உண்டாயிற்று. அவரைப் போய் ஸ்வாமியுடன் எப்படிச் சீர்தூக்கிப் பாகக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹத்தினால் பெற்ற ஜ்ஞானததையுடையவராகையினால் இவருடைய பரயோகங்களுக்கு முன்பு பரயோகம் எப்படி இருக்க முடியும்? சில விசேஷ பதங்களை ஸ்வாமி பரயோகித்திருக்கிறார் அதைப் போல திசைமுகன என்னும் பதமும் ஸ்வாமியினால் புதிதாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அது ஸுஷ்ருவான பதமே அதை ஆக்ஷேபித்தல் முற்றிலும் தவறு நமமுடைய ஸவலப் ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டு ஸாவ ஜ்ஞான ஸ்வாமியின் பரயோகத்தை ஆக்ஷேபிப்பதைவிட பெரிய அபசாரம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது

*திகிரிமழுவயா குந்தநதண்டங்குசம்பொறி
 சிதறு சதமுக வங்கி வாள்வேலமாநததும்*
 தெளி பணில சிலைகண்ணி சீரங்க செவவிடி
 செழிய கதை முசலம் திரிகூலம் திகழநததும்*
 அகில வலகுகள் கண்டையாய ஓரலங்கலில்
 அடைய அடைவில் இலங்க வாசினறி நின்றதும்*
 அடியும் அருகணையுமரவாமென்ன நின்ற அடி
 யடையும் அடியரை யன்பினாலஞ்ச லென்பதும்*
 மகிழும் அமரா கணங்கள் வானங்கவாநதிட
 மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம் துறநததும்*
 வளரணிகள் மணிமின்ன வானந்திகொண்டிட
 மறைமுறை முறைவணங்க மாறினறிவென்றதும்*
 சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெண்டிசைத்
 திணிமருள செகவுகநது சேமங்கள் செய்ததும்*
 திகழ அரவணையரங்கா தேசென்ன மன்னிய
 திரிசுதரிசனா செய்ய ரெணபுயங்களே...

54

*[ப-ரை] திகழ - விளங்குகிற, அரவணை - ஆதிசேஷனாகிய
 படுககையையுடைய, அரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, தேசு என்ன -
 தேஜஸஸு என்று சொல்லும்படியாக, மன்னிய - பொருந்திய, திரி
 சுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனமூவாருடைய, செய்ய - சிவந்தவைகளான,
 அனறிககே - ருஜுககளான, ராஎண் - பதினாறுகளான, புயங்களே -
 புலங்களே, திகிரி - சக்கரம், மழு - பரசு, உயா - உயாந்ததான,
 குந்தம் - குந்தம், தண்டு - தண்டம், அங்குசம் - அங்குசம், பொறி -
 பொறிகள், சிதறு - வெளிக்கிளம்புகிற, சதமுகம்-நூறு முகமுடைய,
 அங்கி - அகநி, வாள் - கத்தி, வேல் - வேலாயுதம், அமாநததும் -
 இவைகளை அமரும்படி தரித்ததும், தெளி - நிராமலமான, பணில,
 சங்கம், சிலை - தநுஸஸு, கண்ணி - பாசம், சீர் அங்கம் - கலப்பை
 செவவிடி - சிவந்த இடி, செழிய - பிரகாசிக்கிற, கதை - கதை,
 முசலம் - முஸலம், திரிகூலம் - திரிகூலம், திகழநததும் - பிரகாசித்
 ததும், அகில - எல்லா, உலகுகள் - லோகங்களும், ஓர் அலங்
 கலில் - ஒரு மாளையில், கண்டையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு
 வதும், அடைவில் - வரிசையாக, இலங்க - விளங்கும்படி, ஆசு
 இனறி - குற்றமில்லாமல், நின்றதும் - நின்ற இடமும், அடியும் - திரு

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும்-தலையணையாகவும், ஆம் - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன் போல அதாவது ஆதிசேஷனைப்போல கைங்காயத்தில் ஈடுபட்டவா எனனும் படி, அடி அடையும் - திருவடிகளை ஆஸரயித்த, அடியவா - தாஸபூதாகளை, அன்பினால் - பரீதியால், அஞ்சல என்பதும் - பயப்படாதே என்று அபயம் கொடுப்பதும், மகிழ் - மகிழ்கிற, அமரா கணங்கள் தேவர்களின் கூட்டங்கள், வானம் - சுவாககததை, கவாந்திட - அடைவதற்காக, மலியும் - கூட்டமாக நிற்கும், அஸுரா - அஸுரர்களாலே, கொணாந்த - உண்டாக்கின், மாயம் துறந்ததும் - மாயைச் செய்கைகளைப் போக்கினதும், வளா - வளாந்து கொண்டிருக்கிற அதாவது நிறைந்திருக்கிற, அணி - திருவாபரணங்களுடைய, மணிமினன - இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க, (அத்தால்) வான - ஆகாசமானது, அந்தி - ஸந்தியா காலத்தை, கொண்டிட - (அதாவது சந்தியா காலம்போல ஜவலிக்க), மறை - வேதங்கள், முறை முறை வணங்க - முறை முறையாக ஸேவிகை, மாறினறி வென்றதும் - திருமபாதபடி, (இவர்கள்) உமிழ் - உமிழ்கிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேசு - ஸ்தலஸங்களை, உந்த - வீசுகிற, திணி - தருடமான, மருள் - அஞ்ஞானம், செக - நசிக்கும்படி, உகந்து - பரீதியுடன், சேமங்கள் - சேமங்களை, செயததும் - பண்ணினதும், இந்த கரியாபதங்களுக்கு ஈரெண்புயங்களே என்பதுடன் அநவயம் அதாவது இந்தக் காயங்களைச் செய்தது பதினாறு ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற திருக்கைகள் என்றபடி.

இப்பிரபந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் 'எண்டள அம்புயத்துள்' என ருரம்பிக்கும் பாட்டில் ஸ்ரீ சுதாசனமூவான் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறா என்று கூறப்பட்டது இப்பாட்டில் அவரே பதினாறு ஆயுதங்கள் தரித்து ஸேவை ஸாதிக்கிறா என்று அவருக்கு இரண்டு ரூபம் உண்டென்று அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று பகவான் தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிப்பது சக்கராயுதத்தினால்லவா? அதைப்போல அவன் குருவரராய அவதரித்த காலத்தில் அசுதாசனமூவானைக் கொண்டே வாதத்திற்கு வந்த பிரதிவாதிகளை நிரஸித்தாராயிற்று

இங்கு திகிரி என்று ஆரம்பிக்கும் பாட்டில் கூறப்பட்ட பதினாறு ஆயுதங்களையும் ஷோடசாயுத ஸதோத்திரம் எனனும் ஸதோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுதத்திற்கும் ஒரு ஸலோகமாக ஸதோத்திரம் செய்திருக்கிறா ஷோடசாயுத ஸதோத்திரத்தில் அனுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும் பதினாறு ஆயுதங்கள் சக்கரம், மழு, குந்தம்

इति यतिवर संप्रदायविद्वयः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः ।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभ्युर् व्यधत् ॥

இதி யதிவர ஸம்பரதாய விதபய:

சருதம் அவதாராய விமருசய வேங்கடேச |

பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம்

பரமதபங்கம் அபங்குரம் வயததத ||

தண்டம், அங்குசம், அகலி, வான், வேல், பாஞ்சஜனயம், சாங்கம், பாசம், கலப்பை. வஜ்ரம், கதை, உலககை, திரிசூலம் எனப்பவை இவைகளே இப்பாட்டிலும் அதே கரமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இப் பரபநதத்தில் சாரீரகாதத கரமத்தைப் பின்பற்றி காரணதவம், அபாதயதவம், உபாயதவம், உபேயதா என்கிற நாலு அாததங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். அதாவது நாலதிகாரங் கொண்ட முதல் பாகத்தில் பகவானுடைய காரணதவம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அதை ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாது என்பதை மேல் 17 அதிகாரங்களில் அதை அபலாபம் செய்யும் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்தாராயிற்று. மேல் இருபத்திரண்டாவது அதிகாரத்தில் அவனுடைய உபாயதவமும், இருபத்து மூன்றாவது அதிகாரத்தில் அவனே உபேயம் என்றும் அதாவது அவனே ஆடையுமபயன் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது 24-வது அதிகாரத்தில் கரநதநிகமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

* [ப-ரை] இதி - இப்படி, யதிவர ஸம்பரதாய விதபய - யதிகளில் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸம்பரதாயததை தெரிநதவாகளிடைம இருநது, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில் நன்றாகதரிததுக் கொண்டு, விம்ருசய - நன்றாக விசாரிதது, வேங்கடேச - ஸ்ரீவேங்கடேசன் எனனும் திருநாமம் உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம் - ததவ ஜஞாநம் நிரம்பிய மஹான்களின் பரிஷததுக்கு அங்கீகரிக்கத்தக்கதான ஏதம் - இந்த, பரமதபங்கம் எனனும் க்ரநதத்தை அபங்குரம் ஒருவாரலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி, வயததத - அருளிச் செய்ததா,

இந்த சலோகத்தில் இப்படி தமமால் இந்த கரநதத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது எல்லாம் எம் பெருமானுடைய ஸம்பரதாயததை

மூற்றிலும் பின்பற்றியிருக்குமென்று இந்த கரநதத்தின் உபாதேயதவத்
தைவெளியிடுகிறா ஸம்பரதாயவிதபய எனகிற பஹு வசனத்தினால்
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா தமக்குப்பிறகு இந்த ஸம்பரதாயத்தை பரவசனம்
செய்வதற்காக நியமித்த

ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதா
ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	பாஷ்யம் ரஹஸ்யம்
ஸ்ரீ பகவத விஷயம்	ஸிமஹாஸனாதிபதி	ஸிமஹாஸனாதிபதி
ஆகிய உபய		
வேதாந்த		
ஸிமஹாஸனாதிபதி		

திருக்குகைப் பிரான	நடாதூர் ஆழ்வான	கிடாமபி ஆச்சான
பிள்ளை	பரமபரையாக	
	நடாதூர் அம்மான	கிடாமபி ராமானுஜா
எங்களாழ்வான		
(கீஷ்ணு சித்தா)		கிடாமபி ரங்கராஜா
நடாதூர் அம்மான		

கிடாமபி ராமானுசப் பிள்ளை என்னப்பட்ட பரமபரையாக கிடைத்த
அாததங்களை உபதேசிக்கப் பெற்றதென்றபடி

இங்கு,

“ஸ்ரீமதபயாம் ஸயாதஸாவித்யநுபதி வரதாசாராய
ராமானுஜாபயாம் ஸமயக தருஷ்டேன”

“யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸம்பரதாயம்”

“வேதாந்தோதயந ஸம்பரதாய ஸுதாம்”

*யதீஸ்வர சரஸ்வதி சூரபிதாஸ்யாநா சதா
வஹாமி சரணாஸ்யுஜ் ப்ரணதிசாலிநா மௌலிநா ।
ததந்யமத டுர்மத ஜ்வலித சேதஸா வாதிநா
சிரஸ்சு நிஹித் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷயதாம் ॥

யதீஸ்வர ஸரஸ்வதீ ஸூரபிதாஸ்யாநாம் ஸதாம்
வஹாமி சரணமபுஜம் பரணதிசாலிநா மௌலிநா ।
ததந்யமத தூமத ஜ்வலித சேதஸாம் வாதிநாம்
சிரஸ்ஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷயதாம் ॥

“ இததம் ஸதஸம்ப்ரதாயகரம்
ஸமதிகதாசேஷ வாணாஹவேத
ஸ்ரததாஸூததாஸ்யாநாம் ”
“ கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஸ்வரவசஸ தீரததைரவாகாஹயத ”
“ யதி பதி ஹருதயாருட... ..
வாதி ஹம்ஸாம்பு வாஹை: ”

என்று ஸ்வாமி தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸங்
தேயங்களாகும் இப்படி இநதகரநதம் எம்பெருமானருடைய ஸம்ப்
ரதாயாத தங்களை நனகு அறிந்த ஆசாயாகளினால் உபதேசிக்கப்
பட்ட அாததங்களின் ஸங்கரஹம், ஆகையினால் இதன் உபாதேயத
மதவம் நிருபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

* [ப-ரை] யதீஸ்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸ்வதீ - ஸ்ரீ
ஸூகதிகளினால், ஸூரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம் - மனதையுடைய,
ஸதாம் - ஸததுக்களுடைய, சரணமபுஜம் - திருவடிததாமரைகளை,
பரணதிசாலிநா - வணக்கமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸினால் (தலையினால்)
வஹாமி-தரிததுக கொளளுகிறேன், ததநய - அதைவிட வேறுபட்ட,
மத - மதங்களில், தூமத - கர்வததினால், ஜ்வலித - பற்றியெறிகிற,
சேதஸாம் - மனமுடைய, வாதிமம் - வாதிக்களுடைய, சிரஸ்ஸு -
தலைகளினமேல், மயா - எனனால், அதக்ஷிணம் பதம் - இடதுகால்,
நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டது, லக்ஷயதாம் - பார்க்கப்பட்டமும்.

இந்த சலோகமும் மேல சலோகமும் ஸ்ரீ யதிராஜ ஸபததியிலும் ஸ்ரீ ஸங்கலப ஸஞாயோதயத்திலும் உசித பரகரணத்தில் ஸவாமி தம மாலேயே சோககப்பட்டிருக்கிறது,

இதில் இரண்டு அாததங்கள் நமக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமானதிருவெட்டுமுத தின அாதததை அதன ப்ரதிபாதய தேவதையான ஸாவேஸவரன பககலிலே கரஹித்தருளிய கலியன அதன அாததமாக இந்த ஸலோகத்தில் உபபாதிக்கப்பட்ட இரண்டு அம்சங்களையும்

‘மற்றுமோர் தெய்வம் உளதென்று, இருப்பாரோடு
உற்றிலேன்* உறறதும் உன்னடியார்க்கடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின திருவெட்டுமுததும்
கற்று நான்* கண்ணப்புரத்துறையமமானே’”

என்று நமக்கு உபதேசித்து அருளிஞா அதுவே இங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸயத்தின பராகாஷ்டையில் நின்றிருந்த ஸவாமி அந்த புருஷாததத்தை எம் பெருமானிடமும் யாசிக்கமாட்டோம் பாகவதாகனே அதை தமக்கு அருளபுரியவேண்டும் என்று “நாதே ந:” என்கிற ஸலோகத்தில் அருளிச்செய்து இருக்கிறார்.

ததனயமத இத்தயாதி மேல பாதிஸலோகத்தின் அாததமாக இந்த கரணத்தில் நாஸாவது அதிகாரத்தின் இறுதியில்

“தரயயந்தத தராணமேதத”

என்கிற சலோக விவரணத்தில் விவரித்து கூறப்பட்டிருப்பதை சோதது படித்துக் கொள்ளவும்.

“யதீஸவர ஸரஸவதீ ஸுரபிகாசயாநாம ஸதாம்” என்றது ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரத்தில் ஸவாமி தமமாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸாரம், தீபம் வேதாதத ஸங்கரஹம், ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம் பெரிய கதயம், சிறிய கதயம், ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயம், நித்யம் என்கிற ஓனபது ஸ்ரீ ஸங்கீதிகளாகும் இவற்றில் முதல் நான்கும் ஸமஸகருத வேதங்களின் அாததங்களை விளக்கிக் கூற நிற்கும் வேதங்களைப் போலவே பகவானுடைய திருவாக்கிலிருந்து கிளம்பிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின் அாத்தத்தை விளக்கும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம். ஆக இரத ஐரது கரந்தங்கனும் உபய வேதாநதங்களில் ஒரு பாகமான ஸமஸகருத ச்ருதிகளின் அாததத்தைக கூரு நிறும.

கதயங்கன மூன்றும் தரமிடசருதிகளின் அாத்தத்தை பரதிபரதிக் கும பரபநநனுக்கு உபாயாநுஷ்டானததிறகுபபிறகு வேருன றும் செய்யவேண்டியது இஸையே யாகிலும் இஸஸமஸாரத் தில் இருக்கும் வரையில் சாஸதரங்களில் விதிககப்பட்ட நிதயகாமா நுஷ்டானங்களை பரபநநனும் ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராத னம் என்று கொண்டு செய்யவேண்டும எனபதை நியமிககிறது நிதய மெனனும் கரநதம் இவவாததத்தை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதி காரததில்

‘ஸநதோஷாததம் விமருஸதி
முஹு: ஸதபி: அதயாதம் விதயாம
நிதயம் பருதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸுவயாஹருதாநி
அங்கீகாவந அநகலளிதாம் வருததிம்
ஆதேஹ பாதாத தருஷ்டாதருஷ்ட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷ்டி பரபநந: !

என்று அருளிச்செய்திருக்கிறா,

ஆக இரத சலோகததால பகவதாராதன ரூபமாக நிதயகாமா னுஷ்டானங்களை செயது கொண்டும உபய வேதாநத கரநதங்களை ப்ர வசனம் செய்துகொண்டும தங்கள காலங்களைககழிகும பாகவதோத தமாகளே நமமால் ஸேவிககததககவாகன. அதற்குப புறம்பான மறற வாகன எல்லோரும் தூர தளளபபட வேண்டியவாகன என்று உபதேசிக கப பட்டதாயிறறு

இபபடி ஓர் உருவில் அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்தின் வாககியததிறகு விவரணம் அருளிச் செய்யும்படியாய இருநதது.

மறரோர் உருவில் மாறன மறையும் இராமானுசன பாஷ்யமும் தேறுமபடி உரைக்கும் சீருடைய ஸவாமி தேசிகன திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸ்ரீஸுகதிகளெல்லாம் மாறன மறையைப பினபறறிய தாய இருக்கும் ஆகையால் இங்கு

*इदं प्रथमसंभवकुमतिजालकूलङ्कषा
 मृषामत विपानल ज्वलित जीव जीवातव ।
 क्षरन्त्यमृतमक्षरं यनिपुरन्दरस्योक्तयः
 चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिकाः ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கூஷா
 மருஷாமத விஷாநல ஜவலித ஜீவ ஜீவாதவ: ॥
 க்ஷரநத்யமருதமக்ஷரம் யதி புரநதரஸயோகதய:
 சிரநதன ஸரஸவதீ சிகுரபநத ஸைரந்தரிகா: ॥

इति श्री कवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
 कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विधः
 இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிக்காரம்

इति उपेय निरूपणः चतुर्थो भागः

श्री परमत भङ्गः संपूर्णः

कवितार्किक सिंहाय कल्याण गुणशालिने ।
 श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रमः ।
 श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः चिर विजयता भुवि ॥
 ॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

“ யதீசவர் ஸரஸவதீ ஸுரபிதாச யாநாம ” எனறது

பின்னருளால பெரும பூதூாவந்த வளளல
பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால நம்பி

நன்னெறியை அவாககுரைத்த உயயக கொண்டார்
நாத முனி சடகோபன

என்னப்பட்ட ஸ்ரீமதயாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாகய ஆசாயாக
ளுடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது என்று—நிாவஹிகும
படியாய இருநதது யதிபதி, யதீசவர் முதலிய பதங்கள பராதாந
யேன எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளை குறிககுமேயாகிலும்
அவைகள் யெளகிக வயுதபத தியினுல மன்ன சீலாகளான ஸ்ரீசடகோப
ஸ்ரீமந்நாத’ ஸ்ரீமதயாமுனாகளையும் குறிககிறது அததால அவாகள
ஸ்ரீ ஸுகதிகளும் இங்குவிவக்ஷிதம் ஆகினறன

*[ப-ரை]இதம்-இத, பரதம் ஸமபவதபுதிதுபுதிதாகக்கிளம்புகிற
குமதி - குமதிகளுடைய, ஜால - கூட்டங்களை, கூலங்கஷா - போக
கடிக்கிறதும், மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அதவைதமாகிற) விஷா
நல - விஷம்போன்ற நெருப்பினுலே, ஜவலித - ஜவலிக்கிற, ஜீவ -
ஜீவாகளுக்கு, ஜீவாதவ - ஜீவித்திருப்பதற்கு மருநதாயிருப்பதும்,
சிரநதன ஸரஸவதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பநத-கேசபாசத
தைப்பரிஷ்கரிககிற, ஸைரநதரிகா - தாதிகளாக இருக்கிறதுமான,
யதிபுரநதரஸய - யதிகளுள சிரேஷ்டரான ஸூ பாஷங்காரருடைய,
உகதய -ஸ்ரீ ஸுகதிகள், அக்ஷரம் - நாசமில்லாததான, அமருதம் -
அமிரதத்தை, அதாவது மோக்ஷத்தை, க்ஷரநதி-பெருக்குகின்றன.

கீழ சலோகத்தில் எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளுக்கு
உண்டான பெருமையை இரண்டு விதமாக எடுத்துக் கூறினா அதா
வது பாகவத பகதியை உண்டாககுவதும் பரதிவாதிகளை விரட்டியடிப்
பதும் ஆகும். இந்த ச்லோகத்தில் அநத ஸ்ரீ ஸுகதிகள் ஸமஸாரத
தில் அமுநதிகொண்டிருக்கும் ஜீவாதமாககளுக்கு நிதயமான அம
ருதமாக நின்று மோக்ஷத்தைக கொடுக்கும் எனகிற மறனெரு ஆகா
ரம் நிரூபிக்கப்படுகிறது

பரமதபங்கம் முற்றும்

ப்ரமாணங்களின் அகராதி

அ	அபரி஑்ர஑்஑்	200-4	அகாசே	237
அ஑்ந்நயவஸ்தே஑்	40	அபேலா஑்	30	அபோ஑்஑்ரவா:
அ஑்ந்ரி஑்ஷ்ண:	163	அ஑்ரி஑்மனா	240	அமு஑்஑்஑்஑்஑்:
அஸ்தவா	121	அலா஑்மே	241	அரா஑்நா
அ஑்ந்நே஑்ஸ்த்ர஑்வ்	200	அவயவி	101	அவி஑்ர்மா஑்
அ஑்ந்நா஑்	202	அவா஑்ந்ரதமா	88	அஸீ஑்஑்஑்
அ஑்நேதனா	237	அவி஑்ர்மா஑்஑்஑்	127	அஹ்லயே஑்ந
அத஑்	178	அ஑்நு஑்஑்஑்஑்	165	
அத: ஑்ரலக்ஷ	156	அ஑்நு஑்஑்	252	
அ஑்தி஑்	147	அ஑்நா஑்	191	இ஑்஑்஑்஑்஑்
அ஑்ந்லோ஑்நா஑்	94	அஸ஑்஑்	194	இ஑் ஑்ரேயஇ஑்
அ஑்நா஑்	193	அஸா஑்நு஑்ந்	99	இ஑்ந்஑்஑்஑்஑்
அ஑்நி஑்ர்஑்	124	அஸ்தா஑்	244	
அ஑்நீயா஑்	72	அஸ்தி஑்	98	
அநா஑்஑்஑்	47	அ஑்ஸர்வ஑்:	162	இ஑்஑்஑்஑்஑்஑்
அநா஑்஑்஑்஑்	77	அ஑்஑்஑்	80	
அநா஑்	100	அ஑்஑்஑்஑்஑்	71	
அநு஑்஑்஑்	241			உ஑்஑்஑்஑்஑்
அநே஑்஑்஑்	169	ஆ		உ஑்஑்஑்: ஑்ர஑்:
அந்ந்஑்஑்஑்஑்	45			உ஑்஑்஑்஑்஑்
அந்ந்஑்	119	அகாசே	138	உ஑்஑்஑்஑்஑்

பரமாணங்களின் அகராதி

उपासा	60	किमेतान्येक	88	तथा हेय गुण	16
उमापतिः	291	कुर्वत्कार्य	213	तदाकाश	50
ऋ		ग		तदेतदक्षय	213
ऋचो यजूषि	231	गतानु गति	83	तद्भाव	182
ए		गुरु त्वकृत्य	73	तपमा	77
एकं पादं	30	गृहस्थे	243	तम शूद्रे	26
एकादशं	36	गृहाद्धर्गि	103	तमस	30
एकाश्रय क्रिया	46	ग्राह्य	130	तमोनिष्ठाहि	266
एतान्यपि	86	घ		तर्कोऽप्रतिष्ठ	88
एतेन योगः	222	घटध्वसे	180	तस्माद्य	143
क		च		तस्मात्तु	238
कणान्वा	200-4	चार्वाक	203	तस्मान्न	16
करिष्यति	164	चिदचिदनु	227	तावदात्ति.	253
कर्ता शास्त्रार्थ	17	ज		तेन माया	31
कर्मदेवता	207	जगत् सर्व	63	तेन वंचयते	57
कर्मभिः	111	जगद् व्यापार	18	तेभ्यश्चै	104
कलामुहू	48	जन्माद्यस्य	53	तेषा त्ववयवान्	38
कस्यदोषः	100	जायमानं	24	तेषामेव	226
काणाद	81	ड		त्रयात्मक	42
कालश्च	225	डम्भिहैतुक	84	त्रैकाल्यमर्चनं	241
कार्यत्व	213	त		त्रैवर्गिकान्	255
कालं स पचते	46	तत्र सत्वं	24	त्वत्पक्षे	128
		तत्वाध्यवसाय	72	त्वमव्ययः	82
				त्वंहिरुद्र	231

பரமாணங்களின் அகராதி

द		न सनासन्न	116	पद्मसंमीलन	96
दारुण्याग्निः	237	नसोऽस्ते	189	परमज्योति	188
दिव्यस्थान	48	नादोबिन्दुः	228	परात्तु	17
दीक्षाप्रवेश	229	नान्यदृष्ट	104	परित्राट	132
दीक्षितव्रत	242	नाभाव	134	परीक्षा च	158
देवता	188	नाभुक्त	111	पुरुषश्चाप्यु	13
देवमायेव	31	नाम रूपच	75	पलण्डुं	255
दृढपूर्व	209	नाय लोको	71	पाषण्डिनो	84
		नारायणः	82	पिण्डः	104
ध		नासतो	140	प्रत्यक्षा	98
धर्मस्य परि	82	नित्यद्रव्य	198	पुराण न्याय	202
धर्म संस्थापना	82	नित्य.	11	पुराण वेद	237
धर्म त्राणाय	82	नित्यसिद्धे	50	पुरुषस्य	218
धर्माविरुद्धो	99	नित्या सतत	27	पूर्वपक्षोक्ति	231
धर्मियैतत्	250	नित्यं नित्या	50	प्रकृतिर्या	28
धर्मिकल्प	195	नित्यं सत्व	146	प्रकृतिः पुरुष	47
धर्म व्याख्या	200-3	नित्यं हि	47	प्रकृतिः कारणं	31
ध्यातव्यो	50	नेहाभि क्रम	261	प्रकृति	29
		नैकस्मिन्	171	प्रतिमन्वं	76
न		न्यकूभवति	227	प्रपचः	23
न कालस्तत्र	48			प्रदीप	12
नचेदुत्पत्ति.	213			प्रसह्य वित्ता	99
न तदस्ति	26	प		पचाना	228
न विगृह्य	72	पत्रं पुष्प	241	पंचरात्रस्य	244
नविष्ण्वाराध	240	पद्ममध्ये	241		

பரமாணங்களின் அகராதி

फ		मामेकं शरण	253	ल	
फलं तत्रैव	145	माशुचः	257	लोकायतिक	97
ब		मित्रभावेन	261	व	
बहवः पुरुषा	89	मुक्तात्मनो	227	वर्णाश्रम	240
बहुधा	87	सूर्खाः पूजित	83	वाङ्मनसि	173
बुद्ध्या	116	मूल प्रकृति	212	वादेन ब्राह्म	73
ब्रह्माद्याः	25	मोहयित्वा	58	वाव्यवस्थे च	41
ब्रह्मयस्त्वननु	5	य		वासासि	110
ब्राह्मणैः	242	यथागम	90	वासुदेवस्य	231
भ		यथाशक्ति	71	वासुदेवे	13
भजस्वमां	253	यथा सर्व	62	विकल्पेवस्तु	143
भविष्यति	90	यद्येनकाम	254	विग्रहो हवि	207
भार्यारतिः	242	ययाधर्म	252	विचित्रा	58
भिन्न काल	139	यस्मिन्नेव हि	129	विद्याचोरो	71
भृशंभवति	58	यस्मिन्नेव हि	145	विप्रतिषे	218
भोगमात्र	181	या वेदब्राह्म	62	विभेदे	182
म		ये यजन्ति	242	वेदान्ते	236
मनः षष्ठानी	35	योगी चकार	221	वेदे कर्त्राद्य	245
मनुरप्याह	29	यंपश्येत्	59	वैदिकं	241
मन्वर्थ	203	र		वैधर्म्याच्च	134
मम साधर्म्य	17	रजः प्रवर्तकं	34	वैशेष्यात्तु	42
महदीर्घ	200-4	राम सुग्रीव	181	व्यत्तयाकृति	204
महान्वै	33	रूपान्तरं	47	व्यावृत्तमिव	143
				व्यासवाक्य	243

பரமாணங்கரின அகராதி

வ்யோமோர்ध	42	सर्वत्र वसति	8	संचष्टेनेश्वरं	214
श		सर्वथानु	124	संसार	164
शरीरमेतौ	5	सर्व धर्मान्	258	संहितं	208
शब्दब्रह्मै	187	सर्वास्ताः	264	स्मरेद्वा	257
शास्त्रफलं	184	सर्वेषातु	75	स्यादस्ति	168
शास्त्र हि	165	सर्वेषुच	87	स्यान्नागर	27
शिक्षाया	203	सर्व अनैका	169	स्वभावमजहत्	65
शुद्धोदन	80	सर्व समा	61	स्युः शक्ति	189
शैवान्	230	ससिसृक्षुः	23	स्वकर्मणा	240
शौनकोऽहं	240	ससंशयान्	71	स्वल्पस्संकरः	164
श्रीवत्स	62	सहोपलंभ	128		
श्रुतिमूलमिद	276	सात्त्विकेषु	23		
		सात्त्विको	33	ह	
स		साख्यस्यवक्ता	87	हस्तादयस्तु	177
		साख्य योग	222	हिरण्यगर्भः	221
स एवतु	109	साख्यं योगः	86		
सत्वात्स	26	सिसृक्षुः	23	क्ष	
सत्वोपादेय	25	सूक्ष्मैः	190	क्षीरादिदं तत	45
सत्त्व रजस्तम	23	सृष्टि ततः	66	ज्ञ	
सदाहि	50	सोऽभिध्याय	30	ज्ञानक्रिया	227
समुदाय	149	संघातपरार्थ	218	ज्ञानान्येतानि	232

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலபரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியங்களுக்கு பரகருதியாயும் மூலப பிரகருதிககு விகருதியாயும் இருப்பவை. இந்திரியங்கள் 11, தன மாததரைகள் ஐந்து இந்த பதினாறும் விகருதியே ஆகும் புருஷன் பிரகிருதியும் ஆகான, விகருதியும் ஆகான. (ஸாங்கய காரிகை—3)

2 23ஆம் பக்கம் பாகக.

3. 40ஆம் பக்கம் பாகக.

4. விஷ்ணுபுராணம் 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்க விரும்பி முதலில் ஜலத்தையே சிருஷ்டித்ததா அதில் வீரயத்தை விட்டதா

6. அவா சிருஷ்டிக்க விரும்பினா 1000த்தில் ஒரு பங்கி லிருந்து அவை அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.

7. உத்பத்திககு உத்பத்தி இலலையயாகில் அது நித்தியமாகும் உறபத்தி உண்டாகில் அநவஸத்தை வரும் அதனால் காரியம் இன்ன தென்றும் காரணம் இன்னதென்றும் நிருபிக்கப்படவில்லை.

8 காரணம் இல்லாததனால் இருக்கும் காரணங்களேரடு அதற்கு சம்பந்தமில்லை, சம்பந்தம் இல்லாததற்கு உறபத்தி சொன்னால் இன்னகாரியம்தான் உண்டாகும் என்கிற வயவஸத்தை இருக்காது

9. காரியத்துவம் என்பதும் காரணத்துவம் என்பதும் ஒரு சம்பந்தம் இல்லாதவற்றிற்கு அது ஏது? இருக்குமேயானால் காரணம் காரியாததம் இல்லாததானால் அநவஸத்தை

10 காரணம், காரணமாவது காரியத்தை உண்டாக்கியா? உண்டாக்காமலா? இரண்டு விதமாகவும் அது காரணமாகமாட்டாது உண்டாகக் காரணங்களானால் அநவஸத்தை. உண்டாக்காமல் காரணமானால் இந்த காரியம்தான் உண்டாகும் என்ற அவஸதை இராது.

11. சாங்கியன் ஒன்றையும் புருஷ கோஷ்டியில் வைத்து அல்லது வேறு கருத்தினால் ஈஸ்வரனாக கூறவில்லை. யோகியும்,

12 ஐந்து பூதங்களின் கூட்டம் பிறா பொருட்டே ஆகின்ற படியால் (ஸாங்கய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாங்கய காரிகை—21)

14 16ஆம் பக்கம் பாராகக .

15 சாரீரக—ஸூதரம் 2-2-9 ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருப்பதினாலும், அஸமஞ்சஸம் (சாங்கயாகளின ஸித்தாந்தம்) பொருத்தமுடையதல்ல

16 ஹிரண்யகாபா யோக சாஸ்திரத்தை சொன்னவர்.

17 116ஆம் பக்கம் பாராகக

18 யோகி பிரதிபிம்பமபோல ஆக்கினான் ஒருகால ஈஸ்வரத் தன்மையை சொன்னான்

19 சாரீர—ஸூதரம் 2-1-31 இதனால் அதாவது கீழ்க்கூறிய காரணத்தினால் யோகமதமும நிஷேதிககப்பட்டது.

20 86ஆம் பக்கம் பாராகக.

21 காலமும் நியதியும் ஒரு ஸம்புடமாய் இருக்கையாலே ஒரு வஸ்து

21-A கீதை—10-11. அவாகளுக்கு அனுகரஹம் செய்வதற்காக (காமத்தினால் உண்டான இருட்டை நாசம் செய்கிறேன்)

22 முக்தாகளான ஆதமாகளும் சிவன்களே, ஆனால் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகத்தால் முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத்தை உடம்பாக உடையஅவன் ஒருவனே அநாதிமுகதன்,

23 சேதனம் அசேதனம் இவற்றின் அனுககிரகத்திற்காக சிருஷ்டி செய்ய விரும்பிய இவனுடைய முதல் எழுச்சியே சகதித்தவம் எனப்படுகிறது இது இவனோடு பிரிவற்றது

24 ஞானசகதி, கிரியாசக்தி இரண்டுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத விரிவுயாதொன்று உண்டோ அதை அறிவாளிகள் சதா சிவன என்றபெயருள்ளதத்துவம் எனகிறார்கள்

25 ஞானசகதி தாழ்ந்து க்ரியாசகதி ஒங்கினாலு இது ஈஸ்வரத்தத்துவம் எனப்படுகிறது, இது எப்பொழுதும் சாவகாரியங்களையும் செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழ்ந்து ஞானசகதிஒங்கி நின்றபோது அது விதயை எனகிற தத்துவமாகிறது பிரகாசப்படுத்தும் ஞானஸவரூபம் ஆகையாலே

27 நாதம் பிந்தது என்ற இவ்விரண்டும் முற்றிலும் சதா சிவன எனகிற தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவை விதயாதிபதிகள் ஈஸ்வர தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவாகள, மந்தரங்களும் விதயைகளும் விதயை என்ற தத்துவத்தில் இருப்பவை

28 காலமில்லாதபடியினாலே இந்தஐந்துக்கும் ஒருகிரமம் இல்லை வியாபாரத்தை அனுசரித்து இவற்றிற்குக் கலப்பையன்றோ சாஸத்திரத்தில் செய்யப்பட்டது. உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான பலவித சக்தி நிறைந்தசிவன் என்ற பேருள்ளத்தத்துவம் ஒன்றே சக்தியின் வியாபார வேற்றுமையால் அதற்கு இந்த பலவிதகற்பனைகள் மாயைக்கு அப்பால் சுத்தமான சகலவழியும் சக்தியில்லாமல் அடைகிறது, அந்நமாயையும் பரமாதமாவாகிற சிவனிடத்தில் பிரிவு அற்று நிலைபெறுகிறது, மாயை, புருஷன், சிவன் என்ற இம்மூன்றும் பிரளயகாலத்தில் மிகுந்தது நிற்கிறது மறுபடியும் முன்போலவே சிருஷ்டி செய்ய பிரவாதத்திலிருந்து சிருஷ்டி கிரமமாக இப்படி எல்லாத் தத்துவங்களுடையவும் நிலைசொல்லப்பட்டது அவை எல்லாம் பிரதீலோமபரிணாமத்தாலே மாயையில் லயம் அடைகின்றன

29 தீக்ஷை பண்ணிக்கொள்வது மாதத்திரத்தினால் மனிதன் நிச்சயமாக பிராம்மணன் ஆகிறான் கபாலவிரத்தத்தை அனுஷ்டித்தால் யதி ஆகிறான் (சைவாகமம்)

30 271ஆம் பக்கம் பாகக (ஆதிதய புராணம்)

31 80ஆம் பக்கம் பாகக

32 நிக வேதம் யஜுர் வேதம் சாம வேதம் உபநிஷத்து நயாய சாஸ்திரம் வைத்திய சாஸ்திரம் பாசுபதம், இதெல்லாம் ஞானம் (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாத்மியத்தையும் பாண்டவர்களுடைய சத்தியத்தையும் தூயோதனத்தியருடைய நடத்தையையும் வேத வியாஸ பகவான் சொன்னான் (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூவபக்ஷம், சித்தாந்த நிரணயம் இவற்றுடன் கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும், பசுபதியும், ஸ்ரீ கண்டனும் பிரமம் புத்திரனுமான சிவனும் இந்த பாசுபத ஞானத்தை அமைதியாய் இருந்து சொன்னான் (பாரதம்)

36 87ஆம் பக்கம் பாகக

37 86ஆம் பக்கம் பாகக.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எல்லாம் வெவ்வேறு மதங்களைக் கொண்ட ஞானங்கள் என்று அறி.

39 87ஆம் பக்கம் பாகக.

40 சாஸ்திரங்களை இயற்றிய அறிவாளிகள் அவரையே சொல்லுகிறார்கள்.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம் பிரமாணம் அன்று வேத விருத்தமான விஷயங்களைக் கூறுவதால்

42 சாவகஞான பகவான் பகதாகளித்ததிலுள்ள கருணையினாலே வேதாந்தங்களிலுள்ள ஸாரங்களைக் கிரகித்து எளிதாகக் கருக்கிச் சொன்னான் (பாஞ்சராதரம்)

43-44 புராணம், வேதம், வேதாந்தம், அப்படியே ஸாங்க்யம் யோகம் என்று இப்படி ஐந்து விதமாக உள்ள ஞானமானது எதைப் பாராக்குமோது ஓ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸம்ஹிதை)

அது போதிக் கும பலன் உயாந்ததாய இருப்பதினாலேயே

45 பரம ஸம்ஹிதை-ஞானமில்லாதது, அயலாருடைய பிரயோஜனத்தையே பரயோஜனமாக உடையது நித்தியமானது, எப்பொழுதும் பரிணாமத்தை உடையது ஸதவ ரஜஸத்தமோ குணங்களை உடையது புணய பாப கருமங்களைச் செய்வதாக அந்த பலன்களாகிய ஸுக துக்கங்கள் உண்டாகுமிடம் என்று பரகருதியின் ரூபம் சொல்லப்படுகிறது

46 அகனி அரணிககடடையில் எப்படியோ எண்ணெய் எள்ளில் எப்படியோ அப்படி புருஷன் பிரதானத்தில் இருக்கிறான் வியாபதியினாலே சம்பந்தம்

47 மரத்தில் நெருப்பும், எள்ளில் எண்ணெயும் எப்படியோ அதைப்போல ஜீவாத்மாவும் பரகருதியில் வயாபித்ததுக கொண்டு ஐஞான ஸ்வரூபனாகவும் ஸ்வயம் பரகாசனாகவும் இருக்கிறான்.

48 வாயு ஆகாசத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறது, ஆகாசம் மனத்தினால், மனசு அபிமானத்தினால், அபிமானமென்கிற அகங்காரம் புத்தியினால், புத்தி மஹத்தினால், மஹத்து அவயகத்தினால், அவயகம் தம்ஸஸினால், அந்த தம்ஸ ரஜஸஸினால், ரஜஸ ஸதவ குணத்தால், ஸதவம் காலத்தினால், காலம் நியதியினால், நியதி சகதியினால், இது உள்ளேயும் வெளியிலேயும் புருஷனால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புருஷன் இதய கமலத்தின் காண்கையுள்ளே இருப்பவன் சாவதோ முகன் சாவஐஞான எங்குமுள்ளவன் எல்லாம் ஆகிறவன் எல்லாவற்றிலும் சூழ்ந்து நிற்பவன் அவனைக் காட்டிலும் பரம சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிராமலமாக விளங்குகின்றது அது சுத்த ஸ்படிகம் போலிறது ஸுக ரூபமானது பரமம் பதம் எனப்படுகிறது உண்மையை அறிந்தவர்கள் அந்த ஸதானத்தை அடைந்து சுபாசுபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்கள் திஸ்ரேணு என்கிற அணுவின் பிரமாணமுள்ள அவர்கள் கோடிக் கணக்கான் ஒளிகளால் விளங்குகிறவர்கள் மறுபடியும்

அவர்கள் எங்கும் பிறப்பதில்லை இறப்பதில்லை எனது ரூபத்தை பெற்று விளங்குகின்ற அவன் சாயுஜ்யம் அடைகிறான் உத்தமமான அந்த ஸ்தானத்தை அடைந்து பிரகாசித்து விளங்குகிறான்

49 இதுஉள்ளும் புறமும் புருஷனாலே சூழப்பெற்றது

50 அதைக்காட்டிலும் வெகு சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிரமலமாக விளங்குகின்றது

51 182ஆம் பக்கம் பாராக

52 சாரீ-ஸூத்ர 4--4--17 லோகங்களின் ஸருஷ்டி முதலான வியாபாரங்கள் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு முகத நித்யாகளுக்கு ஸமமாயிருத்தல் ஏற்படுகிறது

53 அவன் ஆதீயம் அந்தமும் இல்லாதவன்

54 வேதத்தை மூலமாக உடைய இந்த சாஸ்திரம் கலப சூத்திரம் போல பிரமாணம் (வாமன் ஸமஹிதை-ஜ்ஞானபாத)

55 அபிகமநம் முதலானவை நன்கு அனுஷ்டிக்கப்படடும்

56 பகவத கீதை 18--46 தனக்குரிய காமத்தினால் அவனை ஆதரித்து மனிதன் சித்திபெறுகிறான்

57 விஷ்ணு புராணம் 3--8--9 வாணஸரமங்களுக்குரிய அனுஷ்டானமுள்ள புருஷனால் பரம்புருஷனான விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறான் வேறு வழி அவனுக்கு சந்தோஷத்தை உண்டாக்காது

58 செளனகா என்கிற நான் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதாய் மிகவும் உயர்ந்ததான் விஷ்ணு பூஜையை பரவ பாரதம் என்கிற அரைருக்கின் விதியின்படி சொல்லுகிறேன் (சௌன ஸூத்ரம்)

59 விஷ்ணு ஆராதனத்தைக் காட்டிலும் புண்ணியமான வைதீகிரியை கிடையாது ஆகையால் ஆதி, மத்தியம் முடிவு இல்லாத பகவானை நித்தியம் ஆராதிக்கவேண்டும் (வ்யாஸ் ஸமருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எந்த காமாவை நான் உனக்குபூரணமாக சொல்லவில்லையோ அதை எல்லாம் பகவானுக்கு பிரணவத்தினால் செய்ய வேண்டும்

61 ஸருதி, ஸமிருதி இவற்றில் விதிகப்பட்ட கருமங்களில் நோக்கு உள்ள விதவானான பிராமமணன் சதுர்புஜனாய மாசு அற்ற வனான நாராயணனை தாமரைபூவின நடுவில் பூஜிக்க வேண்டும்

62 விஷ்ணுவை முன்றுகாலமும பூஜிப்பது உததமமான மோக்ஷ சாதனம், பலாசங்களாலேயும் தாமரைப்பூக்களாலேயும் பகவானை அாசசிப்பது ச்லாககியம்

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழத்தை யாவது ஜலத்தையாவது கருடபுராணம் பூாவகணடம் 219-34-விலை க்கு வாங்காமல கிடைக்கக்கூடிய இலைகள் பூக்கள் பழங்கள் ஜலங் கள் எப்பொழுதும் இருக்கும் பொழுது

64 வேதமந்தரங்கள் கிடைக்காதபோது பஞ்சராததிரத்தில் சொல்லப்பட்டதினாவது

65 நாரதீயம் -வைதிகம் என்றும் தாந்தரீகம் என்றும் அப்படியே வைதிக தாந்தரீகம் என்றும் முன்று விதமாக காமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பிராமமணாகளுக்குவைதிககாமமுமராஜாக்களுக்கு வைதிக தாந்தரிகமும வைஸயாக்களுக்கும் சூத்திராக்களுக்கும் தாந்தரிகமும (பிராமமணாகளைத் தவிர மற்றவா எல்லாருக்கும் தாந்தரிகமும)

66 இங்கு சொல்லப்பட்டாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்திலிருந்து கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

67

68 பாரதம்—பீஷ்மபாவம் 66-39-14 செய்யப்பட்ட சங்க சக ராதி அங்கநங்களை யுடையவர்களாயும், தங்கள் தங்கள் வாணசரம் தாமங்களில் எப்பொழுதும் இருக்கிறவாளுமான பிராமமணாக்களினாலும், க்ஷத்திரியாக்களினாலும் வைஸயாக்களினாலும், ஸூத்ரர்களினாலும், எந்த (ஸாதவத சாஸ்தர) தவாபர யுகத்தினுடைய முடிவிலும் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் ஸங்காஷ்ணனால் சொல்லப்பட்டதும் (அப்படிப்பட்ட) பாஞ்சாராதர சாஸ்திரத்தில சொல்லப்பட்ட விதியை அடைந்து பூஜை செய்யத் தருந்தவா, ஸேவிககத்த தருந்தவா

69 தீக்ஷிதனையும் வரதாநுஷ்டானம் உள்ளவனையும்

(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவாக்களிப்பிருக்கனையும் தேவாக்களையும் ஆராதிக் கின்றார்களோ?

பகம் 242—243

திருவாசிரியம் 6

திருவாய்மொழி 4— 6— 10

பரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தரதி-11

திருவாயமொழி 3— 4— 8

திருப்பாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினின்று உண்டானதும் குதாக்கமாகிற மதங்களை அடித்துக் கொண்டு போகிறதுமான வியாஸ வாககியங்களாகிற ஜலப்பிரவாஹத்திலு ளுமியானது அழுகுகற்றதாகச் செய்யப் பட்டது (பாரதம் சாந்தி 342—1)

72 கிரகஸ்தனோ, பிரமமசாரியோ, வாநப பிரஸ்தனோ, சநியாசியோ, எவன சித்தியடைய விரும்புகிறானோ அவன அந்த தேவதையை ஆராதிக்கவேண்டும்

73 89ஆம் பக்கம் பாகக.

ஓ அரசனே, பல புருஷர்கள் சங்கிய சாஸ்திரம் யோக சாஸ்திரம் இவற்றை விசாரிக்கின்றனர் இவர்கள் புருஷன் ஒருவனை அங்கீகரிக்கவில்லை வியாஸா புருஷன் ஒருவனை ஆத்மா என்று எதைச் சொன்னாரோ அதை உனக்கு நான் மிகுந்த பெருமை வாய்ந்த வரான அவருடைய அனுகிரகத்தால் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்

74 இது மிகவும் நல்லது புண்ணியமானது. இது உத்தமமான ஹிதம் இந்த சாஸ்திரமே பிரமாணமாகும் இது பெரும் உபநிஷத்து நான்கு வேதங்களோடு கூடியது சாங்கயயோக சித்தாந்தத்தோடு கூடியது, பஞ்சராதிரம் என்ற பெயருடையது இது லக்ஷ்கிரந்தங்கள் உடையதாய் விரிவான மஹாபாரதத்திலிருந்து புத்தியாகிற மததை இட்டு கடைந்து தயிரிலிருந்து நெய்போல எடுக்கப்பட்டது.

75 பாரதம் ஸாந்தபாவம் 369-68 எல்லா பஞ்சராதிர சாஸ்திரத்திற்கும் நாராயணனே உபதேசம் செய்தவா

76 சுக்கராச்சாரியரும் பிருகஸ்பதியும் உண்டாகும்போது சுவாயம்புவமனு இதிலிருந்து உபதேசிக்கப்போகிறா.

77 ஆம் பக்கம் பார்க்க

78 (ரங்கராஜ ஸதவம் 2—13)

